

MARȚI, 8 MARTIE 2011

PREZIDEAZĂ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

1. Deschiderea sesiunii anuale

Președinta. – Declar reluată sesiunea 2011-2012 a Parlamentului European.

2. Deschiderea ședinței

Președinta. – Bună dimineața, doamnelor și domnilor. Astăzi, 8 martie, este Ziua internațională a femeii. Parlamentul a planificat numeroase evenimente. Pentru noi este o ocazie de a participa împreună la aniversarea centenarului acestei zile și de a ne exprima gândurile cu privire la ceea ce au realizat femeile și ce mai rămâne de făcut.

3. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

4. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

5. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

6. Prioritățile pentru bugetul 2012 - alte secțiuni (dezbateri)

Președinta. – Ședința va continua acum. Primul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl José Manuel Fernandes, în numele Comisiei pentru bugete, privind orientările referitoare la procedura bugetară 2012, Secțiunea I - Parlamentul European, Secțiunea II - Consiliul, Secțiunea IV - Curtea de Justiție, Secțiunea V - Curtea de Conturi, Secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, Secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, Secțiunea VIII - Ombudsmanul European, Secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, Secțiunea X - Serviciul european de acțiune externă [2011/2017(BUD)] (A7-0049/2011).

José Manuel Fernandes, raportor. – (PT) Dnă președintă, în primul rând, dați-mi voie să vă adresez felicitări, dvs., dlui comisar și colegilor mei deputați care sunt prezenți. Permiteți-mi să încep prin a le mulțumi tuturor celor care au participat la elaborarea acestui raport și, în special, raportorilor alternativi din diferitele grupuri politice.

Activitatea acestora a condus la un consens larg, după cum s-a văzut în urma votului de săptămâna trecută din cadrul Comisiei pentru bugete, unde raportul a fost adoptat cu 34 de voturi contra 1, cu o abținere. Raportul se dorește a fi adaptat și aliniat contextului prezent, situației economice, financiare și sociale în care ne zbatem, crizei cu care ne confruntăm și, în același timp, cerințelor publicului european la adresa Uniunii Europene și a instituțiilor sale.

Vom avea un buget cu restricții, un buget de austeritate și, în același timp, un buget care va trebui să furnizeze instituțiilor și Parlamentului mijloacele de a ține pasul cu proiectul european și cu așteptările publicului european.

Obiectivul nostru este excelența în procesul de legiferare și ar fi regretabil dacă nu am avea mijloacele să îl realizăm: ar reprezenta un semnal negativ pentru vremurile în care trăim și ar avea un cost pe care ar trebui să-l plătească tot publicul european.

Pentru a realiza acest lucru, vom avea nevoie de resursele necesare. Avem competențe noi care derivă din Tratatul de la Lisabona. Cu toate acestea, având în vedere situația actuală, pledăm pentru o creștere neutră, adică pentru o majorare egală cu inflația.

Acest obiectiv este în conformitate și cu scrisoarea dlui comisar, cu recomandarea pe care a adresat-o Parlamentului și celorlalte instituții. Prin urmare, când va fi necesar, dacă va fi necesar, vom elabora o scrisoare sau o rectificare bugetară care să aibă în vedere angajamente cum sunt cel pe care și l-a asumat Uniunea Europeană față de Croația sau cel care rezultă din apartenența celor opt noi membri la Tratatul de la Lisabona.

Pentru a realiza un buget de economii, este clar că trebuie, acum mai mult decât oricând, să respectăm principiile bunei gestiuni și economiei, principiile eficienței și eficacității. Aceste principii vor trebui să fie transpuse în rigoare, simplitate și transparență bugetară. Pe baza acestor principii vom fi deja în măsură să identificăm cu succes reduceri, nu numai în estimările pe care le vom elabora acum, însă dorim și economii la nivelul punerii în aplicare a bugetului pentru 2012.

În acest mod vom reuși să ne îndeplinim responsabilitățile. Am dori, de asemenea – și am introdus acest concept – un buget cu baza zero, în care fiecare cheltuială este justificată și în care cheltuielile variabile sunt bine cunoscute; de câte ori se justifică, se poate elabora o analiză cost-beneficiu pentru aceste cheltuieli.

În mod clar, nu vom pune în pericol proiectele în curs, pentru că aceasta ar reprezenta nu doar un pas înapoi, ci ar constitui mai degrabă o pierdere. Mă refer la proiecte cum ar fi extinderea clădirii Konrad Adenauer, proiecte cum ar fi Casa istoriei europene; aceste proiecte vor fi finanțate în continuare din acest buget restrictiv. În acest sens susținem, de asemenea, propunerea ca bugetele următoare să fie bugete multianuale, astfel încât să poată exista o planificare globală chiar de la început, o planificare globală care să fie în conformitate și în acord cu cadrul financiar multianual.

Janusz Lewandowski, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, vă adresez cele mai bune urări cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii. Susțin principiile trasate de raportor, dl Fernandes, cu privire la vigoarea bugetară, în special în ceea ce privește bugetele administrative ale Uniunii Europene. Am convingerea că aceasta este linia care trebuie urmată în condițiile economice actuale din Uniunea Europeană.

Prin urmare, având acest lucru în vedere, le-am solicitat colegilor din Comisie să fie deosebit de prudenți la majorarea cheltuielilor de administrare și putem promite că creșterea noastră va fi mai mică de 1 %. Aceasta înseamnă, date fiind unele obligații contractuale, că în 2012 se vor opera reduceri în domeniile tehnologiei informației, reuniunilor, conferințelor și cheltuielilor legate de misiuni, precum și în domeniul studiilor și publicisticii.

Am adresat o scrisoare șefilor celorlalte instituții și acesta este răspunsul lor. Cred că aceasta este într-adevăr direcția care trebuie urmată pentru 2011 în ceea ce privește cheltuielile administrative. Există indicații că și Consiliului va fi foarte restrictiv.

Trebuie aplicat același principiu și în ceea ce privește extinderea viitoare. Cred că estimările trebuie incluse în buget sub forma unei scrisori rectificative sau a unei rectificări bugetare, în momentul în care se va lua decizia oficială cu privire la data aderării. Trebuie însă să vă reamintesc cu această ocazie că cheltuielile administrative reprezintă mai puțin de 6 % din bugetul Uniunii Europene, indicând prin urmare o proporție foarte decentă.

În ceea ce privește cheltuielile operaționale, bugetul european are propria sa logică internă. Programele dobândesc maturitate în timp, astfel că programe majore care au fost demarate în 2007 au ajuns acum la maturitate. Bugetul european privește în mare parte investițiile, nu consumul și transferurile sociale. Pe de o parte, trebuie să fim foarte restrictivi în ceea ce privește cheltuielile administrative dar, pe de altă parte, trebuie să înțelegem logica dinamicii interne a bugetelor europene, altfel vom produce multe angajamente restante, așa numite „RAL” (*reste à liquider*), care constituie o cantitate uriașă de bani necheltuiți, angajamente necheltuite, iar acest lucru nu corespunde unei proceduri bugetare decente.

Prin urmare, salut încă o dată principiile care se regăsesc în raportul elaborat de dl Fernandes. Discuțiile pe baza orientărilor vor avea loc la 30 martie și aștept cu nerăbdare reuniunea tripartită de la acea dată.

Monika Hohlmeier, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să-mi exprim regretul și demoralizarea legată de faptul că nu sunt prezenți nici Secretarul General, nici cei doi vicepreședinți cu responsabilități legate de Parlamentul European. Ne așteptăm de obicei din partea Comisiei ca membrii cu atribuții să fie prezenți; ar trebui să așteptăm același lucru din partea reprezentantului nostru cu cea mai mare vechime.

În al doilea rând, doresc să abordez subiectul gestionării clădirilor Parlamentului. Salut faptul că proiectul KAD de la Luxemburg progresează, că toate cheltuielile aferente par a fi sub control și că lucrurile merg conform planului. Când se va încheia proiectul de extindere a KAD, aducerea sub același acoperiș a personalului ar trebui să conducă la o eficiență și sinergie ridicate, precum și la reducerea costurilor anuale, deoarece vor fi închise opt sedii. Este esențial ca acest obiectiv să fie atins, deoarece avem nevoie de unele dintre aceste fonduri în alte scopuri, așa cum a subliniat dl Fernandes.

Consider că proiectul Casei istoriei europene este unul important, deoarece va atrage mulți vizitatori, cărora li se va oferi într-un mod foarte eficient o imagine cu privire la semnificația, obiectivele și scopul Uniunii Europene în contextul istoriei europene.

În al treilea rând, doresc să solicit ca personalul detașat la Luxemburg să fie rechemat la Bruxelles. Personalul circulă în permanență între cele două sedii, pentru că trebuie să lucreze frecvent și la Bruxelles, cauzând în acest fel probleme și deputaților. Acest lucru este valabil pentru un număr redus de subdomenii, iar rechemarea trebuie efectuată pe baza analizei eficienței.

În al patrulea rând, cred că este bine că Parlamentul European prevede numai o extindere moderată. Faptul că alte domenii se vor extinde numai la o scală modestă nu trebuie privit de SEAE ca motiv pentru o extindere masivă. Fac apel la toate instituțiile să nu se întindă mai mult decât le permite plapuma în aceste vremuri de dificultate economică și financiară.

Derek Vaughan, în numele Grupului S&D. – Dnă președintă, doresc să mulțumesc dlui comisar. Doresc, de asemenea, să-i mulțumesc dlui raportor pentru acest raport, dar și pentru abordarea prin care a adus laolaltă bugetele altor secțiuni. Dumnealui are dreptate în încercarea de a găsi un echilibru între, pe de o parte, nevoia de garanții că Parlamentul

European și alte secțiuni pot funcționa în mod corespunzător și, pe de altă parte, garantarea faptului că majorările bugetare vor fi menținute la un minim absolut.

Salut în mod special propunerea sa de a menține majorările la nivelul ratei inflației. Consider că propunerea inițială de 5,2 % este mult prea ridicată. Bineînțeles, pentru a obține economiile moderate vizate de raportor și de alți deputați din Parlament, trebuie să ne asigurăm că identificăm și economii în cadrul bugetului. Prin urmare, m-am oferit să colaborez cu dl raportor pentru a asigura identificarea economiilor. Cred că pot fi identificate potențiale economii la rubrici cum ar fi politica imobiliară și chestiuni de extindere – pe care le-a menționat și dl comisar – însă și la rubrici cum ar fi cheltuielile propuse pentru un sediu neeuropean, care cred că reprezintă un lux pe care nu ni-l permitem în acest moment.

În cele din urmă, aș vrea să spun că este în egală măsură necesar să colaborăm îndeaproape cu alte instituții, și în special cu Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European, care știu că sunt, de asemenea, foarte preocupate de bugetul lor pentru 2012. Trebuie să ne asigurăm că și aceste instituții, ca și noi, vor putea funcționa în mod corespunzător, limitându-și însă în același timp majorarea cheltuielilor în viitor. Astfel, putem spune că Grupul Socialiștilor și Democraților este dornic să colaboreze cu raportorul. Susținem propunerile pentru aceste orientări și așteptăm cu nerăbdare să discutăm estimările săptămâna viitoare.

Președinta. – Doresc să răspund comentariului dnei Hohlmeier. Dl Pittella, vicepreședintele responsabil pentru buget se află aici în Parlament, ascultând dezbaterile.

Alexander Alvaro, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă. Vă mulțumesc, dle Fernandes, pentru acest raport excelent. Principiile-cheie pentru buna gestiune bugetară sunt eficiența, cumpătarea și utilizarea responsabilă a resurselor financiare care ne-au fost încredințate. Problema care apare însă mereu, la toate negocierile bugetare, și care trebuie evitată și acum, este lăcomia și dorința de a nu renunța la vechile obiceiuri. Trebuie să facem distincția între lăcomie și necesitate.

Creșterea numărului de posturi prevăzută în Tratatul de la Lisabona și solicitată în urma acestuia reprezintă, fără îndoială, o necesitate. Trebuie să avem grijă să asigurăm un echilibru între numărul posturilor din grupurile politice și comisii și numărul posturilor administrative. După cum au observat deja colegii mei deputați, ar fi fost bine ca Secretarul General să participe la această ședință pentru a auzi ce avem de spus. Noile departamente la care a făcut referire dl Vaughan nu sunt necesare în această formă dacă utilizăm rațional efectele sinergiei din cadrul Parlamentului. Există suficiente persoane competente în cadrul diferitelor Direcții Generale și sunt sigur că vom putea să le înlesnim colaborarea într-un mod eficient.

În ceea ce privește Casa istoriei, sunt de acord cu dna Hohlmeier că este important ca un astfel de proiect să fie însoțit de la început de un plan de afaceri. Nu trebuie să privim acest lucru ca pe o emisiune de dedicații în care fiecare primește ce dorește; trebuie să ne gestionăm resursele înțelept, pe baza unui buget rezonabil.

În cele din urmă, doresc să adaug că nu trebuie să facem greșeala de a nu investi în viitor din cauza unei dorințe nehibzuite de a economisi bani. Investițiile pe care le facem astăzi, de exemplu în resurse IT, ne pot economisi mulți bani în anii viitori, de aceea nu trebuie să permitem ca economisirea să devină un scop în sine, ci trebuie să fie justificată și rațională din punctul de vedere al consecințelor viitoare.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar Lewandowski, doamnelor și domnilor, chestiunea supusă dezbaterii este bugetul Parlamentului pentru 2012 și as dori să subliniez că, din perspectiva Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană, trebuie găsit un echilibru corect între majorările limitate și justificate, care sunt în principal rezultatul noilor competențe și responsabilități prevăzute de Tratatul de la Lisabona, și auto-disciplina și austeritatea inevitabile în vremuri în care fondurile publice sunt reduse. Pentru lumea din afară, bugetul Parlamentului are încă valoarea unei cărți de vizită a Parlamentului European și continuă să aibă o semnificație simbolică: Cum abordăm politica de austeritate – necesitatea acestei politici – având în vedere că va avea un impact direct asupra noastră?

Dl Fernandes utilizează cuvinte cum ar fi consolidare, disciplină și austeritate. Însă până acum am auzit puține propuneri reale în care să precizeze exact unde intenționează să introducă reduceri și unde vor fi diminuate resursele. Bineînțeles, este corect să se solicite o mai mare eficiență în administrarea Parlamentului și, din punctul meu de vedere, există loc de îmbunătățiri.

Doresc acum să abordez chestiunea referitoare la Casa istoriei europene: susțin această idee în principiu. Însă cred că proiectul trebuie însoțit de un plan de afaceri clar. Dacă se dorește ca acest proiect să aibă prioritate – și adresez aceste cuvinte dlui Fernandes în mod special, încă o dată – dacă termeni precum auto-disciplină și consolidare sunt susținuți în mod serios, atunci trebuie să fim pregătiți și să propunem reduceri în alte domenii.

Dacă există priorități ca rezultat al voinței politice, atunci, prin definiție, trebuie să existe și domenii trecute în plan secundar în vederea elaborării unui buget consolidat. A vorbi despre consolidare fără a face recomandările relevante e un nonsens. Un astfel de demers nu va funcționa decât dacă suntem pregătiți să spunem unde vor fi operate reducerile – în special în cazul noilor priorități. Iată la ce m-am referit când am invocat cartea de vizită a Parlamentului: majorări limitate și austeritate clară.

James Elles, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, doresc să felicit raportorul pentru un raport pe care îl consider foarte bine echilibrat, în special în ceea ce privește identificarea de resurse consolidate și elaborarea unui buget de austeritate.

Principiile pe care le stabilește – excelența legislativă, principiile bune gestuni, acuratețe și simplitate și înaintarea de planuri de reducere a costurilor – trebuie să se aplice nu numai tuturor instituțiilor, altele decât Comisia, ci și bugetului Comisiei.

Însă, dacă ne referim la aspectele tehnice prezentate de raportor, nu trebuie să vizăm numai economii pe termen lung, ci și pe termen scurt, prin inițierea de măsuri de reducere a costurilor.

Îngrijorătoare pentru grupul meu este mai ales problema securității. Am sentimentul că restricționarea accesului oamenilor în instituții este exagerată. Nu le acordăm suficientă libertate de acces sau posibilitatea de a circula. Aș sugera ca atunci când vicepreședinții ajung la acest punct, să își îndrepte atenția spre Congresul SUA, care asigură securitatea persoanelor care intră în clădire, însă apoi le permite să se deplaseze liber în interiorul acesteia. Acest lucru este facilitat de existența unui serviciu profesional de securitate.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, este inadmisibil ca în timpul crizei economice actuale să fie înaintată o propunere referitoare la o creștere de 5 % a bugetului Parlamentului pentru 2012. Indemnizația pentru asistența a deputaților a crescut din nou, până la 1 500 EUR pe lună, chiar săptămâna trecută. Nu există nicio încercare de

a opri risipa inacceptabilă produsă de cele trei sedii ale Parlamentului. Mai rău, Parlamentul European s-a angajat acum în recondiționarea în valoare de 60 de milioane a unei clădiri care va deveni Casa istoriei europene – ca și cum nu am avea muzee în Europa. UE dorește să rescrie istoria? Ca să nu mai vorbim despre Serviciul pentru Acțiune Externă care va include, printre alții, 50 de funcționari, ce vor câștiga cu 20 % mai mult decât primul ministru britanic și va avea nevoie de o nouă clădire care va costa 10,5 milioane de euro pe an.

Dnă președintă, în numele contribuabililor britanici, vă implor să opriți această prăduire.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, proiectul elaborat de dl Fernandes pentru anul fiscal 2012 face referire la eficiența din punctul de vedere al costurilor și la consolidare. În calitate de reprezentanți ai cetățenilor Europei, noi, deputații din Parlament, trebuie să dezbaterem aceste aspecte. Eficiența din punctul de vedere al costurilor este esențială.

Însă cheltuielile suplimentare care au rezultat ca urmare a aderării Croației, înființării SEAE și a trei noi autorități financiare au avut un impact asupra bugetului UE. De fapt, noile cheltuieli nu ar trebui – și într-adevăr, nu trebuie, în mod clar – să conducă la majorări bugetare. Se pot identifica economii potențiale la nivelul tuturor instituțiilor Uniunii, de exemplu, în ceea ce privește politica privind resursele umane și imobiliară sau la nivelul administrației. Sugerez încă o dată că diversele agenții trebuie să facă obiectul unui audit și că trebuie vizate sinergii cu diferitele state membre.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să îl felicit pe dl Fernandes pentru activitatea sa excelentă.

Nu este ușor să vorbești despre bugetele instituțiilor și despre gestionarea resurselor, mai ales dacă încerci să aduci în discuție îmbunătățiri ale performanței acestora în paralel cu necesitatea consolidării economice cu care trebuie să se confrunte statele membre și Uniunea Europeană într-un context atât de sensibil ca cel actual. Exact din acest motiv susțin pe deplin apelul său la valorile excelenței legislative și gestiunii financiare solide, care reprezintă principii directe pe care trebuie să se bazeze toate activitățile instituțiilor.

Într-adevăr, pe timp de criză, când obiectivul nostru principal trebuie să fie relansarea economiei europene, un prim exemplu de virtute trebuie să vină chiar din partea instituțiilor. Virtutea nu înseamnă atât austeritate, cât mai curând eficiență administrativă sporită, pentru a asigura o utilizare echitabilă și îmbunătățită a resurselor, care va permite tuturor instituțiilor să lucreze atât operativ, cât și eficient, ceea ce va conduce la atingerea obiectivelor principale asumate de Europa în ultimii ani.

Revenind mai specific la bugetul Parlamentului, consider, la fel ca dl Fernandes, că bugetul pentru 2012 trebuie să fie unul de consolidare, având în vedere că poate deveni un punct de referință mai indicat decât dezbaterea actuală cu privire la viitorul cadru financiar multianual.

Cu toate acestea, cred că o parte dintre resurse ar trebui utilizată pentru a aduce unele îmbunătățiri necesare, care să le permită deputaților să își îndeplinească atribuțiile cu ajutorul unor servicii de calitate.

Prin urmare, cred că trebuie să fie făcute economii la nivelul serviciilor obișnuite, însă trebuie întreprinse eforturi și în ceea ce privește politica imobiliară, raționalizând spațiul deja existent și adoptând un plan pe termen mediu și lung care să permită planificarea în

avans a cheltuielilor cu clădirile și care să aducă mai multă transparență și moderație în deciziile luate în acest domeniu.

Jens Geier (S&D). – (DE) Dnă președintă, dle Lewandowski, doamnelor și domnilor, evident, trebuie să discutăm despre cheltuielile care vor fi evitate sau economisite în cadrul acestui buget. Însă doresc să fac apel la mai multă obiectivitate în discuția cumva reflexă referitoare la agenții. De ce? În primul rând, deoarece Comisia pentru control bugetar este angajată constant în această dezbatere și ne face atenți la modalitățile de îmbunătățire a cooperării dintre agenții și a conlucrării pentru îndeplinirea atribuțiilor lor și, în al doilea rând, deoarece anul acesta așteptăm un raport special al Curții de Conturi referitor la agenții, care ne va furniza o bază mai obiectivă pentru o discuție care deocamdată este cumva nepotrivită, în special în ceea ce privește problema modului în care sunt gestionate agențiile și cum am putea realiza aceste economii.

Vorbind de economii, doresc să trec la următorul meu subiect, politica noastră imobiliară. Adevărul este că, în ceea ce privește clădirile Uniunii Europene, în mod sigur putem economisi resurse. Din punctul meu de vedere, pun la îndoială faptul că ar fi cu adevărat o idee bună să construim noi clădiri pentru Parlamentul European la Bruxelles, având în vedere că această strategie are sens numai dacă prețurile proprietăților imobiliare din Bruxelles ar continua să crească. În prezent, piața nu pare să indice acest lucru. Dacă prețurile de pe piață nu cresc, atunci opțiunea închirierii este preferabilă față de cea a construirii, în special dacă ne uităm în jurul sediului european și vedem cât de multe spații pentru birouri sunt disponibile pentru a fi închiriate în zonă.

Ceea ce mă aduce la chestiunea Casei istoriei europene. Cred că în această chestiune este nevoie de o legitimitate care în prezent lipsește, toate inițiativele legate de înființarea Casei istoriei europene bazându-se numai pe rezoluții ale Biroului Parlamentului și neavând astfel legitimitate democratică. Acest lucru trebuie să se schimbe. Mai mult decât orice, trebuie să știm cum vor fi suportate cheltuielile de punere în funcțiune și cheltuielile de exploatare.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Dnă președintă, doresc să-i mulțumesc dlui Fernandes pentru raportul excelent și doresc să-i mulțumesc dlui comisar Lewandowski în special, pentru scrisoarea sa adresată instituțiilor, cu privire la limitarea cheltuielilor noastre administrative în acest an. Cred că această scrisoare este foarte pertinentă și va contribui la stabilirea unei abordări care ne va permite să insistăm pe economisire, lucru care cred că trebuie să se aplice tuturor instituțiilor. Trebuie să se aplice Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social și Curții de Justiție, ale căror cheltuieli au crescut, desigur, în mod accelerat. Trebuie să se aplice, de asemenea, Curții de Conturi. Este puțin mai dificil pentru instituții mici, cum ar fi Ombudsmanul European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și, desigur, trebuie să ținem cont de acest lucru.

Însă cred că noi, deputații din Parlament, avem o responsabilitate specială de a demonstra că suntem capabili să fim cumpătați. Ni s-au conferit competențe noi prin Tratatul de la Lisabona, care implică cheltuieli suplimentare, însă anul care vine, 2012, trebuie să fie un an de consolidare. Am discutat despre extindere. Vom include aderarea Croației într-o rectificare bugetară. Multe persoane au menționat, de asemenea, chestiunea Casei istoriei europene. Cred că este o idee excelentă ca această Casă a istoriei europene să facă parte dintre serviciile oferite vizitatorilor noștri. Mulți tineri nu cunosc prea bine istoria care a condus la înființarea UE și se spune că dacă nu ne cunoaștem istoria, suntem condamnați

s-o repetăm. Cred că este foarte, foarte important ca istoria recentă a Europei să fie spusă și, prin urmare, noi vom susține această Casă a istoriei europene.

În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, doresc să spun că cheltuielile noastre, sunt, bineînțeles, legate în foarte mare măsură de faptul că avem mai multe sedii, iar acest lucru costă bani. Trebuie să analizăm foarte bine acest lucru. Din nefericire, cele mai mari costuri sunt determinate de un lucru pe care nu îl putem schimba. Este vorba despre deplasările între Strasbourg și Bruxelles. În cazul în care Consiliul European consideră într-adevăr că trebuie făcute economii, șefii de stat ai Europei trebuie să abordeze această problemă. Vă mulțumesc, dnă președintă.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Dnă președintă, este clar că întreaga Uniune Europeană și statele sale membre vor resimți efectele reziduale ale crizei economice și financiare în 2012. Prin urmare, Parlamentul European trebuie să-și adapteze strategia bugetară la acest fapt. Trebuie să vizăm un nivel maxim de disciplină și o austeritate bugetare. Apreciez faptul că raportul include și subliniază acest lucru. Însă austeritatea nu poate însemna creșterea cheltuielilor în ritmul inflației. Scopul nostru trebuie să fie menținerea cheltuielilor Parlamentului la același nivel ca în acest an. Toate eforturile posibile trebuie direcționate spre economisire și utilizarea mai bună a resurselor parlamentare existente. Acest lucru trebuie să fie valabil pentru toate domeniile de activitate ale Parlamentului European, începând cu raționalizarea administrării clădirilor prin utilizarea mai bună a tehnologiei informației și a politicii privind resursele umane. În acest sens există potențialul unor reduceri și trebuie să avem curajul de a le pune în aplicare.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, într-o perioadă de greutate economice generale, sarcina fundamentală a instituțiilor europene este aceea de a conduce prin exemplu.

Raportul se concentrează în mod corect asupra îndeplinirii criteriilor de eficiență și asupra gestionării cheltuielilor și serviciilor. Prin urmare, mă întreb dacă nu ar fi necesară o verificare efectivă și imediată cu privire la eficiența unor activități externalizate. Mă refer în special la serviciile din domeniul tehnologiei informației și securității interne ale Parlamentului, în parte în lumina evenimentelor recente pe care le cunoaștem bine cu toții: furtul de la oficiul poștal de luna trecută.

Suplimentar, pot fi adresate critici referitor la Serviciul european de acțiune externă. Creat teoretic cu costuri zero, pentru a reduce risipa și a îmbunătăți eficiența relațiilor externe ale Uniunii Europene, acesta s-a dovedit un eșec pe ambele fronturi, din punct de vedere politic și economic. Doresc ca Parlamentul European să fie riguros în această privință.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dnă președintă, săptămâna trecută am fost întrebat de câțiva alegători cum este posibil ca noi, în calitate de deputați în Parlamentul European, să primim în continuare 1 500 EUR pe lună pentru a recruta personal suplimentar, în contextul problemelor economice și al nesiguranței și în special în condițiile în care oamenii obișnuiți trebuie să strângă cureaua. Ceea ce facem acum este, de fapt, să cheltuim și mai mult.

Întrebările și remarcile alegătorilor sunt absolut justificate. Noi, ca Uniune Europeană, ar trebui să dăm un exemplu. Ar trebui să ne întindem numai cât ne permite plapuma și, exact în acest moment, nu avem altă opțiune decât să ajungem la concluzia nefericită că acest raport elaborat de dl Fernandes reprezintă o ocazie pierdută. Se fac apeluri – în mod corect, sunt de părere – să manifestăm responsabilitate și cumpătare în ceea ce privește bugetul.

Considerentul A menționează chiar, citez, „aplicarea de proceduri de gestiune stricte care să permită realizarea de economii”, am încheiat citatul.

Ei bine, din nefericire acest raport nu specifică unde exact pot fi făcute respectivele reduceri. Există, desigur, destule domenii unde ar putea fi făcute – mă gândesc la Comitetul Economic și Social și la Comitetul Regiunilor, precum și la deplasările între Bruxelles și Strasbourg, care costă 200 de milioane de euro anual. Solicit Comisiei și Consiliului, dar și Parlamentului, să ia măsuri și să corecteze toate aceste lucruri, să identifice unde putem face economii și să transpună acest lucru într-un plan efectiv, astfel încât să putem supune dezbaterii un număr de aspecte și să realizăm economii.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Dnă președintă, doresc și eu să mulțumesc dlui raportor pentru un raport excelent și bine echilibrat. Toată lumea vorbește acum despre cumpătare, ceea ce este excelent. Avem nevoie de disciplină bugetară și eficiență și ar trebui să ne limităm strict la sarcina noastră principală și să nu o depășim, mă refer la activitatea legislativă.

Mulți spun că ar trebui să fim chibzuiți, însă vorbesc despre aspecte unde nu trebuie să facem economii. Ar trebui să vorbim despre măsuri concrete care să ne permită să facem economii. Putem face economii dacă încetăm să ne deplasăm între trei locuri de muncă. Bineînțeles, știm cât de dificil va fi din punct de vedere politic să realizăm acest lucru.

Doresc să ridic o problemă, și anume noțiunea de securitate pe care a menționat-o dl Elles. Pe parcursul unui an au fost jefuite o bancă, bufetul și oficiul poștal. Nu a fost nimeni reținut. Securitatea e ceva mai mult decât o glumă.

Avem probleme într-un domeniu evident: deputații din Parlament intră într-o clădire la intrarea căreia nu există un control corespunzător. Trebuie să achiziționăm semnături electronice. În prezent avem liste și un birou în care lucrează multe persoane, unde se notează numele și se introduc în calculator. Este o risipă de bani: ar trebui să facem economii și să introducem un sistem de securitate mai bun, credibil. Este suficient să facem acest lucru, însă deputații spun în mod constant nu și nu sunt de acord cu semnăturile electronice, cu toate că în acest mod am face economii evidente și am avea un sistem de securitate mai bun.

Nu înțeleg cum se face că acest lucru funcționează pentru Congresul SUA; acolo toată lumea este de acord cu acest sistem, însă aici, cumva, aceste lucruri nu sunt puse în practică. Sper că acum ne vom concentra asupra domeniilor unde se pot face cu adevărat economii.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, consider că este foarte important, din perspectivă politică, ca orientările pentru bugetul 2012 să reflecte condițiile economice și politice în care au fost elaborate.

Într-un moment în care statele membre sunt forțate să facă economii, iar cetățenii noștri suportă consecințele crizei financiare și politice, nu ne putem aștepta la o majorare semnificativă a bugetului comparativ cu anul precedent. Din contră, trebuie să identificăm domenii de funcționare unde putem economisi resursele din impozite provenite de la cetățenii noștri, fără a reduce calitatea muncii noastre.

Cred că avem o capacitate disponibilă directă în modul în care organizăm munca. Cele trei sedii ale Parlamentului European și naveta regulată a mii de lucrători și deputați în Parlamentul European de la Bruxelles la Strasbourg de 12 ori pe an sunt bine cunoscute publicului. Doamnelor și domnilor, o astfel de irosire a resurselor publice nu arată decât dispreț față de realitățile situației.

Orice discuție despre reducerea costurilor va părea falsă atâta timp cât nu va înceta această navetă încioace și încolo pentru a participa la dezbaterile Parlamentului European.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, doresc să încep prin a-i mulțumi dlui Fernandes pentru elaborarea proiectului de orientări pentru Parlamentul European și celelalte instituții. În opinia mea, orientările pe care le-a elaborat combină nevoia de a face economii sau mai degrabă necesitatea efectuării de economii, de care suntem foarte conștienți, având în vedere situația economică actuală a Uniunii Europene, cu garantarea condițiilor corespunzătoare pentru o bună legiferare.

Doresc să subliniez, cu privire la acest punct, că nu trebuie să uităm că Tratatul de la Lisabona și apropiata extindere înseamnă că Parlamentul European se va confrunta cu noi sarcini. Prin urmare, este absolut vital, pentru binele cetățenilor, să introducem soluții care vor facilita funcționarea adecvată și corespunzătoare a Parlamentului European.

Doresc să subliniez că voi continua să sper în cooperarea cu raportorul, care să asigure faptul că bugetul pentru 2012 elaborat de Parlamentul European va fi un buget caracterizat prin disciplină financiară, însă și un buget care nu vizează numai anul următor sau doi sau trei ani după acesta, ci care este în măsură să introducă instrumente de modernizare, ce vor facilita activitatea Parlamentului European și investițiile, care sper că vor aduce economii în viitor.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Dnă președintă, doresc să îl felicit pe dl Fernandes pentru raportul său excelent. Și eu consider că bugetul pentru 2012 trebuie să fie realist și adaptat la situația economică actuală. Ca rezultat al experienței mele de mulți ani legate de gestionarea unui buget regional și al apartenenței mele la Comisia pentru bugete, acord o mare importanță disciplinei în ceea ce privește planificarea cheltuielilor. Cred însă că ar trebui să evităm economiile false, care pot conduce la o încetinire economică și la o reducere a competitivității economice. Nivelurile crescute de ocupare a forței de muncă și crearea de locuri de muncă de calitate, sustenabile, reprezintă condiții preliminare pentru creșterea economică și pentru depășirea efectelor crizei. Bugetul Uniunii Europene trebuie să promoveze un nivel crescut al ocupării forței de muncă. Esențială pentru creșterea economică nu este reducerea cheltuielilor, ci creșterea eficienței și utilizarea fondurilor europene pentru obținerea unor rezultate strategice și cuantificabile. Vă mulțumesc.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, îi sunt recunoscător dlui Fernandes pentru activitatea sa și pentru concentrarea asupra economiilor posibile care pot fi făcute la nivelul cheltuielilor noastre administrative. Politica privind resursele umane și cea imobiliară sunt cele două domenii principale în care se concentrează cheltuielile noastre administrative, după cum demonstrează în mod clar raportul.

Ținând cont de viitoarea aderare a Croației la Uniunea Europeană și necesarul de personal viitor, va fi nevoie și ar fi potrivit să ne ocupăm de procedurile de personal, în special de cele legate de mobilitate. Dacă, pe de o parte, această alegere referitoare la politica privind resursele umane oferă o mai mare flexibilitate, pe de alta parte va fi nevoie de și mai multă formare pentru personalul Uniunii Europene.

În ceea ce privește politica imobiliară, textul menționează explicit principiul centralizării. Politica dură pe care o aplicăm bugetelor – începând cu cele ale statelor membre – trebuie ca pe termen mediu să ne determine să analizăm oportunitatea păstrării celor trei sedii ale Parlamentului, un aspect cu siguranță complex, însă pe care nu putem să-l ignorăm.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am ascultat foarte atent dezbaterile și vă pot asigura că propunerea Biroului este un model de rigoare, transparență și bună administrare.

În primul rând, majorarea sugerată în cadrul propunerii noastre nu depășește rata medie a inflației în Uniunea Europeană. În al doilea rând, împărtășesc îngrijorările și în prezent lucrăm la o politică imobiliară prudentă și pe termen lung, atât din punctul de vedere al securității, cât și al personalului. În al treilea rând, majorarea la 1 500 EUR a fost convenită și înscrisă în rezervă de către Comisia pentru bugete.

Comisia pentru bugete a deblocat acum rezerva; aceștia nu sunt bani care intră în buzunarele deputaților în Parlament – merită să clarificăm această neînțelegere și aserțiune falsă – ci ajung la asistenți care îi vor ajuta pe deputați să își îndeplinească mai bine îndatoririle atribuite prin Tratatul de la Lisabona.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Dnă președintă, doresc să indic un domeniu minor în care am putea economisi bani, și anume software-ul. Îi plătim anual o sumă uriașă de bani lui Bill Gates pentru utilizarea software-ului său, Windows. Dumnezeu poate fi o persoană amabilă, care donează mulți din acei bani pentru cauze nobile, însă dacă am utiliza cu mai mult curaj software-ul deschis, acest lucru ar reprezenta un pas spre o gestionare mai transparentă, mai ieftină și mai modernă.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Dnă președintă, doresc să-l întreb pe dl comisar Lewandowski care este procedura specifică pentru accesarea măsurilor de siguranță pentru euro, cu alte cuvinte, a banilor strânși de instituțiile europene, în 2012. Va face Comisia vreo propunere dacă un stat anume își exprimă dorința de a utiliza măsurile de siguranță? Deține Parlamentul European un rol complet în procesul de codecizie și acest lucru va reprezenta o problemă săptămâna aceasta în contextul extinderii măsurilor de siguranță?

În al doilea rând, doresc să adresez o remarcă referitoare la majorarea până la 1 500 EUR a indemnizațiilor de secretariat. Doresc să le cer deputaților care nu utilizează integral indemnizația de secretariat să declare public câți bani economisesc pentru ei înșiși – până la urmă acesta este un domeniu unde pot avea loc abuzuri. Este posibil să existe unii deputați care nu au nevoie deloc să folosească indemnizația de secretariat pentru că participă foarte rar la ședințele din Parlament. În astfel de cazuri, fondurile nu ar trebui să fie folosite integral. Numai cei care muncesc deosebit de mult ar putea utiliza întreaga indemnizație. Toți ceilalți ar trebui să returneze acei bani contribuabililor.

Milan Zver (PPE). – (SL) Dnă președintă, dle comisar, și eu doresc să încep prin a-l felicita pe dl Fernandes în legătură cu raportul excelent. Totuși, sunt de acord cu acei deputați care au afirmat că sunt necesare economii, în special realizarea de economii în cadrul bugetului.

Micșorarea bugetului european pe parcursul deceniilor este o realitate. Dacă ne uităm la PIB-ul pe care l-am generat în UE, volumul acestuia a scăzut constant. Recent, dl comisar a spus că la începutul perspectivei financiare, produsul intern brut al UE a fost de aproximativ 1,3 %. Astăzi, acesta abia ajunge la 1,12 %. Însă în același timp, bugetele naționale europene au crescut semnificativ.

De exemplu, în ultimii zece ani, bugetul proverbial modest al Regatului Unit a crescut cu 100 %, prin urmare de două ori și jumătate mai mult decât bugetul UE. Doresc să aflu, în mod special, dacă dl comisar consideră că ar putea întâmpina dificultăți legate de punerea în aplicare a următorului buget în 2012 datorită acestei micșorări efective a bugetului european în comparație cu bugetele naționale ale statelor membre.

José Manuel Fernandes, *raportor*. – (PT) Dnă președintă, doresc să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați pentru contribuțiile lor. Doresc să menționez că obiectivul nostru în acest moment a fost elaborarea orientărilor. Însă am depășit nivelul unor simple orientări și am stabilit un obiectiv specific: dorim o majorare neutră, ceea ce înseamnă că bugetul pentru 2012 nu va fi majorat peste rata inflației.

Sunt foarte conștient de faptul că avem noi competențe. Sunt foarte conștient de faptul că avem nevoie de resurse pentru aceste competențe, însă trebuie să ținem cont de principiile bune gestioni și să facem economii cu ajutorul principiilor economiei, eficienței și eficacității.

Aceste principii nu vor fi folosite pentru a determina economii oarbe, economii care în viitor vor deveni costuri. Vom face economii care nu vor periclita obiectivul pe care l-am fixat: obiectivul excelenței în procesul de legiferare.

Sunt sigur că aș numi acest buget ca fiind unul al reconcilierii: reconcilierea nevoilor curente, a condițiilor actuale de criză și a necesității impuse instituțiilor ca în aceste vremuri de criză să răspundă eficient, adică să respecte dorințele oamenilor, dorințele publicului european.

Doar un cuvânt despre o confuzie care a rămas nelămurită: nu va exista nicio majorare a bugetului pentru deputați și nu va exista nicio majorare pentru anul următor. Suma la care se referă toată lumea – care nu este pentru deputați și care se referă la posibilitatea de a mai angaja un asistent – a fost deja fixată în 2010 și nu a existat nicio modificare în termeni bugetari, nicio majorare bugetară în 2011.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 9 martie 2011, la ora 11.30.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Ca reprezentanți aleși, toate persoanele din Parlament vor fi conștiente de multele sacrificii pe care au trebuit să le facă alegătorii noștri și guvernele naționale în ultimii trei ani. Educația, sănătatea, transporturile și alte servicii esențiale au suferit o reducere a finanțării în întreaga UE. Este important ca Parlamentul European să dispună de bugetul necesar pentru a-și îndeplini în mod corespunzător mandatul care i-a fost acordat de către cetățenii europeni. Însă este necesar, de asemenea, ca parlamentarii să reprezinte aceiași cetățeni europeni asigurându-se că resursele nu sunt cheltuite frivol, că nu există creșteri inutile de prețuri și că pe o piață unde furnizorii și oamenii de afaceri se luptă pentru fiecare euro există valoare. Am încredere că atât colegii mei din Parlament, cât și cei care lucrează în cadrul instituțiilor europene vor avea în vedere aceste principii în anii care urmează.

7. Sărăcia în rândul femeilor - Egalitatea dintre femei și bărbați - 2010 (dezbateră)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi corespunde tematicii acestei zile, dezbateră comună privind următoarele rapoarte cu privire la femei în Uniunea Europeană:

- raportul elaborat de dna Mariya Nedelcheva, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2010 (2010/2138(INI)) (A7-0029/2011); și

- raportul elaborat de dna Rovana Plumb, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la sărăcia în rândul femeilor în Uniunea Europeană (2010/2162(INI)) (A7-0031/2011).

Mariya Nedelcheva, *raportoare.* – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, m-am născut în 1979, într-un moment în care cetățenii europeni își alegeau direct reprezentanții pentru prima dată. Sunt mândră de faptul că în același an, pentru prima dată în istorie, o femeie – Simone Veil – o susținătoare îndrăzneță a drepturilor femeii, prelua Președinția Parlamentului European.

Astăzi sunt una din cele 35 % de femei reprezentate aici în Parlament. Niciodată numărul acesta nu a fost atât de mare în Parlamentul European. Cui îi datorăm acest lucru? Îl datorăm tuturor femeilor care au avut inteligența, puterea și curajul de a se uni și de a-și cere dreptul la vot, dreptul la muncă și la educație. Îl datorăm acelor femei care au pus efectiv pe primul loc respectul pentru demnitatea și drepturile lor. Ne luptăm deja de 100 de ani pentru a combate discriminarea nedreaptă și fără motiv. S-au făcut cu siguranță progrese semnificative, însă combaterea inegalității de gen este o sarcină zilnică și mai avem un drum lung de parcurs.

Uniunea Europeană a deschis întotdeauna calea în ceea ce privește egalitatea de gen. Cred că Parlamentul nostru trebuie să-și mențină aceeași determinare chiar și atunci când se ajunge la cel mai sensibil subiect.

Criza economică actuală ne-a determinat să ne confruntăm cu propriile contradicții. Așa cum subliniază raportul meu, efectele crizei au fost resimțite mai sever de către femei, și sunt mai îndelungate pentru acestea decât pentru bărbați. Am subliniat, de asemenea, că nu trebuie să ne plângem de milă, ci să luăm inițiativa și să venim cu soluții! Trebuie să profităm de ocazie pentru a ne modifica modul de gândire și a merge mai departe.

Acum este vital să subliniem rolul pe care îl dețin școlile în ceea ce privește combaterea stereotipurilor de gen. Furnizând oportunități mai bune legate de educație, formare profesională și ocuparea forței de muncă, putem îmbunătăți accesul femeilor la niveluri mai ridicate de responsabilitate. A venit timpul, de asemenea, să oprim diferența constantă de remunerare între bărbați și femei și consider, de asemenea, că trebuie să luăm atitudine cu privire la compoziția consiliilor de administrație ale companiilor cotate la bursă. Numai 3 % dintre membrii companiilor cotate la bursă sunt femei. Acest lucru este inacceptabil. A venit momentul să schimbăm lucrurile. Ce facem, însă, dacă în ciuda eforturilor noastre, marile companii se vor opune? În acest caz va trebui, din nefericire, să utilizăm cotele și al obiectivele obligatorii. Vorbesc cu rețineră despre cote, deoarece, în principiu, nu sunt în favoarea utilizării acestora. Însă dacă recompensa nu funcționează, atunci singura alternativă rămâne pedeapsa. Nu putem nega acest lucru: prezența femeilor pe piața muncii nu poate decât să producă beneficii în sensul creșterii economice.

Planul de relansare europeană va avea o mai mare șansă de succes dacă politicile privind egalitatea de gen reprezintă o parte integrantă a sa. Trebuie făcute propuneri concrete pentru realizarea unei mai bune concilierii între viața privată și viața profesională pentru a demonstra că ambițiile noastre pot fi mai mult decât niște simple visuri, deoarece aceasta este ceea ce se așteaptă de la noi. Este foarte bine să fim conduși de valori și idealuri, însă trebuie să fim, de asemenea, pragmatici și eficienți în activitatea noastră.

În cele din urmă, dnă președintă, doresc să mai fac referire la un aspect. Am fost încântată să aud că urmează o propunere din partea Comisiei Europene, în primăvară, cu privire la

combaterea violenței împotriva femeilor. Flagelul violenței împotriva femeilor, în toate formele sale, trebuie combătut cu toată puterea. Doresc să vă mulțumesc, dle comisar, pentru că ați fost atât de activ în acest sens.

Dnă președintă, nu sunt o pesimistă, așa că doresc să închei într-o notă pozitivă, dacă îmi permiteți. Cred că în această zi, cea de-a o sută aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, trebuie să ne înclinăm în fața curajului, puterii și determinării arătate de femeile din Tunisia, Libia, Iran și Egipt și nenumărate altele implicate în lupta pentru apărarea drepturilor omului.

Adierea de libertate care plutește deasupra Africii de Nord trebuie să elimine ultimele vestigii de autoritarism, sărăcie și excluziune socială, astfel încât femeile din aceste țări să devină emancipate din punct de vedere social, politic și economic, respectându-se în același timp cultura și tradițiile lor. De asemenea, este rolul nostru, în cadrul Parlamentului European, să ne înclinăm în fața acestor femei, să le încurajăm și să le sprijinim în lupta lor disperată pentru democrație și drepturile omului. Vă rog să rețineți că mă refer la drepturile omului în cel mai complet sens al termenului!

Rovana Plumb, *raportoare*. – Dnă președintă, în primul rând permiteți-mi să adresez urări tuturor femeilor cu ocazia acestei zile importante, 8 martie, ziua care marchează a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, 100 de ani de luptă pentru drepturile femeilor.

Doresc să mulțumesc tuturor colegilor mei, raportorilor alternativi și membrilor secretariatului pentru contribuțiile lor la acest raport.

Raportul meu abordează o problemă care este atât generală, cât și eminentă concretă în termeni de consecințe: sărăcia în rândul femeilor. 85 de milioane de europeni trăiesc sub pragul sărăciei, iar statisticile arată că 17 % dintre toate femeile din UE trăiesc în sărăcie. Acestea sunt faptele. Criza economică, financiară și socială ne afectează pe toți, însă afectează negativ în special femeile, pe piața muncii și la nivelul vieții personale, având în vedere că este mai probabil să aibă locuri de muncă nesigure, mai probabil să fie concediate și mai puțin probabil să beneficieze de securitate socială.

Așa stau lucrurile în prezent. Ce putem face? Femeile așteaptă din partea noastră să venim cu propuneri concrete, cu măsuri concrete. Este 8 martie și voi încerca să rezum raportul meu în opt puncte.

În primul și în primul rând, facem apel la statele membre să țină seama de dimensiunea de gen în cadrul planurilor lor de relansare în urma recesiunii, prin promovarea și accelerarea ocupării forței de muncă pentru femei și prin adoptarea de măsuri specifice, precum și prin ajustarea bugetelor pentru a asigura egalitatea accesului la cheltuielile din sectorul public, vizând atât sporirea capacității productive, cât și îndeplinirea nevoilor sociale și de mediu ale femeilor.

În al doilea rând, facem apel la Comisie și statele membre să ia măsurile corespunzătoare în vederea eliminării inegalităților de gen în ocuparea forței de muncă, ca parte a Strategiei Europa 2020. Încurajez ferm fixarea ca obiectiv a reducerii diferențelor de remunerare între femei și bărbați cu 1 % pe an, pentru a putea atinge obiectivul reducerii de 10 % până în 2020. Subliniez, de asemenea, necesitatea unor măsuri favorabile creșterii reprezentării femeilor în organismele decizionale politice, economice și din mediul de afaceri.

Cel de-al treilea aspect este legat de concilierea vieții private cu cea profesională. Solicit Consiliului și statelor membre să își reînnoiască și să își îndeplinească angajamentele referitoare la obiectivele de la Barcelona în ceea ce privește furnizarea de servicii accesibile de îngrijire a copiilor, inclusiv ca preț, și stabilirea de noi obiective de îngrijire pentru persoanele dependente.

În al patrulea rând, facem apel la Comisie și statele membre să elaboreze politici de sănătate care să vizeze combaterea și prevenirea practicilor care influențează negativ sănătatea femeilor și determină excluziune socială și sărăcie.

În al cincilea rând, facem apel la statele membre să adopte măsurile necesare pentru a oferi oportunități mai bune pentru femei în domeniul educației, în paralel cu combaterea stereotipurilor și eliminarea modelelor tradiționale în programele școlare.

Cel de-al șaselea punct arată că există o legătură directă între condițiile sociale ale familiilor și dezvoltarea copiilor. Prin urmare, facem apel la Comisie și Consiliu să elaboreze și să pună în aplicare o strategie pentru reducerea la jumătate a sărăciei în rândul copiilor până în 2012.

În al șaptelea rând, nu trebuie să ignorăm violența împotriva femeilor. Aceasta are un impact tot mai mare asupra riscului de marginalizare, sărăcie și excluziune socială. Fac apel la Comisie să fixeze un An european al combaterii violenței împotriva femeilor.

În al optulea rând, permiteți-mi să subliniez importanța fondurilor structurale și, în special, a Fondului Social European, ca instrumente-cheie pentru sprijinirea statelor membre în vederea combaterii sărăciei și a excluziunii sociale. Cred că putem reuși. Avem puterea. Avem tăria și inteligența să rezolvăm această problemă importantă la nivel european și în toate statele membre.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dnă președintă, este un lucru bun că ședința de astăzi a Parlamentului este condusă de o femeie, cu ocazia celei de-a 100-a aniversări a Zilei Internaționale a Femeii. Cred că acest lucru este foarte simbolic, la fel ca și faptul că astăzi putem dezbate aceste probleme foarte importante de pe ordinea de zi – mulțumită dnei raportoare Mariya Nedelcheva – ceea ce arată sprijinul ridicat pentru activitatea Comisiei în vederea realizării egalității de gen și concentrarea asupra unor aspecte importante pe care Comisia le-a subliniat și continuă să le sublinieze.

O sută de ani de luptă și încă nu s-a terminat. Regret acest lucru, deoarece am sperat întotdeauna că putem elimina, dacă pot spune așa, sărbătorirea anuală a luptei femeilor, însă cât timp nu ajungem la final, nu putem face acest lucru, și nu am ajuns acolo încă. Raportul Parlamentului arată foarte clar care sunt decalajele. Acestea se reflectă în nivelul sărăciei: am ascultat și cel de-al doilea raport cu privire la acest lucru. Din punct de vedere al sărăciei, femeile se află în frunte, prin urmare aici nu există o diferențiere negativă, însă ce facem – și colegul meu, Lászlo Andor, va răspunde la aceasta – pentru a scoate femeile din capcana sărăciei?

Cel de-al doilea element este prezența femeilor în lumea ocupării forței de muncă. Există încă unele probleme care privesc echilibrul dintre viața familială și viața profesională. Există problema diferențelor de remunerare, având în vedere că femeile încă mai câștigă cu 17 % mai puțin, în medie, față de bărbați – și este posibil să fi constatat acest lucru la data de 5 martie, când a fost Ziua Europeană a Diferențelor de Remunerare între Femei și Bărbați, când au fost prezentate calcule pentru a vedea cu cât trebuie să muncească mai mult femeile față de bărbați pentru a ajunge la același nivel de remunerare. A rezultat că, de fapt, munca

noastră nu a fost remunerată până la data de 5 martie; a trebuit să muncim până la acel moment fără ca munca noastră să fie remunerată. Am început să fim plătite numai din data de 5 martie. Sper ca într-o zi, ziua diferențelor de remunerare între bărbați și femei să fie la 1 ianuarie, ceea ce ar însemna că ar exista remunerare egală în acel moment.

Angajamentul politic al Comisiei Europene este inclus în noua noastră strategie. Temele menționate în strategia noastră privind egalitatea de gen sunt aceleași ca cele menționate de dna raportoare: independența economică pentru femei, diferența de remunerare între bărbați și femei, violența împotriva femeilor și promovarea egalității de gen în acțiunile externe.

Pentru a începe cu acțiunile externe, este posibil să ne fi văzut pe Cathy Ashton și pe mine la 8 martie, vorbind femeilor din afara Europei și salutând curajul tuturor acelor femei care se luptă să supraviețuiască și care se luptă pentru stabilirea unei democrații; trebuie să arătăm clar că suntem de partea lor. Vorbind despre toate aceste mișcări sociale, vorbind despre războaie și vorbind despre genociduri, care, din nefericire continuă să se petreacă, știți cu toții că femeile se află în linia întâi. Femeile și copiii sunt cei mai vulnerabili în societățile noastre, însă și în societățile din afară și de aceea Comisia lucrează în vederea coordonării diferitelor sale inițiative de politică privind violența împotriva femeilor și pentru a crea sinergii între domenii cu obiective similare.

Astfel, în acest domeniu suntem în curs de a dezvolta un răspuns politic coerent de abordare a acestei probleme majore: conexiunea este reprezentată de măsuri concrete în domenii unde există baze juridice clare, pentru a prezenta eficiență, iar în acest sens, în mai anul acesta voi prezenta un pachet privind drepturile victimelor, în care legislația pentru ajutorarea femeilor și copiilor va ocupa, desigur, un loc important.

Poate că ar trebui să închei cu o temă care a avut prioritate pe ordinea de zi în aceste ultime zile. Știți că la 1 martie am cooptat la discuții președinții marilor companii europene cotate la bursă și le-am spus că nu mai acceptăm procentul de 90 % bărbați în consiliile de administrație – deoarece aceasta este situația în prezent. Există o femeie la zece bărbați în consilii, ceea ce conduce la procentul de facto de 90 % bărbați. Prin urmare credem că această problemă trebuie soluționată, în principal deoarece toate dovezile economice și științifice privind funcționarea economică arată clar că companiile cu o structură decizională echilibrată au o rată de rentabilitate a investițiilor mai ridicată și profituri mai mari decât companiile cu structuri decizionale formate exclusiv din bărbați.

Prin urmare, femeile înseamnă afaceri; este în interesul dezvoltării economice ca femeile să aibă mai multă responsabilitate. Astfel, am solicitat companiilor cotate la bursă din Europa să semneze un „Angajament privind femeile la conducere pentru Europa” până în martie 2012: angajamentul de a înlocui domnii care ies din consilii cu femei calificate – și există atât de multe încât nu ar trebui să fie dificil să fie găsite. Vom vedea, observa, analiza și cuantifica ce se întâmplă începând de astăzi până la data de 8 martie anul viitor și dacă nu se schimbă nimic, sunt pregătită să iau măsuri la nivelul UE pentru a remedia echilibrul între numărul de bărbați și femei în sălile de consiliu ale companiilor.

(Aplauze)

Președinta. – Vă mulțumesc, dnă vicepreședintă, ceea ce ați spus este plin de semnificație și simbolism. Acum, din motive de reprezentare echilibrată, voi da cuvântul dlui comisar Andor.

László Andor, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, aceasta este, într-adevăr, o aniversare remarcabilă și participarea la această discuție este o mare responsabilitate.

În primul rând, doresc să le mulțumesc raportoarelor din partea Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și respectiv a Comisiei asociate pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale pentru raportul lor. Acest raport survine la momentul potrivit, deoarece problema pe care o evidențiază este de actualitate de multă vreme, însă a devenit mai presantă ca rezultat al impactului crizei financiare și economice asupra grupurilor vulnerabile din societate.

Permiteți-mi să subliniez unele dintre elementele-cheie din cadrul politicilor mele privind ocuparea forței de muncă și socială care cred că vor îmbunătăți oportunitățile și condițiile de muncă pentru femei. Există, într-adevăr, măsuri urgente pe care trebuie să le ia statele membre în aceste domenii. De exemplu, acestea trebuie să reducă segmentarea pieței forței de muncă prin reajustarea echilibrului din legislația în domeniul protecției locurilor de muncă dintre lucrătorii cu contracte pe perioadă nedeterminată și cei cu contracte precare pe perioadă determinată – care se practică adesea în cazul femeilor.

Acestea trebuie să vizeze, de asemenea, un echilibru mai bun între viața privată sau familială și eliminarea barierelor din calea apartenenței la forța de muncă a persoanelor care reprezintă a doua sursă de câștig în cadrul familiilor, și anume, din nou, femeile.

Este importantă creșterea ratei ocupării forței de muncă în UE, iar problema-cheie în acest sens este participarea pe piața forței de muncă a tuturor lucrătorilor, atât bărbați, cât și femei. Cred că Fondul Social European va trebui utilizat mai bine și mai robust în viitor, pentru a susține politicile privind cererea în vederea creării de noi oportunități pentru femei, în special pentru cele care revin pe piața forței de muncă după nașterea unui copil.

Faptul că peste 80 de milioane de oameni sunt amenințați de sărăcie în Uniunea Europeană de astăzi reprezintă o sursă de mare îngrijorare pentru Comisie. Statele membre dețin principala responsabilitate în lupta împotriva sărăciei, însă și Uniunea are un rol în acest sens. Este părerea a aproximativ trei sferturi – 74 % – dintre concetățenii noștri europeni, conform unui sondaj al Eurobarometrului.

Inițiativa principală, Platforma europeană împotriva sărăciei și excluziunii sociale include propuneri de măsuri practice pentru realizarea obiectivului de reducere numerică a nivelului sărăciei. Platforma se concentrează asupra importanței continue a incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă. Așa cum am subliniat deja, femeile formează o componentă importantă a acestei categorii. În 2012, Comisia va prezenta o comunicare care va evalua în profunzime punerea în aplicare a strategiilor de incluziune activă la nivel național.

Am menționat că peste 80 de milioane de persoane se confruntă cu riscul sărăciei în Uniunea Europeană de astăzi. Ceea ce este și mai îngrijorător este că printre acestea se află 20 de milioane de copii, iar această cifră nu s-a îmbunătățit cu timpul. Sprijinirea ieșirii din sărăcie a acestor copii necesită ieșirea din sărăcie a părinților lor și, în special, a părintelui unic, care sunt în majoritate femei. Acest lucru necesită o abordare multidimensională, care include politici de ocupare a forței de muncă ce trebuie să ajute părinții să găsească un loc de muncă, structura sistemelor de asigurări sociale și furnizarea de servicii-cheie, cum sunt locuințele, îngrijire și educație de calitate pentru copii și protecția drepturilor copilului. Așa cum se prevede în Platformă, Comisia intenționează să facă o recomandare în 2012

cu privire la sărăcia în rândul copiilor. Aceasta va sublinia principii comune și instrumente eficiente de monitorizare pentru combaterea și prevenirea sărăciei în copilărie.

Furnizarea de fonduri pentru soluționarea acestor probleme este, de asemenea, crucială. Aproape o treime din tranșa de 21,7 miliarde de euro din Fondul Social European pentru actuala perioadă de programare este destinată măsurilor de îmbunătățire a accesului la ocuparea forței de muncă. Mai mult, aproape 3 miliarde de euro – mai exact 2,77 miliarde – din această tranșă sunt destinate susținerii desfășurării de activități independente și înființării de societăți, iar beneficiarii sunt, foarte adesea, femei.

În plus, recent a fost înființat Instrumentul european de microfinanțare Progress în vederea sprijinirii creării de locuri de muncă și desfășurării de activități independente. Instrumentul oferă împrumuturi persoanelor care și-au pierdut locurile de muncă și doresc să înceapă sau să-și dezvolte mici afaceri. Acesta acordă o atenție specială femeilor și tinerilor. Este disponibil un buget de 100 de milioane de euro pe o perioadă de patru ani, iar acesta poate fi crescut la peste 500 de milioane de euro în cadrul inițiativei de cooperare cu instituțiile financiare internaționale.

În ultimii zece ani, cooperarea UE în baza metodei deschise de coordonare în domeniul incluziunii sociale și al protecției sociale a contribuit la creșterea conștientizării și promovarea luptei împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Platforma europeană împotriva sărăciei și excluziunii sociale a stabilit cadrul pentru reducerea sărăciei în toate domeniile de politică. Haideți să facem tot posibilul să ne asigurăm că aceasta își va atinge scopul.

PREZIDEAZĂ: ROBERTA ANGELILLI

Vicepreședintă

Nadja Hirsch, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.* – (DE) Dnă președintă, ca raportoare pentru avizul privind raportul referitor la egalitate, m-am concentrat asupra pieței forței de muncă. Din nefericire, diferența de remunerare este în continuare de 17 % și femeile nu sunt încă reprezentate întotdeauna în cadrul organismelor de conducere și supraveghere. Există o nevoie urgentă de acțiune în acest sens.

Nu ne mai putem permite să risipim potențialul femeilor, indiferent de vârsta acestora. Avem un nivel bun de educație, iar statul investește în aceste tinere femei și mame. Trebuie să facem cu adevărat progrese în acest sens și cer ca în sfârșit companiile să-și transpună promisiunile în acțiune. În acest sens, salut faptul că companiile iau cu adevărat măsuri în direcția unor cote de reprezentare voluntare.

Însă, pe de altă parte, orice raport referitor la egalitate trebuie să nu uite că și bărbații sunt dezavantajați în unele privințe. În special, băieților nu li se oferă întotdeauna ocazia să se dezvolte în școală. Există deficite în domeniile activităților casnice și al îngrijirii copiilor, iar bărbații pot deveni și ei mai activi în aceste domenii. Aceasta este o sarcină pe care trebuie să ne-o fixăm. Fiecare dintre noi, indiferent de gen, trebuie să aibă posibilitatea de a-și găsi drumul și de a-și trăi viața așa cum consideră de cuviință.

Gabriele Zimmer, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.* – (DE) Dnă președintă, acum o sută de ani femeile au cerut drept de vot și de a fi alese, iar astăzi încă mai facem campanii pentru egalitatea femeilor în multe domenii, în special în ceea ce privește opțiunile de carieră, însă și în legătură cu remunerarea muncii

și drepturile sociale, în special la o vârstă înaintată. Acest lucru este demonstrat nu numai de diferențele de câștig între bărbați și femei.

În ciuda implicării crescute pe piața muncii, statisticile din toate cele 27 de state membre ale Uniunii Europene arată că femeile se confruntă cu un risc mai mare de sărăcie comparativ cu bărbații. Există multe motive pentru care sărăcia este o problemă asociată femeilor. Pot aborda numai unele dintre acestea datorită lipsei de timp. Creșterea numărului de locuri de muncă precare determină discriminare împotriva femeilor din mai multe puncte de vedere. Peste 30 % dintre femei lucrează cu fracțiuni de normă, comparativ cu numai 7,4 % dintre bărbați. Studiile arată că până și în cazul acestor fracțiuni de normă, femeile sunt plătite semnificativ mai puțin pentru același număr de ore lucrate și aceeași muncă. Acest lucru reduce oportunitățile de integrare pe piața forței de muncă și de construire a unei cariere. Drepturile de pensie sunt reduse, astfel încât sărăcia este pre-programată, în special pentru cele care aleg o viață independentă, pe cont propriu. Cu toate acestea, cred că o viață fără sărăcie este posibilă printr-o acțiune politică, dezvoltându-se sisteme de securitate socială în care să fie garantate nivelurile pensiilor și salariului minim peste pragul sărăciei, iar timpul de lucru să fie redus.

Nu dorim să așteptăm încă o sută de ani pentru a afla că dreptul femeilor de a-și organiza viețile independent de deciziile bărbaților este evident, chiar dacă au copii în întreținere.

Barbara Matera, în numele Grupului PPE. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, astăzi, când celebrăm cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, votăm două rapoarte care abordează domenii în care femeile sunt marginalizate și excluse din societate.

Femeile se confruntă în mod tradițional cu un risc crescut de sărăcie, în special mamele singure și femeile cu vârsta peste 65 de ani. Printre cele cinci obiective propuse de Comisia Europeană în Strategia UE 2020 se află lupta împotriva sărăciei, care face ca raportul dnei Plumb să fie extrem de relevant, în special în ceea ce privește politicile privind egalitatea de gen în contextul crizei economice și financiare.

Vulnerabilitatea femeilor singure le expune riscului de sărăcie, excluziune socială și, prin urmare, izolare. Astfel că este obligatoriu ca instituția pe care o reprezentăm să pună în aplicare strategii și programe concrete. De asemenea, o felicit pe dna Nedelcheva pentru un raport bun, care promovează egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană. Reprezentarea femeilor în sectorul public, precum și în sectorul privat, este foarte redusă comparativ cu a bărbaților. În sectorul financiar, cifrele sunt chiar și mai puțin încurajatoare: femeile reprezintă numai 10 % dintre membrii consiliilor de administrație ale companiilor europene importante, cotate la bursă, și 3 % din numărul președinților acestor consilii.

Prin urmare, sprijin introducerea de cote pentru a crește participarea femeilor în sectorul public și în cel privat și, în special, în domeniul educației; acest lucru trebuie susținut deoarece joacă un rol esențial în combaterea tendințelor profesorilor de a-și îndruma elevii spre anumite sectoare profesionale în funcție de stereotipurile de gen.

Voi încheia prin a reaminti cuvintele uneia dintre primele primărițe americane care a spus: „Orice ar face femeile, ele trebuie să facă de două ori mai bine ca bărbații pentru a fi considerat pe jumătate la fel de bun.” În concluzie, permiteți-mi să spun că, din fericire pentru noi femeile, acest lucru nu este dificil.

Vilija Blinkevičiūtė, în numele Grupului S&D. – (LT) Dnă președintă, astăzi în Parlament, când marcăm cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, acordăm o atenție specială problemelor referitoare la egalitatea de gen și eliminarea sărăciei în rândul femeilor.

Acum mai mult de o sută de ani, femeile s-au luptat pentru dreptul la muncă, iar acum trebuie să se lupte pentru a obține remunerație egală pentru aceeași muncă prestată. Evoluăm, însă progresul în domeniul egalității de gen este lent. Încă există discriminare la locul de muncă, există o segregare profundă a pieței forței de muncă în funcție de gen, diferențele de remunerare continuă să existe, este penurie de femei în poziții decizionale și în politică, iar asistența pentru maternitate și mamele singure este insuficientă. În raportul Parlamentului European referitor la egalitatea dintre bărbați și femei am stabilit că sunt esențiale consolidarea principiului egalității de gen în familie și în societate, stoparea violenței împotriva femeilor și a traficului de femei, garantarea concediului de maternitate, crearea de condiții adecvate pentru a beneficia de serviciile creșelor și centrelor de îngrijire a copiilor, reducerea sărăciei în rândul femeilor și evaluarea contribuției aduse de femei la dezvoltarea familiei, societății și economiei. Pentru a realiza aceste obiective, Parlamentul European, Comisia Europeană și statele membre trebuie să coopereze, iar în această zi istorică doresc să adresez urări tuturor femeilor și să fac apel la ele să continue lupta pentru drepturile lor și oportunități egale.

Antonia Parvanova, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, în primul rând, permiteți-mi să felicit toate kolegele pentru munca depusă de-a lungul anilor, rezumată în raportul meu privind inegalitatea dintre bărbați și femei și privind problema crucială a sărăciei abordată în raportul dnei Plumb.

Cu ocazia sărbătoririi celei de-a 100-a aniversări a Zilei Internaționale a Femeii, este esențial ca Parlamentul să devină conștient de drumul lung pe care îl mai avem de parcurs pentru a asigura egalitatea de gen în Uniune și a o răspândi în toate sectoarele și domeniile.

Să începem cu sectorul ocupării forței de muncă și diferența de remunerare între bărbați și femei. Cât timp vom mai sta și vom mai contempla statistici care arată poziții inegale, în care femeile sunt plătite cu 34 % mai puțin decât bărbații în unele state membre ale UE? Trebuie să insistăm pentru măsuri – legislative dacă este necesar – menite să asigure rezultate concrete în practică și nu doar pe hârtie.

Locul femeilor pe piața europeană a forței de muncă și numeroasele obstacole pe care trebuie să le înfrunte sub forma discriminării contribuie la fenomenul tot mai pregnant al sărăciei în rândul femeilor. Prea multe femei rămân într-o poziție de relativă insecuritate economică și dependență, având preponderent acces doar la locuri de muncă temporare și cu fracțiuni de normă și fiind mai puțin bine plătite sau ocupând poziții inferioare.

Sărăcia dă naștere la trafic de femei, la violență și, mai general, la exploatare de toate tipurile. Știm, de asemenea, că sărăcia determină femeile victime ale violenței domestice să nu ia măsuri pentru propria protecție, din cauza lipsei de securitate financiară.

Dnă Reding, în această zi simbolică, așteptăm cu nerăbdare strategia UE privind combaterea violenței împotriva femeilor, așa cum ați promis deja.

Marije Cornelissen, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Dnă președintă, 8 martie 2011, a o sută aniversare a Zilei Internaționale a Femeii. Aceasta impune celebrarea a tot ceea ce am realizat, cum ar fi dreptul la vot pentru femei, dreptul la egalitate și libertatea de alegere în privința reproducerii, cel puțin în țările mai civilizate. Însă aceasta este și o zi în care inventariem cu tristețe toate lucrurile care nu sunt încă așa cum ar trebui să fie. În UE, femeile sunt încă mult subreprezentate în luarea deciziilor, responsabilitățile de îngrijire se află aproape în întregime pe umerii femeilor și există încă diferențe persistente între

veniturile bărbaților și femeilor, inclusiv în afara UE, unde unele țări nici nu au început încă să aibă în vedere acordarea dreptului de vot femeilor.

A o sută aniversare a Zilei Internaționale a Femeii impune, de asemenea, o comparație istorică. Prima măsură majoră pentru femei pe piața forței de muncă a fost luată în timpul celor două războaie mondiale, în special în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Pur și simplu existau prea puțini bărbați care să lucreze în fabrici și birouri. Angajatorii nu au mai avut de ales și femeile au intrat în număr mare pe piața forței de muncă. Acum trecem din nou printr-o astfel de perioadă. De data aceasta, nu datorită unui război, din fericire, ci datorită îmbătrânirii populației. În cinci până la zece ani, vor exista din nou prea puțini bărbați care să ocupe posturile libere la diferite niveluri. Angajatorii trebuie să atragă și să păstreze femeile. Îmbătrânirea populației ar putea furniza o oportunitate ideală pentru egalitatea de gen.

Depinde de noi, ca politicieni europeni, și depinde de colegii noștri din parlamentele naționale să încurajeze această dezvoltare, asigurând concediu de maternitate de calitate pentru mame și concediu de paternitate de calitate pentru tați, oferind un nivel suficient de îngrijire a copiilor accesibilă ca preț, oferind dreptul la program de lucru flexibil și la lucru cu fracțiuni de normă însoțit de drepturi sociale bune, stabilind cote pentru includerea femeilor în organismele de conducere și în politică sau prevăzând sancțiuni credibile în acest scop. Împreună putem asigura faptul că nu va mai trece o *altă* sută de ani până când bărbații și femeile vor avea drepturi egale și oportunități egale în fiecare domeniu.

Andrea Češková, în numele Grupului ECR. – (CS) Dnă președintă, sunt raportoarea alternativă pentru raportul privind sărăcia în rândul femeilor în Europa, astfel că mă voi concentra asupra acestui raport. Raportul reunește o întreagă gamă de probleme care oferă o foarte bună descriere a poziției femeilor în UE. Sunt încântată că raportul are multe puncte care indică necesitatea de a se utiliza forme flexibile de angajare, acest lucru însemnând atât angajare pe perioadă determinată, cât și cu fracțiune de normă, deoarece în opinia mea, în special mamele singure și în general familiile cu copii mici de crescut trebuie să poată beneficia de oferte variate pe piața forței de muncă, astfel încât să poată combina viața profesională cu cea familială. În același timp, desigur, salut și susțin pe deplin faptul că se atrage din nou atenția acum asupra diferențelor mari și persistente de remunerare între bărbați și femei. Doresc să spun pe scurt că raportul include și unele chestiuni pe care ne va fi dificil să le susținem. Acestea includ, de exemplu, solicitarea de a crea o carte europeană a drepturilor femeilor și referirea la raportul privind concediul de maternitate, pe care, după cum știm, statele membre nu l-au acceptat. În acest spirit, am susținut unele dintre amendamentele propuse. Doresc să mulțumesc raportoarei, deoarece acesta este un raport cu adevărat bun și cuprinzător.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dnă președintă, o sută de ani de luptă pentru egalitate – cred că este important ca astăzi să ne amintim și de pionierele care au început lupta pentru egalitate acum o sută de ani și care au pregătit drumul pentru progresul care putem constata că a fost făcut. Doresc să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați, tuturor ONG-urilor – tuturor celor care continuă lupta pentru egalitate. Urmează să dezbaterem situația femeilor în UE, însă cred că astăzi este important să ne manifestăm și solidaritatea cu acele femei care chiar acum, pe străzi și în piețe, dovedesc un curaj enorm luând parte la lupta pentru democrație și justiție în alte țări. Cred că trebuie să ne amintim și de aceste femei astăzi.

Rapoartele pe care le dezbaterem acum ilustrează inegalitatea de pe piața forței de muncă, unde femeile au locuri de muncă precare și se confruntă cu diferențe de remunerare discriminatorii de 17 %. Numai 6 din 10 femei din Europa participă pe piața muncii și, atunci când au un loc de muncă, acesta este adesea un loc de muncă cu fracțiune de normă care nu asigură un trai decent. Nu este de neînțeles, deoarece există forțe puternice care se opun expansiunii serviciilor de îngrijire a copilului și altor condiții preliminare necesare pentru ca femeile să poată munci.

Oportunități egale pe piața forței de muncă ar însemna că ar trebui să fie în vigoare Directiva privind concediul de maternitate – care sper că va include și concediul de paternitate. Sper că vom fi în măsură în curând să discutăm despre asigurarea parentală, prin care bărbații și femeile își asumă în mod egal responsabilitatea pentru întreținerea familiei, însă și pentru îngrijirea copiilor. Dacă femeile din UE ar munci în aceeași măsură ca bărbații, prosperitatea ar crește cu mai mult de o pătrime. Nu ne permitem să dăm la o parte femeile de pe piața forței de muncă.

Sunt necesare cote. Consider că aceste cote reprezintă un instrument necesar într-o societate în care numai 3 % dintre marile companii sunt conduse de femei. Pot compara utilizarea cotelor cu antibioticele. Nu îmi place utilizarea excesivă a antibioticelor, însă când cineva este bolnav, sunt foarte bucuroasă că acestea există. Faptul că numai 3 % dintre femei se află în poziții de conducere în marile companii indică o societate suferindă. Prin urmare, cotele reprezintă un instrument necesar pentru îndreptarea a ceea ce este greșit în societatea noastră.

Godfrey Bloom, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, există multe auto-felicități astăzi în Uniunea Europeană cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii. În opinia mea am transformat-o într-o mare harababură. Vorbiți despre concediul de maternitate. Singurul rezultat al acestui concediu de maternitate draconic, permiteți-mi să afirm, doamnă, este o situație în care din ce în ce mai puține femei găsesc locuri de muncă în țara mea, pentru că ar trebui să fii inconștient să angajezi o femeie tânără dacă ai o companie mică. Așa că nu le-ați făcut nicio favoare.

Acum avem oportunități egale de asigurare pentru autovehicule datorită altei hotărâri bizare a Curții Europene, ceea ce înseamnă că chiar dacă tinerele femei ar obține un loc de muncă, nu și-ar permite să conducă până la acolo pentru că tocmai li s-a dublat asigurarea pentru autovehicule. Iar acum vorbiți despre cote. Ce fel de nebunie este aceasta? Femeile care au muncit toată viața pentru a obține o poziție cu răspundere în afaceri – femei profesioniste – vor fi privite de sus în cazul aplicării cotelor. Acum acele femei care au avut succes se vor afla în sala de consiliu și oamenii se vor uita prin sală și se vor întreba dacă sunt femei cu poziție simbolică sau au ajuns acolo pentru că sunt competente. Este o nebunie totală și este o tragedie că niciunul dintre dvs. nu ați avut niciodată un loc de muncă adevărat, pentru dacă ați fi avut, ați fi înțelese.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Dnă președintă, a dori o asigurare parentală și a crede că este un lucru bun nu transformă pe cineva într-un nebun de legat. Este suficient să luăm în considerare situația din statele membre care au un sistem de asigurări parentale bine dezvoltat. Acele țări – țările nordice, Suedia de exemplu – au și cele mai ridicate rate de ocupare pentru femei. Acest lucru dovedește că asigurările parentale bune înseamnă și că vom avea un nivel mai ridicat de ocupare pentru femei și bărbați deopotrivă. Asigurarea

parentală este bună pentru egalitatea pe piața forței de muncă. De asemenea, femeile pot contribui la prosperitate în UE.

(Aplauze)

Godfrey Bloom (EFD). – Dnă președintă, acest lucru pur și simplu nu este adevărat și nu este susținut de statisticile din țara mea. Vorbiți cu orice om de afaceri care are o mică întreprindere în țara mea. Nu sunt interesat de țara distinsei deputate sau de țările altor persoane, sunt interesat de țara mea și economia mea și vă pot spune că toți oamenii de afaceri spun că nu vor angaja femei tinere datorită legilor draconice privind maternitatea. Îmi doresc cu disperare să reveniți cu picioarele pe pământ; să ridice mâinile toți cei care au avut un loc de muncă obișnuit!

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dle Bloom, știți, desigur, că în Europa femeile au o educație mai bună decât bărbații, inclusiv în țara dvs. de origine. Atunci de ce credeți că în cazul în care se vor impune cote companiilor, acea treime va include numai acele femei analfabete care este posibil să mai existe în societatea noastră?

Godfrey Bloom (EFD). – Dnă președintă, ca răspuns pentru dna Oviir, aș sfătui-o să lase companiile să-și facă treaba. Cu cât există mai puțină reglementare, cu cât există un nivel mai redus de impozitare, cu atât mai repede își revine economia. Despre asta este vorba, iar distinșii deputați nu înțeleg acest lucru.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dnă președintă, dle Bloom, știți care este problema Regatului Unit? Este faptul că are 52 de săptămâni de concediu de maternitate slab remunerat. Numai primele șase săptămâni sunt remunerate cu 60 %, în restul de 33 se plătește o sumă simbolică și există 13 săptămâni neplătite. Este un sistem care se adresează doar familiilor bogate, în care femeia poate sta acasă și își permite reducerea bugetului familiei. Aceasta este problema în Regatul Unit, nu propunerile noastre cu privire la concediul de maternitate.

Godfrey Bloom (EFD). – Dnă președintă, ca răspuns pentru dna Estrela, o pot asigura că problema în țara mea este că am renunțat la auto-guvernare și suntem membri ai Uniunii Europene: aceasta este problema țării mele.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dnă președintă, de fapt doresc să-i mulțumesc dlui Bloom pentru aceste opinii ale dumnealui, pentru că sunt destul de răspândite. Dacă nu ar fi fost așa, am fi făcut mai multe progrese. Numai că există multe persoane care tac. Aș fi dorit să vă întreb, dle Bloom, dacă credeți că responsabilitatea pentru copii aparține numai femeilor și că tații nu au nicio responsabilitate și deci nu trebuie să beneficieze de concediu de paternitate sau să aibă grijă de familiile lor în alt mod decât prin a se duce la muncă.

(Aplauze)

Godfrey Bloom (EFD). – Dnă președintă, ca răspuns pentru dna Jäätteenmäki, afirm că responsabilitatea pentru copii aparține părinților lor și nimănui altcuiva. Nu accept ca

cineva să-și asume responsabilitatea pentru copiii vecinului său. Părinții sunt cei care trebuie să-și asume responsabilitatea și așa trebuie să stea lucrurile. Cu cât există mai multă auto-responsabilitate în Europa – și într-adevăr în lume – cu atât mai bine ne va fi, în opinia mea.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, faptul că încă mai este necesar să discutăm despre problema egalității dintre bărbați și femei este unul dintre semnele sărăciei absolute a societății noastre. Femeile sunt dezavantajate nu numai în lumea muncii, ci și în societate în general. Lista pare fără sfârșit, de aceea mă voi limita la câteva cuvinte-cheie: nivelul salariilor, condițiile de muncă și numire pe post, contractele de muncă, drepturile de pensie, serviciile de îngrijire a copilului, securitatea socială precară și diferitele forme de violență împotriva femeilor.

Există multe femei care sunt mai bine calificate decât bărbații și totuși noi discutăm despre remunerație egală pentru aceeași muncă prestată – incredibil. La fel de incredibil este faptul că femeile se confruntă cu un risc de sărăcie mai crescut decât bărbații; în special femeile în vârstă și mamele singure sunt supuse riscului. Permiteți-mi să vă reamintesc că 2010 a fost Anul european al luptei împotriva sărăciei. Sărăcia este o problemă specifică femeilor. Acest lucru are consecințe grave pentru societate deoarece conduce la boală și, în consecință, poate duce la șomaj.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Dnă președintă, astăzi au existat două dezbateri în Parlament, ale căror subiecte s-au bazat pe rapoarte ale colegelor mele deputate – le felicit pentru acestea – la care este dificil să adaugi ceva nou, având în vedere că situația este aproape neschimbată și, într-un anumit sens, chiar s-a înrăutățit în ultimii ani. În cadrul dezbaterii salariilor bărbaților și femeilor, de exemplu, am spus an de an că încă mai există o diferență semnificativă, chiar dacă principiul „remunerării egale pentru aceeași muncă prestată” a fost stabilit în Tratatul de la Roma încă din 1957. În plus, încă din 1975 există dispoziții ale legislației secundare în această privință, deși este adevărat că dacă ar trebui să facem o listă a legilor în vigoare care nu funcționează, aceste dispoziții s-ar afla cu siguranță în top. Într-adevăr, așa cum s-a menționat deja, ultimele date statistice indică faptul că diferența actuală este de 17,5 %, dar unii dintre noi își amintesc încă faptul că acum câțiva ani acest procent atinsese un prag minim de 15 %, diferențele variind însă foarte mult. Și nu este numai o problemă legată de întreprinderile mici și mari și nu constituie o problemă numai pentru femei, este și o problemă de justiție socială. Nu putem afirma îndeajuns că diferența de remunerare, după cum au subliniat și colegii mei deputați mai mult sau mai puțin în același sens, este pedeapsa femeilor pentru maternitate și apare atunci când femeile tinere revin pe piața forței de muncă. Și aici apare principala problemă reală: întreprinderile mici nu vor rezolva niciodată problemele societății. Ceea ce a solicitat Parlamentul în această privință, și anume asigurarea distribuirii transparente a salariilor între bărbați și femei și asigurarea faptului că cei care încalcă repetat acest principiu nu primesc sprijin din partea fondurilor europene, nu reprezintă mult, în opinia mea. Într-adevăr, s-au făcut unele progrese: introducerea „zilei remunerării egale” reprezintă un oarecare progres, însă o mare realizare reală ar fi fost dacă aceasta ar fi fost la 1 sau 2 ianuarie în loc de 5 martie.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dnă președintă, femeile au în majoritate studii superioare și sunt mai calificate, însă atunci când este vorba despre poziții decizionale, avansarea lor este blocată de un plafon de sticlă. Din acest motiv este nevoie de cote. Păcat că dl Bloom a plecat deja. În politică și economie trebuie reținut că există o singură femeie președintă a unei bănci centrale. Femeile nu sunt responsabile pentru criza financiară, însă ar fi putut contribui la prevenirea acesteia.

De ce atunci când discutăm despre cote, cineva aduce întotdeauna în discuție meritele? Se pun la îndoială numai meritele femeilor? Meritele bărbaților nu pot fi evaluate? Cotele reprezintă o măsură necesară și temporară pentru promovarea reprezentării echilibrate a bărbaților și femeilor în organismele decizionale și, prin urmare, doresc să felicit Comisia pentru eforturile pe care le-a făcut pentru a se asigura că luarea deciziilor este partajată și în cazul puterii economice.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dnă președintă, urez „La mulți ani!” tuturor cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii. În ceea ce privește egalitatea de gen, nu numai diferențele și justiția socială reprezintă o problemă. Egalitatea de gen reprezintă o condiție preliminară pentru creșterea economică durabilă, ocuparea forței de muncă, competitivitate și coeziune socială. Investirea în măsuri menite să asigure egalitatea de gen va da roade printr-un nivel crescut de ocupare a forței de muncă, contribuție a femeilor la PIB, nivel mai ridicat al încasărilor din impozite și rate durabile ale fertilității. Modul în care înțelegem egalitatea de gen este încă, pentru mulți, la nivel medieval în prezent; sau, cel puțin așa se deduce din unele discursuri.

Cotele sunt aici sperietoarea care trebuie să existe în orice problemă. Oamenii uită sau cel puțin nu vor să vadă că nu se impune o cotă pentru pozițiile decizionale și că o cotă nu va aduce femei incompetente în poziții de conducere. În Europa femeile au un nivel mai ridicat de educație, sunt capabile să-și asume responsabilitatea, pot lucra bine și pot fi remunerate echitabil pentru munca lor. Acele țări unde sunt aplicate cote, unde acestea se foloseau încă de acum 20 de ani – și am în vedere țările nord-europene – au arătat că într-adevăr obiectivele noastre pot fi atinse prin această măsură și că acum oamenii și-au reconsiderat comportamentul – cotele nu mai sunt necesare în aceeași măsură ca în trecut. Participarea femeilor în toate domeniile din societate a devenit deja normă. Aș fi dorit, bineînțeles, să spun multe lucruri despre sărăcie și despre mamele singure, însă din nefericire timpul nu îmi permite s-o fac. Mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul – într-o zi vom câștiga, orice ar fi!

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii ne oferă un motiv bun pentru a sărbători, a exprima mulțumiri și a continua lupta.

Dezbatem un raport referitor la sărăcia în rândul femeilor; unul dintre motivele principale pentru această problemă este inegalitatea remunerării între femei și bărbați. Așa cum am auzit deja, egalitatea remunerării a fost prevăzută în Tratatul de la Roma încă din 1957. Însă diferența de remunerare este încă de 17,5 % în întreaga Europă și ajunge la 23 % în Germania. În 2008, Parlamentul a adoptat un raport privind inegalitatea de remunerare mulțumită activității excelente a dnei Bauer. Acel raport solicita Comisiei să elaboreze inițiative legislative pentru combaterea inegalității de remunerare. Nu s-a luat nicio măsură în tot acest timp. Mai mult, dnă comisar Reding, tot ce ați făcut a fost să desemnați data de 5 martie drept Zi europeană a egalității de remunerare, anunț pe care l-ați făcut vineri, 4 martie. Bine că v-ați amintit să faceți acest lucru înainte ca ziua respectivă să fi trecut.

Nu mai este timp pentru comunicate de presă fără sens. Nu dorim să auzim cuvinte frumoase de la dvs. Dorim să luați în sfârșit măsuri, astfel încât a 100-a aniversare a Tratatelor de la Roma să nu fie o altă dată la care diferența de remunerare între bărbați și femei să depășească 0 %. Dorim remunerare egală acum.

Doresc să revin acum asupra problemei cotelor de reprezentare a femeilor și să mă adresez colegului meu deputat din Anglia: Doresc să știu dacă dumnealui crede că numai 3 % dintre

femeile din Anglia și din întreaga Europă „știu să-și facă treaba”. Poate că acest lucru explică de ce există atât de puține femei în organismele de supraveghere? Nu cred că așa se prezintă situația. Este nevoie de cote.

Dnă Reding, ați afirmat că companiile trebuie să se angajeze să numească femei până la anul. Dorința dvs. este ca aceste angajamente să fie asumate până la anul sau ca femeile să fie deja numite până la anul? Înțeleg că doriți îndeplinirea celui de-al doilea obiectiv pe care l-am menționat.

Tadeusz Cymański (ECR). – (PL) Dnă președintă, problema sărăciei în rândul femeilor, care este de cea mai mare importanță, este abordată în rezoluția în discuție. Merită să ne reamintim că femeile sunt cele care poartă cea mai grea povară ca rezultat al crizei financiare. Femeile sunt în principal cele care au resimțit consecințele crizei, manifestate prin reducere a nivelurilor de ocupare a forței de muncă, reducere a remunerării și măsuri de restructurare. Mai mult, femeile sunt cele care dețin responsabilități parentale și de îngrijire a copiilor, participând în același timp la o piață a muncii foarte dificilă și în continuă schimbare.

Situația femeilor în statele membre ale UE este foarte diversă și, prin urmare, este extrem de important să demonstrăm solidaritate și înțelegere pentru femeile din regiuni în care problema sărăciei este deosebit de acută. Problema remunerării inegale ar trebui să ne forțeze să ne oprim și să ne gândim, având în vedere că există diferențe de remunerare și în companiile conduse de femei și care aparțin acestora. Acesta este un fapt îngrijorător și trebuie să ne gândim dacă motivul nu este mai profund, dacă normele și reglementările administrative – dispozițiile cu caracter obligatoriu – sunt suficiente în acest caz sau dacă este necesară modificarea mentalităților și a culturii în general. Nimic nu poate înlocui respectul și cultura socială, iar legislația nu va nici ea suficientă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, este deosebit de semnificativ faptul că anul acesta, cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii, dezbatem aceste rapoarte care urmăresc să atragă atenția asupra inegalităților și discriminării care persistă. În unele țări, societatea chiar face pași înapoi.

Atunci când marcăm o dată istorică legată de lupta femeilor pentru recunoaștere și exercitarea drepturilor lor, marcăm agravarea șomajului și locurile de muncă instabile, alături de reducerea salariilor și discriminarea care se confruntă lucrătoarele în termeni de remunerare și pe baza maternității; acestea iau forme deosebit de șocante și inacceptabile, pentru generațiile tinere.

Numărul situațiilor de pierdere a veniturilor crește, iar femeile devin mai sărace. Situația persoanelor cu dizabilități, a imigrantelor și a femeilor pensionate, cu pensii mici și a lucrătoarelor slab remunerate este deosebit de critică.

Problemele cu care se confruntă femeile în mediul rural și în domeniul agriculturii de familie sunt în creștere, la fel ca și cele ale femeilor care dețin microîntreprinderi și întreprinderi mici. Impactul măsurilor de austeritate în unele țări, cum ar fi Portugalia, Grecia și Irlanda are repercusiuni asupra vieților femeilor, în calitatea lor de lucrătoare, cetățene și mame.

Acesta este cazul reducerii deliberate a salariilor, înghețării admiterilor la cursuri universitare și blocării negocierilor colective; la fel și al reducerii serviciilor de îngrijire a sănătății, educație, securitate socială și al unei varietăți de forme de suport social.

Lipsa de măsuri, sub pretextul crizei, care amenință dreptul femeilor la egalitate și la coeziunea economică și socială necesară, este, prin urmare, un aspect crucial. Nu sunt

suficiente cuvintele frumoase și declararea bunelor intenții. Este timpul să ne rupem de politicile neoliberale ale Pactului de stabilitate și creștere, cu liberalizări, privatizări și cu liberă competiție, care sunt întotdeauna în serviciul grupurilor de interese economice și financiare. Este timpul ca femeile și drepturile lor, egalitatea, coeziunea economică și socială să devină priorități, astfel încât să putem avea o societate mai bună, astfel încât să putem respecta cu adevărat drepturile omului și să consolidăm progresul construit inclusiv de femei pentru civilizația noastră.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Dnă președintă, astăzi este o zi foarte semnificativă pentru a discuta despre egalitatea dintre bărbați și femei, deoarece sărbătorim Ziua Internațională a Femeii, amintindu-ne de cele care au luptat pentru dreptul la muncă și drepturile economice ale femeilor, precum și pentru dreptul lor la vot, acum 100 de ani.

Am făcut progrese considerabile în acești 100 de ani, însă mai rămân multe de făcut. Egalitatea deplină este încă un vis, iar discriminarea împotriva femeilor este un fapt real.

Cred că fiecare dintre noi, bărbați și femei, poate face mult mai mult pentru adevărata emancipare a femeilor. Există multe femei în lume al căror drept la viață este amenințat, a căror demnitate este încălcată și a căror libertate este refuzată.

Permiteți-mi în această Zi Internațională a Femeii, să-mi demonstrez sprijinul și speranța pentru toate femeile care luptă pentru drepturile lor democratice în revoluția din Africa de Nord. Valoarea femeilor nu este jumătate din cea a bărbaților din țările arabe sau de oriunde din lume. Valorăm la fel și merităm aceleași lucruri. Voi continua să lupt pentru obținerea acestei egalități, iar Ziua Internațională a Femeii va continua să existe până se va întâmpla aceasta.

Chiar dacă există multe persoane care nu doresc să vadă acest lucru, realitatea este că există femei care câștigă jumătate din cât câștigă bărbații și că violența domestică afectează în principal femeile și copiii. Trebuie să repet că aceste lucruri trebuie să continue a fi raportate Parlamentului și promit că voi continua să depun eforturi în acest sens, bineînțeles.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, doresc să încep prin a aprecia munca depusă de colegile mele deputate, dna Nedelcheva și dna Plumb.

În această zi simbolică ce marchează 100 de ani de sărbătorire a Zilei Internaționale a Femeii, aproape că aș putea repeta cuvânt cu cuvânt ce s-a spus anul trecut, deoarece lupta continuă.

Este adevărat că femeile sunt mai afectate de criza actuală în ceea ce privește pierderea locurilor de muncă. Iar în ceea ce privește combaterea violenței împotriva femeilor, așteptăm din partea Comisiei să ne spună care-i sunt intențiile, să fie de acord cu apelul nostru pentru crearea unui An european care să sublinieze această problemă și să elaboreze o strategie. Ni s-a spus că aceste lucruri se vor întâmpla curând și sunt bucuroși să aud acest lucru.

Din nefericire, remunerarea egală nu a devenit încă realitate, în ciuda multiplelor eforturi făcute de unele state membre și de către Comisia Europeană în special. De asemenea, este regretabilă respingerea de către statele membre a concediului de paternitate, în ciuda tuturor eforturilor posibile depuse de Parlament, iar dreptul la avort nu este încă recunoscut în patru state membre ale Uniunii, fiind pus în discuție în altele.

Salut noua lege belgiană cu privire la cote pentru reprezentarea femeilor în cadrul companiilor și al consiliilor acestora, precum și abordarea extrem de proactivă a acestei

probleme din partea dnei Reding și a Președintelui Buzek, chiar și în mass-media de cealaltă parte a Atlanticului.

În cele din urmă, ar trebui totuși să sărbătorim faptul că după 100 de ani, ne aflăm la jumătatea drumului pe calea către egalitatea de gen, mulțumită legilor europene și naționale. Haideți să rămânem pe această cale, astfel încât să nu mai fie necesari alți 100 de ani pentru a realiza o adevărată egalitate de gen.

Emma McClarkin (ECR). – Dnă președintă, așa cum au arătat mulți deputați, progresul cu privire la drepturile femeilor a crescut constant într-un număr de ani. În cei 30 de ani de la primele alegeri în Parlamentul European și până în 2009, când am fost aleasă, reprezentarea femeilor a crescut de mai mult de două ori. Acum vedem femei cu funcții importante în politică, afaceri, industrie și mass-media. Poate cel mai important lucru, ca societate, este că am ajuns să apreciem necesitatea rolului femeilor și să recunoaștem contribuția acestora, câștigând egalitate pe parcurs.

Însă trebuie să fim atenți până unde merg solicitările pentru mai multă egalitate și în ce domenii. Ar trebui să ne preocupe ceea ce încă nu funcționează în prezent. În Regatul Unit, femeile încă reprezintă mai puțin de 20 % din deputații din Parlament, în aproape jumătate din companiile din FTSE 250 nu există nicio femeie în sălile de consiliu și numai o cincime din absolvenții de inginerie, științe și informatică sunt femei. Dată fiind natura diversă a societăților noastre, acest lucru este în mod clar un aspect pe care trebuie să-l abordeze statele membre – fără cote și obiective arbitrare stabilite la nivelul UE.

Însă, dincolo de reprezentare, există mii de femei în întreaga UE și, într-adevăr, în lume, care îndură violențe, exploatare și excluziune. Acestea sunt cele care nu au un cuvânt de spus. Aceste femei – care se confruntă cu discriminarea, sunt în mod deliberat descurajate de la performanță sau sunt victime ale represiunii – sunt cele care cu siguranță merită atenția noastră absolută.

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Dnă președintă, în primul rând doresc să adresez un salut numărului mic de bărbați care s-a alăturat numărului mic de femei din această ședință plenară. Evident, sunt în favoarea tratamentului egal și a oportunităților egale pentru femei și bărbați. Am realizat cu succes campanii în acest sens la nivel național și european timp de peste 50 de ani.

Din nefericite, raportul privind egalitatea femeilor și bărbaților în UE 2010 conține din nou solicitări exagerate, care se dovedesc contraproductive pentru femei la o analiză finală. Nu am timp să le explic pe toate aici. Nu este vina raportoarei că numărul mare de amendamente au făcut raportul destul de greu de digerat.

În legătură cu chestiunea controversată a oportunității introducerii de către UE a unei cote de reprezentare a femeilor în companiile cotate la bursă, v-aș sfătui să fiți precauți când invocați Norvegia ca exemplu bun de aplicare a unei astfel de măsuri. Puteți întreba de ce. De la introducerea cotei de reprezentare a femeilor între anii 2003 și 2009, numărul companiilor cotate la bursa de valori a scăzut de la 554 la 362. Una din trei companii a furnizat ca motiv al retragerii de la bursa de valori introducerea cotei de reprezentare a femeilor. În Norvegia, 70 de femei, cunoscute drept „fustele de aur” ocupă aproape 300 de locuri în consiliile de administrație. Este un fenomen bizar, dar foarte interesant. Personal aș putea fi atrasă de cariera de „fustă de aur”, având în vedere că nu am fost membră a niciunui consiliu de conducere până acum. Comisia trebuie să se gândească atent și să pună în balanță consecințele înainte de a reacționa prea pripit la această problemă.

Regret, de asemenea, faptul că acest raport recomandă simultan ca femeilor să li se permită accesul facil la contracepție și avort. Cu alte cuvinte, avortul este echivalat cu contracepția, ca o simplă măsură de planificare familială. Aceasta este o insultă la adresa femeilor. Nu pot fi de acord cu acest lucru, lăsând la o parte faptul că UE nu are competențe în acest domeniu – subsidiaritate obligă! Regret faptul că unele deputate amestecă aceste două aspecte în mod constant. Acest lucru nu este necesar.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc să adresez o întrebare simplă dnei Lulling: dumneaei nu crede că mișcarea pentru egalitate între bărbați și femei este obstructionată, chiar și în 2011, exact din cauza unor opinii ca ale sale, care sunt opiniile unei femei, și pe care este atât de nerăbdătoare să le împărtășească tocmai astăzi?

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Dnă președintă, nu știu, eu nu am afirmat nimic înainte de 2011, de ce s-a deteriorat situația? Aceasta nu se va deteriora dacă rămânem realiști, însă se va deteriora dacă adoptăm o abordare utopică și nerealistă.

(Aplauze)

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, dnă Lulling, cu toate că aș putea fi foarte mândru că ați mulțumit puținilor bărbați prezenți la această dezbatere, fiind unul dintre puținii bărbați din Comisia pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, m-aș putea supăra foarte tare dacă aș fi inclus în aceeași categorie cu dl Bloom. Doresc să știu dacă puteți distinge între dl Bloom și mine sau dacă trebuie să regret că ne asociați pe amândoi în aceeași luptă, deoarece în mod clar avem poziții radical opuse.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle Tarabella, nu l-am menționat deloc pe dl Bloom! Dvs. i-ați făcut un mare serviciu dlui Bloom, deoarece dvs. ați fost cel care i-a adresat întrebările și i-ați oferit oportunitatea de a se afla la tribună aici. Sunt recunoscătoare că au fost adresate aceste întrebări, pentru că astfel beneficiaz de timpul de care am nevoie pentru a vorbi.

Totuși trebuie să vă spun, dle Tarabella, că dvs. sunteți un distins membru al Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen. Pot conta întotdeauna pe dvs. să faceți auzită vocea rațiunii și îmi pare rău că dvs. și cu mine nu am fost ascultați în ceea ce privește unele pasaje din aceste rapoarte.

Zita Gurmai (S&D). – Dnă președintă, cu ocazia aniversării Zilei Internaționale a Femeii, când dezbaterem raportul dnei Plumb cu privire la sărăcia în rândul femeilor și raportul dnei Nedelcheva cu privire la inegalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană și când instituțiile se concentrează asupra cotelor pentru reprezentarea femeilor în consilii, Grupul femeilor PS pledează în 2011 pentru chestiunea sistemelor de pensii și a sărăciei în rândul femeilor. Toate societățile europene se confruntă cu îmbătrânirea populației, iar sistemele de pensii din toată Europa fac obiectul reformelor. De aceea UE trebuie să transmită un semnal legat de faptul că viețile femeilor obișnuite reprezintă o preocupare centrală.

În legătură cu problema fundamentală a pensiilor, Comisia Europeană ar trebui să conducă ofensiva pentru anularea diferențelor structurale între bărbați și femei. Femeile nu trebuie să fie dezavantajate din motive dincolo de puterea lor: diferențele de remunerare, așa cum a menționat colesa mea, îngrijirea rudelor și munca fără condiții decente. Prima noastră sarcină este creșterea gradului de conștientizare printre femei. Trebuie să subliniem că în timpul discuțiilor în curs cu privire la pensii, problema femeilor a apărut foarte rar. Dorim ca factorii decizionali să conștientizeze efectele acestui lucru și să se asigure că vor fi disponibile date exacte referitoare la femei și pensii.

Comisia trebuie să facă cercetări cu privire la efectul genului în cadrul reformelor din domeniul pensiilor în Europa și sunt sigură că Viviane Reding va întreprinde acest lucru. Trebuie să identificăm cele mai bune practici la nivel național și să le transformăm într-o abordare europeană. A venit cu adevărat timpul să ne gândim la ceea ce am realizat în ultimii 100 de ani. Avem nevoie de un viitor clar pentru copiii noștri.

De asemenea, este important să ne reamintim ce a făcut Clara Zetkin acum o sută de ani, deoarece eliminarea diferențelor de remunerare între bărbați și femei a fost ideea ei. Va fi, de asemenea, important să facem schimbări în stilul lui Ginger Rogers și Fred Astaire – amintindu-ne că Ginger Rogers trebuia să facă totul „cu spatele și pe tocuri”.

PREZIDEAZĂ: Dagmar ROTH-BEHRENDT

Vicepreședintă

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Dnă președintă, rapoartele privind inegalitățile care afectează femeile și bărbații din Uniunea Europeană conțin multe sugestii pentru ceea ce ar trebui să fie făcut și pentru măsurile care ar trebui să fie luate pentru a reduce aceste inegalități. Aș dori să exprim sincerele mele mulțumiri la adresa dnei comisar Reding pentru măsurile pe care le ia la nivel european pentru a reduce inegalitățile dintre femei și bărbați. Cu toate acestea, majoritatea acestor măsuri ar trebui luate la nivel național sau la nivelul statelor membre. Aici întâmpinăm frecvent o opoziție acerbă din partea politicianilor, instituțiilor și opiniei publice. Prin urmare, organizațiile de femei fac apel adesea la Comisie pentru ajutor. Cu toate acestea, acțiunile la nivel local sunt de o importanță fundamentală, la fel ca în cazul Poloniei, unde a fost posibilă depășirea opoziției datorită unei mișcări sociale a femeilor cunoscută sub numele de Congresul femeilor. Am adunat peste 100 000 de semnături pentru o inițiativă socială și juridică și, ca urmare a unei dezbateri largi, care a mobilizat opinia publică, Parlamentul polonez a votat o paritate de 35 % pentru femei pe toate listele electorale, inclusiv pe cele pentru alegerile europene. Sunt foarte mândră că Polonia s-a alăturat țărilor în care paritatea este o cerință legală și că este primul dintre noile state membre care a introdus această schimbare semnificativă. Acum vom monitoriza cu atenție ce influență are acest lucru asupra participării politice a femeilor. Aș dori să precizez clar că ar trebui să stabilim noi obiective imediat, iar aceste obiective ar trebui să fie remunerație egală pentru diferite grupuri de femei și paritate în alte organe de decizie. Vă mulțumesc.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Dnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, le mulțumesc raportorilor și dedic, de asemenea, acest 8 martie femeilor din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu, numeroaselor femei care în acest moment demonstrează în Cairo și Iran și luptă pentru democrație și libertate în țările lor. În acest sens, sper că se vor lua măsuri ferme, inclusiv prin acțiunile externe ale Comisiei Europene, pentru a stabili legături cu aceste femei.

Chiar și în Europa, s-a înregistrat o intensificare a participării femeilor, începând cu cererile de a respecta demnitatea femeilor în mass-media și cele legate de comportamentul bărbaților în instituții, așa cum au susținut la 13 februarie 1 milion de femei italiene și mulți bărbați îngrijorați în piețele orașelor.

În ceea ce privește rapoartele în discuție, aș dori să remarc faptul că există o legătură puternică între nesiguranța din ce în ce mai mare la locul de muncă și din viața femeilor tinere, chiar dacă acestea sunt mai bine educate și mai calificate, protecția necorespunzătoare a lucrătoarelor atipice – această categorie cuprinde majoritatea femeilor tinere – în timpul perioadei de maternitate, deficiențele politicilor actuale pentru instituirea echilibrului și ratele mai mici de ocupare a femeilor, cazurile mai frecvente de sărăcie în rândul femeilor și copiilor, precum și nivelul mai scăzut al pensiilor acestora și, prin urmare, excluderea lor din forurile decizionale.

Deși sunt de acord cu inițiativa dnei Reding cu privire la consiliile de administrație, susțin mai puțin inițiativa privind asigurările, care prezintă riscul de a penaliza femeile în mod special. Fără aceasta, nu va exista nicio Europa 2020.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să spun că, pentru mine, lupta pentru egalitatea între bărbați și femei nu are nimic de-a face cu stânga sau cu dreapta; nu este o luptă dusă de bărbați sau de femei; este o luptă pentru societate ca întreg.

Ce fel de societate contemporană ar investi în formarea fetelor tinere, așa cum facem noi, pentru a se lipsi apoi de 50 % din capacitatea intelectuală disponibilă la locul de muncă? Acesta nu trebuie să fie tipul de societate în care trăim. Fac apel la dvs., Comisia, Consiliul și Parlamentul, să vă mobilizați astfel încât să putem lăsa în urmă o societate mai egalitară, mai echitabilă, care face mai mult pentru a valorifica formarea tinerelor și inteligența acestora.

Al doilea punct, dnă comisar, se referă la accesul egal la funcții de răspundere. După cum știți, eu sunt de cetățenie franceză și am fost împotriva cotelor. Însă după 10 ani, mi-am dat seama că fără cote nu vom realiza nimic. Fără cote, nu vor exista niciodată la fel de multe femei cum sunt bărbați

(Aplauze)

în funcții de răspundere. Am auzit Președintele Parlamentului sprijinind acest punct de vedere săptămâna trecută.

Cred că trebuie neapărat să mergem pe acest drum acum. Știți că am fost împotriva cotelor, deoarece mi se pare oarecum degradant să fie necesară protejarea femeilor, care ar trebui să poată evolua pe baza competențelor lor. Însă, consider că acum trebuie să recurgem la această abordare.

Al treilea punct și ultimul este nevoia noastră de a lupta pentru egalitatea remunerării pentru bărbați și femei. Vă mulțumesc pentru contribuții.

(Aplauze)

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Dnă președintă, astăzi omagiem lupta dusă de femei de-a lungul veacurilor și realizările acestora. Constatăm deficitele democratice persistente care sunt în prezent exacerbate de criza economică: sărăcia, traficul de carne vie, violența, șomajul, exploatarea sexuală, decalajul de remunerație, denigrarea în

mass-media, perpetuarea rolurilor stereotipe și subreprezentarea în centrele de putere fac cel mai mult rău mamei singure, femeilor în vârstă, femeilor imigrante și femeilor cu dizabilități.

Avem nevoie de acțiune coordonată la nivel european și național: o mai mare ocupare a forței de muncă și politici mai eficiente de protecție socială pentru combaterea sărăciei, mai multe măsuri pentru reconcilierea vieții de familie cu programul de lucru pentru a sprijini femeile care lucrează, măsuri pro-active și cote pentru reprezentare echilibrată în centrele de putere. Avem nevoie de educație și de sensibilizare corespunzătoare pentru a elimina violența și stereotipurile. Drumul este lung, însă trebuie să îl parcurgem, pentru că femeile merită oportunități mai bune, fără prejudecăți.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dnă președintă, femeile sunt discriminate în fiecare domeniu al vieții; sunt bătute și violate. Jumătate din toate femeile europene sunt victime ale violenței și peste un milion suferă din această cauză zi de zi. Continuă activitatea legată de directiva privind violența împotriva femeilor, însă în același timp, există țări în Uniunea Europeană, inclusiv Polonia, din păcate, care își permit să folosească violența împotriva femeilor sancționată din punct de vedere juridic în domeniul sănătății sexuale și reproductive.

Lipsa educației sexuale corespunzătoare și a accesului ușor la mijloacele de contracepție înseamnă că femeile care rămân însărcinate, inclusiv cele care sunt minore, sunt obligate prin lege să dea naștere copilului. O femeie gravidă este tratată ca un incubator, fiind lipsită de dreptul de a decide pentru ea însăși și de dreptul la sănătate și confidențialitatea la care are dreptul fiecare om. Interdicția privind avortul nu reduce numărul de astfel de proceduri efectuate. Legislația anti-avort trebuie să fie condamnată, deoarece este o formă de violență de stat și de discriminare instituțională împotriva femeilor. Dacă bărbații ar fi cei care rămân însărcinați, avortul ar fi fost un drept de netăgăduit.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Dnă președintă, aș dori să-mi exprim recunoștința față de toate femeile, multe sunt bine-cunoscute, însă multe altele sunt anonime, care au lucrat și au luptat în acești ultimi 100 de ani pentru a atinge standardele de egalitate pe care le avem în prezent.

Cu toate acestea, încă rămân multe de făcut, iar aceste rapoarte aduc în centrul atenției probleme, cum ar fi reconcilierea vieții de familie și a vieții profesionale, dificultățile în accesul pe piața muncii sau lupta împotriva violenței bazate pe gen, care este unul dintre principalele flageluri care există în Europa și în lume. Egalitatea dintre bărbați și femei încă nu este o realitate. Prin urmare, trebuie să începem acum o nouă etapă, în care angajamentele să devină realitate.

Din instituțiile europene și din restul societății europene trebuie să încercăm să facem progrese către instituirea unei egalități reale între bărbați și femei. O astfel de egalitate ar putea oferi oportunitatea de a realiza o societate mai echitabilă și egală, iar pe acest drum bărbații sunt esențiali. Rămân încă multe de făcut și le vom realiza împreună.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, această zi este o oportunitate de a ne reaminti de dreptul persoanelor la tratament egal, indiferent de gen. În ciuda numeroaselor măsuri luate pentru a asigura drepturi egale, problema diferenței de remunerare între femei și bărbați este încă nerezolvată. Femeile sunt încă într-o situație mai dificilă; angajatorii evaluează frecvent adecvarea acestora pentru un loc de muncă nu pe baza calificărilor lor, ci pe baza premisei că vor avea copii sau nu sau, dacă îi au deja, în

funcție de cine va avea grijă de ei când sunt bolnavi. Nimeni nu pune bărbaților sau taților astfel de întrebări atunci când sunt recrutați. Prin urmare, aș dori să subliniez necesitatea unor modificări ale sistemului, precum și a unor măsuri care să schimbe modul în care societatea percepe această problemă și care să asigure că femeile însele sunt eliberate de convingerea că numai ele sunt responsabile pentru creșterea copiilor, permițând astfel eradicarea acestor inegalități. Cunoscând carisma și determinarea dnei comisar Reding, am convingerea că acest lucru se va realiza. Vă mulțumesc.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dnă președintă, în această Zi internațională a femeii, merită examinat modul în care este pusă în aplicare de fapt egalitatea în Europa. Avem un nou motiv de îngrijorare, și anume feminizarea sărăciei. Deși femeile lucrează mai mult decât bărbații, bărbații au remunerații mai mari și încă primesc pensii mai mari. Este greșit faptul că bărbații devin mai bogați și femeile mai sărace. Acest lucru este foarte adevărat în special în cazul femeilor în vârstă și de aceea acestea ar trebui să fie ajutate în orice mod posibil.

Îmbătrânirea și înaintarea în vârstă, în special în ceea ce privește femeile, nu ar trebui să fie o povară. Nu ar trebui să fie privită ca un handicap, ci ca un factor care îmbogățește societatea și Europa și reprezintă o resursă. Viitorul lumii și al Europei va depinde în principal de femei, și de mame în special. Evident, este bine că fiii și soții mamelor, dl Bloom și cu mine, au ceva important de făcut, în afară de mers la război. Felicitările mele.

(Aplauze)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Dnă președintă, Filarmonica din Viena, probabil cea mai bună orchestră de muzică clasică din lume, a permis femeilor să devină membre și să cânte în cadrul acesteia cu câțiva ani în urmă. Imaginați-vă doar cum ar arăta și cum ar suna orchestra noastră de aici, acest Parlament, dacă nu ar exista deputatele noastre, care o însuflețesc cu caracterul lor și cu dezbaterile informate.

Este evident faptul că o zi precum cea de azi, o zi care să ne reamintească de inegalitatea femeilor, este mai mult decât necesară. În ziua de salariu, în ziua în care sunt alocate rolurile la locul de muncă, precum și în toate zilele când vine vorba de grija pentru copii și familie, femeile nu sunt egale. Responsabilitatea noastră în Parlamentul European și responsabilitatea colegilor noștri în parlamentele naționale este aceea de a legifera în mod corespunzător pentru a institui această egalitate. Totuși, consider că vom promova, de asemenea, această egalitate manifestând grijă și atenție față de femei în fiecare zi.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dnă președintă, este important că astăzi discutăm sărăcia femeilor. În același timp, este păcat că în căutarea unei soluții rămânem blocați într-un mod unilateral de gândire.

Soluționarea sărăciei femeilor implică mai mult decât doar o intervenție forțată în mediul familial. Cele mai recente cercetări ale OCDE arată că o astfel de intervenție nu are decât un succes limitat. Femeile dedică mai mult timp decât bărbații treburilor casnice și îngrijirii copiilor. Acest lucru este valabil chiar și atunci când bărbatul este în concediu pentru creșterea copilului. Ele nu fac acest lucru pentru că sunt nevoite, ci pentru că vor. Ele preferă să opteze pentru un serviciu cu jumătate de normă.

Potrivit cifrelor OCDE, între 30 și 50 % din întreaga activitate economică a femeilor nu apare în indicatorii actuali ai bunăstării, cum ar fi PIB-ul pe cap de locuitor, de exemplu. Prin urmare, soluționarea problemei sărăciei femeilor presupune, de asemenea, recunoașterea muncii pe care femeile o depun în cadrul solidarității între generații. Prin

recunoașterea acestei munci, vom face un pas fundamental spre rezolvarea problemei sărăciei.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dnă președintă, am de spus ceva diferit: în ceea ce mă privește, astăzi nu este o zi de sărbătoare; aceasta este o zi de comemorare a femeilor care au murit în revolta din America, nu cu 100, ci cu 157 de ani în urmă. Nu ar trebui să uităm nici acest lucru. Dacă vrem să avansăm, avem nevoie de trei lucruri de bază:

- primul este reprezentat de structurile de sprijin pentru femeile care lucrează: grădinițe și creșe;

- al doilea, dle comisar Andor, este sprijinul financiar pentru femei; și

- al treilea este schimbarea atitudinilor în școli și aici, dnă comisar Reding; propun instituirea unor cote, nu numai pentru consiliile de administrație (situație similară cu încercarea de a repara casa de la acoperiș la temelii), ci și pentru profesorii de grădiniță și de școală, astfel încât să putem transforma în realitate egalitatea între sexe.

Pentru a încheia, vă invit, dnă președintă, în calitate de femeie în funcția de președinte, să eludați regulamentele și să acordați cuvântul ultimelor zece vorbitoare în cadrul acestei ceremonii speciale pentru Ziua femeii.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, atât aici, în Cameră, cât și în galerii, campania pentru drepturile femeilor la locul de muncă, în familie, în democrație, pentru independență economică a femeilor și împotriva violenței masculine, sărăciei femeilor și discriminării împotriva mamelor singure, lesbienele și femeilor imigrante este una care se desfășoară deja de prea mult timp. Astăzi, sărbătorim aniversarea cu numărul 100 a Zilei internaționale a femeii. Din fericire, în viitor vom putea sărbători, de asemenea, ceea ce s-a realizat, fără a pierde din vedere ceea ce rămâne încă de făcut.

Dna Morin-Chartier a afirmat deja că acum zece ani nu ar fi avut prea mare încredere în cote, însă s-a răzgândit: cotele sunt esențiale. Vă mulțumesc pentru acest lucru. Cotele sunt într-adevăr necesare femeilor dacă vor să realizeze ceva. Avem cotele bărbaților în toate consiliile de supraveghere, în toate autoritățile statutare, în politică și în afaceri. Rețelele bărbaților funcționează fără vreo dificultate. Bărbații nu se află neapărat în poziții influente datorită performanței lor – pentru unii este adevărat, deși nu este deloc regula – ci pur și simplu pentru că aparțin acestor rețele de băieți. De aceea avem nevoie de cote și de egalitate salarială.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dnă președintă, cred că astăzi este o zi foarte importantă; sărbătorim Ziua femeii, ziua femeilor pe care le iubim, pe care le respectăm, ziua femeilor care sunt mamele, soțiile, surorile și ficele noastre, femei care lucrează și casnice. Doresc să exprim mulțumirile mele întregii populații feminine și să subliniez că eu personal sprijin lupta femeilor pentru egalitatea de șanse în societate și la locul de muncă, lupta pentru egalitatea remunerării și pentru cote în centrele de putere, și deplâng toate formele de violență și de exploatare a femeilor.

Nu voi spune mai mult, totul a fost spus. Mulțumesc doamnelor, tuturor, atât celor prezente, cât și celor absente de la această întâlnire.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, astăzi aș dori să fac o dedicație specială tuturor femeilor care luptă în fiecare zi pentru respectarea drepturilor

lor în societatea modernă, tuturor femeilor care aleg să aibă un copil știind că acest lucru va face dificilă reconcilierea vieții lor profesionale cu noul lor rol de mame, tuturor femeile care, conștiente de talentele și abilitățile lor, decid să continue pe propria cale, în ciuda nenumăratelor obstacolelor.

Tocmai pentru acest motiv, susțin cel puțin la început introducerea cotelor obligatorii pentru femei ca un mijloc de contracarare a unei culturi care ajută numai bărbații. Sunt convinsă că acest lucru ar oferi multor femei tinere oportunitatea pe care o așteptau și că, înarmate cu competențele profesionale și cu educația lor, cu siguranță nu îi vor permite să le scape.

Am un copil care are doar câteva luni și am un vis: sper că fiica mea, Vittoria, să nu fie nevoită să lupte așa cum facem noi pentru a sparge plafoanele de sticlă și că talentul femeilor nu va mai trebui să fie considerat o obligație, ci mai degrabă o valoare adăugată reală.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dnă președintă, troțkiștii au fost cei care au transformat războiul de clasă marxist într-un război de grup cu doleanțe multiple. Societatea urma să fie segmentată în grupuri, care este posibil să fi știut sau nu că aveau o doleanță până când li s-a explicat acest lucru de către militanți tineri și îndatoritori. Grupurile puteau fi definite după etnie, religie, gen, sexualitate, vârstă sau dizabilitate. Toți aveau să fie îndemnați să se angajeze în acțiuni colective împotriva asupritorilor lor.

Troțkiștii au îmbătrânit, dacă nu s-au maturizat. În unele cazuri, au ocupat poziții de putere și influență. Ideile lor s-au răspândit mult mai repede și mai departe decât ei înșiși. Cuvântul „discriminare”, urmat de cuvântul „împotriva”, a devenit răul suprem. În multe cazuri, nu există niciun autor identificabil. Discriminatorul este restul societății. Suntem cu toții vinovați. Oamenii, indiferent de dezavantajul lor real, trebuie să își dea seama când sunt manipulați și trebuie să se debaraseze de această manipulare.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, dlor comisari, centenarul Zilei internaționale a femeii ar trebui să fie, de asemenea, o ocazie de a reflecta și a face un bilanț. Astăzi, aș dori să exprim mulțumirile mele față de femeile pioniere care au deschis calea pentru noi, făcând posibil ca atât de multe femei să joace astăzi un rol în viața politică și în afaceri.

Cu toate acestea, această zi ar trebui să fie, de asemenea, un avertisment pentru noi, să nu punem în pericol ceea ce s-a realizat până în prezent. Multe aspecte ale programelor din diferite state membre, care urmează să fie puse în aplicare acum sub pretextul consolidării bugetare, sunt împotriva femeilor în mod special, împotriva oportunităților de educare a femeilor, împotriva șanselor femeilor de obține un salariu echitabil, împotriva șanselor femeilor de a juca un rol în dezvoltarea politică. Fac apel în special la bărbați – și văd că sunt mulți printre noi acum – să lucreze împreună cu noi pentru a ne asigura că obiectivele noastre ambițioase pot fi atinse, astfel încât Ziua internațională a femeii să fie într-adevăr o zi de sărbătoare în viitor.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – (FR) Dnă președintă, vă mulțumesc, doamnelor și domnilor, pentru că am primit mesajul tare și clar. Îl pot rezuma într-o singură propoziție: majoritatea dintre dumneavoastră nu mai acceptă cota de 90 % a bărbaților care conduc firmele noastre și cred că acest lucru ar trebui să se schimbe.

(Aplauze)

Hai-deți să lucrăm împreună pentru a realiza această schimbare.

vicepreședintă a Comisiei. – Dacă analizez ceea ce s-a afirmat, după ce am auzit-o pe raportoare și toate intervențiile, cred că suntem de acord că femeile se descurcă destul de bine în politică. Există încă un drum lung de parcurs, însă suntem pe calea cea bună.

Din păcate, noi nu ne descurcăm destul de bine în economie. Suntem absente în procesul decizional și am primit mesajul dvs. că trebuie să schimbăm acest lucru. Suntem prezente la locuri de muncă cu venituri mici, când 60 % din absolvenții de universitate sunt femei. Se pierde pe drumul către locul în care avem nevoie de ele în vremuri de criză, pentru a îmbunătăți lucrurile din punct de vedere economic.

Nu avem de ales. Cum să ajungem la o ocupare a forței de muncă de 75 %, dacă nu prin utilizarea potențialului neexploatat al acestor femei bine pregătite? Trebuie neapărat să schimbăm modul în care abordăm ocuparea forței de muncă acordând femeilor o șansă și utilizând talentele pe care le-am instruit și educat și care sunt disponibile pentru angajare.

Am luat notă de intervențiile cu privire la victime. Este adevărat că nu toate victimele sunt femei sau copii. Pot fi și bărbați, însă victimele sunt în principal femei, inclusiv fetițe. De aceea, în pachetul privind victimele, pe care îl voi prezenta în luna mai, acest fapt va fi luat în considerare.

La scurt timp după aceasta, vom sărbători centenarul Zilei internaționale a femeii. Nu trebuie să uităm că sărbătorim, de asemenea, o sută de ani de când Marie Curie a câștigat Premiul Nobel. Aș dori să spun tuturor femeilor din această cameră că ar trebui să fim mândre că suntem femei.

(Aplauze)

László Andor, *membre al Comisiei*. – Dnă președintă, cred că o sută ani de luptă și o sută de ani de progres trebuie respectați, însă trebuie să recunoaștem, de asemenea, că Europa contemporană este încă departe de egalitatea deplină între bărbați și femei. Multe dintre aceste inegalități sunt reproduse prin dezechilibrele de pe piețele forței de muncă și prejudecățile împotriva femeilor în multe segmente și în multe instituții din cadrul pieței forței de muncă.

De aceea, cred că politicile europene și instrumentele financiare europene trebuie să fie utilizate pentru îmbunătățirea situației din acest domeniu și pentru îmbunătățirea oportunităților și condițiilor de angajare a femeilor, pentru a face progrese. Multe acțiuni concrete sunt posibile. De exemplu, în ceea ce privește fondurile europene, acolo unde este posibil și rezonabil, condiționarea de existența unor șanse egale ar fi foarte importantă și dorim să urmărim acest lucru.

Însă și crearea de locuri de muncă directe este importantă. Una dintre direcțiile-cheie în crearea de locuri de muncă în următorii zece ani va fi către așa-numitele „locuri de muncă albe” – locuri de muncă în domeniul asistenței medicale și al îngrijirii pe termen lung. Aici, trebuie să ne concentrăm asupra creării de oportunități, deoarece o mare parte din această activitate este desfășurată de femei, însă fără remunerația corespunzătoare și fără posibilitatea de a acumula drepturi, inclusiv drepturi la pensie pentru vârsta înaintată.

În privința pensiilor, în Cartea albă privind pensiile, care urmează a fi publicată în al treilea trimestru al acestui an, vom acorda mai multă atenție dimensiunii de gen. Există un grup de comisari care lucrează la această Carte albă a pensiilor și cu participarea și contribuția vicepreședintei Reding vom reuși să abordăm dimensiunea genului în materie de pensii cu mai multă fermitate decât în Cartea verde precedentă.

Sunt de acord cu dna Zimmer. Aceasta este, de asemenea, o chestiune de reglementare a timpului de lucru. Acest lucru este absolut fundamental. Avem nevoie de un regulament UE referitor la timpul de lucru care permite o reconciliere mai bună a nevoilor profesionale cu responsabilitățile familiale. Un echilibru mai bun între profesie și viața personală este absolut esențial. Acesta face parte din agenda noastră pentru condiții de muncă decente. Sunt de acord cu cei care au subliniat că aceasta nu este numai o chestiune care se aplică în interiorul UE: aceasta este o responsabilitate internațională pe care trebuie să o urmărim.

Pentru a evidenția încă o conexiune – cea dintre piața forței de muncă și educație – trebuie să mergem mai departe, pentru a îmbunătăți calitatea educației, pentru a sensibiliza, pentru a promova drepturile, inclusiv drepturile femeilor în special și – acest lucru este foarte important – drepturile minorităților europene, indiferent dacă sunt imigranți sau alte minorități etnice.

În cele din urmă, cu privire la problema cotelor în consiliile de administrație, am avut oportunitatea săptămâna trecută să discutăm această problemă cu noul șef al Confederației industriei britanice – sunt sigură că dl Bloom va fi interesat să audă acest lucru. Această chestiune are multe aspecte. În afară de abordarea stereotipurilor și a aspectelor organizatorice și culturale, discuția noastră a subliniat, de asemenea, necesitatea de a organiza viața de familie diferit, din cauza timpului pe care îl solicită locurile de muncă la nivel înalt. De aceea, trebuie să acționăm pe mai multe fronturi. Nu trebuie să extindem această discuție numai la viața profesională și viața publică. Cred că dacă vom continua această discuție și eforturile Comisiei cu responsabilitate cuvenită, putem face progrese în viitor.

Mariya Nedelcheva, *raportoare*. – (FR) Dnă președintă, dnă Reding, dnă comisar, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați pentru contribuții și pentru discursuri.

Încă o dată, dezbaterea de astăzi dovedește cât de mult contează pentru noi problema egalității de gen. Noi toți împărtășim valori și principii comune: cele ale respectului pentru demnitatea umană, cele ale combaterii discriminării și inegalității.

Am un mare respect pentru conotațiile personale și adesea naționale pe care le aduce fiecare dintre noi acestor valori și principii. Aici se află valoarea viziunii europene în privința acestor chestiuni. Totuși, aceste conotații diferite nu trebuie să ne facă să pierdem din vedere obiectivele noastre comune. Trebuie să continuăm să lucrăm pentru îmbunătățirea condițiilor femeii, atât la locul de muncă, la nivel personal, cât și la nivelul familiei. Accesul acestora la piața locurilor de muncă ar trebui să fie încurajat în continuare, în special în poziții de responsabilitate, iar autoritățile naționale, instituțiile, organismele politice și societățile ar trebui să fie trase la răspundere în acest sens. Depinde de noi toți să demonstrăm că aceste obiective sunt realizabile. Într-adevăr, s-a spus de multe ori astăzi că lupta împotriva inegalităților între femei și bărbați este o bătălie de zi cu zi. Voința politică puternică trebuie să fie susținută prin acțiuni concrete. Salut toate acțiunile prevăzute de Comisie și le mulțumesc anticipat, de asemenea, tuturor colegilor mei deputați care ne vor sprijini în viitor.

Încă un aspect: în timpul dezbaterilor, am fost criticată pentru lungimea textului care se pare că devine din ce în ce mai lung în fiecare an. Acest lucru se datorează evident faptului că recomandările anterioare nu au fost puse în aplicare pe deplin. Trebuie să ne asigurăm că sunt puse în aplicare de toată lumea. De asemenea, cred că acest lucru se datorează naturii complexe a subiectului și evoluțiilor sale dinamice. Subliniez că depinde de noi să

ținem pasul cu aceste evoluții, pentru a evita blocarea în idei depășite, astfel încât să fim în poziția de a le ghida.

În sfârșit, cred că egalitatea de gen rămâne o problemă pentru noi toți. Mai presus de toate, cred că fiecare dintre noi dispune de liberul arbitru pentru a recunoaște acest lucru și pentru a depune eforturi în sensul îmbunătățirii realității. Anul 2011 este Anul european al voluntariatului, iar cea mai importantă inițiativă comună a noastră de anul acesta este obținerea unui adevărat progres în materie de egalitate de gen.

Rovana Plumb, *raportoare*. – Dnă președintă, aș dori să le mulțumesc comisarilor Reding și Andor pentru angajamentele lor puternice cu privire la aceste aspecte importante. De asemenea, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei pentru mesajele lor puternice din această dezbateră importantă de astăzi.

În primul rând, aș dori să spun că egalitatea de gen nu reprezintă doar o chestiune de justiție socială; este și o chestiune de progres și trebuie să construim împreună o societate echitabilă pentru noi toți. Apoi, aș dori să spun că sprijin cu fermitate cotele. Da, avem nevoie de femei în poziții de vârf, însă haideti să nu uităm de sărăcie. Trebuie să abordăm, să prevenim și să reducem sărăcia și avem nevoie de măsuri concrete. Prevenirea și reducerea sărăciei este o componentă importantă a solidarității sociale și cred cu tărie în solidaritatea femeilor. Avem nevoie de sprijin pentru toți cetățenii; avem nevoie de sprijin din partea întregii societăți și aș dori să mulțumesc ONG-urilor, partenerilor sociali și tuturor femeilor și bărbaților din societate, care luptă an de an, zi de zi, pentru obținerea egalității de gen.

Trebuie să transformăm această egalitate între femei și bărbați în realitate. Putem accelera pe această cale astăzi; împreună, haideti să facem lucrurile să se întâmple. Și încă o dată, doresc tuturor femeilor zile fericite.

Președinta. – Dezbateră comună a fost închisă.

Votul asupra celor două rapoarte va avea loc la amiază, astăzi, 8 martie.

Acesta va fi urmat de festivitățile pentru aniversarea centenarului Zilei internaționale a femeii. Toate femeile din Cameră, din Parlament, din cadrul Comisiei și din cadrul Consiliului sunt rugate cordial să dea curs unui apel pentru o fotografie de grup după ceremonie. Sper că acest anunț va fi auzit de toate doamnele și domniile din birouri și că vor participa la plen în mod direct.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Cu ocazia sărbătoririi centenarului Zilei internaționale a femeii, nu aș exagera dacă aș sublinia rolul important pe care femeile îl joacă în dezvoltarea familiei, societății și a economiei, deși acesta este adesea subestimat și prost plătit, ceea ce crește în mod semnificativ riscul sărăciei.

Una dintre principalele probleme constă în accesul limitat la locuri de muncă, în condițiile de muncă sau chiar în accesarea unor roluri compatibile cu calificările lor. În plus, actuala criză economică prin care trec statele a dus la exacerbarea situației privind angajarea femeilor, din cauza predispoziției acestora de a găsi locuri de muncă instabile. Promovarea egalității de șanse implică, de asemenea, lupta împotriva violenței fizice, psihologice sau sexuale împotriva femeilor, care trebuie să fie combătută și condamnată. Prin urmare, trebuie să fie adoptate programe specifice pentru a promova incluziunea activă sau reintegrarea femeilor pe piața forței de muncă, creând în același timp oportunități pentru învățarea pe tot parcursul vieții cu scopul de a le oferi competențe și calificări, precum și

pentru a le consolida încrederea și pentru a le dezvolta competențele necesare în lumina strategiei Europa 2020.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – În ziua în care celebrăm Ziua Internațională a Femeii, susțin principiile expuse în raportul privind „Egalitatea dintre femei și bărbați în 2010”. Cu toate acestea, cred că în perioada următoare trebuie să trecem de la principii corecte la măsuri concrete pentru a reduce actualele inegalități de gen. Provin dintr-o țară, România, care se afla în 2010 la mijlocul clasamentului „Global Gender Gap Index”, mai exact pe locul 64 în ceea ce privește discriminările dintre femei și bărbați. Femeile din România sunt, în general, mai educate decât bărbații, iar ponderea femeilor din totalul absolvenților de studii superioare a crescut în continuu. S-a ajuns ca 60 % dintre absolvenți să fie femei și doar 40 % bărbați. Cu toate acestea, veniturile obținute de femei continuă să fie mai mici decât cele obținute de bărbați. De la riscul mai mare de sărăcie și până la blocarea accesului în posturile cheie, riscurile de gen care afectează șansele femeilor pe piața muncii sunt încă extrem de puternice. În speranța că piața muncii va trata femeile cu mai multă justețe, îmi doresc să contribuim și noi la această schimbare, iar acest raport este un pas important.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *în scris*. – (CS) Problema egalității de gen merită o atenție corespunzătoare, în special cu ocazia aniversării centenarului Zilei internaționale a femeii. Eu personal consider că multe dintre problemele din raportul prezentat sunt deosebit de importante. Una dintre problemele pe care aș dori să le subliniez este diferența de pensii între bărbați și femei. Diferența este cauzată de faptul că femeile care lucrează își întrerup viața profesională mai des decât bărbații pentru a avea grijă de copii și membri de familie bolnavi sau în vârstă și, din cauza angajamentelor de familie, sunt mai dispuse decât bărbații să accepte locuri de muncă cu jumătate de normă sau contracte de muncă pe perioadă determinată. Acesta este factorul care duce la diferența de pensie. Consider că nu este mai puțin importantă acordarea unei atenții deosebite grupurilor vulnerabile de femei, cum ar fi femeile cu dizabilități sau în vârstă, cele care imigrează, lesbienele, bisexualele și transsexualele sau aparținând minorităților, și femeilor cu calificări reduse sau fără calificări, care îngrijesc persoanele dependente. Nu în ultimul rând, consider că este important să se asigure accesul la servicii de sprijin pentru prevenirea violenței bazate pe gen și pentru protecția femeilor împotriva acestui tip de violență, indiferent de statutul lor juridic, de rasă, vârstă, orientare sexuală, origine etnică sau religie, îndemn adresat în raport Comisiei și statelor membre.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Egalitatea de gen este un principiu fundamental al vremurilor noastre, însă inegalitatea dintre femei și bărbați încă persistă. Procentul de femei în rândul oamenilor de știință și al inginerilor a crescut semnificativ. În UE, femeile reprezintă 59 % din absolvenți și 41 % dintre cei cu doctorate. Cu toate acestea, există cifre paradoxale care merită luate în considerație.

Femeile sunt subreprezentate în știință atunci când vorbim despre roluri de conducere. Doar 19 % dintre profesorii universitari din UE sunt femei. Aceste cifre ne fac să credem că există probleme cu accesul femeilor la segmentele superioare ale mediului academic. Este esențial să găsim soluții care fac o carieră de succes în domeniul științei compatibilă cu o viață de familie stabilă. Mă refer, de exemplu, la utilizarea de noi tehnologii care vor permite oamenilor de știință femei să își desfășoare activitatea de la domiciliu. Numai în acest mod vom reuși să corectăm dezechilibrul dintre bărbați și femei în domeniul științei și cercetării, care continuă să reprezinte un obstacol în calea obiectivului european de creștere a competitivității și de maximizare a potențialului de inovare.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *în scris.* – (SK) Actuala criză economică și socială are un efect profund negativ asupra condițiilor de viață ale bărbaților și femeilor din UE. Aceasta amenință serios partea feminină a populației, în special în domeniile egalității de gen, condițiilor de muncă și accesului la locuri de muncă. În domeniul condițiilor de muncă sau al nivelului veniturilor, femeile au fost grav afectate și dacă nu se iau măsuri corespunzătoare imediat, există riscul ca situația să se deterioreze și mai mult.

De asemenea, este important să se țină cont de poziția femeilor în cadrul luptei împotriva sărăciei. La nivel global – în comparație cu populația de gen masculin – până la 17 % mai multe femei trăiesc în sărăcie, potrivit statisticilor. Contribuția pe care femeile o fac la dezvoltarea familiei și a societății este, de asemenea, subestimată. Inegalitățile dintre bărbați și femei, în special în ceea ce privește accesul la educație sau la împărțirea responsabilităților de familie, sunt factori care exacerbează sărăcia femeilor. Consecințe grave rezultă, de asemenea, din diferența de remunerare dintre bărbați și femei sau din așa-numitul plafon de sticlă, care împiedică femeile să dețină funcții de conducere.

Promovarea egalității de șanse între femei și bărbați este o modalitate de combatere a violenței împotriva femeilor. Este absolut imperativă combaterea diferitelor forme de violență, indiferent de nivelul de gravitate a violenței fizice, psihice sau sexuale. În ceea ce privește acest factor, de asemenea, este de dorit ca guvernele statelor membre ale UE și instituțiile europene să sprijine mecanisme menite să instituie egalitatea de gen în diferitele aspecte ale vieții sociale, economice și politice.

Ville Itälä (PPE), *în scris.* – (FI) Este oportun, desigur, să discutăm despre egalitatea de gen de Ziua internațională a femeii, însă nu este suficient. Importanța problemei trebuie să fie vizibilă, de asemenea, în toate celelalte zile când luăm decizii. În plus, un ingredient esențial al egalității este dreptul inviolabil al fiecăruia la propriul corp. Acesta se extinde apoi la dreptul la contracepție, avort și la o stare de sănătate sexuală bună. Toate aceste probleme au fost și evident vor continua să fie vizibile mult timp în modul în care votează Parlamentul. Din păcate, de prea multe ori, certurile încă reflectă atitudini care susțin subjugarea femeilor.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris.* – (PL) Egalitatea este una dintre valorile fundamentale ale Europei și este în mod clar o valoare pozitivă. Singura problemă este că egalitatea este interpretată în foarte multe moduri, dintre care unele sunt interpretări extreme, care nu iau în considerare diferențele reale care există între oameni. Diferitele interpretări care sunt posibile au dus la apariția unor ideologii asociate cu egalitatea și direct legate de acest termen. Au fost cazuri în trecut când au fost săvârșite crime, inclusiv genocidul, în numele egalității înțelese într-un sens specific și doctrinar. Există un risc mai mic de dogmatism atunci când vine vorba de egalitatea de șanse între femei și bărbați, însă pozițiile radicale sunt încă menținute. Egalitatea dintre femei și bărbați nu poate fi limitată la declarații politice și la reglementări legale. Punerea în aplicare a standardelor pe baza principiului egalității este foarte importantă și sunt necesare schimbări ale mentalității pentru ca acest lucru să fie posibil. Trebuie să încurajăm și să sprijinim măsurile pentru educare și informare și să promovăm bunele practici. Trebuie să ne asigurăm că conștientizarea egalității reprezintă regula, mai degrabă decât excepția de la regulă. Adevărata egalitate trebuie să fie ceva care se găsește în oameni, în atitudinile lor și în comportamentul lor de zi cu zi, spontan. Egalitatea nu este nici o valoare izolată. Nu ar trebui să acceptăm nicio afirmație privind egalitatea care este formulată în așa fel încât exclude alte valori-cheie, cum ar fi libertatea, demnitatea și justiția.

Jan Kozłowski (PPE), *în scris.* – (PL) Aș dori să încep prin a le felicita pe raportoare pentru rapoartele lor, care ridică problema importantă a egalității în drepturi. După cum dezvăluie unul dintre rapoarte, peste 20 de milioane de europeni, majoritatea femei, au acces limitat la piața forței de muncă, deoarece au grijă de adulți dependenți. Știm, de asemenea, cât sunt de dificile provocările cu care se confruntă părinții care doresc să combine creșterea copiilor cu viața profesională. Consider că luarea unor măsuri concrete pentru reconcilierea vieții profesionale cu cea de familie este o problemă de importanță majoră pentru dezvoltarea economică și socială în Europa. Trebuie să luăm măsuri de promovare a creării unor sisteme locale de sprijin pentru familiile care îngrijesc copii și adulți dependenți, să revizuiim legislația și să utilizăm pe scară mai largă noile tehnologii în scopul de a elimina barierele din calea formelor flexibile de ocupare a forței de muncă. Consider că Uniunea Europeană ar trebui să depună toate eforturile pentru a asigura deblocarea pe deplin a potențialului uriaș al cetățenilor săi capabili și bine educați de gen feminin.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Doresc să apreciez multitudinea problematicii ridicate de acest raport, ce a făcut posibil ca, indiferent de comisia în care ne desfășurăm activitatea, să găsim o serie de corelări ce trebuie realizate, astfel încât să asigurăm o mai mare contribuție la realizarea obiectivelor UE 2020. După cum ați observat, se solicită luarea de măsuri la nivel național și european pentru a promova antreprenoriatul în rândul femeilor prin crearea de structuri de formare și de consiliere profesională și juridică, precum și prin facilitarea accesului la finanțarea publică și privată. Apreciez în mod deosebit necesitatea dezvoltării antreprenoriatului la nivel local și regional ca principală sursă pentru crearea de locuri de muncă și dezvoltare economică. Potențialul pe care îl au femeile în dezvoltarea unor afaceri este utilizat în proporție foarte mică și, de aceea, consider că, atât prin Fondul Social European, cât și prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională, trebuie susținute acțiuni care să permită dezvoltarea antreprenoriatului feminin. Desigur, pot exista diferențe culturale, materiale sau economice care să împiedice acest lucru, însă acestea sunt aspectele pe care noi trebuie să le avem în vedere și să cream cadrul necesar pentru depășirea lor.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) La o sută de ani de la primele demonstrații publice ale femeilor în lupta pentru drepturile lor, aceasta nu a adus încă rezultatul dorit. Dimpotrivă, criza actuală împinge roata istoriei înapoi cu câțiva metri în ceea ce privește stabilirea egalității între femei și bărbați. Femeile din lumea întreagă ies din nou în stradă, la fel ca acum 100 de ani. Ele sunt în fruntea demonstrațiilor din Grecia, Spania, Republica Cehă și Belgia, și, de asemenea, în țările nord-africane. UE s-a lăudat până de curând cu îmbunătățirea situației femeilor pe piața forței de muncă și cu asigurarea educației, a unui nivel de trai decent, a accesului la asistență medicală pentru femei sau cu o mai mare reprezentare în organismele constituționale, însă adâncirea crizei pare să fi expediat această problemă la periferia interesului comunitar. Măsurile anticriză sunt îndreptate în principal către populația de gen masculin. Nevoile femeilor sunt percepute ca fiind probleme secundare. Ultimii 100 de ani au arătat ce au oferit femeile lumii și progresului, cât de multe dintre ele și-au dat viața în lupta pentru pace, și, de asemenea, câte noi vieți au adus pe lume. Aceasta nu este o problemă minoră. Totuși, lumea încă are o datorie față de femei. Aceasta nu este o chestiune ce ține de a le face o favoare, ci de a le declara în mod clar statutul egal în societate. La urma urmelor, aceste femei nu se luptă pentru ele însele, ci pentru o lume mai bună și mai umană.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) Aș dori în primul rând să aduc un omagiu kolegei mele, dna Nedelcheva, raportoarea pe această chestiune, pentru misiunea îndrăzneată

și de proporții pe care a întreprins-o. Lupta pentru egalitatea de gen este o bătălie de zi cu zi în toate statele noastre. Generația mea a fost una dintre primele în care femeile au obținut acces la funcții de conducere, în special la funcțiile ocupate prin vot. Prin urmare, sunt încântată să văd că femeile sunt acum prezente în multe domenii care le erau încă închise nu cu mult timp în urmă. Cu toate acestea, inegalitățile încă prevalează și încă există multe bătălii de purtat, nu în ultimul rând în privința decalajului persistent de remunerație a femeilor din consiliile de administrație a marilor companii. În cele din urmă, aș dori să subliniez importanța asigurării accesului la asistență medicală de calitate pentru reproducere pentru toate femeile. De când am început cariera mea politică, am militat pentru accesul femeilor la avort într-un cadru medical, în condiții de siguranță. Contraceptivele trebuie să fie, de asemenea, puse la dispoziția acestora. Prin urmare, recomand gratuitatea contraceptivelor, în special pentru minori.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Încercarea de a prezenta cotele femeilor ca pe o piatră de hotar înseamnă pur și simplu populism. Femeile au nevoie într-adevăr de o adevărată libertate de a alege în viață: acestea trebuie să aibă certitudinea că niciuneia dintre deciziile lor nu i se va acorda o valoare mai mică. Un pas important în această direcție ar fi introducerea divizării impozitului pe familie în toate statele membre, astfel încât întemeierea unei familii să nu devină o capcană a sărăciei. Sprijinul pentru cotele femeilor în consiliile de supraveghere vine numai de la femeile care au deja salarii mari, dacă există acest sprijin. De când Norvegia a introdus cerința cotelor pentru femei în consiliile de administrație ale societăților cotate la bursă, aceste posturi sunt pur și simplu acumulate de un număr mic de femei, care ocupă mai multe locuri în diferite consilii de administrație. Adesea, aceste femei sunt numite în mediul de afaceri în mod denigrator „fuste aurite”, lucru care nu este chiar favorabil pentru atmosfera de lucru. Trebuie să începem în zonele în care femeile suferă dezavantaje autentice: trebuie să ne îndreptăm privirea către poziția îngrijitorilor neplătiți, către serviciile cu jumătate de normă și către situația dificilă a multor femei care muncesc din greu pentru a face față exigențelor familiei și carierei.

Olga Sehnalová (S&D), *în scris.* – (CS) Solidaritatea socială și modelul social european sunt valori care disting Europa de societățile din alte părți ale lumii. Există un semn de întrebare asupra măsurii în care aceste valori sunt durabile, în contextul apelului la competitivitate globală bazată pe reducerea costurilor forței de muncă, relaxarea dreptului muncii, reduceri în domeniul protecției sociale a lucrătorilor și pe rolul din ce în ce mai slab al statului. Probabil că nu vom spori în mod fundamental competitivitatea la nivel global în acest mod și este mult mai probabil că vom submina ireversibil coeziunea socială și vom determina apariția unor diviziuni în societate. Să fie clar: femeile sunt practic puse în pericol prin aceste măsuri. Diferențele de remunerație au un impact semnificativ, la fel ca reducerile bugetare din sectorul public. Din această perspectivă, reformele sistemului pensiilor și sistemului sanitar la nivel național trebuie să fie echitabile pentru ambele genuri. Nu este un accident faptul că problema sărăciei europene afectează mai frecvent femeile în vârstă. Lupta împotriva inegalității nu este o realitate virtuală. Aceasta privește oameni reali.

Jutta Steinruck (S&D), *în scris.* – (DE) Acum, când discutăm raportul elaborat de dna Nedelcheva, cu ocazia aniversării centenarului Zilei internaționale a femeii, este timpul să întărim cuvintele noastre cu fapte. Dezavantajul femeilor în Europa poate fi combătut în mod eficient numai dacă vom introduce norme obligatorii în loc de angajamente voluntare. Acestea includ cote obligatorii ale femeilor în consiliile companiilor, precum și la toate celelalte niveluri, combaterea consecventă a condițiilor de muncă precare, care

afectează mult mai multe femei decât bărbați, îmbunătățirea perspectivelor de carieră pentru femei în timpul educației prin extinderea sistematică a gamei de cariere deschise acestora, o interdicție privind dezavantajul financiar al femeilor în domeniul impozitării și al veniturilor, programe de egalitate statutară în domeniul afacerilor și industriei pentru a promova femeile, și controale periodice și rapoarte privind progresele realizate în Europa, dacă este cazul.

Dați-mi voie să închei prin a spune acest lucru: După centenarul Zilei internaționale a femeii, noi, femeile, nu ne vom mai mulțumi cu simple vorbe. Vrem reglementări obligatorii și vrem recunoașterea definitivă că munca femeilor aduce o contribuție decisivă la prosperitatea noastră.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ: JERZY BUZEK

Președinte

8. Centenarul Zilei Internaționale a Femeii

Președinte. – Sunt extrem de încântat să pot prezida în Parlament alături de colegile mele deputate. Șase dintre ele sunt vicepreședinte ale Parlamentului, două sunt chestori, iar vicepreședinta Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen se află chiar lângă mine. Este o onoare deosebită și un privilegiu pentru mine.

Reiau ședința. Următorul punct este dezbateră cu privire la centenarul Zilei Internaționale a Femeii. Vom începe cu un scurt metraj care va prezenta pe scurt istoria acestei zile însemnate. Putem începe proiecția.

(Proiecție de film)

Dragi invitați, doamnelor și domnilor, un film de două minute nu poate să arate tot ce s-a întâmplat în ultimii 100 de ani. Am schimbat Europa în tot acest timp, iar noi, europenii, putem fi mândri dacă am compara Europa cu multe locuri din lume, deși știm că nu am ajuns la capăt de drum. Numărul femeilor pe scena politică este încă prea mic, iar în Parlamentul European colegile noastre deputate reprezintă numai 35 % din toți deputații. E drept, această cifră este oarecum mai ridicată decât cea din parlamentele naționale, dar încă insuficientă. Din fericire, cifra prezentă în principalele organe decizionale ale Parlamentului depășește 40 %, lucru care mai bucură foarte mult. Același lucru pot spune în cazul președintelor de comisii.

Totuși, componența Parlamentului European în decursul a trei ani de zile, după ultimele alegeri, depinde în esență de parlamentele naționale și de modul în care sunt desemnați reprezentanții pentru Parlamentul European. Este de datoria parlamentelor noastre naționale să garanteze că numărul femeilor în Parlamentul European va crește. Le invităm să procedeze astfel și îi invităm pe omologii noștri din parlamentele naționale să se asigure că se găsesc soluțiile juridice adecvate și se iau deciziile corespunzătoare pentru a facilita o creștere a numărului femeilor în Parlamentul European.

De asemenea, putem oferi un exemplu atunci când vorbim despre încadrarea în muncă a femeilor. Dintre funcționarii Parlamentului European, 59 % sunt femei și, în același timp, 50 % dintre acestea se ocupă de chestiuni de fond. Am o experiență bogată în acest domeniu și mă mândresc cu faptul că, în timpul mandatului meu de prim-ministru în țara mea,

aproximativ 50 de femei au ocupat cele mai înalte posturi ministeriale și au avut funcții de director în cele mai importante birouri de stat. Acest record nu a fost niciodată depășit, nici înainte, nici în cei aproape doisprezece ani care s-au scurs de atunci.

În calitate de Președinte al Parlamentului European, am militat pentru creșterea numărului femeilor în Comisia Europeană și în funcții la nivel înalt din Uniunea Europeană. Putem fi bucuroși că Înalțul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate este o femeie.

Situația din întreprinderile europene s-a schimbat și ea, ceea ce aduce beneficii nu numai femeilor, ci mai ales modului în care funcționează aceste întreprinderi. De asemenea, ar trebui să ne asigurăm că femeile și bărbații angajați în aceleași posturi și cu aceleași competențe primesc aceeași remunerație. Avem încă multe de făcut în această privință.

Cunoaștem foarte bine faptul că femeile sunt capabile să lupte pentru democrație și drepturile omului. Doresc să aduc un omagiu tuturor colegelor noastre deputate în Parlamentul European și mă gândesc în acest moment la femeile din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu care dau dovada adevăratului curaj în lupta lor pentru democrație. Să ne amintim apoi că printre ultimii câștigători ai Premiului Saharov se află femei cum ar fi Aung San Suu Kyi, Leyla Zana și Doamnele în Alb. De aceea, țin să repet din nou că nu vom permite ca femeile să fie private de demnitatea lor în numele vreunui sistem juridic, religie sau cultură. Nu vom fi de acord ca femeile să aibă mai puține drepturi decât bărbații, în Europa sau în altă parte în lume. Vom protesta ori de câte ori femeile vor fi tratate inechitabil.

Doamnelor și domnilor, la 3 noiembrie 1793, în urmă cu 218 ani, Olympia de Gouges a fost decapitată în Europa pentru faptul că a scris o Declarație a drepturilor femeii și ale cetățenei. Pentru atât și nimic mai mult. O sută de ani mai târziu, în 1906, femeile au primit dreptul de vot. Prima țară în care s-a întâmplat acest lucru a fost Finlanda. Să nu uităm acest lucru. În decursul secolului ce a urmat, am înregistrat progrese enorme în vederea realizării egalității între bărbați și femei. Doresc să subliniez ceva care este foarte important pentru mine personal, și anume că 8 martie este sărbătoarea femeii. Este adevărat. Această sărbătoare însă servește în principal la a ne reaminti că nu trebuie să uităm lucrul cel mai important în Europa astăzi, și anume, egalitatea de drepturi pentru femei și bărbați, în cele 364 de zile rămase ale anului. Principiile pe care dorim să le promovăm în data de 8 martie ar trebui să se aplice și în celelalte 364 de zile ale anului. Aceasta este principala provocare cu care ne confruntăm. Nu este de ajuns să aniversăm ziua de 8 martie; trebuie să ne gândim la aceasta și în restul zilelor din an. Vă mulțumesc.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (HU) Dle președinte, atunci când a fost lansată Ziua Internațională a Femeii, egalitatea de gen a fost o idee cu totul nouă și revoluționară. De atunci, egalitatea de gen este unul dintre principiile de bază ale societății moderne. Ea are ca sursă demnitatea umană inalienabilă împărtășită de bărbați și femei în egală măsură. Totuși, ca în cazul oricărei realizări, nu este de ajuns doar să declarăm acest lucru. Demnitatea umană, inclusiv demnitatea caracteristică a femeilor, a făcut obiectul unor diferite încălcări, în diferite perioade și locuri. Atenția noastră și reacțiile noastre trebuie să fie în consonanță cu aceasta.

Spune foarte multe faptul că această comemorare are loc după dezbaterile asupra raportului intitulat „Sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană”. Sărăcia și Uniunea Europeană. Cu ceva timp în urmă, această asocieră ar fi părut puțin probabilă. Criza economică a dat o lovitură deosebit de puternică grupurilor celor mai vulnerabile. Supra-reprezentarea femeilor în această categorie antrenează atribuirea anumitor sarcinilor, nemaivorbind de

destinele specifice care afectează mase întregi de femei, ceea ce conferă sărăciei un chip feminin și în afara Europei, la scară globală. Ca să citez cuvintele Sfântului Francisc din Assisi: Doamna Sărăcie. Femei cu copii mici fugind din calea războiului și a foametei, familii destrămate fără tați trăind în bordeie, femei și tinere fete forțate să se prostitueze, toate acestea se întâmplă chiar și în Uniunea Europeană.

Există o serie de aspecte care figurează printre prioritățile Președinției ungare, iar promovarea cu succes a acestora ar putea avea un impact asupra creșterii nivelului de încadrare în muncă în rândul femeilor. Cea mai importantă este strategia Europa 2020, prin propriile sale obiective de politică în domeniul ocupării forței de muncă în vederea depășirii crizei economice și a reducerii sărăciei. Ocuparea forței de muncă în rândul femeilor le întărește demnitatea. Le ajută să ia propriile decizii și să își contureze, în mod liber, propriul destin.

Inițiativa emblematică „Platforma împotriva sărăciei” subliniază că măsurile luate în vederea reducerii sărăciei trebuie să țină seama și de diferențele dintre condiția femeii și a bărbatului.

Președinția ungară consideră că decizia adoptată ieri de către Consiliul EPSCO privind reînnoirea Pactului pentru egalitate între femei și bărbați până în 2020 este o realizare importantă. Pe lângă măsurile de politică economică, nu trebuie să uităm rolul special al femeilor în societate. Trebuie să dăm femeii posibilitatea de a-și armoniza viața de familie cu cea profesională, precum și posibilitatea de a alege. În acest sens, lucrăm la revizuirea directivei privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează; raportul de activitate relevant va fi pregătit pentru Consiliul EPSCO din iunie.

Prioritățile Președinției maghiare includ sensibilizarea asupra rolului familiei în contextul abordării problemelor de ordin social, economic și demografic. Din acest motiv, vom organiza o săptămână a demografiei, cu implicarea ONG-urilor și cu o reuniune informală a miniștrilor afacerilor sociale și familiei. Scopul va fi acela de a discuta mijloacele care trebuie folosite pentru a crește natalitatea. În toate acestea, femeile și, desigur, opțiunea acestora, au un rol excepțional.

O atenție specială trebuie acordată femeilor care aparțin grupurilor dezavantajate, în cadrul european pentru strategiile statelor membre privind romii, care sperăm să fie aprobat de Consiliul European din iunie și la care dna Járóka și alți deputați, raportori și colaboratori, au adus o contribuție foarte importantă în Parlamentul European. Așteptăm ca, și în Consiliu, să putem promova rolul femeilor rome în păstrarea integrității și echilibrului familiilor lor, ceea ce ar putea fi un fundament util pe baza căruia să căutăm răspunsuri la problemele cu care se confruntă populația romă.

În final, doamnelor și domnilor, îngăduiți-mi să fac o scurtă digresiune. Experiența istorică ne-a arătat că nu poate exista o societate civilă puternică fără o implicare socială activă a femeilor. După cum a spus și dl Buzek, printre cei care au demonstrat pentru libertate în piața Tahrir din Cairo s-au aflat și femei. Ele, de asemenea, doresc să participe la conturarea schimbărilor care au loc. Uniunea Europeană trebuie să încurajeze eforturile acestora: cu generozitate, cu solidaritate, cu deschidere și fără stereotipuri ideologice.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – (FR) Dle președinte, dnă Győri, stimați deputați, astăzi, ne aducem aminte de vocile acelor femei care, la 19 martie 1911, au pornit din Germania, Austria, Danemarca și Elveția și au marșat în număr tot mai mare și tot mai departe pentru a apăra drepturile femeilor la sufragiu universal și la condiții de muncă mai bune.

Aducem un omagiu astăzi unui secol de luptă și de succese de care am beneficiat cu toții. Ce ar fi democrațiile noastre, în special democrația europeană reprezentată aici în Parlamentul European, fără participarea deplină a femeilor în viața publică? Ce ar fi societățile și economiile noastre fără talentul femeilor?

În multe privințe, femeile europene sunt adevărate modele pentru restul lumii. Locul pe care femeile europene îl ocupă în societățile noastre este o sursă de inspirație pentru femeile din întreaga lume. Aș dori să evoc în acest sens lupta plină de curaj a femeilor din Africa de Nord care, cot la cot cu bărbații, fac tot ce le stă în putință pentru a rezista dictaturilor și a institui democrații. Rolul activ pe care femeile europene îl joacă acum în viața economică și politică a Uniunii Europene este rezultatul angajamentului lor hotărât. Ne bucurăm astăzi de o construcție europeană al cărei principiu fondator este egalitatea dintre bărbați și femei, principiu recunoscut pe deplin în Tratatul de la Lisabona. De-a lungul anilor, o importantă legislație privind egalitatea de tratament și integrarea dimensiunii de gen, cuprinsă în politicile europene, a permis evoluția către o societate și o piață a muncii mai egalitare.

Astăzi însă, nu poți decât să fii revoltat de unele realități dezamăgitoare, inacceptabile, chiar intolerabile. Mă refer la un nivel de încadrare în muncă în rândul femeilor ce se situează la 62,5 % față de 80 % pentru bărbați, la o reușită școlară din ce în ce mai mare în rândul femeilor, care însă contrastează cu perspectivele lor profesionale: un aspect iarăși dezamăgitor, care trebuie să se schimbe. Femeile sunt supra-reprezentate în locuri de muncă mai prost plătite și mai precare, dar sub-reprezentate în posturi de răspundere. Diferența de remunerație între bărbați și femei se situează la 18 %, care se traduce îndeosebi prin riscul ca 22 % dintre femeile de și peste 65 de ani să ajungă sub pragul de sărăcie, din lipsa unei pensii suficiente: acest lucru este inacceptabil și trebuie să se schimbe. Potrivit estimărilor, între 20 și 25 % dintre femeile din Uniunea Europeană au fost supuse violenței fizice cel puțin o dată în viața lor. Acest lucru este intolerabil și trebuie, de asemenea, să se schimbe.

Astăzi, trebuie să ne reînnoim angajamentul de a continua să acționăm împreună astfel încât egalitatea de gen să devină efectiv o realitate. Cu toții vom avea de câștigat, fie sub aspectul coeziunii sociale și economice, al creșterii durabile, sau al competitivității.

În septembrie 2010, Comisia a adoptat o strategie care a stabilit cinci domenii de acțiune prioritare pentru perioada 2010-2015: egalitate pe piața muncii, independență economică egală pentru bărbați și femei, remunerație egală, egalitate în posturi de răspundere și promovarea egalității în afara UE.

Comisia va continua să fie alături de femeile din întreaga lume care luptă în fiecare zi pentru accesul la educație și la dreptul la muncă, alături de cele care luptă pentru democratizare și pentru exercitarea libertăților și drepturilor politice și civile. Comisia va face tot ce îi stă în putere pentru a contribui la concretizarea acestor obiective. Să nu uităm însă că legislația – chiar dacă va fi aplicată bine – nu va putea să rezolve totul. Trebuie să se schimbe și comportamentul și atitudinile.

Stimați deputați, comemorăm astăzi lupta femeilor pentru egalitate. În Europa de astăzi, putem spune că Uniunea Europeană va fi imposibilă fără femeile europene, toate femeile europene! Ele aduc o contribuție esențială la proiectul nostru fondat pe valori, inclusiv pe valorile egalității de gen.

Eva-Britt Svensson, *președintă a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen.* – (SV)
Dle președinte, „Nu te naști femeie: devii”. Acest citat arată că percepția noastră asupra

femeilor și bărbaților stă la baza tuturor alegerilor noastre în viață - alegeri care depind de genul nostru, nu de angajamentul, interesele, aptitudinile noastre. Stereotipurile de gen plasează bărbații și femeile în diferite categorii, iar o sută de ani de luptă pentru egalitate nu au reușit să demoleze aceste stereotipuri de gen.

Cu toate acestea, refuzăm să așteptăm încă o sută de ani, pentru că tocmai aceste stereotipuri de gen și situațiile astfel create, printre altele, fac ca 97 % dintre marile întreprinderi să fie conduse de bărbați, ca femeile să sufere discriminări salariale și să aibă un loc de muncă precar - în cazul în care îl au și pe acesta - și ca, de fapt, tot femeile să fie considerate vinovate pentru munca neremunerată pe care o fac acasă. Femeile sunt cele care au principala responsabilitate pentru copii. Femeile sunt supuse violențelor, inclusiv în cadrul relațiilor apropiate sau sub formă de agresiuni sexuale, femeile sunt vândute ca o marfă pe piața comerțului sexual. Asistăm la o feminizare a sărăciei, care își are originea în diferitele tipare din care este alcătuită societatea.

În cei o sută de ani de luptă s-au înregistrat multe progrese. Dacă ar fi să compar posibilitățile pe care le am în ceea ce privește diferitele alegeri în viață comparativ cu cele ale mamei mele sau ale bunicii mele, îmi dau seama cât de multe progrese s-au înregistrat, însă mai sunt încă multe lucruri de făcut. De aceea, lupta va continua în fiecare zi din an, nu doar pe 8 martie.

(Aplauze)

Livia Járóka, în numele Grupului PPE. – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aniversăm astăzi centenarul Zilei Internaționale a Femeii și comemorăm demonstrația femeilor lucrătoare care au protestat pentru salarii egale în New York, la mijlocul secolului al 19-lea. Țelul pentru care au luptat în urmă cu mai bine de 150 de ani, în 1857, remunerație egală pentru muncă egală, este relevant și în zilele noastre. În Uniunea Europeană, femeile câștigă cu 15 % mai puțin decât bărbații; acest procent atinge 16,5 % în țara mea, Ungaria, și, deși peste jumătate din populația mondială totală este reprezentată de femei, ele nu primesc decât 10 % din ponderea venitului global.

Pe lângă eliminarea diferenței de remunerare între femei și bărbați, rămân încă de rezolvat consolidarea adecvată a rolului femeii în familie și afirmarea principiului egalității de tratament. Nu trebuie să tolerăm faptul că a avea copii reprezintă un risc de sărăcie în Europa, iar a fi femeie sau mamă înseamnă un dezavantaj. Fie că ne uităm la inițiativele lansate în cadrul ONU sau la cele din Uniunea Europeană, în multe locuri adevărata egalitate dintre bărbați și femei nu s-a concretizat. Acordăm prea puțină atenție situației femeilor care trăiesc aproape de limita sărăciei, fenomenului discriminării multiple și combaterii violenței domestice și a agresiunilor împotriva femeilor.

Britta Thomsen, în numele Grupului S&D. – (DA) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aniversăm astăzi 100 de ani de când am sărbătorit prima Zi Internațională a Femeii. Acum o sută de ani, lupta viza dreptul femeilor de a vota, printre alte lucruri - ceea ce astăzi ne este asigurat. Cu toate acestea, avem încă un drum lung de parcurs până să realizăm o egalitate deplină și țin să subliniez importanța ca femeile să fie reprezentate în procesele decizionale de la toate nivelurile. Femeile trebuie implicate în politică, dar și în lumea de afaceri, sau în bănci.

Nu putem permite ca jumătate din populație să fie exclusă de la luarea deciziilor economice importante. Aceasta nu este democrație. Trebuie să mobilizăm întreaga noastră bază de talente. Pur și simplu, competitivitatea noastră este și ea în joc. De aceea, aplaud inițiativa

dnei comisar Reding „Angajamentul pentru Europa privind reprezentarea femeilor în consiliile de conducere”. Este foarte bine că UE va fi din nou o deschizătoare de drumuri atunci când vine vorba de egalitate, însă avem nevoie de o legislație obligatorie dacă ne dorim ca ponderea femeilor în consiliile de conducere să fie nu doar o politică simbolică și sper că veți avea curajul necesar în acest sens. Vă mulțumesc.

Silvana Koch-Mehrin, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, egalitatea dintre toate ființele umane este consacrată în primele două articole ale Declarației universale a drepturilor omului a Națiunilor Unite. Aceasta stipulează: „Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și conștiință și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității”. Ce frază minunată. Totuși, după o sută de ani de la prima Zi Internațională a Femeii, încă nu am realizat acest lucru: nu există niciun semn al adevăratei egalități între bărbați și femei.

E drept, am realizat foarte multe lucruri în Europa. În prezent, prima noastră grijă nu mai este libertatea fundamentală a femeilor. Am obținut, în cea mai mare parte, această libertate. Doresc să-mi exprim recunoștința față de feminiști, bărbați și femei, pentru activitatea lor din trecut. Astăzi, principala noastră preocupare este libertatea de acțiune, ca bărbații să ia în serios chestiunea compatibilității vieții profesionale cu cea de familie și că a vedea o femeie la cel mai înalt nivel în afaceri sau politică este ceva ce ar trebui să devină obișnuit.

Este fantastic să vedem cum mișcările de eliberare din Africa de Nord își îndreaptă privirea înspre noi, femeile din Europa. Se uită la noi cum jucăm un rol de pionierat. Este de importanță vitală să nu pierdem din vedere țelul pe care ni l-am propus: libertatea de a ne trăi viața după propriile noastre concepții. Acest lucru se va întâmpla atunci când egalitatea va deveni un lucru firesc și când Ziua Internațională a Femeii se va transforma, dintr-o zi de aducere aminte, într-o zi de sărbătorire a libertății.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, situația în care ne aflăm acum nu este motiv de sărbătoare, ci ar trebui să ne motiveze să convenim încă o dată asupra realizării unei egalități veritabile. Acest centenar ar trebui să fie o ocazie pentru noi, femeile, în care să ne uităm în trecut și să facem un bilanț.

Pentru mine, rezultatele sunt următoarele: egalitatea trebuie consacrată în constituții și declarații ale drepturilor omului ca principiu suprem. Totuși, avem nevoie de legi și regulamente pentru ca aceste principii să devină realitate. Cred că acest lucru presupune totodată introducerea unui sistem de cote.

Dacă ne uităm la instituțiile europene, putem vedea că situația nu este cu nimic mai bună față de cea prezentă la nivelurile de vârf din lumea afacerilor. Abia dacă există femei în funcții de conducere la cel mai înalt nivel. Dacă ne dorim acest lucru, dnă Reding, dle Barroso, atunci avem nevoie de regulamente robuste, veritabile în materie de cote. Aș fi apreciat din partea dvs. un bilanț onest al lipsei de egalitate pentru femeile din instituțiile europene, deoarece atunci ați fi realizat importanța acestor cote.

(Aplauze)

Consider că este o rușine faptul că încă nu există un loc la masă pentru femei, oricât de calificate ar putea fi acestea, atunci când se iau decizii manageriale și când se elaborează politici strategice. Cotele reprezintă instrumentul prin care putem realiza acest lucru.

Dnă Reding, cu această ocazie, a centenarului Zilei Internaționale a Femeii, vă solicit să vă asumați un angajament sincer că veți face tot ce vă stă în putință pentru a promova o cotă reală pentru femeile din posturile de conducere - așa cum s-a luat deja poziție în Norvegia, Spania și Franța. Nu înțeleg de ce dl Barroso nu a abordat deja acest aspect în discursul domniei sale.

Marina Yannakoudakis, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, săptămâna trecută, în Marea Britanie, Lord Davies a ținut un discurs în fața guvernului cu privire la modalitatea prin care se poate spori participarea femeilor în cadrul consiliilor de administrație. Raportul său conținea obiective voluntare pentru întreprinderi. Nimeni nu poate contesta că avem nevoie de mai multe femei în consiliile de administrație. Nu pot însă să accept că avem nevoie de cote pentru a ajunge acolo. Cât de jignitor poate fi acest lucru? Aproape la fel de jignitor dacă fiecare femeie din această sală ar primi un trandafir atunci când intră. Ei bine, am dat trandafirul meu unui bărbat.

Printre aspectele pozitive, Marea Britanie face progrese reale în ceea ce privește eliminarea diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați. Cele mai recente cifre arată că aceste diferențe de salarizare dintre bărbații și femeile care lucrează cu normă întreagă au scăzut la 10 %, cel mai scăzut procent de când se fac măsurători.

În final, referitor la Ziua Internațională a Femeii, trebuie să aduc un omagiu statutului de mamă. Adevărata egalitate înseamnă dreptul de a alege fără a fi judecat pentru aceasta. Fie că este director în consiliul de administrație, chirurg într-un spital, asistentă medicală, mecanic auto sau casnică și mamă, o femeie are dreptul de a alege singură.

(Aplauze)

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, salutăm lupta femeilor pentru libertate, progres social și pace, în acest moment în care aniversăm 100 de ani de comemorări ale Zilei Internaționale a Femeii. Femeile au luptat și au obținut multe victorii în acești 100 de ani, însă acestea nu au fost suficiente pentru a elimina inegalitățile existente, discriminarea care persistă în ceea ce privește accesul la locuri de muncă cu drepturi, inegalitatea salarială care se reflectă în pensii, dificultățile privind evoluția în carieră și realizarea profesională, precum și obstacolele în calea accesului la posturi de conducere și de decizie din activitățile economice, sociale și politice; această situație tinde să se agraveze în perioade de criză economică și socială.

Cu toate că maternitatea este o funcție indispensabilă dezvoltării societății, femeile sunt în continuare discriminate pentru faptul că sunt mame și lucrătoare, ceea ce, în plin secol 21, este scandalos. Dorim să reafirmăm aici solidaritatea grupului nostru politic față de lupta femeilor. Vom cere în continuare să se pună capăt inegalității și discriminării, oricărei forme de violență împotriva femeii și stereotipurilor de gen. Acest lucru nu presupune numai o ruptură de politicile neoliberale, ci și un angajament serios pentru politici alternative care pun în centrul proceselor de decizie și al politicilor UE chestiunea drepturilor omului și a egalității de gen.

Mara Bizzotto, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, s-au atins multe obiective, însă unele bătălii nu au început încă. În prezent, problema urgentă este cea a femeilor aparținând altor culturi care trăiesc în Europa și în întreaga lume, în condiții în care le este dificil să ceară chiar și standardele minime de demnitate și umanitate.

Nu putem sărbători acest centenar fără să aducem în prim-planul discuțiilor noastre problema femeilor din lumea arabo-musulmană, altfel, vom continua să ignorăm o problemă care este a lor, dar care va deveni în curând și a noastră. Nu putem ignora nici cifrele unei crize care se agravează an de an în Europa, în orașele noastre și în școlile în care învață copiii noștri.

De multă vreme, se înregistrează o creștere a numărului de cazuri de violențe de toate genurile suferite de femeile musulmane în propriile lor familii. De aceea, solicit de ceva timp - și o cer din nou astăzi - ca Europa să pună în aplicare politici punctuale împotriva răspândirii radicalismului islamic, împotriva căsătoriilor forțate, împotriva crimelor de onoare, împotriva mutilării genitale și violenței domestice.

Noi, femeile și bărbații europeni, trebuie să luptăm pentru acele femei care trăiesc în Europa și nu numai, care nu se pot face auzite și care sunt oprimite de monstruosul fundamentalism islamic.

Nicole Sinclair (NI). – Dle președinte, doresc să aduc și eu un omagiu tuturor femeilor din întreaga lume și tuturor femeilor care în ultimii mai bine de 100 de ani au luptat pentru egalitate. În 1893, Noua Zeelandă acorda femeilor dreptul de vot. Dacă pot să aduc un omagiu țării mele, în 1970, un politician laburist, Barbara Castle, a inițiat prima lege pentru egalitate salarială din lumea occidentală. Se știe, tot Marea Britanie a fost prima țară din Europa care a avut un prim-ministru femeie.

Pe de altă parte, cred că Parlamentul European a pierdut contactul cu realitatea. Mă opun discriminării de orice tip, fie și pozitivă, deoarece duce în mod inevitabil la crearea de victime. Femeile nu trebuie tratate de sus prin intermediul cotelor, ci trebuie doar să se elimine barierele din calea progresului lor. Statele membre ar face mai bine dacă s-ar concentra pe probleme cum ar fi ameliorarea serviciilor de îngrijire a copiilor.

Avem de curând o decizie a Curții de Justiție cu privire la asigurarea autovehiculelor, care boicotează metodele tradiționale, testate și practice de evaluare a riscurilor. În pofida poziției UE privind discriminarea pozitivă în favoarea femeilor, acest caz este un exemplu de sporovăială de dragul corectitudinii politice, printr-o decizie aiurită care face, de fapt, și mai dificilă și costisitoare viața femeilor. Bunul simț este o necunoscută pentru Uniunea Europeană.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

9. Votare

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

9.1. Cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Elmar Brok (A7-0047/2011, Francesco Enrico Speri) (vot)

– Înainte de votare:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dnă președintă, știți acest lucru deoarece chiar dumneavoastră ați primit dezaprobare de la Curtea Europeană de Justiție într-o chestiune de imunitate în ceea ce mă privește.

Sper că aceeași clemență pe care o manifestăm față de domnul Brok pentru o aventură financiară se va aplica și în cazul libertății de exprimare a acelor deputați care aparțin minorității parlamentare.

Egalitatea care a dominat acum 20 de ani în acest Parlament îi făcea onoare și onora și Comisia pentru afaceri juridice. Din păcate, regimul imunităților s-a transformat într-o problemă de apartenență politică. Personal deplâng această situație din care sper că instituția din care facem parte își va reveni.

(Aplauze)

Francesco Enrico Speroni, raportor. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, trebuie doar să rectific o cifră. Din cauza unei neînțelegeri, în expunerile de motive ale rapoartelor a fost precizată cifra de 2 900 EUR, cifra corectă fiind însă 2 356,41 EUR.

9.2. Siguranța generală a produselor și supravegherea pieței (A7-0033/2011, Christel Schaldemose) (vot)

9.3. Gestionarea gripei H1N1 (A7-0035/2011, Michèle Rivasi) (vot)

9.4. Numirea unui membru al Curții de Conturi Europene (dl Harald Wögerbauer - AT) (A7-0048/2011, Inés Ayala Sender) (vot)

9.5. Zona Acordului de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (A7-0023/2011, Crescenzo Rivellini) (vot)

9.6. Metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial (A7-0036/2011, Anni Podimata) (vot)

– Înainte de votul asupra amendamentului 1:

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Doamnă președintă, regret că există o anumită confuzie cu privire la acest raport al dnei Podimata, care ridică o serie de probleme importante cu privire la finanțarea inovatoare. Aș dori să solicit Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European să-și retragă propunerea alternativă care au depus-o, astfel încât activitatea de elaborare în comun care a fost efectuată să poată fi încheiată.

În al doilea rând, regret că a apărut o opoziție ușor artificială cu privire la problema unui impozit pe tranzacțiile financiare și că există două amendamente foarte similare. Prin urmare, regret că Parlamentul nu-și poate exprima sprijinul covârșitor pentru acest impozit în condiții care sunt rezonabile în ceea ce privește competitivitatea la nivel european.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Doamnă președintă, pot răspunde domnului Gauzès următoarele: da, ne-am propus retragerea acestui proiect pentru o rezoluție alternativă. Am recomandat acest lucru grupului meu pentru un motiv foarte simplu: următorul amendament, care a fost semnat de 120 de deputați din toate grupurile, arată că propunerile privind impozitarea tranzacțiilor financiare nu sunt apanajul niciunui grup, indiferent dacă

e vorba de socialiști, conservatori, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) sau Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană. Ideea este că noi facem o propunere instituțională și emitem un semnal instituțional că acest Parlament este capabil de a spune pe baza unui consens între toate partidele: „Ne dorim ca sectorul privat să-și achite partea sa din povara crizei”. Nu este o cerere socialistă, sau o cerere a Grupului PPE; este dorința noastră comună. Dacă vom reuși să exprimăm acest lucru astăzi pornind de la o bază instituțională, atunci va fi un succes major pentru Parlamentul European. Acesta este motivul pentru care retragem această propunere.

(Aplauze)

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Doamnă președintă, ieri, în plen, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) a prezentat o altă propunere care putea reprezenta un compromis. Acesta era: s-ar putea clarifica faptul că resursele vor fi direcționate către bugetul UE și mecanismul de sprijin? Ieri am înaintat propunerea de dezbatere și suntem în așteptarea unui răspuns, astfel încât să putem ajunge la un compromis și să trimitem un mesaj pozitiv către instituțiile UE.

9.7. Reducerea inegalităților în materie de sănătate (A7-0032/2011, Edite Estrela) (vot)

– Înainte de votare:

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Doamnă președintă, aș dori să mă adresez, în special, danezilor. În traducerea în limba daneză, cuvântul „echitabil” a fost tradus prin „ligelig”. Nu este o traducere bună, deoarece oamenii vor crede că înseamnă „uniform”. Astfel, în raportul final, va fi folosit cuvântul „retfærdig”, care înseamnă „echitabil”. Acesta are un înțeles diferit, și voi recomanda, desigur, ca toți colegii noștri din delegația daneză și, probabil și suedezii au aceeași problemă, să voteze în favoarea corectării cuvântului din raport.

9.8. Cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (A7-0027/2011, Eva Joly) (vot)

9.9. Agricultură și comerțul internațional (A7-0030/2011, Georgios Papastamkos) (vot)

9.10. Deficitul de proteaginoase în UE (A7-0026/2011, Martin Häusling) (vot)

– Înainte de votare:

Martin Häusling, raportor. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, acest raport analizează modul în care deficitul de proteine de 80 % din Uniunea Europeană poate fi redus prin promovarea cultivării de proteaginoase în Europa. Scopul raportului nu este să inițieze o dezbatere privind problema de toleranță zero, nici nu își propune să faciliteze importul de soia modificată genetic. Vă implor, așadar, să votați împotriva alineatelor 3 și 9. Aceste amendamente ar da raportului un caracter total diferit. Dacă aceste două puncte sunt acceptate, voi fi nevoit să-mi retrag numele.

– După votare:

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, pentru că rezultatul votului a fost de a modifica raportul, v-aș ruga să ștergeți numele meu din document. Doresc să restitui raportul.

(Aplauze)

9.11. Egalitatea dintre femei și bărbați - 2010 (A7-0029/2011, Mariya Nedelcheva) (vot)

– Înainte de votarea privind punctul 66:

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, la alineatul 66, după fraza „subliniază faptul că femeile ar trebui să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces facil la contracepție și avort”, prin intermediul acestui amendament oral, propun ca următorul text să fie adăugat după cuvântul „avort”: „recunoscând în același timp și dreptul la viață al copilului nenăscut, invită statele membre și Comisia să pună în aplicare măsuri și acțiuni pentru a sprijini continuarea sarcinii prin introducerea de politici specifice sociale și de bunăstare care ajută femeile să depășească, ori de câte ori este posibil, cauzele care le determină să aleagă avortul”.

Acest amendament oral este menit să asigure libertatea femeilor de a avea acces în condiții de siguranță la întreruperea sarcinii dar, în același timp, să afirme principiul că avortul nu este o metodă de contracepție târzie și nici un mijloc de control al nașterii.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

9.12. Sărăcia în rândul femeilor (A7-0031/2011, Rovana Plumb) (vot)

Președinta. – Aici se încheie votarea.

10. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Christel Schaldemose (A7-0033/2011)

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc doamnei Schaldemose pentru raportul său, care, mai presus de toate, trebuie să fie lăudat pentru propunerea de măsuri concrete în vederea consolidării sistemelor de supraveghere a circulației în cadrul pieței comune europene de produse care sunt sigure pentru consumatorii europeni.

Este un raport din proprie inițiativă dar are meritul de a se îndrepta în direcția cea bună pentru a finaliza piața unică și protecția consumatorilor europeni. Asigurarea siguranței înseamnă furnizarea unor sisteme de trasabilitate fiabile pentru toată durata ciclului de viață al produselor. În acest sens, raportul înaintează propuneri eficiente: crearea unei baze de date cu informații privind siguranța produselor; consolidarea Sistemului Comunitar de Informare Rapidă (RAPEX) privind produsele nesigure din țări terțe; și resurse mai mari pentru a permite autorităților de supraveghere să retragă de pe piață produsele prezentând riscuri majore.

Voi încheia prin a sublinia că este de datoria noastră să ne asigurăm că produsele care circulă pe piața europeană sunt sigure pentru cei mai vulnerabili dintre consumatori, în special copiii, vârstnicii și persoanele cu handicap.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Doamnă președintă, au avut loc multe discuții cu privire la siguranța consumatorilor în ceea ce privește produsele alimentare, dar uneori uităm că obiectele uzuale de folosință zilnică pot reprezenta o amenințare la fel de gravă pentru sănătate, și, uneori, chiar pentru viață, în special în cazul copiilor mici. Instrumentul de bază utilizat pentru a monitoriza mărfurile introduse pe piață este supravegherea continuă a pieței, iar legislația corespunzătoare este esențială, în special în ceea ce privește monitorizarea comerțului electronic.

Este de la sine înțeles că o cooperare adecvată între organizațiile de consumatori, autoritățile naționale, producători și vânzatori este esențială. Să nu manifestăm totuși exces de zel și să încercăm, cu calm, să analizăm definiția unui produs periculos. Să nu uităm că important este nu doar ca elementele funcționale să fie concepute în mod corespunzător și ca materialele de siguranță să fie utilizate în scopul pentru care au fost fabricate; este la fel de important să existe bun simț în utilizarea lor, și copiii care au acces la acestea să fie supravegheați în mod corespunzător. Vă mulțumesc foarte mult.

Lara Comi (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, astăzi, Parlamentul a adoptat un raport pe tema siguranței produselor în general, care reprezintă un alt pas important în direcția consolidării protecției consumatorilor europeni.

De fapt, raportul subliniază importanța trasabilității de-a lungul ciclului de viață al produsului și solicită Comisiei să întreprindă acțiuni pentru a evalua noile tehnologii, asigurând siguranța consumatorilor la costuri optimizate. Dacă consumatorii europeni vor avea posibilitatea de a cunoaște toate aspectele unui produs, va crește gradul de conștientizare și se va consolida protecția acestora. Eu cred că noile tehnologii pot ajuta în combaterea contrafacerii, în special în sectorul textil.

Obiectivul acestui raport este acela de a proteja consumatorii, dar și de a proteja toate acele companii care operează în Europa și care nu s-au decis să-și externalizeze afacerile. Prin intermediul acestui raport, putem găsi cu siguranță o soluție excelentă la permanenta dispută cu privire la denumirea de origine non-europeană având o trasabilitate completă.

Raport: Michèle Rivasi (A7-0035/2011)

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, adoptarea raportului întocmit de către doamna Rivasi este rezultatul unei evaluări a gestionării gripei H1N1 din 2009-2010 și urmărește să stabilească standarde generale de conduită care să se aplice pe viitor în orice situație de urgență de sănătate la nivel mondial.

După o etapă de revizuire îndelungată și fructuoasă, raportul transformă cooperarea, independența și transparența în principiile sale de bază. Acesta solicită o cooperare mai mare și mai bună între autoritățile din domeniul sănătății din statele membre și instituțiile europene, în scopul de a aborda o gestionare a riscurilor armonizată și proporțională.

Obiectivele sale reprezintă o schimbare în strategia statelor membre privind planurile lor naționale pentru gestionarea gripei, inclusiv stocurile de vaccinuri, publicarea numelor tuturor experților consultați de către autoritățile de sănătate europene, și o relație eficientă de încredere cu mass-media responsabilă cu difuzarea mesajelor de sănătate publică. Iată de ce am votat în favoarea raportului

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Doamnă președintă, știm foarte bine ce s-a întâmplat cu gripa A iar această situație ar trebui să servească drept o lecție pentru noi toți. Nu știu dacă vă aduceți aminte cum au început toate acestea, dar adevărul este că au început într-un fel iar răspunsul ulterior a fost complet disproporționat față de amploarea problemei.

Din acest motiv este atât de important raportul votat astăzi aici: pentru că trebuie să învățăm din ceea ce s-a făcut, astfel încât să nu se repete. Avem dreptul să știm cine a luat deciziile, cum s-a întâmplat totul și cine a decis că se va întâmpla așa. Avem, de asemenea, dreptul de a ști ce țări au răspuns într-un anumit fel, și motivul pentru care acestea au răspuns într-un mod netransparent, fără a lăsa nicio urmă de îndoială, pentru că încă avem îndoielile noastre asupra existenței unei posibile afaceri. Avem nevoie de o garanție că nu rămâne nicio urmă, indiferent dacă a avut loc sau nu vreo afacere în legătură cu această gripă.

De aceea cred, doamnă președintă, că trebuie abordate toate riscurile de sănătate publică, dar nu fără a ține cont de modul în care se face acest lucru sau de cine plătește pentru acestea.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Doamnă președintă, una dintre principalele concluzii ale raportului pe care l-am votat privind evaluarea gestionării gripei H1N1 este lipsa unei evaluări independente efectuate de către organismele de sănătate naționale și europene. Acest lucru duce la decizii imprudente privind sănătatea publică. Este alarmant faptul că, în opinia fostului director al ECDC, Zsuzsanna Jakab, niciodată nu s-a acordat unui vaccin autorizație de introducere pe piață, având la dispoziție atât de puține date asupra efectelor sale. Dna Jakab a spus acest lucru ca răspuns la o întrebare cu privire la siguranța adjuvanților din vaccinul împotriva pandemiei H1N1. Este nevoie de o mai mare transparență în deciziile care afectează sănătatea umană. În Polonia, ministrul sănătății a decis să nu să achiziționeze vaccinuri și să nu pună în aplicare un program de vaccinare, în ciuda presiunii din partea mass-media și a multor alte grupuri. Oare câți s-au întrebat la ce stres au fost supuși cetățenii, fiind bombardați zilnic cu informații care le spuneau că ar trebui să se vaccineze. Oare câți s-au întrebat dacă este etic să existe o axare exclusivă pe profit, și o neglijare totală a sănătății cetățenilor și, ca rezultat, inclusiv o subminare a încrederii în recomandările oficiale privind vaccinările, menite să ne protejeze împotriva epidemiilor. Vă mulțumesc foarte mult.

Raport: Crescenzo Rivellini (A7-0023/2011)

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, până în prezent, recomandările adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) au fost transpuse în legislația Uniunii Europene, cu titlu provizoriu, prin regulamentele anuale privind posibilitățile de pescuit. Acestea se referă la măsuri de conservare, gestionare, exploatare, monitorizare și comercializare a produselor pescărești și de acvacultură în Marea Mediterană.

Caracterul permanent al acestor recomandări solicită totuși un instrument juridic mai stabil pentru transpunerea lor în legislația UE. Prin urmare, este necesară transpunerea recomandărilor în cauză printr-un singur act legislativ în care să poată fi adăugate recomandări ulterioare. Aceasta este ceea ce am făcut astăzi, iar acest lucru va determina o mai mare certitudine juridică, reprezentând în același timp un pas important spre simplificare.

În acest moment, membrii CGPM sunt obligați să asigure punerea integrală în aplicare a măsurilor convenite, începând de la data stabilită. Transpunerea la timp a fost, prin urmare, necesară pentru a face aceste măsuri la nivel internațional direct aplicabile persoanelor

fizice sau juridice de pe teritoriul UE și pentru a asigura certitudinea juridică în această privință.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Doamnă președintă, grupul nostru a aprobat acest raport, deoarece este o componentă absolut esențială a planurilor pentru o viitoare politică comună în domeniul pescuitului. Având în vedere schimbările care ne așteaptă, regionalizarea este extrem de importantă, la fel cum este important să ne asigurăm că această politică este construită chiar pe baza acestei regionalizări.

Ne așteaptă o dezbatere pe tema capturilor aruncate înapoi în mare, o dezbatere rușinoasă asupra unei legislații prost concepute. Legislația ar trebui să se bazeze pe măsuri de acest tip, sau, cu alte cuvinte, pe regionalizare, iar noi ar trebui să creăm o politică comună în domeniul pescuitului, care să ia în considerare acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult.

Syed Kamall (ECR). – Doamnă președintă, dacă ne uităm la istoria acordurilor noastre comune, a politicii comune în domeniul pescuitului, a politicii agricole comune, rezultatul este desigur vizibil pentru toată lumea.

În timp ce, în unele domenii, acest lucru a determinat creșterea producției la prețuri artificiale, am fost martori și la epuizarea stocurilor noastre de pescuit și am văzut probleme cu capturile aruncate înapoi în mare. Este destul de clar că acest sistem a eșuat. Este timpul să recunoaștem că cea mai bună cale este un sistem bazat pe drepturile de proprietate și drepturile de proprietate transferabile pentru generațiile viitoare care au un interes în asigurarea resurselor pentru generația lor și pentru generațiile viitoare.

Dacă am putea practica cu adevărat statul de drept, și dacă am putea aplica drepturile de proprietate asupra politicilor în domeniul pescuitului, am avea politici durabile în domeniul pescuitului, nu doar pentru politica comună în domeniul pescuitului din UE, dar și la nivel global, și nu am avea nevoie de aceste acorduri.

Daniel Hannan (ECR). – Doamnă președintă, în fiecare zi, mii de tone de pește mort sunt aruncate peste bordul navelor înapoi în mare. Acestea se scufundă, solzii și oasele sufocând fundul mării care suferă, după cum spune poetul național al Marii Britanii, o schimbare a mării în ceva bogat și ciudat. Măcar o dată, metafora este în întregime potrivită. Acum, Comisia Europeană s-a trezit cu întârziere, ani buni după semnalarea acestei probleme a capturilor aruncate, și a încercat să facă ceva în această privință.

Cu toate acestea, fiecare soluție propusă de Comisie ar aduce cu sine stimulente perverse: limitarea numărului de zile pe care o barcă le petrece pe mare, limitarea mărimii ochiurilor de plasă, obligarea comandanților de nave să debarce până la ultimul șprot pe care îl prind. Toate aceste lucruri se bazează pe problema existențială a politicii comune în domeniul pescuitului, care este tocmai faptul că aceasta este o politică comună: definește pescuitul ca o resursă comună pentru toate națiunile care au acces egal. Nu are nimeni dreptul de proprietate și, prin urmare, nimeni nu are un interes pentru a trata pescuitul drept o resursă regenerabilă.

Trebuie să copiem ceea ce au făcut Islanda, Noua Zeelandă și Insulele Falkland precum și alte locuri, acordând comandanților de nave un stimulent pentru conservare și drepturi de proprietate. Singura modalitate de a face acest lucru este prin restabilirea controlului național asupra apelor teritoriale.

PREZIDEAZĂ: STAVROS LAMBRINIDIS*Vicepreședinte***Raport: Anni Podimata (A7-0036/2011)**

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Dle președinte, o mare majoritate din Parlament a decis încă o dată că noi, cei din acest plen, vom susține o taxă pe tranzacțiile financiare. Dintre toate taxele pe care am fi putut să le adoptăm, această așa-numită taxă Tobin este cea mai stupidă. Singurul lucru pozitiv care poate fi spus despre această taxă este că nu s-a concretizat nicidecum niciodată, deoarece dacă ar fi fost bestia apocalipsei, de ce nu a fost pusă în aplicare acum mulți ani?

A fost luată în considerare pentru prima dată chiar la începutul anilor '70. Însă de câte ori există o criză, această propunere este adusă din nou la masa discuțiilor, iar după o vreme ajungem la concluzia că nu este o idee bună. Pur și simplu nu este o idee bună să introducem o taxă doar în Europa, pentru că există paradisuri fiscale, iar astfel capitalul se poate muta în altă parte în Europa. Este o taxă pe comercializare mai degrabă decât asupra profiturilor. Taxa Tobin nu este o soluție pentru nicio problemă și însuși dl Tobin a recunoscut acest lucru acum câțiva ani.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza economică și financiară actuală a adus la suprafață existența unor deficiențe grave la nivelul cadrului de reglementare și supraveghere a sistemului financiar global.

În Uniunea Europeană, criza financiară a fost urmată de o criză fiscală semnificativă, iar un factor important al acesteia a fost reprezentat de presiunile excesive și, în câteva ocazii, nejustificate, ale piețelor asupra obligațiilor naționale. Tranzacțiile pe termen scurt și cu nivel speculativ ridicat s-au aflat încă o dată în centrul crizei și au subliniat legătura clară dintre reglementările financiare ineficiente, pe de o parte, și supravegherea și sustenabilitatea finanțelor publice, pe de altă parte.

Costurile economice ale crizei nu au fost încă evaluate în totalitate. Însă ceea ce este clar deja este că lumea și UE nu-și pot permite o altă criză cu o magnitudine similară și nu ar trebui să-i permită apariția.

Pentru a oferi răspunsuri cuprinzătoare și integrate la criză, avem nevoie de mecanisme de finanțare noi și inovatoare, care să fie capabile să oprească specula și să restabilească rolul principal al sectorului financiar. Prin urmare, avem nevoie de schimbare, iar acest lucru trebuie să se facă într-un mod extrem de favorabil.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dle președinte, sunt în favoarea introducerii unui impozit global pe tranzacțiile financiare. Comisia trebuie întreprindă fără întârziere o evaluare a impactului, pentru a determina dacă un astfel de impozit ar putea fi inițiat în primă fază la nivel european, iar în urma studiului, UE să ia deciziile.

În fiecare an la Londra se încasează un venit din taxe în valoare de 7 miliarde de euro prin intermediul unei taxe suplimentare asupra bursei de valori. Nu este chiar același lucru cu impozitarea tranzacțiilor despre care se discută aici, însă rezultatele de la Londra și impactul acestora sunt încurajatoare, astfel că evaluarea impactului ar trebui efectuată rapid de către Comisie, iar apoi ar trebui să luăm deciziile la nivelul UE.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza economică și financiară care a copleșit Europa în ultimii ani a adus la suprafață deficiențe serioase ale cadrului de reglementare.

Trebuie să pregătim noi instrumente care să poată opri specula și să restabilim rolul sectorului financiar. Trebuie să satisfacem nevoile economiei reale și să sprijinim investițiile pe termen lung, asigurând în același timp o distribuire echitabilă a poverii asupra actorilor financiari principali. În acest mod vom reuși să creăm noi resurse suplimentare pentru abordarea provocărilor la nivel global și european, cum ar fi schimbările climatice și obiectivele stabilite în Strategia Europa 2020.

Sper însă că se va acorda o mai mare atenție măsurilor referitoare la supravegherea publică și transparența sistemelor de finanțare inovatoare, deoarece acestea din urmă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru introducerea lor.

Salvatore Caronna (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, consider că adoptarea raportului elaborat de dna Podimata reprezintă un pas semnificativ înainte către o politică economică și fiscală mai echilibrată, mai progresistă și mai puternică în Europa.

Este clar acum că toata lumea din Europa, la fel ca și autoritatea de coordonare a celor 27 de țări, trebuie să aibă urgent la dispoziție instrumente economice și financiare în măsură să controleze economia și nu doar să i se supună. Din acest motiv, taxarea propusă a tranzacțiilor financiare a produs destul de multă rumoare și a polarizat în mare măsură atenția și discuțiile. Faptul că majoritatea deputaților din Parlament a votat în favoarea acestei reglementări este important și semnificativ, deoarece, pentru prima dată, lucrurile nu au fost lăsate să decurgă de la sine, ci am făcut un pas înainte.

Sper că Comisia și Consiliul vor continua pe această cale.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza economică actuală a adus la suprafață deficiențe majore ale cadrului de monitorizare a sectorului financiar, precum și necesitatea de a răspunde cu instrumente și politici fiscale noi.

Sistemul financiar a început să genereze profituri din tranzacții speculative și este absurd ca acest sector să nu facă obiectul niciunei impozitări. Avem nevoie de un leac, o taxă pe tranzacțiile financiare, de aceea am votat în favoarea acesteia.

În cazul altor politici cum ar fi politica energetică sau politica de mediu, Europa a reușit să fie lider mondial, devenind un exemplu și un stimul pentru alte țări din afara Uniunii Europene. Cred că trebuie să procedăm la fel și în cazul sistemului financiar. Sper că Comisia va reacționa curând, prezentând o propunere legislativă care să poată îndeplini așteptările cetățenilor, asupra cărora a căzut povara crizei.

Lara Comi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, introducerea unei noi taxe este întotdeauna o măsură care trebuie luată în considerare cu mare grijă. Dacă, pe de o parte, permite introducerea unui sistem de stimulente care reduce riscul și externalitățile negative, pe de altă parte, în mod sigur creează distorsiuni care pot influența negativ piețele financiare europene.

Sunt convinsă că venitul din activitățile speculative și tranzacțiile financiare trebuie impozitat, la fel cum cred, de asemenea, că este potrivit să analizăm cu atenție argumentele pro și contra și că o taxă de acest fel trebuie investigată în profunzime, astfel încât să producă efectele dorite, fără a opri generarea bogăției.

Însă trebuie să subliniez, logic, că dacă Uniunea ar acționa izolat, și-ar putea pierde competitivitatea și nu ar avea niciun mijloc practic de a induce adoptarea unui comportament similar de către ceilalți actori economici globali. Acestea sunt exact motivele pentru care sunt în favoarea impozitării, cu condiția ca aceasta să fie introdusă pe plan global și în urma discuțiilor în cadrul G20.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi am adoptat cu satisfacție măsurile propuse de dna Podimata. Pentru noi, cei din delegația italiană a Partidului *Italia dei Valori* din cadrul Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, acesta a fost un moment de mare satisfacție, deoarece arată că Parlamentul știe cum să-și pună în practică declarațiile de principiu.

De fapt, chiar de la dezbateră raportului elaborat de dna Berès cu privire la criza financiară, economică și socială ne-am pronunțat în favoarea unei taxe asupra tranzacțiilor financiare. Acest lucru s-a întâmplat astăzi, astfel că suntem încântați să declarăm că am votat în favoarea acesteia, deoarece va transfera resursele financiare de la economia financiară – și, prin urmare, de la specula financiară – către economia reală. Taxa va răspunde, de asemenea, Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și va contribui la proiecte europene majore în domeniile infrastructurii, cercetării, restructurării ecologice și în cadrul sistemului nostru de producție.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, când privim retrospectiv spre această criză financiară, trebuie să ne asigurăm că am învățat unele lecții. De exemplu, trebuie să învățăm lecția că reglementarea neadecvată poate produce probleme uneori, așa cum s-a întâmplat și în cazul Actului privind investițiile comunitare din Statele Unite. Acesta a încurajat băncile să acorde împrumuturi unor clienți fără bonitate. Atunci când unul din zece astfel de clienți a intrat în incapacitate de plată, acest lucru a declanșat criza de pe piața creditelor ipotecare de tip „subprime” și am fost martorii consecințelor încă de atunci.

Trebuie să înțelegem consecințele tipăririi de bani prea ieftin și menținerii ratelor de dobândă la un nivel redus, astfel încât oamenii să facă investiții pe baza unor decizii greșite și ale nerecunoașterii faptului că banii în sine au valoare. Așa cum a afirmat economistul austriac Ludwig von Mises, dacă se iau acele decizii greșite și se fac investiții nerentabile, atunci când piața se corectează, toată lumea pierde, iar ciclul de creditare explodează. Am asistat exact la acest fenomen. De asemenea, trebuie să învățăm lecția că băncilor nu trebuie să li se mai permită niciodată să fie atât de mari încât să se prăbușească.

Dacă vom pune în aplicare această taxă pentru a strânge bani, ce mesaj le va transmite băncilor? Băncile își vor spune că pot continua să acționeze la fel ca înainte, fără o prudență adecvată și că se pot prăbuși, iar contribuabilii le vor salva.

Este momentul să învățăm lecțiile crizei financiare.

Raport: Edite Estrela (A7-0032/2011)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dovada clară că dreptul la cetățenia europeană nu este încă garantat se regăsește în inegalitățile grave care există încă între statele membre. Comparativ cu alte locuri, în Bulgaria sau în România dreptul la sănătate nu poate fi exercitat în aceeași măsură, deci este evident că această rezoluție, cu toate complicațiile sale, poate reprezenta un punct de referință util.

Astăzi sărbătorim Ziua Internațională a Femeii și nu există nicio îndoială că accesul la tratament și asistență este încă mult mai complicat pentru femei. Prin urmare, avem nevoie

de mai multă informare, mai multă prevenire, tratament și reabilitare, precum și de moduri de viață mai sănătoase.

Sunt necesare alegeri adecvate privind modul de viață, deci trebuie să spunem nu dependențelor, obezității, alcoolului, fumatului și bolilor infecțioase. Pentru a face acest lucru, avem nevoie de o politică de coeziune reală, care să abordeze chestiunea dreptului la sănătate ca pe un obiectiv european real.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Dle președinte, preocuparea noastră principală trebuie să fie întotdeauna păstrarea sănătății și, în al doilea rând, ameliorarea acesteia. Educația reprezintă cheia în toate statele membre. Nutriția sănătoasă și exercițiile fizice, precum și un nivel bun de educație generală sunt deosebit de importante. În esență acesta este un aspect ce ține de competența statelor membre. Europa ar trebui să promoveze schimbul de experiență în legătură cu educația în domeniul sănătății în diferite direcții. Am votat împotriva acestui raport în ciuda faptului că conține multe idei bune. Mă opun categoric alineatelor 25, 26 și 29. Deciziile etice și morale importante ale statelor membre, cum sunt tehnicile de reproducție și avortul, nu își au locul aici. A menționa avortul în aceeași propoziție cu contracepția, fără a lua în considerare dreptul la viață, nu reflectă voința Europei creștine.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, este adevărat că inegalitățile din domeniul sănătății variază mult în cadrul Uniunii Europene. Statele membre sunt foarte diferite, la fel și practicile și tradițiile lor. Este evident că dacă privim în viitor și dorim să diminuăm diferența dintre serviciile de îngrijire a sănătății la nivelul Uniunii Europene, vom avea nevoie de mai multă formare, educație și sensibilizare cu privire la factorii care afectează sănătatea.

Evident, statutului socio-economic i s-a acordat multă atenție în acest raport, însă eu personal cred că concentrarea asupra aspectelor elementare, inclusiv accesul la serviciile de sănătate, exercițiile fizice, regimul alimentar și alte chestiuni de acest fel, este importantă. Acestea sunt elementele pe care trebuie să le subliniem ca fiind importante dacă privim în viitor și dorim să creăm o Europă mai bună și mai sănătoasă. În opinia mea, este nevoie de un schimb de bune practici.

Eu m-am abținut de la votul asupra raportului deoarece cred că acesta include și multe aspecte nerelevante. Sper că ne vom putea concentra asupra micșorării inegalităților din domeniul sănătății în general în Uniunea Europeană.

Raport: Eva Joly (A7-0027/2011)

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, cred că una dintre preocupările mele majore din ultimii ani, când am discutat despre ideea impozitării la nivel internațional, a fost atacul împotriva unor țări cum ar fi Insulele Cayman, când tot ce au făcut a fost să acorde atenție sfatului pe care l-am dat cu privire la chestiuni legate de dezvoltare. Timp de mulți ani le-am spus insulelor din Caraibe și altor țări în curs de dezvoltare că trebuie să se diversifice și în alte domenii decât zahărul și bananele, să înceapă să urce pe lanțul valorii și să dobândească experiență în ceea ce privește serviciile.

Insulele Cayman au făcut acest lucru, iar acum un procent de aproximativ 40 % - 50 % din economia lor este reprezentat de servicii financiare, datorită sistemului lor de neutralitate fiscală. Nu de evaziune fiscală, ci de neutralitate fiscală. Ei nu taxează dublu sau triplu fondurile care decid să se localizeze acolo. Însă ce fac imperialiștii ipocriți ai Uniunii Europene când Insulele Cayman decid să concureze cu ei în privința impozitării? Decid să

acționeze ca imperialiștii din vechime și încercă să atace Insulele Cayman pentru că doresc să concureze cu UE. Rușine imperialismului UE!

Nirj Deva (ECR). – Dle președinte, îmi este foarte greu să susțin raportul prietenei mele, dna Joly, deoarece a început să vorbească despre o taxă europeană și globală.

Fonduri în valoare de 880 de miliarde de dolari americani ies din țările în curs de dezvoltare prin diferite mijloace legale și ilegale și sunt depozitate în băncile europene și occidentale. În schimb, noi alocăm între 60 și 70 de miliarde din banii contribuabililor europeni țărilor în curs de dezvoltare pentru programe de eliminare a sărăciei. Dacă acei bani – acele 880 de miliarde de dolari americani care se scurg din țările în curs de dezvoltare și sunt depozitate în băncile noastre – ar fi lăsați în țările în curs de dezvoltare pentru a contribui la dezvoltarea lor, în ce măsură le-ar permite să se dezvolte mai rapid, să aibă capacități de generare a capitalului, să aibă drepturi de proprietate și practici comerciale?

Raport: Georgios Papastamkos (A7-0030/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, într-un moment în care Uniunea Europeană trebuie să-și reformeze politica agricolă comună, asigurarea coerenței între politica agricolă și politica comercială externă este cu atât mai importantă.

Agricultura și comerțul reprezintă, de fapt, două agende de politică ce se intersectează. Dinamica lor influențează și, într-o măsură tot mai mare, este influențată de cadre de reglementare la nivel multilateral, interregional, regional și bilateral. Însă aceste cadre de reglementare nu sunt statice; ele creează ierarhii și evoluează prin negocieri.

Diversitatea de reglementare, interesele comerciale divergente, tensiunile și disputele comerciale reflectă complexitatea politicilor agricole interne și a comerțului internațional. Întrucât agricultura nu este numai o activitate economică, ci politica agricolă și cea alimentară trebuie să servească unor obiective fundamentale, cum ar fi securitatea alimentară și siguranța consumatorilor, provocarea principală în acest moment o constituie armonizarea eficientă a preocupărilor comerciale și necomerciale.

Prin urmare, politica noastră comercială va juca un rol esențial atunci când se va decide dacă agricultura va continua să contribuie pozitiv și deplin la realizarea acestor obiective, fără a-i fi afectată dinamica.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle președinte, securitatea alimentară reprezintă o prioritate pentru politica agricolă comună. Pentru a obține o securitate alimentară reală, trebuie să păstrăm proporții adecvate în cadrul comerțului internațional. Trebuie recunoscut rolul-cheie al concurenței loiale în această privință. Agricultorii europeni și producătorii de alimente trebuie să îndeplinească standardele exorbitante ale UE și cheltuiie foarte mulți bani pentru a-și adapta produsele în așa fel încât să îndeplinească standarde și norme restrictive.

Însă UE nu are, de fapt, niciun control asupra producătorilor și agricultorilor din țări terțe, de la care importăm cantități mari de produse alimentare. În primul rând, astfel de acorduri sunt inechitabile față de producătorii autohtoni, iar în al doilea rând, o astfel de politică este periculoasă și în ceea ce privește sănătatea consumatorilor europeni, întrucât UE nu deține un control real asupra calității acestor produse, iar acest lucru trebuie să se schimbe imediat.

James Nicholson (ECR). – Dle președinte, în primul rând doresc să spun că am votat în favoarea acestui raport, deoarece cred că evidențiază foarte clar problemele cu care se confruntă sectorul agricol și agricultorii din Uniunea Europeană, în special în termeni de politică comercială.

Permiteți-mi să fiu foarte clar, sectorul agricol al Uniunii Europene nu trebuie sacrificat în niciun fel pentru a asigura aplicarea unor acorduri comerciale cum este cel cu Mercosur. Însă din nefericire, cred că aceasta este exact direcția spre care se îndreaptă lucrurile. Pare să existe percepția că agricultura europeană poate fi utilizată ca monedă de schimb facilă. Dacă așa stau cu adevărat lucrurile, prevăd probleme majore în multe sectoare ale agriculturii și în special în sectorul creșterii animalelor. În ceea ce privește standardele echivalente, nu trebuie să se simtă nimeni amenințat de ceea ce cerem, și anume ca importurile în UE să îndeplinească aceleași standarde ca cele pe care trebuie să le îndeplinească producătorii noștri. În mod sigur avem o responsabilitate față de consumatorii noștri să ne asigurăm că așa stau lucrurile.

Sunt foarte nemulțumit, de asemenea, de atitudinea Comisiei față de Parlament în această privință. Este inacceptabil că nu ne informează. Pe măsură ce negocierile continuă, doresc să fie luat în considerare avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dle președinte, raportul Papastamkos aduce propuneri foarte bune. UE este angajată în numeroase negocieri comerciale multilaterale și bilaterale cu diferite grupuri, cum ar fi Organizația Mondială a Comerțului. Comerțul cu produse agricole deține un rol cheie în acest sens, în special în ceea ce privește accesul la piețele Uniunii Europene.

UE este un importator net de produse agricole. În cei patru ani de după reforma pieței zahărului, am trecut de la a fi un exportator net, la a fi un importator net. Importăm 70 % dintre produsele agricole, produse care sunt exportate de țările în curs de dezvoltare. Înregistrăm un deficit comercial față de țările Mercosur. Așa cum a afirmat dl Kalinowski, produse agricole care respectă alte standarde sunt importate pe piețele UE, în timp ce agricultorii europeni suportă costuri uriașe asociate bunăstării animalelor sau protecției mediului.

Nu putem distruge realizările politicii agricole comune, care este finanțată din bugetul UE, prin decizii care reduc eficiența acesteia. Trebuie să fim siguri că există sinergia necesară între politica agricolă comună și politica comercială pusă în aplicare de UE.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, doresc, de asemenea, să spun câteva cuvinte despre acest raport elaborat de dl Papastamkos, care este foarte detaliat. Pot afirma, de asemenea, că oferă o imagine bună și vastă asupra modului în care politica agricolă și politica comercială ale Uniunii Europene sunt intercorelate și asupra tipului de instrument de elaborare a politicilor reprezentat de politica agricolă în UE.

Este bineînțeles adevărat, lucru confirmat și de structura bugetului nostru, că agricultura reprezintă o parte importantă a acestuia. De aceea apare întotdeauna în discuție subiectul agriculturii când este vorba despre politica UE. În acest sens, merită să reținem că având în vedere că importăm multe alimente în Uniunea Europeană din diferite surse, în special din țări terțe, trebuie să respectăm aceste standarde etice. Puritatea reprezintă un aspect foarte important în această privință.

De asemenea, este important să reținem că trebuie să urmărim chestiunea producției agricole pe continentul nostru, în diferite zone, inclusiv țările periferice, precum și Finlanda,

unde există niveluri foarte ridicate de experiență, produse pure ș.a.m.d. În ceea ce privește politica agricolă și, dacă în viitor vom continua să investim în ea, va trebui să păstrăm aceste standarde etice ridicate.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle președinte, am votat în favoarea raportului Papastamkos. Doresc să-mi exprim admirația pentru acest raport și sunt bucuros că Parlamentul European s-a declarat în mod ferm în favoarea apărării securității alimentare a Europei, care este amenințată ca urmare a concesiilor excesive din cadrul negocierilor comerciale internaționale cu privire la alimente.

Există un grup de lobby puternic în Uniunea Europeană, care depune eforturi pentru reducerea producției de alimente din Europa și creșterea importurilor de alimente din țări terțe, deoarece înregistrează profit din aceste exporturi. Acest lucru a fost evident în timpul reformei pieței zahărului, de exemplu. Uniunea Europeană nu trebuie să cedeze în favoarea acestui grup de lobby, ci să i se opună, din preocupare pentru propria noastră securitate alimentară. O politică ce ar ceda în favoarea acestui grup de lobby într-un moment în care cererea de alimente este în creștere ar reprezenta o politică suicidară pe termen lung.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Dle președinte, comerțul echitabil cu produse agricole este una dintre cele mai importante forțe motrice pentru dezvoltarea economică a țărilor în curs de dezvoltare. Este esențial, de asemenea, pentru contribuția la reducerea sărăciei și prevenirea crizelor alimentare. Multe regiuni și țări din Europa sunt dependente de agricultură, în special cele mai noi state membre, în care agricultura primește plăți directe semnificativ mai mici față de reprezentanții vechilor state membre. Mai mult, aceste regiuni trebuie să concureze și cu producătorii latino-americani, care nu trebuie să respecte standarde de calitate la fel de stricte și care beneficiază de taxe vamale reduse. Acest tip de situație reduce semnificativ competitivitatea și profiturile agricultorilor noștri. Din acest motiv am susținut acest raport, deoarece solicită revizuirea politicii comerciale a Uniunii Europene, o evaluare periodică, aplicarea de standarde uniforme produselor agricole din țări terțe și deschiderea pieței pentru produsele agricole ale țărilor terțe numai dacă agricultorii noștri primesc compensații pentru pierderile pe care le-ar suferi în urma creșterii volumului importurilor de produse agricole din țări terțe. Vă mulțumesc.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, când vorbesc cu prietenii mei din multe dintre țările mai sărace ale lumii și îi întreb care este cel mai bun mod în care îi putem ajuta să amelioreze și să soluționeze problema sărăciei din țara lor, aceștia spun adesea că ajutorul financiar nu reprezintă un răspuns. Ceea ce i-ar ajuta ar fi ca noi să ajutăm antreprenorii din țara lor să genereze bogăție pe plan local și ca aceștia să poată face comerț cu noi, cei din Uniunea Europeană. Îi putem ajuta prin deschiderea piețelor noastre.

Una dintre problemele majore legate de această afirmație este faptul că noi avem politica agricolă comună. Statele Unite au și ele tot felul de subvenții. Deși predicăm comerțul liber, suntem ipocriți când ne închidem piețele pentru fiecare produs foarte bun din țări în curs de dezvoltare. În plus, utilizăm așa-numite standarde sanitare și fitosanitare. Bineînțeles că dorim cu toții alimente mai sigure, însă adesea aceste standarde sunt utilizate ca barieră netarifară împotriva importurilor din țările în curs de dezvoltare.

Este momentul să avem încredere în consumatori. Atâta timp cât alimentele sunt sigure, lăsați consumatorii să decidă dacă vor alimente cultivate în Europa sau în alte părți. Haideți să oprim subvenționarea industriilor neprofitabile și nefezabile din Europa.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, politica agricolă comună a Uniunii Europene nu-și are pereche din punctul de vedere al risipei, corupției, birocrăției de tip bizantin, egoismului, ipocriziei și imoralității.

La sfârșitul anilor '50, ambasadorul argentinian la UE a fost numit purtătorul de cuvânt al țărilor în curs de dezvoltare. Dumnealui a spus că ei înțeleg dacă Europa trebuie să-și subvenționeze agricultorii, chiar dacă nu le place că astfel se creează o barieră pentru produsele lor, ei înțeleg acest lucru, dar ne-a cerut să nu acționăm în sensul prejudicierii intereselor lor, transferându-ne surplusul pe piețele lor. UE nu a ascultat atunci și nici de atunci încolo.

Ultimele discuții ale Organizației Mondiale a Comerțului au purtat numele optimist „Totul în afară de arme”. Desigur, acestea s-au transformat rapid în „totul în afară de produse agricole”, deoarece UE este hotărâtă să-și păstreze poziția protejată și subvenționată pentru acest sector de nișă.

Restul se deduce din ceea ce s-a întâmplat. Politica agricolă comună a existat încă din 1960. Este ceea ce a făcut UE cel mai mult timp. Dacă numai asta am putut produce – calamitatea ecologică, sărăcia, consecințele inflaționiste ale prețurilor ridicate la alimente – oare ce credem că obținem dacă dorim să acordăm acelorași instituții competențe suplimentare?

Nirj Deva (ECR). – Dle președinte, în mod normal sunt de acord în totalitate cu ceea ce afirmă prietenul meu, dl Kamall, însă astăzi am o opinie diferită. Am ajuns la concluzia, după ce m-am gândit profund, mult timp, că securitatea alimentară este un aspect foarte important pentru creșterea populației noastre globale. Uniunea Europeană trebuie să-și asigure propria securitate alimentară. Acest lucru înseamnă auto-suficiență. Nu supra-producție, caz în care surplusul ajunge în țările în curs de dezvoltare, nici sub-producție, caz în care am lua hrana de la gura persoanelor înfometate.

Prin urmare, trebuie să vizăm auto-suficiența în Europa, auto-suficiența în Asia și auto-suficiența în Africa și în Statele Unite. Dacă programele noastre au ca obiectiv auto-suficiența, atunci orice altceva poate intra în joc în comerțul internațional. Alimentele reprezintă o chestiune cu care nu ne putem juca.

Raport: Martin Häusling (A7-0026/2011)

Christa Kläß (PPE). – (DE) Dle președinte, am votat în favoarea raportului Häusling. Proteinele sunt esențiale pentru nutriția sănătoasă a animalelor. Europa trebuie să ia măsuri pentru asigurarea unei rezerve fiabile de proteine. Trebuie să utilizăm toate mijloacele în acest sens, de la susținerea cercetării și cultivării la informarea și instruirea agricultorilor în legătură cu avantajele practicilor consacrate și rotația culturilor. Să nu pierdem din vedere principiul dovedit al economiei circulare. Comisia trebuie să revizuiască interzicerea hrănirii cu proteine animale a nerumegătoarelor, respectând însă interzicerea canibalismului. În mod specific, trebuie să ia în considerare posibila utilizare a proteinelor animale pentru făina de oase pentru porcine și păsări de curte. Aceste materiale trebuie fabricate conform reglementărilor stricte actuale pentru protecția sănătății umane și a mediului. Surse valoroase de proteine sunt distruse în prezent numai pentru că nu am fost capabili să ne organizăm în așa fel încât să utilizăm corect aceste produse.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle președinte, regret faptul că raportul Häusling, care este un raport bun, nu a putut obține nici acum sprijinul propriului autor, datorită amendamentelor nechibzuite. Și eu am votat împotriva adoptării sale. Cred că nu există motive pentru utilizarea amendamentelor la acest raport pentru promovarea concesiilor

cu privire la OMG-uri în Uniunea Europeană și că nu trebuie să promovăm OMG-urile. Europa trebuie să apere agricultura tradițională și naturală. Culturile modificate genetic reprezintă o amenințare pentru Europa și pentru securitatea alimentară și din aceste motive sunt de acord cu raportorul. I-am urmat exemplul în această chestiune. Vă mulțumesc foarte mult.

Raport: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011)

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să mulțumesc raportoarei, dnei Nedelcheva, pentru contribuția dumneaei. A vorbi despre egalitatea dintre bărbați și femei în lumea muncii în prezent nu este și nu trebuie să fie exclusiv un exercițiu de retorică.

Dimpotrivă, încadrarea în muncă a femeilor reprezintă o problemă strategică pentru Europa, atât din punct de vedere cultural, cât și economic. După cum demonstrează datele disponibile, dacă ratele de ocupare pentru femei ar fi similare cu cele pentru bărbați, produsul intern brut ar crește cu 30 %. Prin urmare, criza actuală nu trebuie să ne forțeze să facem pași înapoi, ci, din contră, trebuie să ne îndreptăm spre adoptarea de politici active privind încadrarea în muncă a femeilor. Astfel, avem nevoie de politici de ocupare punctuale, care să permită evaluarea impactului crizei asupra femeilor și luarea în considerare a unor soluții contra-ciclice.

Mai mult, acest raport are meritul de a se concentra asupra unor politici favorabile promovării ocupării femeilor, asupra problemei formării profesionale și spiritului antreprenorial în rândul femeilor. Voi încheia spunând că mai există un fenomen cu care trebuie să ne confruntăm: problema gravă a violenței împotriva femeilor. Europa are acum nevoie de o directivă cuprinzătoare privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Dle președinte, ascultând dezbaterile cu privire la cotele pentru reprezentarea femeilor în consiliile de administrație ale companiilor cotate la bursă, este clar că în Parlament se poartă din nou un război, ceea ce este într-adevăr rușinos. Nu voi ține secret faptul că mă opun în mare măsură cotelor obligatorii, în parte deoarece consider că acestea nu reprezintă un lucru bun pentru companii, dar și pentru că reprezintă un lucru rău pentru femeile calificate care vor fi automat marginalizate în consilii. Prin urmare spun „nu” cotelor. Însă putem aborda o atitudine pragmatică și putem discuta dacă nu am putea să le cerem companiilor cotate la bursă să elaboreze o politică de egalitate și unele obiective proprii, politică prin care să decidă ele însele care vor fi aceste obiective. Acesta ar fi un lucru bun pentru femeile care vor reuși să ajungă în consiliu pe baza acestei abordări, dar și pentru companii, deoarece obiectivele pe care le-ar pune în aplicare le aparțin. Consider că trebuie să încercăm să dăm dovadă de puțin pragmatism de dragul companiilor și femeilor în cauză.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea rapoartelor privind egalitatea dintre femei și bărbați și sărăcia în rândul femeilor în Europa și sunt încântată că acestea au fost dezbătute chiar în ziua în care sărbătorim cea de-a o sută aniversare a Zilei Internaționale a Femeii.

Fără a aduce atingere Directivei 2002/73/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, trebuie depuse eforturi suplimentare în ceea ce privește transpunerea adecvată a acesteia. Este

suficient să spunem că deși nivelul de educație al femeilor a crescut semnificativ în ultimii ani, iar numărul femeilor absolvente este acum mai mare decât numărul bărbaților absolvenți, femeile sunt concentrate în continuare în sectoare care aparțin în mod tradițional acestora și sunt remunerate mai puțin, ocupând mai puține poziții cu responsabilitate în toate sferile societății.

Lipsa accesului la servicii de asistență pentru persoanele aflate în întreținere, cum ar fi copiii, persoanele cu handicap și persoanele vârstnice, la sisteme adecvate de concedii și la contracte cu program de lucru flexibil, toate acestea împiedică femeile să lucreze.

Doresc să închei evocând femeile din întreaga lume care se luptă pentru cele mai elementare drepturi și doresc ca Parlamentul să-și exprime solidaritatea cu asociațiile feministe iraniene care se află astăzi în stradă, invitând femeile să demonstreze fără *hijab*.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dle președinte, doresc să explic pe scurt de ce nu sprijin rezoluția care evaluează anul 2010 din perspectiva egalității.

Textul rezoluției sprijină egalitatea dintre femei și bărbați în multe domenii, însă în același timp susține avortul – luarea unei noi vieți. Textul intră în conflict cu rezoluțiile Națiunilor Unite care prevăd că avortul nu trebuie utilizat niciodată ca mijloc de planificare familială.

Adoptând această rezoluție, Parlamentul European nu numai că se amestecă în afacerile statelor naționale însă, mai presus de orice, ignoră dreptul la viață prevăzut în Cartea drepturilor fundamentale ale omului.

Îmi pare rău că majoritatea deputaților din Parlament a susținut acest text. Este un semnal de alarmă și fac apel la organizațiile și asociațiile naționale să adreseze proteste deputaților care le reprezintă în Parlamentul European.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, cred că este foarte important să vorbim despre egalitate între bărbați și femei în Parlamentul European și nu numai astăzi, când sărbătorim o zi specială: trebuie să vorbim despre aceasta tot timpul. Este cu adevărat important să ne amintim că am fost creați ca bărbați și femei. Aceasta este o sursă de bogăție, însă nu înseamnă că dacă ești bărbat sau femeie, ești cumva mai rău sau mai slab: am fost, de asemenea, creați egal. De aceea este foarte important să ne asigurăm că acum, în sfârșit, în anii 2010, putem fi egali în Europa, ceea ce ar însemna că bărbații și femeile ar fi tratați în același mod pe piața muncii. Desigur, în situația actuală femeile sunt în continuare dezavantajate în ceea ce privește remunerarea și altele, iar lucrurile nu pot sta în acest fel într-o societate civilizată. În schimb, trebuie să ne asigurăm că egalitatea poate fi pusă în aplicare în adevăratul sens al cuvântului.

În ceea ce privește cotele, acestea vor fi necesare atâta timp cât nu adoptăm un model de gândire în care fiecare persoană este egală, astfel încât competența să devină factorul decisiv pe piața forței de muncă.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, astăzi am mai adoptat o inițiativă, însă trebuie, așa cum a spus dna comisar, să trecem de la vorbe la fapte.

În ciuda măsurilor, inegalitățile persistă. Femeile au un nivel ridicat de educație. Conform celor mai recente date din universități, ele obțin rezultate mai bune, însă continuă să fie discriminate. Acesta este în special cazul femeilor cu handicap, al femeilor în vârstă și al femeilor imigrante, care sunt supuse unei discriminări duble.

Astăzi, în plus față de această inițiativă, am ascultat multe declarații, însă nu suntem pregătiți să dăm un exemplu. Este suficient să vedem care este genul președintelui Comisiei sau să privim structura reprezentării în Consiliului, președințiile prin rotație, președintele Consiliului, Președintele Parlamentului și președintele Curții de Conturi; membrii Băncii Centrale Europene, printre care, pentru prima dată, nu va exista nicio femeie; președințiile grupurilor parlamentare ale acestei instituții; sau absența femeilor din delegațiile anumitor țări.

Imaginea politicii europene rămâne masculină. Avem foarte multe de făcut. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea acestei inițiative. Cred că în acest drum dificil cotele reprezintă calea spre progres și, mai mult decât orice, cred în motto-ul cu care am început: de la vorbe la fapte.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Dle președinte, deși situația drepturilor femeilor s-a îmbunătățit, trebuie să atrag atenția la cel puțin trei aspecte. În primul rând, diferențele de remunerare sunt încă semnificative și, în timpul crizei, aceste diferențe au crescut, deoarece am ales să sprijinim băncile, nu școlile și creșele, care angajează predominant femei. În al doilea rând, sprijinul pentru femei, pentru mamele în devenire și pentru noile mame este insuficient, în special în noile state membre. Există discriminare și pe piața forței de muncă. În al treilea rând, în politică, unde raportul ideal femeii-bărbați ar fi 50:50, participarea femeilor este în continuare considerabil mai redusă. Același fenomen poate fi observat în cazul pozițiilor de conducere. Cred că acest raport nu va fi capabil să ofere un nou impuls rezolvării acestor probleme.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dle președinte, am votat în favoarea raportului și, de asemenea în favoarea cotelor. Doresc, în acest sens, să mulțumesc dnei comisar Reding, pentru propunerea – sau poate mai potrivit ar fi să spun pentru ultimatumul pe care l-a dat – de a lua măsuri dacă nu vor exista mai multe în femei în companiile cotate la bursă, în interval de un an de-acum încolo. De fapt, acționând astfel, dna comisar nu face decât să pună în aplicare tratatele și directivele UE care afirmă că bărbații și femeile sunt egali.

Știu că cotele generează sentimente contradictorii și că nu reprezintă o democrație adecvată, însă nici situația în care ne aflăm acum nu reprezintă acest lucru. În Finlanda, cotele au fost introduse la nivelul administrațiilor locale acum 10-15 ani. A existat opoziție și s-a considerat că ar transforma femeile în ceva ieftin, după cum s-a crezut că nu există suficiente femei pentru ocuparea pozițiilor respective. S-au găsit femei, totuși, iar practica a arătat, cel puțin în Finlanda, că aceste cote la nivelul administrațiilor locale funcționează foarte bine.

Daniel Hannan (ECR). – Dle Președinte, vă mulțumesc pentru că ați intervenit și ați prezidat această sesiune și permiteți-mi să mulțumesc personalului dumneavoastră și interpreților. Hotărârea recentă cu privire la faptul că asiguratorii nu trebuie să facă discriminări de gen în determinarea diferențelor legate de capacitatea de a conduce autovehicule sau diferențe legate de longevitate este greșită din atât de multe puncte de vedere, încât nici nu știu de unde să încep. În primul rând, să vorbim despre cheltuieli. Acestea vor reprezenta un miliard de lire sterline. Primele vor crește și mai puține persoane își vor face asigurare.

În al doilea rând, să vorbim despre jurisprudența precară, despre modul în care Curtea Europeană de Justiție emite hotărâri pe baza precedentului Curții Europene a Drepturilor Omului. În al treilea rând, să vorbim despre reaua-credință. Când s-au adoptat directivele

privind egalitatea și nediscriminarea, era de la sine înțeles că vor fi permise diferențieri justificate actuarial.

Să vorbim, în al patrulea rând, despre activismul judiciar, modul în care judecătorii noștri nu au luat în considerare ce spune legea în favoarea a ceea ce ei cred că trebuia să spună legea. În al cincilea rând, să vorbim despre libertatea de contractare. Dacă vrei să îmi faci asigurare și eu accept termenii ofertei tale, nu este rolul statului să intervină între noi și să declare tranzacția noastră ilegală.

Iar în al șaselea rând, să vorbim despre argumentul asumării de competențe suplimentare. În ce fel are de-a face acest lucru cu Uniunea Europeană? În mod sigur fiecare țară își putea elabora propriile reguli privind egalitatea de gen, conform propriilor sale mecanisme și proceduri democratice. Dle Președinte, o curte de justiție având o misiune este o amenințare. O curte supremă cu o misiune este tiranie.

Raport: Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sărăcia în rândul femeilor este o problemă veche care are cauze istorice și, fără îndoială, nu este produsul unei crize economice.

Prin urmare, am votat în favoarea raportului dnei Plumb, deoarece sunt convins de nevoia de a continua angajamentul ferm, atât la nivel european, cât și național, în vederea susținerii progreselor suplimentare privind egalitatea de gen. Consider că măsurile incluse în acest raport vor furniza un sprijin util – poate nu exhaustiv, însă este un pas înainte – pentru strategiile de punere în aplicare a Pactului european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați adoptat de Consiliul European și a cadrului de acțiune pentru egalitatea de șanse.

Promovarea, de către statele membre, de programe specifice pentru a încuraja includerea activă sau reinsertia femeilor pe piața muncii este cea mai bună decizie în această privință. Cu toate acestea, este esențial ca aceste programe să nu fie coordonate numai la nivel local, național și european, ci să se găsească și modalități de a le coordona împreună cu parteneri din afara Uniunii Europene.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, femeile au făcut întotdeauna munca nevăzută: efectuarea activităților casnice și oferirea de sprijin emoțional; lucruri care nu pot fi cumpărate și pentru care nu se pot angaja persoane. Totuși, nu am apreciat acest lucru.

Acum, femeile pătrund pe piața muncii. Totuși, rămâne riscul sărăciei, situație care se înrăutățește în contextul crizei economice. Am votat pentru această inițiativă deoarece este obligația noastră să eradicăm sărăcia în rândul femeilor. Acest lucru se poate realiza prin consolidarea instrumentelor și măsurilor legislative pentru a reduce diferența de remunerare dintre femei și bărbați.

Trebuie să punem în aplicare politici active de ocupare a forței de muncă în favoarea femeilor și să revizuim sistemele de protecție socială, acordând o atenție deosebită femeilor vârstnice și celor cu handicap.

Trebuie să promovăm încadrarea femeilor pe piața muncii, deoarece aduc profituri crescute și să reducem diferența de remunerare dintre femei și bărbați, deoarece acest lucru va conduce la creșterea produsului intern brut cu 1,3 %, așa cum arată o serie de studii.

Este o problemă ce ține de justiție însă, în primul rând, este o ocazie de a spori competitivitatea în Europa.

Explicații scrise privind votarea

Raport: Francesco Enrico Speroni (A7-0047/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) În temeiul Codului penal și fiscal german, infracțiunea de evaziune fiscală poate fi pedepsită numai dacă contribuabilul este conștient că este vorba de un caz de evaziune fiscală și face acest lucru intenționat. În acest caz, în mod clar nu a existat nicio intenție de evaziune fiscală, deoarece suma în cauză a fost plătită în mod transparent și transferată în contul curent al unui deputat, după ce acesta a trimis o factură companiei Speakers Agency. În plus, este destul de obișnuit ca nedeclararea neintenționată a sumelor mici, ca în acest caz, să fie în general tratată exclusiv în sfera de aplicare a procedurilor administrative.

Faptul că nedeclararea a fost tratată astfel și că dl Brok nu a fost nici măcar direct informat că a fost acuzat este cu totul neobișnuit. Faptul că procurorul public nici măcar nu a determinat impozitul exact datorat – de asemenea, prin neplata dobânzii – confirmă cazul de *fumus persecutionis*. În aceste condiții, nu este corespunzător să se ridice imunitatea deputatului.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Sunt de acord cu raportul care susține că este necorespunzător să se ridice imunitatea deputatului. În realitate, s-au adus acuzații penale împotriva unei figuri politice cunoscute cu privire la o sumă de bani și în circumstanțe care, în cazul unui cetățean obișnuit, ar fi atras numai proceduri administrative. Este un caz de *fumus persecutionis* deoarece se pare că procedurile au fost inițiate cu unicul scop de a deteriora reputația deputatului în cauză.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat împotriva ridicării imunității lui Elmar Brok, deoarece s-au adus acuzații penale împotriva acestei figuri politice cunoscute cu privire la o sumă de bani și în circumstanțe care, în cazul unui cetățean obișnuit, ar fi atras numai proceduri administrative. În plus, procurorul public nu numai că a încercat să nu-i dezvăluie dlui Brok acuzațiile, în mod fals și derogatoriu și fără un motiv anume, dar a și exploatat cazul în mass-media, cauzând cele mai mari prejudicii deputatului în cauză. Cazul este unul de *fumus persecutionis* deoarece se pare că procedurile au fost inițiate cu unicul scop de a deteriora reputația deputatului în cauză și astfel, în aceste condiții, ar fi total necorespunzător să se ridice imunitatea deputatului.

David Martin (S&D), în scris. – M-am abținut de la acest raport. În timp ce, pe de o parte, am cea mai mare admirație pentru activitatea dlui Brok, pe de altă parte am îndoieli serioase privind utilizarea imunității parlamentare pentru a preveni un proces juridic corespunzător într-un caz de sustragere fiscală.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Plata impozitelor este o datorie de la care niciun cetățean nu ar trebui să poată să se sustragă. Acest lucru i-a fost indicat dlui Brok. Scopul imunității nu este să ofere protecție împotriva infracțiunilor penale, ci să protejeze libertatea de exprimare. Prin urmare, sunt mulțumit că și-a rectificat greșeala.

Totuși, raportul este neplăcut din mai multe puncte de vedere. Dle Speroni, 5 000 EUR nu este o sumă neglijabilă și nimeni nu l-a obligat pe dl Brok să ajungă în această situație. Prin urmare, acuzațiile de persecuție pentru „omiterea accidentală a unei sume minore” mi se par complet nejustificate. Prin urmare, voi vota împotriva.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Apărarea independenței mandatului deputaților în acest Parlament este responsabilitatea Parlamentului, iar această independență nu poate fi pusă în pericol. În ceea ce privește acuzațiile, deputatul a fost victima *fumus persecutionis*, cu alte cuvinte procedurile au fost inițiate cu unicul scop de a-l discredita pe deputatul în cauză. Prin urmare, nu sunt în favoarea ridicării imunității sale.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris.* – În pofida faptului că, personal, nu îl agreez pe Elmar Brok din cauza comportamentului său necorespunzător și a discursurilor sale anti-ucrainene, consider că trebuie să existe motive riguroase pentru ridicarea imunității. Se cunoaște foarte bine că cererea de ridicare a imunității a fost adresată într-o scrisoare din partea procurorului public din Bielefeld în care susținea că dl Brok nu a inclus în declarația fiscală pentru anul 2005 o taxă de 5 000 EUR pentru un discurs susținut la München la 28 octombrie 2005 în cadrul „Europa Forum” organizat de HypoVereinsbank Group, pentru care trebuia să se achite un impozit de 2900 EUR. De asemenea, se știe că dl Brok nu a achitat această sumă, greșeală care a fost descoperită. Astăzi, imunitatea este utilizată ca un fel de „măciucă” pentru reglarea de conturi sau ca „mărunțiș” pentru manipularea deputaților.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Procurorul public german a solicitat ridicarea imunității parlamentare a unui deputat, dl Brok. Aceste proceduri vizează nedeclararea, în declarația fiscală, a onorariului primite pentru un discurs susținut la München, pentru care datora un impozit de 2900 EUR, sumă care acum a fost achitată. Cu toate acestea, se referă la avizul juridic potrivit căruia procedurile în cauză nu ar fi fost tratate în același mod dacă era un cetățean normal și că există semne clare de persecuție politică. În aceste circumstanțe specifice și întrucât este un caz de *fumus persecutionis*, am votat în favoarea neridicării imunității parlamentare a dlui Brok.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Prin acest raport, PE a hotărât să nu îi ridice imunitatea lui Elmar Brok.

Raport: Christel Schaldemose (A7-0033/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestui raport. Funcționarea corespunzătoare a pieței interne necesită produse sigure și consumatori încrezători. Întrucât principala preocupare este să devină mai sigură, aceasta nu trebuie să constituie un obstacol în calea extinderii sale. În urma adoptării unei abordări comune de definire a specificațiilor produselor, cu progrese în ceea ce privește îmbunătățirea siguranței generale a produselor din cadrul pieței interne, încă mai sunt lucruri de ameliorat, întrucât încă se produc prea multe accidente cu consecințe tragice în acest domeniu, implicând mai ales copii.

Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, care reglementează anumite cerințe privind siguranța produselor, a fost adoptată acum aproximativ zece ani, iar revizia acesteia este o prioritate, pentru a elimina cele două niveluri de norme divergente privind supravegherea pieței care sunt impuse și aplicate bunurilor armonizate, în funcție de prezența sau absența bunurilor de consum. Cadrul legislativ relevant cuprinde trei elemente: un nou cadru legislativ, Directiva privind siguranța generală a produselor și directive de armonizare în funcție de sector. Prin urmare, este important să se armonizeze această situație complexă.

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Locuitorii UE trebuie să poată avea încredere în siguranța tuturor bunurilor vândute pe piața UE, unde trebuie să se aplice întotdeauna standarde înalte de sănătate și siguranță.

Acesta este un raport oportun și important și salut conținutul acestuia, în special în ceea ce privește schimbul de informații referitoare la studii legate de siguranța produselor, în vederea reducerii duplicării serviciilor pentru a face economie de timp și resurse.

Consumatorii europeni trebuie să fie siguri că produsele importate în UE au același standard ca cele fabricate aici și că extinderea comerțului nu va afecta siguranța produselor. Susțin solicitarea adresată în raport Comisiei de a lua mai multe măsuri în cadrul Grupului privind siguranța produselor de consum pentru a se asigura că nu se introduc materiale periculoase pe piața unică. Este esențial ca piața unică să poată gestiona piața online și impactul acesteia asupra siguranței produselor și supravegherii pieței.

Se raportează că a crescut numărul produselor cumpărate online din țări terțe și care contravin standardelor UE, prezentând un risc pentru consumatorii din UE.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui document important. Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, care reglementează cerințele generale privind siguranța produselor, a fost adoptată acum aproximativ zece ani și încă nu a fost revizuită, deși s-au produs multe schimbări la nivel global și în UE în ultimul deceniu. Încă există numeroase aspecte din acest domeniu care trebuie abordate pentru a garanta siguranța consumatorilor din UE. Produsele pentru copii necesită o reglementare extrem de atentă. În fiecare an, în UE se înregistrează accidente, uneori fatale, deoarece copiii utilizează produse nesigure. Consolidarea supravegherii pieței trebuie să fie o trăsătură de bază a revizuirii Directivei privind siguranța generală a produselor, asigurând trasabilitatea produselor și producătorilor și prevăzând și aplicând principii de standardizare, care ar facilita o protecție mai bună pentru consumatori și le-ar oferi informații mai clare și mai exacte privind produsele cumpărate.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Revizuirea Directivei 2001/95/CE urmărește să asigure un nivel înalt de sănătate și protecție pentru consumatori, acordând o atenție deosebită celor mai vulnerabili consumatori, și anume copiii și persoanele în vârstă. Urmărește să asigure transparența și supravegherea mai activă a piețelor, precum și mijloace mai rapide de intervenție, care permit ca produsele considerate periculoase să fie retrase de pe piață. Funcționarea corespunzătoare a pieței interne impune produse sigure și consumatori informați, care pot să aleagă. Din aceste motive, am sprijinit acest raport.

Sergio Berlato (PPE), *în scris. – (IT)* În opinia mea, funcționarea bună a pieței unice europene presupune, de asemenea, siguranța produselor și încrederea consumatorilor.

Dezvoltarea liberei circulații a bunurilor și extinderea în continuare a diversității produselor nu trebuie să abată atenția de la protecția consumatorilor. În contextul globalizării piețelor, în care din ce în ce mai multe produse provin din străinătate – mai ales din China – cooperarea internațională în domeniul siguranței produselor devine o prioritate.

Directiva 2001/95/CE reglementează cerințele generale privind siguranța produselor. Totuși, transpunerea acestei directive de către statele membre nu a avut loc în mod uniform și a ridicat o serie de probleme legate atât de domeniul său de aplicare, cât și de pericolele reale asociate cu produsele. Prin urmare, consider că revizuirea acesteia este esențială, pentru a putea detecta și bloca produsele nesigure, asigurând astfel protecția deplină a intereselor cetățenilor europeni.

În cele din urmă, susțin în totalitate propunerea dnei Schaldemose de a adopta măsuri concrete în domeniul trasabilității produselor. Consider că aceste măsuri le vor permite

autorităților, întreprinderilor și consumatorilor să identifice produsele care, după ce pătrund pe piața europeană, nu se dovedesc a fi sigure.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Astăzi, mai mult ca niciodată, piața unică europeană are nevoie de instrumente de reglementare care vor introduce controale uniforme privind siguranța produselor vândute în țările noastre.

Avem nevoie urgentă de acest lucru deoarece consumatorii trebuie protejați împotriva valului de produse, mai ales din țări precum China, care de multe ori sunt concepute și ambalate fără a ține cont de siguranța utilizatorului final. Trebuie să monitorizăm bunurile care intră pe piețele noastre, analizând calitatea și compatibilitatea acestora cu standardele de siguranță ale consumatorilor noștri și, în primul rând, practicile naționale în domeniul supravegherii pieței, care de multe ori sunt foarte diferite, trebuie reunite într-un singur instrument.

Prin urmare, punerea în practică a propunerilor din acest raport va însemna că vom obține cât mai curând posibil un text care să soluționeze problemele actuale ale legislației europene, în care mai multe directive se suprapun, uneori fără a acoperi toate domeniile de aplicare și toate studiile de caz posibile privind siguranța bunurilor comercializate. Se pot aștepta rezultate bune și ca urmare a schimbului de bune practici dintre statele membre, așa cum recomandă ferm raportul, în prezentarea finală a propunerilor textului dnei Schaldemose. Din toate aceste motive, voi vota în favoarea raportului dnei Schaldemose.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Produsele disponibile pe piața internă au evoluat și s-au multiplicat constant în ultimii 10 ani, cam când a fost dată directiva privind siguranța generală a produselor ce reglementează cerințele generale pentru produse pentru ca ele să nu pună pe nimeni în pericol. De aceea, propunerea de revizuire a acestei directive este mai mult decât oportună. În acest moment avem o directivă care se suprapune doar parțial pe noul cadru legislativ adoptat la jumătatea anului 2008. Prin corelarea reglementărilor am avea mai multe șanse de a atinge scopul unei piețe interne coerente, atât pentru produsele armonizate, cât și pentru produse nearmonizate, dar și de a asigura o protecție cuprinzătoare a intereselor consumatorilor. Totodată, aceste reglementări trebuie să fie total transparente, pentru ca ele să fie accesibile producătorilor. Prin urmare, este important să asigurăm eliminarea celor două niveluri suprapuse ale normelor divergente de supraveghere a pieței care se aplică bunurilor armonizate în funcție de faptul dacă acestea sunt produse de consum sau nu.

Supravegherea pieței este strâns legată de siguranța produselor, deoarece reprezintă un element esențial în asigurarea faptului că produsele sunt conforme cu cerințele stabilite în legislația comunitară de armonizare relevantă și că acestea nu sunt periculoase.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea acestui raport, care propune revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor. De fapt, sunt ferm convins că piața unică poate funcționa bine numai dacă întărește încrederea consumatorilor și le oferă produse sigure. Directiva europeană 2001/95/CE, care reglementează standardele generale de siguranță aplicabile bunurilor, a fost aprobată acum 10 ani: acum este timpul să o actualizăm în lumina pătrunderii de noi produse pe piață. Siguranța și protecția consumatorilor au reprezentat întotdeauna priorități pentru acțiunile noastre politice și, astfel, este esențial să se revizuiască această directivă, actualizând normele privind cerințele de siguranță pentru produse și aliniind legislația la noul cadru de reglementare.

Sunt de acord cu necesitatea de a introduce unele măsuri. Mă refer, de exemplu, la necesitatea de a consolida supravegherea pieței, de a lua măsuri concrete privind trasabilitatea produselor, inclusiv utilizarea instrumentelor tehnologice moderne pentru a crea o bază de date cu informații privind siguranța produselor de consum, și de a acorda mai multă atenție produselor pentru copii. Pe scurt, dacă aceste măsuri vor fi introduse în curând, consumatorii vor avea mai multă încredere în produsele pe care le cumpără pe piața europeană.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Sprijin inițiativa de îmbunătățire și consolidare a măsurilor europene menite să asigure produse sigure pe piață, principala preocupare fiind binele și protecția consumatorilor. Consider că măsurile propuse la nivel local (producători și întreprinderi), mai ales cele legate de trasabilitate, siguranța produselor și transparența comerțului electronic, sunt aspecte relevante și esențiale în ceea ce privește eliminarea lacunelor din abordarea europeană a acestei probleme și, astfel, în ceea ce privește funcționarea corespunzătoare a pieței interne. De asemenea, aș dori să subliniez importanța cooperării dintre statele membre, care va contribui la armonizarea nivelurilor de siguranță și la consolidarea supravegherii pieței.

Edite Estrela (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că este esențial pentru a garanta că toate produsele introduse pe piața unică sunt sigure, asigurând un nivel înalt de protecție a consumatorilor. Statele membre, în cooperare cu Comisia Europeană, trebuie să introducă în mod coordonat sancțiuni, inclusiv amenzi considerabile pentru operatorii economici care introduc în mod deliberat pe piața internă produse periculoase sau care nu respectă normele.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Pentru a asigura încrederea consumatorilor, este esențial să existe norme stricte privind calitatea produselor introduse pe piață, iar normele UE au încercat să atingă acest obiectiv, cu un oarecare succes. Totuși, consider că aceste norme trebuie să respecte două condiții, care de fapt sunt două fețe ale aceleiași monede: (i) pe de o parte, nu pot fi mai restrictive pentru producătorii europeni decât pentru concurenții internaționali, care introduc pe aceeași piață produse care nu respectă aceleași norme; și (ii) nu pot fi atât de exigente încât să pună în pericol competitivitatea economică. Ținând cont de aceste două constrângeri, Comisia trebuie așadar să revizuiască Directiva privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței, acordând o atenție deosebită celor mai vulnerabili consumatori, în special copiilor. Știm că, dintre numeroasele accidente care au loc deoarece produsele introduse pe piață nu sunt sigure, majoritatea includ copii, fapt ce necesită măsuri concrete legate nu numai de siguranța produsului final, ci și de caracterul său adecvat pentru publicul vizat.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Acest raport se referă la necesitatea de revizuire a Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței, adoptată acum aproape 10 ani. Pe parcursul ultimului deceniu, s-au înregistrat progrese semnificative în această privință în cadrul Uniunii Europene, așadar se recunoaște unanim că este atât posibil, cât și de dorit să se aducă îmbunătățiri unui cadru legislativ care să garanteze siguranța produselor, aducând totodată beneficii consumatorilor și întreprinderilor. În primul rând, directiva trebuie armonizată cu noul cadru legislativ. În continuare, trebuie eliminate problemele precum suprapunerile legislative în anumite domenii și neacoperirea în alte domenii din Directiva privind siguranța generală a produselor și din noul cadru legislativ.

Sunt de acord cu poziția raportoarei, potrivit căreia normele privind siguranța produselor trebuie actualizate și armonizate cu noul cadru legislativ pentru a optimiza protecția consumatorilor – prin furnizarea unor produse de calitate – și pentru a asigura transparență deplină pentru producători.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest raport conține o serie de orientări pentru viitoarea revizuire a Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței. Accentul cade pe obiectivul atingerii unui nivel mai ridicat de siguranță a produselor, progres care necesită mai multă supraveghere și pentru care trebuie alocate suficiente resurse autorităților de supraveghere pentru a asigura, printre altele, trasabilitatea de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. De asemenea, se abordează problema importantă a țării de origine a unui produs și a producătorului responsabil. În afara protejării dreptului la informare a consumatorului, acest lucru protejează și industriile din țările UE. Am criticat consecințele dezvoltării și aprofundării pieței interne asupra divergențelor economice și sociale din cadrul UE. Cu toate acestea, propunerile concrete înaintate în acest raport, care se axează pe interesele consumatorilor, merită acordul nostru.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) În pofida opoziției noastre față de dezvoltarea pieței unice europene, pe care se bazează premiza acestui raport, propunerile concrete pe care le înaintează și problema esențială pe care o analizează presupun îmbunătățirea condițiilor și siguranței consumatorilor.

Obiectivul său concret este să stabilească orientări pentru revizuirea viitoare a Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței.

Raportoarea a acordat o atenție deosebită necesității unui nivel mai ridicat de supraveghere, cu scopul atingerii unui nivel mai mare de siguranță a produselor. De asemenea, a subliniat că trebuie alocate suficiente resurse autorităților de supraveghere pentru a asigura trasabilitatea de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, având în vedere importanța sa pentru stabilirea țării de origine a produsului și identificarea producătorului responsabil ceea ce, în cazul produselor importate, protejează și industriile din Uniunea Europeană.

De aceea am votat pentru.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris.* – (IT) Având în vedere activitatea foarte bună a kolegei mele daneze, dna Schaldemose, votez în favoarea raportului referitor la Directiva privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței. Sprijin acest raport deoarece include măsuri privind trasabilitatea care sunt utile pentru stoparea circulației produselor care pot fi dăunătoare pentru consumatori, precum și deoarece subliniază controlul strict al produselor din țări terțe, în special din China.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Toate mărfurile și produsele vândute pe piața UE trebuie să aibă un standard ridicat de siguranță și să protejeze consumatorii din Uniunea Europeană.

Małgorzata Handzlik (PPE), *în scris.* – (PL) Siguranța produselor reprezintă una dintre principalele preocupări pentru consumatori, care nu doresc ca bunurile pe care le cumpără să prezinte un pericol pentru sănătate. Este evident că siguranța produselor depinde mai ales de producătorii și importatorii care introduc produsele pe piață. Supravegherea pieței joacă, de asemenea, un rol foarte important în garantarea faptului că pe piață ajung numai produsele care îndeplinesc standardele impuse. Parlamentul European trimite un mesaj puternic prin raportul care a fost votat, solicitând o coerență între directivele privind siguranța produselor și alte acte legislative, ceea ce va garanta o mai bună funcționare a

sistemului de supraveghere a pieței și reglementări clare și transparente pentru întreprinzători, oferindu-le consumatorilor o garanție că produsul cumpărat respectă cerințele legale.

Totuși, s-a înregistrat un număr alarmant de notificări prin intermediul sistemului RAPEX, majoritatea acestora fiind legate de produse originare din China. În avizul pe care l-am elaborat asupra acestui raport în numele Comisiei pentru comerț internațional, una dintre cerințele mele este cea de accelerare a cooperării cu principalii noștri parteneri comerciali în ceea ce privește siguranța produselor și de intensificare a eforturilor de îmbunătățire a funcționării sistemului RAPEX-CHINA. Sper că accelerarea cooperării cu China va genera o îmbunătățire a calității produselor importate din China pentru piețele din UE.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, care stabilește cerințe generale de siguranță pentru bunurile de consum la nivel comunitar, trebuie revizuită și armonizată cu noul cadru legislativ, adoptat în 2008, în special prin integrarea cu regulamentul privind supravegherea pieței. Cadru legislativ privind siguranța produselor și supravegherea pieței constă din trei straturi de acte juridice (Directiva privind siguranța generală a produselor, noul cadru legislativ și directive de armonizare sectoriale), ceea ce conduce la incertitudini și confuzii pe piața internă. Nivelul de supraveghere a pieței diferă considerabil între statele membre și o serie dintre acestea nu alocă resursele necesare pentru o supraveghere eficientă a pieței și interpretează diferit definiția produselor periculoase, ceea ce poate crea obstacole în calea liberei circulații a bunurilor, poate denatura concurența și periclită siguranța consumatorilor pe piața internă. Actualul cadru legislativ pentru supravegherea pieței nu oferă suficientă coerență și, prin urmare, ar trebui revizuit și coordonat în continuare. M-am abținut de la a vota în favoarea acestui document deoarece consider că dacă avem în vedere numai siguranța consumatorilor, am reduce libera circulație și marea varietate de produse. Măsurile adoptate trebuie să fie adecvate însă, în același timp, trebuie să avem în vedere și siguranța consumatorilor, precum și libera circulație și varietatea produselor. De asemenea, este clar că supravegherea pieței este o activitate dificilă pentru mai multe state membre, deoarece acestea nu pot alocă resurse necesare pentru o supraveghere eficientă a pieței.

Edvard Kožušník (ECR), *în scris.* – (CS) Susțin forma finală a raportului privind revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței. Salut faptul că versiunea finală nu cuprinde propuneri de a înființa alte agenții și că, prin urmare, nu va presupune un buget suplimentar. Aș dori să subliniez modul în care raportul scoate în evidență problema standardizării ca un instrument de reglementare care, în esență, cuprinde un exemplu de „reglementare inteligentă” și, prin urmare, reglementare care nu se realizează de sus în jos, ci care acționează de jos, de la părțile interesate. Tocmai din acest motiv aș dori să solicit o implicare mai mare a organismelor de supraveghere a pieței în procesul stabilire a standardelor de siguranță, deoarece aceasta este o ocazie de a garanta în mod adecvat că expertiza acestora influențează procesul de standardizare. În ceea ce privește sfera mai mare de acțiune în domeniul creării de standarde de siguranță a produselor, consider că este esențial ca accentul să cadă asupra stabilității sistemului european de standardizare, asupra simplificării standardelor europene și reducerii timpului necesar pentru crearea standardelor.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Mai întâi, aș dori să o felicit pe dna Schaldemose pentru activitatea acesteia. Raportul adoptat astăzi de Parlament vizează problema importantă a siguranței produselor și, prin urmare, a protecției cetățenilor. Angajamentul european substanțial față de protejarea consumatorilor împotriva produselor defecte și

periculoase s-a concretizat deja în stabilirea de standarde eficiente, însă consider că încă se pot aduce îmbunătățiri, mai ales în ceea ce privește așa-numiții consumatori vulnerabili, precum copiii, persoanele în vârstă și cele cu handicap. În acest domeniu, consider că întărirea sistemului de supraveghere a pieței printr-o măsură de îmbunătățire a eficienței controalelor la frontieră este crucială, alături de trasabilitatea completă a produselor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. Voi concluziona reiterând nevoia de a revizui cadrul de reglementare actualmente în vigoare, reprezentat de Directiva privind siguranța generală a produselor, în conformitate cu orientările stabilite astăzi prin votul Parlamentului.

David Martin (S&D), *în scris*. – Încă există prea multe produse nesigure disponibile pe piață. Salut acest raport, care afirmă că RAPEX (sistemul de alertă rapidă al UE pentru produsele de consum periculoase) necesită îmbunătățiri suplimentare. În mod specific, pentru a combate nivelul redus de siguranță a produselor, statele membre trebuie să îmbunătățească eficiența și vizibilitatea normelor și autorităților vamale.

Clemente Mastella (PPE), *în scris*. – (IT) Deși în ultimii 10 ani s-a înregistrat un progres considerabil în materie de cerințe pentru introducerea produselor pe piața internă a Uniunii Europene, progres înfăptuit parțial datorită unei abordări comune, încă rămân multe de făcut. Într-adevăr, ar fi importantă revizuirea legislației europene actuale din acest domeniu. Este clar că Directiva privind siguranța generală a produselor, care a fost aprobată în urmă cu peste 10 ani, trebuie acum să fie revizuită. Acest lucru ar permite și respectarea prerogativelor noului cadru legislativ privind produsele, care a fost aprobat în 2008. În continuare, trebuie instituită o monitorizare mai strictă a pieței, care merge mână în mână cu siguranța produselor. Cu toate acestea, adevărata problemă de rezolvat – și adevărata prioritate a raportului – este să acorde atenție produselor destinate copiilor și produselor care sunt atrăgătoare pentru aceștia. De asemenea, ar fi recomandabil pentru Comisie să propună o reglementare corespunzătoare privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței. Aceasta ar trebui să includă elemente esențiale precum adoptarea de măsuri concrete în domeniul trasabilității, obligația ca producătorii să furnizeze o analiză detaliată a riscurilor pe parcursul etapei de concepere sau, din nou, reglementări stricte pentru vânzarea de produse online.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Consolidarea pieței interne este esențială pentru dezvoltarea economică satisfăcătoare a UE. Totuși, această aspirație este posibilă numai dacă produsele de pe piață sunt sigure și dacă există un nivel ridicat de încredere a consumatorului. Obiectivul nostru actual este acela de a asigura libera circulație, iar o varietate crescută de produse disponibile pe piață nu poate fi disociată de siguranța consumatorilor. În ultimii ani s-au înregistrat progrese considerabile în privința siguranței produselor. Cu toate acestea, sunt necesare îmbunătățiri suplimentare, mai ales în privința produselor destinate copiilor, care sunt mai susceptibile de a fi afectate când normele privind siguranța nu sunt respectate.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris*. – Acest raport, adoptat în unanimitate de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, reprezintă o contribuție a Parlamentului la revizuirea Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor. Este important că raportul subliniază importanța revizuirii legislației europene actuale, pentru ca produsele nesigure să fie localizate și eliminate. Această măsură și altele urmăresc să ofere populației UE protecție împotriva introducerii de produse periculoase pe piață și, de aceea, am votat pentru.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Aproximativ 60 % dintre produsele raportate în sistemul RAPEX provin din China. Majoritatea produselor periculoase provin de pe o piață care este aproape imposibil de controlat de către UE. Sper că noul sistem RAPEX China va ajuta la remedierea acestei situații. UE trebuie să adopte o poziție fermă pentru a proteja consumatorii și sănătatea acestora. Produsele periculoase trebuie retrase de pe piață mai rapid și mai eficient, iar trasabilitatea trebuie îmbunătățită începând cu lanțul de producție. Acest raport se îndreaptă în această direcție, motiv pentru care am votat în favoarea lui.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Amploarea pieței europene impune reglementări eficiente și specifice pentru a asigura siguranța produselor de consum și, prin urmare, consider că UE trebuie să-și îmbunătățească propriile reglementări pentru a asigura supravegherea pieței. Raportul dnei Schaldemose, în favoarea căruia am votat, confirmă necesitatea de a revizui directiva din 2001, având în vedere dificultățile cu care s-au confruntat statele membre în transpunerea acesteia. Prin neaplicarea directivei din anul 2004, statele membre au cauzat probleme legate de supravegherea produselor și nu au garantat certificarea la nivelul la care ar fi putut face acest lucru. Sunt de acord cu atenția pe care o acordă raportul combaterii contrafacerii prin identificarea mai bună a produselor în ceea ce privește siguranța consumatorilor datorită utilizării de noi tehnologii.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport vizează revizuirea directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței. Într-un context al liberei circulații și al unei creșteri constante a varietății produselor disponibile pe piață, este esențial să nu pierdem din vedere siguranța consumatorilor. Este de datoria guvernelor și întreprinderilor să asigure un nivel mai ridicat de siguranță a produselor. Legislația la nivel european a avut deja succes, consolidând siguranța generală a produselor în cadrul pieței interne. Cu toate acestea, se mai pot aduce îmbunătățiri, deoarece în acest domeniu există lacune care compromit siguranța consumatorilor și pot avea consecințe negative. Am votat în favoarea acestui raport deoarece a trebuit să fiu de acord cu propunerile raportoarei, care a subliniat importanța revizuirii legislației europene actuale privind siguranța produselor pentru ca produsele periculoase să poată fi identificate și retrase de pe piață, în beneficiul consumatorului final. În special, as sublinia modificările normelor de siguranță pentru produsele destinate celor mai vulnerabili consumatori de pe piața internă, și anume copiii, persoanele vârstnice și persoanele cu handicap.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris.* – (IT) Aș dori să o felicit pe dna Schaldemose pentru munca sa excelentă.

Consumatorilor trebuie să li se garanteze un nivel mai ridicat de protecție împotriva produselor defecte și care pot fi periculoase. Prin acest raport, îi comunicăm Comisiei că trebuie să revizuim directiva, să consolidăm sistemul de supraveghere a pieței și să avem o supraveghere a pieței consecventă în întreaga piață unică.

Pentru a combate în mod eficient prezența produselor defecte pe piața comună, consider că este esențial să îmbunătățim controalele la frontieră, mai ales în porturi. Solicit Comisiei și guvernelor naționale să introducă sancțiuni mai stricte pentru importurile din țări terțe care încalcă standardele de siguranță.

Trasabilitatea deplină a produselor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare este un alt aspect esențial pentru a garanta capacitatea de a retrage produsele defecte de pe piață, chiar pe măsură ce sunt fabricate. În acest scop, trebuie să ne asigurăm că autoritățile vamale dispun de resurse suficiente. De asemenea, aș solicita să se acorde mai multă atenție

vânzărilor online, care sunt în creștere, mai ales vânzărilor de produse care îl pot afecta direct pe consumator, precum produsele farmaceutice și alimentele.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului referitor la revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor. Într-adevăr, susțin clarificarea actualului cadru legislativ privind siguranța, care constă din trei straturi de acte juridice. Pentru a asigura că autoritățile de supraveghere a pieței nu se confruntă cu incertitudini, ar trebui să instituim un cadru european comun, aplicabil tuturor produselor care se află pe piața internă sau care sunt introduse pe aceasta. În plus, să nu uităm că, pentru a descuraja operatorii economici de la acțiuni ilegale, este important să se ia măsuri atât în ceea ce privește sancțiunile împotriva celor care introduc deliberat pe piață produse periculoase sau care nu respectă normele, cât și în privința transparenței: orice interdicție asupra produselor trebuie publicată. Acest raport cuprinde un alt element crucial: siguranța produselor dintr-o perspectivă globală. În acest context, Uniunea Europeană trebuie să își propună să îmbunătățească schimburile de informații privind produsele periculoase care provin din țări terțe, precum China și India, pentru a aborda problema siguranței produselor și trasabilității înainte ca produsele să fie introduse pe piața europeană.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – O piață internă care funcționează bine presupune, de asemenea, produse sigure și un nivel ridicat de încredere a consumatorilor. Urmărind libera circulație și o varietate tot mai mare de produse pe piață, nu trebuie să pierdem din vedere siguranța consumatorilor. O privire generală asupra domeniului siguranței produselor arată că, în ultimul deceniu, s-au înregistrat progrese privind siguranța produselor în UE. Guvernele, precum și întreprinderile, își asumă răspunderea pentru a garanta produse mai sigure și, datorită legislației la nivelul UE, a existat o abordare comună a cerințelor pentru produse, care a ameliorat siguranța generală a produselor în cadrul pieței interne. Deși se înregistrează progrese, încă se pot aduce îmbunătățiri în acest domeniu. Această problemă trebuie soluționată, deoarece ar putea periclita siguranța consumatorilor sau ar putea avea chiar consecințe fatale.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Prin adoptarea acestei rezoluții, Parlamentul European subliniază cât de importantă este îmbunătățirea controalelor vamale, mai ales în porturi, pentru a combate eficient introducerea de produse defecte pe piața comună.

Textul adoptat solicită Comisiei și guvernelor naționale să introducă sancțiuni mai stricte pentru importurile din țări terțe care încalcă standardele de siguranță. De asemenea, trebuie să se acorde mai multă atenție vânzărilor online, fenomen care este în creștere, mai ales vânzărilor de produse care îl pot afecta direct pe consumator, precum produsele farmaceutice și alimentele.

Trasabilitatea deplină a produselor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare este un alt aspect esențial pentru a garanta capacitatea de a retrage produsele defecte de pe piață, chiar pe măsură ce sunt fabricate. În acest scop, trebuie să ne asigurăm că autoritățile vamale dispun de resurse suficiente pentru a efectua controalele.

Este important de subliniat cerința ca întreprinderile producătoare să verifice riscurile posibile la adresa sănătății și siguranței chiar în etapa de concepere a produsului, precum și solicitarea ce vizează crearea unei baze de date publice cu informații legate de siguranța produselor.

Oreste Rossi (EFD), *în scris.* – (IT) Revizuirea directivei urmărește să unifice și să armonizeze standardele care se aplică bunurilor de consum și care în prezent se suprapun și diferă în ceea ce privește supravegherea pieței.

Într-o lume globalizată în care asistăm la circulația bunurilor și persoanelor, este tot mai necesar să instituim controale sistematice ale produselor vandabile.

Trebuie acordată o atenție deosebită produselor care provin din țări terțe, unde standardele de sănătate și igienă, procesele de producție și utilizarea materialelor nepermise în Europa prezintă riscul contaminării articolelor care ajung pe mesele noastre și în mâinile noastre.

În special, trebuie să testăm jucăriile copiilor noștri pentru a verifica dacă nu conțin substanțe toxice deoarece de multe ori le introduc în gură; în special astăzi, deoarece aproape întotdeauna, jucăriile sunt fabricate în China, țară care din păcate este renumită pentru costurile de producție reduse și un control slab al calității. Trasabilitatea prezintă un interes deosebit, fiind utilă pentru a întrerupe circulația produselor care ar putea să nu fie sigure pentru consumatori.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport, care propune îmbunătățirea în continuare a sistemului de alertă rapidă pentru produse de consum periculoase în UE. Îmbunătățirea eficienței și vizibilității normelor vamale ne va ajuta să abordăm problema nivelului redus de siguranță a produselor, fiind în cele din urmă în beneficiul consumatorilor.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *în scris.* – O piață internă sigură este o prioritate pentru cetățenii noștri, iar acest raport subliniază inadvertențele din legislația privind siguranța produselor și supravegherea pieței și din modul în care acestea sunt puse în aplicare, atât la nivelul UE, cât și la nivel național. Actuala lipsă de certitudine juridică, care face ca diferite instrumente juridice să se aplice pentru diferite categorii de produse, în timp ce în alte domenii există lacune, constituie un obstacol în calea siguranței pieței și a funcționării corespunzătoare a pieței unice. Directiva privind siguranța generală a produselor și normele care reglementează supravegherea pieței trebuie înlocuite cu un singur regulament, reprezentând instrumentul juridic care garantează cel mai ridicat nivel de claritate și uniformitate.

Din acest motiv, consider că aceasta este una dintre prioritățile importante care să fie incluse în raportul Correia De Campos privind actul pieței unice pentru europeni, pentru care sunt raportoare alternativă. În plus, în lumina faptului că tot mai multe persoane fac cumpărături online, legislația privind siguranța produselor și supravegherea pieței trebuie actualizată pentru a include măsuri privind vânzările online, în vederea consolidării încrederii consumatorilor în acest domeniu.

Niki Tzavela (EFD), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție a dnei Schaldemose, deoarece acesta este un aspect important și de actualitate. Mecanismele existente legate de siguranța generală a produselor trebuie îmbunătățite, deoarece acest lucru va contribui la asigurarea unui standard ridicat de protecție pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.

Provenind dintr-o țară aflată la o intersecție geografică, consider că această propunere este extrem de constructivă, deoarece numeroase produse importate din țări terțe nu respectă specificațiile privind sănătatea și calitatea prevăzute în mod clar de legislația UE. Vom putea fi cu adevărat eficienți și contribui la curățarea pieței și oferirea de beneficii reale pentru

consumatori numai dacă aceste produse sunt supuse unor astfel de mecanisme de prevenție și supraveghere.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului privind revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței deoarece, în general, susțin consolidarea supravegherii pieței în interesul unei protecții eficiente a consumatorilor. Consider că este importantă protejarea copiilor, persoanelor în vârstă și persoanelor cu handicap deoarece Comunitatea are o responsabilitate specială față de aceste grupuri. După o perioadă de zece ani, era timpul ca directiva să fie revizuită în mod detaliat pentru a include noi canale comerciale, precum cumpărăturile online.

Raport: Michèle Rivasi (A7-0035/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestui raport deoarece sunt de acord că este necesară o cooperare mai bună în ceea ce privește reacția la pandemii și că se impune revizuirea planurilor de prevenție întocmite de UE și statele membre. Organizația Mondială a Sănătății trebuie să își reevalueze de urgență definiția pandemiei, ținând cont nu numai de răspândirea geografică, dar și de gravitatea sa. Consider că acest aspect ar fi mai bine gestionat prin evaluarea strategiilor recomandate de vaccinare, iar acest lucru se poate face numai dacă Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor își exercită mai eficient competențele în calitate de agenție independentă, cu resurse adecvate în acest scop.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Salut această inițiativă care dorește să asigure o mai bună vigilență și o transparență deplină cu privire la evaluarea medicamentelor recomandate în cazurile de urgență sanitară și o îmbunătățire a strategiilor de vaccinare și comunicare, pentru a preveni și a preîntâmpina pandemiile. Consider că Uniunea Europeană trebuie să aloce mai multe resurse cercetării și dezvoltării în ceea ce privește măsurile de prevenire în domeniul sănătății publice, pentru o creștere a investițiilor dedicate unei mai bune evaluări și anticipări a impactului unui virus gripal, atât în perioada dintre pandemii, cât și la începutul unei pandemii, motiv pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Uniunea Europeană a fost obligată să învețe din gestionarea controversată din 2009-2010 a gripei H1N1 în Europa, și să adopte măsurile necesare de prevenire a altor reacții disproporționate. De aceea, am votat în favoarea acestui text, care prevede mai multă cooperare, mai multă independență și mai multă transparență pentru a gestiona eficient orice pandemie viitoare. Mai multă cooperare, în sensul că acest text are în vedere revizuirea planurilor de prevenție instituite de Uniunea Europeană, o revizuire a rolurilor și responsabilităților actorilor-cheie și introducerea unei proceduri care să le permită statelor membre să achiziționeze în grup vaccinuri și medicamente. Acest text îi solicită, de asemenea, OMS să includă criteriul gravității în definiția unei pandemii. Mai multă independență, în sensul că textul prevede ca Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor să își exercite competențele în calitate de agenție independentă, pentru a dispune de studii științifice neinfluențate de companiile farmaceutice. În cele din urmă, mai multă transparență, în sensul că textul solicită evaluarea eficacității strategiilor de vaccinare. Astfel, acest text va permite o comunicare mai consecventă între statele membre.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. Potrivit cifrelor furnizate de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor la sfârșitul lui aprilie 2010, gripa A(H1N1) a cauzat 2900 de morți în Europa în 2009. Aceste cifre sunt mici față de cifrele oficiale privind mortalitatea în cazul gripei sezoniere, pe care Comisia le-a

estimat la 40 000 de morți într-un an mediu și 220 000 într-un sezon foarte grav. De asemenea, acestea sunt mult mai mici decât majoritatea prognozelor optimiste sugerate de serviciile de sănătate din statele membre ale UE. Pentru acest virus s-a emis o alertă de nivel maxim, declanșând în unele state membre numeroase măsuri foarte costisitoare (de exemplu costurile sunt estimate la 1,3 miliarde de euro în Marea Britanie și 990 de milioane de euro în Franța – față de 90 de milioane de euro pentru gripa sezonieră) și în aceste cazuri, disproporționate față de pericolul real al virusului. Sunt de acord că Organizația Mondială a Sănătății ar trebui să revizuiască definiția unei pandemii, care să nu se bazeze numai pe răspândirea virusului, ci și pe posibila gravitate a unei boli pentru a permite răspunsuri mai adecvate și pentru a proteja cetățenii UE împotriva pericolelor reale. Consider că în acest domeniu este necesară o mai bună cooperare între statele membre și instituțiile și organizațiile responsabile, precum și o distribuire mai transparentă a responsabilității în rândul actorilor-cheie.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Gripa A (H1N1), cauzată de virusul gripal A H1N1, a fost detectată inițial în Mexic la sfârșitul lui martie 2009 și, ulterior, s-a răspândit în mai multe țări. În mai 2009, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a atribuit un nivel moderat de gravitate gripei A (H1N1), iar în iunie același an, OMS a declarat o alertă de nivelul 6, corespunzătoare cu o etapă de pandemie. Alerta de nivel maxim declarată de OMS a condus la o serie de măsuri în Europa. În unele cazuri, acestea au fost măsuri foarte costisitoare (de exemplu, costurile au fost estimate la 1,3 miliarde de euro în Marea Britanie și 990 de milioane de euro în Franța, față de 87 de milioane de euro în cazul gripei sezoniere). Răspunsul a fost disproporționat. Fiecare stat membru a reacționat în nume propriu, fără prea multă coerență sau solidaritate. Acest raport, pe care l-am susținut, ajunge la concluziile corecte recomandând un nivel mai mare de coordonare între statele membre și instituțiile europene din domeniul sănătății, precum și clarificarea și revizuirea rolurilor și responsabilităților actorilor-cheie și structurilor de gestionare, precum și a amenințărilor de la nivel european. În cele din urmă, recunoaște nevoia de studii privind vaccinuri și medicamente antivirale care sunt independente de industria farmaceutică, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea răspândirii vaccinului.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* În lumina reacției mai multor țări din Uniunea Europeană în privința combaterii unei posibile pandemii a virusului H1N1, sunt de acord că sunt necesare îmbunătățiri în formularea de răspunsuri bazate pe informații științifice disponibile în acest tip de situație. Prin urmare, susțin revizuirea planurilor de răspuns și prevenție în cazul unui risc de pandemie. Orice revizuire trebuie să urmărească o mai mare cooperare și coordonare între autoritățile din domeniul sănătății din statele membre și instituțiile europene. Un alt aspect pe care îl consider extrem de important este necesitatea transparenței, atât în privința produselor medicale utilizate, cât și a rapoartelor științifice furnizate de autoritățile sanitare, pentru a preveni conflictele de interes și pentru a asigura siguranța cetățenilor și furnizarea de informații pentru aceștia.

Carlos Coelho (PPE), *în scris. – (PT)* UE era regiunea din lume cel mai bine pregătită și avea cea mai bună capacitate de reacție pentru a gestiona această epidemie, deși diferențele considerabile dintre gradul de pregătire a statelor membre și lipsa de coordonare reală între ele au subminat acest lucru. Pregătirea și reacția față de riscurile la adresa sănătății din cadrul UE țin de responsabilitatea statelor membre, așa că este esențial să se îmbunătățească cooperarea dintre ele, instituțiile și organizațiile internaționale și regionale, mai ales în etapele inițiale ale unei epidemii virale, pentru a-i evalua gravitatea și pentru a lua decizii relevante de gestionare a acesteia și pentru a adopta o abordare coerentă. Recomandările

diferite formulate în UE și în statele membre în privința grupurilor țintă prioritare pentru vaccinare indică nivelul foarte ridicat de nesiguranță și punctele de vedere divergente care se mențin în ceea ce privește un răspuns adecvat. Costurile, care au fost semnificative, ar fi putut fi reduse printr-o cooperare mai bună între statele membre și între acestea și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor. Susțin necesitatea de a întocmi un cod de conduită european privind exercitarea rolului de expert științific în cadrul oricărei autorități europene responsabile de siguranță și de gestionarea riscurilor și previziuni, pentru a evita răspândirea cazurilor de corupție.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Gestionarea epidemiei de gripă H1N1, pentru care au existat avertizări anterioare, a fost un eșec. Prin urmare, ar trebui să învățăm din această criză pentru a putea gestiona mai eficient amenințările viitoare de pandemii. În mod clar, statele membre trebuie să coopereze mai mult unele cu altele, dar și cu instituțiile europene, pentru a furniza un răspuns mai eficient în cazul unei pandemii. În aceeași măsură, trebuie să clarificăm rolul structurilor de la nivelul UE care gestionează amenințările medicale și să ne asigurăm că OMS revizuieste definiția criteriilor care permit declararea unei alerte pandemice mondiale. În cele din urmă, ar părea adecvată conceperea unui sistem de achiziții publice comune de vaccinuri de către statele membre. Nu în ultimul rând: trebuie să existe o transparență totală în ceea ce privește experții care fac recomandări autorităților publice europene din domeniul sănătății, pentru a pune capăt potențialelor conflicte de interese.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Salut votul privind acest raport, pentru care am fost numită raportoare alternativă pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat). De dragul celor 500 de milioane de cetățeni pe care îi reprezentăm, trebuie să învățăm din această criză pentru a putea gestiona mai eficient orice amenințări pandemice. Textul adoptat ieri este un compromis foarte bun în ceea ce privește cooperarea în materie de sănătate, independența și transparența.

Având în vedere eșecul dovedit al cooperării autentice în materie de sănătate dintre statele membre, a fost necesară adoptarea unei abordări constructive și practice care cuprinde următoarele acțiuni:

O cooperare consolidată între statele membre și o coordonare mai bună între statele membre și instituțiile europene pentru a asigura un răspuns mai eficient în cazul unei viitoare pandemii;

Clarificarea rolurilor structurilor de la nivelul UE pentru gestionarea amenințărilor medicale;

Solicitarea ca OMS să revizuiască definiția criteriilor de impunere a unei alerte globale de pandemie;

Evaluarea strategiilor de vaccinare și comunicare aplicate în statele membre pentru a recâștiga încrederea cetățenilor;

Crearea unui sistem comun de achiziții a vaccinurilor de către statele membre, pentru a preveni disparitățile;

Publicarea declarațiilor de interese ale experților care fac recomandări autorităților publice europene din domeniul sănătății, pentru a preveni orice conflicte de interese.

Ioan Enciu (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport, întrucât consider că este nevoie de o mai bună coordonare la nivel european în ceea ce privește răspunsul la riscurile epidemiologice. Cazul gripei H1N1 a demonstrat o gestionare defectuoasă a

riscurilor la nivel mondial, în principal din cauza neadecvării corelației dintre nivelurile de alertă și pericolele reale, acest lucru ducând, printre altele, la mari risipe de fonduri. În acest context, consider că Uniunea Europeană are nevoie de implementarea unui sistem independent de evaluare a riscurilor pandemice și, de asemenea, de o mai bună coordonare în ceea ce privește gestionarea acestor riscuri. În acest context, Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor trebuie înzestrat cu capacitățile necesare pentru a putea juca un rol cât mai activ în acest domeniu.

Edite Estrela (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea raportului privind gestionarea gripei H1N1 deoarece subliniază importanța consolidării cooperării, independenței și transparenței din cadrul gestionării viitoarelor crize pandemice, mai ales prin aplicarea mai bună a competențelor Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor în calitate de agenție independentă.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* În 2009, lumea a fost cuprinsă de teamă în fața unui virus posibil fatal și având un potențial pandemic major: gripa A. Din fericire, cele mai mari temeri legate de morbiditate și mortalitate asociate cu virusul H1N1 nu au fost confirmate. În Europa, acest virus a cauzat 2900 de morți, cu mult sub numărul celor cauzate de gripa sezonieră. Cu toate acestea, ca urmare a alertei și temerilor Organizației Mondiale a Sănătății, statele membre au luat măsuri excepționale, precum vaccinările în masă, care au reprezentat un cost substanțial pentru sistemele de sănătate. Este important să se tragă concluzii din gestionarea gripei A, nu să se sublinieze erorile. Consider că cea mai evidentă este că, chiar și în acest caz, este mai bine să se greșească prin exces decât prin omisiune. În al doilea rând, trebuie să învățăm lecții pentru viitoarele pandemii, care pot fi mai agresive, și trebuie să înțelegem cum și când să acționăm și ce măsuri să luăm.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Din fericire, potrivit datelor furnizate de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor, virusul gripei H1N1 a cauzat mai puține decese decât se prevăzuse inițial, iar în prezent este considerată o boală cu un nivel scăzut de gravitate în UE. A creat un anumit grad de alarmare la începutul răspândirii, ceea ce a condus mai multe state membre să investească substanțial în programe de vaccinare care s-au dovedit a fi excesive, deoarece în țări precum Polonia, care nu a luat măsuri excepționale, rata de mortalitate a rămas la nivelul celei din țările care au organizat campanii naționale de vaccinare, cu costuri estimate la milioane de euro.

Potrivit acestui raport, „politicile de achiziționare a vaccinurilor au fost stabilite deja în cadrul unor contracte de achiziționare în avans semnate în 2007 cu unele societăți farmaceutice”. Acest lucru denotă lipsa transparenței în cadrul acestei proceduri din cauza dependenței inacceptabile a statelor membre de companiile farmaceutice. Astfel, trebuie să fiu de acord cu raportoarea, și sper că recomandările sale, mai ales cele privind certitudinea informațiilor și principiul precauției – care trebuie să fie în avantajul pacienților, și nu al companiilor – sunt luate în considerare de Comisie și de toate statele membre.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* În lumina procesului dificil al gestionării pandemiei declarate de gripă A (H1N1) și a cifrelor confirmate (2900 de morți ca urmare a gripei H1N1, față de 40 000 cauzate de gripa sezonieră în același an), raportul solicită transparență, ceea ce ni se pare laudabil. Aceasta este legată atât de ceea ce s-a întâmplat – prin clarificarea completă a procedurilor adoptate și a responsabilităților – cât și de gestionarea situațiilor viitoare. Sunt menționate în special următoarele situații: problema achiziționării de vaccinuri și medicamente antivirale; informații privind cazurile înregistrate și gravitatea acestora; acordarea accesului la documente privind studiile clinice, protocoalele

de cercetare și efectele adverse ale medicamentelor (din partea Agenției Europene pentru Medicamente) și conflicte de interese în rândul specialiștilor care formulează recomandări pentru autoritățile europene din domeniul sănătății publice. Raportul „solicită ca planurile de prevenire puse în aplicare în cadrul UE și al statelor membre în perspectiva viitoarelor pandemii de gripă să fie reexaminare astfel încât să devină mai eficiente și mai consecvente, suficient de autonome și de flexibile”. De asemenea, recomandă consolidarea cooperării dintre statele membre în acest domeniu, atât în ceea ce privește definiția gravității epidemiilor virale, cât și procesul decizional. În ansamblu, considerăm că este pozitiv și, prin urmare, am votat în favoarea sa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* În această etapă de evaluare a modului de gestionare a gripei H1N1, avem lecții de învățat, și trebuie să recunoaștem că țările trebuie să dispună de sisteme de sănătate publică și de informare publică în domeniul sănătății publice care să poată funcționa în diferite domenii, în special:

- elaborarea și evaluarea studiilor științifice, independente de industria farmaceutică, privind eficacitatea, siguranța și raportul risc/beneficiu al vaccinurilor antivirale și al medicamentelor, precum și privind grupurile-țintă recomandate;
- evaluarea informațiilor privind medicația recomandată în cazul unei urgențe medicale, mai ales în situații de pandemie;
- consolidarea capacității în privința gestionării și anticipării riscurilor și în privința cercetării și gestionării în aceste domenii, precum și în ceea ce privește măsurile preventive de sănătate publică.

De asemenea, este necesară îmbunătățirea cooperării dintre diferitele servicii naționale, precum și dintre acestea și instituțiile și organizațiile internaționale și regionale relevante.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris. – (IT)* Sprijin raportul dnei Rivasi referitor la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE deoarece subliniază atitudinea excesiv de alarmistă a Uniunii Europene în evaluarea problemei. Susțin acordarea unui nivel suficient de atenție problemelor legate de sănătatea cetățenilor UE, însă nu adoptarea unei atitudini exagerat de alarmiste, care dă naștere la cheltuieli exorbitante în domeniul sănătății publice. De aceea am votat în favoarea raportului.

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris. – (IT)* Propunerea de rezoluție pe care am adoptat-o a pus bazele unei reflecții foarte necesare privind răspunsul Uniunii Europene la răspândirea gripei porcine.

Așa cum își amintește toată lumea, în loc de a găsi soluții comune în acel moment, statele membre s-au încăpățânat să adopte poziții individuale. Diferitele reacții ale guvernelor naționale au variat în mare măsură, de la vaccinări la scară largă până la niciun tip de vaccinare, ca în Polonia. Această experiență ar trebui să ne motiveze să îmbunătățim coordonarea dintre autoritățile naționale din domeniul sănătății și instituțiile europene, să revizuiți strategiile de prevenție și vaccinare și să redefinim criteriile care justifică o alertă pandemică.

Aș dori să subliniez că o cooperare mai eficientă poate conduce nu doar la reduceri ale costurilor în gestionarea acestor crize, nu în ultimul rând prin eventuala achiziționare în grup a vaccinurilor de către statele membre, ci și, în primul rând, poate garanta că oamenii beneficiază de mai multă protecție deoarece, desigur, virusul circulă dincolo de frontiere.

În cele din urmă, sper că Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor va beneficia de sprijinul necesar pentru a continua să-și desfășoare activitatea de evaluare și controlare a urgențelor medicale în deplină independență.

Robert Goebbels (S&D), *în scris. – (FR)* Am votat pentru raportul referitor la evaluarea gestiunii gripei H1N1. Cu toate acestea, aș dori să subliniez că această „gestionare” a reprezentat, de fapt, încă o capitulare în fața „principiului precauției”, care presupune acțiune înainte de o reflecție adecvată. Faptul că Directoarea generală a OMS a declarat o pandemie amenințătoare, însă a ales să nu se vaccineze, este o ilustrare grăitoare a discrepanței dintre evaluarea personală a gravității epidemiei și discursul public al celor responsabili. De la afacerea cu sângele contaminat, niciun funcționar din domeniul sănătății publice nu a mai dorit să își asume responsabilitatea.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris. – (FR)* Gripa H1N1 a fost extrem de instructivă. În primul rând, ne-a învățat cum să aruncăm banii pe fereastră. Costul acestei gripe „porcine” (900 de milioane de euro potrivit Curții de Conturi!) nu se justifică prin numărul victimelor. Au existat de 10 ori mai puține victime ale gripei H1N1 decât victime ale gripei sezoniere obișnuite. Totuși, este adevărat că cele 2 000 de victime anuale, din care majoritatea erau în vârstă sau deja bolnave, nu interesează pe nimeni. Sunt mult mai puțin exotice.

În continuare, ne-a învățat cum să ascundem foarte bine lipsa de judecată în spatele discursurilor alarmiste și a tapajului. Sute de milioane de doze au fost comandate inutil. Am organizat ceea ce trebuia să fie un program de vaccinare în masă fără a ține cont de buna judecată. Comunicarea a fost atât de exagerată și contradictorie încât francezii au întors spatele cu suspiciune ordinelor primite, și pe bună dreptate.

A existat o suspiciune a unui interes comun între cei care au luat deciziile politice și cei care au beneficiat financiar de pe urma acestora. În cele din urmă, gripa H1N1 ne-a învățat că, în Franța, oricât de supus greșelilor, neglijent sau incompetent ar fi un ministru, nimic nu îl va obliga să își dea demisia. Iar evenimentele zilnice din guvernul francez dovedesc că, în această privință, nu s-a schimbat absolut nimic!-

Mathieu Grosch (PPE), *în scris. – (DE)* În 2009 și 2010 a existat o lipsă de transparență în modul în care am gestionat tulpina de gripă H1N1, desemnată drept pandemie de Organizația Mondială a Sănătății. Aceasta este vizată în „Raportul referitor la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE”. Salut acest raport, mai ales deoarece prevede o transparență completă privind medicamentele utilizate în caz de intervenție medicală urgentă și în cazul unei pandemii.

Statele membre au acționat unilateral în comandarea și utilizarea vaccinurilor. În acest context, problema importantă este evaluarea strategiei de stocare a vaccinurilor și achiziționarea comună a vaccinurilor de către statele membre pe viitor. De asemenea, este importantă îmbunătățirea coordonării dintre autoritățile responsabile din statele membre și agențiile europene.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris. – (FR)* Datorită amendamentelor depuse de grupul meu politic, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), acest raport conține propuneri constructive pentru a ne ajuta să învățăm din criza de sănătate cauzată de virusul H1N1, în special prin consolidarea coordonării europene.

Într-adevăr, raportul inițial a cuprins o serie de inexactități și ar fi putut descuraja oamenii de la a se vaccina. Cu toate acestea, raportul în forma adoptată astăzi încearcă să restabilească încrederea cetățenilor noștri în gestionarea crizelor din domeniul sănătății. Personalul

medical va trebui să se implice mai mult în elaborarea și punerea în aplicare a unei strategii de prevenire și combatere a unei pandemii. Nu mai putem permite o astfel de confuzie și suspiciune în cadrul campaniilor de imunizare.

Va fi esențială îmbunătățirea comunicării dacă se ține cont de cât de ușor circulă zvonurile fără temei științific în noile mijloace de informare în masă și pe internet. Din fericire, gripa a fost mai puțin gravă decât s-a anticipat, însă ar fi periculos să se subestimeze gradul de imprevizibilitate și gravitatea potențială a viitoarelor pandemii.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece Organizația Mondială a Sănătății trebuie să își revizuiască de urgență definiția pentru a include gravitatea unei boli în definirea etapelor unei pandemii, asigurând, astfel, reacții mai corespunzătoare. Este necesară o cooperare mai bună ca răspuns la pandemii. Planurile de prevenție trebuie revizuite, rolurile și responsabilitățile actorilor-cheie trebuie clarificate și, dacă este cazul, revizuite, și este necesară o cooperare consolidată între statele membre pentru a asigura gestionarea coerentă a riscurilor în reacția față de o pandemie în conformitate cu Regulamentul internațional din domeniul sănătății, după cum este necesară o coordonare mai strictă a statelor membre cu Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor. Trebuie introdusă o procedură care să le permită statelor membre să facă achiziții în grup în mod voluntar. Producătorii trebuie să-și asume întreaga răspundere pentru indicațiile autorizate ale produselor lor, iar acest lucru trebuie aplicat pe deplin de statele membre în toate contractele de achiziționare a vaccinurilor. Planurile de prevenție instituite în UE și statele membre pentru viitoarele epidemii de gripă trebuie revizuite pentru a fi mai eficiente, coerente și suficient de autonome și flexibile pentru a fi adaptate cât mai rapid, și de la caz la caz, la riscurile reale, pe baza informațiilor relevante actualizate. Sunt de acord că strategiile de vaccinare trebuie să se bazeze pe trei condiții pentru a avea succes: eficacitatea vaccinului, un raport pozitiv risc/beneficiu pentru vaccinuri și direcționarea către grupurile țintă.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) Consider că rezoluția referitoare la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE ilustrează clar greșelile făcute și, totodată, pune bazele unei gestionări proaspete, eficiente a epidemiilor de gripă. Se cunoaște foarte bine că reacția la răspândirea gripei H1N1 a fost exagerată în raport cu amploarea reală a problemei. Tocmai din acest motiv, consider că planurile de prevenție a epidemiei de gripă din Europa trebuie revizuite pentru a furniza răspunsuri rapide, consecvente și eficiente. În această privință, consider că este esențială consolidarea cooperării și coordonării dintre statele membre pentru a formula o abordare strategică europeană a problemei. În plus, consider că ar fi util, așa cum menționează textul rezoluției, ca experții științifici independenți care nu sunt legați de industria farmaceutică prin niciun fel de interese să se implice în acest proces, alături de operatorii din sectorul farmaceutic.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Cunoscând gravitatea gripei H1N1 și importanța sănătății cetățenilor noștri, consider că este deosebit de important acest raport, care subliniază totodată gestionarea corectă a acestor situații. Gravitatea moderată a acestei boli, care a fost confirmată încă din anul 2009 de Organizația Mondială a Sănătății, și abordarea diferită a statelor membre, care a cauzat costuri foarte mari, vânzarea vaccinurilor produse în regim de urgență și revizuirea definiției pandemiei, luând în calcul nu doar criteriul extinderii geografice, ci și gravitatea sa, denotă faptul că abordarea diferită este absolut necesară. Uniunea Europeană are nevoie de mai multă cooperare, transparență și independență în ceea ce privește rezolvarea acestor situații.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris.* – (PL) Subiectul gripei apare în fiecare an nu numai pe ordinea de zi a Parlamentului European, ci și în cea a numeroase parlamente naționale. Consider că raportul Rivasi adoptă o abordare foarte largă a gripei H1N1, discutând-o la mai multe capitole precum cooperarea, independența și transparența, care vor fi absolut esențiale în cazul unei viitoare pandemii. Consider că Uniunea Europeană trebuie să adopte măsuri active și rapide, așa că am votat în favoarea adoptării raportului referitor la gestiunea gripei H1N1.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat pentru acest raport deoarece nu am avut nicio obiecție față de conținutul acestuia. Totuși, având în vedere impactul limitat al gripei H1N1, nu înțeleg de ce Parlamentul a hotărât să îi aloce timp și resurse.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) Aș dori să-i mulțumesc raportoarei pentru un raport sincer și detaliat, care conține multe mesaje alarmante. Fără îndoială, abordarea comună a UE pe parcursul pandemiei a testat potențialul acțiunilor comune, evidențiind totodată slăbiciuni esențiale, mai ales legate de prevenire, statistici obiective și achiziționarea de medicamente sigure și eficiente. Recent, UE s-a confruntat de două ori cu problema unei infecții virale periculoase. Nu s-au învățat suficiente lucruri din această experiență. Salut propunerile privind o testare mai strictă a eficacității medicamentelor și solicitarea unei colectări de date obiective, precum și interesul de a proteja toți cetățenii UE, indiferent de sistemul de îngrijiri medicale. Consider extrem de importantă cerința privind finanțarea cercetării și dezvoltării, precum și norma ca întreprinderile farmaceutice să aibă un rol consultativ, nu unul decisiv. Același lucru este valabil pentru studiile și testele privind materialele de vaccinare și alte medicamente, care trebuie întocmite independent de companiile farmaceutice. De asemenea, susțin solicitarea unor norme mai stricte pentru profesioniștii și consilierii care lucrează pentru instituțiile europene. Publicul trebuie informat în mod clar și transparent, însă într-un mod care să nu producă panică, dar care să furnizeze informații calificate și ușor de înțeles. În calitate de chestor cu o responsabilitate comună pentru protejarea sănătății deputaților europeni și a angajaților Parlamentului European (PE), aș dori să afirm că măsurile noastre din PE au fost eficiente, însă costisitoare.

Clemente Mastella (PPE), *în scris.* – (IT) Pe baza datelor statistice prezentate în acest raport, reacția la răspândirea gripei H1N1 a fost de fapt disproporționată față de natura reală a fenomenului, generând campanii foarte costisitoare de vaccinare în numeroase state membre. Prin urmare, raportoarea a considerat adecvat să ridice niște probleme extrem de importante, în special privind influența covârșitoare a companiilor farmaceutice. A solicitat ca studiile privind medicamentele antivirale să fie independente de companiile farmaceutice. Procedurile accelerate de autorizare și-au dovedit limitele, deoarece nu sunt disponibile dovezi științifice și, prin urmare, se utilizează încă datele publicate de industrie. De asemenea, este necesară o cooperare mai bună, pentru a solicita revizuirea planurilor de prevenție și a rolurilor actorilor-cheie și pentru a le permite statelor membre să facă achiziții în grup în mod voluntar. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) trebuie să își revizuiască cât mai repede definiția unei pandemii pentru a include virulența virusului în clasificarea sa. În această privință, vaccinul trebuie să fie eficient, trebuie să existe un raport pozitiv între riscuri și beneficii și trebuie direcționat în mod real către grupurile țintă. În cele din urmă, trebuie să se evite orice conflicte de interese deoarece acestea pot genera imediat suspiciuni ale opiniei publice legate de presiuni necorespunzătoare.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest raport prezintă avantajul de a condamna lipsa de transparență a Agenției Europene pentru Medicamente, precum și relațiile dintre companiile farmaceutice și experții în vaccinuri și medicamente antivirale.

Astfel, este regretabil că raportul nu solicită suspendarea activităților acestei agenții până la adoptarea unei reforme reale, cuprinzătoare. Votez pentru a o încuraja pe raportoare ca data viitoare să meargă mai departe.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Gestionarea gripei H1N1 în UE a scos la iveală o varietate de dificultăți, mai ales legate de gravitatea și amploarea reale; reacția statelor membre a fost disproporționată și extrem de costisitoare comparativ cu numărul de decese înregistrate anual ca urmare a gripei obișnuite și cu sumele cheltuite de statele membre pentru combaterea sa. O analiză a gestionării gripei H1N1 în Europa ilustrează o problemă de bază: lipsa unei evaluări independente de către autoritățile naționale și/sau europene din domeniul sănătății și incapacitatea implicită de a adapta măsurile din domeniul sănătății publice în cel mai bun mod posibil și în timp real la statisticile clinice și epidemiologice reale disponibile. Astfel, sunt necesare schimbări în gestionarea cazurilor viitoare de pandemii pentru a evita o panică generalizată în rândul oamenilor, precum și costuri inutile.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris.* – Acest raport evaluează gestionarea gripei H1N1 în 2009-2010 în UE și subliniază elemente care ar trebui îmbunătățite: cooperarea, independența și transparența în gestionarea viitoarelor crize pandemice, și anume printr-o mai bună aplicare a competenței Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC).

Cu toate acestea, o singură evaluare nu este suficientă și nu am observat nicio evoluție suplimentară în domeniul reacției rapide și eficiente la epidemii de boli și nu am auzit nimic despre măsurile preventive. Ca întotdeauna, raportul este vag și general. Am votat în favoarea sa deoarece nu există alt raport.

Andreas Mølzer (NI), *în scris.* – (DE) În 2009, gripa A/H1N1 a făcut mai puține victime decât gripa sezonieră. Deși OMS a clasificat gripa H1N1 drept boală minoră, în același timp a emis o alertă pandemică de nivelul 6, cel mai înalt nivel posibil. Pentru a-și îndeplini obligațiile față de populație, statele membre UE au cheltuit miliarde pentru a combate o epidemie de gripă a cărei amenințare potențială este mai mică decât cea a gripei obișnuite. Mass-media a contribuit, de asemenea, la panică. Când o pandemie este anunțată ca fiind periculoasă însă se dovedește a fi minoră, viitoarele avertismente îngrijorătoare nu vor mai fi luate în serios. Acest lucru demonstrează clar că OMS trebuie să-și revizuiască criteriile pandemice.

Fără îndoială, buna cooperare și achizițiile comune sunt avantajoase în cazul unei pandemii, ajutând la reducerea costurilor. Totuși, dacă autorizarea de noi medicamente se realizează în grabă pentru a gestiona pandemiile iluzorii, atunci ne confruntăm cu o problemă enormă. Rolul mass-media și al companiilor farmaceutice în sporirea panicii nu a fost luat în considerare. Din acest motiv, m-am abținut de la vot.

Rolandas Paksas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece este dificil să se prevadă gravitatea unei pandemii și modul în care va evolua și de multe ori când izbucnește o pandemie, multe dintre deciziile luate sunt disproporționate. Prin urmare, este necesar să se acorde o atenție deosebită asigurării cooperării, independenței și transparenței. În primul rând, planurile de prevenție elaborate de UE și statele membre pentru viitoarele epidemii de gripă trebuie revizuite în mod consecvent, pentru a fi flexibile și adaptate eficient de fiecare dată când există riscul unei epidemii de gripă. În plus, trebuie să încurajăm cooperarea și coordonarea acțiunilor la nivel internațional și regional pentru a asigura în mod adecvat gestionarea riscurilor și pentru a reacționa prompt în fața riscului unei epidemii. Consider că trebuie alocate mai multe resurse financiare pentru cercetare

și dezvoltare și, în acest scop, trebuie să sporim investițiile pentru a evalua și anticipa impactul unui virus gripal. Este important să garantăm transparența contractului de achiziție în avans și a procesului de livrare, eliminând corupția din acest domeniu. Trebuie să limităm influența companiilor farmaceutice, nu numai în privința distribuției, ci și a efectuării de studii privind vaccinurile și medicamentele antivirale. Experții științifici trebuie să declare public că nu au interese financiare sau de alt tip în industria farmaceutică.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea raportului referitor la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE. În multe cazuri, inclusiv în Grecia, atenția din partea instituțiilor și a statului a scăzut pe măsură ce publicitatea a crescut. Dezbaterile privind gripa au încetat, însă virusul nu numai că există în continuare; dar se dovedește mai periculos ca înainte. De exemplu, în Grecia, s-a înregistrat recent o creștere atât a cazurilor de boală, cât și a victimelor acesteia, numărul de decese depășind 100. Principala cauză raportată a fost lipsa de informații: grupuri vulnerabile, precum bolnavii cronici care ar fi trebuit să se vaccineze nu au făcut acest lucru, considerând că pericolul a trecut.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Raportul referitor la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE subliniază nivelul scăzut de gravitate, în termeni statistici, pe care l-a avut boala în Europa (la nivel uman, fiecare persoană care a murit este o pierdere de neînlocuit). Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor a raportat 2900 de morți în Europa în urma infecției cu virusul H1N1 în anul 2009. Acest număr este mai mic decât estimările oficiale ale Comisiei Europene pentru numărul deceselor cauzate exclusiv de gripa sezonieră. De asemenea, numărul morților este mult mai mic decât cele mai optimiste previziuni ale serviciilor de sănătate din statele membre UE. Faptul că statele membre și instituțiile europene au acceptat nivelul maxim de alertă declarat de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a condus la o serie de măsuri costisitoare și disproporționate în raport cu gravitatea gripei H1N1. Totuși, având în vedere recomandarea OMS, nu cred că s-ar fi putut lua alte măsuri. Însă acest caz mai necesită reflecție și sunt de acord cu raportoarea că UE are nevoie de mai multă cooperare între statele membre, de mai multă independență și transparență, în special privind evaluarea raportului cost/beneficiu a acestor măsuri cu un impact financiar major.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Raportul consideră că este necesară o mai bună cooperare în răspunsul la pandemii și solicită revizuirea planurilor de prevenție întocmite de UE și statele membre. De asemenea, solicită consolidarea cooperării între statele membre și coordonarea statelor membre cu Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor. De asemenea, îi solicită de urgență OMS să revizuiască definiția unei pandemii, pe baza răspândirii geografice și gravității. Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor este invitat să facă uz de competențele sale în calitate de agenție independentă și să comunice gravitatea riscurilor de infecție din UE, făcând recomandări privind cele mai bune practici în domenii precum tehnicile de gestionare a crizelor, vaccinare și strategii de comunicare. În plus, raportul solicită evaluarea strategiilor de vaccinare împotriva gripei recomandate în UE și aplicate în statele membre, cuprinzând eficacitatea vaccinurilor, raportul risc/beneficiu și diferitele grupuri țintă recomandate, în ceea ce privește utilizarea sigură și eficace și rapoartele statelor membre privind informații relevante pentru Comisie (numărul dozelor de vaccinuri achiziționate și utilizate efectiv, numărul infecțiilor cu H1N1 și numărul de morți ca urmare a infecției etc.). UE trebuie să îmbunătățească cooperarea, independența și transparența din gestionarea viitoarelor crize pandemice.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris. – (IT)* Aș dori să o felicit dna Rivasi pentru munca sa excelentă. Acest raport constituie o încercare importantă de a sublinia îndoielile generate de răspunsul disproporționat la gripa porcină în Europa, precum și influența potențială a companiilor farmaceutice asupra măsurilor luate.

Am o atitudine critică față de răspunsul UE la „gripa porcină” din 2009-2010, virusul H1N1. Pentru viitor, sugerez achiziționări în grup de vaccinuri pentru a economisi bani și norme mai eficiente pentru a preveni conflictele de interese, de exemplu publicând declarațiile de interese ale experților care oferă recomandări autorităților naționale în domeniul sănătății. În această privință, este de subliniat că în conformitate cu legislația europeană, răspunderea pentru vaccinuri aparține producătorilor, și nu guvernelor naționale.

De asemenea, solicit Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) să își revizuiască definiția „pandemiei” și, de asemenea, să țină cont de virulența bolii și nu numai de răspândirea geografică a virusului. Pentru a-i oferi Uniunii propria capacitate de a preveni riscurile unei pandemii, Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) trebuie să i se garanteze sprijinul de care are nevoie pentru a-și realiza sarcinile în deplină independență.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. – Astăzi, PE* a pus în lumină reacția disproporționată în cazul epidemiei de gripă porcină din Europa. Statele membre au cheltuit miliarde de euro pe vaccinuri, care au fost autorizate în grabă în pofida gravității moderate a virusului. Se știe că bugetele de sănătate sunt suprasolicitate și există probleme de sănătate mult mai importante de gestionat decât acordarea de subvenții companiilor farmaceutice. Astăzi, deputații europeni au solicitat revizuirea mecanismelor UE de reacție în domeniul sănătății. Planurile de pregătire trebuie să devină suficient de autonome și flexibile pentru a fi adaptate cât mai rapid posibil la riscurile reale. Evaluarea medicamentelor trebuie să fie pe deplin transparentă și toate declarațiile de interese trebuie publicate pentru a permite examinarea eventualelor conflicte de interese. UE a urmat orbește OMS în reacția la epidemia de gripă porcină, iar acest lucru trebuie să se schimbe. PE a solicitat o evaluare corespunzătoare a riscurilor în UE, precum și dotarea Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor cu mijloacele adecvate pentru a-și îndeplini toate sarcinile și, nu în ultimul rând, pentru a evalua gravitatea riscurilor de infecție.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris. – (IT)* Deși virulența gripei H1N1 în Europa nu a fost foarte agresivă, acest virus a cauzat până în prezent nu mai puțin de 4700 de decese.

Raportul publicat de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) observă că, în gestionarea virusului, UE nu a putut să se adapteze rapid la măsurile medicale necesare pentru a limita infecția. Acest lucru se datorează în mare parte strategiilor de prevenție adoptate în diferitele state membre, planificate în consultare cu Organizația Mondială a Sănătății (OMS) acum mai mulți ani, fără a fi actualizate în mod substanțial.

Pentru a preveni apariția unor astfel de situații și având în vedere criticile aspre primite cu privire la modul de distribuire a vaccinurilor, trebuie să ne concentrăm eforturile mai ales în această direcție pe viitor, optimizând procedurile de autorizare pentru comercializarea medicamentelor utilizate în caz de răspuns la crizele din domeniul sănătății.

Oreste Rossi (EFD), *în scris. – (IT)* Sprijinim raportul din proprie inițiativă, deoarece suntem cu toții conștienți că alarmismul excesiv legat de așa-numita pandemie de gripă aviară a costat UE aproape de 10 ori mai mult decât campania pentru gripa normală.

Faptul că Organizația Mondială a Sănătății a acceptat alarma fără a acționa independent prin analize ale costurilor și riscurilor întreprinse de agențiile europene, Centrul European

de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) și Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA), a condus la campanii de vaccinare costisitoare și inutile și, în special, a încurajat populația să cumpere cantități disproporționate de materiale sterile de unică folosință și dezinfectanți. Rezultatul final în privința victimelor, care trebuie luat în considerare de legiuitor, a fost un număr mai mic decât în cazul gripei sezoniere obișnuite.

Prin urmare, este esențial ca, în termen de șase luni, Comisia să raporteze Parlamentului printr-o analiză detaliată a costurilor și beneficiilor, arătând cum intenționează să reacționeze la situații similare pe viitor. OMS trebuie să își revizuiască definiția unei pandemii pentru a ține cont atât de extinderea geografică, cât și de virulența infecției.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Am sprijinit acest raport care evaluează gestionarea gripei H1N1 și solicită un mecanism comun de achiziționare a vaccinurilor. Este important să învățăm din epidemiile anterioare pentru a ne proteja mai bine pe viitor.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului după ce comisia a reușit, într-o anumită măsură, să elimine acuzațiile și erorile de judecată. Raportul este esențial și indică moduri în care UE se poate organiza mai bine pe viitor, cu mai multe măsuri comune pentru a preveni o epidemie.

Marina Yannakoudakis (ECR), *în scris*. – În timp ce grupul ECR este în favoarea îmbunătățirii canalelor de comunicare și cooperare dintre statele membre privind amenințările la adresa sănătății precum epidemiile, raportul privind H1N1 face recomandări eronate statelor membre legate de circumstanțele gripei și precauțiile pe care trebuie să le ia în cazul unei alte epidemii. În raport și în expunerea de motive există o serie de aspecte discutabile care ar putea conduce la o înțelegere greșită a H1N1, a impactului său asupra societăților europene și a planurilor de răspuns ale guvernelor. Considerăm că pașii recomandați pe care un stat membru trebuie să îi parcurgă în cazul unor epidemii viitoare (de la achiziționarea de vaccinuri până la reportarea faptelor către organismele UE) nu sunt înțelepți și nu ar soluționa nicio problemă majoră asociată cu H1N1 sau cu viitoarele pandemii.

De asemenea, raportul susține că răspunderea pentru vaccinuri trebuie să aparțină producătorilor, ceea ce poate îngreuna livrarea de vaccinuri și poate estompa delimitarea răspunderii. În plus, dosarul încearcă să extindă mandatul Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) și relația sa de lucru cu statele membre, ceea ce nu este de dorit, deoarece poate duce la majorarea alocațiilor bugetare. Prin urmare, Grupul ECR a votat împotriva acestui raport.

Raport: Inés Ayala Sender (A7-0048/2011)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Sprijin rezultatul favorabil al votului din cadrul comisiei privind numirea lui Harald Wögerbauer ca nou membru al Curții de Conturi, pe baza unei evaluări pozitive a CV-ului său și a răspunsurilor scrise pe care le-a oferit la chestionarul distribuit candidaților pentru postul în cauză.

Catherine Grèze (Verts/ALE), *în scris*. – (FR) Astăzi fiind centenarul Zilei Internaționale a Femeii, am votat împotriva numirii dlui Harald Wögerbauer deoarece nu sunt suficiente femei în Curtea de Conturi Europeană.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris*. – (LT) Am fost de acord cu această propunere, deoarece dl Harald Wögerbauer îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și s-a emis un aviz favorabil privind numirea dlui Harald Wögerbauer ca membru al Curții de Conturi.

David Martin (S&D), *în scris.* – M-am abținut privind numirea dlui Harald Wögerbauer ca membru al Curții de Conturi. Am procedat astfel din cauza rapoartelor din partea colegilor legate de performanțele neclare în experiența din Curtea de Conturi din Austria.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Curtea de Conturi este o instituție de supraveghere care verifică legalitatea veniturilor și cheltuielilor Uniunii Europene, verificând buna gestiune financiară și acționând în deplină independență. În acest sens, numirea membrilor săi trebuie să se facă în funcție de criterii de capacitate și independență. Astfel, la inițiativa Consiliului, Harald Wögerbauer a fost propus pentru Curtea de Conturi. Și-a transmis CV-ul, a completat un chestionar scris și a fost intervievat de Comisia pentru control bugetar. Și-a susținut cauza suficient de bine pentru a-și justifica numirea în cadrul Curții de Conturi și pentru a-și desfășura activitatea în mod capabil și independent.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Ca urmare a reformelor constituționale impuse de Tratatul de la Lisabona în 2010, partidele de la conducere din Austria au introdus un tip de procedură standardizată de numire pentru unele posturi UE. Se pare că o serie de poziții importante lipsesc din lista de la articolul 23 litera (c) din Constituția federală a Austriei, potrivit căreia deciziile privind numirile în poziții de nivel înalt trebuie aduse cel puțin la cunoștința președintelui Austriei sau guvernul federal trebuie să ajungă la un consens cu Consiliul național privind numirile. Harald Wögerbauer, director politic al Partidului Popular Austriac, urmează să devină noul membru al Comitetului executiv al Curții de Conturi Europene. Se pare că dl Wögerbauer îndeplinește criteriile tehnice. Cu toate acestea, întrucât se pare că Partidul Popular Austriac adoptă o direcție autonomă privind deciziilor pe rol legate de personalul de la nivelul UE și acest lucru contravine principiilor democratice și solicitărilor continue de mai multă transparență în numirile UE, m-am abținut de la acest vot.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport privind numirea lui Harald Wögerbauer în postul de membru al Curții de Conturi. Toate datele prezentate, pe care s-a bazat decizia mea, indică îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, mai ales garanțiile de independență și, prin urmare, salut numirea lui Harald Wögerbauer în postul de membru al Curții de Conturi.

Raport: Crescenzo Rivellini (A7-0023/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestui raport, deoarece mai multe recomandări adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) și care sunt deja puse în practică de părțile contractante la CGPM, trebuie transpuse într-un singur instrument legislativ al UE. Această simplificare este necesară pentru a evita elaborarea de regulamente anuale în vederea actualizării legislației, cum s-a întâmplat până în prezent.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document. Obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) sunt asigurarea exploatarei durabile a resurselor acvatice vii și un nivel ridicat de protecție pentru ecosistem. Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) a fost înființată printr-un acord internațional în 1949 și Comunitatea Europeană este membră a Comisiei. CGPM joacă un rol important în implementarea obiectivelor fundamentale ale politicii din domeniul

pescuitului, pentru a promova dezvoltarea, conservarea și gestionarea rațională a resurselor acvatice vii, pentru a formula și a recomanda măsuri de conservare și a promova proiecte de cooperare în domeniul instruirii. Deoarece recomandările adoptate de CGPM sunt obligatorii pentru părțile contractante și Comunitatea este una dintre acestea, prevederile acordului trebuie transpuse în dreptul comunitar, asigurând consecvența și aplicarea acestei politici.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea acestui document, care urmărește să reunească anumite măsuri adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) într-un singur act legislativ al legislației UE. Până în prezent, Comunitatea Europeană a adoptat reglementări anuale în scopul adaptării normative, acest raport marcând un pas către simplificarea birocratică și administrativă, care este unul dintre obiectivele UE.

Documentul are, de asemenea, meritul de a clarifica până și aspectele exclusiv tehnice: de exemplu, acesta stabilește măsuri clare pentru restricționarea pescuitului în Golful Leilor și stabilește dimensiunea minimă a ochiurilor de plasă din Marea Mediterană și din Marea Neagră, în timp ce interzice utilizarea de drage remorcate și de traule la adâncimi de peste 1 000 de metri. Sunt de acord, de asemenea, cu amendamentul 27, care stabilește crearea unei liste anuale a navelor cu o lungime totală mai mare de 15 m, autorizate să pescuiască în zona CGPM, în urma emiterii unei autorizații de pescuit.

Antonio Cancian (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea acestui raport deoarece cred că acesta un pas pozitiv într-un sector economic care este esențial pentru Europa, cu alte cuvinte, pescuitul. Cred că orice intervenție a UE trebuie să înceapă întotdeauna cu o analiză a nevoilor întreprinderilor locale care depind de această activitate, adesea caracterizate prin prezența IMM-urilor, atât de importante pentru economie și pentru societate.

Foarte multe zone din regiunile mediteraneene au astfel de caracteristici, fiind astfel foarte important ca propunerile legislative care vizează abordarea pescuitului din această zonă să fie inspirate în mod clar de principiul subsidiarității, astfel încât să nu riște să compromită întreg sistemul. De asemenea, sunt ferm convins că cel mai important lucru este să oferim protecție specială întreprinderilor mici și mijlocii care activează în domeniu, implicându-le în procesul de luare a deciziilor și oferindu-le cât mai multe sprijin posibil, deoarece este foarte dificil ca acestea să se dezvolte din nou. Reglementările care nu iau în considerare aceste caracteristici pot determina deteriorarea ireparabilă a piețelor mai mici, forțând o conversie în altă zonă, care ar fi foarte complicat de realizat.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Sunt de acord cu proiectul de rezoluție legislativă referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană). Pentru a preveni ca puterile Parlamentului să fie uzurpate, articolul 28 trebuie să fie eliminat din această propunere; acesta stipulează că prevederile regulamentului trebuie să fie modificate respectând procedura de comitologie, care reduce rolul Parlamentului la simpla primire a informațiilor de la Comisie în legătură cu procedurile comitetului de gestiune.

Edite Estrela (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport privind zona Acordului Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM), deoarece acesta transpune într-un singur instrument legislativ al UE recomandările adoptate de CGPM și care sunt deja în vigoare în statele membre ale CGPM.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) a adoptat recomandări în sesiunile sale anuale. Scopul acestei propuneri pentru un regulament este să transpună unele dintre recomandările adoptate într-un singur instrument legislativ al UE, la care pot fi adăugate, de asemenea, recomandări ulterioare. Conținutul recomandărilor adoptate de CGPM și obligațiile care reies din acestea sunt acoperite adesea, complet sau parțial, de legislația UE adoptată anterior, fiind necesară numai transpunerea aspectelor care diferă. Regulamentul votat se va aplica tuturor activităților de pescuit comerciale și de acvacultură, desfășurate în zona Acordului CGPM de către navele de pescuit ale UE și cetățeni ai statelor membre. Acesta nu se aplică pescuitului desfășurat exclusiv în scopul cercetării științifice, care are loc cu autorizație și sub autoritatea unui stat membru. În acest caz, doar Comisia Europeană și statele membre în apele cărora se desfășoară activitatea trebuie informate în prealabil. Cred că propunerea Comisiei contravine puterilor Parlamentului cu privire la aspectul în discuție și mă refer în special la articolul 28, care trebuie înlocuit, astfel încât să se asigure atât participarea efectivă a acestei Camere la viitoare modificări ale regulamentului, cât și respectul pentru prerogativele sale.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Scopul acestei propuneri de regulament al Parlamentului European și al Consiliului este transpunerea anumitor recomandări adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM). Transpunerea acestui acord într-un singur instrument legislativ al UE reprezintă un progres semnificativ, făcând posibilă îmbunătățirea controlului capturilor de specii de pești din apele acoperite, precum și cooperarea, informarea și comunicarea între Comisia Europeană, statele membre și Secretariatul executiv al CGPM. Având în vedere că este vorba de o simplificare a procedurilor, care pune capăt reglementărilor anuale și că aceste recomandări sunt deja în vigoare în țările membre ale CGPM, salut această inițiativă, cu care sunt complet de acord și aștept cu nerăbdare aplicarea satisfăcătoare a acestui regulament.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Recunoaștem și confirmăm importanța cooperării multilaterale pentru promovarea conservării și gestionării corespunzătoare a resurselor biologice marine - subiectul acestui acord. Totuși, propunerea de regulament care a fost aprobată conține o prevedere pe care o considerăm inacceptabilă și pe care dorim să o modificăm, propunând eliminarea unui paragraf din articolul 28. Deoarece această modificare a fost respinsă de majoritate, am votat împotriva propunerii finale de regulament. Aceasta urmărește să împuternicească Comisia să adopte actele delegate care ar putea afecta o parte din zona economică exclusivă (ZEE) a unui stat membru. Zona este cunoscută ca Eratosthenes Seamount și face parte din ZEE a Republicii Cipru. Această posibilitate contravine suveranității Republicii Cipru, în special deoarece aceasta este o zonă extrem de sensibilă din punct de vedere politic, având în vedere că zona în cauză este disputată, ilegal, de o țară terță care este candidată la aderarea la UE.

Fundul mării din această zonă conține resurse naturale pe care Republica Cipru are dreptul legitim să le exploateze, respectând Convenția ONU cu privire la dreptul mării. În acest context, mandatul UE nu trebuie să depășească problemele legate de politica comună în domeniul pescuitului.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Am acordat întotdeauna cea mai mare importanță cooperării multilaterale la nivelul promovării conservării și gestionării adecvate a resurselor biologice marine, care reprezintă subiectul acestui acord.

Totuși, propunerea de regulament care a fost aprobată conține o prevedere pe care o considerăm inacceptabilă și pe care am dorit să o modificăm, propunând eliminarea unui paragraf din articolul 28. Deoarece aceasta a fost respinsă de către majoritate, am votat împotriva propunerii finale de regulament.

Suveranitatea Republicii Cipru este pusă în discuție, cu atât mai mult cu cât aceasta este o zonă foarte sensibilă din punct de vedere politic, ținând cont că zona în cauză este disputată, ilegal, de o țară terță candidată la aderarea la UE. Fundul mării din această zonă conține resurse naturale pe care Republica Cipru are dreptul legitim să le exploateze, respectând Convenția ONU cu privire la dreptul mării. În acest context, mandatul UE nu trebuie să depășească problemele legate de politica comună în domeniul pescuitului.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Sunt de acord cu acest document, deoarece sarcinile principale ale Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) sunt promovarea dezvoltării, conservării și gestionării raționale a resurselor acvatice vii, formularea și recomandarea măsurilor de conservare și promovarea proiectelor de cooperare în domeniul instruirii. Prezenta propunere de regulament are scopul de a transpune diferite recomandări adoptate de CGPM și care sunt deja puse în practică de părțile contractante la CGPM, într-un singur act legislativ unic al Comunității. Este un pas important în direcția simplificării pentru că, până în prezent, Comunitatea Europeană nu făcea decât să adopte reglementări anuale în scopul adaptării normative. Propunerea prezintă o serie de soluții inteligente. De exemplu, cu privire la echipamentul de pescuit, propunerea de regulament specifică detaliat dimensiunea minimă a ochiurilor plaselor utilizate în Marea Mediterană (articolul 15) și în Marea Neagră (articolul 16) și interzice utilizarea dragelor remorcate și a traulelor la adâncimi de peste 1 000 de metri (articolul 17). Aceasta abordează, de asemenea, aspecte legate de navele angajate în pescuit ilegal, nereglementat și nedeclarat (INN) etc.

David Martin (S&D), în scris. – Am votat în favoarea raportului privind zona Acordului Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM). Prezenta propunere de regulament vizează pur și simplu transpunerea numeroaselor recomandări adoptate de CGPM și care sunt deja puse în practică de părțile contractante la CGPM, într-un act legislativ unic al Comunității, în care pot fi încorporate recomandări viitoare prin intermediul amendamentelor la legea respectivă. Este un pas important în direcția simplificării pentru că, până în prezent, Comunitatea Europeană nu făcea decât să adopte reglementări anuale în scopul adaptării normative.

Clemente Mastella (PPE), în scris. – (IT) Participarea UE la Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) se află la un moment de referință, ca urmare a acestei propuneri de regulament. Aceasta se dovedește, de fapt, extrem de interesantă pentru asigurarea transpunerii anumitor recomandări adoptate de CGPM într-un act legislativ unic al UE. Un astfel de act constituie un instrument juridic mult mai stabil decât cel actual și permite adăugarea recomandărilor viitoare printr-un simplu amendament la actul legislativ. Este un pas major către îmbunătățirea certitudinii juridice și, de asemenea, contribuie la simplificarea reglementărilor. Pe lângă relevanța prevederilor în materie de dimensiune minimă a ochiurilor plaselor de pescuit, articolul 28 al acestei propuneri de regulament pune în discuție și puterile Parlamentului. De fapt, se afirmă că prevederile reglementării pot fi modificate conform „procedurii de comitologie”, prin care Comisia este asistată de comitete directoare, prezidată de un reprezentant al Comisiei și compusă din reprezentanți ai statelor membre. Parlamentul ar fi astfel privat de puterile sale și, prin

urmare, ar fi de dorit ca Comisia să opereze prin acte delegate, cu posibilitatea ca Parlamentul sau Consiliul să retragă puterile delegate.

Barbara Matera (PPE), *în scris. – (IT)* Sunt de acord cu raportorul asupra necesității de a simplifica normele în domeniul pescuitului prin elaborarea unei reglementări care să poată implementa recomandările adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană într-un act legislativ unic.

De asemenea, sunt de acord cu obiectivele și principiile aplicate în politica comună în domeniul pescuitului, dar cred că toate statele membre de coastă trebuie să garanteze echilibrul corespunzător între protecție și valoarea socioeconomică a ecosistemelor. Cu alte cuvinte, cred că trebuie să solicităm protecția intereselor comunităților locale, în conformitate cu un principiu general.

Regulamentul nr. 1967/2006 determină în mod detaliat echipamentul autorizat pentru pescuitul în apele din zona CGPM și în Marea Mediterană, în cazul nostru particular. Solicit Parlamentului să rețină că obiectivul protejării habitatelor noastre naturale, astfel cum se regăsește în prezent în regulamente, antrenează, uneori, consecințe grave pentru unele comunități de pescari.

În această privință, Italia așteaptă ordinul Comisiei pentru o excepție de la interdicția pescuitului a două specii particulare, care reprezintă producția principală a unei industrii dezvoltate a pescuitului. Prin urmare, aș dori să atrag atenția tuturor reprezentanților celor 27 de state membre și, prin aceștia, Comisiei cu privire la necesitatea de a lua în considerare flexibilizarea acestor instrumente, pentru a oferi industriei locale a pescuitului cele necesare supraviețuirii.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) a fost creată în 1949 printr-un acord internațional. Mandatul său acoperă Marea Mediterană, Marea Neagră și apele adiacente, încurajarea dezvoltării, conservării și gestionării resurselor biologice marine, formularea și recomandarea măsurilor de conservare și promovarea proiectelor de cooperare în domeniul instruirii. Scopul acestui proiect de regulament este, pur și simplu, să transpună anumite recomandări adoptate de CGPM și care sunt deja în vigoare în statele membre ale CGPM, într-un instrument legislativ unic al UE, la care pot fi adăugate recomandări viitoare prin introducerea de amendamente.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris. –* Raportul este destinat transpunerii numeroaselor recomandări adoptate de CGPM. Aceste recomandări se referă la măsuri tehnice. Una dintre ele reprezintă un motiv de îngrijorare pentru Comisia pentru pescuit, care consideră articolul 28 (procedura de modificare) a propunerii o prevedere foarte dubioasă, care ar putea amenința prerogativele Parlamentului și actualul echilibru instituțional prin creșterea puterilor de punere în aplicare ale Comisiei, astfel încât toate amendamentele viitoare la regulament ar fi guvernate de puterile Comisiei. Comisia pentru pescuit propune, prin urmare, ca articolul 28 să fie eliminat. Se pare că Comisia nu s-a familiarizat complet cu Tratatul de la Lisabona și se pare că unii oficiali s-au hotărât să ia decizii care ar trebui, de fapt, să fie luate de Parlament. Nu putem permite sub nicio formă acest lucru. Am votat în favoarea propunerii, deoarece cred că această imprudență din partea Comisiei este pur și simplu prea mult.

Rolandas Paksas (EFD), *în sc. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece pescuitul, în special în Marea Mediterană, este mai mult decât o simplă activitate economică; face parte din cultură și din modul de viață. Regiuni întregi depind de pescuit. Prin urmare,

este necesar să acordăm o atenție deosebită pescuitului în această regiune, deoarece pescuitul în Marea Mediterană are mai multe trăsături specifice decât oriunde în altă parte și trebuie să facă obiectul unor măsuri specifice. În opinia mea, se recomandă să transpunem diferite recomandări adoptate de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană într-un act legislativ unic al Comunității, având în vedere că recomandările menționate au intrat deja în vigoare. În plus, ar fi recomandabil să stabilim măsurile tehnice, întărind restricțiile referitoare la pescuitul din Golful Leilor, înăsprind cerințele privind plasele de pescuit și emiterea autorizației de pescuit.

Sunt de acord ca navele autorizate să pescuiască dorată trebuie să fie supuse unei reglementări mai stricte și trebuie să li se interzică folosirea de drage remorcate și de traule la adâncimi mai mari de 1 000 de metri. În plus, ar fi mult mai bine să reglementăm măsuri de control, care să prevadă posibilități de inspectare a operațiunilor de debarcare și de transbordare ale navelor de pescuit ale țărilor terțe și condițiile în care statele membre nu pot permite unei nave a unei țări terțe să le utilizeze porturile. Sunt mulțumit de propunerile de a coopera activ și de a schimba informații cu CGPM.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dlui Rivellini, deoarece sunt complet de acord cu importanța simplificării reglementărilor UE. Raportul oferă oportunitatea de a transpune toate recomandările Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană într-un act legislativ unic al UE, facilitând accesul publicului la documente și ajutând agențiile relevante să facă modificări viitoare. Cred că activitatea de simplificare normativă pentru cetățeni și părțile interesate este o obligație pe care noi, în calitate de legislatori, trebuie să o efectuăm rapid și atent, pentru a le permite să înțeleagă oportunitățile pe care le oferă UE, dar, mai presus de toate, să eliminăm povara administrativă care aduce costuri atât de mari.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. –* Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) a fost înființată printr-un acord internațional în 1949. Zona acoperită de acord cuprinde Marea Mediteraneană, Marea Neagră și apele intermediare. Sarcinile principale ale CGPM sunt promovarea dezvoltării, a conservării și gestionării raționale a resurselor acvatice vii, formularea și recomandarea de măsuri de conservare și promovarea proiectelor de cooperare în domeniul instruirii. Prezenta propunere de regulament vizează pur și simplu transpunerea numeroaselor recomandări adoptate de CGPM și care sunt deja puse în practică de părțile contractante la CGPM, într-un act legislativ unic al Comunității, în care pot fi încorporate recomandări viitoare prin intermediul amendamentelor la legea respectivă. Prevederile reglementării se referă la aspecte uzuale reglementate de astfel de organizații. Titlul II tratează restricțiile asupra echipamentului și activităților de pescuit („măsuri tehnice”). Titlul III constă din „măsuri de control”, precum cerințe de raportare, inspecții etc. Titlul IV tratează cerințele de cooperare, informare și raportare pentru Comisie și pentru statele membre în vederea cooperării și a schimbului de informații cu Secretariatul executiv al CGPM.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece cred că activitatea normativă desfășurată de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană este esențială în vederea atingerii unui nivel durabil al pescuitului în Marea Mediterană.

Cele mai recente statistici privind rezervele de pește din Marea Mediterană au arătat că 54 % din rezervele examinate sunt pescuite excesiv. Prin urmare, adoptarea unei acțiuni legislative este o prioritate pentru protecția mediului marin, readucând exploatarea rezervelor de pește la niveluri durabile. Cooperarea completă între statele membre va fi

importantă acum, deoarece acestea trebuie să pună în aplicare standarde noi cât mai curând posibil, impunând sancțiuni adecvate împotriva celor care nu le respectă.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport care urmărește să simplifice dispozițiile existente legate de pescuitul în zona Acordului Mării Mediterane.

Niki Tzavela (EFD), *în scris*. – (EL) Comunitatea Europeană și Grecia sunt membre ale Comisiei Generale pentru Pescuit în zona Acordului Mării Mediterane. Propunerea de regulament legată de anumite prevederi care reglementează pescuitul în zona Acordului CGPM vizează transpunerea într-un act legislativ unic al Comunității a anumitor propuneri adoptate de CGPM și care sunt deja puse în practică de țările membre. Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție deoarece consider că măsurile de control propuse vor proteja mediul natural și, prin urmare, vor aduce beneficii membrilor CGPM.

Angelika Werthmann (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului referitor la propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții pentru pescuit în zona Acordului CGPM. Concentrarea recomandărilor convenite într-un viitor act legislativ unic al Comunității va simplifica administrarea și va crește eficiența, ceea ce trebuie salutat. Ajustările tehnice individuale propuse reflectă cerințele moderne pentru o politică responsabilă în domeniul pescuitului.

Report: Anni Podimata (A7-0036/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Sunt complet de acord cu acest raport, deoarece urmărește să inițieze o formă nouă de impozitare a sectorului financiar, ceea ce este o măsură urgentă în sine, reprezentând, de asemenea, o măsură în plus la instrumentele de reglementare și de supraveghere aprobate recent. În acest sens, aș dori să subliniez că „introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare trebuie să se sprijine pe o bază de impozitare cât mai largă posibil”, după cum sugerează documentul, astfel încât să includă toate tipurile de tranzacții. Printre alte beneficii, o taxă pe tranzacțiile financiare asigură o piață mai echitabilă și mai transparentă, reduce speculațiile și nivelul fraudei fiscale și distribuie povara crizei între operatorii financiari. Resursele suplimentare care provin din această măsură trebuie să contribuie la combaterea sărăciei, la încurajarea creării de locuri de muncă, la finanțarea statului social, la atingerea țintelor de mediu și a celor privind schimbările climatice și la finanțarea altor elemente care reies din strategia Europa 2020. Susțin, în schimb, necesitatea ca Comisia să analizeze oportunitatea unui viitor sistem de euroobligațiuni, precum și emiterea planificată de obligațiuni europene comune pentru proiecte ca măsură pentru stimularea investițiilor. De asemenea, susțin principiul „poluatorul plătește”. În cele din urmă, nu putem trece cu vederea sprijinul pentru dezvoltare, deoarece este important să ne respectăm angajamentul de a aloca 0,7 % din VNB-ul fiecărui stat membru pentru țările în curs de dezvoltare.

Marta Andreasen (EFD), *în scris*. – Am votat împotriva raportului Podimata referitor la metodele inovatoare de finanțare deoarece acesta dorește să introducă o taxă pe tranzacțiile financiare care, deși se susține că este necesară pentru a proteja economia împotriva tranzacțiilor riscante și pentru a asigura un fond destinat unei eventuale noi crize și că va fi impusă doar comerțului cu ridicata și industriei profesionale, va fi transferată inevitabil asupra consumatorilor și a contribuabililor, care sunt deja afectați de această criză. Taxa va avea un impact cumplit asupra City-ului londonez, industria serviciilor financiare care este cel mai mare contributor la Trezorerie al Regatului Unit. Aceasta va cauza plecarea companiilor din Regatul Unit, urmată de pierderea de locuri de muncă și de venituri fiscale.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) În actualul context al reducerilor bugetare, discuția privind mijloacele inovatoare de finanțare nu este doar necesară, ci și vitală. Sunt complet în favoarea introducerii taxei pe tranzacțiile financiare (TTF), în mod ideal la nivel internațional sau, dacă nu, la nivel european. Sunt încântată că această măsură a fost adoptată de majoritatea colegilor mei deputați.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Criza economică și financiară globală a relevat lacune severe în cadrul legislativ și de supraveghere al sistemului financiar global. În prezent, este clar că avem nevoie de instrumente noi care pot reduce speculațiile și pot restabili rolul principal al sectorului financiar, garantând o distribuție echitabilă și proporțională între principalii actori financiari. Trebuie să începem discuțiile privind taxarea sectorului financiar care, până în prezent, spre deosebire de alte sectoare, este în mare măsură neimpozitat. De asemenea, există o abordare ce vizează scutirea de la plata TVA a tuturor activităților financiare de bază. Sunt de acord cu introducerea TTF, care ar putea contribui la combaterea modelelor tranzacționale dăunătoare de pe piețele financiare, ar îmbunătăți eficiența pieței, ar reduce volatilitatea prețurilor și ar crea stimulente pentru ca sectorul financiar să facă investiții pe termen lung cu valoare adăugată pentru economia reală.

Dominique Baudis (PPE), *în scris.* – (FR) Prin acest vot, Parlamentul a depășit o altă piatră de hotar pe calea către reglementarea financiară globală. Am transmis un mesaj puternic în favoarea proiectelor Președinției franceze a G20. Când economia va da primele semne de redresare, va trebui să colaborăm pentru a promova un model de liberalism bine gândit și echilibrat. Stânga europeană a încercat să-și asume singură creditele pentru ideea taxării tranzacțiilor financiare. Totuși, aceasta a mers pe o direcție greșită. Europeanii știu când să fie pragmatici. Votul actual arată că această noțiune depășește toate diferențele politice.

Bastiaan Belder (EFD), *în scris.* – (NL) Nu pot susține raportul Podimata, deoarece statele membre sunt cele responsabile pentru politica fiscală. Raportul nu ține cont de această realitate. Acesta urmărește să prescrie un număr de taxe la nivelul UE, inclusiv o taxă pe tranzacții financiare și o taxă energetică. Dacă o taxă pe sectorul financiar este necesară, veniturile pe care le generează trebuie să fie direcționate către trezoreriile statelor membre. Până la urmă, acestea sunt cele care au fost nevoite să salveze băncile. Statele membre ar face bine să utilizeze aceste venituri pentru a reduce datoria publică, în creștere pe timpul crizei. Totuși, raportul presupune fără nicio urmă de îndoială că astfel de venituri ar fi benefice pentru obiectivele politicii UE și globale. Aceasta ar include apoi cooperarea în domeniile schimbărilor climatice și dezvoltării.

În plus, raportul include un argument pentru o contribuție de solidaritate inclusă în prețul билетelor de avion, astfel încât să putem combate probleme de sănătate publică și să reducem cheltuielile din sectorul transporturilor. Accept faptul că am putea urmări aceste obiective politice utile și că ar fi recomandat să luăm în considerare alocarea de resurse suplimentare în acest scop. Totuși, având în vedere că ar afecta măsurile noastre fiscale, statele membre sunt cele care ar trebui să adopte astfel de inițiative și nu Europa, care să le dicteze de sus în jos. Mă tem că o astfel de abordare poate sta în calea cooperării fructuoase cu Consiliul.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) La mai bine trei ani după criză, elementele pentru reglementarea piețelor financiare sunt rar întâlnite. În această privință, o taxă nouă ar permite eliberarea de noi surse de finanțare și reglementarea celor mai îndoielnice practici financiare. Să clarificăm lucrurile: în prezent este imposibil de spus că ceea ce s-a întâmplat acum trei ani nu se va mai întâmpla în viitor. Suficient pentru angoase. Prin urmare,

provocarea este să aflăm dacă Europa are masa critică necesară pentru a lua măsuri specifice. Cred că da și cu cât mai repede ia măsuri în acest sens, cu atât mai bine!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Adoptarea în plen a acestui raport arată un drum pe care Uniunea Europeană pare că vrea să meargă. Deși ideea de a introduce o taxă pe tranzacțiile financiare, chiar și în cazul în care liderii G20 nu ar cădea de acord asupra unei astfel de contribuții care să fie stabilită la nivel global, pare să vină în sprijinul cetățenilor, nu pot să nu remarc faptul că acest lucru ar putea duce la efecte adverse pe termen mediu și lung. Aceste efecte constau în aceea că o astfel de taxă, instituită numai asupra capitalului stabilit în UE, va face cu siguranță ca acest capital să migreze către țări dezvoltate sau emergente din afara UE. Sau va face ca, cel puțin într-o primă fază, această taxă să fie transferată, sub formă de costuri, către consumatorul de credite sau alte servicii financiare. Oricare ar fi situația, efectul pervers este acela că UE se va apropia și mai mult de situația periculoasă în care își va pierde competitivitatea în fața altor state, precum SUA, Japonia sau statele din grupul BRIC, lucru care va încetini creșterea economică și va crea probleme inclusiv economiei reale, dependentă de surse de finanțare cât mai ieftine.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat pentru acest raport deoarece sunt de acord cu necesitatea ca UE să caute instrumente financiare inovatoare. Astfel de instrumente ar permite UE să abordeze provocările curente, deoarece acestea ar juca atât un rol de reglementare, cât și un rol ce vizează obținerea de venituri.

S-a subliniat adesea în această Cameră că criza economică a evidențiat lipsa de reglementare și de supraveghere a sistemului financiar global. Știm, de asemenea, că contribuabilii sunt, în prezent, primii care suportă costul crizei, nu doar prin taxare directă, ci și în ceea ce privește creșterea șomajului, scăderea veniturilor, accesul redus la servicii sociale și creșterea inechităților. Sunt necesare instrumente noi, dacă dorim să găsim răspunsuri globale și integrate la criză.

Prin urmare, sunt de acord cu introducerea îndelung discutatei euroobligațiuni, care pot conduce la gestionarea comună a datoriei prin agregarea unei părți din datoria suverană. Raportoarea propune, de asemenea, alte instrumente de finanțare, menite să reducă speculațiile: de exemplu, taxarea coerentă și eficientă a sectorului energetic și elaborarea de propuneri vizând impozitarea pentru dezvoltare, care va duce la creșterea resurselor pentru îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Jan Březina (PPE), *în scris*. – (CS) Ne confruntăm în mod constant în UE cu consecințele crizei financiare, care, în 2009, a devenit o criză bugetară, caracterizată prin emiterea excesivă de obligațiuni de stat. Totuși, în contrast cu raportul aprobat, nu văd aici presiunea pieței, ci politica bugetară iresponsabilă a multor guverne naționale care nu doresc să-și reformeze sistemele de pensii, de sănătate și de muncă. În opinia mea, a da vina pe eșecul pieței este o abordare greșită și demonstrează o lipsă de curaj în vederea confruntării cu reformele necesare. Acum, am aprobat regulamente privind o reglementare financiară și o supraveghere a pieței financiare mai stricte și trebuie să mergem mai departe și să adoptăm măsuri pentru a relansa economiile europene, de exemplu, sub forma finanțării pentru proiecte comune de infrastructură și stimulente fiscale pentru investiția în știință și cercetare. Aș dori să atrag atenția asupra introducerii TTF și a diferitelor forme de taxe bancare, deoarece aceasta ar bloca piețele financiare și ar denatura concurența. Euroobligațiunile nu sunt soluția, deoarece acestea nu fac decât să transfere lipsa de responsabilitate la nivel european, departe de controlul public, unde tentativele de cheltuieli excesive ar avea repercusiuni mult mai grave decât la nivel național. De asemenea, nu sunt în favoarea unei

taxe la nivel european pe emisiile de carbon, deoarece aceasta ar impune o povară disproporționată asupra sectorului energetic, în special și, în cele din urmă, ar reduce securitatea energetică a UE.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *în scris.* – (CS) Tranzacțiile financiare reprezintă o proporție mare a resurselor în sectorul financiar și diferitele operații speculative de pe piețele financiare au jucat un rol considerabil în criza financiară globală. Cu siguranță că nu este echitabil ca povara crizei financiare să fie suportată în întregime de contribuabili, deoarece o parte din această povară trebuie transferată sectorului financiar, astfel încât acesta să contribuie la costuri. Raportul se concentrează mai ales pe tranzacțiile care sunt foarte riscante și speculative și, prin urmare, va conduce la o responsabilitate mai mare în sectorul financiar prin viitoarea taxare a tranzacțiilor financiare, ceea ce va conduce, în mod paradoxal, la o stabilitate mai mare în sectorul financiar global. Alt motiv pentru introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare este faptul că serviciile financiare sunt scutite de la plata TVA în majoritatea statelor membre.

Antonio Cancian (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece cred că este un pas pozitiv către viitoare instrumente financiare inovatoare, care vor susține redresarea economică europeană. Consider că este esențial ca Europa să găsească resurse pe piață pentru a finanța sectoare cheie ale economiei noastre, în conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020, în special, infrastructurile de telecomunicații și energetice de transport trans-europene necesare pentru a pune capăt acestei crize.

Este esențial să impulsivăm economia europeană. Responsabilitatea UE nu este să impună și/sau să crească taxele, ci să aibă curajul să confrunte piața. Soluția este să se poată găsi forme noi de finanțare care să poată asigura îndeplinirea deplină a proiectelor în cel mai scurt timp posibil, prin crearea de fonduri *ad hoc* bazate pe emisiuni de acțiuni legate direct de implementare și de exploatarea economică a muncii și care sunt cunoscute ca obligațiuni pentru proiecte.

Orice TTF trebuie să fie propusă în Europa doar cu condiția introducerii la nivel global: cred că Comisia trebuie să analizeze posibilitatea introducerii unei astfel de taxe la nivelul UE, încercând să preconizeze dacă aceasta va avea consecințe negative pentru competitivitatea UE.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului, deoarece sunt de acord cu obiectivul Comisiei de a crește dimensiunea bugetului UE prin utilizarea de instrumente fiscale inovatoare și recunosc beneficiile potențiale ale creșterii finanțării sectorului privat utilizând fonduri publice. De asemenea, cred că astfel de măsuri trebuie însoțite de raportarea transparentă, alături de orientări privind investițiile, gestionarea riscului, limitele de expunere și proceduri adecvate de control și de supraveghere, stabilite într-un mod responsabil și democratic.

Françoise Castex (S&D), *în scris.* – (FR) Salut sprijinul Parlamentului European pentru introducerea unei TTF la nivel european în timpul votului în plen. O TTF la nivel european va penaliza tranzacțiile financiare foarte speculative și inutile din punct de vedere social, asigurând Uniunii Europene un venit anual de 200 de miliarde de euro. Acest vot este împotriva pactului pentru competitivitate. În loc să penalizăm statele și cetățenii, trebuie să taxăm piețele financiare. Comisia și Consiliul trebuie să ia la cunoștință urgent acest fapt.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Susțin, cu unele rezerve, raportul Podimata referitor la instrumentele financiare inovatoare. Împărtășesc preocuparea raportoarei pentru criza economică și financiară prin care trecem și lipsa, în consecință, a investițiilor. De asemenea, sunt de acord că este de dorit ca investițiile să se materializeze într-o creștere a progresului și a inovației și că Europa trebuie să înregistreze o creștere a capacității de investiții inteligente. Mă tem, totuși, că raportul înclină, în general, în favoarea creșterii taxelor, deși în mai multe state (precum Portugalia), se confruntă deja cu poveri fiscale excesive. În versiunea sa finală, raportul solicită introducerea unei TTF (la nivel global sau, cel puțin, european), deși admite că trebuie studiate consecințele acesteia (propunând un studiu *a posteriori* în acest scop). Salut apărarea lansării euroobligațiilor, care ar facilita accesul la piață pentru țările mai fragile din zona euro și opinia că acest lucru ar fi în beneficiul „tuturor statelor membre participante și al zonei euro în ansamblul ei”.

Frédéric Daerden (S&D), *în scris.* – (FR) Unele persoane nu susțin o taxă pe tranzacțiile financiare (TTF) la nivel european, deoarece aceasta ar denatura concurența de pe piețele financiare în detrimentul Europei. Nu cred că o taxă de numai 0,01 % asupra acestor tranzacții va determina investitorii să se retragă de pe cea mai mare piață financiară din lume.

Dacă ne bazăm pe G20 să ia această inițiativă la nivel global, vom aștepta la nesfârșit. Prin urmare, sunt încântat că amendamentul propus de Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European în favoarea acestei TTF la nivel european a fost adoptat. Aceasta va asigura venituri estimate la 200 de miliarde de euro anual, ceea ce ar permite UE să finanțeze în mod corespunzător bugetul său, într-un moment în care membrii Consiliului și-au făcut deja cunoscută intenția de a-l reduce, în ciuda valorii adăugate care rezultă în urma cheltuielilor publice europene.

Criza, determinată de actorii de pe piața financiară, este utilizată ca un argument de guvernele noastre de dreapta pentru a solicita reduceri bugetare, în special reducerea cheltuielilor sociale. Prin urmare, cetățenii europeni ar trebui să plătească pentru greșelile pe care nu le-au făcut. TTF ar reintroduce justiția socială în deciziile europene prin consolidarea finanțelor publice și în detrimentul celor care le-au șubrezit mai întâi. Prin urmare, acesta este cel mai bun moment pentru a acționa.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *în scris.* – (IT) Criza economică și financiară a evidențiat lipsa totală de etică din acest domeniu. Paradigma noii economii sociale, prin care urmărirea bunăstării individuale este cheia pentru bunăstarea colectivă, care este suma părților sale, este evidentă în toată insuficiența sa. Conform acestei abordări, interesele individuale nu stabilesc nicio limită pentru interesul colectiv, cu atât mai puțin interesul general. Cu toate acestea, întrucât guvernul trebuie să stabilească interesul general ca un cadru de funcționare și să ofere spațiu pentru libertate și drepturi individuale, acesta trebuie sprijinit prin acest sistem fiscal echitabil și progresiv. În conformitate cu această abordare, care trebuie susținută la nivel global de UE și de toate statele G8 și G20, venitul din tranzacțiile financiare trebuie să fie comparabil cu alte venituri printr-un sistem fiscal specific care favorizează mai multă responsabilitate din partea operatorilor, împreună cu alte reguli și paradigme noi. Introducerea euroobligațiilor concepute pentru fondul de criză și proiecte de infrastructură poate consolida capacitatea de acțiune a UE dacă acestea s-ar adăuga la bugetul UE. Cred că raportul pe care l-am adoptat se îndreaptă, deși lent, în această direcție.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Criza economică actuală a evidențiat lacunele din supravegherea sectorului financiar. Prin urmare, avem nevoie de instrumente și de

politici fiscale noi. Într-adevăr, sistemul financiar a generat profituri substanțiale din tranzacțiile speculative și nu trebuie să plătească nicio taxă. Votând în favoarea unei TTF, ale căror venituri ar putea fi direcționate în mod util în ajutorul pentru dezvoltare, Parlamentul European a arătat că dorește să oprească această nedreptate. Bineînțeles, această taxă trebuie aplicată internațional, dar dacă acest lucru nu se întâmplă, ar trebui să solicităm UE să-și asume responsabilitățile prin implementarea sa în Europa. Astfel, Europa ar stabili un exemplu, atât în materie de instrumente de finanțare inovatoare, cât și pentru a da dovadă de solidaritate cu țările în curs de dezvoltare. Acum, depinde de Comisia Europeană să ne prezinte o propunere legislativă care să răspundă așteptărilor exprimate de o largă majoritate din Parlamentul European.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Salut acest vot referitor la TTF deoarece Parlamentul European solicită Uniunii să implementeze această schemă fiscală fără să aștepte o decizie ipotetică privind acest subiect la nivel global. Uniunea Europeană are cel mai mare sector financiar din lume. Prin urmare, aceasta trebuie să fie un exemplu de urmat.

Conform diferitelor studii, crearea unei taxe de circa 0,05 % pe tranzacții ar genera venituri anuale de aproximativ 200 de miliarde de euro pentru finanțarea redresării, a cooperării pentru dezvoltare și pentru protecția mediului descurajând, în același timp, speculațiile financiare. Acestea fiind spuse, rămân convinsă că avem nevoie de această taxă la nivel internațional: UE trebuie să-și încurajeze partenerii să adopte reglementări privind taxele financiare.

Spun acest lucru deoarece, dacă această taxă este aplicată doar în UE și nu la nivel internațional, de către concurenții financiari principali ai Europei, finanțele UE vor fi puternic afectate. În special, sper că se va ajunge la un compromis în acest sens în timpul Președinției franceze a G20.

Harlem Désir (S&D), *în scris.* – (FR) De peste 10 ani, socialiștii europeni au luptat în Parlamentul European pentru o TTF. Această taxă ar avea multe beneficii: nu numai că ar descuraja speculațiile financiare; aceasta ar finanța, de asemenea, asistența pentru țările în curs de dezvoltare și adaptarea acestora la schimbările climatice, contribuind, în același timp, la bugetul UE.

Lumea se află acum într-o situație diferită: recesiunea a făcut ca nevoia de stabilizare a piețelor financiare să fie și mai acută, iar UE are nevoie de resurse noi pentru a depăși această recesiune - trebuie să o depășească prin redresare, nu prin austeritate.

În același timp, sentimentul general în favoarea taxei devine tot mai puternic: tot mai multe guverne susțin ideea, iar Parlamentul European a votat deja în mod repetat în favoarea introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare. Acest nou vot în favoarea taxei este un pas important: Parlamentul spune că trebuie să acționăm imediat la nivel european, chiar dacă nu există un acord global. Cererea Parlamentului este clară și votul a fost unul covârșitor: acum trebuie să punem vorbele în practică și să implementăm TTF.

Lena Ek (ALDE), *în scris.* – (SV) Raportul referitor la instrumentele de finanțare inovatoare abordează un număr de aspecte importante. Din păcate, acesta conține propunerea ca Europa să introducă o TTF pe bază unilaterală. Cred că exemplul suedez al introducerii unilaterale a unui tip de taxă pe tranzacțiile financiare în anii '80, care a avut ca rezultat mutarea majorității tranzacțiilor cu acțiuni, obligațiuni și opțiuni la Londra, trebuie luat în considerare, astfel încât să nu facem aceeași greșeală la nivel european. Consider că există un risc mare ca efectele stabilizatoare asupra pieței financiare să nu apară, dacă UE introduce

o astfel de taxă în mod independent. Riscul ca tranzacțiile cu acțiuni, obligațiuni și opțiuni să se transfere pe piețe mai puțin transparente și mai puțin deschise din afara Europei este mare. Astfel nu se vor crea condiții mai bune pentru controlul pieței financiare. Prin urmare, am votat împotriva amendamentului care propunea o taxă Tobin europeană dar, în ciuda faptului că această propunere a fost votată, am ales să votez în favoarea raportului la votul final.

Am făcut această alegere pentru că, în calitate de negociator al Strategiei Europa 2020 pentru Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, aș fi riscat altfel să subminez poziția de negociere a grupului în anumite aspecte importante pentru noi, precum importanța creării unei piețe interne reale, care să permită finanțarea proiectelor de infrastructură cu ajutorul obligațiunilor pentru proiecte europene și o soluție posibilă cu privire la o taxă europeană pe emisiile de carbon.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece pledează pentru crearea de instrumente specifice, precum introducerea unei TTF, care ar putea contribui la îmbunătățirea eficienței pieței, crescând transparența, reducând volatilitatea excesivă a prețurilor și crearea de stimulente pentru sectorul financiar în vederea efectuării de investiții pe termen lung, cu valoare adăugată pentru economia reală.

Göran Färm, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), în scris. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, suntem complet de acord cu o TTF la nivel global. UE trebuie să lucreze susținut pentru a institui un astfel de sistem. Dacă un acord internațional se va dovedi, în timp, imposibil din punct de vedere politic, alternativa introducerii unei taxe pe tranzacții în UE ar trebui analizată foarte atent. Aceasta trebuie să se bazeze pe o evaluare bine echilibrată a impactului. Comisia pregătește în prezent o analiză, dar acest lucru nu i-a împiedicat pe reprezentanții săi să anticipateze evenimentele în mai multe rânduri, exprimându-și în mod clar punctele de vedere negative cu privire la o taxă la nivelul UE. Acest lucru este inacceptabil, în opinia noastră. Prin urmare, pentru a trimite un semnal clar Comisiei că este o problemă care trebuie tratată cu seriozitate și că procesul trebuie să fie imparțial, am ales să votăm în favoarea amendamentului care se referă în mod specific la introducerea unei taxe la nivelul UE. Este foarte important să fie stabilită o bază obiectivă și foarte atent analizată pentru luarea unei decizii cu privire la acest aspect.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Acest raport se referă la necesitatea de a găsi forme noi de finanțare a sectorului public la nivel mondial și european. În realitate, actuala criză economică și financiară obligă statele membre să caute venituri pentru a atenua crizele bugetare. Mijloace noi de finanțare includ taxarea sectorului financiar și a emisiilor de CO₂.

În ultima perioadă, sectorul financiar și-a distorsionat obiectivele sale de finanțare a dezvoltării economiei și, sub pretextul necesității de a acoperi riscurile, a crescut ratele, obținând imediat profituri enorme, care afectează grav finanțele publice și cetățenii. Între timp, o taxă pe emisiile de CO₂ ar face principiul „poluatorul plătește” mai echitabil și mai consecvent, contribuind nu numai la reducerea schimbărilor climatice, ci și la finanțarea proiectelor de investiții în acest domeniu. Sunt de acord cu existența unei taxe pe tranzacțiile financiare la nivel global. Cred că introducerea acesteia la nivel european ar trebuie să fie precedată de un studiu de impact. Sunt de acord, de asemenea, cu implementarea euroobligațiunilor, deoarece cred că acestea sunt un instrument obișnuit pentru gestionarea datoriei.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acest raport se referă la „instrumentele financiare inovatoare”. În realitate, însă, nu se distanțează de vechile poziții perimate care resping cea mai elementară justiție. Piața financiară ar fi trebuit controlată și reglementată eficient cu mult timp în urmă. Ar fi trebuit să se pună capăt speculațiilor cu mult timp în urmă, fie că implicau mărfuri, inclusiv alimente, proprietăți, beneficii și pensii sau datoria suverană a statelor (pentru a oferi câteva exemple). Totuși, Comisia Europeană refuză cu încăpățănare să meargă mai departe cu aceste propuneri, deși știe că pierderile financiare cauzate de evaziune fiscală și fraudă în Europa sunt estimate la 200 - 250 de miliarde de euro pe an, o sumă care ar fi suficientă pentru a reduce deficitele publice fără a fi necesară creșterea taxelor pe ocuparea forței de muncă – soluția *veche*. Aceasta refuză, de asemenea, cu încăpățănare să introducă o TTF la nivelul UE și nu face presiune pentru adoptarea acesteia la nivel global.

Același lucru se aplică existenței scandaloase a paradisurilor fiscale. Acestea ar fi căi de obținere a veniturilor pentru combaterea sărăciei și alte probleme economice și sociale persistente. Actualele estimări ale veniturilor generate printr-o TTF, chiar și la un nivel mic al acesteia, arată că s-ar obține circa 200 de miliarde de euro anual la nivelul UE.

Carlo Fidanza (PPE), în scris. – (IT) Salut rezoluția privind instrumentele financiare inovatoare, care reprezintă contribuția Parlamentului la dezbateră privind modul de generare de noi venituri, asigură o politică fiscală echitabilă și maximizează capacitățile de colectare a veniturilor. Susțin introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF): criza recentă - pentru care putem învinui un anumit tip de finanțe speculative - arată modul în care statele și cetățenii ajung să plătească personal pentru pagubele cauzate de alții.

O taxă pe tranzacțiile financiare ar aduce la trezoreria UE circa 200 de miliarde de euro anual și ar ajuta la reducerea activităților speculative, făcându-le mai costisitoare și, prin urmare, mai puțin atractive. Totuși, cred că această taxă trebuie instituită la nivel global și nu doar în Europa, pentru a evita crearea unui dezavantaj competitiv pentru Europa care, să nu uităm, este atractivă, fiind cea mai mare piață globală. Ar trebui, de asemenea, să salutăm sprijinul Parlamentului pentru euroobligațiuni și obligațiuni pentru proiecte, care vor promova redresarea prin stimularea economiei reale și încurajarea creării de infrastructuri vitale pentru economia europeană.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Există demult nevoia de a controla și de a reglementa eficient piața de capital, prevenind speculațiile pe o gamă foarte largă de produse, inclusiv mărfuri, tranzacții cu proprietăți, beneficii, pensii și asigurări, precum și o întreagă panoplie de instrumente derivate, inclusiv speculațiile cu datoriile suverane.

Din păcate, Comisia Europeană nu a făcut niciun progres în privința acestor propuneri, când se știe foarte bine că pierderile financiare cauzate de evaziunea fiscală și de fraudă în Europa sunt estimate între 200 și 250 de miliarde de euro pe an, acestea fiind suficiente pentru a reduce deficitele publice fără a fi necesară creșterea taxelor pe ocuparea forței de muncă.

Totuși, dacă am fi reușit introducerea unei TTF la nivel mondial și, prin urmare, la nivelul UE, precum și eliminarea paradisurilor fiscale și a produselor financiare speculative, am fi avut sume mai mari cu care să soluționăm problemele economice și sociale.

Actualele estimări ale venitului generat din TTF, chiar și la un nivel redus al acesteia, arată că circa 200 de miliarde de euro anual ar fi generate la nivelul UE.

Ținând cont de acest lucru, nu putem accepta ca o poziție clară privind crearea unei TTF să fie întârziată sub pretextul efectuării de studii și evaluări suplimentare.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris.* – (IT) Dacă sistemul financiar, responsabil pentru tranzacționarea și speculațiile imprudente, este considerat una dintre cauzele majore ale crizei financiare, atunci este corect ca cei responsabili să-și plătească partea oferind cea mai semnificativă contribuție economică. Cu toate acestea, consider că metoda sugerată în acest raport va afecta echilibrul precar al concurenței prin subminarea fundațiilor sale, deoarece ar fi trebuit aplicată la o scară globală. Din acest motiv și pentru a evita crearea unui precedent periculos cu privire la sistemul fiscal european, nu susțin raportul dnei Podimata și am votat împotriva acestuia.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Am votat pentru amendamente și pentru acele părți ale textului care au legătură cu TTF. De fapt, am votat pentru principiul determinării instituțiilor financiare să contribuie la asumarea costului recesiunii, pentru care sunt responsabile și al consolidării finanțelor noastre publice.

Totuși, problema cu acest raport, împotriva căruia am votat, este că scopul său principal, prin inovare, este să creeze taxe noi, gestionate, unde este posibil, la nivel european sau global sau cel puțin de către organismele internaționale care decid cine vor fi beneficiarii și cum vor fi utilizați banii. În plus, nu există nicio garanție că taxele pe forța de muncă vor fi reduse semnificativ. În mod similar, nu pot decât să fiu împotriva unei taxe pe emisiile de carbon, deoarece aceasta ar penaliza invariabil cetățenii mai puțin înstăriți, după cum a arătat proiectul nedrept și nepopular al dlui Sarkozy.

De asemenea, mă opun creării unei agenții europene responsabile pentru emiterea de euroobligțiuni, pentru a agrega datoria publică - acesta este un bonus real pentru inconștienții care sunt plătiți de oamenii cu mai mult bun-simț. În cele din urmă, regret că, deși partea dedicată finanțării dezvoltării critice, pe drept cuvânt, corupția guvernamentală și paradisurile fiscale, este totuși suficient de prudentă să nu denunțe practicile revoltătoare ale firmelor multinaționale și, în special, utilizarea de către acestea a prețurilor de transfer.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Raportul referitor la „finanțarea inovatoare” trimite un mesaj puternic instituțiilor financiare și, în special, industriei bancare, că este timpul să reglementăm și mai mult sectorul financiar, trăgând la răspundere administrativă și juridică băncile pentru acțiunile lor neglijente și practicile ineficiente de management al riscului. A devenit evident că piața serviciilor financiare este adesea incapabilă să se reglementeze suficient și că calitatea protecției consumatorului și a măsurilor de siguranță în sectorul serviciilor financiare necesită o îmbunătățire tangibilă și solidă, în special cu privire la aspectele de monitorizare și de supraveghere. Actualele situații pot fi utilizate ca o oportunitate pentru consolidarea industriei serviciilor financiare și pentru restabilirea încrederii cetățenilor și a consumatorilor în sector, deoarece ei sunt cei care achită acum nota de plată pentru marile gafe și pentru salvarea instituțiilor financiare majore.

Acestea fiind spuse, Comisia ar trebui, mai întâi, să evalueze impactul pe care o taxă pe tranzacțiile financiare o va avea asupra economiei europene, deoarece orice propuneri ulterioare nu trebuie să se bazeze numai pe decizii reflexe menite să trateze probleme de moment, ci trebuie să se bazeze pe o abordare pragmatică ce va rezista la testul timpului și va restabili încrederea cetățenilor europeni în piețele financiare.

Estelle Grelier (S&D), *în scris.* – (FR) Adoptarea raportului Podimata a fost șansa ca Parlamentul European să dea dovadă de sprijin fără echivoc pentru introducerea unei TTF

la nivel european. Până acum, dreapta europeană a zădărnicit întotdeauna propunerile socialiștilor în acest sens, fie în comisiile parlamentare, fie în sesiunile plenare. Faptul că majoritatea deputaților europeni și, prin urmare, o parte a drepteii, au fost convinși de acest proiect, care a fost susținut mulți ani de către Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, sunt vești bune. Aceasta arată că, împreună, devenim tot mai conștienți de meritele acestui proiect. Acest vot marchează o etapă nouă în procesul de introducere a unui instrument financiar care ar servi, în special, la generarea de resurse proprii suplimentare pentru bugetul UE, dar ar susține, de asemenea, inițiative de dezvoltare la nivel internațional. Totuși, lupta nu s-a terminat. Deocamdată, aceasta este doar o poziție politică. Dincolo de declarațiile făcute, trebuie să rămânem vigilenți la dorința reală de a introduce această taxă a șefilor de stat și de guvern europeni, mulți dintre ei fiind de centru-dreapta,.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *în scris.* – (FR) Luptăm de mulți ani pentru introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare. În ciuda numeroaselor rezerve pe care le-a întâmpinat această idee, adoptarea acestei rezoluții cu o largă majoritate este un pas important. Prin încurajarea taxării tranzacțiilor financiare pe plan internațional și, în orice caz, prin recomandarea creării unei astfel de taxe în cadrul UE, Parlamentul pune bazele unei noi ordini financiare globale. În plus, ar trebui să menționăm noile perspective financiare pe care le-ar oferi o astfel de taxă, deoarece introducerea acesteia ar putea general circa 200 de miliarde de euro pe an. Acest vot este o mare victorie; acum depinde de organismele internaționale să fie la fel de curajoase ca și deputații din Parlamentul European.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Socialiștii și stânga din Europa luptă demult pentru taxarea tranzacțiilor financiare. Adoptarea, cu o largă majoritate, a raportului colegei mele din Grecia, dna Anni Podimata, atestă progresul politic făcut de Parlamentul European. Este o mare victorie pentru stânga europeană și una de care pot fi mândru. Deși textul nu are niciun efect legislativ direct, marchează un pas politic decisiv înainte: de acum încolo, dreapta europeană din Parlamentul European nu va mai fi capabilă să prevină introducerea unei astfel de taxe. Acesta este un pas real în direcția federalismului bugetar, care este singura modalitate de care dispune UE de a-și atinge obiectivele în materie de creștere, de ocupare a forței de muncă și de ieșire din recesiune.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am fost de acord cu acest raport, deoarece unul dintre principalele avantaje ale instrumentelor de finanțare inovatoare este că pot aduce un beneficiu dublu, deoarece pot contribui la îndeplinirea obiectivelor politice importante, precum stabilitatea și transparența pieței financiare și oferă potențial semnificativ pentru crearea de venituri, dar efectele acestor instrumente asupra externalităților negative produse de sectorul financiar trebuie luate, de asemenea, în considerare. Sunt de acord cu prevederea și apelul la măsuri de finanțare inovatoare pentru a obține mai mult de la acest sector și a contribui la îndepărtarea poverii fiscale care apasă asupra forței de muncă. Aceasta ar putea să îmbunătățească eficiența pieței, să crească transparența și să reducă speculațiile, să uniformizeze volatilitatea excesivă a prețurilor, să creeze stimulente pentru sectorul financiar în vederea investițiilor pe termen lung cu valoare adăugată pentru economia reală, precum și să contribuie la finanțarea bunurilor publice globale și la reducerea deficitelor publice. Susțin ideea emiterii de euroobligațiuni comune pentru proiecte în vederea finanțării nevoilor de infrastructură semnificative ale Europei și a proiectelor structurale în cadrul Strategiei Europa 2020 și a noilor strategii UE anticipate, precum noua strategie privind dezvoltarea infrastructurii energetice și a altor proiecte pe scară largă. Euroobligațiunile pentru proiecte ar asigura, prin urmare, investițiile necesare, ar atrage sprijinul de care au

nevoie și ar deveni un mecanism important pentru a beneficia la maxim de sprijinul publicului. Aceste proiecte trebuie, de asemenea, să contribuie la transformarea ecologică a economiilor noastre, deschizând calea pentru economia cu zero emisii de carbon.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), *în scris.* – (LV) O nouă TTF nu va rezolva problemele bugetare ale statelor membre ale UE. Din acest motiv, nu am susținut raportul referitor la instrumentele de finanțare inovatoare la nivel global și european. Spre deosebire de ceea ce cred unii, nu băncile vor plăti o astfel de taxă, ci clienții lor, aceiași vechi contribuabili. Într-un moment de redresare economică, nu ar trebui să introducem taxe noi; în schimb, trebuie să reducem cheltuielile bugetare. O taxă nouă ar servi doar pentru a masca incapacitatea guvernelor de a reduce cheltuielile și nu ar avea efectul dorit.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Raportul supus la vot astăzi, în Parlament, se referă la introducerea instrumentelor financiare inovatoare. Am dorit să susțin rezoluția prin votul meu, deoarece criza economică din ultimii ani a evidențiat lipsa de reglementare și necesitatea de a crea instrumente financiare noi care pot rezolva speculațiile financiare majore. Această acțiune a UE va fi capabilă, prin urmare, să restabilească fără echivoc necesitatea de a răspunde la necesitățile economiei reale prin sprijinirea investițiilor pe termen lung și prin crearea de resurse suplimentare noi în vederea confruntării și depășirii provocărilor globale și europene și îndeplinirii obiectivelor de creștere și de dezvoltare ale Strategiei UE 2020. Creșterea dramatică a tranzacțiilor financiare a demonstrat diferențele tot mai mari între finanțe și economia reală. Introducerea unei TTF, emiterea de euroobligațiuni comune și anticiparea taxei pe emisiile de carbon sunt unele dintre propunerile orientate spre crearea de procese noi, care sunt necesare pentru economia noastră dar care nu trebuie, totuși, să aibă un efect negativ asupra celor mai vulnerabili consumatori.

Bogusław Liberadzki (S&D), *în scris.* – (PL) Salut rezultatul votului referitor la raportul privind instrumentele de finanțare inovatoare la nivel global și european. Două aspecte esențiale au fost incluse în acest raport și anume, taxa pe tranzacțiile financiare și euroobligațiunile. Acestea pot fi surse importante de finanțare pentru creșterea capacităților economice și financiare ale UE, permițându-i să implementeze proiecte mari și de importanță strategică, inclusiv proiecte de transport și energie și, de asemenea, facilitând probabil mobilizarea capitalului privat. Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a solicitat demult o soluție similară. Sunt încântat că o majoritate clară a votat în favoarea introducerii acestor soluții inovatoare.

Sabine Lösing și Sabine Wils (GUE/NGL), *în scris.* – (DE) Stânga a susținut introducerea unei TTF de mulți ani. Această idee a fost acceptată astăzi de Parlamentul European în termeni generali. Raportul din proprie inițiativă a dnei Podimata adoptat de către Parlament nu implică un răspuns definitiv la problema unei taxe pe tranzacțiile financiare. Nu este clar dacă putem aștepta o propunere corespunzătoare din partea Comisiei sau, dacă da, când? Mai avem mult de parcurs înainte ca un proces legislativ să fie pus în funcțiune. În prezent, Comisia pregătește doar un studiu de fezabilitate. Una dintre condițiile cadru pentru acest studiu de fezabilitate este ca TTF să nu împiedice competitivitatea. În prezent, este foarte nerealist să ne așteptăm la introducerea unei TTF. Raportul din proprie inițiativă nu a tratat doar aspectul TTF, ci și funcționarea fără restricții a politicii concurenței în UE și introducerea unei taxe pe emisiile de carbon după modelul TVA, care să fie aplicată fiecărui produs de pe piața internă.

Nu putem accepta această taxă pe emisiile de carbon. Aceasta este o cerere a politicii de mediu a Conservatorilor, care urmăresc un mix energetic format din energie nucleară și energii regenerabile. Energia nucleară ar rămâne neatinsă de această taxă. Solicităm taxarea intrărilor de energie, care acoperă, de asemenea, energia nucleară, printr-o taxă combinată pe energia primară/emisiile de carbon. M-am abținut de la votul final deoarece nu am putut vota în favoarea unui raport care corelează o idee bună, o taxă pe tranzacții, cu măsuri care ar reprezenta o povară și mai mare pentru popoarele Europei.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – În ultimii ani, criza economică și financiară mondială a evidențiat deficiențe majore în cadrul de reglementare și supraveghere al sistemului financiar global. Tranzacțiile financiare se caracterizează printr-o creștere substanțială a volumului și printr-o discrepanță remarcabilă între volumul tranzacțiilor financiare și necesitățile economiei reale. Investițiile pe termen scurt, care sunt predominante, au condus la o volatilitate și o asumare a riscurilor excesive. Tranzacțiile speculative pe termen scurt au fost în centrul crizei respective și au subliniat legătura clară dintre reglementarea și supravegherea financiară inefficientă și sustenabilitatea finanțelor publice. Am votat în favoarea acestui raport, deoarece problemele cauzate de acest comportament al piețelor au avut un impact major asupra finanțelor publice și cetățenilor europeni și nu numai. Raportul își propune crearea unor instrumente menite să reducă speculațiile, să garanteze o distribuire echitabilă a poverii între actorii financiari principali și să creeze resurse suplimentare noi pentru a răspunde provocărilor majore.

Evaziunea și fraudă fiscală sunt în prezent estimate în statele membre ale UE la aproximativ 250 miliarde de euro pe an. Elementul de noutate îl reprezintă taxa pe tranzacțiile financiare care s-ar traduce în venituri de aproximativ 200 de miliarde de euro pe an pentru UE și ar descuraja tranzacțiile speculative.

David Martin (S&D), *în scris*. – Votând în favoarea acestui raport, deputații din Parlamentul European răspund la apelul publicului pentru taxarea echitabilă a sectorului financiar. Sectorul financiar este, în cea mai mare parte, scutit de la plata TVA și este sub-taxat, în timp ce cetățenii obișnuiți s-au confruntat cu costurile crizei financiare, inclusiv prin contribuția de 9 500 de euro sub formă de suport guvernamental de la fiecare persoană din UE. Prin acest vot, deputații din Parlamentul European au sprijinit sutele de mii de militanți care lucrează activ pentru o taxă Robin Hood - o taxă mică pe tranzacțiile financiare, care poate aduce miliarde în vederea îndeplinirii priorităților din statele membre și a angajamentelor noastre pentru lupta împotriva sărăciei și a schimbărilor climatice la nivel internațional.

Acordul global ar fi cel mai bun mod de a introduce o astfel de taxă, dar taxa de timbru pe acțiuni din Regatul Unit demonstrează că este posibilă introducerea unei taxe pe tranzacții financiare reușite, bine proiectate, fără subminarea competitivității. O TTF coordonată la nivelul UE ar fi primul pas către o TTF globală. Este timpul pentru acțiune și UE poate conduce această campanie pentru taxarea globală mai echitabilă.

Arlene McCarthy (S&D), *în scris*. – Deputații laburiști din Parlamentul European răspund la apelul publicului pentru taxarea echitabilă a sectorului financiar. Sectorul financiar este, în cea mai mare parte, scutit de la plata TVA și este sub-taxat, în timp ce cetățenii obișnuiți s-au confruntat cu costurile crizei financiare, inclusiv prin contribuția de 9 500 EUR sub formă de suport guvernamental de la fiecare persoană din UE. Prin acest vot, deputații laburiști din Parlamentul European au sprijinit sutele de mii de susținători care lucrează activ pentru o taxă Robin Hood - o taxă mică pe tranzacțiile financiare, care poate aduce

miliarde în vederea îndeplinirii priorităților din statele membre și a angajamentelor noastre pentru lupta împotriva sărăciei și a schimbărilor climatice la nivel internațional. Acordul global ar fi cel mai bun mod de a introduce o astfel de taxă, dar taxa de timbru pe acțiuni din Regatul Unit demonstrează că este posibilă introducerea unei taxe pe tranzacții financiare reușite, bine proiectate, fără subminarea competitivității. O TTF coordonată la nivelul UE ar fi primul pas către o TTF globală. Este timpul pentru acțiune și UE poate conduce această campanie pentru taxarea globală mai echitabilă.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Ideea unei taxe pe tranzacțiile financiare a fost susținută de stânga ani de zile. Această idee face, în prezent, obiectul unui consens. Această concesie față de punctele noastre de vedere este binevenită. Cu toate acestea, o taxă pe tranzacțiile financiare trebuie să aibă ca scop doar promovarea interesului general al oamenilor, nu funcționarea fără restricții a liberului schimb sau a tranzacțiilor cu certificate pentru emisii de gaze cu efect de seră, pe care unii, ca și acest text, o numesc „piața carbonului”. Voi vota împotriva acestei deturnări grosolane a ceea ce era o idee bună.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Deși sunt de acord cu o mare parte a conținutului acestui raport, nu am putut vota în favoarea acestuia, din cauză că susține introducerea unei TTF (la nivel global sau, cel puțin, european), deși admite că consecințele acestei acțiuni trebuie studiate (propunând un studiu *a posteriori* în acest sens). Partidul pe care îl reprezint a luptat întotdeauna împotriva introducerii unei astfel de TTF în Portugalia, având în vedere efectul dăunător pe care l-ar putea avea asupra piețelor financiare. Portugalia este epuizată și nu mai poate face față altor poveri fiscale, având în vedere că, în cele din urmă, această taxă ar fi suportată de cetățeni, deoarece instituțiile financiare ar transfera-o asupra clienților lor. Introducerea unei astfel de taxe doar la nivel european ar putea determina avantaje competitive pentru alte piețe, în raport cu piețele financiare europene.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Am votat în favoarea raportului Podimata referitor la instrumentele de finanțare inovatoare la nivel global și european deoarece aceasta introduce o idee care a fost unui dintre pilonii stângii în lume: introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare. Textul ar fi putut fi, cu siguranță, mult mai curajos și fără să facă această taxă dependentă de crearea unei taxe similare la nivel global.

Organizația mea politică a susținut întotdeauna necesitatea de a crea o taxă asupra fluxului de capital internațional, precum așa-numita „taxă Tobin”. De aceea, deși propunerea făcută în raport mi se pare insuficientă, cred că este un pas în direcția potrivită.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) În timpul crizei economice și monetare globale din 2007, am reușit să observăm slăbiciunile majore ale cadrului de reglementare și de supraveghere a sistemului financiar global. Am fost în fruntea luptei din Parlamentul European pentru instrumente financiare inovatoare prin înființarea unui grup de lucru privind fezabilitatea unei taxe asupra tranzacțiilor internaționale. Sunt convins că o astfel de taxă nu ar permite doar reglementarea mai bună a sectorului financiar prin restricționarea activității pur speculative, ci ar ajuta, de asemenea, țările cele mai sărace, în special cele în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate dintre ele, să îndeplinească Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și să adopte măsurile necesare pentru a se adapta la schimbările climatice.

O taxă pe tranzacțiile financiare la nivel european ar putea genera venituri de circa 200 de miliarde de euro pe an în UE și aproape 650 de miliarde de dolari americani pe an la nivel global. Dacă facem progrese consistente la nivel european prin aplicarea unei TTF, am reuși să menținem mesajul puternic pe care l-am trimis în decembrie 2010 când am adoptat

recomandarea numită „criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate”.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris*. – Adoptarea acestui raport ar fi primul semnal puternic al Parlamentului în favoarea unei TTF într-un moment în care Comisia are o abordare ambiguă, ambele dând dovadă de o disponibilitate de reglementare a actorilor financiari, dar scutindu-i de taxare. Trebuie să atragem atenția asupra discursului ipocrit al unor lideri de dreapta, care solicită o formă de taxare a sectorului financiar, dar numai la nivel global, unde știm cu toții că este cel mai puțin probabil să fie implementată. Comisia trebuie să dea un semnal precis și clar cu privire la faptul că taxa pe tranzacții trebuie să fie plătită de oricine. Situația în care fermierii plătesc impozite, în timp ce bancherii sunt scutiți, este inacceptabilă. Injustiția socială dă naștere invidiei și toleranța transformă instituțiile guvernamentale într-un loc de joacă creat de bănci. Am votat „pentru”.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Introducerea unei TTF este un pas în direcția potrivită și ar afecta, în principal, fondurile de investiții și produsele similare, ceea ce pare a aduce beneficii foarte reduse economiei reale. Fără îndoială că este corect ca Europa să reprezinte un exemplu de urmat - până la urmă, ar trebui să așteptăm la nesfârșit dacă am încerca să-i cooptăm și pe americani. Totuși, o TTF nu trebuie utilizată ca o oportunitate pentru a introduce o taxă la nivelul UE pe ușa din spate. Din păcate, totuși, raportul dnei Podimata ne îndreaptă exact în această direcție. Suveranitatea fiscală trebuie să revină statelor membre. Dacă Bruxelles-ul nu se poate descurca cu banii primiți, atunci trebuie să strângă cureaua. Există deja suficiente puteri care ar putea fi reglementate mai bine la nivel național decât la nivelul UE. Celelalte solicitări din raport, adică introducerea euroobligațiilor și a taxei pe emisiile de carbon, trebuie respinse. Pe de o parte, euroobligațiile sunt un produs care contravine oricărei rațiuni economice, în timp ce, pe de altă parte, țările din zona euro prudente din punct de vedere fiscal sunt, încă o dată, chemate pe nedrept să plătească prețul. UE ar deveni, pur și simplu, o uniune de transfer. De asemenea, o taxă pe emisiile de carbon cu obiective dubioase ar afecta economia Europei și ar distruge locurile de muncă având, astfel, un impact negativ asupra majorității popoarelor. Din acest motiv, raportul trebuie respins.

Claudio Morganti (EFD), *în scris*. – (IT) Am votat împotriva acestui raport deoarece, deși ideea unei contribuții din partea sistemului financiar care este principalul vinovat pentru criza din ultimii doi ani, pare corectă, modul în care este implementată mă nedumerește.

Trebuie să spun că salut propunerea de creare a euroobligațiilor, care cred că pot fi un instrument util, dar am mai multe probleme cu partea principală a raportului, care se referă la introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare. Cred că este prea riscant să o aplicăm doar la un nivel al UE, deoarece aceasta ar putea face întregul sistem financiar al UE necompetitiv, iar operatorii ar putea să o ocolească fără prea multe dificultăți, concentrându-se pe alte piețe.

De asemenea, nu aș dori ca această taxă să deschidă calea pentru crearea unui sistem fiscal centralizat al UE, cu care nu aș fi deloc de acord.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Până acum, contribuabilul european a purtat povara financiară principală a crizei economice. Prin urmare, este important să fie utilizate alte instrumente pentru a ne asigura că actorii și speculatorii de pe piețele financiare își asumă o parte din responsabilitate. Așa este corect. Totuși, o TTF nu trebuie utilizată ca o scuză pentru introducerea taxării directe de la Bruxelles. Aceasta ar eroda suveranitatea fiscală

și suveranitatea generală a statelor membre. Acest raport dă dovadă de tendințe în această direcție, motiv pentru care am votat împotriva.

Rolandas Paksas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la instrumentele financiare inovatoare la nivel global și european. Europa, cu cea mai mare piață financiară din lume, încearcă, treptat, să se redreseze în urma crizei, ale cărei efecte vor fi resimțite mulți ani de acum încolo. Prin urmare, este esențial să stabilim măsuri de finanțare inovatoare, care ar asigura stabilitatea și transparența financiară. În prezent, majoritatea serviciilor financiare sunt scutite de TVA. Prin urmare, se pierd venituri semnificative în sectorul financiar și povara fiscală crește pentru forța de muncă. Cred că TTF este o măsură financiară eficientă, care ar contribui la reducerea speculației și a deficitelor publice. Ca urmare a evaluării corespunzătoare a impactului său posibil negativ asupra competitivității globale a UE, trebuie să depunem toate eforturile pentru a ne asigura că aceasta este aplicată, de asemenea, la nivel global. În plus, pentru a crește PIB-ul tuturor țărilor, ar fi de preferat să stabilim o taxă pe activele bancare, proporțională cu semnificația sistemică a instituției de credit în cauză și cu nivelul de risc implicat de o activitate. Sunt de acord cu propunerea privind emiterea de euroobligațiuni pentru proiecte care, în calitate de instrument comun de gestionare a datoriei, va contribui la atragerea investițiilor tot mai mari în proiectele de infrastructură europene. În plus, pentru a obține beneficii maxime din aplicarea taxei pe emisiile de carbon, este necesar să stabilim cerințe minime obligatorii pentru toate statele membre, prevenind ca poverile prea mari să fie transferate către consumatorii cu venituri mici.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris. – (EL)* Am votat în favoarea raportului din proprie inițiativă al Parlamentului European referitor la instrumentele de finanțare inovatoare la nivel global și european. Criza financiară și criza datoriei au scos la suprafață lacunele din funcționarea și controlul sectorului financiar actual. Introducerea unei TTF nu este o propunere nouă și, cu siguranță, este o propunere nepopulară în toate țările dezvoltate fără excepție, în special în cele care aplică politici de impozitare redusă. Cu toate acestea, dacă acordul global se dovedește imposibil, introducerea unei TTF în UE, dacă aceasta nu afectează competitivitatea, va contribui la îmbunătățirea modului de funcționare a acestui sector particular și, în același timp, va genera venituri publice importante. Aceasta este direcția amendamentului 2 și am votat în favoarea acestuia.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Acest raport se referă la instrumentele inovatoare de finanțare la nivel global și european. Acesta subliniază măsurile pentru tratarea deficiențelor grave din cadrul de reglementare și de supraveghere pentru sistemul financiar mondial, dezvăluite de criza economică și financiară din 2007-2009. Tranzacțiile financiare sunt caracterizate, în prezent, de o creștere enormă în volum și de o discrepanță substanțială între volumul tranzacțiilor financiare și necesitățile asociate acestora din „lumea reală”. Noi modele de tranzacționare, precum investițiile pe termen scurt și tranzacționarea automată cu frecvență mare, care au avut un rol central în cadrul tendințelor financiare globale și au condus către volatilitate și asumare de riscuri excesive, merită atenția guvernelor. Acestea sunt motive suficiente pentru ca Parlamentul European, în cadrul mandatului său, să își aducă contribuția și să indice măsurile pe care le consideră adecvate pentru a rezolva situația curentă.

Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris. – (SV)* Raportul referitor la instrumentele de finanțare inovatoare abordează un număr de aspecte importante, precum importanța creării unei piețe interne reale ca o bază pentru creșterea europeană, importanța activării finanțării proiectelor de infrastructură europeană cu

ajutorul euroobligațiunilor europene, precum și o soluție posibilă cu privire la o taxă europeană pe emisiile de carbon, astfel încât să putem trece la producție durabilă în Europa. Faptul că raportul subliniază că statele membre ale UE trebuie să atingă țintele de ajutor stabilite este, de asemenea, important.

Cu toate acestea, alegem să ne abținem de la votul final deoarece nu credem că este o idee bună ca Europa să introducă o TTF în mod independent, dacă alte țări nu procedează în mod similar. Credem că exemplul suedez al introducerii unilaterale a unui tip de TTF în anii '80, care a cauzat mutarea majorității tranzacțiilor cu acțiuni, obligațiuni și opțiuni la Londra, trebuie luat în considerare, astfel încât să nu facem aceeași greșeală la nivel european.

Considerăm că există un risc mare ca efectele stabilizatoare pe care sperăm că o TTF le va avea asupra pieței financiare să nu apară, dacă UE introduce o astfel de taxă în mod independent. În schimb, riscul transferului tranzacțiilor cu acțiuni, obligațiuni și opțiuni pe piețe mai puțin transparente și mai puțin deschise, din afara Europei, este mare. Aceasta nu va crea condiții mai bune pentru controlul pieței financiare și, de asemenea, ar submina supravegherea europeană comună a pieței financiare pe care am creat-o.

Miguel Portas (GUE/NGL), în scris. – (PT) Pentru a combate criza financiară globală și recesiunea majoră care a urmat-o, mai multe guverne au crescut datoria suverană la niveluri nesustenabile, cu scopul de a salva companiile financiare și a stimula economiile lor respective. În același timp, băncile acumulează profituri prin diferența dintre creditele obținute de la băncile centrale la o rată a dobânzii apropiată de zero și prețul cu care acordă credite clienților și statelor. Astfel, este o obligație morală ca întreprinderile financiare să-și accepte responsabilitățile în fața crizei pe care au cauzat-o. O TTF este o cerință minimă.

Pentru cei care întârzie această responsabilitate, sub pretextul că o astfel de taxă poate fi introdusă doar la un nivel global, aș dori să spun: (1) că poziția UE s-ar consolida foarte mult prin lansarea unilaterală a acestei taxe; (2) dacă o proporție din capitalul aplicat în tranzacțiile speculative ar părăsi UE, aceasta ar determina o scădere a volatilității piețelor financiare, ceea ce ar fi benefic; (3) dacă reglementarea financiară globală nu este viabilă sau recomandată, vor fi necesare reguli sensibile privind circulația capitalului. Raportul este un pas în această direcție.

Evelyn Regner (S&D), în scris. – (DE) Am votat în favoarea raportului, deoarece este momentul potrivit ca UE să ofere un exemplu de urmat și să introducă o TTF la nivel european. Cred că, dacă facem acest prim pas, acesta va crește probabilitatea de atingere a obiectivului unei taxe pe tranzacțiile financiare la nivel global. Amendamentul propus de grupul meu, prin care solicitam introducerea unei TTF la nivelul UE fără întârziere (precum cele presupuse de efectuarea altor studii) a fost adoptat cu o majoritate restrânsă. Aș dori să solicit comisarului responsabil, dl Šemeta, să ia măsuri.

Rezoluția a fost adoptată cu o majoritate largă de 529 de voturi pentru, 127 de voturi împotriva și 18 abțineri. Acesta este un semnal puternic din partea Parlamentului, care nu poate fi ignorat de Comisie sau reinterpretat pe baze neîntemeiate. Solicit președintelui Barroso să ia măsuri, să exercite dreptul Comisiei de a lua inițiativa și să ne prezinte nouă, legislativului, un proiect de propunere. Un total de 200 de miliarde de euro ar putea astfel colectat - fonduri care sunt foarte necesare și care ar trebui să fie puse la dispoziție de cei care au cauzat criza. Nu ar trebui să apelăm la contribuabili pentru a acoperi deficitul cauzat de criza financiară, ci ar trebui să solicităm ca sectorul privat să-și aducă, în cele din urmă, contribuția. Acești bani trebuie utilizați atât pentru consolidarea bugetară, cât și ca sursă separată de venit pentru bugetul UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Parlamentul European a reiterat astăzi apelul pentru introducerea unei TTF la nivelul UE, ca parte a unui raport referitor la instrumentele de finanțare inovatoare, adoptat de deputați. Verzii au solicitat demult introducerea unei TTF și au salutat votul, deputatul Verzilor, dl Philippe Lamberts, comentând: „Parlamentul European a continuat să facă presiuni pentru introducerea unei TTF la nivelul UE. Deși obiectivul final este introducerea unei TTF globale, există beneficii clare pentru ca UE să continue pe cont propriu. Deputații au încurajat astăzi Comisia să ia măsuri în acest scop. Verzii au promovat de mult introducerea unei TTF, atât ca un mijloc de reducere a speculațiilor dăunătoare, cât și ca o sursă nouă pentru generarea de venituri publice. Pe lângă faptul că este o posibilă sursă semnificativă de venit, într-un moment în care trezoreriile naționale sunt sub presiune, o TTF este justă din punct de vedere social. O TTF ar soluționa, de asemenea, în mod clar riscul sistemic rezultat ca urmare a tranzacționării cu frecvență mare, acționând ca o constrângere pentru speculațiile riscante. Este momentul ca Comisia și statele membre să nu mai tragă de timp.”

Licia Ronzulli (PPE), *în scris*. – (IT) Criza economică recentă a adus la suprafață deficiențele sistemului pentru reglementarea și supravegherea sectorului financiar global.

De prea multe ori, volumul acestor tranzacții a depășit cu mult necesitățile reale, cauzând speculații care, cu timpul, au făcut capitalul implicat extrem de volatil și cu risc de insolvență. Primii care au dus greul au fost contribuabilii, inclusiv prin creșterea șomajului, reducerea veniturilor, reducerea accesului la servicii sociale și creșterea inechităților.

Pentru a preveni crizele viitoare, UE trebuie să promoveze acum schimbări reale în reglementare și supraveghere, conturând un mediu financiar mai sănătos și mai robust. Ideea unei contribuții pe tranzacțiile financiare are avantaje importante, în special în urma unei crize precum cea actuală: stabilizarea piețelor, furnizarea de stimulente pentru investiții pe termen lung și asigurarea trasabilității pentru auditul tranzacțiilor individuale.

Reducerea speculațiilor, susținerea investițiilor pe termen lung și obținerea creșterii pe termen lung conform Strategiei UE 2020: este important să completăm toate acestea prin introducerea unui sistem similar de finanțare și în afara UE, pentru a nu da naștere la dezavantaje competitive împotriva noastră.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *în scris*. – (ET) La votarea de astăzi am primit susținere pentru raportul referitor la instrumentele de finanțare inovatoare la nivel global și european. Sigura parte care nu a primit sprijin a fost propunerea care solicita Comisiei să investigheze fezabilitatea taxei UE pe emisiile de carbon, care, ca și TVA-ul, va fi introdusă pe piața internă pentru fiecare produs. Sunt încântată să observ că a existat sprijin pentru punctele principale care solicitau Comisiei să analizeze fezabilitatea și caracterul practic al diferitelor taxe noi și al consecințelor care rezultă din acestea. Cu taxele bancare, taxele pe activitatea financiară și taxele pe tranzacțiile financiare, fiecare are propriul obiectiv economic iar potențialul lor de a aduce venituri diferă, astfel încât este important ca, înainte de impunerea de taxe suplimentare, să fie efectuată o analiză amănunțită.

S-a sprijinit ideea ca taxa pe tranzacțiile financiare să fie introdusă la un nivel cât mai extins. În același timp, deputații din Parlamentul European, inclusiv eu, am solicitat clarificări privind cine va plăti, în cele din urmă, această taxă, deoarece povara fiscală revine, de obicei, clientului care, în acest caz, ar fi investitorii din comerțul cu amănuntul și persoanele fizice. Vă mulțumesc.

Edward Scicluna (S&D), *în scris*. – Am susținut raportul Podimata, care include un număr de idei bune privind o TTF la nivel global. Adevărul este că o mare parte a sectorului financiar, în special băncile de investiții, încă nu s-a reformat în urma lacunelor care au fost dezvăluite de criza financiară. Chiar și guvernatorul Băncii Angliei, dl Mervyn King, a recunoscut săptămâna trecută că costul măsurilor de austeritate adoptate în Regatul Unit și în Europa este suportat de „oameni care nu au nicio vină” în timp ce sectorul financiar s-a întors la mentalitatea anterioară.

Este corect că sectorul privat trebuie să-și plătească contribuția pentru consecințele crizei financiare și contribuie la orice salvare viitoare, ținând cont că există multe bănci care sunt considerate în continuare „prea mari pentru a cădea”. Acum, FMI și Comisia Europeană au responsabilitatea să evalueze părțile pozitive și negative ale unei taxe pe tranzacții financiare la nivel global.

Peter Skinner (S&D), *în scris*. – În timpul votului de astăzi asupra raportului Podimata referitor la instrumentele de finanțare inovatoare, a fost votat un amendament separat, care solicita Comisiei să prezinte propuneri pentru o TTF la nivelul UE în absența oricărei inițiative la nivelul G20.

Am votat în favoarea amendamentului din solidaritate de grup și deoarece cred că sprijinul clar pentru conceptul unei TTF din Europa poate naște noi discuții la nivelul G20.

Totuși, menționez foarte clar că introducerea unei TTF la nivelul UE, dacă nu este implementată, de asemenea, la nivel global, creează riscuri potențiale pentru poziția competitivă a Regatului Unit ca centru financiar, care are un impact clar asupra cetățenilor din Anglia de Sud-Est. Sunt foarte prudent la ideea unei TTF doar la nivelul UE și cred că impactul oricărei propuneri trebuie să fie evaluat riguros, pentru a ne asigura că efectele pozitive le depășesc pe cele negative pentru votanții mei. Înainte de rezultatul unei astfel de evaluări de impact, resping categoric propunerile pentru o TTF de 0,05 % generalizată pe toate tranzacțiile financiare, ca fiind arbitrară și prost gândită.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris*. – (DA) Am votat împotriva raportului, deoarece acesta nu garantează că o taxă pe tranzacții financiare ar fi folosită în scopul pentru care ar trebui folosită o adevărată taxă Tobin, adică pentru dezvoltarea țărilor și a investițiilor pentru combaterea schimbărilor climatice. Raportul nu precizează clar dacă taxa va intra la bugetele UE, ceea ce deschide posibilitatea apariției mai multor probleme. În primul rând, mă opun categoric creșterii resurselor proprii ale UE. În al doilea rând, vom pierde o oportunitate de a avea o taxă Tobin reală, dacă UE deține dreptul de a dispune de taxă - a se vedea propunerea Comisiei, conform căreia taxa ar trebui să finanțeze proiectele UE și lipsurile din bugetul UE. Votul meu nu trebuie interpretat ca o opoziție față de o TTF în UE. Susțin pe deplin o reală taxă Tobin. Susțin, de asemenea, elementele pozitive ale raportului, precum lupta împotriva fraudei fiscale, principiul „poluatorul plătește” și apelul la eficiența energetică.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Astăzi, am votat încă o dată în favoarea introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF) și am convenit că, dacă nu reușim să impunem o TTF la nivel global, UE ar trebui să facă oricum primul pas. Trebuie să profităm de acest impuls și să limităm lăcomia sectorului bancar și financiar. În cele din urmă, o criză globală necesită soluții globale și Europa, ca cea mai mare piață financiară, poate juca un rol de pionierat în această privință. O TTF poate furniza statelor membre venituri suficiente pentru a-și echilibra bugetele și a-și menține economiile în funcțiune.

Deoarece potențialul de venit al unei TTF de 0,05 % se ridică la circa 200 de miliarde de euro în UE și 650 de miliarde de dolari americani la nivel global, această taxă ar putea fi, de asemenea, o parte importantă a soluției de găsire de surse noi și durabile de venit. O TTF poate limita speculația și poate stabiliza piețele, poate crea stimulente pentru investiții pe termen lung și, deoarece fiecare tranzacție poate fi urmărită, ar putea crește transparența și ar asigura faptul că actorii financiari acceptă partea lor de cost al crizei. În plus, raportul solicită ca posibilitățile de emisie a euroobligațiilor și de impunere a unei taxe pe emisiile de CO₂ să fie examinate foarte amănunțit.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Spre deosebire de colegii mei conservatori și liberali scoțieni, am susținut acest raport, care abordează o varietate de surse de finanțare posibile, inclusiv o TTF. Acesta solicită, de asemenea, o dezbatere privind utilizarea veniturilor care pot proveni de la o TTF.

Michèle Striffler (PPE), *în scris.* – (FR) Am susținut în mod ferm introducerea unei TTF la nivel global în timpul votului asupra raportului referitor la instrumente de finanțare inovatoare la nivel global și european. Totuși, posibilitatea de aplicare a unei astfel de taxe exclusiv la nivel european trebuie să facă, mai întâi, obiectul unui studiu de fezabilitate efectuat de către Comisia Europeană. Într-adevăr, trebuie să stabilim dacă această taxă poate fi implementată la nivel european fără a avea efecte adverse asupra competitivității europene pe plan internațional.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Criza economică și financiară a adus la lumină deficiențe grave în cadrul de reglementare și de supraveghere al sistemului financiar internațional. Trebuie oferite răspunsuri la criză prin instrumente noi, care pot reduce speculațiile, pot restabili rolul sectorului financiar, pot asigura o distribuție echitabilă a poverilor și pot crea surse noi, suplimentare pentru confruntarea cu provocările globale, precum schimbările climatice, obiectivele de dezvoltare și creșterea inteligentă, durabilă și inclusivă în cadrul Strategiei Europa 2020. Acest raport din proprie inițiativă este rezultatul unei dorințe de a găsi surse noi și inovatoare de finanțare. Instrumentele de taxare bazate pe obținerea de venituri sunt considerate insuficiente. Documentul examinează următoarele posibilități pentru instrumente de finanțare inovatoare: taxarea sectorului financiar, euroobligațiile și taxarea sectorului energetic. Din punctul meu de vedere, este esențial să inovăm în materie de modalități alternative de finanțare care se ridică la nivelul provocărilor actuale și care sunt adaptate lumii moderne, dar nu este bine să facem acest lucru fără să studiem impactul real al acestora. La fel de importantă ca și creșterea venitului este sporirea rolului de reglementare al pieței, prin crearea de mecanisme pentru consolidarea transparenței, eficienței și stabilității acesteia. Din aceste motive, am votat în favoarea documentului în timpul sesiunii plenare.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Raportul este o insultă adusă inteligenței clasei muncitoare și clasei populare, care suferă în războiul barbar declanșat asupra lor de bancheri și de reprezentanții lor politici. Acesta clarifică încă de la început că nu poate fi vorba despre taxarea capitalului: „subliniază că o creștere a ratelor și o extindere a domeniului de aplicare a instrumentelor fiscale existente... nu pot fi nici suficiente și nici nu reprezintă o soluție sustenabilă”. Totuși, pentru a păcăli lucrătorii, acesta solicită UE să adopte o „taxă pe tranzacțiile financiare” de 0,01 %, care este prezentată ca o așa-zisă „distribuție echitabilă a poverii” crizei între bancheri și lucrători și un efort de limitare a speculațiilor de capital. În același timp, este majorată taxarea directă a clasei populare sărace iar taxarea indirectă, care pur și simplu devorează veniturile clasei muncitoare și a clasei populare, depășește orice limite. Taxa pe tranzacțiile financiare nu este o taxă asupra

sectorului financiar, ci este o altă taxă indirectă. Pe lângă această taxă indirectă nouă, este propusă, de asemenea, o întregă serie de așa-numite măsuri de „finanțare inovatoare”, sau mai bine spus noi taxe asupra veniturilor clasei populare, precum „taxa pe emisii de carbon”, o „contribuție de solidaritate inclusă în prețul biletelor de avion”, chiar și o „loterie globală” pentru a combate foamea. Partidul comunist grec a votat împotriva acestui raport, subliniind că singura cale populară de ieșire din criza capitalistă este țintirea profiturilor monopolurilor.

Niki Tzavela (EFD), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport. În opinia mea, raportul dnei Podimata este foarte bine echilibrat și foarte bine explicat și salut cele patru instrumente financiare introduse de raport. Toate cele patru măsuri sunt inovatoare și aș dori să subliniez că raportul nu se limitează doar la problema unei taxe pe tranzacțiile financiare. Ar trebui să acordăm atenție tipului de instrumente pe care le implementăm: în opinia mea, ar trebui să excludem taxa pe sectoare - precum sectorul energetic - care au un efect multiplicator asupra costurilor vieții. Astfel, pentru faza finală a acestui aspect, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare printr-un studiu de impact al eficienței și al rezultatelor potențiale generale de utilizarea acestor instrumente.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Raportul conține câteva idei bune, de exemplu, o taxă pe tranzacțiile financiare de numai 0,05 %, care ar aduce 200 de miliarde de euro la bugetul UE. În prezent, nu reușim să beneficiem de aceste sume, care ar face speculațiile mai dificile, dar nu imposibile. Întrebarea interesantă este ce va face Consiliul de Miniștri cu acest raport din proprie inițiativă. Mai avem de parcurs un drum lung.

Derek Vaughan (S&D), *în scris*. – Când cetățenii din UE se confruntă cu o factură tot mai mare pentru criza financiară, măsurile incluse în acest raport au potențialul să colecteze miliarde de euro și să reducă o parte din presiunea asupra familiilor în această situație financiară dificilă.

O taxă mică pe tranzacțiile financiare va putea fi utilizată pentru combaterea sărăciei în Regatul Unit și în toată lumea și pentru combaterea efectelor schimbărilor climatice. Susținătorii acestei așa-numite taxe Robin Hood, inclusiv deputați laburiști, trebuie să amplifice acest succes și să facă presiuni în continuare asupra sectorului financiar global pentru a extinde această schemă în vederea creării unei TTF la nivel global.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții, care urmărește să încurajeze finanțarea inovatoare cu ajutorul unei taxe pe tranzacții financiare, crescând capacitățile de recuperare ale economiei și promovând tranziția la creșterea ecologică odată cu menținerea ajutorului pentru țările în curs de dezvoltare. Criza economică a demonstrat, foarte convingător, importanța vitală a înființării guvernantei financiare globale pentru a ne asigura că nu vom mai fi supuși capriciilor capitalismului financiar necontrolat. Este ceea ce își dorește Președinția franceză a G20 și trebuie să facem tot ce putem pentru a atinge acest obiectiv. Speculațiile financiare, încurajate de lipsa de reglementare și de supraveghere, au distrus milioane de locuri de muncă, au afectat grav finanțele publice și au redus considerabil standardele de viață pentru marea majoritate a europenilor. Este momentul să trecem de la această viziune pe termen scurt a economiei, unde banii domnesc și iresponsabilitatea este omniprezentă și care ne-a condus la marginea prăpastiei, astfel încât sistemul financiar să își poată relua rolul său, acela de a fi în folosul economiei reale și al oamenilor. UE trebuie să dea un exemplu în această privință, iar rezoluția adoptată de această Cameră trimite un semnal puternic partenerilor noștri.

Angelika Werthmann (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului dnei Podimata referitor la instrumentele de finanțare la nivel global și european. Până acum, povara crizei

economice și financiare din 2007 și din anii următori a fost purtată numai de contribuabilul european. Acesta este primul raport care ia în considerare o varietate de mecanisme inovatoare, menite să garanteze faptul că jucătorii de pe piețele financiare își asumă, de asemenea, o parte din costuri. Propunerea pentru o taxă pe tranzacțiile financiare la nivel global, dacă este posibil, trebuie salutată și o schemă similară trebuie luată serios în considerare la nivelul UE, ca alternativă.

Marele avantaj al acestei taxe nu este doar venitul potențial dintr-un sector care a fost scutit total sau parțial de taxe în trecut, ci și efectul simultan de reglementare. Este binecunoscut faptul că sectorul financiar, care este construit adesea pe speculații, a devenit independent de economia reală. Prin taxarea sectorului financiar, am putea genera din nou stimulente în vederea investițiilor pe termen lung, luând, astfel, în considerare necesitățile economiei reale.

Raport: Edite Estrela (A7-0032/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestui raport deoarece importanța reducerii inegalităților în materie de sănătate este în mod intrinsec legată de reducerea inegalităților sociale, astfel cum se arată în acest raport. Inegalitățile în materie de sănătate încep de la o vârstă fragedă și continuă pe tot parcursul vieții, transmițându-se și la alte generații. Având în vedere acest lucru, statele membre trebuie să adopte principiul „sănătate în toate politicile”. În plus, sprijin ferm recomandările raportoarei care apără atât necesitatea de promovare a unui acces universal la sănătate, inclusiv pentru migranții fără acte, cât și accesul femeilor însărcinate la protecție socială, conform legislației din propriile țări.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Raportul dnei Edite Estrela ajută la evaluarea inegalităților care există în Uniunea Europeană și a măsurilor care trebuie luate pentru a le reduce. De aceea este un raport util; unul pentru care am votat nu în ultimul rând pentru a reafirma natura inviolabilă a dreptului la avort și necesitatea unui acces facil la metodele de contracepție, într-un moment când aceste drepturi nu sunt încă efective în toate statele membre ale Uniunii Europene. Marșul către egalitate continuă.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Există inegalități semnificative în materie de sănătate între țările și regiunile din Uniunea Europeană. Din cauza crizei economice și financiare, unele state membre au luat măsuri de austeritate care au condus la o reducere a nivelului finanțării sănătății publice, prevenirii bolilor și serviciilor de îngrijire pe termen lung. Nu toți cetățenii UE au acces la servicii medicale de calitate. Este o situație frecventă mai ales în regiunile mai sărace ale UE, unde pacienții nu au acces la asistență medicală de calitate și servicii de tratament. Există disparități majore atât în cazul rambursării medicamentelor cât și în ceea ce privește tratamentul bolilor individuale complexe, cum este boala Alzheimer, fapt care împiedică pacienții din unele state membre să obțină în țara lor medicamente rambursabile și tratamentul de care au nevoie. Consider că Comisia Europeană trebuie să ia măsuri pentru a reduce disparitățile și inegalitatea referitoare la accesul la servicii de asistență medicală cu care se confruntă oamenii din UE și să stabilească mecanisme de monitorizare a inegalităților în materie de sănătate. De asemenea, Comisia ar mai trebui să prezinte o inițiativă care să vizeze încurajarea și sprijinirea de către statele membre a unor strategii integrate la nivel național sau regional, pentru a reduce inegalitățile în materie de sănătate.

Regina Bastos (PPE), *în scris.* – (PT) Cetățenii europeni se bucură astăzi de o viață mai lungă și mai sănătoasă. În pofida faptului că nivelurile medii de sănătate din Uniunea

Europeană s-au îmbunătățit de-a lungul timpului, disparitățile în materie de sănătate există încă, atât între statele membre cât și în interiorul statelor membre din Europa. Din cauza actualei crize economice, financiare și sociale aceste disparități au tendința de a se amplifica. În calitate de raportor alternativ pentru aviz al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, am atras atenția asupra necesității de a se căuta soluții. Acestea vor implica în mod necesar toți participanții: Uniunea Europeană, guvernele naționale, autoritățile regionale și locale, operatorii din cadrul economiei sociale. Provocările cu care se confruntă Uniunea Europeană ca urmare a schimbărilor demografice necesită un plan concret de combatere a inegalităților în materie de sănătate în zonele rurale.

Consolidarea mecanismului de recunoaștere a calificărilor va facilita circulația competențelor în cadrul UE și mobilitatea specialiștilor. Campaniile de promovare a unui stil de viață sănătos și programele de prevenire și depistare direcționate către grupuri determinate sunt de asemenea importante pentru reducerea inegalităților în materie de sănătate. Pentru toate motivele de mai sus, am sprijinit acest raport.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Într-un moment în care încă simțim efectele sociale ale crizei economice și financiare din societăți europene în care trăim, a fost important să votăm astăzi pentru raportul dnei Estrela referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate. Într-adevăr, acest raport ne aduce aminte că inegalitățile afectează și serviciile de sănătate și că este important să acționăm asupra cauzelor fundamentale ale acestor inegalități, astfel încât toți cetățenii europeni să poată în sfârșit să se bucure de drepturile lor sociale fundamentale. Cetățenii nu sunt egali, indiferent dacă ne referim la speranța de viață, sărăcie sau excludere socială, și nu toți sunt cu toții expuși riscurilor de sănătate. De asemenea, raportul menționează migrații fără acte, care se confruntă în mod frecvent cu dificultăți imense în accesarea serviciilor de sănătate din țările gazdă.

Așadar, noi invităm statele membre să îmbunătățească accesul la serviciile de asistență medicală pentru toți, indiferent de cetățenie și facem un apel la acestea să continue să își coordoneze politicile naționale în domeniul sănătății. Într-adevăr, accesul la asistență medicală de înaltă calitate este unul dintre cele mai importante drepturi fundamentale, astfel că ar trebui să fie o prioritate, atât pentru Uniune cât și pentru statele membre, care au încă competența în acest domeniu.

Sergio Berlato (PPE), *în scris.* – (IT) În Uniunea Europeană există inegalități semnificative în materie de sănătate iar măsurile de abordare a acestor inegalități variază de asemenea considerabil în cadrul statelor membre. Întrucât consider că aceste diferențe în materie de sănătate pot avea o influență considerabilă asupra indivizilor pe tot parcursul vieții, acestea reprezintă o problemă care trebuie abordată cu determinare și dintr-o perspectivă politică inovatoare.

Acest raport conține soluții foarte interesante de recunoaștere a dreptului specific la sănătate al cetățenilor, concentrându-se în special asupra pregătirii populației și acoperirii serviciilor de sănătate. Consecințele sociale ale recente crize economice și financiare sunt evidente: de când a început criza numărul șomerilor a crescut cu 5 milioane, multe familii au fost afectate de recesiune și sunt acum expuse și mai mult riscului de sărăcie sau de îndatorare excesivă. Cred că este esențial ca reducerea acestor inegalități să fie considerată o prioritate la toate nivelurile de luare a deciziilor. De asemenea, solicit Comisiei să le acorde o mai mare recunoaștere în cadrul strategiei UE 2020 și să se asigure că obiectivul de reducere a inegalităților în materie de sănătate este luat în considerare în cadrul inițiativelor viitoare.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece inegalitățile în materie de sănătate constituie o problemă care trebuie abordată de urgență. Acestea încep devreme în viață și persistă nu numai până la o vârstă înaintată, dar se transmit și generațiilor următoare. Inegalitățile cu care persoanele se confruntă la începutul vieții cu privire la accesul la învățământ, la locuri de muncă și la servicii medicale, ca și cele bazate pe gen sau pe mediul cultural de proveniență, pot avea un impact critic asupra stării sănătății oamenilor pe parcursul întregii vieți. În plus, sărăcia și excluderea socială au un impact important asupra sănătății. În multe dintre cazuri, motivele acestor diferențe de sănătate sunt evitabile și nedrepte. Pentru a aborda inegalitățile în materie de sănătate, trebuie luate măsuri specifice, în special cu privire la grupurile cele mai vulnerabile. Este esențial ca reducerea inegalităților în materie de sănătate să fie considerată o prioritate esențială, asigurându-se evaluări de impact eficiente în domeniul sănătății.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Criza a afectat grav sectorul serviciilor medicale din mai multe state membre ale UE în ceea ce privește atât oferta, cât și cererea. Cu privire la ofertă, criza economică și financiară a dus la o scădere a nivelului de fonduri alocate sănătății publice și serviciilor medicale și, pe termen lung, ca urmare a reducerilor de buget și a veniturilor mai scăzute provenite din încasarea de impozite, în timp ce cererea de servicii medicale și pe termen lung a crescut ca urmare a unei combinații de factori care contribuie la deteriorarea stării de sănătate a populației în general. Mai multe state membre au inclus în pachetele de redresare măsuri de atenuare a efectelor crizei economice asupra sectorului serviciilor medicale, investind în infrastructura din domeniul sănătății, optimizând fondurile alocate sectorului serviciilor medicale și restructurând și reorganizând sistemul de servicii medicale.

Cu toate acestea, în statele membre există diferențe mari în ceea ce privește măsurile luate în vederea combaterii inegalităților. Accesul reprezintă un aspect-cheie în cazul tuturor serviciilor publice. Colectarea și schimbul de dovezi privind strategii, politici și măsuri eficiente vor contribui la obținerea de sprijin la nivelul administrației și al diferitelor sectoare.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt de acord cu afirmația raportoarei, dna Estrela, că există enorme disparități în materie de sănătate atât între persoanele care trăiesc în regiuni diferite ale UE, cât și între grupurile de populație mai avantajate și cele mai puțin avantajate. Aceste inegalități tind să înceapă la naștere și persistă până la o vârstă înaintată, fiind influențate pe parcursul vieții de accesul la învățământ, locuri de muncă și servicii medicale și pot fi exacerbate de diferențele bazate pe gen și rasă. Este esențial să reducem dimensiunea disparităților existente, care aduc atingere angajamentelor UE cu privire la solidaritate, coeziune economică și socială, drepturile omului și egalitatea de șansă, acest demers devenind astfel una dintre acțiunile prioritare din cadrul strategiei UE pentru sănătate în perioada 2008-2013. Cu toate acestea, este important să recunoaștem că politica în domeniul sănătății este responsabilitatea statelor membre, ca și instituirea sistemelor corespunzătoare de accesare a asistenței medicale de către oameni. Raportul descrie mai multe măsuri interesante dar nu examinează impactul lor financiar. Sunt dezamăgit și din cauza introducerii chestiunii avortului, care nu este o competență europeană, ci una națională.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Principiile universalității, accesul la îngrijire de înaltă calitate, echitatea și solidaritatea trebuie să devină o realitate în cadrul sistemelor de sănătate ale Uniunii Europene. De aceea, Parlamentul European a adoptat cu o largă majoritate raportul Estrela. Multe inegalități pot fi încă remarcate în cadrul sistemelor de sănătate ale celor 27 de state membre. Deputații din PE au făcut de aceea un apel la

îmbunătățirea accesului universal la o asistență medicală accesibilă și de calitate. Asistența medicală de bază trebuie să fie mai puțin costisitoare și accesul la medicamente mai convenabil. Inegalitățile dintre diferite grupuri de vârstă și sociale trebuie să fie reduse. Statele membre trebuie să-și îmbunătățească eficiența cheltuielilor cu sănătatea, concentrându-se pe prevenire și oferind programe pentru grupurile cele mai vulnerabile. Din acest motiv, deputații din PE solicită Comisiei Europene și guvernelor statelor membre, să acționeze pentru a asigura în Europa un standard de sănătate adecvat modelului social european pe care îl dorim.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Am ținut foarte mult să-mi manifest sprijinul pentru raportul dnei Edite Estrela referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate dintre și din țările Uniunii Europene. Acest lucru se datorează faptului că raportul menționează o serie largă de inegalități în acest domeniu din Uniunea Europeană. Aceste inegalități, care sunt nedrepte, sunt produsul atât a numeroși factori economici, de mediu și de stil de viață, cât și al dificultăților în accesarea asistenței medicale, fie din motive economice, fie din cauza distribuirii precare a resurselor medicale din anumite zone ale Uniunii. Deși politica în domeniul sănătății rămâne (în cea mai mare parte) o competență națională, noi, deputații din PE, avem datoria de a încuraja statele noastre membre să își continue eforturile de reducere a inegalităților socio-economice, reducând astfel și disparitățile din domeniul asistenței medicale.

Statele membre trebuie să se asigure că grupurile vulnerabile (persoanele cu handicap și cele în vârstă, imigranții și... femeile!) pot într-adevăr să se bucure de un acces corect la asistență medicală. De asemenea, trebuie acordată o atenție specială prevenției și informării, în coordonare cu organizațiile societății civile.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) În pofida faptului că raportul conține dispoziții pe care eu le consider a fi foarte relevante, referitoare la importanța crescândă a acordării asistenței medicale pentru persoanele în vârstă și la necesitatea de a îmbunătăți cunoașterea bolilor care afectează în special persoanele în vârstă, acesta nu spune, în general, multe lucruri noi. De fapt, încercând să menționeze totul, acesta sfârșește prin a fi o listă de dorințe, la care raportoarea a adăugat, sub pretextul reducerii inegalităților în materie de sănătate, subiecte foarte diverse – fără legătură cu egalitatea în accesul la asistență medicală – cum sunt violența domestică, investigarea sistemului farmaceutic și politicile statelor membre cu privire la întreruperea voluntară a sarcinii și accesul homosexualilor la tratamentele de fertilitate. Nu cred că acesta este cadrul de abordare a acestor subiecte. Noi știm că accesul la avort și la reproducerea asistată medical pentru cuplurile homosexuale sunt subiecte controversate în statele membre și doar statele membre pot lua decizii în mod liber în privința lor. Și din acest motiv nu pot vota în favoarea raportului.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Sănătatea și speranța de viață se află în strânsă legătură cu condițiile sociale. Este esențial ca reducerea inegalităților să fie considerată o prioritate fundamentală la toate nivelurile activității politice, urmărindu-se strategia bazată pe principiul „sănătate în toate politicile” și asigurându-se efectuarea unor evaluări eficiente de impact. Inegalitățile persistă, după cum arată și faptul că în 2007 speranța de viață la naștere a indicat o variație între statele membre ale UE de 14,2 ani în cazul bărbaților și 8,3 ani în cazul femeilor. Există o necesitate de îmbunătățire a accesului universal la sisteme de sănătate și servicii de asistență medicală accesibile tuturor din punct de vedere financiar. Este important să îmbunătățim accesul la serviciile de prevenire a bolilor și promovare a sănătății ca și pe cel referitor la serviciile medicale primare și de specialitate și să reducem inegalitățile dintre diferite grupuri sociale.

În orice caz, nu am votat în favoarea raportului deoarece nu sunt de acord cu paragraful 29 care, citez „invită UE și statele membre să ia măsurile necesare pentru a elimina discriminarea împotriva femeilor în ceea ce privește accesul la tehnicile de reproducere asistată (TRA) din motive de stare civilă, vârstă, orientare sexuală, origini etnice sau culturale”.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Raportul conține un set de orientări pe care noi le considerăm justificate și corecte. Cu toate acestea, există câteva comentarii pe care noi trebuie să le facem.

Așa-numitele politici de austeritate, care sunt profund antisociale, atât în esență, cât și în conținutul lor, cu reduceri ale investițiilor publice și diminuări ale funcțiilor sociale ale statului – în special cu privire la sănătate – exacerbează și inegalitățile în materie de sănătate, printre alte consecințe care sunt extrem de nocive din punct de vedere economic și social.

Atunci când, în numele necesității de a reduce deficitul bugetar, crește costul de accesare a serviciilor de sănătate publică, când din cauza reducerii subvențiilor de stat crește prețul medicamentelor, chiar și al celor pentru bolile cronice și atunci când este eliminat sprijinul pentru transportul pacienților la tratament și la întreprinderile referitoare la asistența medicală în zone în care nu există transport public, inegalitățile în materie de sănătate vor crește, astfel cum se întâmplă în acest moment în Portugalia. Efectul acestora îl constituie faptul că persoanele cu venituri mai reduse au o dificultate crescândă în accesarea asistenței medicale.

Ar trebui să înlocuim cuvintele frumoase cu o schimbare reală a conținutului politicilor noastre, care este mult mai necesară. Trebuie să se renunțe la politicile neoliberale și să se garanteze o egalitate efectivă de șansă, nu în ultimul rând, în termeni de acces la asistență medicală.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acest raport abordează un set de chestiuni importante, dar nu merge până în miezul problemelor care sunt cauzate acum de politicile de austeritate și de politicile antisociale, care amplifică inegalitățile în materie de sănătate.

De aceea, vorbele nu sunt suficiente! Trebuie să se renunțe la politicile neoliberale și să se acorde o importanță primordială prevenției și sănătății publice, pentru a garanta o egalitate efectivă de șansă în accesul la asistența medicală.

Trebuie să se renunțe la Pactul pentru stabilitate pentru a preveni creșterea costului de accesare a serviciilor de sănătate publică, creșterea prețurilor la medicamente, chiar și la cele pentru bolile cronice și retragerea sprijinului pentru transportul pacienților la tratament și la întreprinderile medicale chiar și în zonele unde nu există transport public, toate în numele necesității de a reduce deficitul bugetar.

Noi știm că rezultatul acestor politici este creșterea inegalităților în materie de sănătate, astfel cum se întâmplă în prezent în Portugalia. Oamenii cu venituri mai reduse au o dificultate din ce în ce mai mare în accesarea asistenței medicale. De aceea, ceea ce este necesar în locul cuvintelor frumoase este o întrerupere și schimbare a politicilor, pentru a da prioritate respectului pentru drepturile omului și coeziunii economice și sociale.

Elisabetta Gardini (PPE), în scris. – (IT) Suntem obligați să observăm că acest raport conține un număr de puncte foarte interesante referitoare la recunoașterea dreptului la sănătate în adevăratul sens (accesul la asistență, formarea populației, acoperirea serviciilor, etc.).

Cu toate acestea, nu ne putem abține să nu exprimăm anumite rezerve rezultând din contradicțiile intrinseci documentului însuși, care au generat o dezbatere amplă. Egalitatea trebuie înțeleasă în adevăratul său sens și nu prin izolarea indivizilor (în special a femeilor) de relațiile lor cu partenerii, copiii și contextul social în care sexualitatea și abilitatea de reproducere sunt de fapt exersate. Sunt de asemenea îngrijorată de proclamarea noilor drepturi, cum este dreptul la avort în condiții de siguranță, deoarece declarația reduce sau chiar anulează drepturile altora (așteptările tatălui sau speranța de viață a celui nenăscut).

În mod similar, putem sublinia unele deficiențe, cum ar fi ignorarea totală din document a operatorilor profesioniști: nu spune nimic despre rolul și responsabilitățile lor, aceștia sunt tratați asemenea unor automate și nu ca specialiști cu competențe proprii, și în primul rând, cu conștiințe proprii.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Acest raport conține câteva propuneri revoltătoare. De exemplu, acesta urmărește să dea posibilitatea personalului de asistență medicală să adopte o abordare interculturală bazată pe respectul pentru diversitate în tratamentul pacienților imigranți. Acesta mai urmărește și eliminarea discriminării în ceea ce privește accesul la tehnicile de reproducere asistată – în special a discriminării bazate pe vârstă sau orientare sexuală – susținând în același timp că trebuie să promovăm accesul universal la avort. Tema predominantă aici o constituie o sinteză a cultului morții și o inversare a valorilor. În final, acesta își propune să determine toate statele membre să stabilească un ajutor medical de stat echivalent – adică, un acces la asistență medicală gratuită pentru pacienții imigranți.

Haideți să ne reamintim că în Franța, o astfel de îngrijire este de fapt accesibilă oricărui imigrant pentru orice solicitare – intenția originală fiind aceea de a se răspunde urgențelor sau riscului de epidemii - iar condițiile unui astfel de acces sunt minime și nu pot fi verificate. Acest sistem – care nu are nici un fel de verificări și limite – permite tratamente paliative, promovează imigrația ilegală și încurajează turismul medical, la fel ca și orice tip de înșelăciune imaginabilă, cu costuri din ce în ce mai mari. Într-un moment în care spitalele și sistemele noastre medicale sunt în ruină și atunci când din ce în ce mai mulți concetățeni trebuie să se descurce fără îngrijire deoarece nu și-o pot permite, o astfel de propunere este revoltătoare.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate, care abordează anumite deficiențe existente în domeniul asistenței medicale în întreaga UE-27. Raportul subliniază că disparitatea referitoare la sănătatea cetățenilor de pe întreg cuprinsul Uniunii, se datorează în multe cazuri diferențelor de șansă, de acces la servicii și resurse materiale, de proveniență socială, de venituri și educație; de asemenea, că astfel de diferențe au fost și mai mult exacerbate ca urmare a crizei financiare. Sunt de acord cu diversele probleme ridicate în acest raport – una dintre ele fiind sugestia ca Comisia să colaboreze cu statele membre în promovarea celor mai bune practici referitoare la stabilirea prețului și rambursarea costurilor medicamentelor, în scopul optimizării costurilor convenabile și reducerii inegalităților în materie de acces la medicamente; o alta fiind sugestia adresată statelor membre și UE de a recunoaște violența bărbaților împotriva femeilor drept o chestiune de sănătate; de asemenea, apelul adresat statelor membre de a-și adapta sistemele de sănătate necesităților celor mai vulnerabili din societate prin dezvoltarea unor metode de stabilire a onorariilor încasate de specialiștii în materie de asistență medicală, în vederea garantării accesului la asistență pentru toți pacienții. Cu toate acestea, nu sunt de acord cu referirile făcute în raport care sprijină promovarea avortului.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris.* – (FR) Era esențial ca raportul să ia în considerare inegalitățile bazate pe vârstă în materie de sănătate, ceea ce s-a și întâmplat.

Inegalitățile în materie de sănătate bazate pe vârstă rezultă într-un acces limitat la o asistență medicală adecvată și la tratamente inovatoare. Persoanele cu vârstă înaintată trebuie să poată să folosească medicamente care au fost testate în vederea eficacității și siguranței pe oameni de aceeași vârstă. Persoanele din acest grup de vârstă sunt în continuare excluse prea des de la testările clinice. Deși vârsta medie a pacienților care participă la testări clinice ale tratamentelor pentru hipertensiune este de 63 de ani, totuși 44 % dintre pacienți au fost diagnosticați pentru prima dată cu această problemă atunci când au depășit vârsta de 70 de ani.

Uniunea și statele membre trebuie să se pregătească, fără alte formalități, pentru consecințele pe care le are o populație europeană aflată în curs de îmbătrânire și să ia în considerare această schimbare demografică.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Combaterea inegalităților în materie de sănătate dintre țările și regiunile UE – inegalități care au fost exacerbate de criza economică – au devenit în sfârșit o prioritate datorită adoptării raportului dnei Estrela. În calitate de raportoare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, am votat în favoarea acestui raport, care își propune să îmbunătățească accesul tuturor la asistență medicală, în mod special al celor din grupurile vulnerabile, și să sprijine cercetarea în domeniul medical și farmaceutic. De asemenea, acesta argumentează că statele membre ar trebui să pună capăt reducerilor bugetare din domeniul serviciilor de asistență medicală. Mai mult, acest raport ia în considerare aspectul referitor la gen al inegalităților în materie de sănătate și îmbunătățește accesul femeilor la asistența în materie de sănătate reproductivă. Aceste măsuri considerabile sunt doar începutul luptei împotriva inegalităților în materie de sănătate din UE.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat pentru acest raport deoarece, în pofida îmbunătățirilor realizate în materie de asistență medicală, diferența de rezultate în domeniul sănătății dintre cei aflați la vârful și cei de la baza scării sociale rămâne mare, iar în unele zone continuă să se mărească. Inegalitățile cu care persoanele se confruntă la începutul vieții cu privire la accesul la învățământ, la locuri de muncă și la servicii medicale, ca și cele bazate pe gen sau pe mediul cultural de proveniență, pot avea un impact critic asupra stării sănătății oamenilor pe parcursul întregii vieți. Combinația dintre sărăcie și alți factori de vulnerabilitate precum vârsta fragedă sau înaintată, dizabilitatea sau mediul cultural de proveniență crește și mai mult riscurile legate de sănătate și invers, o stare de sănătate precară poate duce la sărăcie și/sau la excludere socială. Este recunoscută din ce în ce mai mult legătura dintre factorii de ordin social și inegalitățile în materie de sănătate. Acest lucru înseamnă că problemele sociale sunt considerate la scară largă a fi legate de problemele de sănătate pentru care este nevoie de o reacție integrată. Consecințele sociale ale actualei crize economice și financiare au devenit acum evidente. De la începutul crizei, numărul șomerilor a crescut cu 5 milioane. Multe familii s-au confruntat cu o scădere a veniturilor lor, un număr considerabil de familii este expus sărăciei și altor forme de îndatorare excesivă, iar câteva și-au pierdut casele. Lucrătorii cu contracte pe perioade scurte de timp au fost printre primii care au fost afectați de declin. Migranții și lucrătorii tineri și mai în vârstă, în cazul cărora sunt mai multe șanse de a avea poziții inferioare, au fost afectați în mod deosebit, însă au rămas fără un loc de muncă și categorii de lucrători care înainte fuseseră relativ bine protejate. Pentru abordarea inegalităților în materie de sănătate este necesară

o viziune politică inovatoare, în special în cazul persoanelor aparținând unor grupuri mai defavorizate din punct de vedere socioeconomic.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *în scris. – (FI)* S-a acordat până în prezent insuficientă atenție subiectului diminuării inegalităților în materie de sănătate din Europa. Este o problemă care trebuie să fie rezolvată. Există motive diverse pentru inegalitățile în materie de sănătate dintre grupurile de populație. Acestea sunt legate, de exemplu, de condițiile de trai, educație și formare, ocupație, prevenția bolilor și serviciile de promovare a sănătății. Este bine că oamenii au început din ce în ce mai mult să înțeleagă legătura dintre problemele speciale și problemele de sănătate. Aceste probleme trebuie să fie rezolvate într-un mod comprehensiv.

Este posibil ca factorii care generează inegalitățile în materie de sănătate să fie abordați printr-o acțiune sociopolitică. De exemplu, consumul de alcool poate fi abordat prin politicile implementate la nivel național (cum sunt cele referitoare la stabilirea prețurilor și taxare), prin politica de la nivel regional (prin instituirea controalelor) și prin activități politice locale (de exemplu, prin dezvoltarea unor activități de agrement pentru tineret).

La nivel european, trebuie să schimbăm informații între statele membre cu privire la cele mai bune practici în materie de sănătate. Este important să accentuăm necesitatea de a reduce inegalitățile în materie de sănătate la toate nivelurile de luare a deciziilor. În special, este necesară cooperarea susținută dintre toate părțile implicate, pentru reducerea inegalităților în materie de sănătate.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* Suntem cu toții foarte conștienți de importanța sănătății. Din nefericire, adesea suntem incapabili să o apreciem corespunzător, până când unul dintre membrii familiilor noastre sau dintre prieteni se îmbolnăvesc, sau până când noi înșine ne îmbolnăvim. Accesul la asistență medicală este doar unul dintre factorii care determină sănătatea cetățenilor oricărei țări sau zone. Alți factori care au un impact la fel de important asupra sănătății cetățenilor includ statutul ocupațional și situația materială rezultantă, accesul la învățământ, vârsta înaintată sau dizabilitatea, apartenența la un grup minoritar și mulți alții. De asemenea, stratificarea socială și divizarea arhaică în clase rezultă în diferențe disproporționate între europeni, în materie de sănătate. Prioritatea noastră și prioritatea Uniunii Europene trebuie să fie să ne asigurăm că absolut toți locuitorii continentului nostru se bucură de un acces egal la asistență medicală și să eliminăm diferențele sociale.

Giovanni La Via (PPE), *în scris. – (IT)* Sănătatea și bunăstarea cetățenilor este o prioritate pe care acest Parlament trebuie să o garanteze și protejeze. Mai mult decât atât, credem că este fundamental ca acest drept să fie garantat tuturor țărilor europene.

Inegalitățile socioeconomice, culturale și structurale creează frecvent un scenariu diversificat, în care nu toți au un acces egal la infrastructura de asistență medicală și la îngrijire medicală. Se întâmplă de aceea ca cele mai vulnerabile grupuri, imigranții, bătrânii, copiii și cei cu dizabilități, să plătească câteodată chiar cu viețile lor prețul mult prea scump al încălcării dreptului lor la sănătate. Acest lucru nu trebuie să se întâmple, nici la nivel european, nici la nivel național sau regional. Victimele unui sistem precar de asistență medicală, care din nefericire este larg răspândit, sunt la fel de nevinovate ca și cei care nu au un acces egal la infrastructura de asistență medicală.

Am votat pentru rezoluție, care sprijină atât eliminarea inegalităților dintre statele membre în ceea ce privește standardele de sănătate publică, cât și promovarea unor politici de

sănătate mai eficiente și accesibile tuturor, nu doar pentru cei care le folosesc ci și pentru cei care, în calitate de angajați și personal medical, vor putea astfel să găsească condiții mai adecvate de muncă, care să le permită să lucreze mai eficient în beneficiul tuturor.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris. – (PL)* Doresc să fac cunoscut faptul că am votat împotriva raportului Estrela referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate, din cauza articolului 25 al textului care subliniază, printre altele, că Uniunea Europeană și statele membre trebuie să le garanteze femeilor dreptul la avort în condiții de siguranță.

Doresc să remarc că, deși documentul menționat mai sus ridică multe probleme importante în materie de sănătate și ne pune la dispoziție un material interesant pe care să-l folosim ca bază a activității viitoare, nu am putut vota totuși în favoarea adoptării sale, datorită referirilor la avort. Întrucât viața umană merită mai mult, subliniez de fiecare dată că avortul nu poate fi privit izolat de convingerile referitoare la consecințele faptului de a deveni activ din punct de vedere sexual.

Clemente Mastella (PPE), *în scris. – (IT)* Inegalitățile în materie de sănătate constituie o problemă care trebuie să fie abordată la nivel european. Motivele decurg în mod frecvent din diferențele în termeni de șanse, acces la servicii și resurse materiale, ca și din alegerile diferite de viață pe care indivizii le fac. Pentru a le aborda, avem nevoie de o viziune politică inovatoare.

Criza economică și financiară din ultimii ani a rezultat într-o reducere a nivelului de finanțare a serviciilor de sănătate și a îngrijirii medicale pe termen lung, ca urmare a reducerilor bugetare și a veniturilor mai scăzute provenind din încasarea de impozite, în timp ce cererea de servicii de sănătate și îngrijire medicală pe termen lung a crescut. Numeroase state membre au inclus în planurile lor de redresare măsuri cum sunt investițiile în restructurarea asistenței medicale și suplimentarea finanțării sistemului de sănătate.

Cu toate acestea, intervențiile pentru abordarea inegalităților în materie de sănătate variază într-o măsură importantă de la un stat la altul. Colectarea și schimbul de date privind strategiile, politicile și măsurile eficiente vor contribui la obținerea de sprijin din partea guvernelor.

Este esențial ca reducerea inegalităților în materie de sănătate să fie considerată o prioritate esențială, prin urmărirea unei astfel de abordări pe baza principiului „sănătatea în toate politicile” și prin asigurarea unor evaluări eficiente ale impactului, care să țină seama de rezultatele privind echitatea din domeniul sănătății.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat pentru acest raport și salut preocuparea sa pentru inegalitatea care există în materie de sănătate printre grupurile mai dezavantajate din punct de vedere socioeconomic. Salut atenția acordată importanței locuințelor și ocupării forței de muncă ca factori cu impact asupra sănătății. De asemenea, sunt de acord că raportul atrage atenția asupra riscului mărit de obezitate, precum și asupra fumatului și consumului de alcool în cadrul grupurilor socioeconomice mai defavorizate.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris. – (CS)* Doresc să o felicit pe raportoare pentru o lucrare excelentă și să îi mulțumesc pentru faptul că mi-a acceptat propunerile de amendament. Accesul legal la sănătate este unul dintre pilonii politicii noastre comune, atât în prezent, cât mai ales în viitor. Funcționarea inegală a economiilor și criza actuală nu trebuie să limiteze garantarea de șanse egale la acordarea asistenței medicale pentru cetățenii europeni, indiferent de diferențele dintre sistemele de sănătate. După părerea mea, este foarte

semnificativ faptul că textul pune accentul asupra unei mai bune informări a pacienților și a unei consilieri și consultanțe juridice de bună calitate acordate imigranților, cât și altor categorii, inclusiv imigranții ilegali. Principiul fundamental trebuie să fie acela că sănătatea fiecărui cetățean este asigurată prin accesibilitate teritorială și financiară și nu exclusiv prin medicamente. Asigurarea coordonării dintre învățământul și pregătirea profesională a lucrătorilor din sănătate va fi un factor important de progres, împreună cu instituirea de standarde minime pentru calitatea și siguranța îngrijirii medicale. Raportoarea subliniază în mod corect prevenirea fumatului, a obezității și a altor afecțiuni, care sunt factori care influențează durata vieții active. Susțin cererea categorică adresată Comisiei de a încuraja statele membre să asigure și să finanțeze tratamentul pacienților cu probleme de sănătate, cum sunt boala Alzheimer, diabetul și scleroza multiplă. Tratamentul acestor probleme de sănătate nu este finanțat în unele dintre statele membre. Aceste probleme de sănătate îi afectează atât pe cei mai în vârstă, cât și pe cei foarte tineri și conduc la excludere socială.

Marisa Matias (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acest raport pune accentul asupra inegalităților în materie de sănătate dintre cetățenii UE, bărbați și femei, tineri și bătrâni, care sunt legate de o gamă foarte largă de factori: situația economică, socială, educațională și profesională și condițiile de trai. Acesta subliniază importanța menținerii și îmbunătățirii universalității și a accesului tuturor la o asistență medicală de înaltă calitate, inclusiv pentru migranții fără acte, printre alte grupuri vulnerabile. Atrage atenția asupra faptului că criza economică și financiară, împreună cu măsurile de austeritate impuse de statele membre, au avut un impact sever asupra sectorului sănătății, iar acest lucru va face ca inegalitățile să fie și mai marcante. Raportul încurajează Comisia și statele membre să dezvolte un set de indicatori comuni pentru monitorizarea inegalităților din domeniul sănătății și să continue strategia „sănătatea în toate politicile”. Acesta mai accentuează și importanța acțiunii preventive și a unei „abordări la nivel local privind îngrijirea medicală”. În lumina celor expuse mai sus și pentru a încuraja sugestiile pe care le conține raportul, am votat în favoarea sa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Asigurarea accesului la îngrijire medicală pentru fiecare, atât pentru cetățenii UE, cât și pentru persoane care nu dețin cetățenia UE, cu sau fără documente, este un principiu de bază al siguranței publice. Cea mai bună modalitate de protejare a sănătății unei persoane este prin protejarea în ansamblu a sănătății tuturor. Salut acest raport care argumentează că sănătatea publică este indispensabilă pentru binele comun.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Raportul supus votului abordează unele subiecte importante, în principal cu privire la apărarea unei asistențe medicale egale pentru toți, o situație care, din nefericire, nu există încă în UE, în mod particular printre grupurile mai dezavantajate, cum sunt copiii, bătrânii și în unele cazuri, femeile. Cu toate acestea, cred că sunt abordate și un număr de alte subiecte care nu au nici o legătură cu sănătatea. Ceea ce mă surprinde cel mai mult este abordarea față de politicile statelor membre cu privire la întreruperea voluntară a sarcinii și accesul la tratamente de fertilitate pentru homosexuali, care în opinia mea trebuie să respecte principiul subsidiarității și să fie rezolvate într-o manieră mai puțin ascunsă. De aceea, am votat împotriva acestui raport.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat în favoarea raportului Estrela referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE.

Accesul la serviciile de sănătate pentru toți cetățenii, fie ei din UE sau migranți cu sau fără acte, este unul dintre drepturile fundamentale ale omului. Cei care trebuie să vadă că acest

drept fundamental este garantat sunt tocmai oamenii care sunt expuși în cea mai mare măsură riscului de excludere. De aceea, am votat în favoarea acestui raport.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris*. – Inegalitățile cu care se confruntă oamenii la începutul vieții cu privire la accesul la învățământ, la locuri de muncă și la servicii medicale, precum și inegalitățile bazate pe gen și pe mediul cultural de proveniență, au într-adevăr un impact critic asupra stării sănătății oamenilor pe parcursul întregii vieți. Trebuie subliniat faptul că nimeni nu dorește să abordeze această problemă în mod serios. De aceea, raportul dnei Edite Estrela este cu adevărat oportun. Atunci când vom fi capabili să asigurăm o îngrijire medicală egală pentru toate straturile populației, societatea va deveni mai eficientă în sens economic, financiar și politic. Am votat pentru acest raport.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Sănătatea publică continuă să fie bunul nostru cel mai de preț și ar trebui privită ca o prioritate absolută de către guverne. Cu toate acestea, există încă divergențe serioase în diverse state membre din UE în legătură cu sănătatea populației. Efectele sunt deosebit de clare atunci când se iau în considerare nivelurile diferite ale speranței de viață din cele 27 de state ale UE, care pot varia cu 5,6 ani, în cazul bărbaților și cu până la 6,6 ani, în cazul femeilor. Parțial, motivele acestui fapt sunt de găsit în nivelurile reduse de educație și nivelurile ridicate de sărăcie și șomaj. De aceea, nu este foarte surprinzător faptul că valul de disponibilizări care a urmat crizei economice nu a avut un impact pozitiv asupra sănătății publice. Până la urmă, pierderea veniturilor reduce în mare măsură accesul la serviciile medicale în multe dintre țări. Nu am votat în favoarea raportului deoarece nu oferă destule detalii concrete despre strategiile de abordare a problemei.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris*. – (IT) Tentativele de a reduce inegalitățile în materie de sănătate din Uniunea Europeană pentru dezvoltarea socială și economică constantă trebuie cu siguranță salutate și de aceea am votat pentru raportul dnei Estrela. Sugestiile pentru îmbunătățirea asistenței medicale în Europa prin educația în materie de sănătate, accesul la tratament, cunoașterea datelor și folosirea mecanismelor de măsurare, monitorizare, evaluare și comunicare a informației, oferă o contribuție importantă la dezvoltarea de politici eficiente pentru reducerea inegalităților în materie de sănătate. Cred totuși în mod firesc că, în acest demers, este la fel de important să respectăm principiul subsidiarității și anumite caracteristici naționale, care cred că trebuie apărute și protejate.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Acest raport referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE prezintă diverse măsuri pe care le consider importante și valoroase. Cu toate acestea, m-am abținut de la votul final, deoarece nu am putut să fiu de acord cu faptul că UE și statele membre trebuie să garanteze femeilor accesul absolut liber la avort. Trebuie întotdeauna făcute investiții la nivelul planificării familiale și contracepției, avortul constituind doar ultima opțiune pentru situații excepționale. De asemenea, nu cred că trebuie să existe un acces liber la tehnicile de reproducere asistată, care ar trebui să facă obiectul principiului subsidiarității și nu să fie folosite ca un instrument pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor, din cauza stării lor civile, vârstei, orientării sexuale sau originii etnice ori culturale.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Diferențele în cadrul UE în ceea ce privește speranța de viață diferă de la un stat la altul, variind între 14,2 ani la bărbați și 8,3 ani la femei (în România, 11,86 la bărbați și 7,38 la femei). Chiar și la nivel intern, grupuri cu un grad diferit de educație sau nivel social au perspective diferite în materie de sănătate. O creștere a ratei șomajului, precum și măsurile de austeritate ar putea agrava inegalitățile în materie de sănătate existente deja în UE. Am votat această rezoluție pentru a solicita îmbunătățirea

monitorizării și măsuri preventive împotriva bolilor, precum și punerea accentului asupra grupurilor vulnerabile.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Deoarece proiectul de raport acoperă deja multe dintre subiectele relevante, nu a fost necesar să propunem multe amendamente. Deși noi, Grupul Verts/ALE, am fost cosemnatari, împreună cu raportorul și raportorii alternativi, ai unui anumit număr de amendamente, am fost totuși singurii care am încercat să introducem critica modelului actual de dezvoltare a medicamentelor întemeiat pe brevete, care conduce la prețuri ridicate ale inovării în domeniul medical și la lipsa de acces la medicamente esențiale care să fie accesibile. Am solicitat modele de noi de inovare în domeniul medical și abordarea lipsei de acces la medicamente esențiale care să fie accesibile. Am solicitat modele noi de cercetare medicală (sisteme de premiere a inovării, licențierea echitabilă, comunitățile de brevete, parteneriate public-private și condiționalitatea socială în concesionarea finanțării UE pentru cercetare), dar aceste amendamente nu au fost adoptate.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris*. – (IT) Cifrele Eurostat pentru 2010 sunt clare: există încă inegalități pronunțate între cele 27 de state membre cu privire la calitatea asistenței medicale furnizate.

Parametrii precum speranța de viață în diferite state membre arată încă o variabilitate prea mare de la o regiune la alta, demonstrând că standardele de calitate referitoare la asistența medicală sunt încă prea eterogene în cadrul UE. Accesul la învățământul primar și secundar, un loc de muncă stabil și satisfăcător, genul, mediul cultural de proveniență și accesul la asistență medicală de calitate, sunt factori care contribuie la creșterea calității vieții cetățenilor într-o măsură mai mare decât alții.

Din acest motiv, raportul trebuie să dea prioritate drepturilor celor mai dezavantajați, în special drepturilor femeilor și nevoilor specifice ale acestora.

Oreste Rossi (EFD), *în scris*. – (IT) Deși am fost de acord cu principiul de bază al raportului, mai exact că nivelul mediu de sănătate în Uniunea Europeană a continuat să se îmbunătățească în pofida diferențelor majore referitoare la asistența medicală, care se datorează sistemelor diferite din statele membre, acesta prezintă deficiențe cu privire la drepturile migranților. Aceștia sunt incluși printre cele mai vulnerabile grupuri cum sunt cei cu dizabilități, bătrânii și copiii, fără a se lua în considerare faptul că mulți migranți sunt ilegali și au ajuns deci în Europa în mod necorespunzător.

Nu putem de aceea să îi avem în vedere pe migranți în același fel în care îi avem în vedere pe cei cu dizabilități, ultimii fiind un grup vulnerabil care necesită o îngrijire specială și o asistență adecvată nevoilor proprii. Raportul împarte societatea în clase – bogați, săraci, minorități etnice, bărbați, femei și copii – aplicând o metodologie învechită, în loc să vorbească despre cetățeni cu drepturi și pretinde că măsoară aceste presupuse inegalități în materie de sănătate printr-o legislație corespunzătoare.

Amendamentele aprobate au afectat în mod negativ textul, prin includerea unor subiecte diverse cum sunt schimbările climatice, violența împotriva femeilor, reproducerea asistată și accesul egal la asistență medicală pentru migranții ilegali.

Christel Schaldemose (S&D), *în scris*. – (DA) În numele celor patru social democrați danezi din Parlamentul European (Dan Jørgensen, Christel Schaldemose, Britta Thomsen și Ole Christensen). Noi am votat în favoarea raportului referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE. Raportul conține multe propuneri importante pentru reducerea

inegalităților în materie de sănătate. În orice caz, acesta mai propune și ca migrații fără acte să fie îndreptățite și să li se garanteze accesul la servicii medicale în statele membre. Noi nu împărtășim acest punct de vedere. Cu toate acestea, credem că primirea tratamentului de urgență este un drept fundamental al omului, indiferent de statutul persoanei în societate.

Peter Skinner (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport pentru a sprijini abordarea raportoarei care a stabilit principii referitoare la sănătatea femeilor care trebuie cu adevărat să conteze. Multe dintre femeile din societatea europeană, în special cele aparținând minorităților etnice sau femeile migrante, cu sau fără acte, nu au drepturi esențiale la programe de sănătate și nici acces la infrastructura din domeniul sănătății, din cauza poziției lor economice și sociale în cadrul societății noastre. Deși este important să ne protejăm împotriva turismului medical, cum este din nefericire denumit, este de asemenea esențial să ne aducem aminte de angajamentul nostru față de drepturile fundamentale ale omului.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport care privește diferite inegalități din statele membre și le încurajează pe acestea să continue să considere asistența medicală drept o prioritate pe parcursul crizei financiare și a redresării. Este vital ca aceste inegalități să nu crească doar pentru că guvernele caută să economisească bani.

Michèle Striffler (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului referitor la reducerea inegalităților în materie de sănătate din UE deoarece consider că există în prezent disparități mari între statele membre în materie de sănătate. De exemplu, toate statele membre ale Uniunii trebuie să se asigure că femeile au un acces facil la metodele contraceptive și au dreptul la avort.

Niki Tzavela (EFD), *în scris*. – Am votat împotriva acestui raport deoarece cred că nu a reușit să abordeze chiar tema enunțată referitoare la inegalitățile în materie de sănătate și a adoptat o abordare cu totul diferită. Deși există multe părți ale raportului cu care nu sunt de acord, aș dori să mă concentrez asupra libertăților acordate migraților fără acte sau clandestini, astfel cum sunt denumiți aceștia în acest raport, care în esență nu este decât o metodă de a redenumi imigrații ilegali. Raportul promovează acordarea multor libertăți civile și a celor asociate cu sănătatea pentru persoane care au intrat în mod ilegal în multe din țările UE.

Acest raport va crea multe dezavantaje pentru statele membre care se confruntă în fiecare zi cu problema imigrației, cum sunt Grecia și Italia. Nu numai că dă imigraților ilegali dreptul de a solicita un acces egal la asistență medicală, dar va deveni și motivul pentru care așa-numiții solicitanți de azil vor dori și mai mult să vină în Europa, în dorința de a beneficia de asistență medicală gratuită, care este inexistentă în majoritatea țărilor din lumea a treia.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat împotriva raportului pentru că, în mod nedeclarat, promovează din nou avortul. Ființele umane sunt creația lui Dumnezeu și noi nu ar trebui să ne propunem să fim arbitrii în chestiuni de viață și de moarte. Nu există loc pentru compromis în această chestiune. Deși poziția pe care o adopt nu este majoritară, nu îmi voi schimba punctul de vedere și voi refuza să sacrific chiar și o singură viață pentru moravurile contemporane. Am luat aceeași decizie și cu privire la diagnosticul pre-implantare.

Angelika Werthmann (NI), *în scris*. – (DE) Raportul dnei Estrela se ocupă de problema reducerii inegalităților în materie de sănătate în UE. Salut această lucrare în mod deosebit

pentru că, deși criza financiară și economică actuală înseamnă că ni se cere în principal să ne ocupăm de chestiunile economice și legislative, nu ar trebui niciodată să pierdem din vedere subiecte cum sunt sănătatea, învățământul și securitatea socială. Doar dacă vom avea sisteme sustenabile în domeniul mai larg al securității sociale și al egalității de șanse, va fi posibil să implementăm obiectivele mai înalte ale Comunității, cum este strategia UE 2020. Din acest motiv, am votat în favoarea acestui raport.

Raport: Eva Joly (A7-0027/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Având în vedere amendamentele propuse de Grupul Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, sunt de acord cu acest raport. Avem datoria de a transfera experiența noastră de guvernare economică, astfel încât țările în curs de dezvoltare să poată să-și stabilească propriile sisteme fiscale. Aceasta este singura modalitate prin care va fi posibil să creăm un sistem fiscal mai corect și mai echitabil, să combatem evaziunea, iar ca rezultat, să promovăm un mediu fiscal internațional mai bun. De asemenea, aș scoate în evidență importanța acestui raport în sublinierea caracterului urgent al abolirii paradisurilor fiscale, o măsură fundamentală în domeniul transparenței, care va permite schimbul automat de informații fiscale atât de necesar.

Sophie Auconie (PPE), *în scris. – (FR)* Deși impozitele pot fi o sursă fiabilă și durabilă pentru finanțare, dacă există un regim de impozitare progresivă, o administrație fiscală eficientă și o folosire transparentă și responsabilă a încasărilor fiscale, multe țări în curs de dezvoltare nu reușesc totuși să impună o cotă minimă de impozitare pentru a-și finanța serviciile publice. De aceea, Uniunea Europeană trebuie să coopereze cu aceste țări pentru a încuraja buna guvernare în chestiuni fiscale. Din acest motiv am votat în favoarea acestui raport, care va permite crearea unui sistem fiscal care este stabil și mai eficient, dar și mai echitabil, pentru a reduce sărăcia în aceste țări. De asemenea, raportul va permite crearea unui mediu fiscal internațional, transparent, echitabil și bazat pe cooperare.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Țările în curs de dezvoltare se confruntă cu dificultăți în stabilirea sistemelor fiscale (stabilirea, colectarea și administrarea impozitelor). Combaterea paradisurilor fiscale este una dintre principalele provocări stabilite în cadrul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, deoarece acestea subminează instituțiile și sistemele politice ale țărilor în curs de dezvoltare. Centrele off-shore și paradisurile fiscale favorizează o scurgere ilicită de capital în valoare de 1 mie de miliarde de dolari americani anual, reprezentând o sumă de aproximativ zece ori mai mare decât fondurile pentru asistență destinate țărilor în curs de dezvoltare pentru reducerea sărăciei și dezvoltarea economică. Sunt de acord cu propunerile făcute în raport ca la alocarea asistenței financiare, donatorii să sprijine eforturile țărilor în curs de dezvoltare de a îmbunătăți guvernarea fiscală și să se asigure că ajutorul este folosit în mod transparent și responsabil.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris. – (IT)* Acest raport, în acord cu Comisia, se axează asupra consolidării sinergiilor dintre politicile fiscale și politicile de dezvoltare. Pentru a obține acest lucru, Comisia a publicat de fapt două studii, iar în urmă cu un an, în acest Parlament, a fost aprobată o rezoluție având același subiect. Am votat pentru raport deoarece sprijin atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) și guvernarea sistemelor fiscale, angajamentul de sprijinire a sistemelor fiscale ale țărilor în curs de dezvoltare, dialogul și cooperarea internațională în domeniul fiscal.

Cu toate acestea, este foarte corect să se arate neajunsurile care există încă referitoare la guvernarea veniturilor provenite din taxele vamale, deficiențele actuale ale Organizației

pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și erodarea veniturilor fiscale. Cred că este potrivit ca Uniunea Europeană să facă mai mult pentru a combate ineficiențele, inclusiv să se lupte pentru a combate paradisurile fiscale, manipularea valorii schimburilor comerciale și deficiențele arhitecturii internaționale. Este momentul să reducem manipularea valorii schimburilor comerciale, „blestemul resurselor naturale” și să extindem baza de impozitare, încurajând o coordonare mai bună între contribuabili.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Globalizarea crescândă a piețelor și mobilitatea contribuabililor au făcut ca fiscalitatea să devină în zilele noastre o chestiune complicată. Este chiar și mai complex și dificil să se corecteze situația din țările în curs de dezvoltare, din cauza factorilor interni cum sunt sectoarele informale de mari dimensiuni, predominanța agriculturii, folosirea restrânsă a noilor tehnologii. Aplaud inițiativa Comisiei de a coopera cu aceste țări pentru a promova buna guvernare în chestiuni fiscale, printr-un raport care identifică problemele și soluțiile principale într-un mod care promovează sinergiile dintre politica fiscală și cea de dezvoltare, făcându-le pe ambele mai eficiente.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Existența unor sisteme fiscale eficiente, transparente și echitabile este crucială pentru progresul țărilor în curs de dezvoltare, prin faptul că acestea contribuie la finanțarea activelor lor publice, sustenabilitatea instituțiilor lor, dependența redusă a acestora de ajutorul extern și atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. În acest context cred, pe de o parte, că UE trebuie să se concentreze asupra acțiunii împotriva paradisurilor fiscale și evaziunii fiscale (care subminează sistemele politice și economice din țările în curs de dezvoltare prin încurajarea criminalității financiare și a inegalității în redistribuirea veniturilor fiscale) și, pe de altă parte, că trebuie să stabilească un proces de cooperare și dialog cu autoritățile fiscale ale acestor țări.

De asemenea, aș dori să subliniez importanța extinderii bazei de impozitare în aceste țări. Trebuie să se remarce faptul că sistemele fiscale din țările în curs de dezvoltare se caracterizează prin aceea că se bazează pe impozitarea indirectă (în care multe din venituri provin din impozitarea bunurilor și a serviciilor), care reduce veniturile fiscale și creează ineficiență în cadrul acestor sisteme. Eforturile trebuie să se concentreze asupra dezvoltării impozitării directe. Nu mai puțin importantă este și necesitatea de a promova coerența dintre politica de dezvoltare a Uniunii Europene și politica sa comercială.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Țările în curs de dezvoltare și-au văzut resursele provenind din taxele vamale prăbușindu-se, ca rezultat al liberalizării pieței. Aceste pierderi de resurse pot fi compensate de o mai bună guvernare și de un sistem fiscal mai echitabil și eficient. În consecință, trebuie să dezvoltăm un sprijin tehnic și juridic îmbunătățit în aceste țări, pentru a introduce un sistem fiscal echitabil, progresiv și transparent; de exemplu, trebuie să abolim toate exceptările discreționare de la plata impozitelor și regimurile preferențiale pentru multinaționale și întreprinderi miniere. Un alt mod prin care putem ajuta în continuare aceste țări, este să terminăm cu paradisurile fiscale care le obstrucționează într-o măsură importantă dezvoltarea. Un sistem fiscal mai echitabil și o mai mare siguranță juridică vor încuraja în mod clar investițiile străine private și astfel, până la urmă, creșterea economică. Totuși, toate aceste prevederi nu trebuie să conducă la o scădere a nivelului asistenței oficiale pentru dezvoltare. Trebuie să rămânem vigilenți în această privință, deoarece statele membre sunt întotdeauna tentate să reducă partea lor din PIB alocată asistenței oficiale pentru dezvoltare.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat pentru acest raport din următoarele motive: pune accentul pe necesitatea de a aborda fenomenul concurenței în domeniul fiscal și al

evaziunii fiscale în țările din sud; declară că schimbul automat de informații privind chestiunile fiscale ar trebui să fie aplicat în mod universal; subliniază importanța obligației de raportare financiară defalcată pe țări a întreprinderilor multinaționale; pledează pentru combaterea fenomenului paradisurilor fiscale, mergând dincolo de acțiunile insuficiente ale OECD și pune accentul pe necesitatea de a amplifica coerența politicilor europene în sprijinul dezvoltării.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* La baza acestui raport se află un document al Comisiei care recunoaște legătura dintre atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și buna guvernare în materie fiscală. Obiectivul acestui raport îl constituie necesitatea de a promova sinergii mai mari între politica fiscală și politica de dezvoltare, făcându-le pe ambele mai eficiente; în acest scop, raportul identifică dificultățile existente în țările în curs de dezvoltare cu privire la mobilizarea veniturilor fiscale. De asemenea, raportul sugerează modalități prin care Uniunea poate îmbunătăți folosirea fondurilor și instrumentelor existente. Acesta subliniază importanța sprijinirii sistemelor fiscale eficiente și sustenabile, în particular prin combaterea fraudei și a evaziunii fiscale, pentru a se contribui la un mediu fiscal internațional echitabil și transparent, în special prin intermediul asistenței privind luarea de măsuri împotriva paradisurilor fiscale. Aceste țări vor putea să scape de dependența lor de ajutorul internațional printr-o bună guvernare economică care contribuie la dezvoltarea sectoarelor publice și private și la creșterea economică.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Acest raport se ocupă de impozitarea și dezvoltarea din țările în curs de dezvoltare. Pentru a-și atinge obiectivele stabilite în Declarația mileniului a ONU din 2000, aceste țări trebuie să știe cum să promoveze buna guvernare referitoare la chestiunile fiscale, prin maximizarea întregului sprijin extern. În 2009, Comisia Europeană, care are un interes în cooperarea cu aceste țări, a publicat documentul „Taxe și dezvoltare – Cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernare în chestiunile fiscale” cu obiectivul de a promova sinergiile dintre politica de dezvoltare și politica fiscală, pentru a le face pe ambele mai echitabile, transparente și eficiente. Aceeași rezoluție a fost aprobată de Parlament în 2010.

UE consideră că sistemele fiscale mai echitabile și coerente vor contribui la reducerea sărăciei și compensarea pierderii unora dintre venituri. De aceea, sprijin acest raport care solicită combaterea paradisurilor fiscale – adevărate arme de distrugere în masă pentru țările în curs de dezvoltare – combaterea criminalității economice, acțiuni împotriva evaziunii fiscale și concurenței neloiale și dezvoltarea prin bună guvernare.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Raportul identifică o serie de chestiuni care sunt relevante și foarte actuale, mai exact: - să facă din „lupta împotriva paradisurilor fiscale și a corupției o prioritate maximă a agendei”; - „dificultățile cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește generarea de venituri interne (...), fiind acordate scutiri multiple marilor companii naționale și străine pentru a atrage investiții”; - „taxa pe tranzacțiile financiare” la nivel internațional cu un „prim pas la nivelul UE”; - „țările cu venituri scăzute au nevoie de o capacitate de a negocia în mod eficace cu întreprinderile multinaționale” pentru a impune „controale asupra capitalului” și pentru a-și exercita deplin suveranitatea. Cu toate acestea, raportul nu este lipsit de contradicții, în special atunci când identifică problemele care se vor naște din punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat economic, mai exact cu privire la reducerea veniturilor fiscale, dar nu adoptă o poziție clară de respingere a unor astfel de acorduri.

De asemenea, acesta nu adoptă o poziție critică esențială referitoare la responsabilitatea Băncii Mondiale, Fondului Monetar Internațional și Organizației Comerțului Internațional pentru promovarea unor politici care favorizează distrugerea infrastructurii de producție și a serviciilor publice, creează șomaj și subminează piețele interne ale țărilor, subminând astfel și mai mult veniturile fiscale, bugetele, suveranitatea și independența.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Atunci când recunoaștem că cooperarea în domeniul fiscalității poate fi importantă, nu trebuie să ignorăm faptul că politica fiscală este un instrument esențial pentru politica economică și socială, criteriile politice și evaluările clare având un impact asupra definiției sale.

Așadar, nu Uniunii Europene îi revine sarcina de a exporta așa-numita bună guvernare fiscală. Suveranitatea, alegerile și opțiunile țărilor în curs de dezvoltare trebuie respectate deplin, acordându-se atenția necesară situației și condițiilor lor specifice.

Între timp, așa-numitele „acorduri de parteneriat economic” pe care le-am impus țărilor în curs de dezvoltare în pofida rezistenței lor, pe lângă alte pagube serioase, limitează grav și sistemele fiscale ale acestora, prin reducerea importantă a veniturilor colectate din taxele vamale pe care o presupun.

În plus, continua existență a paradisurilor fiscale conduce în fiecare an la pierderi foarte mari de venituri pentru țările în curs de dezvoltare.

În consecință, Uniunea Europeană trebuie să-și modifice politicile și să rezolve aceste contradicții.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui document deoarece identifică aspecte pozitive, astfel cum este înțelegerea clară a fiscalității, esențială pentru punerea bazelor unui sistem democratic responsabil și receptiv. Un alt aspect este faptul că UE se angajează să respecte principiul apartenenței strategiilor de dezvoltare și recunoaște că responsabilitatea principală pentru îmbunătățirea propriilor sisteme de venituri aparține țărilor în curs de dezvoltare, în funcție de propriile situații și opțiuni economice și politice. Comisia vizează să utilizeze instrumentele UE în acordarea de sprijin consolidat pentru construirea sistemelor fiscale ale țărilor în curs de dezvoltare și pentru punerea în aplicare a principiilor bunei guvernări în chestiunile fiscale, de exemplu, prin acordarea unei atenții sporite integrării eficiente a principiilor bunei guvernări în chestiunile fiscale, în programarea, implementarea și monitorizarea documentelor de strategie națională și regională. Comisia sprijină standardul de raportare financiară defalcată pe țări pentru întreprinderile multinaționale, ca instrument de identificare a practicilor de evaziune și fraudă fiscală internațională. De asemenea, este important să se sublinieze faptul că o comunicare privind responsabilitatea socială a întreprinderilor va analiza modalitatea creării unui sistem de comunicare obligatorie a datelor privind guvernarea în cadrul contabilității anuale. Comisia vizează intensificarea procesului de dialog și cooperare internațională în chestiuni fiscale, în special prin sporirea participării țărilor în curs de dezvoltare în forurile internaționale relevante. Comisia insistă asupra nevoii de a încheia și de a pune în aplicare acorduri privind schimbul de informații în domeniul fiscal, inclusiv prin intermediul unui mecanism multilateral, făcând referire la modelul propus prin directiva UE privind impozitarea veniturilor din economii, pe baza unui schimb automat de informații.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* Sistemele fiscale corespunzătoare formează baza pentru creșterea economică sustenabilă și stabilitatea monetară. Țările în curs de

dezvoltare unde astfel de sisteme nu funcționează corespunzător, sau nu funcționează chiar deloc, se confruntă cu probleme serioase, economice și politice.

Standardele juridice internaționale care sprijină funcționarea corespunzătoare a sistemelor fiscale ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra situației din astfel de țări. Să ne amintim, totuși, că nu trebuie în niciun caz să impunem altora politici fiscale, deoarece fiecare țară trebuie să decidă pentru ea însăși în privința sistemului fiscal propriu, luând în considerare condițiile sale sociale, politice și economice actuale. În consecință, haideți să sprijinim politici fiscale bune, dar nu să le impunem.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Eforturile de a face sistemele fiscale mai sustenabile, echitabile și transparente contribuie și la promovarea instituirii sistemelor democratice. Ca urmare a globalizării, a devenit dificil să impozitezi capitalul, din cauza mobilității sale la nivel internațional. Țările în curs de dezvoltare trebuie să fie sprijinite pentru a li se pune la dispoziție spațiul politic de manevră necesar pentru ca speculațiile să poată fi împiedicate și stabilitatea financiară să poată fi asigurată. Salut inițiativa comună de combatere a paradisurilor fiscale, ca și practicile care intensifică dialogul internațional dintre țările relevante. O abordare responsabilă a fiscalității va avea în mod necesar un efect pozitiv de durată asupra dezvoltării acestor țări.

David Martin (S&D), *în scris.* – Salut acest raport care se concentrează asupra necesității de consolidare a capacităților de bună guvernare în sectorul fiscal pentru dezvoltare și observă că este necesar să se elaboreze un cadru de reglementare menit să sprijine cooperarea internațională în materie fiscală, dezvoltarea sectorului privat și a sectorului public, precum și creșterea economică; subliniază că raportul dintre impozite și PIB variază între 10 % și 20 % în țările în curs de dezvoltare, față de 25 % până la 40 % în țările dezvoltate; regretă că până acum donatorii au acordat un sprijin prea puțin semnificativ asistenței în materie de fiscalitate; în acest context, salută propunerea Comisiei de a consolida sprijinul acordat pentru furnizarea de asistență țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește reformele fiscale și pentru consolidarea administrațiilor fiscale care se ocupă de FED pentru statele ACP, a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare și a Instrumentului european de vecinătate și de parteneriat, precum și de a consolida sprijinul acordat organismelor naționale de supraveghere, parlamentelor și actorilor nestatali și observă că ar trebui accentuate mai puternic eforturile depuse în vederea dezvoltării de capacități în țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să valorifice schimburile de informații și să combată în mod eficace evaziunea fiscală prin intermediul propriilor legislații interne.

Clemente Mastella (PPE), *în scris.* – (IT) Comisia procedează bine atunci când promovează principiile și criteriile de dezvoltare ale celei mai bune guvernare în chestiunile fiscale, în cooperare cu țările din lumea curs de dezvoltare. Criteriile transparenței, schimbului de informații și al concurenței loiale în materie fiscală sunt fundamentale. Comisia caută să implementeze acest proces prin consolidarea sinergiilor dintre politicile fiscale și cele de dezvoltare, pentru a identifica dificultățile întâmpinate de țările în curs de dezvoltare la mobilizarea veniturilor prin impozitare. Pe de altă parte, Comisia scapă totuși din vedere câteva chestiuni care necesită un răspuns prompt. De fapt, considerăm că trebuie condusă o luptă hotărâtă împotriva paradisurilor fiscale, pentru a atinge Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, fără însă a limita în vreun fel măsurile viitoare, în special prin luarea în considerare a tratatelor privind impozitarea. Este până la urmă dezirabil ca multe dintre organizațiile internaționale să dețină un mandat specific pentru a combate paradisurile fiscale. În final, este esențial să se extindă baza de impozitare, trecându-se prin ajustarea

reformei fiscale la dezvoltarea taxării directe, pentru a rezolva colectarea dificultăților care derivă din sistemul regresiv de impozitare al TVA.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Lupta împotriva întreprinderilor off-shore și a altor forme de evaziune fiscală este o necesitate. Majoritatea din acest Parlament a acordat fondurilor speculative o libertate de a opera aproape totală. În acest caz, care este sensul restricțiilor pur declarative din acest raport? Acordurile de parteneriat economic negociate într-un mod rușinos prin utilizarea presiunii, ruinează statele ACP fără a li se da posibilitatea pe termen lung de a se redresa. Raportul nu spune nicio vorbă despre toate acestea. Încă și mai grav, acesta argumentează că orice tip de naționalizare și renaționalizare ar trebui să fie abandonată. Votiez împotriva acestui raport.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Este o realitate faptul că guvernanta slabă în materie fiscală este dăunătoare funcționării economice satisfăcătoare a statelor membre. Comisia recunoaște acum legătura dintre atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și buna guvernanta în chestiunile fiscale. Este de aceea imperativ ca evaziunea fiscală să fie combătută și să fie făcuți pași concreți în direcția armonizării unor astfel de măsuri în întreaga UE, fiind bine-cunoscut faptul că unele țări sunt mai eficiente decât altele în combaterea fraudei și a evaziunii fiscale.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris. –* Trebuie să ajutăm țările în curs de dezvoltare să elaboreze politici și să instituie mecanisme pentru evitarea evaziunii fiscale; acest lucru generează o mai mare transparență. De asemenea, ar trebui să transferăm experiența noastră în materie de guvernanta economică fiecărei țări în parte, pentru a le ajuta pe acestea să-și înființeze propriile sisteme fiscale. Reducerea nivelului corupției din țările în curs de dezvoltare și sporirea veniturilor acestora va genera stabilitate și echilibru. Acestea vor înlătura tensiunile și vor reduce la minimum valoarea asistenței financiare acordate de UE țărilor în curs de dezvoltare. Este un raport foarte oportun și important și de aceea am votat pentru.

Andreas Mølzer (NI), *în scris. – (DE)* Cred că este de urgență necesar un sistem fiscal eficient pentru țările în curs de dezvoltare. Ideile pe care acest raport le conține se potrivesc perfect acestui deziderat. În particular, atunci când noile sisteme fiscale sunt implementate cu sprijinul UE, trebuie să ne asigurăm că acordurile de parteneriat economic dintre UE și țările în curs de dezvoltare promovează și nu subminează acest scop. De asemenea, politica de investiții în UE trebuie să creeze un mediu de afaceri prietenos pentru investitori atât acasă cât și în străinătate. Toate măsurile luate trebuie să rezulte într-o îmbunătățire fundamentală a condițiilor de trai ale majorității populației, care acum este decuplată de la venitul provenit din vânzarea de materii prime și care este frecvent forțată să migreze. Am votat în favoarea acestui raport deoarece adoptă o viziune cuprinzătoare asupra multor factori implicați.

Franz Obermayr (NI), *în scris. – (DE)* Există necesitatea unor măsuri specifice pentru promovarea mai bună a principiilor comportamentului responsabil în domeniul fiscalității, de exemplu, în relație cu transparența, schimbul de informații și concurența loială în domeniul fiscal. Este important ca efectele sinergice dintre impozitare și politica de dezvoltare să fie îmbunătățite. Acest raport se îndreaptă în această direcție, motiv pentru care am votat în favoarea lui.

Rolandas Paksas (EFD), *în scris. – (LT)* Având în vedere faptul că țările în curs de dezvoltare au pierdut venituri importante din taxele comerciale, este foarte important să asigurăm o cooperare efectivă atât în domeniul fiscal cât și în cel al dezvoltării. Este important pentru

fiecare țară să-și stabilească atât un sistem fiscal eficient și efectiv cât și politicile pentru implementarea sa, pentru că acesta este piatra de temelie a finanțelor lor publice și o modalitate de a atrage investiții. De aceea, trebuie să lăsăm țărilor în curs de dezvoltare câteva competențe discreționare în acest domeniu. Cooperarea trebuie să se întemeieze pe asistența reciprocă, fără să creeze obstacole suplimentare sau poveri pentru vreuna dintre părți. Sunt de acord cu propunerea că trebuie să ajutăm la asigurarea unei îmbunătățiri cantitative și calitative a mobilizării veniturilor țărilor în curs de dezvoltare. Asistența alocată țărilor în curs de dezvoltare trebuie să fie punctuală, eficientă și acordată doar dacă este esențială, iar țările însele nu ar trebui să aibă dreptul de a decide dacă aceasta este necesară.

Nu cred că este indicat să dăm o povară suplimentară UE și să compensăm țările în curs de dezvoltare pentru declinul veniturilor obținute din taxele vamale. După părerea mea, trebuie să stabilim o taxă pe tranzacțiile financiare, care ar limita specularea și ar face piața să funcționeze mai eficient. În plus, trebuie să facem orice efort pentru a ne asigura că această taxă este aplicată nu doar în UE, dar și la nivel global.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat pentru raportul dnei Joly referitor la cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale, deoarece, conform strategiei UE 2020, cred că este esențial să creăm o guvernanta la nivel global, să sprijinim un dialog la nivel global și o cooperare internațională în domeniul fiscal. Sunt de acord cu raportul atunci când acesta își afirmă dorința de a mări sinergiile dintre politica fiscală și politica de dezvoltare, prin schimbul de informații în chestiunile fiscale și prin mecanisme multilaterale care fac referire la Directiva UE privind impozitarea veniturilor din economii, pentru a combate evaziunea și fraudă fiscală. Scopul specific al cooperării în materie fiscală cu țările în curs de dezvoltare este acela de a le împiedica să devină paradisuri fiscale pentru companiile multinaționale, determinând în acest mod o distorsiune a concurenței cu efect negativ asupra dezvoltării proceselor economice, având în vedere natura interconectată a sistemului economic global.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport referitor la taxe și dezvoltare – cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale, pentru că sunt de acord cu raportarea asupra importanței sale pentru dezvoltarea unui sistem fiscal eficient în țările în curs de dezvoltare. De fapt, sistemul fiscal trebuie să devină piatra de temelie a finanțelor publice în țările în curs de dezvoltare. Noua politică de investiții în țările în curs de dezvoltare a UE trebuie să contribuie la stabilirea unui mediu care este mai favorabil investițiilor naționale și externe private și la crearea condițiilor pentru o asistență internațională mai eficientă. Pentru a promova creșterea, politica de investiții a UE trebuie să se axeze pe dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv prin furnizarea de microcredite, eficiența serviciilor publice, parteneriatele de tip public-privat și transferul de cunoștințe. Documentul de lucru al Comisiei Europene publicat în aprilie 2009 intitulat „Taxe și dezvoltare – cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale” oferă indicatori și metodologii pentru promovarea sinergiilor dintre politica fiscală și politica de dezvoltare, în scopul de a le face pe ambele mai eficiente.

Miguel Portas (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea raportului deoarece recunoaște în mod clar legătura dintre atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și guvernanta fiscală. De asemenea, acesta admite că, pentru democrație, este esențial ca fiscalitatea să se realizeze prin intermediul unui regim de impozitare progresivă. Raportul recunoaște că centrele off-shore și paradisurile fiscale urmăresc scurgerea ilicită de capital

care, combinate cu regimurile fiscale la „cota zero” destinate atragerii fondurilor și a investițiilor, au ca rezultat transferul poverii asupra lucrătorilor și a familiilor cu venituri mai mici, prin reducerea atât a calității și a cantității serviciilor în țările mai sărace, cât și a abilității acestora de a combate sărăcia. Sprijinirea serviciilor judiciare și anticorupție din țările aflate în curs de dezvoltare în efortul acestora de realizare a unui regim de impozitare progresivă ar putea fi un serviciu excelent oferit de către UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Astăzi, Parlamentul a evidențiat importanța abordării problemei care privește erodarea veniturilor fiscale în țările aflate în curs de dezvoltare, mai ales prin luarea mai multor măsuri de combatere a paradisurilor fiscale. Pentru a fi credibilă în acest sens, UE trebuie mai întâi să-și limiteze propriile paradisuri fiscale și să treacă dincolo de cadrul OCDE. Acest raport face totodată un apel la adoptarea unei convenții internaționale pentru chestiuni legate de fiscalitate care ar putea include sancțiuni atât pentru jurisdicțiile necooperante cât și pentru instituțiile financiare care operează cu paradisurile fiscale. Deputații din Parlamentul European au subliniat de asemenea necesitatea asigurării unei transparențe mai mari a îndeplinirii obligațiilor fiscale ale întreprinderilor multinaționale din țările aflate în curs de dezvoltare, mai ales în industria extractivă, prin realizarea raportării defalcate pe țări. Sprijinul UE în materie de fiscalitate ar trebui să încurajeze regimurile de impozitare progresivă, mai ales prin asigurarea unei cote echitabile din profiturile unei întreprinderi. Buna guvernare fiscală este esențială dezvoltării, iar UE ar trebui să sprijine în acest sens țările aflate în curs de dezvoltare, în special pe fondul reducerii taxelor comerciale rezultată din liberalizarea comercială la nivel mondial. Salut sprijinul acordat de deputați acestui raport, care stabilește în mod clar propunerile legate de acest obiectiv.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea textului acestui raport deoarece sprijin ideea conform căreia țările aflate în curs de dezvoltare pot fi ajutate de o sinergie mai mare între politicile fiscale și cele în materie de dezvoltare.

Conform ultimului raport al Comisiei referitor la fiscalitate și dezvoltare, fiscalitatea poate fi o sursă de finanțare a politicilor în materie de dezvoltare, mai ales dacă este bine concepută. Nu este întâmplător că numeroase țări aflate în curs de dezvoltare nu ating de fapt nici măcar nivelul minim de venituri necesar finanțării serviciilor publice de bază.

Cooperarea în vederea consolidării regimurilor fiscale și lupta împotriva paradisurilor fiscale care facilitează scurgerea ilicită de capital trebuie să se afle la baza acestor procese. Acest proces ar trebui să încurajeze obligativitatea raportării financiare pentru fiecare țară pentru a susține lupta împotriva sărăciei.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Buna funcționare a fiscalității este o condiție fundamentală pentru buna funcționare a statului. Dacă țările aflate în curs de dezvoltare doresc să opereze în economia mondială, acestea trebuie să integreze și să-și reformeze regimurile fiscale. Impozitele joacă un rol economic, politic și social important în țările democratice. Acestea nu constituie doar sursa principală de venit a statului, ci permit de asemenea realizarea celor mai importante obiective sociale. Acestea finanțează servicii de bază precum cele medicale, educația, asistența socială și pensiile.

În țările în curs de dezvoltare, veniturile fiscale pot finanța în mod sustenabil dezvoltarea lor și pot îmbunătăți calitatea vieții cetățenilor acestora. Cu toate acestea, în prezent, aceste venituri nu sunt suficiente pentru a acoperi costurile serviciilor publice de bază sau pentru a combate sărăcia. În epoca globalizării, capitalul suspus impozitării este mai mobil iar barierele comerciale sunt ridicate, fapt care reduce veniturile fiscale și reprezintă o provocare

nu doar pentru țările mai sărace. În ciuda beneficiilor sale evidente, liberalizarea progresivă a comerțului reduce veniturile din taxele vamale. Este important ca taxele externe să fie înlocuite cu cele percepute la nivel intern. În timp ce impozitul pe venit este principala formă de impozitare din țările bogate, contribuția acestuia este minimă în țările aflate în curs de dezvoltare. Majoritatea oamenilor sunt angajați fără forme în agricultură și au un venit neregulat, fapt care îngreunează aplicarea impozitului pe venit în mod eficient.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Am susținut acest raport care se concentrează asupra importanței fiscalității în îndeplinirea politicilor în materie de dezvoltare și care sugerează modalități în care UE poate utiliza în mod mai eficient fondurile și instrumentele existente în acest scop.

Michèle Striffler (PPE), *în scris*. – (FR) Adoptarea raportului referitor la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale este deosebit de importantă în ceea ce privește eficiența asistenței pentru dezvoltare acordată țărilor în curs de dezvoltare de către statele membre ale Uniunii Europene și de Comisia Europeană. Asigurarea respectării principiilor bunei guvernante în chestiuni fiscale (transparența, schimbul de informații și concurența loială în domeniul fiscal) și combaterea paradisurilor fiscale care împiedică dezvoltarea țărilor cu cel mai slab nivel de dezvoltare sunt necesități absolute și vor constitui o prioritate a mandatului meu.

Niki Tzavela (EFD), *în scris*. – (EL) Am votat în favoarea acestei propuneri pentru rezoluție deoarece consider că reformarea și actualizarea regimurilor fiscale din țările aflate în curs de dezvoltare este cea mai importantă modalitate de prevenire a migrării ilicite a capitalului și de combatere a evaziunii fiscale. Acest capital, care de cele mai multe ori ajunge în paradisurile fiscale, are un impact direct asupra acestor țări, mai ales acum în perioada actualii crize economice. Ameliorarea regimurilor fiscale ne va permite exercitarea unei influențe pozitive asupra creșterii în țările în curs de dezvoltare, aplicarea unui cadru al bunei guvernante economice, promovarea transparenței și câștigarea încrederii cetățenilor.

Angelika Werthmann (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului dnei Joly. Stabilirea unui regim fiscal complet funcțional este baza oricărei democrații responsabile. Acest raport face apel la sprijinirea țărilor aflate în curs de dezvoltare atunci când acestea își stabilesc asemenea structuri, pentru a promova responsabilitatea în aceste state în mod sustenabil. Până la urmă, doar asistența pentru dezvoltare nu va fi suficientă pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. De asemenea, raportul face o scurtă referire la așa-numitele „fonduri oportuniste”, care consider că ar trebui complet interzise. Nu trebuie să permitem ca asistența pentru dezvoltare să ajungă minge de joc a jucătorilor financiari mondiali.

Raport: Georgios Papastamkos (A7-0030/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Aprob acest raport și doresc să subliniez importanța recomandărilor care reies din raportul Papastamkos, în care se afirmă că preocupările necomerciale (PNC) ar trebui să fie mai bine integrate în negocierile din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Nevoia unei coerențe între politica agricolă comună și politica comercială externă a UE este, de asemenea, evidentă – este foarte important să se garanteze condiții egale pentru producătorii UE pe piața mondială, fără să se încurajeze astfel concurența neloială. Dacă acestea nu se negociază, agricultorii europeni se vor confrunta în continuare cu concurența neloială și vor suferi pierderi și discriminare în comparație cu concurenții din afara Uniunii Europene.

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Susțin rolul vital al sectorului agricol privind ocuparea forței de muncă și menținerea modelului agricol și alimentar european, care reprezintă o componentă strategică a economiei europene. Având în vedere că, la nivel mondial, Uniunea Europeană este cel mai mare importator de bunuri agricole, metodele de producție pentru exportul către Uniune din țări terțe trebuie să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de sănătate, siguranță alimentară, dezvoltare durabilă și standarde sociale minime ca cele impuse producătorilor europeni. Am votat în favoarea acestui raport deoarece cred că politicile agricole și alimentare trebuie să servească unor obiective fundamentale, precum securitatea și siguranța alimentară.

Richard Ashworth (ECR), în scris. – Delegația Conservatorilor Britanici susține cu tărie principiul comerțului liber. Comerțul liber creează prosperitate și va aduce o contribuție importantă la redresarea economiilor europene. Considerăm că acest raport se concentrează mult prea mult asupra protejării piețelor agricole UE de concurența exterioară și prea puțin asupra exportării standardelor de producție. Agricultorii UE trebuie să îndeplinească standarde stricte de mediu și de bunăstare animală, în schimbul cărora sunt, în parte, recompensați prin sistemul de subvenții. Însă, foarte adesea, produsele importate în UE din țări terțe nu corespund acestor standarde înalte. Închiderea granițelor UE pentru produsele agricole provenite din țări terțe nu este o soluție.

În loc să se concentreze asupra unor soluții defensive, protecționiste, UE ar trebui să facă demersuri pentru a-și exporta standardele înalte de mediu și de bunăstare a animalelor în lume, în special prin intermediul unor piețe internaționale mai deschise. De aceea, delegația Conservatorilor Britanici a votat împotriva acestui raport.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Prin acest raport, Parlamentul European solicită în mod explicit Consiliului și Comisiei Europene să țină mai mult cont de interesele agricole în cadrul negocierilor comerciale internaționale, mai ales în discuțiile cu America de Sud, o regiune vastă de creștere a animalelor și de producție de cereale, care nu respectă întotdeauna standardele de calitate europene. După părerea mea, acesta este un raport esențial. Prin urmare, am votat în favoarea sa.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Sectorul agricol al UE are o valoare adăugată semnificativă pentru economia europeană și ocupă un rol strategic în abordarea provocărilor economice, sociale și de mediu cu care se confruntă UE. De aceea, politica comercială externă și acordurile cu importatorii străini nu trebuie să pericliteze capacitatea UE de a menține un sector puternic și vibrant. Comisia trebuie să-și asume o poziție clară în Organizația Mondială a Comerțului și să întocmească evaluări ale impactului specifice, negociind cu alte părți în ceea ce privește importarea anumitor produse pe piața UE. Trebuie să asigurăm respectarea principiului conform căruia metodele de producție ale țărilor terțe pentru exportul în UE trebuie să le ofere consumatorilor aceleași garanții în ceea ce privește sănătatea, siguranța alimentară, bunăstarea animalelor, dezvoltarea durabilă, precum și standardele sociale minime egale cu cele solicitate producătorilor din UE. Aceasta este singura metodă de a ne asigura că producătorii din UE pot concura în condiții de egalitate cu țările terțe și că interesele agricultorilor noștri sunt protejate.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Papastamkos. Comerțul internațional joacă un rol important în cadrul UE, în special în ceea ce privește situația în care agricultorii europeni sunt dezavantajați de importurile din țări terțe și de neaplicarea principiului reciprocității, care le oferă agricultorilor străini un avantaj necuvenit atunci când aceștia nu sunt obligați să respecte aceleași reglementări stricte și costisitoare

precum cele impuse agricultorilor europeni pentru a activa în cadrul pieței interne, în special din punct de vedere sanitar și fitosanitar. Voi lupta în continuare pentru menținerea, în Europa, a unui nivel înalt de coerență între politica agricolă comună și politica comercială externă a UE. Această coerență trebuie să ofere modelului agricol european garanția unor condiții de egalitate, pe piața mondială, pentru producătorii UE.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Consider că este important să subliniem legătura dintre producția agricolă UE și comerțul internațional, care se reflectă prin faptul că UE este cel mai mare importator mondial de produse agricole și, totodată, cel mai mare exportator mondial de produse alimentare prelucrate. În acest context, am convingerea că facilitarea fluxurilor comerciale ar contribui la o mai mare flexibilitate a producătorilor și la o reducere a costurilor pentru schimbul de bunuri, și că acest lucru are avea un impact favorabil asupra veniturilor producătorilor, precum și asupra cheltuielilor consumatorilor. Prin urmare, nu pot fi de acord cu declarația conținută în rezoluția aprobată, conform căreia liberalizarea comerțului nu va permite eradicarea amenințării foametei din lume. Nu acesta este rolul comerțului, și nici nu poate fi. Apreciez Comisia pentru faptul că, în cadrul negocierilor Organizației Mondiale a Comerțului și al negocierilor bilaterale sau bi-regionale, a utilizat măsuri care decurg din reformele pe termen lung în curs de desfășurare, sub formă de propuneri în domeniul agriculturii, recunoscând însă întotdeauna parametrii politicii agricole comune ca fiind o limită a acțiunii sale. În acest sens, consider, din păcate, că textul aprobat al rezoluției are un accent destul de unilateral, subminând măsurile Comisiei în negocierile politice desfășurate până în prezent în ceea ce privește comerțul. Consider că orice dovadă de flexibilitate în următoarele negocieri este o oportunitate fără echivoc și un beneficiu. În ceea ce privește criticarea anumitor măsuri, cum ar fi reducerea taxelor de import percepute pentru banane sau reforma regimului zahărului, aș dori să adaug că acestea s-au bazat în primul rând pe concluziile soluționării litigiilor în cadrul OMC, care au influențat, de asemenea, parametrii măsurilor ulterioare ale UE.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt de acord cu nevoia unei mai mari coerențe între politica agricolă comună și politica comercială externă în vederea asigurării modelului agricol european și, prin urmare, a condițiilor de egalitate pentru producătorii UE pe piața mondială. Echilibrarea preocupărilor comerciale și necomerciale și convergența necesară a regulamentelor sunt esențiale.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *în scris.* – (IT) Agricultură reprezintă un sector strategic pentru Uniunea Europeană. Deși impactul acesteia în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și PIB nu-l egalează pe cel din alte sectoare, agricultura este mai importantă pentru caracteristicile regiunilor noastre și ale tradițiilor alimentare, deoarece ne garantează autosuficiența în cazul multor ingrediente esențiale pentru producția noastră agricolă, tradițională sau nu. În plus, acest sector are un rol fundamental în apărarea și protejarea mediului și în asigurarea dezvoltării durabile a regiunilor noastre. Este evident că trebuie încheiate acorduri comerciale, în special în rundele comerciale ale Organizației Mondiale a Comerțului. Însă, pentru ca acest lucru să se întâmple, Uniunea Europeană trebuie să acorde o mai mare atenție protecției calității produselor tradiționale și certificate, pentru ca acestea să poată fi protejate la nivel internațional, cu scopul de a evita fraudă pe piețele străine cu produse atribuite în mod eronat țărilor noastre. Principiul de bază al raportului aprobat pare să se îndrepte în direcția cea bună.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Tratatul necorespunzător al agriculturii europene în negocierile comerciale cu țările terțe nu mai poate continua. Acesta este subiectul raportului pe care tocmai l-am adoptat, care se referă la o serie de principii și

solicită o mai bună integrare în negocieri a aspectelor necomerciale. Pe bună dreptate, raportul solicită crescătorilor de animale europeni să respecte standardele obligatorii de mediu și sănătate legate de igiena produselor, chiar dacă unii dintre concurenții lor introduc pe piața europeană produse care nu corespund întotdeauna acestor standarde. Într-adevăr, agricultorii noștri au mult prea adesea de suferit din cauza concurenței neloiale și, prin urmare, din cauza denaturării concurenței în situația în care sunt implicate anumite țări terțe. Comisia trebuie să țină cont de avertizările Parlamentului și ale agricultorilor, în special în cazul negocierilor cu Mercosur, care riscă să pericliteze creșterea de animale din Europa, precum și producătorii de fructe și legume din regiunile ultraperiferice.

Philippe de Villiers (EFD), *în scris.* – (FR) Raportul privind relațiile dintre agricultura UE și comerțul internațional ne prezintă pierderi dezastruoase de putere suferite de agricultura europeană și încearcă să alerteze instituțiile europene, care sunt responsabile pentru acest eșec.

Nu este ușor să hrănim Europa la ora actuală; Comisia a transformat politica agricolă comună în groparul sectorului agricol. Restricțiile devin din ce în ce mai apăsătoare pentru agricultori.

Întreaga putere care în trecut a aparținut agriculturii europene, precum și capacitatea sa de export, au fost reduse în mod drastic, Europa deschizându-se față de mărfuri agricole străine, produse prin metode care nu respectă standardele pe care europenii și le impun lor înșiși.

Viitorul agriculturii este în joc, iar acesta nu mai trebuie lăsat pe mâna Uniunii și a instituțiilor acesteia. Statele membre trebuie să fie capabile să-și sprijine agricultorii, spre binele tuturor.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la agricultura UE și comerțul internațional, deoarece subliniază importanța integrării preocupărilor necomerciale în dezvoltarea Agendei de la Doha, de exemplu a considerentelor sociale, a celor legate de mediu și de sănătatea umană, precum și a celor referitoare la sănătatea și bunăstarea animalelor, în scopul de a satisface cele mai înalte standarde sociale și de mediu și de a evita o pierdere de competitivitate în rândul agricultorilor din UE în contextul producției agricole mondiale.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Agricultura îndeplinește funcții sociale care transcend simplele limite ale producției de alimente, cum ar fi așezările și utilizarea planificată a terenurilor, protecția mediului și păstrarea tradițiilor culturale. Sunt de părere că acestea merită în totalitate protecția și sprijinul statelor membre și a instituțiilor europene. În ciuda poziției mele favorabile față de o mai mare deschidere a piețelor, consider că, în cazul sectorului agricol, trebuie să fim deosebit de riguroși în ceea ce privește cerințele de reciprocitate și nevoia de a le garanta consumatorilor europeni securitatea alimentară. Uniunea Europeană ar trebui să țină cont de necesitatea de a echilibra valorile aflate în conflict și, în special în timpul actualei crize economice și financiare, să țină seama de impactul acordurilor comerciale pe care le semnează asupra vieților agricultorilor europeni și a exploatațiilor acestora.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Unul dintre sectoarele cele mai afectate de libera circulație a persoanelor și a mărfurilor a fost agricultura. În ciuda modificărilor constante ale politicii agricole comune (PAC) – considerată a fi un simbol al integrării europene – situația în care se află acest sector continuă să fie foarte precară, deoarece este

obligat să respecte cu strictețe standarde de protecție a mediului și de siguranță a produselor și este exacerbată de actuala criză financiară. Este vorba despre un sector care se suprapune cu alte domenii, cum ar fi comerțul, mediul, industria, transportul etc., ceea ce îngreunează adoptarea unui cadru normativ care să satisfacă toți participanții. În ciuda progreselor, cum ar fi acordurile SPS (măsurile sanitare și fitosanitare) și TBT (bariere tehnice în calea comerțului), rămân încă multe lucruri de făcut.

Îmi ofer sprijinul pentru acest raport, deoarece recunoaște rolul fundamental al sectorului de produse agroalimentare în cadrul UE, un sector foarte sensibil care nu poate face față unei concurențe agresive; acest aspect trebuie luat în considerare la semnarea de noi acorduri. Cu toate acestea, sper că noul cadru economic pentru PAC va ameliora coordonarea dintre productivitate și piața internațională.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Acesta este un raport plin de contradicții. Subliniază consecințele negative ale liberalizării comerțului, însă nu se opune cursului politicilor aflate la baza principalelor probleme din domeniul agriculturii în țările UE (și, de asemenea, în țările în curs de dezvoltare). Nu propune nicio modificare a acestui curs. Critică în mod just abordarea Comisiei, care plasează interesele agricole sub interesele industriei și ale sectorului serviciilor și care face concesii în ceea ce privește agricultura, cu scopul de a obține un acces mai bun pe piață [în alte zone] în țările terțe. Oferă exemple pentru consecințele dezastruoase ale acestei politici – cazul zahărului este un prim exemplu. Recunoaște că o mai mare liberalizare a comerțului mondial cu produse agricole, consolidată prin acorduri ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), nu a permis, până în prezent, eliminarea amenințării foametei în lume. Cu toate acestea, nu condamnă sau nu se opune acestei mișcări către o mai mare liberalizare și dereglementare a comerțului mondial, promovate de UE, fie în cadrul OMC sau în cel al nenumăratelor acorduri bilaterale.

Din contră, o apără. Criticăm de mult timp eșecul politicilor neoliberales. Și raportul o face, deși într-un mod foarte neuniform și, uneori, ambiguu, numai pentru a sprijini mai apoi această politică dezastruoasă. Considerăm că acest lucru este inacceptabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Am văzut multe exemple de consecințe dezastruoase pentru sectorul agricol, generate de liberalizarea comerțului mondial. Acest raport atrage atenția asupra unui număr de cazuri și nu se teme de faptul că agricultura a fost folosită drept monedă de schimb pentru promovarea altor interese în cursul negocierilor desfășurate la Organizația Mondială a Comerțului, și anume a intereselor marilor corporații de servicii și comerț internațional, precum și ale anumitor industrii high-tech.

Prin urmare, suntem în favoarea altor soluții, având în vedere că raportul nu este consecvent.

În ceea ce privește comerțul internațional, ne dorim ca acesta să se orienteze mai degrabă către o logică a complementarității decât către o logică a concurenței – între țări, producători și tipuri de producție. Ne dorim ca agricultura să se orienteze către garantarea suveranității și securității alimentare a fiecărei țări, spre deosebire de anarhia periculoasă a producției pentru o piață liberalizată.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris. – (IT)* Aș dori să-l felicit pe dl Papastamkos pentru raport și pentru excelenta colaborare, pentru care îmi ofer sprijinul. Doresc să subliniez importanța majoră a comerțului internațional în cadrul UE și să atrag tuturor atenția asupra faptului că agricultorii europeni sunt dezavantajați de importurile din țări terțe; principiul reciprocității nu este aplicat, iar deseori produsele agricole importate nu respectă aceleași reglementări precum cele impuse agricultorilor europeni, în special din punct de vedere

sanitar și fitosanitar. Această problemă afectează nu numai sănătatea produselor, ci și calitatea acestora. Prin urmare, trebuie să existe o coerență între politica agricolă comună și politica comercială externă a UE. O astfel de coerență trebuie să asigure menținerea modelului agricol european, precum și condiții de egalitate pentru producătorii UE pe piața mondială.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Susțin principalele recomandări ale acestui raport. Un punct foarte important în raport este că, adesea, Comisia Europeană face concesii în domeniul comerțului, pentru a obține un acces mai bun pe piețele din țările terțe pentru produse și servicii industriale.

În raport se mai specifică faptul că metodelor de producție a mărfurilor importate din țări terțe trebuie să li se aplice aceleași standarde de sănătate, siguranță alimentară, bunăstare a animalelor, dezvoltare durabilă, precum și standarde sociale minime care li se aplică și propriilor producători ai UE.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *în scris.* – (FR) Deși am votat, bineînțeles, în favoarea acestei rezoluții, am intenționat ca, prin votul meu (în special cu privire la anumite amendamente) să-mi demonstrez angajamentul față de o serie de principii. Într-adevăr, am dorit să subliniez faptul că, în cadrul numeroaselor negocieri ale acordurilor comerciale aflate în curs de desfășurare cu mai mulți parteneri ai UE, este esențial să se ajungă la acorduri echilibrate, fondate pe principiul reciprocității. În acest sens, produsele importate provenite din țări terțe ar trebui să respecte norme sociale și de sănătate, precum și norme privind protecția consumatorilor, mediul înconjurător și animalele, care să fie similare cu cele pe care le avem în UE. În plus, de prea multe ori, concesii din domeniul agriculturii se fac cu scopul de a obține un mai bun acces pe piață în țările terțe pentru produsele și serviciile industriale. Această abordare nu mai este acceptabilă și, prin votul meu, am dorit să afirm încă o dată că agricultura europeană nu trebuie să fie considerată a fi un instrument aflat la dispoziția politicii comerciale a UE. În cele din urmă, apărarea regimului UE pentru autorizarea și comercializarea OMG-urilor este un aspect căruia îi acord o importanță deosebită. Într-o perioadă în care acest regim este din ce în ce mai des atacat în cadrul OMC, este esențial să fie apărat de către Comisia Europeană.

Mathieu Grosch (PPE), *în scris.* – (DE) Legătura dintre politicile noastre privind comerțul internațional, dezvoltarea și agricultura este incontestabilă. Agricultura europeană se confruntă cu dificultăți din ce în ce mai mari atunci când vine vorba de exportul de produse pe piața mondială, deoarece nivelurile prețurilor sunt scăzute, iar costurile de producție din UE sunt mai ridicate. Această tendință actuală va continua să aibă un efect negativ dacă nu vor fi introduse programe de sprijin pentru agricultură. De aceea, salut acest raport din proprie inițiativă care, printre altele, prevede despăgubiri pentru agricultori în cazul în care deschiderea în continuare a pieței interne față de importuri va conduce la un dezavantaj pentru agricultori.

Acordurile cu țările terțe negociate de UE nu sunt, în sine, problematice. Însă suma totală a acestor acorduri face dificilă menținerea unor standarde ridicate în UE. Raportul din proprie inițiativă prezentat aici solicită, așadar, printre altele, o mai mare coerență a politicii agricole și a politicii comerciale comune în UE. În acest context, sprijin apelul adresat Comisiei de a efectua o evaluare a impactului asupra acordurilor comerciale și de a publica pe aceasta înainte de inițierea negocierilor.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece, într-un moment în care UE reflectă asupra viitorului politicii agricole comune (PAC),

asigurarea coerenței între politica agricolă și politica comercială externă devine esențială. Coerența dintre PAC și politica comercială externă a UE este va asigura menținerea modelului agricol european, precum și condiții de egalitate pentru producătorii din UE pe piața mondială. Cel mai important lucru pentru noi ar trebui să fie securitatea alimentară, siguranța și calitatea la un preț accesibil pentru cetățenii UE. La nivel mondial, se înregistrează o creștere a cererii de alimente, în contextul unor costurilor de producție mai mari, al unei volatilități severe pe piețele agricole, mai puține terenuri, mai puțină apă și cantități reduse de energie. O PAC puternică este, de asemenea, vitală pentru conservarea, sustenabilitatea mediului și dezvoltarea economică a zonelor rurale ale UE împotriva amenințării abandonării terenurilor și a depopulării rurale. Sectorul agricol european are o valoare adăugată clară și un rol important de jucat în cadrul Strategiei Europa 2020 de abordare a provocărilor socio-economice și de mediu cu care se confruntă UE, atât la nivel intern, cât și în calitatea sa de actor global de prim rang. Politica comercială a UE va juca un rol decisiv, stabilind dacă agricultura va continua să aducă o contribuție pe deplin pozitivă la aceste obiective. Politica comercială nu ar trebui să submineze dinamica sectorului agricol al UE. Dimpotrivă, politica comercială și politica agricolă pot și trebuie să se susțină reciproc.

Peter Jahr (PPE), *în scris.* – (DE) Agricultura mondială și, în special, politica agricolă europeană, sunt de o importanță majoră pentru politica alimentară și de dezvoltare. De aceea este atât de important ca schimburile comerciale internaționale din acest domeniu să fie consolidate și dezvoltate. Însă acest lucru nu poate fi realizat dacă lucrăm împotriva politicii agricole europene, ci numai dacă lucrăm în strânsă coordonare cu aceasta. De asemenea, este esențial ca standardele europene înalte să se aplice și în cazul produselor importate.

Orice altceva ar amenința cerințele stricte de calitate și siguranță din sectorul agricol european și ar avea, prin urmare, un impact negativ asupra producătorilor și consumatorilor europeni. Avem nevoie și ne dorim un comerț liber de bunuri. Însă acest obiectiv nu poate fi realizat fără cerința esențială de a avea condiții de concurență echitabile.

Sandra Kalniete (PPE), *în scris.* – (LV) Agricultorii europeni joacă un rol important în furnizarea de alimente pentru peste 500 de milioane de oameni în Europa și în asigurarea aprovizionării cu alimente a întregii lumi. Însă, din păcate, atitudinea față de agricultori nu a fost mereu una corectă. Susțin în totalitate acordurile de liber schimb cu alte țări sau grupuri de țări dar, prin încheierea unor astfel de acorduri, nu trebuie să-i punem pe agricultorii noștri într-o situație dezavantajoasă din punct de vedere concurențial. Adevărații perdanți ai acestei concurențe nelocale vor fi cetățenii Uniunii Europene, cărora trebuie să le asigurăm accesul zilnic la produse alimentare de valoare și de înaltă calitate, la prețuri rezonabile. Destul de des, acest lucru pare a fi de la sine înțeles, fără a se lua în considerare faptul că agricultorii noștri sunt cei care oferă această garanție; agricultori ale căror venituri ajung deseori la niveluri mult mai mici decât venitul mediu din țările lor. Nu trebuie să întreprindem nimic supranatural – trebuie pur și simplu să stipulăm că produsele agricole importate în Uniunea Europeană ar trebui să respecte aceleași standarde ecologice, sociale, de bunăstare a animalelor și de siguranță cu cele impuse agricultorilor europeni. Această condiție ar fi corectă și i-ar aduce pe agricultorii care doresc să-și vândă produsele în Uniunea Europeană la același nivel de competitivitate.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) În acest raport, Parlamentul European invită Comisia să-și asume un rol mai puternic în reprezentarea intereselor sectorului agricol european și sectorului consumatorilor în negocierile comerciale internaționale. Nu ar

trebui să renunțăm atât de ușor la obiectivele care caracterizează sectorul agricol al UE – standarde sociale și de calitate foarte înalte în producția agricolă și produse alimentare de cea mai bună calitate pentru populație – prin semnarea unui număr mare de acorduri economice. Sunt în favoarea deschiderii pieței pentru importurile de produse agricole numai în cazul în care se poate garanta menținerea competitivității agriculturii europene. Consider că nici în cadrul negocierilor privind Runda de la Doha nu ar trebui să se facă niciun fel de alte concesiuni în domeniul agriculturii. Salut cerințele clare stabilite în acest raport.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Prin intermediul votului de astăzi, transmitem un semnal puternic Comisiei: Uniunea Europeană nu poate continua să facă concesiuni pentru a obține accesul pe piețele țărilor terțe în detrimentul sectorului agricol! Într-un moment în care Uniunea Europeană reflectă asupra noii politici agricole comune, găsirea unor mecanisme care să poată asigura coerența între PAC și politica comercială externă devine un obiectiv principal. Sectorul agricol european garantează multe beneficii publice, inclusiv securitatea alimentară și calitatea.

Prin urmare, apărarea intereselor agricultorilor europeni trebuie să reprezinte o prioritate și mă bucur în acest sens că documentul include anumite paragrafe care garantează reciprocitatea pentru agricultorii europeni, prin intermediul aplicării aceluiași cerințe exportatorilor de carne în Europa precum cele impuse agricultorilor europeni, în vederea garantării protecției consumatorului și a concurenței comerciale loiale. În această etapă a negocierilor privind acordurile Mercosur și Maroc, cred că este foarte importantă exprimarea în mod clar în fața Comisiei a preocupărilor și, de asemenea, a poziției ferme pe care o avem în ceea ce privește apărarea intereselor agricultorilor europeni și italieni.

Constance Le Grip (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului dlui Papastamkos referitor la agricultură și comerț internațional. În particular, am vrut să susțin dorința Parlamentului European de a sublinia în mod insistent pericolele pe care strategia comercială a Comisiei Europene le prezintă față de agricultura din Uniunea Europeană.

Acum când are loc o serie de negocieri privind acordurile comerciale între Uniune și unii dintre partenerii acesteia (Mercosur, Canada, Ucraina etc.), este sarcina noastră să-i reamintim Comisiei Europene de necesitatea de a încheia parteneriate comerciale – în mod realist, nu naiv – care se bazează, desigur, pe principiile comerțului liber, dar și pe principiul reciprocității – atât în ceea ce privește respectarea normelor sociale și de sănătate, cât și a normelor de protecție a consumatorului, mediului și animalelor - și care nu pun în pericol anumite domenii de activitate europene. Mă refer, în special, la sectorul agricol, care este de prea multe ori „sacrificat” în cursul negocierilor comerciale în favoarea produselor și serviciilor industriale.

În acest scop, Uniunea Europeană trebuie să asigure coerența între politica sa agricolă, actualmente în curs de revizuire, și politica sa comercială, pentru a menține un sector agricol puternic, asigurând astfel securitatea alimentară a cetățenilor noștri într-un context de volatilitate crescută a pieței.

Astrid Lulling (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului colegului meu, dl Papastamkos, deoarece prezintă o viziune foarte realistă a relațiilor comerciale dintre Uniunea Europeană și țările terțe în sectorul agricol.

Bilanțul comercial deficitar pe care îl avem în acest sector cu țările Mercosur este alarmant. Decalajul dintre exporturile noastre către și importurile noastre din aceste cinci țări s-a

dublat în mai puțin de un deceniu, importurile noastre valorând acum 19 miliarde de euro, față de valoarea de numai 1 miliard de euro a exporturilor.

Comisia Europeană face mult prea adesea concesii inacceptabile în ceea ce privește produsele agricole, periclitând existența fermelor europene sub pretextul că trebuie să asigurăm un mai bun acces pe piața țărilor terțe pentru produsele și serviciile noastre industriale.

Politica externă a UE nu ar trebui să sacrifice sectorul agricol, care garantează securitatea alimentară a cetățenilor europeni, în special în contextul unei volatilități crescute a pieței. Pentru a preveni denaturarea concurenței, țările Mercosur trebuie să aplice aceleași standarde – în materie de sănătate, securitate alimentară, bunăstare a animalelor și dezvoltare durabilă – precum cele care li se solicită agricultorilor noștri care, în plus, se confruntă cu costuri sociale mai ridicate.

David Martin (S&D), *în scris*. – Am votat împotriva acestui raport, care transmite un mesaj extrem de protecționist în ceea ce privește atitudinea Parlamentului European față de comerț. În sens literal, acest raport ar face imposibil ca UE să negocieze orice ALS semnificativ sau să completeze Runda de la Doha pentru dezvoltare.

Marisa Matias (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Acest raport subliniază faptul că UE ar trebui să contribuie la securitatea alimentară mondială - felicitări pentru acest lucru! Cu toate acestea, și în ciuda menționării unei serii de consecințe devastatoare pentru agricultură a liberalizării pieței, soluțiile pe care le sugerează se îndreaptă, din nou, înspre consolidarea comerțului liber, subordonând politica agricolă intereselor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Raportul amenință în mod explicit Argentina pentru că nu s-a supus OMC restricționând importurile de produse alimentare care concurează direct cu producătorii interni. Însă, totodată, solicită mai multe restricții UE cu privire la importuri, precum și o promovare proactivă a intereselor agricole ale UE. De asemenea, nu se face nicio referire precisă la Brazilia. Așadar, și având în vedere că acest raport acordă prioritate liberalizării și concurenței pe piețele agricole, am votat împotriva.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului dlui Papastamkos, care transmite un mesaj puternic cu privire la ponderea pe care agricultura europeană trebuie să o aibă în cadrul negocierilor internaționale. Într-un moment în care Europa trebuie să își consolideze producția agricolă pentru a asigura securitatea alimentară, negocierile privind acordurile internaționale sunt de multe ori în detrimentul sectorului agricol. Pentru a cunoaște din timp consecințele acestor acorduri pentru agricultura europeană, ne dorim ca Comisia Europeană să efectueze și să publice evaluări aprofundate ale impactului acordurilor comerciale înainte de a iniția negocieri. În plus, standardele ridicate ale UE în ceea ce privește sănătatea, mediul și bunăstarea animalelor trebuie să se aplice produselor care intră pe teritoriul european. Controalele la frontieră efectuate de statele membre trebuie să asigure că legislația europeană este corect pusă în aplicare în acest domeniu.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – În contextul viitorului Politicii Agricole Comune a UE este necesar să avem în vedere echilibrul între producția internă și importuri. Eforturile noastre vor trebui să se orienteze spre o mai bună concordanță între liberalizarea pieței și protejarea sectorului economic intern. Asigurarea securității alimentare la nivelul statelor membre se realizează prin menținerea unui sector agricol stabil, fără a fi periclitat de politica de comerț exterior, pe fundalul volatilității de piață crescut. Micii fermieri contribuie semnificativ la securitatea alimentară a regiunilor în care își desfășoară activitatea. Consider necesar ca acordurile comerciale privind importul produselor agricole cu țările terțe să se

realizeze prin compensarea fermierilor pentru eventualele pierderi. Totodată, susțin o politică agricolă cât mai orientată, în vederea asigurării accesului produselor agricole ale UE pe piețele țărilor terțe. Promovarea produselor cu etichetă regională UE are rolul de a le face cunoscute în plan extern și, implicit, ar stimula consumul lor. Conform unor studii recente, creșterea populației la nivel global se desfășoară într-un ritm mult mai rapid decât producția mondială de cereale. Există multe regiuni UE care au capacitatea necesară de a exploata mai eficient potențialul producției de cereale și pot contribui efectiv la atenuarea acestor diferențe.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest raport are meritul de a se interesa de cetățenii de peste mări și de a pleda pentru securitatea alimentară. Sunt la curent cu acest lucru. Cu toate acestea, raportul susține „promovarea activă a intereselor agricole ale Uniunii Europene”, zonele de liber schimb și acordurile comerciale dintre UE și Chiquita sau Dole. Mai mult decât atât, amenință în mod explicit Argentina cu sancțiuni pentru luarea unor decizii pe care le-aș recomanda pentru propria mea țară. Votez împotriva acestui raport.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Produsele agricole sunt o parte esențială a comerțului internațional și, de aceea, trebuie tratate ca atare. Prin urmare, nu există niciun dubiu că majorarea constantă a prețurilor la alimente, determinată de creșterea prețurilor la materiile prime, reprezintă o preocupare din ce în ce mai mare pentru UE. Pe de altă parte, sectorul agricol trebuie, de asemenea, să satisfacă nevoile alimentare ale unui număr din ce în ce mai mare de oameni, în ciuda faptului că se confruntă cu resurse naturale limitate și prețuri ridicate ale factorilor de producție, având și preocupări legate de mediu și de conservarea resurselor naturale, ceea ce poate conduce la denaturări ale concurenței, în special în țările dezvoltate. Luând în considerare nevoile viitoare, nu există nicio îndoială că agricultura va deveni un sector strategic – aș spune chiar un sector esențial – pentru dezvoltarea economică a UE și a întregii lumi.

Alajos Mészáros (PPE), *în scris.* – (HU) Întrucât agricultura nu este o simplă activitate economică și întrucât politica agricolă și alimentară trebuie să servească unor obiective esențiale precum aprovizionarea cu alimente și securitatea alimentară, provocarea principală este armonizarea eficientă a considerentelor comerciale și necomerciale. UE este cel mai mare importator de produse agricole din țările în curs de dezvoltare, importând mai mult decât SUA, Japonia, Canada, Australia și Noua Zeelandă la un loc. Dacă le vom permite acestor țări un acces sporit pe piață, acesta ar putea avea efecte negative nu numai asupra agricultorilor europeni, ci și asupra țărilor în curs de dezvoltare cu nevoile cele mai acute. De aceea, UE ar trebui să adopte o abordare mai echilibrată între diferitele sectoare în cursul negocierilor comerciale și ar trebui să-și promoveze atât interesele agricole ofensive, cât și pe cele defensive. Sectorul agricol al UE deține un rol special în Strategia Europa 2020 referitoare la diferitele provocări socio-economice. Politica comercială a UE are un rol important și decisiv în a se asigura de faptul că agricultura va continua să aducă o contribuție pozitivă la îndeplinirea obiectivelor noastre. Sunt de acord că politica comercială nu trebuie să afecteze dinamica sectorului agricol al UE și, de aceea, am votat pentru acest raport.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Nu am votat în favoarea acestui raport referitor la agricultură și comerț internațional, deoarece depinde de elementul central al politicii comerciale a UE: acordurile de liber schimb.

Este adevărat că în raport există aspecte pozitive care merită un tratament special, cum ar fi evidențierea regiunilor ultraperiferice, în vederea garantării suveranității alimentare a acestora. În ciuda acestui fapt, raportul susține promovarea activă a intereselor agricole

ale UE, fără a lua în considerare dezechilibrele cu partenerii săi comerciali, precum și angajamentul față de zonele de liber schimb fără a ține cont de impactul dăunător asupra oamenilor din regiunile respective. În plus, raportul amenință în mod explicit Argentina cu sancțiuni pentru adoptarea de măsuri protecționiste. Din aceste motive, m-am abținut.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În ciuda faptului că prețurile produselor alimentare au fost în continuă creștere de ceva timp – și se pare că prețul anumitor produse agricole este pe cale de a exploda ca urmare a timpului capricios, majorând prețurile combustibililor și speculațiile agricole – prețurile din magazine nu au nicio legătură cu veniturile pe care micii agricultori le obțin în urma muncii lor. Mai mult decât atât, producătorii din UE de-abia dacă pot concura pe piața mondială în ceea ce privește prețurile, pentru că standardele noastre sociale, de calitate, cele privind protecția animalelor și cele privind mediul sunt atât de ridicate – aceleași standarde pe care nu putem sau nu vrem să le verificăm atunci când importăm alimente. Dacă nu dorim ca regiunile noastre rurale să înregistreze în continuare un declin și ca numărul de agricultori să continue să scadă, amenințând astfel în mod serios autosuficiența statelor membre ale UE, atunci este momentul să încetăm să mai plătim subvenții agricole marilor concerne agricole și, în schimb, să le dăm bani celor care au cu adevărat nevoie de ei pentru a putea supraviețui – cu alte cuvinte, micilor agricultori.

Dacă acest lucru nu este posibil în cadrul UE centralizate, atunci renaționalizarea subvențiilor agricole este singura modalitate de a evolua. Raportului îi lipsește un angajament clar față de agricultorii mici și mijlocii, dintre care mulți muncesc ca sclavii pentru niște bani de buzunar. Acesta este motivul pentru care m-am abținut.

Vital Moreira (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat împotriva rezoluției Parlamentului European referitoare la agricultură și comerț internațional, deoarece consider că subordonează în întregime politica comercială a Uniunii politicii agricole, când se știe foarte bine că numai politica comercială poate garanta accesul pe piețele externe pentru industria, serviciile și chiar agricultura noastră; acest acces este esențial pentru creșterea economică și crearea locurilor de muncă în Uniune. Dacă, pe viitor, vom continua cu orientarea politică abordată de această rezoluție, va fi practic imposibil să încheiem acorduri comerciale cu țări sau regiuni cu sectoare agricole importante, cum ar fi, de exemplu, Brazilia sau India. Politica comercială comună – care afectează întreaga Uniune și toate statele membre – nu poate fi complet dependentă de interesele sectorului agricol, care, de fapt, afectează un număr limitat de state membre. Consider, de asemenea, regretabil faptul că această rezoluție include acuzații împotriva Braziliei, care sunt complet nefondate, așa cum s-a demonstrat în mod aprofundat din partea braziliană.

Cristiana Muscardini (PPE), *în scris.* – (IT) Există o legătură strânsă între viitorul PAC și politica comercială externă a UE. Acestea sunt două realități care nu pot fi separate și cărora Uniunea Europeană trebuie să le acorde o atenție deosebită.

Nu putem separa discuțiile comerciale de impactul lor asupra producției agricole în statele membre. De aceea, sunt în favoarea unei piețe liberalizate care să ia în considerare și cerințele partenerilor economici și comerciali ai UE. Însă, în același timp, sunt de părere că politica agricolă ar trebui să fie inclusă în negocierea acordurilor de monitorizare a calității produselor exportate sau importate de piețele noastre și a acordurilor privind protecția producătorilor europeni și a aprovizionării cu alimente.

Prin urmare, sunt în favoarea raportului Papastamkos. Cu toate acestea, în anumite zone ale comerțului s-a dezvoltat un dezechilibru, din cauza repartizării responsabilităților între

comisia agricolă și cea comercială din acest Parlament, care ar trebui să lucreze în sinergie pentru a defini un echilibru contractual aplicabil diverselor tratate comerciale din sectorul agricol al UE.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Am votat în favoarea articolelor 49, 53 și 54 din următoarele motive. În privința primului articol, este absurd ca negocierile cu Mercosur să se desfășoare în baza unui mandat vechi de 12 ani. În ceea ce privește articolele 53 și 54, reamintesc că agricultorii europeni sunt nevoiți să respecte cele mai înalte standarde de calitate, de siguranță alimentară, de mediu și de bunăstare a animalelor și consider că ar trebui să avem aceleași pretenții de la toți partenerii noștri comerciali, în interesul fermierilor europeni, dar și în interesul consumatorilor, care trebuie protejați.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) În cadrul reuniunii plinare de astăzi de la Strasbourg, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la agricultura UE și comerțul internațional. În ultimii ani s-au observat multe evenimente care indică o deteriorare a stării agriculturii din UE; *inter alia*, s-a înregistrat o scădere semnificativă în cota UE din exporturile mondiale de produse agricole. În plus, deficitul comercial de produse agricole se adâncește, iar numeroasele concesiuni ale UE nu au fost reciproce.

Având în vedere aspectele de mai sus, este esențial ca politica agricolă a UE și politica sa comercială comună să decidă și să convină asupra unor direcții comune în domeniul agriculturii, comerțului și dezvoltării. Documentul pe care l-am adoptat transmite un mesaj important în apărarea sectorului alimentar din UE. Condamnă dorința exagerată a Comisiei Europene de a face compromisuri și subliniază faptul că deciziile de a deschide noi piețe nu trebuie să aibă un impact negativ asupra agricultorilor din UE.

Rolandas Paksas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la agricultura UE și comerțul internațional. UE este cel mai mare importator de produse agricole din lume, însă cota sa în exporturile mondiale agricole este în scădere ca urmare a creșterii altor parteneri comerciali cheie din domeniul agricol și a prețurilor de pe piața mondială, care sunt scăzute, în timp ce Uniunea se confruntă cu costuri mari de producție. UE este cel mai mare importator mondial de produse agricole din țările în curs de dezvoltare și, prin urmare, este necesară protejarea intereselor agricultorilor din UE și furnizarea unui mecanism de compensare a pierderilor acestora. Agricultorii din UE trebuie să fie protejați de concurența nelocală și, de aceea, standardele care se aplică în sectorul agricol al UE trebuie să se aplice și produselor exportate din țări terțe. Aceste condiții trebuie incluse în acordurile comerciale bilaterale. În plus, trebuie să existe un sprijin amplu pentru obținerea accesului pe piață al produselor UE în țări terțe. Consider că propunerea Comisiei de a acorda Pakistanului o cotă tarifară vamală zero pentru exportarea în UE a 100 000 de tone de etanol pe an pentru o perioadă de trei ani nu va oferi o asistență directă și imediată și va avea un impact negativ asupra industriei UE a energiei regenerabile. Având în vedere faptul că producția de cereale din Ucraina este foarte competitivă și se bucură de tarife reduse, Comisia trebuie să fie mai atentă aplicarea concesiunilor în negocierile cu Ucraina.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Raportul referitor la agricultură și comerț internațional se concentrează asupra acordurilor comerciale dintre UE și țări terțe cu privire la produsele agricole. Comisia Europeană, care a fost criticată în mai multe rânduri pentru politica agricolă, este condamnată în acest raport de către Parlamentul European pentru faptul că ajunge prea des la concluzii nesustenabile pentru politica agricolă europeană. Am votat în favoarea raportului, deoarece consider că rolul politic al Parlamentului, pe care Comisia evită să-l consulte atunci când se discută despre relațiile comerciale cu țările

terțe, este indispensabil. Sunt de acord cu solicitarea Comisiei de a suspenda acordul cu Mercosur până la elaborarea unui nou acord cu țările în cauză, pentru a garanta siguranța și calitatea produselor pentru consumatorii europeni, precum și un raport bun calitate-preț pe piețele externe.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport, deoarece apără în mod evident interesele agricultorilor europeni în contextul comerțului internațional. Consider că politica comercială externă nu trebuie să prejudicieze capacitatea UE de a menține un sector agricol puternic și de a garanta securitatea alimentară într-un context de volatilitate sporită a pieței. Însă nu este neobișnuit pentru Comisie să sacrifice interesele agriculturii pentru a obține un acces mai bun al produselor și serviciilor industriale pe piețele țărilor terțe. În afară de cele de mai sus, este, de asemenea, important să se aibă în vedere faptul că sectorul agricol european este obligat să respecte cele mai înalte standarde privind calitatea, igiena produselor, metodele durabile de producție, sănătatea și bunăstarea animalelor și plantelor, trasabilitatea, controlul reziduurilor de pesticide, medicina veterinară și aditivii; aceste aspecte majorează costurile de producție și ar trebui să fie luate în considerare în cadrul negocierilor multilaterale și bilaterale. În termeni generali, consider că deciziile care deschid în continuare piața UE pentru importurile de produse agricole nu ar trebui să fie luate fără realizarea în prealabil a unor studii de impact și fără garantarea faptului că agricultorii UE vor fi compensați pentru pierderile suferite.

Rovana Plumb (S&D), *în scris. –* Politica agricolă comună (PAC) constituie un simbol al integrării europene, reprezentând una dintre cele mai dezvoltate forme ale procesului de decizie supranațional al UE. Presiunile UE interne, în sensul orientării către piață a PAC și accentul mai mare care se pune pe alte politici europene sunt în mod egal reflectate în politica comercială externă a UE, în vederea asigurării deschiderii pieței agricole în schimbul unui acces îmbunătățit pentru serviciile și produsele industriale europene pe piețele din țările terțe, precum și menținerea modelului agricol european și a unui mediu concurențial echitabil pentru producătorii europeni pe piața mondială. Rolul multifuncțional al sectorului agricol european poate servi drept catalizator al unor paradigme noi: securitate, siguranță și calitate alimentară la un preț rezonabil pentru cetățenii europeni.

La nivel global, se observă o creștere a cererii de alimente pe fondul creșterii costurilor de producție, al agravării volatilității pe piețele agricole, al scăderii suprafețelor de teren și a cantității de apă, precum și al reducerii aporiturilor de energie. O politică agricolă comună puternică este fundamentală pentru menținerea, durabilitatea din punctul de vedere al mediului și dezvoltarea economică a zonelor rurale din UE pe fondul amenințării pe care o reprezintă abandonarea terenurilor și depopularea zonelor rurale.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris. – (IT)* Astăzi, în plen, am votat asupra raportului referitor la agricultură și comerț internațional.

Raportul dlui Papastamkos afirmă că politica comercială internațională nu trebuie să pericliteze capacitatea UE de a asigura securitatea alimentară, într-un context de volatilitate a pieței, sau de a asigura menținerea unui sector agricol european puternic.

Raportul condamnă abordarea adoptată de Comisie în a face concesii în agricultură în vederea obținerii unui mai bun acces pe piață, în țările terțe, al produselor și serviciilor industriale. Raportul abordează diferite teme, inclusiv evaluarea impactului, compensațiile financiare, OMC/Doha, dar mai ales acordurile comerciale bilaterale problematice, cum ar fi cele cu Maroc, Pakistan, Ucraina și, în special, Mercosur. De asemenea, consideră că reluarea negocierilor de către Comisia Europeană, fără publicarea evaluării impactului și

fără inițierea unei dezbateri politice serioase cu Consiliul și cu Parlamentul European, este inacceptabilă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Având în vedere impasul în negocierile comerciale multilaterale, UE a inițiat negocierea acordurilor comerciale bilaterale și interregionale, ca o complementare a cadrului multilateral. Ca și în cazul Marocului, în prezent există o concurență mare între SUA și UE referitoare la cine va intra mai întâi – și cu ce condiții – pe noile piețele-cheie. Colegul meu, José Bové, a reușit să conteste în mod clar abordarea acestor acorduri bilaterale în cazul Marocului în raportul său din comisia INTA, ceea ce ar putea duce la o respingere a acordului astfel cum a fost propus de Comisie. Am votat pentru.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece cred că consolidează poziția politicii agricole, o piatră de temelie a coeziunii economice și sociale europene, nu în ultimul rând din punctul de vedere al provocărilor prezentate de Strategia Europa 2020.

Până în prezent, Uniunea Europeană a fost cel mai mare importator mondial de produse agricole, provenite în special din țările în curs de dezvoltare. În ultimii zece ani, valoarea importurilor UE aproape că s-a dublat; acestea reprezintă 20 % din importurile mondiale.

Având în vedere această situație, trebuie să punem bazele unei politici comerciale europene puternice, care să pună în aplicare articolul 208 din TFUE; acesta prevede că Europa trebuie să coopereze la punerea în aplicare a politicilor de creștere în țările în curs de dezvoltare. Prioritatea este acum aceea de a asigura că politica comercială și politica agricolă europeană vor colabora într-un context global, facilitând accesul pe piețele țărilor în curs de dezvoltare și, în același timp, permițându-le acestora să încurajeze dezvoltarea economică prin intermediul acestor practici.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Vreau să subliniez importanța acestui raport, mai ales în contextul reformei politicii agricole comune. Eu consider că trebuie să existe o coerență între PAC și politicile comerciale. Din păcate, de foarte multe ori acordurile comerciale cu o serie de țări terțe au adus prejudicii majore unor sectoare agricole europene, cât și agricultorilor; sper, însă, ca în viitor acest lucru să nu se mai întâmple. De asemenea, vreau să atrag atenția asupra faptului că, dacă fermierii noștri sunt obligați să respecte standarde foarte înalte de calitate, mediu și bunăstare animală, ar trebui să impunem aceleași standarde și producătorilor din țări terțe care exportă în UE să respecte aceleași standarde, pentru a garanta o concurență loială.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *în scris.* – (ET) În votul de astăzi, am observat sprijinul care există pentru raportul referitor la agricultură și comerț internațional, care s-a concentrat, într-o mare măsură, asupra importurilor de alimente și hrană pentru animale modificate genetic. Sunt, de asemenea, foarte mulțumită de sprijinul de care s-a bucurat punctul în care Comisia i se solicită să protejeze ferm reglementările UE privind omologarea și comercializarea organismelor modificate genetic (OMG-uri) față de cererile depuse în cadrul OMC. În esență, aceasta înseamnă că utilizarea OMG-urilor va fi în continuare strict reglementată, iar acest lucru va ameliora siguranța produselor alimentare, precum și situația agricultorilor noștri. De sprijin s-au bucurat, de asemenea, o serie de puncte privind taxele asupra importurilor diferitelor grupuri de produse agricole, precum și cerințele de calitate referitoare la aceste produse.

În afara problemelor legate de OMG, s-au discutat și aspecte generale privind siguranța produselor alimentare. De exemplu, Brazilia nu a reușit până acum să îndeplinească în mod complet standardele UE pentru producători și consumatori cu privire la siguranța alimentară, identificarea și trasabilitatea animalelor, sănătatea animală și monitorizarea bolilor. Un alt motiv de îngrijorare este utilizarea pe scară largă în Brazilia a pesticidelor, care sunt interzise în Europa, și importul produselor rezultate în Europa. Vă mulțumesc.

Brian Simpson (S&D), *în scris.* – În numele ELPL (Partidul Laburist din Parlamentul European), nu am sprijinit raportul referitor la agricultura UE și comerțul internațional. Deși raportul prezintă câteva puncte relevante cu privire la protejarea intereselor industriei noastre agricole, de exemplu necesitatea de a proteja indicațiile geografice din cadrul acordurilor bilaterale și multilaterale, sunt de părere că raportul conține părți care sunt prea protecționiste și care stabilesc condiții nerealiste cu privire la negocierile actuale și viitoare ale UE referitoare la acordurile comerciale.

În plus, menținerea unor măsuri protecționiste în cadrul UE drept mijloc de protejare a producătorilor agricoli europeni de concurența externă nu este în concordanță cu poziția EPLP privind reforma PAC. Am pledat întotdeauna pentru eliminarea barierelor comerciale pentru a promova un sector agricol mai eficient și mai competitiv, pentru a furniza o ofertă mai bună pentru consumatori și pentru a crea oportunități de acces pe piață pentru țările mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic.

Michèle Striffler (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea alineatelor 53 și 54 din raportul referitor la agricultura UE și comerțul internațional, deoarece cred că este de datoria deputaților în Parlamentul European să apere agricultorii și consumatorii europeni de pericolul pe care l-ar prezenta exporturile masive de produse agricole de proastă calitate, în special de produse provenite din anumite țări latino-americe. Nu trebuie să sacrificăm calitatea produselor noastre agricole din considerente pur comerciale.

Marc Tarabella (S&D), *în scris.* – (FR) Salut adoptarea raportului colegului mei, dl Papastamkos, care numește criteriile de bază după care ar trebui să se ghideze negocierile Uniunii Europene și care subliniază faptul că aspectele necomerciale ar trebui să fie mai bine integrate în cadrul negocierilor.

De asemenea, nu mai putem accepta o situație în care crescătorii noștri de animale, care sunt constrânși de standarde de mediu și de sănătate foarte stricte (legate în special de igiena producției, producția durabilă și bunăstarea animalelor), să fie sacrificați pe altarul comerțului internațional, fiind victimele unei concurențe neloiale și a unei denaturări rușinoase a concurenței în relație cu țările terțe care plasează pe piața europeană produse ce nu respectă condițiile de producție impuse de Uniune și care nu se confruntă cu niciun fel de consecințe din această cauză. Doresc, în același timp, să fac un apel la Comisie și la Parlamentul European să dea dovadă de vigilență maximă în cazul acordurilor care implică, în special, Mercosur, acestea amenințând în mod clar creșterea animalelor în Europa.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Echilibrul dintre politica agricolă, politica de dezvoltare și politica comercială comună este esențial pentru Uniunea Europeană. Sectorul agricol european merită o atenție specială. Politica agricolă comună este cea mai veche politică comună și trebuie să rămână viguroasă. Aș dori să vă reamintesc că acest sector îndeplinește multe roluri și trebuie să fie conectat la alte obiective sociale și politice, cum ar fi Strategia Europa 2020. Cu toate acestea, agricultura europeană nu poate exista fără relațiile externe europene, în special în ceea ce privește comerțul internațional și ajutorul pentru dezvoltare. Importanța relațiilor internaționale, nu în ultimul rând prin intermediul

acordurilor precum cel dintre UE și Mercosur, se reflectă la nivel economic și politic, precum și la nivelul parteneriatelor strategice. De aceea este esențială promovarea coerenței normelor, în special în ceea ce privește problemele ce țin de agricultură. Prin urmare, am votat împotriva alineatelor 53 și 54 din acest raport. În plus, acordurile de liber schimb expun acest sector la noi provocări și la realități diferite. Aș menționa situația regiunilor ultraperiferice, care au economii fragile, bazate mai ales pe produse agricole similare cu cele ale partenerilor noștri din America Latină. Provenind eu însumi din una dintre regiunile ultraperiferice, aș dori să subliniez importanța luării în considerare a caracteristicilor specifice ale acestor regiuni, cât și a încercării de a evita compromiterea dezvoltării lor în timpul negocierilor viitoare.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru raportul referitor la agricultura UE și comerțul internațional deoarece este necesar să se asigure coerența între politicile UE în domeniile agricol, comercial și al dezvoltării. Agricultura UE are un rol vital pentru ocuparea forței de muncă și menținerea vitalității în zonele rurale, iar modelul agricol și alimentar european reprezintă o componentă strategică a economiei europene. La nivel global, cererea de alimente a crescut, datorită efectelor schimbărilor climatice, creșterii costurilor de producție, reducerii suprafețelor de teren agricol și reducerii resurselor de apă potabilă. Subliniez importanța comerțului cu produse agricole pentru dezvoltarea economică și pentru eradicarea sărăciei și solicit ca UE să ia măsuri de sprijin pentru țările cele mai afectate de criză alimentară. Cota deținută de UE în exporturile agricole la nivel mondial este în declin. În acest context, consider că Acordul de asociere UE-Mercosur este un acord de maximă importanță și de aceea Parlamentul European ar trebui să fie implicat îndeaproape în toate negocierile. Solicităm ca importurile agricole în UE să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de protecție a consumatorilor, calitate a vieții animalelor, protecție a mediului și standarde sociale minime ca cele oferite de metodele europene de producție.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris*. – (FR) Am dorit să-mi utilizez votul pentru a-mi reafirma poziția fermă: nu trebuie să ne sacrificăm modelul agricol pe altarul considerentelor comerciale. Scopul de a deschide și de a liberaliza comerțul între Uniunea Europeană și partenerii săi nu trebuie să ne determine să revizuim cerințele pe care le avem în materie de calitate și securitate alimentară pentru a proteja consumatorii. Acesta este motivul pentru care am dorit să-mi evidențiez dorința de a vedea o reciprocitate a normelor comerciale, sanitare și sociale în relațiile noastre agricole cu țările terțe, și să nu accept concedii suplimentare fără garanții. În aceeași manieră, resping ideea potrivit căreia ar trebui să lăsăm garda jos atunci când vine vorba de apărarea intereselor agricultorilor europeni. Dacă Europa a reușit să stabilească o legătură strânsă între agricultura și teritoriul său și să atingă un nivel de excelență în producția sa agricolă, este datorită activității agricultorilor. Datoria noastră este, prin urmare, să asigurăm o concurență loială în relațiile comerciale dintre Uniunea Europeană și partenerii acesteia. De aceea pledez pentru introducerea, la nivel european, a unor mecanisme de protecție pentru agricultori, pentru a-i ajuta pe aceștia să facă față oricărei eventuale denaturări a concurenței.

Angelika Werthmann (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului dlui Papastamkos referitor la agricultura UE și comerțul internațional. Fiind cetățean austriac, cunosc foarte bine, din proprie experiență, problemele cu care se confruntă agricultorii noștri. Agricultura europeană reprezintă un pilon de bază al Uniunii Europene, al culturii noastre comune și al spațiului nostru de viață. Raportorul invită Comisia să reprezinte interesele agricole ale UE cu mai multă fermitate și proactivitate. UE este

principalul importator de produse agricole din lume. Este absolut esențial să ne asigurăm de faptul că produsele importate respectă aceleași standarde înalte de calitate ca și produsele agricole provenite din UE.

Raport: Martin Häusling (A7-0026/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Votez pentru acest raport deoarece sunt de acord că este necesară includerea de către Comisie a unor măsuri adecvate și specifice pentru a sprijini îmbunătățirea rotației culturilor realizate de agricultori în cadrul reformei politicii agricole comune (PAC). Reducerea deficitului de proteine în UE ar trebui să fie un element esențial al reformei PAC în favoarea fermierilor Europei și a pieței interne. Astfel de măsuri sunt extrem de utile, având în vedere că în prezent culturile proteaginoase ocupă doar 3 % din terenul arabil și că UE importă 40 de milioane de tone de proteaginoase, reprezentând 80 % din consumul intern.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris. –* Importurile de proteaginoase reprezintă echivalentul a 20 de milioane de hectare cultivate în afara Europei, adică mai mult de 10 % din suprafața arabilă a Uniunii Europene, iar aceste culturi nu sunt supuse aceluiași exigențe sanitare și de mediu ca cele europene. Lacunele înregistrate în privința importurilor reprezintă un efort financiar suplimentar pentru sectorul de creștere a animalelor și pentru cel de producție de furaje, periclitând viabilitatea economică a producției interne de carne. Reechilibrarea ofertei și a consumului de cereale, proteaginoase și semințe oleaginoase în Uniunea Europeană ar avea beneficii economice majore pentru agricultori și industria alimentară a furajelor, precum și pentru îmbunătățirea varietății alimentelor sănătoase și de înaltă calitate pentru consumatori. În plus, în contextul schimbărilor climatice, culturile de plante proteaginoase pot contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin asimilarea și stocarea azotului în sol și, prin urmare, au ca efect reducerea utilizării de îngrășământ azotat de sinteză. De asemenea, aceste culturi contribuie la reducerea acidifierii solului, la îmbunătățirea structurii acestuia, la reducerea utilizării erbicidelor și la mărirea biodiversității favorabile polenizării. Am votat în favoarea acestui raport deoarece susțin ameliorarea echilibrului dintre producția de proteine vegetale și animale și, de asemenea, folosirea culturilor de proteaginoase autohtone.

Sophie Auconie (PPE), *în scris. – (FR)* 70 % din proteaginoasele și oleaginoasele consumate astăzi de către Uniunea Europeană sunt importate, în principal din Brazilia, Argentina și din Statele Unite ale Americii. Deoarece acești producători nu sunt întotdeauna supuși aceluiași constrângeri normative referitoare la mediu, sănătate și organisme modificate genetic ca producătorii europeni, Uniunea Europeană a decis să își revizuiască politica în ceea ce privește proteinele și să își sporească producția internă de proteaginoase. Acest lucru ar permite consumatorilor europeni să beneficieze de alimente care sunt mai sănătoase și mai variate. Tocmai de aceea am votat în favoarea acestui raport.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții importante. În ultimii zece ani s-a înregistrat o scădere a producției de proteaginoase în Uniunea Europeană, în timp ce piața noastră a devenit într-o mare măsură dependentă de importuri. Această situație a fost cauzată de acordurile comerciale internaționale încheiate în trecut, care au permis UE să își protejeze producția de cereale și, în schimb, a permis scutirea de taxe vamale a importurilor de oleaginoase și de proteaginoase în UE. Acest lucru a creat condițiile necesare pentru importarea avantajoasă a producției necesare și pentru asigurarea competitivității agriculturii, în special a sectorului zootehnic. Cu toate acestea, în cadrul UE, agricultorii și întreprinderile de prelucrare și-au pierdut interesul în

acest sector. Numărul de programe de cercetare a proteinelor vegetale a scăzut, dezvoltarea soiurilor rezistente la boli și de înaltă performanță s-a oprit și în întreaga Europă experiența practică în producția de proteaginoase se pierde. Situația de astăzi, cu prețuri care fluctuează în permanență pe piețe, și prețul ridicat al furajelor proteice poate avea un impact negativ asupra sectorului zootehnic al UE, care este în mare măsură dependent de importuri. Comisia ar trebui să ia în considerare imediat măsuri pentru a promova producția și stocarea proteaginoaselor în UE și să ofere sprijin agricultorilor care cultivă astfel de plante, iar acest lucru ar trebui să se reflecte în reforma politicii agricole comune. Acestea ar facilita redresarea acestui sector, ar proteja veniturile agricultorilor și ar contribui la o agricultură durabilă în UE.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Dependența unor sectoare europene de piețele din afara UE este o problemă care privește nu numai materiile prime, ci și furajele.

În special, raportul dlui Häusling scoate în evidență faptul că peste 40 de milioane de tone de proteaginoase, în principal boabe de soia și furaje pe bază de gluten de porumb, sunt importate anual în Europa, reprezentând 80 % din consumul de proteaginoase al UE.

Având în vedere această stare de lucruri, eu pot vota doar în favoarea solicitărilor făcute de dl Häusling, care speră că în viitoarea PAC Europa va încuraja politicile agricole menite să elimine această dependență de importuri, fapt care va avea, evident, un impact pozitiv asupra controlului calității și durabilității lanțului de aprovizionare.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere declinul producției de proteaginoase din UE în ultimii 10 ani, trebuie să combatem urgent riscul dependenței de piețele internaționale și al volatilității prețurilor acestora. Prin urmare, susțin reformele menționate ale politicii agricole comune prin care se introduc noi dispoziții care, în plus față de sprijinirea agricultorilor în îmbunătățirea sistemelor de rotație a culturilor, promovează serviciile științifice și activitatea de cercetare pentru promovarea culturilor de proteaginoase. Aș dori să menționez, de asemenea, importanța unei abordări descentralizate a programelor de cercetare, care ia în considerare cunoștințele agricultorilor locali și sistemele de agricultură durabilă. Prin urmare, susțin propunerea Comisiei de a lua în considerare reînființarea unei unități de cercetare agricolă în cadrul Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Conform datelor incluse în acest raport, producția de proteaginoase în Uniunea Europeană a scăzut cu 30 % în ultimii 10 ani. Cu toate acestea, raportorul afirmă că: „În ansamblu, culturile de plante de proteaginoase a UE ocupă în prezent doar 3 % din suprafața arabilă... În ciuda sprijinului public... producția de legume uscate... a scăzut din nou la aproximativ 1 milion de ha în 2008. Mai mult de 40 de milioane de tone de proteaginoase... sunt importate anual, reprezentând 80 % din consumul de proteaginoase din UE.” Aceste cifre ar trebui să fie suficiente pentru a atrage atenția conducătorilor politici și să justifice o schimbare a politicii. Într-un moment în care prețurile produselor alimentare ating maxime istorice, punând în pericol securitatea alimentară, Uniunea Europeană, care își revizuieste politica agricolă comună, nu poate să ignore problema producției de proteaginoase și să nu încerce să găsească o soluție. Acest lucru trebuie să implice un angajament crescut față de aceste culturi, care, pe lângă reducerea importurilor, îmbunătățesc contribuția agriculturii la protecția mediului, deoarece culturile de proteaginoase pot reduce semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu datele publicate recent de către Comisia Europeană, producția de proteaginoase în Uniunea Europeană a înregistrat

un declin enorm, în jurul a 30 %, dezvăluind faptul că ceva nu a funcționat în politica agricolă comună (PAC). Această situație obligă UE să importe peste 40 de milioane de tone de proteaginoase și este rezultatul unor acorduri de lungă durată, care permit importul de plante oleaginoase și proteaginoase scutite de taxe vamale, cum ar fi Acordul General pentru Tarife și Comerț, precum și acordul Blair House. Recentele schimbări climatice au adus acest subiect pe ordinea de zi și consider că este un element important al reformei PAC așteptată în curând. Cultivarea proteaginoaselor, împreună cu rotația extinsă a altor culturi, aduce mari beneficii, nu doar în ceea ce privește mediul, dar și pentru că reduce costurile, îmbogățind solurile cu azot.

Votez pentru acest raport, care vizează reducerea deficitului de proteine în UE și sper că recomandările acestuia, cum ar fi sprijinul pentru agricultorii care intenționează să opteze pentru culturi de proteaginoase și practică rotația culturilor, vor fi luate în considerare atunci când va fi elaborată noua PAC.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Deficitul de proteine din Europa și dezechilibrul dintre producția de proteine animale și vegetale constituie o problemă care se înrăutățește în continuare, cauzând modificări ale obiceiurilor de consum ale oamenilor, ale calității și securității alimentare, precum și criza cu care se confruntă crescătorii de animale. Raportorul prezintă cifre care sunt edificatoare și îngrijorătoare. Aceste cifre necesită acordarea de atenție problemei și luarea de măsuri pentru a o rezolva. Rădăcinile acestor dezechilibre se află în politicile agricole și comerciale în vigoare și nu se va găsi nicio soluție fără schimbări profunde ale ambelor; raportul nu face nicio mențiune în acest sens. Depășirea deficitelor și dezechilibrelor prezente trebuie să fie bazată pe sprijinul pentru sporirea și diversificarea culturilor de proteaginoase și pe o politică de înlocuire treptată a importurilor. Raportul recunoaște această nevoie și sugerează măsuri importante, pe care le considerăm pozitive, cum ar fi crearea unor condiții de piață favorabile pentru producția, vânzarea și consumul local și promovarea de modele de lanțuri de aprovizionare scurte, fără organisme modificate genetic (OMG-uri).

Cu toate acestea, deschide în același timp calea pentru soluții pe care le privim cu îngrijorare și pe care nu le putem accepta, cum ar fi ridicarea toleranței zero față de prezența în furajele importate a OMG-urilor, ceea ce pune în pericol aplicarea strictă a principiului precauției.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acest raport caută să răspundă la problema deficitului de proteine din Europa și la dezechilibrul dintre producția de proteine de origine animală și vegetală. După cum știm, acestea reprezintă o problemă care se înrăutățește în continuare, cauzând modificări ale obiceiurilor de consum ale oamenilor, calității și securității alimentare, precum și criza cu care se confruntă crescătorii de animale.

Rădăcinile dezechilibrelor se află în politicile agricole și comerciale aflate în vigoare și nu se va găsi o soluție fără schimbări profunde ale ambelor; din păcate, raportul nu face nicio mențiune în acest sens.

Am argumenta că depășirea deficitelor și dezechilibrelor prezente trebuie să se bazeze pe sprijinul pentru sporirea și diversificarea culturilor de proteaginoase și pe o politică de înlocuire treptată a importurilor. Deși raportul recunoaște această nevoie și sugerează unele măsuri importante pe care noi le considerăm pozitive, totuși, deschide calea pentru soluții pe care le privim cu îngrijorare și nu le putem accepta, cum ar fi ridicarea toleranței zero față de prezența OMG-urilor în furajele importate, ceea ce pune în pericol aplicarea strictă a principiului precauției.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris.* – (IT) Importul de proteaginoase din țări terțe este o problemă majoră în măsura în care nu sunt garantate cerințe echivalente pentru leguminoasele importate. Aceste proteaginoase sunt utilizate în principal în creșterea animalelor, ceea ce pune în pericol sistemul de prețuri, deoarece volatilitatea prețurilor acestora pe piețele internaționale crește exponențial. Prin urmare, sunt de acord cu dl Häusling cu privire la necesitatea de a continua reducerea dependenței UE de importuri.

Martin Häusling (Verts/ALE), *în scris.* – (DE) Raportul „Deficitul de proteine în UE: care este soluția la o veche problemă?” al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a venit cu o serie de soluții excelente pentru abordarea deficitului de culturi de plante proteaginoase din UE, cum ar fi revizuirea acordului Blair House cu USA, care permite importarea proteaginoaselor fără taxe vamale din Statele Unite. Alte soluții includ introducerea culturilor de proteaginoase în rotația culturilor sau o consolidare a cercetării și consultării, precum și extinderea dezvoltării semințelor și a infrastructurilor pentru producția de proteine. Din păcate, majoritatea deputaților din trei grupuri, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa au depus amendamente împotriva acestei poziții clare adoptate de către Parlament. Aceștia solicită facilitarea importurilor de proteaginoase, în special soia, inclusiv a organismelor modificate genetic (OMG-uri), care sunt interzise în UE. Din păcate, aceste amendamente au fost adoptate cu o majoritate restrânsă într-un vot în plenul Parlamentului. Totuși, sunt convins că solicitarea creșterii importurilor de soia modificată genetic este contraproductivă pentru obiectivele noastre reale de consolidare a auto-suficienței UE. Această poziție nu reflectă dorințele unei majorități semnificative a europenilor, care resping utilizarea OMG-urilor în agricultură. Constat cu regret modelul de vot și am decis, în calitatea mea de raportor, să revin asupra raportului.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document, pentru că reforma PAC trebuie să includă măsuri și instrumente noi, adecvate și fiabile care sprijină agricultorii în îmbunătățirea sistemelor de rotație a culturilor, astfel încât să scadă în mod substanțial deficitul actual de proteine și volatilitatea prețurilor. Deficitul de proteine din UE se adâncește treptat, iar UE cultivă numai 30 % din proteaginoasele utilizate pentru hrana animalelor. Culturile de proteaginoase ocupă în prezent doar 3 % din terenul arabil al UE și, prin urmare, UE este nevoită să importe 70 % din aceste culturi pentru hrana animalelor. Utilizarea extinsă a culturilor de proteaginoase în rotația culturilor oferă beneficii majore pentru agricultură și mediu și avantaje de atenuare climatică. În ceea ce privește schimbările climatice, soiurile de leguminoase pot reduce substanțial emisiile de gaze cu efect de seră prin asimilarea și fixarea azotului în sol, reducând astfel utilizarea îngrășămintelor cu azot. Cu un procent mai mare de proteaginoase în rotația culturilor se îmbunătățește fertilitatea și structura solului, reținerea nutrienților și starea de sănătate a culturilor care urmează. Amestecurile permanente de iarbă-trifoi pentru hrana animalelor și amestecurile de cereale și proteaginoase acoperă solurile mai bine, reduc astfel scurgerea nutrienților în apele subterane și râuri, și oferă condiții mai bune pentru albine și alte insecte polenizatoare. Rotația extinsă a culturilor reduce necesitatea intervențiilor pentru protecția culturilor și poate contribui la conservarea diversității speciilor și soiurilor sălbatice și cultivate.

Peter Jahr (PPE), *în scris.* – (DE) Producția de proteaginoase a scăzut dramatic în Uniunea Europeană în ultimii ani. Ca urmare, suntem acum îngrijorător de dependenți într-o mare măsură de importuri. Din acest motiv, aș dori să îi mulțumesc raportorului pentru că a

invitat Comisia să ia măsuri pe termen mediu și lung pentru a aborda această problemă. Cu toate acestea, atâta timp cât Uniunea Europeană nu poate produce suficient pentru sine, ar trebui să luăm în considerare, de asemenea, modificări ale prevederilor noastre privind importurile. O soluție tehnică pentru urme minore de OMG-uri în produsele proteaginoase importate ar putea garanta că piața europeană are cantități suficiente de soia disponibile.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* În forma sa actuală, politica privind culturile de proteaginoase în Europa funcționează în dezavantajul agricultorilor și producătorilor, care sunt obligați să plătească pentru acestea cote care sunt dependente de turbulențele de pe piața mondială. De asemenea, funcționează în dezavantajul consumatorilor, care cumpără carne și lapte provenite de la animale hrănite cu furaje bogate în proteine. Condițiile legate de zonă și de climă și au făcut posibil ca producția de plante bogate în proteine în UE să sufere schimbări structurale, iar astfel de modificări pot fi considerate chiar oportune în legătură cu biodiversitatea și cu măsurile pentru contracararea schimbărilor climatice. Furajele importate din țări terțe nu sunt supuse unor controale atât de riguroase cum sunt furajele europene, astfel că nu putem fi 100 % siguri de calitatea acestora sau nu putem cunoaște originea exactă a materiilor prime din care sunt produse. Deci, ar trebui să luăm măsuri prompte pentru a schimba această situație, deoarece garanțiile pe care le-am dat că produsele alimentare europene vor fi sigure, sănătoase și de înaltă calitate se vor dovedi a fi altfel cuvinte goale. Următorul pas pe care îl vom face pentru a rezolva deficitul de proteine al UE ar trebui să fie relaxarea reglementărilor privind interzicerea hrănirii animalelor cu carne și făină de oase. În cazul păsărilor și al porcilor, nu s-au constatat riscuri de răspândire a bolilor ca urmare a acestei metode de hrănire, și la urma urmei, interdicția referitoare la hrănirea cu carne și cu făină de oase a fost inițial introdusă în legătură cu encefalopatia bovină spongiformă. Posibilitatea utilizării făinii de oase în zootehnie va reduce costurile de producție, ceea ce este extrem de important, având în vedere scăderea rentabilității producției de carne. Acest lucru ne-ar permite, de asemenea, să reducem importurile de furaje bogate în proteine din America.

Sandra Kalniete (PPE), *în scris. – (LV)* Multe studii arată că deficitul de proteine din Uniunea Europeană a crescut semnificativ în ultimii zece ani. Din acest motiv, dependența Uniunii Europene de proteine importate a crescut. Ca urmare a volatilității prețurilor pe piața internațională, multe sectoare sunt în pericolul potențial de nu se putea aproviziona cu proteaginoase la prețuri rezonabile. Din păcate, cu mulți ani în urmă, atunci când s-au încheiat acorduri comerciale cu alte țări, au fost create condiții de concurență nefavorabile pentru cultivarea plantelor proteaginoase în UE. Ne confruntăm cu consecințele acestor decizii necugetate în prezent și din acest motiv este important să înțelegem ce s-a întâmplat, astfel încât să putem marca direcția pe care trebuie să o adoptăm pentru a depăși deficitul de proteine. În prezent suntem angajați activ într-o reformă a politicii agricole comune (PAC). Accentul se pune aici pe sprijinul pentru agricultorii activi, protecția mediului și dezvoltarea vieții rurale. Cu toate acestea, în ceea ce privește reforma PAC, nu ar trebui să uităm și de alte aspecte. Această rezoluție subliniază că utilizarea mai mare a plantelor proteaginoase în rotația culturilor îmbunătățește semnificativ mediul agricol și ajută la atenuarea schimbărilor climatice. Consider că aceste argumente sunt suficient de convingătoare pentru ca noi să rezolvăm problemele deficitului de proteine în cadrul reformei PAC.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris. – (DE)* UE este extrem de dependentă de importurile de furaje în sectorul zootehnic, deoarece nu produce furajele de care are nevoie. 70 % din

culturile bogate în proteine necesare pentru hrana animalelor sunt importate din Brazilia, Argentina și Statele Unite. Această problemă este prezentată clar în raportul privind acest deficit de proteine și sunt necesare standarde stricte în privința furajelor. Mărfurile importate trebuie să respecte, de asemenea, standardele de calitate, de mediu și standardele sociale. În plus, materiile prime adecvate pentru producția de furaje trebuie să fie utilizate mai eficient. Este important ca dependența noastră enormă de țările terțe să fie redusă, deoarece acest lucru determină volatilitatea prețurilor și lipsa transparenței în ceea ce privește condițiile de producție. Acest lucru va reuși numai dacă noi, cei din UE, luăm din nou producția de proteaginoase în propriile mâini, așa cum propune acest raport. Cu toate acestea, mă opun în mod clar cultivării organismelor modificate genetic pe terenurile din Europa.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) A afirma că producția de proteaginoase ocupă în prezent doar 3 % din terenurile arabile ale UE și furnizează doar 30 % din proteaginoasele consumate ca furaje înseamnă a descrie o realitate pe care majoritatea oamenilor o găsesc foarte greu de înțeles.

Reducerea furnizării de proteaginoase este paradoxală într-un moment în care producția de proteine vegetale are o serie de efecte pozitive care sunt necesare pentru ecosistemul agricol, benefice pentru calitatea produselor animaliere finale și importante pentru menținerea prețurilor pieței sub control. Dezbateră, care a început deja în comisia relevantă, este fundamentală pentru redefinirea rolului pe care îl va juca producția de proteaginoase în contextul viitoarelor provocări pentru agricultura europeană. Mă refer la lupta împotriva schimbărilor climatice și la utilizarea corectă a resurselor naturale, cărora li se acordă atenția cuvenită în această etapă a elaborării cadrului viitoarei PAC.

Am susținut acest raport, care cred că simbolizează o fază nouă, care trebuie să înceapă acum, pentru a reduce deficitul de proteine. Consider că este o prioritate crearea unui program-cadru specific pentru cercetarea agricolă descentralizată, pentru îmbunătățirea cooperării, schimbului de bune practici și pentru accelerarea procesului de înmulțire îmbunătățită a plantelor proteaginoase adaptate local, transformând acest domeniu într-unul inovator în diferitele state membre.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – În ultimul deceniu, producția de proteine vegetale a scăzut în UE - culturile de proteaginoase ocupă, în momentul de față, numai 3 % din suprafața arabilă a Uniunii Europene și furnizează doar 30 % din proteinele folosite pentru hrana animalelor. Susțin opinia raportorului, conform căreia acest fenomen trebuie schimbat, întrucât, în acest fel, vor avea de câștigat atât sănătatea umană, cât și mediul și biodiversitatea. Comisia Europeană ar trebui să elaboreze un raport privind posibilitățile și opțiunile de creștere a producției interne de proteaginoase în UE prin intermediul unor noi instrumente politice. Instituirea unui mecanism de monitorizare a originii culturilor proteaginoase importate în UE este, de asemenea, utilă.

David Martin (S&D), *în scris.* – Salut acest raport, care atrage atenția asupra deficitului de proteine în UE și asupra necesității de a reechilibra acest deficit, însă mă opun măsurilor care ar însemna creșterea subvențiilor pentru agricultori, pentru a asigura producția de proteaginoase în UE. Consider că încurajarea producției interne de proteaginoase trebuie să se realizeze în conformitate cu o PAC reformată, care ajută UE să evolueze în direcția unei agriculturi durabile și a unei orientări mai puternice către piață și, cel mai important, să se îndepărteze de subvențiile care denaturează comerțul.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) Declinul cultivării plantelor bogate în proteine și înlocuirea producției interne cu importuri ieftine pe scară largă poate avea în cele din urmă un impact negativ sub forma pierderii cunoștințelor practice privind tehnicile reale de cultivare. Aceasta poate duce la o reducere considerabilă a cercetării în domeniul cultivării acestor plante într-un mediu intern. Consider, de asemenea, că este important să se păstreze o varietate suficientă în ceea ce privește selecția sau gama ofertei acestor produse. Așa cum este cazul multor rapoarte sau propuneri negociate de către Parlament, este menționată aici și nevoia de produse de înaltă calitate. În ceea ce privește produsele menționate anterior, este necesar, de asemenea, să se inspecteze eșantioane reale și să se integreze această activitate cu verificarea proceselor și resurselor agricole folosite pe plan local. Verificarea calității ar trebui să fie efectuată foarte atent și minuțios în cazul importurilor, prin utilizarea unor metode de laborator moderne și prin identificarea fără echivoc a originii mărfurilor. Pentru majoritatea țărilor UE, există unele culturi tipice. În Republica Cehă, de exemplu, există mazărea, care are o lungă tradiție. Cu toate acestea, cultivarea mazării este acum în declin. Opinia Republicii Cehe este în general una favorabilă raportului prezentat.

Clemente Mastella (PPE), *în scris.* – (IT) Producția de proteaginoase în Uniunea Europeană se confruntă cu un declin tot mai semnificativ, ceea ce face ca situația să fie alarmantă. Deficitul de proteine cauzează dezechilibre nu numai în producția agricolă, ci și în cercetarea și dezvoltarea tehnicilor agricole. De fapt, agricultorii și-au pierdut treptat interesul pentru culturile de proteaginoase, ceea ce a dus la pierderea la nivel european a experienței practice legate de aceste culturi. Prin urmare, este necesar să se urmărească situația stringentă descrisă în raport și să se formuleze o strategie europeană cu adevărat integrată. Putem răspunde noilor provocări, cum ar fi schimbările climatice sau pierderea biodiversității agricole, numai dacă există o aprovizionare și un consum mai echilibrat de produse proteaginoase în cadrul UE. Sperăm, așadar, că Comisia Europeană va examina posibilitățile pentru depășirea urgenței provocate de deficitul actual de proteine printr-o reformă radicală a politicii agricole comune, care o va face capabilă să facă față noilor provocări. Ar fi, de asemenea, necesară introducerea unei plăți suplimentare, în cazul în care agricultorii utilizează o rotație obligatorie de cel puțin patru culturi diferite, inclusiv cel puțin una de plante proteaginoase. În sfârșit, ar fi necesar să se stabilească o unitate de cercetare agricolă în cadrul Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei, pentru a motiva consumatorii și serviciile de catering să facă alegeri alimentare mai ecologice.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului din proprie inițiativă privind deficitul de proteine în UE. Europa depinde în mare măsură de importurile de proteaginoase, care sunt utilizate în principal pentru hrana animalelor. Această dependență generează riscurile crescute legate de volatilitatea prețurilor de pe piețele internaționale. Pentru a combate acest fenomen, propunem ca reforma politicii agricole comune să includă introducerea de noi prevederi, pentru a ajuta agricultorii să îmbunătățească sistemele de rotație a culturilor, investiții în cercetarea semințelor de plante proteaginoase, precum și o mai bună formare a agricultorilor în privința rotației culturilor și agriculturii mixte.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Raportul Haüsling a fost unul bun. Creșterea independenței Uniunii în ceea ce privește proteinele, promovarea unor rute de aprovizionare mai scurte și ajutorarea agricultorilor să contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sunt toate măsuri pe care le susțin.

Cu toate acestea, lobby-urile pro-OMG și reprezentanții acestora au reușit să transforme acest raport într-o pledoarie pentru a permite alimentelor contaminate să intre în Europa.

Raportul susține, de asemenea, o revenire la proteinele de origine animală, cu toate riscurile pe care le implică aceasta. Este timpul să se mute producția de plante proteaginoase. În noua sa formă, acest raport nu ne permite să facem acest lucru. Voi vota împotriva acestui raport dacă OMG-urile și proteinele de origine animală sunt aprobate de acest Parlament.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Este esențială creșterea producției de proteaginoase – plante bogate în proteine – cu scopul de a reduce dependența de importurile de soia, deoarece astfel se menține securitatea alimentară și se aduc beneficii mediului. Există studii științifice disponibile care demonstrează beneficiile de mediu ale proteaginoaselor în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră, precum și biodiversitatea și îmbunătățirea calității solului. Este foarte îngrijorător faptul că doar 3 % din producția agricolă europeană este de proteaginoase. Este inacceptabil că importăm 80 % din necesar. Prin urmare, este foarte important să se ia măsuri pentru a schimba această situație, în cadrul ajutorului din domeniul politicii agricole comune post-2013.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Raportul Häusling privind deficitul de proteine în Europa și căutarea de soluții introduce unele elemente pozitive, cum ar fi ajutorul pentru agricultori, care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

În ciuda acestui fapt, am votat împotriva raportului deoarece textul argumentează clar în favoarea organismelor modificate genetic și deschide complet porțile Europei pentru alimente contaminate și pentru furajele de origine animală pe teritoriul european.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris.* – Raportul solicită Comisiei să includă în reforma PAC măsuri și instrumente adecvate și fiabile pentru sprijinirea fermierilor în îmbunătățirea rotației culturilor. Acesta solicită o propunere legislativă care autorizează proteinele procesate de origine animală din măruntaie rezultate după sacrificare în producția de furaje pentru animale monogastrice (porc și păsări). În cazul în care se acordă o astfel de autorizație, ce se va schimba? Interdicția este imposibil de controlat. De ce să irosim timpul cu un raport care nu este necesar și nu este ușor de înțeles, doar pentru a mai bifa un punct în activitatea raportorului? M-am abținut pentru că nu votez pentru inițiative neclare, „născocite”.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Proteaginoasele reprezintă o parte importantă a industriei furajelor și sunt, prin urmare, un factor economic semnificativ. Cu toate acestea, cultivarea proteaginoaselor reprezintă o problemă care a generat puțin interes pozitiv în Europa. În ultimii 10 ani, s-a înregistrat o scădere de până la 30 % a acestor culturi, singura excepție fiind soia, în cazul căreia declinul a fost de doar 12 %. Doar 3 % din terenurile arabile din UE sunt utilizate în producția de proteaginoase. După cum arată studiile, acest lucru nu numai că duce la un dezavantaj economic semnificativ, deoarece rezultatul este o cotă de importuri de 80 %, însă aduce, de asemenea, dezavantaje în domeniul agriculturii. Acest lucru se datorează faptului că prin cultivarea proteaginoaselor se îmbogățește solul cu azot, ceea ce sporește ulterior fertilitatea. Sectorul cercetării suferă, de asemenea, din cauza nivelului scăzut al cererii de semințe pentru culturile proteaginoase. Spirala descendentă a început deja. Am votat împotriva acestui raport pentru că mi-e teamă că ar putea pune în pericol cultivarea semințelor tradiționale.

James Nicholson (ECR), *în scris.* – Abordarea generală a acestui raport susține că, decât să importăm proteine din țări terțe, ar trebui să încurajăm agricultorii să le producă aici, în Europa. Acest punct de vedere ignoră faptul că din cauza constrângerilor naturale Europa pur și simplu nu este capabilă să producă cantitățile de soia și de porumb necesare pentru a satisface cererea agricultorilor noștri la un preț viabil. Importurile la prețuri accesibile de

proteine din țări terțe, cum ar fi Statele Unite ale Americii, sunt cruciale, dacă dorim să asigurăm securitatea alimentară și să creăm condiții în care agricultorii pot câștiga un trai decent din agricultură. În plus, raportul se referă la faptul că noi ar trebui să explorăm posibilitatea de a utiliza proteinele de origine animală ca o sursă de hrană pentru animale. După experiența noastră cu EBS, nu cred că ar trebui să mergem pe acest drum și nu cred că acest lucru este necesar, dacă furnizăm cantități adecvate de soia și de porumb agricultorilor. Din aceste motive, am votat împotriva raportului.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului, care ridică o serie de probleme importante în funcționarea agriculturii europene. Cu toate acestea, consider că ar trebui să punem accentul mai mult pe soluții, iar în această privință avem nevoie de mai multă deschidere către exploatarea celor mai recente și moderne soluții științifice din domeniul biotehnologiilor.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Raportul susține utilizarea organismelor modificate genetic și a făinii de oase. În general, proteinele de origine animală ar trebui să fie permise în hrana animalelor numai dacă există toate dovezile științifice și sunt stabilite toate controalele care previn efecte negative (aș dori să vă amintesc de scandalul EBS). Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Rolandas Paksas (EFD), *în scris*. – (LT) Deficitul de proteine în UE este un aspect relevant și important. Având în vedere faptul că această problemă are rădăcini adânci în UE și lipsa de proteine este din ce în ce mai gravă, trebuie să facem toate eforturile pentru a ne asigura că această problemă este abordată cât mai curând posibil și că sporește producția locală de proteaginoase. Consider că această rezoluție este un pas important spre rezolvarea problemei. Cultivarea proteaginoaselor nu numai că atenuază impactul schimbărilor climatice, însă are și un efect pozitiv asupra veniturilor agricultorilor. În plus, acesta este un factor important pentru consolidarea sectorului zootehnic european, având în vedere faptul că ar reduce dependența sectorului de importurile de proteaginoase și ar crește competitivitatea. Consider că Comisia trebuie să ia măsuri imediate pentru a opri accesul pe piața UE chiar și pentru produsele agricole cu o prezență scăzută de OMG-uri. Nu putem permite nici măcar un nivel scăzut al prezenței OMG-urilor în culturile de proteaginoase pentru produse alimentare și furaje importate în UE. Sunt de acord cu propunerile pentru sprijinirea cercetării producerii și furnizării de semințe de proteaginoase și pentru un cadru pentru măsurile de dezvoltare rurală care introduc facilități îmbunătățite, descentralizate pentru producția de furaje. Consider că rotația culturilor trebuie să fie promovată activ în UE prin acordarea de sprijin financiar agricultorilor, iar acest lucru ar reduce deficitul actual de proteine și volatilitatea prețurilor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru raportul Häusling (A7-0026/2011), deoarece pledează pentru o aprovizionare cu proteine pentru hrana animalelor care contribuie de o lungă perioadă de timp la lipsa de competitivitate a agriculturii europene. În ultimii 10 ani, s-a înregistrat un deficit îngrijorător în producția de proteaginoase din Uniunea Europeană, iar acum situația este într-un declin considerabil. Principalele leguminoase uscate au scăzut cu o medie de 30 %, iar producția de soia cu 12 %. Această tendință crește dependența alarmantă deja existentă a Uniunii de importurile de proteaginoase, care sunt utilizate în principal pentru hrana animalelor, și prezintă riscuri majore, în special pentru sectorul zootehnic al UE. Problema este agravată de faptul că volatilitatea prețurilor pe piețele internaționale a crescut substanțial. Este o prioritate pentru Comisie să asigure rapid o aprovizionare cu soia fără probleme pe piața UE, furnizând o soluție tehnică în ceea ce privește nivelul scăzut al prezenței organismelor modificate

genetic în proteaginoasele pentru produse alimentare și furaje importate în UE. Importurile insuficiente de soia impun povara unui cost suplimentar asupra sectoarelor zootehnic și alimentar din UE și pun în pericol viabilitatea economică a producției interne de carne.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Culturile de plante proteaginoase ocupă numai 3 % din suprafața arabilă a Uniunii (cu excepția fructelor și legumelor). Producția de legume uscate a scăzut la aproximativ 1 milion de ha în 2008. Mai mult de 40 de milioane de tone de proteaginoase, în special semințe de soia și furaje pe bază de gluten de porumb, sunt importate anual, reprezentând 80 % din consumul de proteaginoase din UE. Suprafața arabilă utilizată în afara UE pentru importurile de proteaginoase în UE reprezintă 10 % din suprafața arabilă a UE, adică 20 de milioane de ha. În privința angajamentelor UE de a contribui activ la securitatea alimentară mondială și de a combate în mod activ schimbările climatice, viitoarea politică agricolă și de dezvoltare rurală trebuie să promoveze un echilibru mai bun între producția de proteine vegetale și proteine animale, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și scurgerii substanțelor nutritive în pânza freatică, să motiveze consumatorii, autoritățile responsabile de achizițiile publice și serviciile de catering să opteze, în alimentație, pentru o gamă de alimente mai echilibrată, mai ecologică și mai variată.

Comisia trebuie să prezinte inițiative legislative de reducere a deșeurilor alimentare în cadrul lanțului alimentar, inclusiv a deșeurilor de la sacrificarea animalelor și a lăturilor, domeniu reglementat insuficient.

Evelyn Regner (S&D), *în scris*. – (DE) Ieri, am votat împotriva raportului privind deficitul de proteine din UE, deoarece cred că această problemă nu poate fi rezolvată prin autorizarea importurilor de produse modificate genetic în UE. Realitatea este că 80 % din necesarul nostru de proteaginoase deja trebuie să fie importat. Intenția inițială a raportului – determinarea unor măsuri pentru creșterea producției interne de proteaginoase, pentru a combate scăderea producției de proteine în UE – a fost denaturată.

Lobby-ul pentru ingineria genetică a reușit în mod clar să promoveze o atitudine pozitivă față de importurile de proteine modificate genetic, care a ajuns în raport prin amendamente care au fost adoptate, din păcate, de majoritatea din plen. Chiar și raportorul a fost forțat să voteze împotriva propriului său raport. În calitate de membru al Partidului Social-Democrat din Austria, eu, împreună cu colegii mei de partid din Parlament, sunt în favoarea unei politici de toleranță zero față de organismele modificate genetic.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris*. – (IT) În sesiunea de astăzi, raportul privind deficitul de proteine în UE elaborat de către dl Häusling a fost adoptat prin vot.

UE este dependentă într-o mare măsură de importurile de proteaginoase, care sunt utilizate în principal pentru hrana animalelor. Acest lucru implică riscuri semnificative, în special pentru zootehnic european. O serie de amendamente de compromis au îmbunătățit considerabil raportul inițial.

Raportul care a fost adoptat invită Comisia să opteze pentru o viziune pe termen mediu și pe termen lung a politicii pentru culturile de proteaginoase și solicită reformarea politicii agricole comune în sensul introducerii de noi dispoziții care susțin agricultorii în îmbunătățirea rotației culturilor, precum și în sensul reducerii deficitului de proteine vegetale și a volatilității prețurilor. Raportul solicită, de asemenea, studii de cercetare a semințelor și a contribuției acestora la combaterea bolilor.

Raportul solicită Comisiei să garanteze o aprovizionare fără obstacole cu boabe de soia pe piața europeană, oferind o soluție tehnică pentru nivelul scăzut al prezenței de organisme modificate genetic în alimentele și hrana importate în UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Punctele cheie ale raportului sunt: crearea unui cadru pentru cultivarea și utilizarea plantelor proteaginoase în UE, pentru a înlocui importul de proteaginoase din țări terțe; renunțarea la acordul Blair House și îmbunătățirea rotației culturilor, în cadrul reformei PAC; generarea unei noi abordări științifice și îmbunătățirea formării și a facilităților pentru agricultori. Rezultatul voturilor în cadrul Comisiei AGRI a fost satisfăcător, cu excepția introducerii unei serii de amendamente de către ALDE și PPE, care au „contaminat” raportul cu amendamente ce promovează OMG-urile. Industria interesată a OMG-urilor a făcut lobby pentru atenuarea politicii de toleranță zero a UE, care nu permite intrarea pe piață a furajelor modificate genetic. Din păcate, în plen nu am putut decontamina raportul privind deficitul de proteine de atacul OMG la adresa toleranței zero. Însă majoritățile din plen au fost mult mai aproape de poziția noastră decât în cadrul Comisiei AGRI. Deci, merită să încercăm din greu să inversăm majoritățile din plen în privința aspectelor legate de OMG-uri. Dl Häusling (Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană), a demisionat din funcția de raportor.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris*. – (IT) Cele mai recente estimări privind sectorul culturilor de proteaginoase relevă în ultimul deceniu o tendință îngrijorătoare de scădere a producției de proteaginoase în Uniunea Europeană. În fiecare an, în Europa producția de leguminoase scade cu 30 %, iar producția de soia cu 12 %, de unde rezultă necesitatea de a importa 40 de milioane de tone de proteine vegetale.

Conținutul acestui raport arată că sectorul zootehnic european, care este vulnerabil la volatilitatea prețurilor, este prea dependent de capacitatea de a accesa importurile de proteine vegetale. Această dependență pune în pericol rentabilitatea economică a cărnii produse intern, care este tot mai afectată de costurile suplimentare pentru importurile de furaje, în pofida faptului că – pe lângă problema economică și în perspectiva obiectivelor climatice – producția de proteaginoase ar contribui în mod substanțial la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Oreste Rossi (EFD), *în scris*. – (IT) În ultimii ani, cultivarea leguminoaselor a fost afectată de o scădere a producției care a dus la o dependență puternică de importurile din țări terțe, acestea fiind utilizate atât pentru hrana oamenilor, cât și a animalelor.

Pe lângă reducerea deficitului de proteine al Uniunii Europene odată ce produsele sunt recoltate, aceste culturi reprezintă un aditiv excelent pentru sol, care necesită, prin urmare, mai puține îngrășăminte chimice. Agricultură bună ar trebui să includă rotația culturilor, prin care se reduce intervenția îngrășămintelor și se menține diversitatea speciei pentru soiurile sălbatice și cultivate.

Solicităm ca viitoarea politică agricolă comună să stabilească măsuri pentru a depăși deficitul de proteine al Uniunii prin reducerea în mod constant a importurilor de proteine.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Am votat acest raport pentru că subliniază importanța limitării dependenței de proteaginoase din import, mai ales datorită faptului că această dependență prezintă riscuri majore pentru sectorul creșterii animalelor din Uniunea Europeană. Vreau, însă, să atrag atenția asupra faptului că OMG-urile nu sunt singura soluție la scăderea dependenței de proteaginoase importate din țările terțe. Există înlocuitori ai soiei modificate genetic care ar putea contribui la asigurarea necesarului de

proteine, precum mazărea de câmp, fasolea lată și fasolea de câmp, lupinul, linte, năutul, dar și lucerna/alfalfa și trifoiul, care, în același timp, pot reduce substanțial emisiile de gaze cu efect de seră. Totodată, nu este de neglijat potențialul de cultivare de plante proteaginoase, precum soia, din noile state membre, România și Bulgaria.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris.* – (NL) Raportul inițial al raportorului era mai bun decât textul care a fost adoptat acum. Din acest motiv, am votat împotriva textului final. A solicita Comisiei în acest moment să asigure o aprovizionare fără obstacole cu soia pe piața UE prin găsirea unei soluții tehnice pentru prezența unor cantități mici de OMG-uri în proteaginoasele destinate utilizării ca furaje reprezintă, din toate punctele de vedere, recunoașterea unei victorii majore a lobby-ului pentru agricultura intensivă. Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană pledează pentru dezvoltarea maximă a propriei producții de proteaginoase a UE. O astfel de politică ar fi bună pentru veniturile agricultorilor și ar contribui substanțial la combaterea schimbărilor climatice, la conservarea biodiversității și la fertilitatea solului.

Este esențială stabilirea unui mecanism prin care putem monitoriza originea proteaginoaselor importate și prin care putem inspecta viabilitatea practicilor agricole aplicate în țara de origine. Controalele regulate la fața locului sunt absolut necesare. Dezbaterile privind reautorizarea proteinelor de origine animală procesate din deșeuri de abator pentru a fi utilizate în producția de furaje pentru porci și păsări se poate desfășura doar în ceea ce privește securitatea (alimentară) și sănătatea publică. Interdicțiile privind reciclarea în interiorul speciei și canibalismul forțat sunt cruciale, așa cum sunt inspecțiile sigure din sectorul hranei pentru animale, precum și aplicarea corectă a legislației UE în vigoare.

Marc Tarabella (S&D), *în scris.* – (FR) Îi mulțumesc colegului meu deputat, dl Häusling, pentru raportul său important, chiar dacă sunt dezamăgit de versiunea finală, motiv pentru care eu, ca și raportorul, am votat împotriva raportului în cele din urmă. Pe de o parte, regret faptul că raportul a fost compromis prin includerea problemei toleranței zero. Apelul la relaxarea condițiilor privind importurile neautorizate de organisme modificate genetic (OMG-uri) nu rezolvă problema deficitului de proteine în Uniunea Europeană și, prin urmare, nu ar fi trebuit discutat. Pe de altă parte, trebuie neapărat să atenuăm scăderea considerabilă a culturilor de proteaginoase în Uniune și să reducem astfel dependența noastră de importuri de plante proteaginoase, care este deja alarmantă.

Aș dori să denunț în mod clar acordurile Blair House, ale căror obiective orientate spre piață au contribuit la volatilitatea extremă a prețurilor. În plus, aceste acorduri contrazic complet Protocolul de la Kyoto și obiectivele acestuia în ceea ce privește încălzirea globală. Pentru viitor, în contextul gestionării raționale și responsabile a solurilor, trebuie să integrăm proteaginoasele în ciclul de rotație a culturilor.

Artur Zasada (PPE), *în scris.* – (PL) Am votat în favoarea adoptării raportului Häusling. Mă bucur că dl Häusling a ridicat problema deficitului de proteine în Europa și ne-a furnizat informații importante pe această temă. Este evident că problema necesită acțiune urgentă.

Proteinele reprezintă unele dintre cele mai importante componente ale dietei noastre zilnice, iar lipsa de proteine poate duce la probleme grave de sănătate. Mai mult decât atât, după cum reiese din cercetările prezentate în raport, cultivarea culturilor bogate în proteine și aplicarea pe scară largă a principiului rotației culturilor ar reduce costurile de producție și emisiile de gaze cu efect de seră.

Având în vedere obiceiurile alimentare nesănătoase ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, precum și lipsa de experiență a agricultorilor europeni în domeniul cultivării de plante bogate în proteine, cred că ar trebui să ne concentrăm în primul rând asupra educației. Mă gândesc aici, mai presus de toate, la sensibilizarea oamenilor cu privire la impactul pozitiv al proteinelor asupra sănătății umane (Programul de distribuire a fructelor în școli este un exemplu de program cu un scop asemănător care se pune în aplicare în prezent în cadrul Uniunii Europene) precum și, de asemenea, cu privire la dezvoltarea unui sistem de stimulente pentru agricultorii care cultivă plante bogate în proteine.

Raport: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votiez în favoarea acestui raport anual privind egalitatea de gen în UE în 2010 și pentru recomandările pe care le include. Actuala criză a produs efecte devastatoare pentru femei, chiar dacă sectoarele profesionale dominate de bărbați au fost lovite cel mai rău. Doresc să subliniez faptul că încă există inegalități de aproximativ 18 % între bărbați și femei în ceea ce privește salariul, cu toate că printre absolvenți se numără mai multe femei decât bărbați. Dintre măsurile necesare sugerate, doresc să subliniez dezvoltarea de planuri privind egalitatea și combaterea violenței domestice prin stabilirea unui an european dedicat acestei probleme.

Roberta Angelilli (PPE), *în scris.* – (IT) Astăzi sărbătorim centenarul Zilei Internaționale a Femeii, un simbol al luptei pentru obținerea egalității sociale și eliberarea de comportamentele discriminatorii și oprimate cu care s-au confruntat și încă se confruntă femeile.

În fiecare țară din lume există percepții diferite asupra femeii; se vorbește mult despre țările islamice și despre felul în care sunt judecate și tratate femeile, lucru care este influențat și de religie. Deși din fericire noi, cei din Occident, avem o viziune egalitară a relației dintre bărbați și femei, faptele descriu o situație deranjantă. În Europa încă persistă multe inegalități în detrimentul fetelor și femeilor, și aici vorbim despre chestiuni ce țin de ocuparea forței de muncă, de viața lor privată, de sănătate și de dreptul lor de a avea acces la educație și pregătire vocațională și de a ocupa funcții în sectoare netradiționale și funcții cu grad mare de responsabilitate. Totuși, problemele nu se opresc aici: femeile nu doar se confruntă cu forme multiple de discriminare, ci sunt și victime ale violenței de toate felurile, deopotrivă psihologică și fizică.

Prin urmare, este necesar să protejăm femeile și să le oferim posibilitatea de a trăi în condiții egale din punct de vedere calitativ cu cele de care beneficiază bărbații. Egalitatea de gen nu este doar o problemă de justiție socială, ci este și una dintre condițiile prealabile pentru îndeplinirea obiectivelor referitoare la creștere durabilă, la ocuparea forței de muncă, la competitivitate și la coeziune socială stabilite în strategia Europa 2020.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Femeile din clasa muncitoare și clasa populară, tinerii, imigranții și refugiații nu au nimic de câștigat din spectacolul care le este pregătit sau din lista de dorințe și din minciunile pe care le prezintă plutocrația pentru a menține sistemul capitalist al exploatării și al muncii prost plătite și pentru a-și spori profitul. Realitatea arată clar că pretenția plutocrației de promovare a egalității între bărbați și femei la adăpostul barbariei capitaliste și al politicii UE este înșelătoare și insultătoare. Politica îndreptată împotriva claselor populare practică de UE, de guvernele burgheze, de FMI și de alte instituții imperialiste reprezintă o lovitură dată drepturilor câștigate de femei. Șomajul în masă, reducerile salariale drastice și reducerea beneficiilor

sociale, formele flexibile de ocupare a forței de muncă, creșterea vârstei de pensionare, contractele flexibile de muncă și comercializarea serviciilor sociale în domeniul sănătății, al asistenței sociale și al educației, toate acestea afectează și mai mult condițiile de trai ale femeilor și, în general, ale familiilor aparținând clasei muncitoare și clasei populare. Strategia UE 2020, guvernanta economică și disciplina bugetară a FMI și a BCE pregătesc noi măsuri îndreptate împotriva femeilor din clasa populară și cea muncitoare. Această politică trebuie combătută. Le cerem femeilor să se implice în luptă, să se alătore mișcării sindicale a clasei muncitoare și să militeze pentru obiectivele puterii populare și pentru o economie populară.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Sunt de acord cu mai multe probleme ridicate de această rezoluție, pe care am susținut-o în timpul votului. Astfel, analiza care arată că țările în care bărbații și femeile beneficiază de tratament egal pe piața muncii au avut de câștigat din punctul de vedere al dezvoltării lor socio-economice mi se pare complet justificată. După părerea mea, promovarea egalității între femei și bărbați reprezintă o cerință evidentă nu doar din punct de vedere social, ci și din punct de vedere economic.

Regina Bastos (PPE), *în scris.* – (PT) Egalitatea între bărbați și femei constituie unul dintre principiile fundamentale ale dreptului UE. Obiectivele Uniunii Europene constau, în primul rând, în asigurarea egalității de șanse și de tratament între bărbați și femei și, în al doilea rând, în combaterea discriminării pe criterii de gen. În ciuda tuturor eforturilor depuse în privința egalității dintre bărbați și femei, chiar și astăzi în Uniunea Europeană continuă să existe inegalități în acest domeniu. Nivelul ocupării forței de muncă în rândul femeilor (58,6 %) continuă să fie mai mic decât în rândul bărbaților (70,7 %), cu toate că majoritatea studenților și absolvenților de studii superioare este reprezentată de femei. Doar unul din 10 membri din consiliile de administrație ale companiilor din UE este femeie și doar 3 % dintre funcțiile de director executiv sunt ocupate de femei.

Diferența medie dintre salariile câștigate de bărbați și cele câștigate de femei în UE continuă să fie de 18 %. Pentru ca Europa să își atingă obiectivele referitoare la creșterea durabilă, la ocuparea forței de muncă, la competitivitate și la coeziune socială, va trebui să continue să combată inegalitățile care încă există între bărbați și femei, acesta fiind motivul pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Raportul anual privind egalitatea între bărbați și femei reprezintă o oportunitate de a scoate în evidență provocările cu care ne confruntăm în aceste vremuri de criză economică și socială. Acest raport, care a fost adoptat de Ziua Internațională a Femeii, ar trebui analizat împreună cu raportul elaborat de dna Plumb cu privire la sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană. Într-adevăr, femeile se numără printre categoriile de persoane considerate vulnerabile și care au suferit din plin impactul crizei. Întrucât există mai multe femei care lucrează cu fracțiuni de normă decât bărbați, pentru că efectuează ceea ce poate fi muncă ocazională în sectorul terțiar, pentru că au cariere fragmentate, pentru că, și în prezent, ele sunt mai prost plătite decât bărbații pentru același tip de slujbă și pentru că pensiile lor sunt mai mici, din toate aceste motive trebuie să ne asigurăm că femeile rămân mereu în centrul atenției noastre.

Cea mai sensibilă chestiune din acest raport s-a referit la cotele aferente femeilor în consiliile de administrație ale marilor companii, atât din sectorul privat, cât și din cel public. Fără îndoială, cotele nu sunt un panaceu, iar într-o societate ideală ne-ar plăcea ca ele să nu existe. Totuși, este evident că pentru a schimba mentalitățile oamenilor aceste cote sunt necesare.

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) În raportul său anual pentru anul 2010, Comisia Europeană a evidențiat provocările cu care se va confrunta Europa ca urmare a recente crize economice și financiare în ceea ce privește egalitatea între bărbați și femei. O consecință importantă pe care această criză a generat-o pentru femei se referă la ocuparea forței de muncă: femeile au fost afectate mai târziu decât bărbații pentru că în sectoarele care au rezistat mai mult timp în fața crizei (sănătate, educație, etc.) lucrau mai multe femei. Totuși, acum chiar și aceste sectoare riscă să fie afectate, fenomen care aduce cu sine o nesiguranță pe termen lung pentru femeile care lucrează, spre deosebire de bărbați.

Parțial din acest motiv cred că egalitatea între bărbați și femei în domeniul ocupării forței de muncă nu ar trebui să mai fie un simplu obiectiv de urmărit, ci trebuie să devină o realitate. Prin urmare, angajamentul statelor membre și al Comisiei este necesar nu doar pentru ca politica privind egalitatea între bărbați și femei să poată fi menținută ci pentru ca, mai presus de orice, cheltuielile bugetare alocate acestei politici să nu fie revizuite în sens descendent. În fine, pentru că sunt de părere că promovarea egalității se face prin educarea și instruirea cetățenilor. În special a tinerilor, doresc să atrag atenția Comisiei asupra posibilității de a reinnoi într-un moment oportun campaniile menite să crească gradul de sensibilizare cu privire la această chestiune.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, egalitatea între femei și bărbați este unul dintre pilonii fundamentali ai dezvoltării unei economii sociale și de piață eficace, așa cum i-a plăcut întotdeauna Europei să se definească. Prin urmare, sunt convinsă că trebuie garantăm, prin toate mijloacele posibile, că femeile beneficiază de același tratament și de aceleași oportunități profesionale ca cele care le sunt garantate bărbaților. Totuși, nu pot susține strategia propusă de dna Nedelcheva și nici nu pot vota în favoarea ei, pentru că sunt de părere că a avea drept punct de plecare rolul central al problemelor cu care se confruntă un singur grup etnic, și nu o analiză sistematică a tuturor opțiunilor, nu reprezintă o abordare metodologică potrivită și decisivă.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport și sunt mulțumită că Parlamentul European a atras atenția în mod special asupra problemelor legate de egalitatea de gen. Trebuie să recunoaștem că încă mai avem multe de făcut pentru a îmbunătăți poziția femeii în domeniul egalității de gen, pe piața muncii și în politică. Chestiunile legate de drepturile femeii trebuie incluse în toate domeniile de politică a Uniunii Europene, iar ideile și inițiativele bune nu trebuie să rămână doar proiecte pe hârtie, ci trebuie să fie puse în aplicare în toate statele membre ale Uniunii Europene. În raportul Parlamentului European privind egalitatea între bărbați și femei în Uniunea Europeană am stabilit, deci, că este esențial să eliminăm diferențele de salarizare între bărbați și femei, să punem capăt violenței împotriva femeilor și traficării acestora, să garantăm concedii de maternitate și să creăm condiții potrivite pentru a profita de serviciile creșelor și centrelor pentru îngrijirea copiilor și pentru a reduce sărăcia în rândul femeilor. În ceea ce privește egalitatea de gen în afaceri, trebuie să atragem atenția asupra faptului că doar 3 % dintre companii sunt conduse de femei, pentru că acestea se confruntă cu discriminare și cu obstacole care le împiedică să promoveze în carieră și să ocupe funcții de conducere. Din ce în ce mai mulți deputați din Parlamentul European sunt de acord cu introducerea unui sistem de cote, pentru că, în cazul în care companiile nu vor opera modificări pentru a îmbunătăți egalitatea de gen în afaceri, există planuri ca aceste cote să fie stipulate prin lege. Sper că, pe viitor, vom găsi soluții și măsuri care vor consolida egalitatea de gen și egalitatea de șanse pentru femei în familie și în societate.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Am votat împotriva acestei chestiuni pentru că, deși sunt de acord cu mai multe dintre punctele adoptate, există aspecte care, după părerea mea, ar fi trebuit eliminate. Ca urmare a crizei cu care ne confruntăm, condițiile de muncă și accesul la locuri de muncă pentru femei au devenit grele. Prin urmare, sunt de acord cu chestiunea abordată în raportul Comisiei Europene referitor la nevoia de a integra egalitatea de gen în toate politicile, precum și în educația acordată copiilor europeni chiar de la vârste fragede. Violența împotriva femeilor trebuie să fie în continuarea combătută și prevenită prin campanii publice de informare și prin educare în școli. Cu toate acestea, nu sunt de acord cu introducerea cotelor în sectorul privat, cu listele cu femei vulnerabile sau cu salariul minim garantat, despre care cred că este imposibil de pus în aplicare.

Carlos Coelho (PPE), *în scris. – (PT)* Pe 8 martie, de Ziua Internațională a Femeii, doresc să o felicit pe dna Nedelcheva pentru raportul său privind egalitatea între femei și bărbați. Sunt de acord cu evaluarea sa, respectiv faptul că femeile au fost în special afectate de criza economică și financiară cu care ne confruntăm. Toate datele arată că, în ceea ce privește, *inter alia*, ocuparea forței de muncă, educația și asistența socială, femeile vor resimți consecințele mai mult și pentru o perioadă de timp mai mare decât bărbații.

În ceea ce privește venitul, condițiile de lucru și de recrutare, dar și accesul la ocuparea forței de muncă, situația femeilor pare să se deterioreze mai rapid decât cea a bărbaților. Prin urmare, este important să creăm oportunități noi și să consolidăm sinergiile privind egalitatea de gen, fapt ce va contribui la stimularea redresării și chiar la creșterea economică. Întrucât 2010 a fost Anul european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, salut referirea făcută la combaterea sărăciei, acordând o atenție specială celor mai vulnerabile femei. Mi se pare regretabil faptul că stânga din Parlament a introdus aici și controversa privind avortul, fără să îi pese de jurisdicția Uniunii.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris. –* Salut acest raport privind egalitatea între femei și bărbați, document care reînnoiește apelul făcut de Parlamentul European pentru stabilirea unui An european de combatere a violenței împotriva femeilor, fenomen care se estimează că afectează între 20 % și 25 % dintre femei de-a lungul vieții, și solicită elaborarea unei directive privind violența împotriva femeilor. Criza economică are consecințe grave asupra femeilor, care sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie, comparativ cu bărbații. Într-adevăr, în medie, femeile sunt plătite cu 18 % mai puțin decât bărbații pentru aceeași muncă efectuată în UE, un procent care depășește 25 % în unele state membre, și sunt expuse unui risc mai mare de a avea un loc de muncă nesigur și/sau de a fi angajate cu fracțiuni de normă. În plus, femeile au mai puține șanse de a fi angajate din nou după ce își pierd locul de muncă. Prin urmare, ele beneficiază de pensii mai mici când înaintează în vârstă. Este necesar să abordăm problema stereotipurilor legate de gen, dar nu este suficient. În mod evident, contracararea unor astfel de dezavantaje necesită investiții publice serioase în centre pentru îngrijire. Totuși, obiectivele stabilite în Consiliul de la Barcelona privind serviciile de îngrijire a copilului sunt departe de a fi îndeplinite, fapt ce afectează cel mai mult familiile cu venituri mai mici. Trebuie să acordăm putere mai multor femei de la toate nivelurile de reprezentare politică din Europa. Egalitatea de gen nu este doar o chestiune ce ține de justiție, ci și o condiție necesară pentru dezvoltarea socială și economică.

Karima Delli (Verts/ALE), *în scris. – (FR)* Salut votul asupra acestui raport privind egalitatea între bărbați și femei. De exemplu, din punctul de vedere al remunerației, în ciuda eforturilor legislative continue depuse la nivel european în acest sens, salariul femeilor încă este, în medie, cu 18 % mai mic decât al bărbaților, pentru aceeași muncă prestată în Uniunea Europeană. Doresc de asemenea să subliniez faptul că a fost nevoie să luptăm multă vreme

în acest Parlament doar pentru a asigura menționarea unui drept fundamental cum este accesul la mijloace contraceptive. Acest tip de dezbateri de ariergardă nu ajută prea mult reputația dreptului european.

Din fericire, raportul final este unul bun. El stabilește obiectivul de a reduce diferența de salarizare la mai puțin de 5 % până în 2020 și, în special, solicită statelor membre să facă tot ceea ce le stă în putință pentru a pune în aplicare principiul „remunerăției egale pentru muncă egală”, cu sancțiuni pentru statele care nu îl respectă. Solicită obiective obligatorii care să garanteze egalitatea în cazul funcțiilor corporatiste, administrative și politice cu răspundere.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Astăzi, 8 martie 2011, la centenarul Zilei internaționale a femeii, Parlamentul a avut datoria de a adopta, cu o majoritate largă, acest raport privind egalitatea între femei și bărbați în Uniune pentru 2011. Deși principiul egalității de gen este clar stipulat în Tratat și în Carta drepturilor fundamentale, nu putem să nu remarcăm faptul că acesta rămâne un obiectiv neîndeplinit. Fie că este vorba de locurile de muncă, caz în care mult mai multe femei decât bărbați prestează muncă ocazională, fie că este vorba de salarizare, femeile câștigând, în medie, cu 18 % mai puțin decât bărbații pentru funcții cu același grad de responsabilitate, sau este vorba de oportunități în carieră, femeile încă sunt blocate de celebrul plafon de sticlă. În plus, femeile sunt sancționate atunci când au copii.

Lista cu plângeri este una destul de lungă. Raportul supus astăzi la vot include răspunsuri specifice, ca de exemplu stabilirea unor obiective obligatorii pentru statele membre și sancțiuni pentru nerespectarea acestora, dar și introducerea cotelor (un rău necesar) pentru a spori puțin aspirațiile noastre către egalitate. Speranța noastră este că într-o bună zi nu va mai fi necesar să dedicăm o anumită zi în fiecare an unei categorii ce reprezintă mai mult de jumătate din populația globului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) După cum am spus deja în acest plen, „Bărbații și femeile trebuie tratați în mod egal, acordându-le aceleași drepturi, însă luând în considerare și nevoile lor speciale. În cazul femeilor, acest lucru este cu atât mai pertinent în domenii precum sprijinul pentru maternitate și reconcilierea vieții profesionale cu cea de familie”. Prin urmare, sunt mulțumit să regăsesc aici, *inter alia*, preocuparea pentru protejarea drepturilor privind maternitatea și pentru îngrijirea la domiciliu a persoanelor în vârstă, îndatoriri care le revin deseori femeilor din familie, îngreunându-le posibilitatea de a găsi un loc de muncă. Totuși, deși recunosc că unele dintre viziunile raportoarei sunt foarte pertinente, nu sunt de acord cu dumneaei că egalitatea de gen poate fi obținută prin folosirea sistemelor de cote. Cotele minimalizează importanța femeilor, care vor ajunge să obțină anumite funcții pentru simplul fapt că sunt femei și nu datorită talentului, abilităților sau aptitudinilor pe care le au. Prin urmare, este inacceptabil ca aceste sisteme să fie aplicate în companii private. În fine, sunt un apărător fervent al principiului subsidiarității și consider că multe dintre subiectele analizate în acest raport, deși sunt importante și relevante, trebuie să rămână sub jurisdicția statelor membre. Acesta este unul dintre motivele pentru care am votat împotriva raportului.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport urmărește să contribuie la accelerarea procesului de creare a condițiilor de egalitate între bărbați și femei în Uniunea Europeană. În această zi, când sărbătorim centenarul Zilei internaționale a femeii, doresc să salut toate femeile care au luptat pentru recunoașterea drepturilor femeii și pentru egalitate de gen de-a lungul ultimilor 100 de ani. Doresc de asemenea să îmi exprim

solidaritatea față de toate femeile care sunt victime ale violenței și față de acelea care luptă în ultimul timp în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord pentru autodeterminarea popoarelor lor. UE s-a aflat întotdeauna în prim plan în demersul de apărare a drepturilor femeii, prin urmare salut adoptarea acestui raport care urmărește să elimine multe dintre discrepanțele care încă se mențin, ca de exemplu diferențele de salarizare, accesul la educație și locuri de muncă, dificultățile în reconcilierea vieții personale cu cea profesională și distanța față de funcțiile cu putere de decizie. Prin urmare, sper că UE va trece de la teorie la practică și le va oferi femeilor posibilitatea de a-și demonstra valoarea.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Este deosebit de semnificativ faptul că dezbateră și votul cu privire la acest raport care încearcă să atragă atenția asupra inegalităților și discriminării care încă se mențin au avut loc de Ziua Internațională a Femeii, al cărei centenar se marchează în 2011. S-au purtat multe bătălii de-a lungul acestor 100 de ani. Au fost și multe victorii. Totuși, acestea nu au fost suficiente pentru a elimina inegalitățile existente, discriminarea care persistă, din punctul de vedere al drepturilor, în accesarea locurilor de muncă, inegalitatea în salarizare, care se reflectă în valoarea pensiilor, dificultățile întâlnite în evoluția în carieră și în realizările profesionale, precum și obstacolele în calea accesului la funcții de administrare și cu putere de decizie în activitatea economică, socială și politică; tendința este ca această situație să se deterioreze pe timp de criză economică și socială.

Femeile continuă să fie victime ale discriminării pentru că sunt mame și lucrătoare, un lucru care, în plin secol XXI, este scandalos. Din aceste motive, este important să continuăm să solicităm eliminarea inegalităților și discriminării, fapt care va implica o distanțare de politicile neoliberale și un angajament serios față de politici alternative care așează problema drepturilor omului și pe cea a egalității în centrul deciziilor și politicilor UE.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* În această zi asociată cu lupta femeilor pentru recunoașterea și exercitarea drepturilor lor, ne frapază situația din ce în ce mai rea a șomajului și numărul de locuri de muncă instabile, precum și nivelul scăzut al salariilor și discriminarea din punct de vedere salarial și pe criterii de maternitate cu care se confruntă femeile angajate. Acestea capătă expresii care sunt cu atât mai șocante și inacceptabile cu cât apar în cazul generațiilor mai tinere, așa cum se întâmplă în Portugalia.

Consecința este creșterea gradului de sărăcie în rândul femeilor. Situația femeilor cu handicap, a imigrantelor și a pensionarelor, dar și cea a angajatelor plătite prost sunt în special critice, însă nu este de neglijat nici situația femeilor din comunitățile rurale, care trăiesc singure cu copiii lor.

Majoritatea celor peste 85 de milioane de persoane care trăiesc în sărăcie în Uniunea Europeană este reprezentată de femei. Nivelul de sărăcie în rândul femeilor a depășit 18 %. Prin urmare, este esențial să prevenim adoptarea, sub pretextul crizei, a unor măsuri care amenință dreptul femeilor la egalitate și la coeziunea economică și socială necesară.

Este momentul să acordăm prioritate femeilor și drepturilor lor, egalității și coeziunii economice și sociale, pentru a putea avea o societate mai bună, pentru a putea respecta cu adevărat drepturile omului și pentru a consolida progresul civilizației, la care femeile au contribuit.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris. – (FR)* Egalitatea de șanse și nediscriminarea nu înseamnă abolirea și negarea diferențelor și complementarității care există între bărbați și femei din punct de vedere al naturii, aspirațiilor și viziunii fiecăruia asupra lumii și vieții. A sublinia acest lucru nu înseamnă a promova stereotipuri. Atunci când este dusă la extrem, filosofia

dumneavoastră de a nu face diferențe între sexe nu duce decât la absurditate. Duce la absurdități precum acest „drept”, pus în ghilimele, al femeilor de a lucra noaptea – sau de a fi obligate să facă acest lucru. Este un pas înapoi din punct de vedere social. Este dreptul dumneavoastră. Duce la absurdități cum este decizia Franței de a acorda bărbaților termene libere pentru pensionare, un drept care, până acum, era rezervat femeilor și care compensa – oarecum – eventualele probleme profesionale pe care le-au generat maternitatea și timpul acordat creșterii copiilor.

Acest lucru este absurd, pentru că amenință chiar existența acestui avantaj acordat femeilor. Absurdă este și foarte recenta decizie a Curții Europene de Justiție care stipulează că diferențele statistice înregistrate între femei și bărbați nu trebuie luate în considerare la calcularea primelor de asigurare, cu toate că ele formează baza de calcul pentru riscuri. Doamnelor, acesta este finalul micului avantaj financiar de care vă bucurați pentru că sunteți mai prudente la volan și pentru că trăiți mai mult. Unde se va sfârși talibanismul „egalității de gen”?

Louis Grech (S&D), *în scris*. – Voi vota în favoarea acestui raport, în special pentru că promovează – într-un mod foarte hotărât și concret – principiul fundamental al egalității între femei și bărbați. Este dezamăgitor faptul că, în ciuda numeroaselor eforturi și studii făcute în acest sens, unii dintre legiuitorii naționali încă ignoră efectele distructive ale discriminării, sporind și mai mult inegalitățile de gen și punând în pericol îndeplinirea obiectivelor strategiei de la Lisabona. În contextul diferenței persistente între bărbați și femei în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă, programul de lucru, salariile și accesul la funcții de conducere, fac apel la statele membre să pună mai bine în aplicare practicile de luptă împotriva discriminării și împotriva hărțuirii. Este necesară implicarea părților interesate începând cu nivelul cel mai de jos, prin campanii de informare, apelarea la ONG-uri, dar și prin instrumente mai formale, precum includerea în contractele colective și în legislația națională a unor prevederi referitoare la egalitatea de gen.

Sunt de acord cu diversele aspecte evidențiate în raport, ca de exemplu consolidarea măsurilor de incluziune în favoarea femeilor și asigurarea prezenței acestora în poziții cu responsabilitate, promovarea ocupării forței de muncă și distribuția corectă a venitului, crearea de locuri de muncă de mai bună calitate, asigurarea accesului la servicii publice de calitate și îmbunătățirea situației sociale. Deși am spus aceste lucruri, nu pot susține alineatele care fac referire la promovarea avortului.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *în scris*. – (FR) Sunt foarte mulțumită de adoptarea acestei rezoluții în ziua celei de-a 100-a aniversări a Zilei Internaționale a Femeii. Într-adevăr, deși principiul salarizării corecte pentru bărbați și femei este stipulat clar în tratatele UE, putem observa în prezent că femeile câștigă cu 17,8 % mai puțin decât bărbații. Această inegalitate se face simțită în toate domeniile societății: de exemplu, doar 3 % dintre companiile mari sunt conduse de o femeie, iar femeile sunt cel mai grav afectate de șomaj și de problema muncii ocazionale. De aici rezultă observația alarmantă că în 2008 se considera că 17 % dintre femeile din cele 27 de țări ale Uniunii trăiau în sărăcie. Este nevoie și de alte măsuri, ca de exemplu o mai bună distribuție a responsabilităților familiale și o mai bună protecție a femeilor față de violența domestică. Toate aceste cifre dovedesc faptul că acum este necesară introducerea unor măsuri obligatorii. Prin urmare, din acest motiv am decis să votez în favoarea stabilirii cotelor, cu toate că, în principiu, m-am opus ideii, și în favoarea elaborării unor politici de discriminare pozitivă în sfera economică și în cea politică. Trebuie să recunoaștem astăzi că nu vom realiza o egalitate reală fără politici bazate pe o dorință veritabilă de a schimba situația.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris. – (FR)* În fiecare an, Ziua Internațională a Femeii oferă ocazia de a dezbate drepturile femeii și egalitatea de gen în Uniunea Europeană. Fără îndoială că au existat îmbunătățiri semnificative, însă este clar că încă nu am realizat complet această egalitate, nici în realitate și nici în mentalitatea oamenilor. Totuși, egalitatea reprezintă o condiție prealabilă pentru îndeplinirea obiectivelor UE în materie de creștere, ocuparea forței de muncă și coeziune socială. Astfel, am votat în favoarea acestui raport, care subliniază nevoia de a viza consecințele crizei asupra femeilor și de a le remedia. Documentul evidențiază totodată rolul educației și face apel la Uniunea Europeană să combată sărăcia în rândul femeilor și toate formele de violență îndreptate în direcția femeilor. Cred că un alt aspect fundamental din acest raport se găsește la alineatul 66, care stipulează dreptul femeilor de a avea acces facil la contracepție și avort. Să ne amintim că în 11 țări ale Uniunii avortul nu este încă legalizat în totalitate.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am fost de acord cu acest raport, pentru că actuala criză economică, financiară și socială are repercusiuni dezastruoase pentru ocuparea forței de muncă, pentru condițiile de trai și, în general, pentru societățile noastre. Femeile au fost grav afectate de criză, în special în ceea ce privește condițiile lor de muncă, accesul la ocuparea forței de muncă, locul lor în societate și egalitatea de gen. Fie că este vorba de consiliile directoare ale companiilor listate public sau de lumea politicii, femeile trebuie să aibă posibilitatea de a ocupa funcții corespunzătoare aptitudinilor lor. Uneori femeilor li se interzice accesul la funcții cu responsabilitate, lucru care duce la o nepotrivire între nivelul lor de pregătire și statutul pe care îl au. Întrucât 2010 este Anul european pentru combaterea sărăciei, trebuie acordată atenție specială celor mai vulnerabile grupuri de femei. Trebuie luate măsuri specifice pentru a nu lăsa femeile care sunt vulnerabile din cauza unei dizabilități sau din cauza statutului de imigrant să ajungă în situații dificile, dar și pentru a facilita integrarea acestora în societate. Promovarea egalității implică totodată combaterea violenței împotriva femeilor. Toate formele de violență fizică, sexuală sau psihologică, indiferent de gradul de gravitate, trebuie combătute și condamnate. Întrucât marcăm cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, doresc să transmit felicitările mele tuturor femeilor.

Tunne Kelam (PPE), *în scris. –* Am votat împotriva solicitării de a acorda acces facil la avort, prevedere menționată la alineatul 66 al textului original. Deși recunosc dreptul fiecărei persoane de a decide cu privire la propriul trup, subliniez faptul că orice decizie de a face un avort înseamnă totodată decizia de a pune capăt vieții unei alte ființe omenești. Mai mult decât atât, dacă se ia o astfel de decizie, ea trebuie să includă întotdeauna consimțământul ambilor părinți (cu excepția cazurilor când este vorba de o boală gravă sau viol). Prin urmare, solicitarea de a oferi acces facil la avort este înșelătoare și transmite societății mesajul că avortul poate fi folosit ca mijloc de contracepție și că nu este nevoie să se țină seama de valori morale și etice.

În societatea europeană de astăzi, în care oamenii sunt mai bine informați și beneficiază de acces mai facil la sistemul de sănătate decât până acum, trebuie să susținem comportamentul responsabil, care include și asumarea responsabilității pentru acțiunile făcute. Solicitarea de a oferi acces facil la avort este contrară asumării unei astfel de responsabilități. Avortul este prea des folosit ca soluție ușoară pentru o situație dificilă. UE nu trebuie să susțină astfel de comportamente, ci trebuie să respecte statele membre în virtutea principiului subsidiarității.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestui raport, care notează necesitatea de a consolida dimensiunea genului în lupta împotriva sărăciei. Întrucât 2010

este Anul european pentru combaterea sărăciei, trebuie acordată atenție specială celor mai vulnerabile grupuri de femei. Trebuie luate măsuri specifice pentru a nu lăsa femeile care sunt vulnerabile din cauza unei dizabilități sau din cauza statutului de imigrant sau minoritate să ajungă în situații dificile, dar și pentru a facilita integrarea lor în societate.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) Sunt de acord cu concluziile acestui raport, atât în calitate de deputat în Parlamentul European, cât și în calitate de doctor. Problemele cauzate de politica antisocială a majorității guvernelor din statele membre ale UE se vor manifesta, mai devreme sau mai târziu, în sănătatea multor grupuri de cetățeni mai puțin puternice din punct de vedere social, în special în cazul femeilor. Ceea ce m-a convins să susțin raportul menționat anterior au fost îngrijorările cu privire la dezvoltarea sănătoasă a populației actuale și viitoare a Europei, fenomen care este direct proporțional cu calitatea sănătății și egalitatea socială a femeilor. Dacă ne pasă de viitorul Europei, cu alte cuvinte, de viabilitatea și dezvoltarea UE, nu putem încerca să rezolvăm problemele acesteia fără a garanta egalitate pentru femei. A subaprecia această chestiune înseamnă a ignora drepturile a 50 % dintre cetățenii UE. În definitiv, acest lucru ar putea însemna alienarea multor cetățeni din UE, în ciuda faptului că strategia Europa 2020 include o soluție pentru aceste probleme. UE este formată din bărbați și femei. Toți aceștia reprezintă potențialul ei și dezvoltarea ei creativă. Atâta timp cât sărăcia și excluziunea socială afectează aproape unul din șase cetățeni, după cum arată analizele statistice din UE, depinde de noi, ca deputați în Parlamentul European, nu doar să provocăm Comisia și statele membre, ci și să exercităm o presiune eficace pentru punerea în aplicare a măsurilor specifice adoptate în lupta împotriva sărăciei și împotriva măsurilor antisociale de reducere a costurilor, precum și să limităm declinul domeniului social, în special în ceea ce privește femeile.

Clemente Mastella (PPE), *în scris.* – (IT) Criza financiară prin care trecem în prezent are repercusiuni dezastruoase asupra ratei șomajului și asupra condițiilor de trai ale cetățenilor, în general, și ale femeilor în special. Gândiți-vă doar la condițiile lor de muncă, la accesul lor la ocuparea forței de muncă și la poziția lor în societatea noastră.

În raportul său pentru 2010, Comisia Europeană a evidențiat în mod corect provocările care ne așteaptă în domeniul egalității între bărbați și femei, subliniind faptul că această criză trebuie înțeleasă ca o ocazie pe care o avem pentru a reexamina rolurile specifice pe care le au bărbații și femeile în societatea noastră, în special printr-o strategie pentru integrarea lor completă în toate politicile. Acest ideal de egalitate trebuie realizat prin intermediul unor măsuri concrete și de durată, în special referitoare la educație.

Subliniem importanța rolului femeilor în funcții cu putere de decizie, care în mod tradițional sunt rezervate bărbaților. Promovarea egalității implică totodată combaterea violenței împotriva femeilor. Toate formele de violență fizică, sexuală sau psihologică, indiferent de gradul de gravitate, trebuie combătute și condamnate. Combaterea violenței bazate pe gen presupune lansarea unor campanii de sensibilizare și educarea copiilor și tinerilor cu privire la ororile acestei violențe.

Marisa Matias (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport pentru că subliniază nevoia de a acorda prioritate eliminării diferențelor de salarizare dintre bărbați și femei și pentru că promovează principiul „plății egale pentru locuri de muncă egale”. Am votat în favoarea lui și pentru că solicită Comisiei, Consiliului și statelor membre să acorde prioritate susținerii unor măsuri obligatorii în locul unor strategii opționale privind egalitatea de gen, dar și să acorde atenție specială grupurilor de femei vulnerabile: femeile cu dizabilități, femeile în vârstă, migrantele, lesbienele, femeile bisexuale și transsexuale,

femeile aparținând minorităților etnice și femeile care nu au beneficiat de educație sau au beneficiat de un nivel scăzut de educație și persoanelor pe care acestea le au în îngrijire, femeile cu dizabilități și mamele singure.

De asemenea, raportul recunoaște necesitatea ca femeile să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces mai facil la contracepție și avort. Doresc de asemenea să condamn toate actele de violență împotriva femeilor. Din păcate, acest raport este necesar în această zi de 8 martie 2011.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT) Raportul anual privind egalitatea între femei și bărbați din acest an se concentrează pe efectele pe care le-a avut criza economică asupra populației formate din femei, subliniind când aceste efecte afectează domenii esențiale.

Dna Nedelcheva a ales să urmeze calea formulării de propuneri și nu pe cea a cerințelor și a victimizării. Punctul de plecare pentru acțiunile specifice îl reprezintă o analiză a unor date economice colectate de pe piața muncii pentru femei, date care sunt negative. Dovezile obținute în urma studiilor anterioare arată că slăbiciunea socio-economică a femeilor are un impact asupra situației generale a economiei și cauzează pierderi cuantificabile pentru sistem. De aici rezultă că este necesară elaborarea unui plan de acțiune care, deși menit să reducă diferențele, este îndreptat spre publicul general pentru că include măsuri sistemice.

Nu sunt de acord cu partea din raport referitoare la promovarea drepturilor sexuale ale femeilor, în special fragmentul care reiterează intenția de a „facilita” avortul – mai ales având în vedere faptul că plenul a votat împotriva amendamentului oral al dlui Silvestris – care urmărea introducerea unei referiri la protecția copilului nenăscut. Acesta este un subiect sensibil care nu poate fi propus cu sloganuri cu interpretări îndoielnice. Nu accept ca libertatea femeilor și realizarea progresului social să fie obținute prin intermediul avortului.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Raportul Nedelcheva face o observație dureroasă despre progresul Uniunii în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați. Este trist că a trebuit să așteptăm până pe 8 martie să ne reamintim că 50 % dintre cetățenii europeni sunt femei și că dreptul lor la egalitate este neglijat în Europa.

Salut acest raport datorită dorinței sale clar exprimate de a introduce măsuri obligatorii pentru impunerea drepturilor egale. Cu toate acestea, regret faptul că elogiază strategia Europa 2020 și pensionarea la vârsta de 64 de ani, dar și faptul că afirmă că „familia este baza societății noastre”. Baza societății noastre este reprezentată de cetățenie și de lege. Trebuie să denunț acest proces care încearcă să oblige să înghițim pastile antisociale și regresive din punct de vedere cultural, care sunt pline de intenții bune, dar neputincioase.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Astăzi, marți, 8 martie 2011, am votat în favoarea raportului Nedelcheva privind egalitatea între bărbați și femei în Uniunea Europeană. Acest raport subliniază îngrijorarea cu privire la progresele insuficiente făcute de statele membre în demersul de a obține egalitate între bărbați și femei. Din acest motiv, raportul solicită statelor membre să stabilească mecanisme în vederea combaterii acestei inegalități.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Egalitatea între femei și bărbați este un principiu fundamental al Uniunii Europene. Din păcate, chiar și astăzi, între femei și bărbați persistă numeroase inegalități. Mai mult decât atât, criza financiară, economică și socială prin care trecem a afectat serios femeile din punctul de vedere al condițiilor de muncă, al accesului la locuri de muncă, al locului în societate și al salarizării.

Egalitatea între bărbați și femei în domeniul ocupării forței de muncă trebuie să devină o realitate. Politicile privind egalitatea trebuie neapărat menținute și, mai presus de orice, bugetele aferente acestora nu trebuie reduse. În plus, egalitatea între bărbați și femei trebuie să fie inclusă în toate politicile, sub forma unor măsuri specifice și durabile, în special în domeniul educației, al pregătirii și al consilierii vocaționale.

Femeile trebuie să joace un rol important și în mediile cu putere de decizie, fie că este vorba de consilii de administrație sau de funcții politice. În fine, nu pot să nu menționez subiectul îngrozitor al violenței fizice, psihologice și sexuale îndreptate împotriva femeilor. Trebuie să folosim toată energia de care dispunem pentru a combate aceste infracțiuni mârșave, indiferent de nivelul lor de gravitate.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) În această zi, când marcăm centenarul Zilei Internaționale a Femeii și cu ocazia votului asupra acestui raport privind egalitatea între femei și bărbați, mă întreb ce fel de societate s-ar putea vitregi de 50 % din inteligența și 50 % din energia sa.

Și totuși, aceasta este lumea în care trăim, dar nu mai vrem ca lucrurile să fie așa. Mi-ar plăcea să se anunțe o campanie generală în favoarea egalității. Dacă privim sumele investite în pregătirea femeilor tinere, vom observa că diferențele existente în viața profesională continuă să crească.

Acest lucru este inacceptabil și reprezintă motivul pentru care susțin raportul supus votului: el evidențiază toate dificultățile cu care se confruntă femeile. Lupta pe care trebuie să o purtăm nu este lupta celor de dreapta sau a celor de stânga, ci este o bătălie colectivă în care toți, femei și bărbați, trebuie să conlucreze.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea articolelor care fac referire la drepturile femeilor în ceea ce privește sănătatea reproducerii și libertatea avortului. Ca deputat ales într-o țară care timp de peste 25 de ani a interzis întreruperile de sarcină, sunt deplin conștient de importanța acestui drept și de consecințele grave ale unei eventuale puneri sub semnul întrebării a acestuia.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Femeile au cu adevărat nevoie de o veritabilă libertate de opțiune în viață: ele trebuie să aibă siguranța că niciuneia dintre deciziile lor nu i se va minimaliza importanța. Un pas important în această direcție ar fi introducerea împărțirii impozitării în familie în toate statele membre, pentru ca întemeierea unei familii să nu devină o capcană a sărăciei. Totuși, stabilirea unor cote pentru femei este o mișcare greșită. Trebuie să începem cu domeniile în care femeile sunt cu adevărat dezavantajate: trebuie să avem în vedere situația întreținătorilor de familie neplătiți, ocuparea forței de muncă cu fracțiuni de normă, precum și dificultățile prin care trec multe femei care muncesc din greu pentru a face față provocărilor pe care le presupun familia și cariera. Acest raport nu abordează niciuna dintre aceste probleme, iar din acest motiv am votat împotriva lui.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Raportul anual privind egalitatea între femei și bărbați pentru anul 2010 subliniază nevoia existenței unui angajament european care să asigure egalitatea de gen într-o perioadă de criză economică ce amenință să zădărnicească eforturile depuse până acum pentru susținerea drepturilor femeii. Există riscul ca șomajul și recesiunea să sporească discrepanța care există între bărbați și femei la locul de muncă. De aceea, raportul elaborat de dna Nedelcheva se concentrează pe aspectele unde se poate acționa în vederea prevenirii discriminării: asigurarea justiției financiare și economice pentru toți cetățenii, făcându-se deci referire la remunerație, venituri și pensii; acționarea

în vederea creșterii cotelor pentru femei, astfel încât acestea să se bucure de o mai bună reprezentare și să își asigure drepturile personale. Totuși, cred că atunci când facem aceste lucruri trebuie să respectăm principiul subsidiarității și unele dintre caracteristicile tipic naționale, care eu cred că trebuie apărate și protejate.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Situația de criză generalizată cu care ne confruntăm în prezent afectează majoritatea europenilor, însă cel mai grav afectează femeile. În acest context, există temerea că victoriile importante, care au fost obținute încet și cu dificultate de femeile din UE, ar putea înregistra un regres, fapt care, în afară de faptul că le va afecta în mod direct și incorect, va afecta totodată și societățile noastre, care sunt întotdeauna mai sănătoase și prezintă perspective mai bune de dezvoltare atunci când asigură egalitatea de gen. Prin urmare, este important să continuăm să investim în politici privind egalitatea, îndeosebi prin aplicarea egalității între bărbați și femei în materie de condiții de muncă, niveluri de venit, acces la muncă și locul lor în societate în general. În ceea ce privește politicile privind egalitatea, acțiunea trebuie să vină din două perspective diferite, care trebuie create și menținute în așa fel încât să fie complementare: una în care să se creeze, din exterior spre interior, condiții pentru existența egalității de gen, iar cealaltă în care să se creeze, din interior spre exterior, condiții pentru emanciparea femeilor față de ceea ce le face inferioare. Acestea fiind spuse și în ciuda faptului că am fost de acord cu multe dintre afirmațiile acestui raport, m-am abținut de la votul final pentru că nu accept accesul liber generalizat la avort și nici ipoteza că avortul este o metodă contraceptivă, pentru că în mod clar nu este așa.

Miguel Portas (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport pentru că el evidențiază nevoia de a acorda prioritate eliminării diferențelor de salarizare existente între bărbați și femei și promovează principiul remunerației egale pentru muncă egală. De asemenea, raportul solicită Comisiei, Consiliului și statelor membre să acorde prioritate măsurilor obligatorii în locul strategiilor opționale privind egalitatea de gen, dar și să acorde atenție specială grupurilor vulnerabile de femei: femeile cu dizabilități, femeile în vârstă, migrantele, lesbienele, femeile bisexuale și transsexuale, femeile aparținând minorităților etnice și femeile care nu au beneficiat de educație sau au beneficiat de un nivel scăzut de educație și persoanelor pe care acestea le au în îngrijire, femeile cu dizabilități și mamele singure. De asemenea, raportul recunoaște necesitatea ca femeile să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces mai facil la contracepție și avort. Raportul condamnă de asemenea toate formele de violență îndreptate împotriva femeilor. Din păcate, acesta este un raport de care este nevoie la data de 8 martie 2011.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. –* Raportul Nedelcheva FEMM a fost adoptat cu 366 : 200 : 32. Proiectul de raport și rezultatul final au fost bune din punctul nostru de vedere. A fost pozitiv pentru că a adoptat: reducerea diferențelor salariale dintre bărbați și femei la 0,5 % până în 2020; punerea corectă în aplicare de către statele membre a principiului remunerației egale pentru muncă egală (alineatul 27); aplicarea de sancțiuni pentru statele membre care nu respectă acest principiu (alineatul 27, amendament depus inițial de grupul Verts/ALE în cadrul comisiei FEMM); obiective obligatorii pentru a garanta reprezentarea egală a femeilor și bărbaților (alineatul 53); stabilirea de cote pentru a asigura egalitatea în consiliile de administrație ale companiilor, Spania și Franța servind drept exemplu (alineatul 53); obiective obligatorii pentru a garanta egalitatea între bărbați și femei în funcții cu responsabilitate în companii, administrații publice și instituții politice (alineatul 56); drepturi în domeniul sănătății și reproducerii, acces facil la contracepție și acces la avort (alineatul 67).

Oreste Rossi (EFD), *în scris. – (IT)* În ciuda faptului că se bazează pe afirmații care merită să fie sprijinite, acest raport tinde totodată spre o dorință de a recunoaște categorii speciale de cetățeni, în acest caz femeile rome, care sunt considerate a fi în special dezavantajate din cauza discriminării. Ne opunem ideii de a transforma în discriminare rasială solicitările justificate ale femeilor de a primi atenție și recunoaștere la locul de muncă în ceea ce privește participarea egală pe piața muncii, salariile și a accesul la funcții cu responsabilitate.

Nu acceptăm ideea că statele membre ar trebui să acorde atenție specială femeilor în strategia europeană privind incluziunea romilor: în primul rând, pentru că o măsură care se referă la egalitatea între femei și bărbați nu are nimic de-a face cu romii; și în al doilea rând pentru că, după părerea noastră, dacă este să vorbim despre persoane care au de suferit din cauza discriminării, atunci acestea sunt cetățenii care suferă din cauza prezenței de multe ori ilegale a populației rome.

În consecință, și având totodată în vedere solicitarea de a facilita avortul și impunerea cotelor pentru femei, noi votăm împotriva raportului.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), *în scris. – (DE)* În legătură cu alineatul 66: după părerea mea, expresia „acces facil” merge prea departe. Totuși, pe de altă parte, opțiunile privind avortul trebuie lăsate deschise.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *în scris. – (PL)* Când am votat astăzi am aprobat multe prevederi importante ale raportului privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2010. Doresc să atrag atenția în special asupra problemei egalității în afaceri.

Acesta este un pas important înainte pentru a garanta că funcțiile femeilor sunt egale cu cele ale bărbaților la nivel de management al companiilor. Obiectivul nostru este să facem în așa fel încât genul să nu fie singurul criteriu avut în vedere la numirea persoanelor din consiliile de administrație. Totuși, ne interesează să garantăm că femeile ambițioase, ale căror calificări sunt egale cu cele ale bărbaților concurenți, sunt selecționate pentru funcții deținute în mod normal exclusiv de bărbați, și asta pentru că, așa cum au arătat studiile efectuate, o astfel de atitudine ar putea contribui la un management mai bun și mai durabil al companiilor și, prin urmare, la rezultate financiare mai bune.

Bogusław Sonik (PPE), *în scris. – (PL)* Am votat în favoarea adoptării rezoluției propuse în raportul Nedelcheva întrucât, după părerea mea, egalitatea de gen este o chestiune prioritară. Sunt de acord cu concluziile formulate de raportoare, care este de părere că măsurile folosite în lupta împotriva acestei probleme ar trebui aplicate la nivel european, de exemplu, prin elaborarea unor strategii și instrumente de finanțare corespunzătoare. În opinia mea, soluțiile propuse în ceea ce privește educația și comunicarea sunt extrem de valoroase, la fel cum sunt cele care urmăresc să elimine diferențele salariale și să asigure accesul la funcții de conducere.

Totuși, principala inițiativă din acest domeniu continuă să le aparțină statelor membre. Rolul Parlamentului European, în calitate de reprezentant al cetățenilor UE, este acela de a exercita presiune atât asupra guvernelor, cât și asupra Comisiei Europene și Consiliului UE, pentru a se putea lua măsuri consistente și eficiente în contextul dialogului cu organizațiile implicate în lupta pentru egalitatea de gen.

Problema drepturilor egale este dezbătută din ce în ce mai pe larg în Polonia, însă, în ciuda introducerii egalității pe listele electorale, încă mai sunt multe de făcut, de exemplu, în domeniul social. După părerea mea, un imbold venit din partea UE ar fi extrem de valoros pentru țara mea.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport care urmărește să rezolve problema inegalității de gen din statele membre. Este dezamăgitor să văd că la cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, colegii mei britanici conservatori au ales să nu susțină acest raport.

Michèle Striffler (PPE), *în scris.* – (FR) Raportul privind „egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2010” prezintă o importanță deosebită pentru că astăzi sărbătorim centenarul Zilei Internaționale a Femeii. Este destul de clar că în Europa încă există diferențe considerabile între bărbați și femei. Este necesar să solicităm stabilirea unor obiective obligatorii pentru a garanta reprezentarea egală a bărbaților și femeilor în funcții cu responsabilitate, nu doar în politică, ci și în cadrul companiilor. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Alf Svensson (PPE), *în scris.* – (SV) Am votat împotriva în cadrul votului de astăzi privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2010, iar astăzi este tocmai Ziua Internațională a Femeii! Mai mulți colegi ai mei din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și din alte grupuri au votat și ei împotriva raportului din proprie inițiativă – fiecare având propriile sale motive. Permiteți-mi să le expun pe scurt pe ale mele. Din punctul meu de vedere, cele mai problematice alineate sunt cele care promovează obiective obligatorii pentru statele membre în materie de cote de gen. În afara faptului că acest lucru reprezintă o încălcare de către UE a autodeterminării statelor membre, eu mă opun însăși ideii de cote. Aceasta lasă să se înțeleagă faptul că femeile nu pot fi judecate în funcție de propriile merite, așa cum se întâmplă în cazul bărbaților. Textul conține de asemenea unele fragmente referitoare la venitul minim, lucru care, fără îndoială, este o problemă care trebuie rezolvată de partenerii sociali, nu de politicieni, la nivel național sau internațional. Toate aspectele la care m-am referit mai sus au cântărit greu în alegerea mea de a vota împotriva raportului, care totuși a fost adoptat de Parlamentul European.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – Am votat pentru raportul privind egalitatea de șanse între femei și bărbați în UE-2010. Deși în UE 59 % dintre absolvenții de studii superioare sunt femei, această pondere nu o regăsim în politică sau în viața economică. În Parlamentul European doar 35 % dintre deputați sunt femei, în parlamentele naționale femeile reprezintă doar 15% dintre parlamentari și doar 3 % dintre președinții consiliilor de administrație ale principalelor companii europene sunt femei. Cotele de reprezentare a femeilor sunt importante pentru că, astfel, femeile sunt încurajate să își planifice o carieră în politică și să candideze pentru un post cu responsabilități politice, administrative sau economice. În UE există o diferență medie de salarizare de 17 % între femei și bărbați și nu există suficiente facilități pentru îngrijirea copiilor sub 3 ani. Astfel, tinerele mame sunt mai expuse contractelor de muncă cu caracter temporar sau riscului șomajului. Solicit luarea de măsuri la nivel național și european pentru a promova antreprenoriatul în rândul femeilor, precum și pentru a facilita accesul la finanțarea publică și privată. Invităm Comisia să încurajeze statele membre să promoveze în mass-media, în general, și în materialele publicitare și promoționale, în special, o imagine a femeii care să respecte demnitatea, diversitatea rolurilor și identitatea femeilor.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris.* – (DE) Am votat împotriva raportului pentru că încercă din nou să introducă avortul pe ușa din dos. Altfel, raportul nu este altceva decât o serie de platitudini.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului elaborat de dna Nedelcheva pe tema egalității între femei și bărbați în Uniunea Europeană. Egalitatea

de gen și tratamentul egal al bărbaților și femeilor fac parte dintr-un principiu fundamental pentru UE. Cu toate acestea, discuțiile publice permanente pe tema numărului de femei din afaceri, diferența uriașă care continuă să existe în nivelurile de salarizare și numeroasele dezavantaje cu care se confruntă femeile la locul de muncă arată clar că încă mai avem mult de muncă înainte de a ajunge la egalitatea de gen. Statele membre sunt invitate să considere criza drept o ocazie de a-și vedea politicile dintr-o perspectivă diferită și de a-și intensifica eforturile în acest domeniu important.

Marina Yannakoudakis (ECR), *în scris.* – Grupul ECR recunoaște faptul că principiul fundamental al egalității între bărbați și femei este clar stipulat în tratatele europene și că este un lucru pe care fiecare dintre statele membre ale UE îl respectă și îl susține. Acestea fiind spuse, nu am putut vota în favoarea acestui raport din cauza câtorva motive specifice. În primul rând, ne opunem în mod fundamental ideii de a introduce obiective și cote pentru femei în anumite profesii stabilite la nivelul UE; considerăm că acesta este un lucru pe care trebuie să îl facă statele membre. În al doilea rând, suntem reticenți în a accepta exprimarea unor chestiuni ce țin de conștiință în rapoarte politice și considerăm că statele membre trebuie să legisfeze pe tema unor chestiuni ce țin de avort și contracepție. În al treilea rând, aspectele privind ocuparea forței de muncă, cum sunt de exemplu pensiile, vârsta de pensionare și remunerația, trebuie stabilite la nivel național și, deși ne declarăm în favoarea eliminării diferențelor salariale dintre bărbați și femei, nu este datoria UE să stabilească obiective prescriptive.

Raport: Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez pentru acest raport, care subliniază situația gravă a 17 % dintre femeile europene care trăiesc în sărăcie, în special mamele și femeile în vârstă. De asemenea, subliniază și faptul că, în 16 state membre, femeile sunt și mai mult expuse sărăciei extreme și faptului că aportul acestora la economie este subestimat periodic și plătit prost. Ar trebui să ne amintim că unul dintre obiectivele strategiei Europa 2020 este să reducă sărăcia, iar acest lucru nu poate fi obținut decât prin politici sociale și în domeniul ocupării forței de muncă, prin reconcilierea dintre viața familială și cea profesională și prin asigurarea faptului că toate femeile dispun de mijloacele necesare unei vieți demne.

Roberta Angelilli (PPE), *în scris.* – (IT) Femeile sunt tot mai expuse riscului de sărăcie, în special în cazul grupurilor de femei cu nevoi speciale, cum sunt mamele singure, femeile cu handicap și femeile în vârstă, care, adesea, primesc salarii și pensii care abia se situează peste limita de subzistență. Nu merită să repetăm acest lucru ca să prevenim și să reducem riscul de sărăcie, trebuie garantată participarea egală a femeilor și bărbaților la piața forței de muncă. Din păcate, în cazul femeilor europene, este de patru ori mai probabil să lucreze cu fracțiuni de normă, să încheie contracte pe durată determinată și, adesea, fac parte din economia subterană, caracterizată prin absența contractelor de muncă. Totuși, problemele legate de feminizarea sărăciei nu includ numai munca, ci și lipsa îngrijirii copiilor și a persoanelor în vârstă.

Statele membre au responsabilitatea de a pune în aplicare programe specifice care să promoveze incluziunea activă sau reintegrarea femeilor pe piața forței de muncă și oportunități specifice de învățare continuă vizând să asigure un nivel înalt de competențe și calificări. În același timp, femeilor din mediile dezavantajate trebuie să li se garanteze acces egal la sistemele de sănătate publice, precum și îngrijire ginecologică și obstetrică și locuințe decente, justiție, sport și cultură.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Această rezoluție prezintă o analiză a sărăciei în rândul femeilor, analiză pe care o împărtășesc. Nu există nicio îndoială că șomajul este o consecință a recente crize economice, dar este și o consecință a unor factori diferiți, cum ar fi stereotipurile, diferențele de remunerare între bărbați și femei, un echilibru instabil între viața profesională și viața familială, o speranță de viață mai mare, etc. Din acest punct de vedere, sunt bucuroasă, ca și raportoarea, că a fost creat un instrument european de microfinanțare. Scopul acestuia este să faciliteze accesul la microfinanțare și să o pună la dispoziția femeilor care întâmpină greutăți în pătrunderea pe piața forței de muncă sau care doresc să desfășoare o activitate independentă sau să-și înființeze o mică întreprindere.

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Din punct de vedere istoric, femeile sunt cele mai expuse riscului de sărăcie – în special mamele singure și femeile cu vârsta de peste 65 de ani. Se estimează că, în rândul femeilor, nivelul de sărăcie este de 36 %, comparativ cu 11 % în cazul bărbaților. În UE, femeile în vârstă se confruntă cu cele mai mari riscuri – o rată de sărăcie de 22 % comparativ cu 16 % în cazul bărbaților – din cauza dificultăților cu care se confruntă în procesul de accesare a sistemului de asigurare socială și de pensii.

Am votat în favoarea acestui raport. Raportoarea are dreptate când afirmă că sărăcia în rândul femeilor este ascunsă, pentru că femeile reprezintă două treimi din populația „inactivă”. Salut conținutul raportului cu privire la asigurarea faptului că femeile care îngrijesc copii, pacienți, persoane în vârstă sau persoane cu handicap nu au de suferit din cauza acestei activități, care este vitală pentru familie și comunitate.

Trebuie asigurată asistență socială adecvată pentru acest femei pe măsură ce înainteză în vârstă. Sunt de acord cu faptul că strategia Europa 2020 trebuie să îmbunătățească egalitatea de reprezentare și participare la piața forței de muncă și să sprijine pe deplin reforma politicilor în domeniul ocupării forței de muncă și cel al protecției sociale pentru a asigura egalitate economică și socială pentru femei.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am susținut acest raport. Sărăcia din UE rămâne o problemă importantă și lupta împotriva sărăciei este unul dintre cele cinci obiective măsurabile ale Comisiei, propuse pentru strategia Europa 2020. Orientările integrate ale strategiei Europa 2020 (care promovează incluziunea socială și lupta împotriva sărăciei) vizează protejarea persoanelor împotriva riscului de sărăcie, iar acesta afectează în special femeile, familiile monoparentale și persoanele în vârstă, care se confruntă cu un risc de sărăcie mai ridicat decât populația generală. Politica de securitate socială și cea privind ocuparea forței de muncă joacă un rol foarte important în reducerea sărăciei suferite de populație. Statele membre și Comisia Europeană trebuie să convină asupra unor măsuri mai eficiente pentru a garanta celor mai vulnerabile grupuri ale societății drepturi la formare adecvată, incluzând instruire profesională și studii universitare, care le-ar permite să se integreze mai bine pe piața activă a forței de muncă și să oprească riscul de sărăcie.

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui text. Raportul de față propune câteva măsuri de combatere a sărăciei în rândurile femeilor în Uniunea Europeană. Susțin multe dintre acestea, precum încurajarea introducerii orelor de lucru flexibile pentru femei sau reducerea diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați pentru aceeași muncă depusă. Femeile au o situație dificilă. Ele trebuie să aibă grijă de casă, copii și soț și, în același timp, să și lucreze. De multe ori, femeile sunt victime ale discriminării la locul de muncă sau ale violenței, probleme majore încă larg răspândite la nivelul UE. Mai ales în zonele rurale și în ceea ce privește femeile române, realitatea este cu adevărat dramatică. În aceste condiții, prin fondurile structurale trebuie create programe care să îmbunătățească șansele femeilor

de a intra pe piața muncii. Acest lucru trebuie coroborat cu creșterea accesului la microfinanțare și încurajarea și dezvoltarea capacitațiilor antreprenoriale ale femeilor.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* În ciuda eforturilor depuse în lupta pentru egalitate de șanse între femei și bărbați, femeile din ziua de azi sunt expuse unui risc de sărăcie mai mare (17 %) decât bărbații (15 %); această diferență este mai accentuată în cazul persoanelor în vârstă (22 % dintre femei comparativ cu 17 % dintre bărbați). Riscul mai ridicat de sărăcie care le afectează pe femei este cauzat, parțial, de diferențele de remunerare între femei și bărbați. Această diferență continuă să se mențină la aproximativ 18 % în Uniunea Europeană, iar acest lucru are repercusiuni asupra venitului obținut în timpul vieții, asupra protecției sociale și asupra pensiilor.

Acest raport, care merită sprijinul meu, invită statele membre să ia în considerare egalitatea de gen în cadrul planurilor lor de ieșire din recesiune prin promovarea și susținerea locurilor de muncă pentru femei, incluziunea specifică în piața forței de muncă a programului de lucru flexibil, a egalității de remunerare și a revizuirii sistemului fiscal și al celui de pensii.

Sergio Berlato (PPE), *în scris. – (IT)* Actuala criză economică și financiară a avut o serie de consecințe negative care au afectat standardul de viață și viața profesională ale cetățenilor și în special ale femeilor. Situația femeilor se evidențiază clar din statistici: aproximativ 17 % dintre femeile europene trăiesc în sărăcie.

Anul 2010 a fost proclamat „Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale” și, prin urmare, cred că activitățile desfășurate în timpul acestui an ar trebui să ia în considerare și riscul excluziunii sociale cu care se confruntă femeile comparativ cu bărbații. Cred, de asemenea, că promovarea echilibrului dintre viața profesională și cea privată, care să le permită femeilor care doresc acest lucru să-și urmeze cariera sau să lucreze cu normă întreagă, ar trebui să fie un element-cheie pentru combaterea sărăciei în rândul femeilor și pentru reducerea riscurilor la care sunt expuse femeile.

Fondurile structurale și în special Fondul social european sunt instrumente-cheie, care sprijină statele membre în lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale. Prin urmare, atrag atenția Comisiei asupra oportunității de cofinanțare fie a unor programe specifice care să promoveze integrarea activă sau reintegrarea în piața muncii, fie a unor cursuri de formare vizând să dezvolte calificări profesionale specifice.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris. – (IT)* Nu intenționez să votez în favoarea acestui raport, nu din cauza obiectivelor sale, ci a metodelor descrise de colega mea deputată. Sărăcia este o molimă sistematică pentru Europa anului 2011. Confruntându-se cu criza economică, anumite grupuri au fost, cu siguranță, mai grav afectate decât altele. Cu toate acestea, nu sunt convinsă că o abordare bazată pe gen sau pe grupuri separate reprezintă soluția ideală pentru această problemă. Dimpotrivă, o problemă de o asemenea dimensiune trebuie abordată prin crearea unor cercuri virtuozose care să nu-i favorizeze pe cei puțini, ci să includă toate părțile interesate.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui raport deoarece trebuie să eradicăm sărăcia în rândul femeilor, care s-a accentuat ca o consecință a recesiunii. Deși criza economică și financiară a avut un impact semnificativ asupra nivelului șomajului în rândul ambelor sexe, criza a afectat cel mai mult femeile. În timpul recesiunii, salariile au scăzut semnificativ în sectoarele dominate de femei, sau femeile și-au pierdut locul de muncă. În plus, din cauza salariilor mici, femeile care ajung la bătrânețe beneficiază de pensii mai mici și, astfel, se confruntă cu sărăcia. Sărăcia în rândul femeilor, care s-a răspândit

foarte mult în timpul recesiunii, în special sărăcia în rândul mamelor singure, are un impact direct asupra sărăciei în rândul copiilor pentru că, în prezent, aproximativ 20 de milioane de copii din Europa trăiesc în sărăcie. Dacă nu sunt adoptate măsuri specifice pentru reducerea sărăciei în rândul femeilor va fi imposibil să reducem sărăcia în rândul copiilor. Aș dori să subliniez faptul că trebuie să luăm în considerare egalitatea de gen atât în legislația europeană, cât și în cea națională. Statele membre ale Uniunii Europene ar trebui să elaboreze programe speciale pentru incluziunea femeilor și să sprijine revenirea acestora pe piața forței de muncă. Mai mult decât atât, concediul de maternitate trebuie garantat pentru toate femeile. Din păcate, în prezent, atât maternitatea și lucrul de acasă, cât și îngrijirea copiilor și a personalelor în vârstă sau a celor cu handicap, sunt complet denigrate. Sper că, în viitor, statele membre vor lua măsuri corespunzătoare pentru a eradică sărăcia în rândul femeilor și a recunoaște importanța contribuției femeilor la dezvoltarea familiei, a societății și a economiei.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea acestui raport, care a fost aprobat în acest Parlament în ziua în care am sărbătorit centenarul zilei dedicate femeilor. Conform datelor recente, chiar și în prezent, 17 % dintre femeile europene trăiesc în sărăcie și, pentru a înrăutăți lucrurile, sunt victime ale unor dezavantaje pe piața forței de muncă și în domeniul protecției sociale. În același timp, contribuția femeilor la dezvoltarea familiei, a societății și a economiei este periodic subevaluată și prost plătită.

Conform raportului anual al Comisiei, femeile sunt cele mai expuse la riscul de sărăcie și, astfel, la excluziune socială, în special femeile în vârstă, dintre care 22 % se confruntau cu riscul de sărăcie în 2008, comparativ cu 16 % dintre bărbații în vârstă și 35 % dintre familiile monoparentale și alte categorii de femei, cum ar fi cele cu handicap sau cele provenind din minoritățile etnice. Sunt în special de acord cu solicitarea dnei raportoare Nedelceva cu privire la existența unui echilibru între viața profesională și cea familială și la măsurile care trebuie luate în viitor în sprijinul mamelor singure.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea rezoluției adoptate privind combaterea sărăciei în rândul femeilor prin politici în domeniul ocupării forței de muncă și cel al protecției sociale. Cu toate acestea, aș sublinia o serie de suprapuneri din cuprinsul acesteia, precum și dezacordul meu față de punctele referitoare la impozitarea comună și ajutoarele acordate pentru îngrijirea persoanelor aflate în întreținere, care contravin poziției Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat).

Andrea Češková (ECR), *în scris. –* Grupul ECR recunoaște faptul că o serie de puncte din acest raport sunt necesare pentru încurajarea prezenței femeilor pe piața forței de muncă, cum ar fi, de exemplu, programul de lucru flexibil, centre de îngrijire a copilului și concedii de maternitate și salutăm apelurile de eradicare a diferențelor de remunerare între femei și bărbați. Cu toate acestea, Grupul ECR consideră că aceste domenii ale politicii ar trebui abordate la nivel național, nu la nivelul UE. Grupul ECR se opune unei Carte a femeilor, care ar fi inutilă și birocratică, precum și oricăror acțiuni de armonizare a sistemelor de securitate socială de pe teritoriul UE. Prin urmare, am hotărât să ne abținem de la votul final privind acest raport și am votat în favoarea anumitor alineate pe care le considerăm importante cum ar fi, de exemplu, alineatele 34, 58, 60, 65 și 69.

Ioan Enciu (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestui raport, întrucât cred că este nevoie de o atenție sporită din partea autorităților pentru categoriile sociale vulnerabile, femeile făcând parte dintre acestea. Criza economică și financiară a afectat întreaga populație, însă unele dintre cele mai dure efecte le-au resimțit femeile în vârstă, cele din

zonele rurale sau mamele singure. Uniunea Europeană și statele membre trebuie să ia în considerare aceste elemente și să contribuie la ameliorarea condițiilor sociale ale acestor categorii vulnerabile. În acest sens, obiectivul de reducere a diferențelor salariale nelegitime dintre femei și bărbați cu 1 % în fiecare an este unul legitim și trebuie pus în practică în mod real prin intermediul diverselor instrumente de la nivel național și european.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Unul dintre cele cinci obiective majore ale strategiei Europa 2020 este lupta împotriva sărăciei și, astfel, a fost necesar să analizăm sărăcia în rândul femeilor din UE. Acest raport evidențiază cauzele și consecințele sărăciei în rândul femeilor și subliniază importanța pe care obținerea egalității de gen o are pentru creșterea durabilă, locurile de muncă, competitivitate și coeziune socială. În acest moment, 17 % dintre femeile din Uniune trăiesc în sărăcie și, în ultima perioadă, această cifră a crescut simțitor comparativ cu sărăcia în rândul bărbaților. Prin urmare, conform raportului, sărăcia s-a feminizat. În conformitate cu principiul subsidiarității, Uniunea și statele membre trebuie să găsească modalități de combatere a sărăciei în general și a celei în rândul femeilor în special. Trebuie depuse eforturi în direcția unor politici în domeniul ocupării forței de muncă și cel al protecției sociale bazate pe egalitatea de gen și în direcția concilierii vieții de familie cu viața profesională. Trebuie desfășurate dialoguri cu partenerii sociali și societatea civilă care să contribuie la obținerea unei societăți tot mai egalitare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* În 2008, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, având cunoștință de nevoia de sporire a gradului de conștientizare în rândul publicului și al statele membre cu privire la problema luptei împotriva sărăciei, au adoptat o decizie prin care anul 2010 a fost considerat Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale. În condiții de criză, de război sau de genocid, femeile și copiii sunt cei care suferă cel mai mult, și, prin urmare, merită atenție deosebită din partea societății în general și a instituțiilor în special. Instituțiile europene și statele membre sunt obligate să lupte pentru îmbunătățirea condițiilor viață ale femeilor și pentru sporirea nivelului de conștientizare al companiilor, astfel încât femeile să beneficieze de oportunități mai bune, deoarece sunt un element fundamental al pieței de muncă. Salut adoptarea acestui raport, care a confirmat că lupta împotriva sărăciei și excluziunea socială continuă să fie priorități politice pentru UE, și sper că fondurile structurale vor fi consolidate și în special Fondul social european, pentru a combate sărăcia și excluziunea astfel cum este prevăzut în strategia Europa 2020.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Când subliniem o dată istorică asociată luptei femeilor pentru obținerea drepturilor care li se cuvin, nu putem să ignorăm problemele cu care se confruntă femeile, în special femeile care lucrează: intensificarea șomajului și locuri de muncă nesigure, asociate cu salarii mici, diferențe de remunerare între femei și bărbați și discriminare bazată pe maternitate. Situațiile în care își pierd veniturile sunt tot mai numeroase, iar femeile devin tot mai sărace. Este cu adevărat critică situația femeilor cu handicap, cea a celor imigrante, a celor șomere sau a celor aflate la pensie și cea a lucrătoarelor post plătite.

Impactul măsurilor de austeritate din anumite țări cum ar fi Portugalia, Grecia și Irlanda are repercusiuni asupra vieții femeilor în calitate de lucrătoare, cetățene și mame. Este cazul reducerilor salariale, înghețarea admiterii la cursurile universitare și blocarea negocierilor colective și al reducerii îngrijirii medicale, a formării, a securității sociale și a diferitelor forme de ajutor social. Nu ajung doar afirmațiile detaliate și declarațiile de bună intenție prezentate astăzi. Este nevoie de o schimbare reală în contextul politicilor care au produs această situație.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris. – (IT)* Cred că dezbateră, discutarea și găsirea unor soluții comune la problemele femeilor sunt întotdeauna oportune. Cu toate acestea, raportul elaborat de dna Plumb, colega mea din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, face trimitere constantă la comunitatea romă. Consider că acest ton nu este adecvat și, cu siguranță, nu va aduce beneficii femeilor europene care lucrează dacă se ocupă numai de femeile rome. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui raport pentru că trebuie să eradicăm sărăcia în rândul femeilor, care s-a accentuat în timpul crizei financiare și economice. Aproape 17 % dintre femeile europene trăiesc în sărăcie; având în vedere indicatorii referitori la piața forței de muncă și la protecția socială, cauzele structurale ale sărăciei au un efect disproporționat asupra femeilor. În timpul recesiunii salariile au scăzut semnificativ în sectoarele dominate de femei, sau femeile și-au pierdut locul de muncă. În plus, din cauza salariilor mici, femeile care ajung la bătrânețe beneficiază de pensii mai mici și, astfel, se confruntă cu sărăcia. Sărăcia în rândul femeilor, care s-a răspândit foarte mult în timpul recesiunii, în special sărăcia în rândul mamelor singure, are un impact direct asupra sărăciei în rândul copiilor pentru că, în prezent, aproximativ 20 de milioane de copii din Europa trăiesc în sărăcie. Deoarece contribuția femeilor la dezvoltarea familiei, a societății și a economiei este periodic subestimată și prost plătită, este crucial să adoptăm măsuri pentru reducerea sărăciei în rândul femeilor.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* În ciuda eforturilor permanente și a campaniilor de informare, femeile continuă să fie mai sărace și mai discriminate mai des decât bărbații. Aceste situații apar chiar și în democrația noastră Uniune Europeană, care susține drepturile omului. Femeile câștigă mai puțin decât bărbații pentru aceeași activitate depusă și, în plus, există o mai mare probabilitate să fie molestate. Există o mai mare probabilitate ca ele să aibă grijă de copii și, drept urmare, să nu dispună de o sursă de venit independentă sau de bani pe care ar putea să-i folosească pentru propria dezvoltare sau să își facă un capriciu la încheierea unei zile dificile. Persoanele care se ocupă de creșterea generațiilor viitoare și de educarea tinerilor care ne vor governa în viitor, ne vor asigura tratament medical, ne vor construi podurile și ne vor îngriji în spital, nu sunt plătite corect. În primul rând ar trebui să fie modificată legislația astfel încât să asigure acces liber la creșe și la grădinițe și oportunități pentru tinerele mame prin care acestea să-și îmbunătățească situația și să împiedice concedierea femeilor imediat după ce acestea au născut sau se întorc din concediul de maternitate. Femeile din regiunile rurale sunt în cea mai dificilă situație. Acestea trăiesc în regiuni în care veniturile sunt mult mai mici decât media din UE, sau chiar din țara în care trăiesc. Nu au acces la servicii și la bunuri culturale. Ele muncesc din greu și nu au întotdeauna posibilitatea de a-și lua concediu, de exemplu. Spectrul înfricoșător al crizei demografice ar trebui să ne mobilizeze să luăm fără întârziere măsuri pentru a îmbunătăți situația femeilor de pe continentul nostru.

Giovanni La Via (PPE), *în scris. – (IT)* Într-o zi atât de importantă, care ne amintește cât de semnificativ este rolul femeilor în societatea modernă, să susținem acest raport nu poate fi decât o datorie morală a noastră față de miile de femei care trăiesc în sărăcie.

Limita sărăciei, nesiguranța, remunerarea necorespunzătoare, discriminarea sexuală la locul de muncă: din păcate, acestea sunt expresii frecvente nu numai astăzi, ci în fiecare zi, și am prefera să nu le auzim și nici să vedem că sunt asociate cu femeile. Din păcate, realitatea este diferită și cifrele vorbesc de la sine. În toate domeniile profesionale, în orice activitate

economică se întâlnesc evoluții care continuă să marginalizeze femeile prin remunerare redusă, excluziune socială și dificultate accentuată în accesarea unei vieți sociale normale.

Femeile în vârstă, femeile care au copii cu handicap, femeile cu handicap, femeile care nu își găsesc un loc de muncă: ele au sprijinul meu și pe cel al colegilor mei deputați care au votat pentru acest raport pentru ca, în viitor, expresia „feminizarea sărăciei” să nu se mai ivească în mass-media și în statisticile europene.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), în scris. – (PL) Cred că raportul dnei Plumb privind sărăcia în rândul femeilor este un pas important în direcția îmbunătățirii situației femeilor din lumea modernă. Prin urmare, am votat în favoarea adoptării acestui document. Aspectele ridicate în raport includ nu numai feminizarea sărăciei, îmbinarea vieții de familie și a carierei, eradicarea sărăciei în rândul femeilor în vârstă și impactul violenței asupra situației femeilor, ci, și consider acest lucru ca fiind extrem de important, și folosirea garanțiilor de finanțare, a politicilor în domeniul ocupării forței de muncă și cel al protecției sociale ca modalități de eradicare a sărăciei.

David Martin (S&D), în scris. – Deși sărăcia în rândul femeilor este o realitate permanentă, problema a început numai relativ recent să fie abordată în mod sistemic. Actuala criză economică, financiară și socială care afectează Uniunea Europeană, ca și restul lumii, produce o serie de efecte negative specifice, care influențează direct viața și condițiile de muncă ale femeilor, precum și locul acestora în societate în general. Acest context a așezat necesitatea unei abordări bazate pe egalitatea de gen pe primul loc al agendei Parlamentului European în cadrul raportului privind sărăcia în rândul femeilor. La nivel global, femeile sunt sărace în comparație cu bărbații. Aceasta este realitatea și în fiecare dintre statele membre ale UE, cu toate că pot fi identificate diferențe specifice în funcție de țară. Aproape 17 % dintre femei trăiesc în sărăcie. Având în vedere indicatorii referitori la piața forței de muncă și la protecția socială, cauzele structurale ale sărăciei au un efect disproporționat asupra femeilor. În același timp, se poate afirma că, periodic, contribuția femeilor la dezvoltarea familiei, a societății și a economiei este subevaluată și prost plătită.

Clemente Mastella (PPE), în scris. – (IT) Actuala criză financiară are consecințe negative specifice, care afectează direct viața femeilor, activitatea lor și locul lor în societate.

În prezent, aproape 17 % dintre femeile europene trăiesc în sărăcie. Înainte de orice strategie politică trebuie să existe o analiză cuprinzătoare care să ia în considerare aspectele egalității de gen: credem că integrarea acestora pe piața forței de muncă este crucială pentru eradicarea sărăciei și excluziunea socială a lor.

Promovarea unui echilibru între viața profesională și cea familială pentru a ajuta femeile care doresc să urmeze o carieră proprie sau să lucreze cu normă întreagă este unul dintre factorii fundamentali de reducere a sărăciei în rândul femeilor și a riscurilor cu care acestea se confruntă.

Solicităm noi măsuri în sprijinul mamelor care lucrează, fie facilitând căile de identificare a formelor de muncă flexibile din punctul de vedere al programului de lucru pentru a le permite să-și îndeplinească angajamentele de familie mai importante, fie asigurând servicii adecvate pentru copii, persoane în vârstă sau alți membri ai familiei aflați în întreținere.

Suntem convinși că strategia Europa 2020 va realiza această integrare a egalității de gen pentru a îmbunătăți reprezentarea și participarea egală la piața forței de muncă, modificând modelul segregării și asigurând prezența femeilor în cadrul locurilor de muncă de la înalt nivel.

Barbara Matera (PPE), *în scris. – (IT)* În ziua în care sărbătorim cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii votăm două rapoarte care abordează aspecte referitoare la motivul pentru care femeile sunt prea des marginalizate și excluse din societate.

În mod tradițional, femeile se confruntă cu un risc mai mare de sărăcie, în special mamele singure și femeile cu vârsta de peste 65 de ani. Între cele cinci obiective măsurabile propuse de Comisie pentru strategia Europa 2020 se numără lupta împotriva sărăciei, raportul devenind astfel extrem de actual, în special în ceea ce privește politicile privind egalitatea de gen în lumina crizei economice și financiare care strivește Europa.

Adevărata vulnerabilitate a fiecărei femei o expune la un risc mai mare de sărăcie și excluziune socială și, prin urmare, de izolare, instituția pe care o reprezentăm devenind, astfel, obligată să instituie strategiile și programele specifice amintite în raportul dnei Plumb.

Marisa Matias (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport. Toți indicatorii arată că, la nivel global, femeile sunt, în medie, mai sărace decât bărbații. În condiții de recesiune economică, persoanele care se confruntă cu riscul de a deveni sărace devin mai vulnerabile, iar majoritatea dintre acestea sunt femei. Raportul recunoaște faptul că măsurile de austeritate care se aplică pe întreg teritoriul UE vor avea efecte devastatoare asupra femeilor, în special asupra celor care se confruntă deja cu numeroase dezavantaje. Pensiile unei proporții considerabile dintre femeile din Europa cu vârsta de peste 65 de ani sunt derizorii.

Sărăcia în rândul femeilor nu este numai consecința actualii crize economice, ci și a altor factori care rezultă din stereotipurile discriminatorii legate de gen, din diferențele de remunerare între bărbați și femei și din obstacolele pentru concilierea vieții de familie cu viața profesională, care este deosebit de importantă în cazul familiilor monoparentale. Toate acestea conduc la „feminizarea sărăciei”, care trebuie eradicată de urgență.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea acestui raport pentru că îmi este greu să accept că 17 % dintre femei continuă să trăiască în Europa sub limita sărăciei. Criza economică fără precedent care tocmai a lovit Uniunea Europeană nu a făcut decât să înrăutățească această situație tristă. Prin urmare, este timpul să subliniem importanța acestei probleme și să adoptăm un pachet de măsuri pentru combaterea acestui flagel. Uniunea Europeană și statele membre trebuie să oprească sărăcia și excluziunea socială a femeilor din Europa în special asigurând faptul că au acces la formare de calitate și la locuri de muncă, ajutându-le să găsească echilibrul între viața familială și cea profesională și ajutându-le să combată violența, căreia, din păcate, îi cad de prea multe ori victime. Prin urmare, sprijin acest raport din proprie inițiativă care subliniază unul dintre eșecurile democrațiilor noastre moderne: discriminarea la adresa femeilor.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris. – (IT)* Sărăcia și egalitatea sunt două variabile inverse în cadrul unei proiecții economice. Acțiunile vizând să transforme femeile în persoane pe deplin active produc, de asemenea, o reducere a sărăciei în ansamblu.

În Europa, peste 17 % din populația de sex feminin trăiește în sărăcie. Criza economică și financiară a afectat – și este posibil să afecteze în continuare – aceste date, care sunt deja surprinzătoare. Lupta împotriva sărăciei nu este întotdeauna considerată parte a politicilor privind egalitatea de gen, iar acest lucru îi reduce importanța. Activitatea comisiilor relevante subliniază importanța de a lua în considerare aceste legături și, pe această bază, analizează acțiunile posibile. Acestea sunt incluse convenabil în strategia Europa 2020, care definește sărăcia ca pe unul dintre cele cinci obiective măsurabile ale sale.

Pornind de la cele trei dimensiuni ale sărăciei – cea a egalității de gen, cea a generațiilor și cea geografică – raportul dnei Plumb își prezintă soliditatea extraordinară și, în special, caracterul inovator în ceea ce privește planificarea procesului care va anticipa adoptarea unor măsuri de austeritate pentru a combate efectele crizei. Cele șapte domenii de interes pentru facilitarea abordării sistematice necesare prezentată în raport sunt bine definite din acest punct de vedere.

Caracterul pozitiv al propunerii nu poate să nu miște Comisia, Consiliul sau statele membre și mă aștept la un răspuns bine coordonat din partea acestora.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Sărăcia în rândul femeilor este o problemă cu adevărat serioasă, pe care UE trebuie să o rezolve. Situația de criză cu care ne confruntăm nu ne ajută să abordăm această problemă serioasă, dar trebuie să depunem eforturi suplimentare pentru a o rezolva. Deoarece eradicarea sărăciei este unul dintre obiectivele principale ale strategiei Europa 2020, trebuie să întreprindem tot ce este posibil pentru a-l atinge, în special în ceea ce privește femeile și mai ales femeile mai puțin avantajate și cele în vârstă. Prin urmare, avem nevoie de politici în domeniul ocupării forței de muncă și cel al protecției sociale care să urmărească identificarea soluțiilor pentru ca femeile să poată să concilieze viața de familie cu viața profesională. De asemenea, trebuie desfășurate dialoguri cu partenerii sociali și cu societatea civilă, pentru a realiza o societate mai echitabilă, fără diferențe.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Astăzi, 8 martie 2011, este Ziua Internațională a Femeii. Am votat în favoarea acestui raport pentru că prevenirea și reducerea sărăciei suferite de femei sunt componente vitale ale principiului fundamental al solidarității, la care Uniunea Europeană s-a angajat.

Sărăcia în rândul femeilor nu este numai consecința actualei crize economice, ci și a altor factori, cum ar fi stereotipurile, diferențele de remunerare între bărbați și femei, obstacolele create prin imposibilitatea concilierii vieții de familie cu viața profesională, speranța de viață mai mare a femeilor și, în termeni mai generali, diferitele forme de discriminare pe criterii de gen, care afectează cel mai mult femeile.

Raportul îndeamnă statele membre să pună în aplicare un mecanism de eradicare a sărăciei, a cărei imagine sunt femeile, și, prin urmare, am votat în favoarea textului.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Deși sărăcia în rândul femeilor este o realitate veche, criza economică, financiară și socială a exacerbât foarte mult această situație și acum suntem martorii feminizării sărăciei. Sărăcia este un domeniu în care diferențele dintre bărbați și femei continuă să existe. Participarea femeilor la piața forței de muncă reprezintă un mijloc de eradicare a sărăciei și excluziunii sociale. În plus, ar trebui subliniat faptul că, în același timp, trebuie să încurajăm remunerarea egală, accesul egal la posturile de responsabilitate și, de asemenea, acordarea drepturilor lor la pensii și securitate socială. Violența împotriva femeilor, inclusiv traficul de ființe umane și exploatarea sexuală, este o problemă gravă care trebuie eradicată prin orice mijloace de care dispunem.

Acest tip de violență este, de prea multe ori, una dintre cauzele sărăciei în rândul femeilor, după problemele de sănătate și pierderea locului de muncă. Atât la nivel european, cât și național, trebuie să menținem un angajament ferm față de egalitatea de gen și eradicarea excluziunii sociale prin măsuri specifice și de durată, sprijine prin măsuri financiare adecvate.

Miroslav Mikolášik (PPE), *în scris.* – (SK) Problema sărăciei în Europa este un fenomen negativ persistent care afectează numeroși europeni și în special pe femei.

Conform celor mai noi sondaje, tot mai multe femei sunt în dificultate, iar 17 % dintre femei trăiesc sub limita sărăciei. Poziția femeilor din Europa continuă să fie nesatisfăcătoare, iar situația se deteriorează din cauza crizei economice și a restructurării sectorului public, unde lucrau cele mai multe femei înainte de criză.

În contextul strategiei Europa 2020, care vizează în principal reducerea sărăciei cu 25 %, consider că trebuie depuse eforturi mai mari pentru a identifica și a elabora soluții specifice referitoare la problema sărăciei în rândul femeilor. Aș dori să subliniez contribuția neprețuită a femeilor la dezvoltarea sănătoasă a familiei și la creșterea copiilor, care nu trebuie să fie influențați negativ de discriminarea la adresa femeilor, pentru că astfel de fenomene nedorite au un puternic impact și asupra societății în sine.

Prin urmare, sprijin inițiativele care conduc la reducerea diferențelor nejustificabile și la îmbunătățirea poziției femeilor în societate nu numai într-un cadru legislativ, ci și în viața de zi cu zi.

Alexander Mirsky (S&D), *în scris*. – Am examinat raportul cu mare atenție. Aș dori să subliniez principalele direcții ale luptei împotriva sărăciei în rândul femeilor: eradicarea sărăciei în rândul femeilor prin intermediul politicii privind ocuparea forței de muncă și al protecției sociale; importanța dialogului social și a societății civile în eradicarea sărăciei în rândul femeilor; importanța sprijinului financiar în eradicarea sărăciei. Este extrem de important că, în data de 8 martie, Parlamentul a adoptat rezoluții atât de importante, care oferă o rază de speranță cu privire la eradicarea nedreptății! Am votat pentru.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris*. – (FR) Susțin raportul privind sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană pentru că prezintă măsura în care femeile sunt primele victime ale sărăciei. Invit statele europene să ia măsuri practice pentru depășirea diferențelor de remunerare între bărbați și femei.

Cât va mai trebui să acceptăm că femeile ar trebui să fie plătite mai puțin decât bărbații? De ce ar trebui ca o femeie să lucreze timp de cinci ani ca să câștige cât câștigă un bărbat în patru ani și, mai presus de toate, de ce ar trebui să devină mai săracă pe motiv că și-a crescut copiii?

Nu aceasta este societatea pe care doresc să o las copiilor și nepoților. Incertitudinile din viața profesională a femeilor cântăresc prea mult asupra lor, în special când ajung la vârsta pensionării. Europa trebuie să fie atentă să nu împovăreze și mai mult femeile, prin promovarea unei politici veritabile privind remunerarea egală.

Cristiana Muscardini (PPE), *în scris*. – (IT) Sunt surprinsă în special de sărăcia în rândul femeilor în vârstă singure. Acestea au lucrat o viață întregă și au contribuit la formarea unei familii; dacă au lucrat, beneficiază de pensii necorespunzătoare; dacă beneficiază doar de o pensie de la stat, acest lucru este și mai rău.

Sistemele de pensii nu au fost îndurătoare cu ele. Poate că și-au întrerupt carierele ca să aibă grijă de copii, iar faptul că au lucrat cu fracțiuni de normă le-a redus venitul în cursul întregii vieți profesionale. Este posibil să fi fost nevoite să-și sprijine membrii familiei care erau bolnavi, în vârstă sau cu handicap, iar bunăstarea nu a fost la înălțimea sarcinii. Aceasta nu este, cu siguranță, o situație de invidiat.

Cu ajutorul Fondului social european trebuie instituim programe care să ofere asistență și sprijin. Guvernul local – fie direct, fie prin intermediul organizațiilor neguvernamentale - ar trebui să-și asume responsabilitate pentru aceste probleme și să colaboreze cu regiunile

pentru a orienta mai bine cotele care le revin din fondurile structurale. Lupta împotriva sărăciei nu ar trebui să rămână blocată pe birourile de statistică, ci ar trebui să ajungă la nivelul administrativ, mai aproape de femei, care au nevoie aceasta.

În Europa continuă să existe mult prea multe femei care au salarii mai mici decât bărbații, care își caută locuri de muncă și servicii care să le ajute să aibă grijă de copiii lor, prea multe femei care cad victime ale violenței, prea multe fete imigrante care suferă de mutilare genitală și sunt mult prea multe femei care sunt singure, în vârstă și uitate.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Sărăcia în rândul femeilor este o problemă tragică, în special în țările în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, abordarea indirectă adoptată în acest raport nu ar trebui să fie folosită ca modalitate de relaxare a politicilor în materie de migrație ale statelor membre. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție clară și să dispună de planuri care să poată fi aplicate pentru depășirea crizei economice. În acest caz, este vorba despre a proteja femeile împotriva riscului de sărăcie, despre a asigura faptul că acestea nu mai sunt, pur și simplu, o parte mai vulnerabilă a societății decât bărbații și, astfel, mai puțin capabile să depășească această criză a locurilor de muncă. Pentru a atinge obiectivele strategiei Europa 2020 privind lupta împotriva sărăciei trebuie să asigurăm faptul că femeile au la dispoziție într-o mai mare măsură resurse, politici îmbunătățite privind ocuparea forței de muncă, finanțare din Fondul social european majorată și posibilitatea obținerii unui echilibru între viața profesională și cea familială, fără a fi nevoite să renunțe la rolul lor de mame. Astfel cum am spus deja cu privire la alte rapoarte votate astăzi consider, totuși, că, atunci când punem în aplicare aceste recomandări, este oportun să respectăm principiul subsidiarității și anumite caracteristici naționale tipice, care trebuie apărate și protejate.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea raportului privind sărăcia în rândul femeilor din UE. În actuala perioadă de criză economică, măsurile de austeritate aplicate au și ele un efect negativ asupra femeilor, punându-le într-o situație nefavorabilă pe piața forței de muncă. În Grecia, riscul de sărăcie la locul de muncă în cazul femeilor este de 10 %, mult mai mare decât în cazul bărbaților, în timp ce în Europa sărăcia în rândul femeilor din UE este de 36 % comparativ cu 11 % în cazul bărbaților. Obiectivul fundamental este eliminarea diferențelor de remunerare între cele două sexe și egalitățile produse de acestea și să luăm măsurile în sprijinul mamelor singure care lucrează, asigurând un program de lucru mai flexibil. Statele membre sunt acum invitate să creeze locuri de muncă pentru femei, acolo unde este posibil, și să le faciliteze accesul la educație superioară, astfel încât să dezvolte anumite competențe și calificări și să solicite locuri de muncă de înaltă calitate.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Au fost desfășurate destule studii și dispunem de date suficiente de riguroase pentru a afirma, în mod categoric, că în termeni generali, sărăcia afectează în primul rând și în cea mai mare măsură femeile din orice societate, de la cele mai bogate – și niciuna nu a putut, încă, să elimine cu succes sărăcia din cadrul său – la cele mai sărace, în cadrul cărora sărăcia se extinde ca o boală contagioasă, care răpește speranța de viață și speranța pentru viață. Cu toate acestea, avem nevoie de o înțelegere mai bună și mai specifică asupra acestei realități din cadrul diferitelor state membre ale Uniunii Europene astfel încât să acționăm într-un mod mai bine adaptat și mai eficace în scopul comun de prevenire și reducere a sărăciei în rândul femeilor. Merită să subliniem sărăcia în rândul femeilor în sensul că dispunem și de indicatori generali specifici

care indică impactul puternic al acesteia asupra materialului social al comunității: având în vedere rolul fundamental permanent al femeilor în cadrul familiei, s-a demonstrat faptul că dacă se investește mai mult în formarea lor și în promovarea lor socială, în aceeași măsură comunitatea se dezvoltă din punct de vedere socioeconomic. Eradicarea sărăciei în rândul femeilor este o obligație morală, dar și o investiție socială. Din aceste motive am votat în favoarea acestui raport privind sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – UE se confruntă cu o criză economică, financiară și socială majoră, care ne afectează pe toți, bărbați și femei. Dar aceasta afectează în special femeile pe piața muncii și în viața lor personală, pentru că este mai probabil ca acestea să ocupe locuri de muncă nesigure, mai probabil să fie concediate și mai puțin probabil să beneficieze de securitate socială. Măsurile de austeritate puse în aplicare pe teritoriul UE au un efect deosebit de devastator asupra femeilor, care domină sectorul public atât în calitate de angajate, cât și de beneficiare ale serviciilor. Prevenirea și reducerea sărăciei în rândul femeilor sunt componente importante ale principiului fundamental al solidarității sociale față de care UE s-a angajat prin articolul 3 al Tratatului UE. Acesta implică egalitate între femei și bărbați, dreptate socială și protecție și eradicarea excluziunii sociale și a discriminării. Comisia și statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru eliminarea inegalităților între femei și bărbați în privința ocupării forței de muncă ca parte a strategiei Europa 2020. Încurajez cu tărie stabilirea unui obiectiv de reducere a diferențelor de remunerare între femei și bărbați cu 1 % pe an în vederea atingerii obiectivului de reducere cu 10 % până în 2020. Aș sublinia, de asemenea, necesitatea unor acțiuni pozitive pentru sporirea reprezentării femeilor în cadrul organismelor de decizie politică, economică și corporativă.

Miguel Portas (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport. Toți indicatorii arată că, la nivel global, femeile sunt, în medie, mai sărace decât bărbații. În condiții de recesiune economică, persoanele care se confruntă cu riscul de a deveni sărace devin mai vulnerabile, iar majoritatea dintre acestea sunt femei. Raportul recunoaște faptul că măsurile de austeritate care se aplică pe întreg teritoriul UE vor avea efecte devastatoare asupra femeilor, în special asupra celor care se confruntă deja cu numeroase dezavantaje. Pensii unei proporții considerabile dintre femeile din Europa cu vârsta de peste 65 de ani sunt derizorii. Sărăcia în rândul femeilor nu este numai consecința actualii crize economice, ci și a altor factori care rezultă din stereotipurile discriminatorii legate de gen, din diferențele de remunerare între bărbați și femei și din obstacolele pentru concilierea vieții de familie cu viața profesională, care este deosebit de importantă în cazul familiilor monoparentale. Toate acestea conduc la „feminizarea sărăciei”, care trebuie eradicată de urgență.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Raportul comisiei FEMM elaborat de dna Plumb a fost adoptat cu majoritate de voturi. Noi am susținut multe paragrafe pentru care S&D/PPE/ALDE a solicitat un vot separat. Aceste paragrafe erau, în principal, repetiții. Rezultatul final este bun. Este pozitiv pentru că s-a adoptat: eliminarea inegalităților de gen din cadrul strategiei Europa 2020 (art. 38); plata integrală a concediului de maternitate, astfel cum a fost adoptat în raportul Estrela la 20.10.2010 (art. 39); sporirea reprezentării femeilor în cadrul organismelor de decizie politică, economică și corporativă. Serviciile publice la standarde înalte (art.43) ar trebui, de asemenea, să fie compatibile cu un program de lucru cu normă întreagă. Dar este și negativ pentru că nu a fost adoptată egalitatea de gen în cadrul planurilor de redresare (art. 15).

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) Am aprobat raportul privind sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană. În ultimii 10 ani, numărul femeilor care trăiesc în sărăcie

a crescut disproporțional față de numărul bărbaților. Peste 84 de milioane de cetățeni ai UE trăiesc în sărăcie, iar femeile reprezintă jumătate din această cifră. Acest lucru este o consecință atât a crizei economice, cât și a diferențelor care există între remunerarea acordată femeilor și cea acordată bărbaților, a dificultăților în concilierea vieții familiale cu cea profesională, a unei durate de viață medii mai lungi și a diferitelor tipuri de discriminare bazată pe gen, căreia îi cad victime femeile. Aș solicita adoptarea unor măsuri decisive atât la nivelul UE, cât și al tuturor statelor membre, care să combată discriminarea legată de remunerare și să asigure accesul la oferte de muncă atractive. Aș dori să subliniez necesitatea de consolidare a instrumentelor juridice vizând eliminarea diferențelor de remunerare între femei și bărbați. În această privință continuă să existe discrepanțe marcante, bărbații câștigând în medie cu 20 %-25 % mai mult decât femeile, iar acest lucru conduce la apariția unor nivele înalte de sărăcie în rândul femeilor necăsătorite, al femeilor pensionate sau al văduvelor. Este esențial să fie adoptate programe UE în contextul strategiei Europa 2020 în domeniul învățării continue și al formării profesionale a femeilor, în scopul sporirii nivelului de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor. Aceste programe ar trebui să se concentreze, într-o mare măsură, pe ocupații care vor fi importante în viitor și vor elimina stereotipurile care există în domenii ale formării dominate de femei sau de bărbați, precum și pe eliminarea modelelor tradiționale ale programelor de studiu.

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Feminizarea sărăciei este un fenomen care se observă și se întâlnește tot mai des atât pe teritoriul Europei, cât și în afara granițelor acesteia și apare, între alți factori, ca urmare a vârstei, responsabilităților familiale, originii etnice și a violenței împotriva femeilor. Procentul ridicat al femeilor angajate în locuri de muncă prost remunerate sau cu fracțiuni de normă înseamnă că în sărăcie trăiesc mai multe femei decât bărbați.

La nivel european ar trebui intensificată cercetarea acestui fenomen, deoarece cercetarea va permite stabilirea unor metode precise și eficiente de eradicare a sărăciei și a excluziunii sociale în rândul femeilor. Metodele fundamentale folosite pentru a sprijini femeile să depășească starea de sărăcie ar trebui să completeze măsurile axate pe politica privind ocuparea forței de muncă (metode flexibile de ocupare a forței de muncă, consiliere în carieră, asigurarea furnizării de formare în vederea obținerii unor calificări mai importante și măsuri orientate către femeile care trăiesc în zonele rurale).

Formarea are, de asemenea, un rol semnificativ în combaterea acestei probleme. Potențialul financiar al UE ar trebui exploatat în acest sens și ar trebui pus accent deosebit pe corelarea aspectelor legate de gen cu planurile de depășire a crizei economice și de punere în aplicare a strategiei Europa 2020 în mod eficient. Măsurile UE în acest domeniu ar trebui să fie o formă a solidarității sociale.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am susținut acest raport, care recunoaște că, pe teritoriul UE, femeile sunt afectate mai mult de sărăcie și că trebuie să lucrăm împreună pentru abordarea acestei probleme. Am fost dezamăgită de faptul că, la cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, din nou, conservatorii britanici s-au opus acestui raport.

Niki Tzavela (EFD), în scris. – (EL) Eradicarea sărăciei este unul dintre obiectivele propuse de Europa în cadrul strategiei 2020. Sărăcia în rândul femeilor este cauzată, într-o mare măsură, de discriminarea la adresa femeilor. Actuala recesiune a redus poziția acestora în societate, a sporit discriminarea împotriva lor și le-a împins către sărăcie. În raportul domniei sale privind sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană, dna Plumb a

încercat să găsească o soluție eficace pentru îmbunătățirea poziției femeilor în societate în ansamblu și, de aceea, am votat pentru raport.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – În medie, femeile din UE câștigă cu 17,5 % mai puțin decât bărbații, iar această rată a rămas constantă în ultimii cincisprezece ani – este timpul să luăm măsuri pentru reducerea acestor diferențe de remunerare între femei și bărbați. Statele membre trebuie să pună în aplicare sistemul remunerăției egale pentru aceeași muncă pentru a obține un acord echitabil pentru femei. Este vital să analizăm efectul diferențelor de remunerare între femei și bărbați asupra pensiilor acordate femeilor; în multe cazuri, dreptul unei femei la pensie rezultă din starea sa civilă. Ar trebui garantate pensii egale pentru femei și acesta este motivul pentru care am susținut propunerea de asigurare a acelorași drepturi pentru femei în cazul pensiilor și al securității sociale. Aproximativ 17 % dintre femeile din UE trăiesc sub limita sărăciei și este esențial ca politica socială și cea privind piața forței de muncă să fie adaptate astfel încât să garanteze un venit minim și dreptate socială pentru femei. Sunt de acord cu apelurile lansate către UE cu privire la majorarea finanțării prin intermediul FSE în vederea participării la eradicarea sărăciei și a excluziunii sociale – este vital ca femeile să fie pe deplin integrate în piața forței de muncă.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului privind sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană. Raportul anual al Comisiei privind egalitatea dintre femei și bărbați pentru anul 2010 indică faptul că sărăcia este unul dintre domeniile în care diferențele dintre bărbați și femei sunt evidente. Criza economică, financiară și socială a condus la „feminizarea sărăciei”. Reducerile bugetare succesive și restructurarea sectorului public au pus în pericol în special locurile de muncă în care sunt angajate în principal femei. În același timp, măsurile susținute de guvern pentru depășirea crizei se concentrează în principal pe domenii ale economiei dominate de bărbați. Analiza fenomenului de „feminizare a sărăciei” solicitată de raportoare este, prin urmare, imperios necesară pentru putea fi luate contramăsurile adecvate.

Rapoarte: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011) și Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Cele două rezoluții depuse de Comisia FEMM și dezbătute în ziua aniversară a unui centenar al Zilei Internaționale a femeii arată că Parlamentul promovează și susține un tratament egal între femei și bărbați. Președintele legislativului a remarcat, de altfel, că există prea puține femei în parlamentele naționale, chiar dacă situația se schimbă când vine vorba de Parlamentul European. Mărturisesc că este și cazul României, care a trimis un procent mai mare de femei în legislativul european față de reprezentarea pe care acestea o au în Parlamentul intern. Dar dincolo de această situație, care poate fi tratată doar drept un vârf al iceberg-ului, este nevoie ca diferența de remunerare între sexe să dispară, ca mai multe femei să fie numite în funcții de decizie, iar gradul de ocupare în rândul femeilor să crească, ele fiind mai afectate de șomaj, prin politici active și realiste. Analizele arată că nu vorbim numai despre nevoia unui tratament egal între sexe, ci că aceste politici ar avea impact major asupra economiilor, în condițiile în care PIB-ul ar crește cu 30 %. Diferența medie de salarizare între bărbați și femei este, în continuare, 18 % în UE. Îndemnul adresat statelor membre de a implementa legislația privind plata egală este binevenit.

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 14.25 și a fost reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: SILVANA KOCH-MEHRIN*Vicepreședintă***12. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal****13. Pregătirea summitului zonei euro din 11 martie 2011 (dezbateri)**

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația președintelui Comisiei privind pregătirea reuniunii la nivel înalt a zonei euro din 11 martie 2011 (2011/2615/RSP)).

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei.* – (FR) Dnă președintă, stimați deputați, trăim acum unul dintre acele incredibile momente în care procesul istoric pare că accelerează. În pragul ușii noastre, de cealaltă parte a Mediteranei, a început să bată vântul libertății.

Aceasta este o problemă așa de importantă și urgentă încât, înainte de toate, aș dori să vă spun că Colegiul tocmai a aprobat contribuția Comisiei pentru a acorda asistență țărilor din sudul Mediteranei în procesul lor de tranziție și de a reînsofleteți relațiile noastre cu vecinii noștri mediteraneeni. În cursul reuniunii extraordinare a Consiliului European de vinerea viitoare, voi prezenta această contribuție împreună cu baroneasa Ashton.

Bărbații și femeile de pe țărmurile sudice ale Mediteranei, în special tinerii, își manifestă în prezent voința de a respinge regimurile autoritare, precum și aspirațiile lor față de libertatea politică și justiția socială.

Deși suntem conștienți de complexitatea extremă a situației și de provocările și dificultățile pe care le ridică, Uniunea Europeană nu își poate permite nicio ambiguitate. Trebuie să stăm umăr la umăr cu cei care cer libertate politică și respectarea demnității umane. Nu putem tolera nicio ambiguitate din partea Uniunii Europene. Un regim care trage în propriul popor nu își are locul în concertul națiunilor.

Le oferim acestor popoare un „parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită” sprijinit pe trei piloni: transformarea democratică, angajarea împreună cu societatea civilă și dezvoltarea solidară.

Suntem conștienți de provocările care ne stau în față. Respingerea dictaturii nu constituie o garanție automată a statului de drept și a democrației. Drumul spre transformarea democratică nu este niciodată unul ușor. El poate fi uneori sinuos și întotdeauna necesită eforturi mari. În orice caz, Europa trebuie să fie alături de cei care aspiră la libertatea politică și justiția socială.

Stimați deputați, aș dori să revin acum la cealaltă reuniune care va avea loc vineri, 11 martie, reuniunea informală la nivel înalt a statelor membre a zonei euro.

Criza a arătat cât de interdependente sunt economiile noastre. A dezvăluit anumite deficiențe structurale. Acesta constituie un motiv pentru care trebuie să ne consolidăm guvernarea economică.

Comisia a luptat de mult timp pentru politici economice naționale mai coordonate și pentru o mai puternică guvernare în Europa. Propunerea noastră este de a dezvolta în continuare pilonul economic al uniunii noastre economice și monetare. Am subliniat acest aspect în raportul nostru asupra celor 10 ani de existență a euro, UEM@10. În orice caz, adevărul este că unele guverne au fost foarte reticente în adoptarea unei astfel de evoluții.

Oricine recunoaște astăzi că este nevoie de o veritabilă guvernare economică și, mai mult, piețele ne reamintesc în permanență cât de imperioasă este aceasta. Acesta este motivul pentru care statele membre, în concluziile lucrărilor grupului operativ, prezidat de către președintele Consiliului European, au ajuns la un foarte larg consens asupra propunerii prezentate de către Comisie în legătură cu consolidarea guvernării economice, propuneri care se discută în prezent aici în Parlament și în Consiliu.

În plus, am ajuns la un acord asupra implementării semestrului european, care va ajuta la extinderea guvernării economice prin includerea în primele faze nu doar a politicilor bugetare, ci și a politicilor economice și a reformelor structurale pentru fiecare dintre statele membre. În cadrul acestui context al consolidării guvernării economice a apărut recent ideea unui „pact de competitivitate” prin care statele membre din zona euro sunt chemate să depună eforturi suplimentare, în mare parte pe baza competențelor lor naționale, pentru a deveni și mai competitive.

Este adevărat că, în timp ce economiile din Uniunea Europeană sunt cu adevărat extrem de interdependente, această interdependență se manifestă în mod deosebit între cele din zona euro.

Diferențele de competitivitate constituie o adevărată problemă pentru acele țări care utilizează moneda comună. Competitivitatea lor și convergența economiilor lor sunt factori esențiali pentru asigurarea viabilității unei zone euro puternice și stabile, care va funcționa în beneficiul întregii Uniuni Europene.

Acestea fiind spuse, trebuie să recunoaștem că ideea a suscitat unele îngrijorări: teama unei Europe cu două viteze (zona euro și ceilalți), pericolul de a pierde din vedere anumite aspecte ale redresării economice care sunt la fel de importante ca și competitivitatea și, de asemenea, posibila punere sub semnul întrebării a abordării comunitare. Toate acestea sunt întrebări legitime și trebuie să le dăm un răspuns fără echivoc. Este o chestiune de încredere reciprocă și de credibilitate.

Stimați deputați, și eu am fost puțin surprins că în ultimul Consiliu European din 4 februarie a trebuit să atrag atenția că orice inițiativă specifică în legătură cu competitivitatea și zona euro trebuie, în mod evident, să fie în acord cu tratatul.

Consiliul European a hotărât în concluziile sale că „pe baza noului cadru privind guvernarea economică, șefii de stat sau de guvern vor continua demersurile în vederea obținerii unui nou standard de calitate a coordonării politicilor economice în zona euro pentru a spori competitivitatea, ceea ce va conduce la un grad mai înalt de convergență fără a periclita piața unică”.

În plus, am fost foarte mulțumit să constat că, în final, aceste concluzii conțineau referiri explicite la necesitatea ca aceste progrese suplimentare să se facă „în conformitate cu tratatul”. Ați putea crede că acest lucru este de la sine înțeles, dar este mai bine ca el să fie spus.

De aceea, Consiliul European a dat președintelui Consiliului European un mandat de a conduce, în strânsă cooperare cu președintele Comisiei Europene, consultările cu statele membre ale zonei euro pentru a defini mijloacele concrete pentru avansa.

Aceste consultări au arătat în mod clar că, în general, statele membre sunt în favoarea adoptării abordării comunitare.

președinte al Comisiei. – Aș dori acum să fiu foarte clar asupra principiilor care, în viziunea Comisiei, trebuie în mod necesar să fie respectate într-un astfel de pact de competitivitate, care ar fi mai bine să se numească „pactul de convergență și competitivitate” deoarece implică măsuri destinate să reducă diferențele din zona euro și, într-adevăr, pe cele din Uniunea Europeană.

Primul principiu este acela că acest pact trebuie îndeplinit în condițiile stabilite în tratat și în cadrul sistemului existent de guvernare economică. În acest mod, putem fi siguri de o adevărată abordare comunitară. Pentru că istoria, și mai ales experiența din cadrul Pactului de stabilitate și de creștere, a arătat că doar prin metoda comunitară putem ajunge la rezultate care sunt legitimate democratic la nivel european și care sunt obligatorii și pot fi controlate.

Pactul trebuie de asemenea să respecte rolul Comisiei. Acesta este un factor esențial în garantarea obiectivității și independenței la monitorizarea eforturilor statelor membre, integrității pieței unice și a întregului *acquis communautaire*, precum și a echilibrului dintre inițiativele luate în zona euro și cele urmărite în Uniunea Europeană ca un întreg.

Voi insista de asemenea asupra rolului Parlamentului European în monitorizarea pactului de convergență și competitivitate deoarece Comisia va informa desigur Parlamentul European.

Pactul va trebui de asemenea să rămână deschis altor state membre care ar dori să ia parte la el și care nu sunt membre a zonei euro. Consider că este important să evităm orice fel de stratificare în Uniunea noastră. Această stratificare ar fi contrară chiar principiilor de solidaritate care stau în centrul proiectului nostru comun.

Pentru a justifica un astfel de pact, care implică măsuri naționale, el trebuie să aducă valoare adăugată la ceea ce s-a stabilit deja în contextul propunerilor avansate de guvernare economică. V-aș reaminti că, în conformitate cu articolul 121 din Tratat, statele membre trebuie să-și coordoneze politicile lor economice naționale. Un astfel de pact trebuie de asemenea să aibă grijă să nu afecteze în mod defavorabil integritatea pieței unice și ar trebui chiar să contribuie la dezvoltarea ei. Suplimentar el trebuie să respecte dialogul social și să coreleze măsurile referitoare la competitivitate cu scopurile noastre fundamentale, care sunt creșterea economică și locurile de muncă, exact cum am declarat în agenda Europa 2020.

Competitivitatea este cu adevărat un element esențial al economiilor noastre. Ea este o condiție necesară pentru consolidarea creșterii generatoare de locuri de muncă. De aceea este important să ne asigurăm că acest pact creează cu adevărat valoare adăugată și nu ne îndepărtează de la scopurile esențiale ale creșterii economice și ocupării forței de muncă. Considerentul meu de bază este creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Iată de ce accentuez creșterea, cea creștere durabilă generală care stă la baza strategiei Europa 2020.

Iată de ce insist așa de mult asupra dimensiunii sociale, deoarece eforturile necesare trebuie împărțite onest. În legătură cu acest aspect, Comisia continuă să lucreze asupra unei propuneri de impozitare a activităților financiare. În mod similar, dacă consolidarea bugetară și reformele structurale sunt esențiale pentru competitivitate, la fel de necesare sunt și investițiile în sectoare importante pentru viitor, cum ar fi cercetarea și inovația.

Trebuie să ținem de asemenea cont de faptul că acest pact constituie doar o parte din răspunsul nostru general pentru asigurarea stabilității zonei euro. Trebuie să se realizeze

progrese în toate celelalte zone ale răspunsului nostru, adică în dezvoltarea capacității efective de finanțare a Fondului european pentru stabilitate financiară existent și lărgirea competenței sale, la pregătirea înființării unui mecanism permanent cu începere din 2013 și implementarea în lunile următoare a unor teste de rezistență mai severe pentru bănci. Toate acestea vor contribui la o mai mare transparență, la o mai mare încredere și la o mai mare credibilitate.

Pactul de convergență și competitivitate ar putea aduce astfel o contribuție semnificativă dacă îl considerăm doar ca o altă măsură din cadrul eforturilor generale care s-au depus pentru a asigura stabilitatea zonei euro și care sperăm că va intra în vigoare din martie.

Ar putea constitui un efort suplimentar major pentru creșterea obiectivă și durabilă în Europa dacă este încheiat logic cu sistemul comunitar de guvernare. Într-o astfel de situație, dacă aceste măsuri sunt aplicate eficient urmând abordarea comunitară, conform dorinței Comisiei și acestui Parlament, atunci cred că pactul de convergență și competitivitate ar produce valoare adăugată și ar putea ajuta la consolidarea pilonului economic al uniunii economice și monetare. Iată ce dorește acest Parlament și Comisia. Comisia nu va precupeți niciun efort în acest scop. Vă mulțumesc pentru atenție.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, doamnelor și domnilor, ce lecții am învățat din criza financiară?

Lecția pe care am învățat-o din cel de-Al Doilea Război Mondial este că națiunile noastre trebuie să conlucreze, iar dezbinarea lor trebuie să înceteze.

Din căderea Zidului Berlinului am învățat lecțiile despre regimurile autoritate și cele comuniste și suntem capabili să reunim continentul nostru în jurul valorilor de libertate, democrație și economia socială de piață.

Din atacul terorist din 11 septembrie am învățat că trebuie realizat un nou echilibru între securitate și libertate.

Lecția pe care trebuie să o învățăm din criza financiară este că statele noastre membre trebuie să renunțe să considere un subiect tabu cooperarea în domeniile bugetar, fiscal și social. Cunosc exact drumul parcurs. Instituirea în acest an între cele 27 state a cooperării în domeniul priorităților lor bugetare, constituie în sine o schimbare majoră de atitudine. Reglementările cu care ne-am echipat pentru a face piețele financiare mai morale sunt de asemenea exemplare, dar nu sunt suficiente.

Grupul meu ar dori să facă un apel pentru încheierea înaintea vacanței de vară a unui acord între Parlament și Consiliu asupra întăririi guvernării economice. Grupul meu ar dori de asemenea să facă apel la continuarea eforturilor în direcția coordonării problemelor sociale și fiscale. Acesta este sensul pactului de competitivitate a cărui versiune inițială a fost deja revizuită pentru a fi într-un mai mare acord cu valorile comunitare. În orice caz, trebuie să mergem și mai departe și să asigurăm că atât Parlamentul, cât și Comisia își exercită toate prerogativele de care se bucură în acest sens și pentru aceasta ne bazăm pe președintele Comisiei.

Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), salută și sprijină aceste propuneri după cum au făcut la Helsinki liderii naționali ai partidului.

Doamnelor și domnilor, cum le putem explica concetățenilor noștri că, aflându-ne într-o situație financiară delicată la mijlocul lunii iulie a fiecărui an, majoritatea statelor noastre membre continuă cheltuielile ca și cum totul ar fi în regulă? Cum se poate considera că

supraîndatorarea statelor noastre membre este mai acceptabilă și mai suportabilă decât cea a familiilor sau întreprinderilor? Am văzut aceasta la nivelul unei întreprinderi. Criza a condus la pierderea locurilor de muncă și la drame familiale. Putem cel puțin să tragem învățăminte din aceasta și să spunem lucrurilor pe nume.

Prima lecție este aceea că nu ar trebui să tratăm cu lejeritate obligațiile statelor, indiferent de mărimea lor, de a respecta limitele bugetare.

Cea de-a doua lecție este că: solidaritatea europeană poate funcționa dacă, și numai dacă, reglementările noastre sociale și fiscale sunt cel puțin comparabile. Nu trebuie în mod obligatoriu să fie identice, ci doar comparabile. În prezent suntem departe de o astfel de situație.

Cea de-a treia lecție este că Europa trebuie să se echipeze cu un mecanism de stabilitate pentru a proteja economia noastră socială de piață.

Cea de-a patra și ultima lecție este aceea că, chiar pe timp de furtună, Europa este neclintită, iar integrarea europeană devine și mai puternică.

Partenerii noștri americani și japonezi au grade de îndatorare financiară mult mai ridicate decât ale noastre, și trebuie spus acest lucru, fără să fie însă prea îngrijorați de aceasta. În orice caz, probabil lucrurile nu vor rămâne așa. Pentru noi este momentul să ne consolidăm economia și competitivitatea. Acum este momentul să lucrăm pentru a crea locuri de muncă pentru viitor. Acum este momentul să spunem lucrurilor pe nume. Să nu ratăm această ocazie!

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor - puținii dintre dumneavoastră care încă mai sunteți aici - am discutat timp de săptămâni un document din partea cancelarului Merkel și a președintelui Sarkozy care, aparent, nu a existat niciodată. În pofida faptului că documentul era inexistent, s-a ținut o conferință de presă asupra acestui subiect în timpul reuniunii la nivel înalt a Consiliului Europei. Acum știm cu siguranță că documentul a existat și că a avut un conținut interesant. În orice caz, cumva conținutul documentului s-a pierdut între timp. Elementele fundamentale ale acestui document nu vor deveni niciodată realitate. Cu toate acestea, în final, vom avea un rezultat, și anume, o extindere a măsurilor de siguranță. Astfel, un document inexistent cu conținut evaziv, prezentat într-o conferință de presă artificială, a condus la extinderea măsurilor de siguranță. E bine. În orice caz, este o situație kafkiană, pentru a o spune blând. Pe această cale nu se poate salva moneda euro.

Aș dori să-i spun președintelui Comisiei că sunt de părere că declarația lui a fost bună. A fost bună deoarece a dezvăluit lipsa echilibrului social din aceste propuneri. Uneori sunt puțin surprins: Germania cu cancelarul ei, la fel ca și președintele Sarkozy, regele sondajelor de opinie din Franța, cer măsuri pe care nici Germania nu le-a luat niciodată în această formă. Bugetul Greciei, și de fapt toate bugetele, de oriunde ar fi ele, vor trebui reduse. Nu sunteți de aceeași părere, dle Rehn?

Ce a făcut Germania în momentele de criză profundă? A apărut cu așa-numitele prime de casare, cu alte cuvinte, a utilizat bugetul național pentru a finanța o schemă pentru stabilizarea industriei de automobile. Subvenția pentru programul redus de lucru, care a ajutat la ținerea sub control a șomajului în Germania, a fost o măsură intervenționistă a statului. De ce ar trebui împiedecate alte state să implementeze măsuri similare pentru a face față situației lor specifice?

De curând, agenția de rating Moody's a retrogradat Grecia pe o treaptă sub Belarus și Egipt. Începem să ne întrebăm dacă există cu adevărat semne de revenire a economiei. Nu știu. Țara este clasificată chiar mai jos decât Vietnamul. Tot acest film se joacă cu exact trei zile înainte de reuniunea la nivel înalt a Consiliului Europei. Întotdeauna se întâmplă așa ceva cu trei zile înainte de o reuniune a Consiliului Europei. În orice caz, oamenii ascultă ceea ce spune Moody's. Știți ce spune Moody's? Spune că va retrograda ratingul țării deoarece, ca urmare a reducerilor bugetare, țara nu mai este în măsură să investească și, implicit, este incapabilă să genereze creșterea economică.

Așa că ceea ce discutăm aici este o „tunsoare”. Dacă mă priviți, vă veți da seama că sunt în măsură să vă spun că o tunsoare nu rezolvă toate problemele. Dimpotrivă, ce se întâmplă de fapt în urma unei tunsori? Scopul pare să fie îmbunătățirea ratingului de credit al țării, spunându-le celor care trebuie să acorde creditul că își vor pierde toate garanțiile. Unde va putea conduce aceasta? La măsurile de siguranță, desigur. De aceea are sens să majorăm măsurile de siguranță și să facem tot ceea ce ne stă în putere pentru a stabili euro. Iată de ce pactul în sine are sens. În orice caz, el conține un dezechilibru. Dle președinte al Comisiei, dacă ideile dumneavoastră sunt conținute în acest pact și dacă echilibrul economic și social este restabilit după cum sugerați, atunci pactul va fi din nou pe calea cea bună. De aceea salut propunerea excelentă pe care ați prezentat-o.

Nu vreau să mai pierd timp vorbind despre problema instituțiilor. În termeni instituționali, întregul concept a fost greșit de la bun început. Dacă acum el este restructurat astfel încât toate deciziile operaționale să fie luate de către autoritatea responsabilă corespunzătoare, cu alte cuvinte de către Comisie, asigurându-se legitimitatea democratică prin implicarea Parlamentului European, atunci totul este în regulă. Deci, chiar dacă am pornit-o prost și drumul este cam plin de denivelări, măsurile de siguranță trebuie extinse, ceea ce este un rezultat minunat. Partidul Liber Democrat german a fost și el cooptat, ceea ce este o veste îmbucurătoare. Dnă președintă, sunt sigur că partidul dumneavoastră din Germania va sprijini de asemenea acest pact, astfel că și aici am câștigat teren. Dacă acum am reuși să dăm pactului un nume adecvat, și anume „Pactul pentru euro” atunci poate că în final am realizat ceva care merită osteneala.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dnă președintă, în primul rând, cred că acum putem spune că după mulți ani de neacceptare a ideii de uniune economică, am ajuns în sfârșit să acceptăm ideea de uniune economică alături de o uniune monetară, ceea ce reprezintă un pas înainte. Bineînțeles, nu aceasta este situația dlui Farage, dar pentru toți ceilalți, ea reprezintă un pas înainte.

În orice caz dnă președintă, nu cred că termenul care a fost utilizat este cel corect. Ce înseamnă cuvântul „pact”? Un pact este un acord între state. Nu de un acord între state avem nevoie. Avem în schimb nevoie de un act comunitar, o inițiativă la nivelul Uniunii Europene, și nu de un pact între statele membre, care prin natura sa este un acord interguvernamental. De aceea, nu acesta este termenul corect, deoarece poate induce în eroare.

În al doilea rând este vorba de abordare. Nu este nevoie de nimic la nivel interguvernamental. Interguvernamentalismul nu a funcționat niciodată în Uniunea Europeană. Strategia de la Lisabona a fost interguvernamentală și a eșuat. Atunci când Germania și Franța au eșuat în 2003-2004 în respectarea normelor care guvernează pactul de stabilitate, acest lucru a demonstrat că abordarea interguvernamentală nu este cea corectă. Trebuie să folosim abordarea comunitară.

În al treilea rând, cred, dle Barosso, că ceea ce se află pe agendă nu este suficient sau se concentrează mai degrabă pe măsuri foarte specifice. Pactul de competitivitate al dnei Merkel și al dlui Sarkozy conține șase măsuri specifice. De exemplu, în cazul pensiilor, se concentrează pe vârsta de pensionare. Sistemul de pensii este însă mult mai complex. Nu este vorba numai de vârsta de pensionare, mai este vorba și de numărul de ani de contribuție la pensie, sistemul de pensionare anticipată și existența sau nu a celui de-al doilea pilon.

De aceea, esențiale nu sunt cele șase măsuri specifice cuprinse într-un pact interguvernamental, care nu va exista și nu va funcționa niciodată. Esențială este o guvernanta economică amplă (sisteme de pensii, piața muncii, politică salarială, politică fiscală) în cadrul Uniunii Europene, stabilită de către Comisie și care, printr-un cod de convergență, acesta fiind termenul pe care l-ați utilizat, este pusă la dispoziția statelor membre astfel încât ele să poată aplica normele din codul de convergență. Iată ce trebuie să facem cât mai curând posibil.

Cerere mea este una foarte simplă. Am văzut documentul din 25 februarie pe care l-ați elaborat cu președintele Consiliului. Consider că acum Comisia este cea care trebuie să-și pregătească propria inițiativă. Acest lucru trebuie făcut acum. Mai este încă timp în săptămânile care urmează să se pregătească aceste acte comunitare pentru guvernanta economică și convergență și să fie depuse la Consiliu și la Parlamentul European. Va rămâne apoi la latitudinea noastră să hotărâm și să vă sprijinim în acest sens. În orice caz, cred că ceea ce facem în acest moment este să reacționăm. În acest document din data de 25, îl am aici, pot citi următoarele:

în numele grupului ALDE . – „monitorizarea de către șefii de state și de guverne”, „angajamentele concrete asumate de către șefii de state și de guverne”.

, în numele grupului ALDE. —FR) În acest mod nu va funcționa. Statele și prim-miniștrii nu se vor autoreglementa! Nu a funcționat niciodată în trecut și nu va funcționa nici pe viitor!

În sfârșit, și acesta este ultimul meu punct, cred de asemenea că este momentul, dle Barroso, să prezentați, cu prima ocazie, o inițiativă asupra unui mecanism de criză pentru bănci, nu la nivel național, după cum s-a declarat, ci la nivel european. Aveți dreptul să faceți acest lucru fiindcă, de fapt, sunteți garantul regulilor de concurență în Uniunea Europeană și sunteți în poziția de a sugera o astfel de inițiativă.

Rebecca Harms, *în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, nu mă mai văd nevoită să spun ceva despre acea poveste oarecum penibilă a pactului de competitivitate. Este de-a dreptul bizar să auzi că documentul nu a existat, chiar dacă acest document a fost distribuit pe coridoarele sediului Consiliului din Bruxelles. După cum am declarat deja la Bruxelles, modul în care realitatea a fost negată în clădirea Consiliului are toate trăsăturile caracteristice ale ultimelor zile ale unui regim socialist sau comunist muribund.*

Din punctul meu de vedere, problema este că, de luni de zile, noi europenii am trăit mai mult decât o criză monetară și anume o criză a capacității guvernelor noastre naționale de a accepta responsabilitatea comună pentru această problemă și de a urma o strategie comună care ar putea să ne scoată din aceste dificultăți.

Dacă acum reușim să permanentizăm mecanismul de criză, sub o formă sau alta, atunci înseamnă că am făcut un pas înainte. În orice caz, dacă privim la Grecia, aș spune că ne amăgim dacă credem că ținem criza sub control. În Grecia este la fel de evident că unilateralitatea măsurilor, concentrarea exclusivă pe austeritate și reduceri de cheltuieli nu

funcționează. Țara trebuie să fie și în măsură de a face investiții. Dacă o țară ca Grecia reduce cheltuielile într-un mod așa de radical, atunci trebuie să știe de unde îi vin veniturile.

Sunt deranjată de faptul că, în pregătirea reuniunii Consiliului European de săptămâna aceasta și în declarațiile de acum 14 zile referitoare la ședința Consiliului, am auzit din partea Germaniei că nu va fi pregătită să discute condițiile pentru Grecia sau pentru schimbările necesare. Se face din nou aceeași veche greșală: acest unilateralism și fixarea pe o singură metodă. Dacă e să urmărim modelul descris de dl Verhofstadt, precum și hotărârile în legătură cu măsurile specifice de consolidare, uniunea economică cere de asemenea o disponibilitate pentru o solidaritate adevărată. Prin urmare, Grecia ar trebui să aștepte de la noi mai mult decât am dat până acum.

Sunt pe deplin de acord cu dl Schulz și vorbitorii anteriori și aș dori să declar în mod clar în numele tuturor aceluia din grupul meu care au lucrat timp de multe luni la această temă: metoda comunitară este ceva special. Avem nevoie de procese reale, inteligibile de luare a deciziilor la Bruxelles, astfel încât toți cetățenii, din Grecia până în Danemarca, din Germania și din Spania să aibă încredere în noi. Dacă chiar trebuie să realizăm acest exclusivism propus prin pactul de competitivitate după cum este el conceput de un mic număr de șefi de guverne, vom pierde dezbaterea despre încredere în Uniunea Europeană. Acesta este motivul real pentru care se adâncește criza. Nu pot decât să sper că vom fi apărați de o asemenea stupiditate și că în ședința Consiliului se va da dovadă de mai multă rațiune.

Permiteți-mi să mai adaug doar un singur lucru, dle Barroso, deoarece ați menționat creșterea durabilă. Nu pot înțelege de ce un comisar pentru energie din Bruxelles spune că țintele ambițioase de protecție contra schimbărilor climatice ar însemna dezindustrializarea Europei. Ministrul german al mediului a fost la Bruxelles în urmă cu 14 zile și a prezentat un studiu care prognozează un număr de șase milioane de locuri de muncă pentru Uniunea Europeană dacă stabilim un obiectiv de mediu de 30 %. Aceasta ar însemna creștere durabilă. Dle Barroso, trebuie să-l opriți pe dl Oettinger.

Vicky Ford, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, într-o criză trebuie uneori acționat rapid, și este clar faptul că zona euro nu este în afara crizei, dar trebuie de asemenea acționat inteligent. Regatul Unit a restabilit încrederea în piață prin reforme pentru controlul cheltuielilor și reducerea îndatorării publice. Acum acestea sunt sugestii centrale în cadrul pactului de competitivitate.

Procedurile Parlamentului nu permit luarea rapidă a deciziilor, dar există propuneri înaintate de către deputații din Parlamentul European pe care Consiliul European le-ar putea considera poate ca fiind de ajutor. În ceea ce privește rata dobânzii din Irlanda, acei dintre noi care au împrumutat bani unei alte țări merită o rată a dobânzii care să reflecte riscul, dar noi ne vrem de asemenea banii înapoi. Am sugerat un stimulent pentru plăți anticipate, un bonus care să răsplătească plata înainte de termen. În cadrul pachetului guvernantei economice, statele membre vor trebui să fie mai transparente în legătură cu propriile bugete. Aș sugera că același lucru va trebui să se întâmple și pentru contribuabilii la bugetul UE.

Sper că, în pofida crizei, guvernele noastre naționale vor fi capabile să asculte sugestiile venite din acest Parlament și să conlucreze într-o manieră constructivă.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, dle Barroso, am fost încântat să remarc că ați apreciat dimensiunea socială a acestei probleme și că ați sprijinit o compensare socială. Aceasta va fi cu siguranță necesară. Nu este necesar să repet multe din cele spuse de colegii mei deputați, deoarece sunt pe deplin de acord cu ei.

Sunt foarte sceptic în legătură cu pactul care a fost prezentat de către cancelarul Merkel și președintele Sarkozy. De ce? Deoarece motivele lor de a-l prezenta nu sunt foarte clare. Faptul că el nu are valabilitate este o cu totul altă problemă. Dar ambii sunt strategii inteligenți. Nu pot accepta afirmația lor că lucrurile s-au petrecut pur și simplu așa. Sunt de părere că ei se referă la anumite lucruri, după cum s-a declarat aici. Acesta este un punct asupra căruia vreau să revin. Consider că este o problemă foarte serioasă. Deși ei cred că această clauză privind indexarea veniturilor și salariilor este răspunsul corect, eu nu sunt foarte convins. Negru pe alb, creșterea vârstei de pensionare poate fi de asemenea descrisă ca o reducere a pensiei. Va fi foarte greu să se reducă datoria. În definitiv și țări ca Germania consideră că ar fi foarte dificil. Îmi închipui că Irlanda sau Grecia se vor afla într-o dificultate uriașă.

Sunt puțin sceptic în legătură cu rezultatul soluției propuse. Aștept transparență în acest sens. Veți primi sprijin din partea Parlamentului dacă vă veți îngriji de promovarea unei mai mari transparențe și veți face ca jocuri ca acesta să nu se joace pe la spatele Parlamentului. Dacă se dorește reducerea cheltuielilor cu asistența socială, trebuie spus clar acest lucru, fără a încerca nenumărate strategii ascunse de a realiza un obiectiv pe care nici dumneavoastră, dle Barroso, și cu siguranță nici noi nu îl împărtășim.

Suntem dispuși să discutăm cu dumneavoastră conceptul de guvernare economică europeană coordonată, cu condiția ca această guvernare economică să-și merite numele, cu alte cuvinte, că structura ei este democratică și că va ajuta la instituirea unei comunități europene durabile și responsabile social. Dorim de asemenea să discutăm posibilele modificări ale Tratatului, de exemplu, în legătură cu clauza progresului social. În orice caz, ne așteptăm la o informare și consultare mai detaliată și mai din timp. Aceasta este singura modalitate în care Parlamentul poate monitoriza procesul. Fără informații nu se poate face acest lucru!

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, mi-a plăcut modul dlui Barroso de a vedea azi lumea, dar poate că el a fost mai ironic decât a intenționat.

A discutat despre evenimentele din Egipt și de aiurea, spunând că este minunat că oamenii se ridică la luptă pentru democrație. I-aș reaminti că democrația este o metodă prin care votezi pentru oamenii care te guvernează și apoi, dacă nu-ți place ceea ce fac, poți să scapi de ei, îi dai afară și pui pe altcineva în loc. A fost ironic pentru că următoarea lui frază a fost „și de aceea în Europa, care se confruntă cu criza euro, trebuie să consolidăm metoda comunitară”.

Pentru publicul care urmărește această problemă, care este în creștere, metoda comunitară înseamnă că legile sunt propuse în secret de către birocrați nealeși, de oameni ca dumneavoastră, dle Barroso. Știu că Parlamentul European a votat pentru dumneavoastră, dar ați fost singurul candidat care ne-a fost oferit. Aceasta nu este democrație!

Astfel, dl Barroso spune pe de o parte, că democrația este bună, dar pe de altă parte, că nu o putem avea în Europa. Acest lucru a fost reîntărit de către dl Verhofstadt, care vine din Belgia și care crede că toate statele naționale trebuie desființate, ei bine, poate că acest lucru se va întâmpla în scurt timp statului din care provine. Spune că dorim o uniune economică. Nimeni nu a votat așa ceva. Nimeni nu a fost întrebat dacă o vrea. El poate vota pentru ea, dar popoarele Europei nu au votat pentru ea.

Ceea ce va trebui discutat la reuniunea la nivel înalt de vineri este situația Portugaliei. După acțiunile de salvare a Greciei și Irlandei, este destul de evident faptul că piețele trimit un

mesaj - „Hai pe poziția 3, ți-a trecut timpul”. Dobânda obligațiunilor portugheze a atins luni valoarea de 7,6 %. Dl Barroso știe foarte bine acest lucru. Irlanda a trebuit să fie salvată la valori ale dobânzii de 7 %. În aprilie am avut de asemenea o rostogolire însemnată a datoriei portugheze, alte 20 de miliarde de euro a căror scadență a trebuit prelungită. Să ne amintim faptul că în ultimele șase luni 80 % din datoria Portugaliei a fost cumpărată de către Banca Centrală Europeană.

Nu putem continua ca Uniune Europeană cumpărându-ne propriile datorii. Dacă facem acest lucru, următoarea criză nu va fi într-o țară, ci va fi o criză a datoriilor Băncii Centrale Europene.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dnă președintă, presupun, dle Farage, că nu veți ști răspunsul, dar am o întrebare pentru dumneavoastră. Faceți în mod constant referire la Belgia ca o națiune inexistentă. I-ați spus acest lucru dlui Van Rompuy și acum ați menționat ceva asemănător dlui Verhofstadt. Știți pe ce bază a fost înființat statul belgian?

Nigel Farage (EFD). – Dnă președintă, mă bucur că dl Schulz m-a întrebat acest lucru.

Atunci când formezi un stat artificial care conține mai mult decât un singur grup lingvistic, acesta fiind în mod clar cazul Belgiei, îl poți ține unit pentru o perioadă de timp, dar, fie că este vorba de Belgia, de Iugoslavia sau Uniunea Europeană, dacă există limbi și culturi total diferite, el nu va rămâne unit. Motivul pentru care sunteți așa de supărat în legătură cu Belgia, și dl Van Rompuy este foarte supărat și dl Verhofstadt nu acceptă acest lucru niciodată, este că Belgia este un microcosmos al întregului proiect european. Nu-i așa, dle Schulz?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dnă președintă, vreau doar 30 secunde. Este interesant faptul că un reprezentant al unui partid care se intitulează Partidul Independenței Regatului Unit nu știe că Regatul Belgiei a fost înființat la sugestia Regatului Unit.

Proinsias De Rossa (S&D). – *[Întrebare adresată dlui Farage în temeiul procedurii cartonașului albastru (articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)]* Dnă președintă, sper că dl Farage nu se simte ofensat de o întrebare din partea unui cetățean al Republicii Irlanda. Aș putea să-l întreb ce stă la baza Regatului Unit? Am înțeles că el constă din națiunile engleză, scoțiană, galeză și nord-irlandeză. Aceasta nu este o uniune de națiuni? Una foarte mândră, aș putea adăuga.

Nigel Farage (EFD). – Dnă președintă, este o întrebare bună. Dle Schulz, aveți dreptate că Belgia a fost o invenție britanică și o greșală britanică. Am făcut multe în decursul anilor. Unele lucruri le-am făcut bine și unele lucruri le-am făcut prost, după cum a făcut și țara dumneavoastră, Germania. Istoria Germaniei nu a fost imaculată, cred că sunteți de acord cu aceasta.

Aveți dreptate întru totul. De fapt, păstrarea Regatului Unit într-o formă nedivizată a constituit un mare deranj. Într-adevăr, Irlanda a mers pe propria cale, în 1921 cred, când și-a obținut independența. Aveți dreptate. Este foarte dificil să menții unite diferitele culturi. Cred că uniunea Angliei, Scoției, Țării Galilor și Irlandei de Nord funcționează în momentul de față datorită faptului că există un consimțământ. Dacă nu ar exista consimțământul, atunci ar exista apeluri populare pentru referendumuri și acele națiuni ar putea să se

desprindă. Dar ceea ce vreau eu să spun este că în această Uniune Europeană acea posibilitate nu a fost acordată nimănui.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Dnă președintă, Consiliul dorește să vadă obiective mai ambițioase, astfel încât să putem consolida competitivitatea și majora convergența. Este un lucru lăudabil, desigur. Aș dori să mă alătur celor care mulțumesc președintelui Barroso pentru modul în care a acceptat provocarea și a venit aici pentru a ne da explicații despre pactul de competitivitate, ceea ce a reușit astăzi să-l satisfacă chiar și pe dl Martin Schulz. Acest lucru nu trebuie să treacă nemenționat. Ați acceptat provocarea împreună cu președintele Van Rompuy.

Totuși, pactul pare să aibă unele dificultăți care pornesc de la bază, deoarece în special Parlamentul trebuie să lucreze cu un pachet legislativ de mărime considerabilă. Este prima dată când Parlamentul deține un rol de colegiator în domeniul guvernării economice. De aceea este așa de important ca lucrurile să fie corelate, deoarece există o oarecare suprapunere. Doamnelor și domnilor, dacă analizăm cele 2 000 de amendamente depuse în această instituție, vom constata că aproape toate aspectele abordate de pactul de competitivitate sunt reflectate în acele amendamente. Acest Parlament dorește să vadă obiective mai ambițioase și acest lucru mă îngrijorează cu adevărat. Cum vom stabili o legătură între pactul de competitivitate și strategia UE 2020? În plus, dle președinte Barroso, intenționați să utilizați în mod activ dreptul nostru de inițiativă, pentru a stabili o legătură între pactul de competitivitate și pachetul legislativ? Dacă nu, atunci Parlamentul va trebui să accepte provocarea în cadrul rolului său de colegiator.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Dnă președintă, provin dintr-o țară care are opt secole de existență și, în pofida acestui fapt, în această lume globalizată este preocupată de existența unei Europe puternice și a unei Europe capabile să trateze cu China, India și Statele Unite, de la egal la egal. Criza prin care trecem nu este o criză în zona euro: este, după cum a spus cineva, o criză a zonei euro. Și asta pentru că o monedă unică poate funcționa doar dacă se depun eforturi credibile și persistente în domeniul convergenței diverselor zone care o cuprind, în termeni de rate de creștere, productivitate și ocuparea forței de muncă. Dacă există o convergență reală. Până acum am lucrat la indicatorii de convergență nominală, ceea ce nu este în nici un caz același lucru.

Prin urmare, Europa trebuie să termine urgent ceea ce a început. Să termine ceea ce a început, în special moneda unică, înseamnă de fapt că trebuie să creeze un fond de stabilitate solid: un fond care să permită țărilor aflate în dificultate să-și asume această convergență cu rate ale dobânzilor care sunt acceptabile și nu prohibitive și care să nu le oblige să reducă investițiile strategice făcând posibilă această convergență, astfel încât să-și poată utiliza creșterea economică pentru a rambursa împrumutul din timpul crizei.

Dle președinte, avem nevoie de o Comisie activă. O Comisie care participă atât la construcția fondului de stabilitate, cât și a euroobligațiilor și care recepționează mesajul pe care Parlamentul l-a transmis astăzi prin intermediul noii surse de resurse proprii, care va trebui să fie o consolidare efectivă a bugetului care în mod evident este insuficient. Tocmai am adoptat raportul Podimata care susține în mod clar o taxă pe tranzacțiile financiare. Pentru a supraviețui, Europa trebuie să schimbe direcția. Are nevoie de un Parlament puternic, dar are de asemenea nevoie de o Comisie capabilă să acționeze și nu doar să reacționeze: să ia inițiativele pe care le așteptăm cu nerăbdare, astfel încât acest experiment să nu fie pierdut și să dea roade.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, dle comisar, s-au spus multe cu care sunt de acord. Aș dori să utilizez doar trei cuvinte.

Primul cuvânt este „respect”: nu acest Parlament a conferit Parlamentului European un rol de colegiator în domeniul guvernancei economice. Guvernele sunt cele care au hotărât acest lucru în Tratatul de la Lisabona. În calitate de raportori, nu credem că este corect să fim informați despre importantele discuții referitoare la pachetul de guvernare prin Google sau presa de limbă engleză. Primul lucru pe care aș dori să vi-l cer, dle Barroso, și-l cer de asemenea colegilor dlui Van Rompuy prezenți în acest Parlament, este de a ne respecta și de a lăsa acest Parlament să-și continue munca.

Cel de-al doilea cuvânt este „democrație”. Începând din secolul al optsprezecelea și până acum nu am văzut niciodată un sistem democratic care să nege separarea puterilor în modul în care Consiliul European o face acum. Conform principiului separării puterilor există cei care hotărăsc și cei care controlează. Consiliul, prin complicitatea dumneavoastră, dle Barroso, își asumă în mod curent atât dreptul de a decide, cât și de a controla, cu alte cuvinte, în esență, de a nu face nimic.

Cel de-al treilea cuvânt este „eficiență”. Dacă continuăm să diluăm conținutul propunerilor noastre, vom ajunge la cel mai mic numitor comun și știm ce înseamnă aceasta. Este strategia de la Lisabona! Înseamnă cei 10 ani fără niciun rezultat.

Vom progresa în munca noastră. Acest Parlament cere să fie respectat și va apăra democrația și eficiența.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, în urmă cu două săptămâni, presa internațională a analizat declarațiile dumneavoastră asupra posibilității Portugaliei de a recurge la Fondul european de stabilitate financiară (FESF) și le-a interpretat ca constituind sau putând constitui o încurajare. Întrucât președintele Barroso este cu siguranță persoana din Comisie care înțelege cel mai bine realitatea din Portugalia, i-aș adresa trei întrebări la care sper că îmi va da trei răspunsuri sincere.

Prima întrebare: ce câștigă Portugalia prin recurgerea la FESF și la Fondul Monetar Internațional în forma existentă în prezent.

Cea de-a doua întrebare: ce schimbări ale FESF considerați ca fiind indispensabile pentru a preveni repararea situației rușinoase care s-a petrecut în Irlanda? Un împrumut la rate prohibitive ale dobânzii, cu salarii reduse și continuarea dumpingului fiscal al marilor companii.

Cea de-a treia și ultimă întrebare: cum credeți că vom reveni la o situație de încredere dacă toate deciziile din cadrul politicii monetare, și ultimele de-a dreptul evidente ale Băncii Centrale Europene, continuă să prejudicieze cele mai vulnerabile țări prin creșterea garanțiilor?

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, nu pot decât să sprijin ceea ce tocmai a spus dna Goulard asupra condițiilor prealabile fundamentale, ceea ce înseamnă că, fiind pe deplin conștienți de necesitatea eficienței și accelerării procesului de luare a deciziilor, este esențială implicarea Parlamentului. Este singura cale prin care concetățenii noștri, noi fiind reprezentanții aleși de către ei, pot înțelege ceea ce se întâmplă și prin care putem să le explicăm ceea ce se întâmplă.

Aș dori să aduc în discuție un aspect foarte specific. Suntem bombardați zilnic de către piețele financiare, aceste piețe financiare care reprezintă totul și nimic, și sunt deseori

populate de tineri care au trecut de la consola de jocuri *Game Boy* la calculator fără să reflecteze prea mult la aceasta, și care inspiră teamă țărilor noastre. Modalitatea de a controla piețele nu este de a le elimina. Nu aparțin unui grup care caută să desființeze piețele. Totuși, ce doresc piețele? Ele doresc să evite riscul, iar regula jocului pe piețe este de a transfera altora riscul. Aceasta înseamnă că un operator de piață nu va fi niciodată mulțumit atâta timp cât există risc.

Cred că dacă dorim să avem un impact asupra acestor piețe financiare, Europa trebuie să fie capabilă să traseze câteva linii foarte clare, să nu schimbe direcția în fiecare zi și să nu se iluzioneze cu o mulțime de idei care ulterior nu vor fi puse niciodată în practică.

Dacă dorim să controlăm aspectul financiar, ceea ce este vital pentru stabilitatea economică a țărilor noastre, va trebui să fim în măsură, și aici intervine rolul dumneavoastră, dle Barroso, de a da acest imbold, să stabilim obiective clare, măsuri clare și să dovedim o hotărâre clară în legătură cu buna coordonare economică.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dnă președintă, evitarea deliberată a guvernantei economice și a reglementărilor sectorului bancar, atât la nivel național, cât și la nivel european ne-a adus în această criză care este evidentă pentru toți sub aspectul locurilor de muncă, lipsei creșterii economice, reducerii pensiilor, etc. Deci, dle președinte Barroso și dle comisar Olli Rehn, nu trebuie să mă convingeți că este necesară guvernanta economică, că aceasta trebuie să fie puternică și că toate statele membre, și în special cele din zona euro, trebuie să-i acorde încrederea lor. Dar trebuie să convingem populația Europei că ea este necesară, iar modul în care o vom face este prin a-i asigura legitimitatea. Îi asigurăm legitimitatea refuzând să acceptăm orice propuneri care nu au la bază tratatele și nu se fundamentează pe metoda comunitară.

Nu va fi acceptată dacă este percepută ca fiind în interesul a unui, două, trei, patru sau cinci state puternice economic. Aceasta este realitatea. Este de asemenea foarte important pentru viitorul acestei Uniuni ca ceea ce s-a convenit în Consiliul informal din 11 martie, și ceea ce s-a convenit la sfârșitul lunii martie, să poată fi sprijinit în Europa pe scară largă de către public.

În Irlanda, guvernul irlandez care tocmai a fost ales are un mandat puternic. Citez din programul asupra căruia tocmai s-a convenit: „Trebuie să ne îndepărtăm de prăpastia insolvenței naționale (...) programul de sprijin al UE și FMI nu a reușit până astăzi să restabilească încrederea în economia irlandeză (...) aceasta reflectă nesiguranța în legătură cu accesibilitatea acestui pachet de salvare”.

Aș dori să închei cu acest aspect. Este un aspect important. Insuccesul programului contribuie la o mai mare instabilitate financiară a zonei euro.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Sharon Bowles (ALDE). – Dnă președintă, în fiecare săptămână presa abundă în știri referitoare la o propunere nouă sau modificată din partea unei țări, Consiliului European și președintelui Comisiei. Aduc elogiul președintelui BCE deoarece el a acordat atenție discuțiilor și rapoartelor din Parlament și recunoaște direcția și determinarea noastră.

Pactul de competitivitate este un exemplu relevant. Avem deja un larg evantai de idei în amendamentele noastre la pachetul guvernantei economice, așa că vom avea mai puține dificultăți în a trece la codecizie pentru a contopi rezultatele pozițiilor pe care le-am adoptat în Parlament și Consiliu.

Dar nu ar trebui să luăm cireșa de pe tortul pieței unice și nici să continuăm s-o înțelegem greșit. Piața unică nu este o fortăreață care asigură condiții de egalitate. Este vorba despre competitivitatea externă pe care o poate genera o piață unică mare, astfel că ea este strâns legată de componenta de redresare a guvernantei economice.

Avem nevoie și de un mecanism permanent de stabilitate financiară capabil să evolueze în timp, în funcție de guvernanta și priorități. Poporul german zguduit de problema „uniunii de transfer”, sau așa prefera să spun „priviți de ce sunt însoțite cererile propriului vostru guvern și anume recapitalizarea băncilor și cumpărarea datoriei suverane pe o piață secundară”. Băncilor germane le va lua zece ani să-și recunoască activele depreciate de criză și aceasta include și datoria suverană. Băncile germane nu vor îndeplini regulile internaționale pentru capitalul bancar, astfel că transferul către băncile germane va fi de asemenea o problemă pentru dumneavoastră. Acesta este motivul pentru care aveți nevoie de acest mecanism, la fel ca întreaga zonă euro.

În sfârșit, în ceea ce privește ratele dobânzilor, există un echilibru care va trebui realizat între sustenabilitate și hazardul moral.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Diogo Feio (PPE). – *(PT)* Dnă președintă, vremurile dificile necesită decizii politice curajoase. Exact din acest motiv facem ceea ce facem și așa dori de asemenea să-l felicit pe dl președinte Barroso pentru ideile pe care ni le-a prezentat aici. Parlamentul European a adoptat deja poziții clare într-o serie de rapoarte asupra problemei monedei euro și necesității de stabilitate precum și asupra problemei creșterii economice. Nu putem privi doar un aspect al argumentului.

Ieșirea din criză presupune, de exemplu, ca mecanismele fondului permanent să ia în considerare situațiile specifice ale statelor membre care în prezent plătesc rate din ce în ce mai mari ale dobânzii pentru datoria lor publică. Aceasta este o politică care trebuie să fie de asemenea subordonată competitivității, unui credit mai favorabil, unei politici fiscale care să aibă efecte pozitive pentru atragerea investitorilor. În esență, față de tot ceea ce este legat de crearea bunăstării. Din acest motiv, avem însă nevoie de mai multe instituții europene. Pozițiile Parlamentului European au fost clar stabilite și nu prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă. Nu este momentul pentru hotărâri ideologice, ci pentru a gândi în favoarea cetățenilor. Ceea ce ne cer ei sunt hotărâri inteligente și rapide.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Dnă președintă, nu ne confruntăm cu o criză a zonei euro, ci cu o criză a finanțelor publice din unele state membre care întâmplător se află în zona euro, la fel de bine ar putea fi și Ungaria. În aceste condiții, de ce se vorbește despre o reuniune exclusivă a șefilor de state din zona euro, 17 la număr, fără ca celelalte să fie invitate? De ce să creăm în mod nejustificat linii de separație, pe care le-am anulat în urmă cu șase ani prin extindere, și de ce să creăm o uniune cu două viteze?

Comisia Europeană sub conducerea dumneavoastră, dle Barroso, este garantul tratatului. Care este baza din tratat pentru această excludere? De ce să-i excludem pe cei doritori și capabili? De ce să nu aplicăm articolele 5 și 121 pentru o consolidare a politicii fiscale și sociale? De ce să nu aplicăm cooperarea consolidată prevăzută în tratate, acordând un rol fundamental Comisiei Europene?

La fel ca și provocările competitivității, piața unică include 27 state membre. Președintele Consiliului și Comisia Europeană ar trebui să fie un lider al UE constând din 27 state și nu secretariatul unui grup select de state membre.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ieri seară, Comisia pentru afaceri constituționale a adoptat, cu o largă majoritate, avizul Parlamentului asupra modificării tratatului pentru a introduce un mecanism de stabilitate.

Textul propune o modificare a amendamentului Tratatului de la Lisabona, stabilind o procedură care, stipulând natura interguvernamentală a fondului, justifică includerea în tratat a hotărârii. El conține de asemenea unele propuneri clare referitoare la funcționarea mecanismului, destinate să-l facă compatibil cu sarcinile pe care tratatul le atribuie instituțiilor europene și cu necesitatea de a avea o guvernare economică reală, care pur și simplu nu ar funcționa dacă ar avea un caracter interguvernamental.

Pentru a utiliza o metaforă pe care dumneavoastră, dle Barroso, ați utilizat-o în ultima dezbatere, Parlamentul propune punerea acestui vagon interguvernamental pe o linie ferată a Uniunii și atribuirea Comisiei a rolului convenit de a conduce acest tren.

Cum vede Comisia propunerile Parlamentului? Dorește ea să ajute la transformarea acestor propuneri în negocieri în următoarele zile?

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dnă președintă, țara mea, Irlanda, este o mică economie deschisă cu o mare concentrație de investiții străine directe. Rata de impozitare a societăților de 12,5 % este critică pentru susținerea redresării noastre economice, păstrarea locurilor noastre de muncă și crearea de noi locuri de muncă. Rezultatul stabilirii unei rate reduse de impozitare a companiilor este că opt dintre cele mai mari companii tehnologice din lume își au sediul în țara mea. Orice acțiune înspre convergența sau armonizarea ratei impozitului aplicate societăților comerciale în Uniunea Europeană ar prejudicia în mod considerabil capacitatea Irlandei de a atrage investiții directe și prin acesta capacitatea noastră de a realiza creșterea pentru redresarea economică.

Este important de amintit că Irlanda, la fel ca și alte țări mici, este geografic și istoric o țară periferică în Europa, iar o rată redusă a impozitului este un instrument de abordare a limitărilor economice aduse de statutul de țară periferică. Aș dori să-i adresez președintelui o întrebare. Este el în măsură să confirme că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, competența în domeniul impozitelor este un atribut al fiecărui stat membru?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, astăzi, când aniversăm Ziua internațională a femeii, toți au spus cuvinte frumoase despre drepturile femeii. Totuși, acum, când vorbim despre probleme economice și financiare, ceea ce predomină sunt interesele financiare în așa-numita guvernare economică, prin insistența sa pe adâncirea criteriilor Pactului de stabilitate și de creștere, neluându-se niciodată în considerare caracteristicile specifice fiecărei țări, profundele divergențe economice, inechitățile sociale, șomajul și sărăcia.

De aceea, ceea ce vom obține printr-un astfel de pact de competitivitate este agravarea tuturor problemelor sociale existente. Vă veți confrunța însă cu greve ale lucrătorilor, ale femeilor și tinerilor, cum sunt cele deja planificate în Portugalia în următoarele săptămâni, în special, demonstrația Confederației generale a lucrătorilor portughezi (CGTP) din Lisabona pe data de 19 martie. Sper că se vor face modificările care se impun.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, aș dori să încep prin a le aminti colegilor mei, vicepreședintelui Verheugen, că UE a fost creată printr-un acord între state independente și suverane care au hotărât de bună voie să transfere unele dintre atribuțiile

lor unei noi instituții, Uniunea Europeană, pe care au înființat-o împreună pentru administrarea coordonată în comun a atribuțiilor alese care aparțineau statelor suverane. Dacă țările europene hotărăsc așadar că doresc să creeze o administrație economică comună în cadrul reglementărilor UE, acesta trebuie să fie hotărârea lor liberă și de bună voie și nu o directivă de la Bruxelles.

Dacă vorbim despre un pact și astfel despre un acord între state suverane în legătură cu viitoarea cooperare sub egida UE, atunci totul este în regulă. Dacă trebuie să existe o formă de cooperare mai strânsă în domeniul administrării economice, ar fi întru totul firesc să fie realizată în primul și în primul rând de către țările din zona euro, care și-au luat angajamentul de a utiliza moneda comună.

Totuși, doamnelor și domnilor, să nu ne facem iluzii. Reglementările economice și legislațiile fiscale ale acestor țări sunt diferite și de aceea acest proces va fi foarte complicat...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Dnă președintă, vă mulțumesc în special pentru onestitatea de a face cunoscută dinainte lista vorbitorilor. Alături de o vârstă unitară de pensionare, propunerea de uniune fiscală necesită armonizarea cotelor de TVA și a politicilor salariale. Acesta constituie un pas înspre guvernanta economică și reprezintă o imixtiune majoră în suveranitatea fiscală a statelor membre. Această situație este cu atât mai gravă cu cât Parlamentul European nu va avea nimic de spus în legătură cu această problemă și există posibilitatea de a se recurge la articolul 136 din Tratatul de la Lisabona. Dna Merkel și dl Sarkozy își vor putea impune propunerile, în pofda opoziției celorlalte țări din zona euro.

În legătură cu consolidarea pachetului de salvare, este evident că speculatorii vor continua să poată exercita presiuni asupra țărilor afectate din zona euro fără să suporte niciunul dintre riscurile aferente. Dacă există o criză se va pune la dispoziție pachetul de salvare. Profiturile vor fi privatizate, iar pierderile vor fi socializate și vor circula prin întreaga zonă euro. Dle Barroso, ați spus că creșterea economică trebuie distribuită mai onest. Aș dori să vă întreb: Care este situația cu datoriile financiare? Pachetul de salvare va avea ca rezultat distribuirea și mai inechitabilă a poverii. Suplimentar, el va genera probleme sociale și va pune în joc în mod deliberat prosperitatea contribuabilului.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei.* – *(PT)* Dnă președintă, au fost câteva întrebări specifice despre Portugalia cărora le voi răspunde. Dacă Portugalia va recurge sau nu la Fondul european de stabilitate financiară (EFSF) este hotărârea autorităților portugheze. Este hotărârea suverană a Portugaliei, deoarece are de a face cu datoria suverană. Ceea ce vă pot spune este că recurgerea la ajutorul FESF și al Fondului Monetar Internațional a fost considerată a fi ultima soluție: *ultima ratio*. Este evident faptul că, dacă o țară poate evita să recurgă la acest mecanism, ar trebui să facă acest lucru, deoarece recurgerea la aceste fonduri de salvare este asociată cu costuri, și nu doar în ceea ce privește reputația. De aceea, orice țară ar trebui să evite această opțiune în măsura posibilului. Totuși, aș repeta că reprezintă hotărârea autorităților naționale dacă recurg sau nu la fondul de salvare, sau dacă solicită cel puțin activarea lui.

În al doilea rând, în ceea ce privește ceea ce mi-ar place să văd în FESF, nu este o problemă de gusturi, ci una de politică: în Comisie lucrăm activ cu statele membre, în special cele din zona euro, pentru a consolida capacitatea de împrumut a FESF în scopul de a extinde domeniul activităților sale, inclusiv o mai mare flexibilitate. Unele dintre aceste probleme sunt foarte sensibile din punctul de vedere al piețelor, astfel că nu ar fi prudent din partea

mea să anunțăm intenții care nu sunt definitive, dar este vorba despre o activitate în desfășurare în zona euro. Mai mult, după cum știți, în studiul anual privind creșterea economică, Comisia și-a prezentat în mod clar propunerea ei de consolidare a FESF și de lărgire a activităților lui.

Cu privire la oportunitatea sau posibilitatea de a modifica această politică, vă spun acum că nu poate fi modificată în ceea ce privește țările cele mai vulnerabile. Ar fi un gest total iresponsabil ca țările cu un nivel așa de ridicat de îndatorare publică și privată să-și atenueze în acest moment eforturile lor de consolidare bugetară și reformele structurale. Când o țară are un grad de îndatorare atât de mare, este necesar să se refacă încrederea piețelor, deoarece în caz contrar situația ei economică devine imposibil de susținut. De aceea, dacă dorim să ajutăm țările care în momentul de față sunt cele mai vulnerabile, nu trebuie să le oferim miraje sau ceva nerealist: dimpotrivă, trebuie să sprijinim orice efort inteligent pe care l-ar putea face pentru consolidarea bugetară și reforme structurale. Este singura cale de a obține încrederea piețelor. În mod firesc, acesta nu este doar efortul unei țări izolate, ci necesită un efort comun din partea zonei euro. Acesta este procesul care are loc, în mod evident, cu nivele diferite de contribuție din partea diferitelor țări implicate.

Ceea ce vă pot spune este că Comisia a făcut tot ceea ce îi stă în putere pentru a sugera obiective mai ambițioase. După cum știu însă stimații deputați, Comisia face sugestii dar, în final, hotărârea aparține statelor membre, în special celor din zona euro, mai ales în ceea ce privește aspectele care sunt de strictă competență națională, cum ar fi cele care nu sunt stipulate în tratat, precum FESF.

, *președinte al Comisiei.* –(FR) În orice caz, aș dori să spun întregului Parlament că multe dintre criticile pe care le-am auzit astăzi aici, chiar dacă cele mai multe dintre ele se referă la abordarea generală a Comisiei, au fost adresate, dacă am înțeles corect, anumitor guverne sau anumitor state membre. Drept urmare, nu-mi revine mie sarcina de a vorbi în numele lor.

Ceea ce trebuie să spun este că Comisia a prezentat un pachet de propuneri pentru guvernarea economică. Am împins la extrem ambițiile guvernelor noastre. Chiar iar și în cazul pachetului de guvernare pe care l-am prezentat împreună cu colegul meu, dl Rehn, statele membre nu au dorit să accepte nivelul inițial de ambiție al obiectivelor. Acesta este adevărul, am prezentat propuneri legislative.

Ceea ce a rezultat este o idee nouă, și anume, pactul de competitivitate pe care încercăm - și aici aș dori să fiu foarte deschis și să-mi arăt respectul față de Parlament - să-l integrăm cât putem mai bine în abordarea comunitară.

V-am relatat cu transparență totală eforturile Comisiei de a face ca această idee referitoare la impactul competitivității să fie utilă și să creeze valoare adăugată, fie în ceea ce privește creșterea economică și locurile de muncă, care, după cum am spus, rămân o prioritate pentru Comisie, sau legat de consolidarea sistemului de guvernare. Nu este necesar desigur să i se amintească Comisiei de rolul ei de garant al Tratatului. Am demonstrat aceasta în mod consecvent, fie că a fost în legătură cu problemele pieței interne, competiției sau a nediscriminării. Vă pot garanta încă o dată că Comisia nu ar ezita să recurgă la toate mijloacele aflate la dispoziția ei dacă am crede că vreunul dintre principiile și normele Tratatului ar fi compromise prin deciziile luate de Consiliul European sau de orice altă instituție.

De aceea munca pe care o facem este una pe termen lung și este desigur o muncă pe care o facem cu simț de răspundere. În mod evident aceasta este o perioadă foarte delicată pentru noi, după cum știți, o perioadă în care primul lucru înspre care se îndreaptă atenția guvernelor în fiecare dimineață este amplexarea datorilor lor publice.

Din acest motiv contează ceea ce spunem. Speranțele pe care le creăm sunt importante. Din acest motiv, Comisia are față de sine obligația de a avea obiective ambițioase și totodată de a fi responsabilă în propunerile pe care le face, știind că ele au cel puțin o șansă de realizare, nefiind doar un mesaj publicitar urmat de sentimentul de dezamăgire. Vreau să evit acest lucru și Comisia trebuie să-l evite. Trebuie să evităm dezamăgirea, sau pur și simplu divizarea, atât în cadrul zonei euro, cât și la nivelul întregii Uniuni Europene.

De aceea vă pot asigura că Comisia își va păstra ambițiile la un nivel ridicat. În momentul de față Comisia spune tuturor guvernelor că Parlamentul trebuie să fie implicat în acest pact de competitivitate. În momentul de față, Comisia spune guvernelor că ea trebuie să-și păstreze un rol central în acest pact de competitivitate, nu din loialitate instituțională, nu din egotism instituțional, ci pentru că sunt de părere și nu mai trebuie să o spun că Comisia, împreună cu abordarea comunitară, constituie o garanție dacă dorim să evităm divizarea între zona euro și restul Europei. Ele constituie garanția dacă dorim să evităm atacurile la integritatea pieței unice sau dacă dorim să evităm punerea sub semnul întrebării a altor mecanisme, cum ar fi Pactul de stabilitate și de creștere. Ele constituie cu adevărat garanția că vom rămâne europeni în cadrul Uniunii Europene cu solidaritate europeană.

Din acest motiv am fost foarte direct și foarte deschis. Comisia își desfășoară activitatea în condiții de transparență deplină, într-un mod constructiv desigur, încercând să salveze o idee care, dacă este bine prezentată și aplicată în cadrul abordării comunitare, ar putea aduce valoare adăugată eforturilor noastre pe calea guvernării, contrar celor spuse de către unii dintre dumneavoastră. Într-adevăr, eforturile intensificate ale guvernelor noastre, eforturi de realizare a coordonării economice și politice, au fost întotdeauna parte a abordării generale a Comisiei și a majorității membrilor acestui Parlament.

Ni se deschide astfel o oportunitate. Dacă șefii de state și de guverne doresc acum să se implice în coordonarea politicilor economice și chiar în anumite domenii care până acum erau considerate a fi doar de competență națională, cred că acest lucru ar trebui salutat în măsura în care aduce valoare adăugată creșterii economice și ocupării forței de muncă și în măsura în care respectă sistemele comunitare de guvernare. Iată ce este în joc.

Sunt de părere că dezbateră a fost foarte folositoare din acest punct de vedere. În plus, cred că mesajul pornit de la acest Parlament a ajuns la Consiliul European. Dl Președinte Buzek l-a transmis când a fost ultima dată la Consiliul European. Consider că în problemele esențiale, atât Comisia cât și Parlamentul vor acționa ferm pentru apărarea abordării comunitare, cu convingerea că aceasta constituie singura cale pentru Europa de a atinge obiectivele pe care ni le-am stabilit în zona euro, pentru stabilitatea și de asemenea pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă în uniune.

PREZIDEAZĂ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

Președinta. — Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Drama care se petrece sub privirile noastre devine dureros de repetitivă, dezvăluind esența acestei Uniuni Europene: cine dictează, de fapt, regulile și în numele căror grupuri de interese. Din această dramă, ca de obicei, nu lipsesc personajele principale, cele secundare și simplii figuranți. Așa-numitul „pact de competitivitate”, care a fost elaborat de Germania și Franța ca o impunere infamă față de toate celelalte țări ale zonei euro și a cărei existență a fost, inițial, negată de creatorii săi, este acum prezentat și sprijinit în Parlamentul European de președintele Comisiei Europene, dl Barroso. Aceasta după ce, cu câteva săptămâni în urmă, președintele Barroso a criticat-o pe dna cancelar Merkel pentru nerecunoașterea rolului Comisiei. Acum, este clar care este, până la urmă, rolul Comisiei și al președintelui acesteia. Pactul mai sus menționat, pe care președintele Barroso ne spune să nu-l separăm de obiectivul ocupării forței de muncă și al creșterii economice, este o veritabilă cruciadă revanșardă împotriva drepturilor sociale și de muncă, prin atacuri asupra salariilor, printr-o creștere a vârstei de pensionare, prin tentative de a distruge negocierea colectivă și prin reducerea drepturilor sociale. Este, de asemenea, o tentativă de a impune o adevărată sentință de dependență economică, în stil colonial, unor țări precum Portugalia.

14. Raportul de țară pentru 2010 privind Turcia (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarațiile Comisiei și Consiliului privind raportul de țară pe 2010 privind Turcia.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului. – (HU)* Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să spun că mă bucur foarte mult de interesul de care ați dat dovadă în ceea ce privește extinderea. Chiar dacă atât statele membre, cât și țările candidate se confruntă cu provocări vizibile, cred că procesul de extindere trebuie să fie continuu și consecvent, bazându-se pe performanța înregistrată. Pentru a realiza acest lucru, ambele părți trebuie să rămână implicate. Cunoscând activitățile Parlamentului European, este clar că acesta este forul în care toți participanții sunt conștienți de importanța relațiilor noastre cu Turcia.

Este vorba de relații de lungă durată, care devin și mai puternice datorită statutului de candidat al acestei țări. În același timp, Turcia este și un actor regional important, având un rol crucial într-o serie de domenii importante, cum ar fi securitatea energetică și securitatea regională, precum și promovarea dialogului între civilizații. Între timp, evenimentele internaționale dramatice care au loc în imediata noastră vecinătate evidențiază și mai mult importanța pe care o are Turcia în domeniile mai sus menționate. Negocierile de aderare cu țara se desfășoară în conformitate cu concluziile relevante ale Consiliului European și ale Consiliului, precum și în conformitate cu cadrul de negociere. În ciuda negocierilor, care se află într-un stadiu avansat și devin, totodată, din ce în ce mai complexe, Președinția ungară se angajează să facă progrese cu privire la toate capitolele în care este posibil un progres. Activitățile sunt chiar acum în curs de desfășurare, concentrându-se în principal asupra capitolului opt - politica din domeniul concurenței.

Am încredere că partenerii noștri din Turcia își vor continua eforturile și că vom avea în curând posibilitatea de a vedea rezultate. În concluziile sale adoptate în luna decembrie a anului trecut, Consiliul a salutat angajamentul continuu al Turciei la procesul de negocieri, precum și programul său de reformă politică. Pachetul de reforme constituționale adoptat de către Turcia în 2010 reprezintă un alt pas important în direcția cea bună, deoarece acest pachet include o serie de priorități ale parteneriatului de aderare în domeniul justiției, al drepturilor fundamentale și al administrației publice. Cea mai importantă sarcină în acest

moment este garantarea punerii în aplicare a reformelor în conformitate cu normele europene și prin intermediul unor consultări care să implice o arie cât mai largă de participanți, și anume toate partidele politice și organizațiile societății civile.

Importanța continuării eforturilor depuse pentru îndeplinirea criteriilor politice este și rămâne clară. Va fi nevoie de eforturi serioase în multe domenii, după cum s-a subliniat în concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010, în proiectul de rezoluție a Parlamentului European și în raportul de țară din 2010 al Comisiei.

Permiteți-mi să evidențiez câteva dintre aceste domenii. Turcia trebuie să amelioreze în continuare respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în special libertatea de exprimare și libertatea religioasă, atât în legislație, cât și în practică. De asemenea, vor trebui depuse eforturi suplimentare pentru a garanta respectarea pe deplin a criteriilor de la Copenhaga, printre altele cele referitoare la drepturile de proprietate, drepturile sindicale, drepturile persoanelor care aparțin minorităților, drepturile femeii și ale copilului, lupta împotriva discriminării, egalitatea de gen și lupta împotriva torturii și a tratamentului inuman.

În ceea ce privește libertatea de exprimare, zonele problematice includ restricția libertății presei, protecția insuficientă a drepturilor jurnaliștilor, precum și interzicerile frecvente și pe scară largă a site-urilor de internet, care sunt evidențiate și în proiectul de rezoluție a Parlamentului European. Permiteți-mi să mă refer acum la evenimentele din ultimele zile. În data de 3 martie, poliția din Turcia a arestat o serie de jurnaliști. Trebuie să monitorizăm cu atenție acest caz și să le reamintim în mod constant autorităților turcești de importanța afirmării continue a libertăților.

Referitor la libertatea religioasă, Turcia trebuie să furnizeze atât condițiile legislative, cât și condițiile practice pentru exercitarea acesteia. Pentru a garanta pluralismul religios în conformitate cu normele europene, este necesară o soluție juridică cuprinzătoare. În mod similar, președinția este îngrijorată de numărul mare de reportaje despre tortură și tratamente inumane și, în mod specific, abuzuri comise în afara centrelor oficiale de detenție. În vederea prevenirii încălcării drepturilor omului, implementarea strictă a documentului privind activitățile și competențelor poliției, astfel cum a fost modificat în anul 2007, trebuie să fie monitorizată. După cum subliniază proiectul de rezoluție a Parlamentului European, afirmarea Protocolului opțional la Convenția ONU împotriva torturii și a luptei împotriva impunității reprezintă etape esențiale în acest sens.

În ceea ce privește relațiile turco-kurde și problema teritoriilor de sud-est, sperăm că punerea în aplicare și continuarea procesului de deschidere democratică vor da în curând rezultatele așteptate și vor putea determina în cele din urmă dezvoltarea economică, socială și culturală a regiunii. Permiteți-mi, de asemenea, să reamintesc că Consiliul condamnă ferm actele de terorism comise pe teritoriul Turciei. De asemenea, trebuie subliniat faptul că Partidul Muncitoresc Kurd se află încă pe lista UE a grupurilor teroriste.

Trecând la relațiile dintre UE și Turcia, constat cu părere de rău că, deși i s-a solicitat în repetate rânduri, Turcia refuză în continuare să își îndeplinească obligațiile cu privire la punerea în aplicare deplină și nediscriminatorie a protocolului adițional la Acordul său de asociere. Este o problemă centrală și, prin urmare, Consiliul își menține măsurile din 2006, care, pe de altă parte, au în mod clar un impact asupra ritmului negocierilor de aderare, după cum știm cu toții.

Consiliul continuă să monitorizeze cu atenție și să revizuiască orice realizări obținute. În mod similar, nu s-a înregistrat niciun progres în normalizarea relațiilor dintre Turcia și Cipru. Consiliul se așteaptă ca Turcia să sprijine în mod activ negocierile în curs de desfășurare sub auspiciile ONU pentru soluționarea justă, cuprinzătoare și fezabilă a problemei Ciprului, în conformitate cu rezoluțiile corespunzătoare ale Consiliului de Securitate al ONU și respectând principiile fundamentale care reprezintă bazele UE. Angajamentul și contribuția Turciei sunt într-adevăr esențiale pentru o astfel de soluționare globală.

Mai mult decât atât, aș dori să subliniez că Turcia trebuie să dea dovadă de un angajament clar în ceea ce privește relațiile de bună vecinătate și soluționarea pașnică a conflictelor. Turcia este o importantă țară de origine și de tranzit pentru imigrația ilegală către UE și, din acest motiv, salutăm faptul că negocierile pentru un acord de readmisie între UE și Turcia au fost încheiate. Consiliul așteaptă cu interes semnarea cât mai rapidă a acordului și punerea în aplicare cu succes a acestuia. Cunoaștem cu toții faptul că aceasta s-a întâmplat la ultimul Consiliu Justiție și Afaceri Interne, iar acum așteptăm ca Turcia să semneze tratatul. Până atunci, Consiliul subliniază încă o dată obligația de a pune în aplicare pe deplin și în mod corespunzător acordurile bilaterale de readmisie existente.

În legătură cu uniunea vamală dintre UE și Turcia, aș dori să punctez că este timpul ca Turcia să își asume în sfârșit nenumăratele angajamente pe care nu a reușit să le îndeplinească până acum. Acestea includ barierele tehnice și administrative în calea comerțului, cerințele de înregistrare, licențele de import, ajutoarele de stat, afirmarea drepturilor de proprietate intelectuală și alte practici și dispoziții discriminatorii. Toate acestea sunt probleme care trebuie urgent rezolvate. În plus, Turcia trebuie să elimine toate restricțiile care afectează comerțul și transportul între statele membre ale UE și Turcia. Vă mulțumesc pentru răbdare și sunt dispusă să vă răspund la orice eventuale întrebări.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei* – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc Parlamentului și, în special, dnei Oomen-Ruijten, pentru raportul dumneaei referitor la Turcia. Această dezbatere și rezoluția dvs. vin într-un moment important pentru relațiile UE-Turcia, iar proiectul de rezoluție subliniază o serie de probleme de mare importanță pentru Comisie.

Comisia sprijină în continuare procesul de aderare a Turciei. Procesul de extindere încurajează reforma politică și economică în țară. Relația UE-Turcia este puternică. Turcia are nevoie de Uniunea Europeană și Uniunea Europeană are nevoie de Turcia - acest echilibru nu s-a schimbat. Uniunea Europeană este și va rămâne un jucător-cheie pentru Turcia.

Relația se bazează pe integrarea economică aprofundată: 40 % din comerțul exterior al Turciei se îndreaptă către UE și 80 % din investițiile străine directe în Turcia provin din UE. Uniunea Europeană contribuie eficient la modernizarea Turciei prin transferuri de tehnologie, participarea Turciei la programe de educație și cercetare, precum și prin sprijinul financiar de pre-aderare.

În același timp, negocierile de aderare au devenit mai lente. În plus, capitolele de negociere pe care Turcia poate urmări să le deschidă în condițiile actuale necesită reforme și ajustări semnificative. În acest context, salut cu atât mai mult progresele realizate recent, în special în ceea ce privește capitolul concurenței. Sunt convins că vom putea deschide în curând acest capitol, cu condiția ca Turcia să îndeplinească ultimele condiții rămase.

Evident că problema Ciprului influențează negocierile. Evoluțiile pozitive privind punerea în aplicare a protocolului adițional la Acordul de la Ankara sau privind discuțiile de conciliere ar avea un impact pozitiv asupra negocierilor de aderare.

Permiteți-mi să discut acum despre reformele din Turcia. Salut reforma constituțională de anul trecut și modificările legislative ulterioare aduse ca un pas în direcția cea bună. Este importantă existența unor legi corecte. Însă doar o punere în aplicare obiectivă și imparțială a noilor legi va asigura succesul reformelor constituționale. Turcia ar trebui să continue reforma constituțională. Procesul ar trebui să fie cât se poate de cuprinzător și transparent, cu participarea activă a diferitor partide politice, a societății civile, organizațiilor neguvernamentale și publicului larg.

Comisia urmărește cu îngrijorare recente acțiuni împotriva jurnaliștilor. Independența și libertatea presei sunt de maximă importanță pentru democrație. În raportul său de țară pentru 2010, Comisia a subliniat deja numărul mare de cauze în justiție împotriva jurnaliștilor și presiunile nepotrivite exercitate asupra mass-media, care subminează, în practică, acest drept fundamental. Libertatea presei implică disponibilitatea de a asculta și, mai important, de a tolera dezacordul și diferențele de opinie. Libertatea presei înseamnă garantarea unui spațiu public pentru dezbateră liberă, inclusiv pe internet. Proiectul de rezoluție a Parlamentului European subliniază pe bună dreptate aceste aspecte.

În ceea ce privește dreptul la libertatea religioasă, salutăm inițiativele luate în favoarea comunităților religioase nemusulmane din Turcia. Totuși, abordarea problemelor non-musulmanilor și ale elevilor necesită eforturi suplimentare și sistematice.

Permiteți-mi să trec la problema migrației. În urmă cu două săptămâni, Consiliul a aprobat acordul de readmisie UE-Turcia. Acest acord este în avantajul statelor membre ale UE, Turcia fiind o țară importantă de tranzit pentru fluxurile de migrație către UE. Evoluția privind acordul de readmisie deschide, de asemenea, pentru prima dată, perspective noi și concrete pentru continuarea cooperării cu Turcia în domeniul politicilor vizelor și migrației, cu scopul de a îmbunătăți mobilitatea și contactul în rândul cetățenilor și a întreprinderilor noastre.

Turcia și Uniunea Europeană au un interes comun de a coopera strâns în acest domeniu. Există multe motive întemeiate pentru a le oferi cetățenilor, oamenilor de afaceri și studenților turci posibilitatea de a călători în Europa: familiarizarea în continuare cu standardele europene; consolidarea comerțului UE-Turcia, atât în beneficiul Uniunii Europene, cât și în cel al întreprinderilor turcești, precum și impulsionarea atât de necesară a cooperării noastre cu Turcia. Dnă președintă, vă asigur că Parlamentul European va fi foarte implicat atât în ceea ce privește acordul de readmisie, cât și în ceea ce privește dialogul referitor la vize, în conformitate cu cerințele Tratatului.

Relațiile cu Turcia trebuie, de asemenea, să fie privite într-un context mai larg. Politica externă activă a Turciei are potențialul de a fi un atu puternic pentru Uniunea Europeană, cu condiția ca aceasta să fie dezvoltată în cadrul procesului de aderare al Turciei la UE. Uniunea Europeană este pregătită să intensifice dialogul pe care îl poartă cu Turcia pe probleme de politică externă de interes comun.

Dacă vorbim astăzi despre Turcia, nu putem ignora evoluțiile majore din regiunea extinsă. Evenimentele din Tunisia și Egipt au scos în evidență stabilitatea, prosperitatea și democrația Turciei. Cetățenii din aceste țări văd Turcia la fel cum văd Uniunea Europeană, ca pe exemple

demne de urmat. Văd cum Turcia pledează pentru standardele și valorile pentru care luptă și ei și care sunt asociate cu Europa.

Să clarificăm lucrurile: deși este un exemplu pentru alții, Turciei îi mai rămân multe de făcut. Multe dintre provocările care o așteaptă sunt prezentate în raport. Aceasta este ocazia Turciei de a se apropia și mai mult de punerea în aplicare pe deplin a criteriilor politice ale Uniunii Europene. Guvernul are o responsabilitate foarte importantă de a menține o astfel de poziție privilegiată și de a oferi un exemplu în beneficiul propriilor cetățeni, dar și al regiunii în ansamblul său.

Ria Oomen-Ruijten, în numele Grupului PPE. – (NL) Dnă președintă, dnă Györi, dle comisar, doamnelor și domnilor, această dezbatere și raportul privind Turcia vin cu trei luni înainte de alegerile parlamentare din Turcia. Mai mult decât în anii precedenți, am făcut, așadar, tot ceea ce am putut pentru a mă asigura că tonul raportului va fi foarte obiectiv și constructiv. Cele 22 de amendamente de compromis pentru votul din cadrul Comisiei pentru afaceri externe dovedesc acest lucru. Pe baza evoluțiilor de anul trecut, noi, în calitate de Parlament European, dorim să ne stabilim prioritățile, priorități pentru noul parlament turc și pentru următorul guvern. Cred că este vorba despre șase priorități.

În primul rând, o mare responsabilitate se află pe umerii guvernului și ai opoziției, și anume căutarea unui compromis și a unui consens pentru continuarea reformelor. Atât opoziția, cât și guvernul, au indicat că doresc o reformă completă a constituției și mă aștept ca acest lucru să se întâmple.

În al doilea rând, mecanismele de verificare și control reprezintă baza oricărui sistem democratic. Consolidarea unei justiții independente și imparțiale, a rolului de supraveghere al Parlamentului și, în special, a libertății presei și a libertății de exprimare necesită măsuri suplimentare. Mă îngrijorează în mod deosebit libertatea presei, dar voi reveni la aceasta.

În al treilea rând, drepturile minorităților. Doresc să felicit Turcia pentru măsurile simbolice pe care le-a luat și pentru dialogul pe care guvernul l-a căutat în mod explicit. Cu toate acestea, dialogul nu este suficient. Oamenii din sud-estul țării, elevii, minoritățile creștine, se așteaptă la ceva concret. În special declarația referitoare la Mor Gabriel dovedește că încă mai sunt multe de făcut și bănuiesc că ar fi dăunător pentru guvernul turc dacă acest caz ar trebui să fie, din nou, soluționat de către Curtea de Justiție. De aceea, trebuie să se ia măsuri pentru deschiderea democratică.

În al patrulea rând, drepturile femeii. S-au făcut multe în ultimul an, însă legile nu sunt de ajuns. Am vizitat adăposturi pentru femei. Am vorbit cu organizații turce pentru femei. Este clar că atât guvernul turc, cât și parlamentul au depus eforturi, la nivel național și local, însă lucrurile par să se blocheze atunci când se ajunge la poliție și în instanțele de judecată. Aceasta trebuie să se schimbe. Legile sunt toate foarte bune, însă punerea în aplicare este, de asemenea, importantă. Astăzi, cu ocazia aniversării centenarului Zilei Internaționale a Femeii, aș dori încă o dată să mă exprim în favoarea unei mai bune reprezentări a femeilor în parlamentul turc. Lucrurile trebuie să se schimbe în această privință în viitoarele alegeri.

În al cincilea rând, protocolul de la Ankara este vital, după părerea mea. Aici, responsabilitatea îi revine Turciei. Mai ales aici se găsește sursa blocajelor în capitolele de negociere: permiteți-mi să repet acest lucru.

În al șaselea rând, politica externă. Noi, europenii, încurajăm Turcia să joace un rol activ în regiune. Acestea fiind spuse, aș vrea să subliniez că Turcia va putea să joace un rol de punte în această privință numai atâta timp cât pilonul punții respective va rămâne ferm

ancorat pe partea europeană a Bosforului. Și în această privință, dna Ashton va trebui să încerce o coordonare foarte activă cu Turcia, mai activă decât până acum. Menționez că acestea nu sunt doar prioritățile mele. Toate punctele pe care le-am semnalat au fost discutate și în societatea turcă. Acum depinde de politicieni să transforme această dezbatere în consens și compromis.

Pe scurt, încă două motive de îngrijorare. Suntem alarmați de anunțul PKK conform căruia acesta dorește încheierea armistițiului. Dl comisar a vorbit despre asta. Libertatea presei: vinerea trecută, am primit o scrisoare deschisă. Permiteți-mi să repet că oricine restrânge libertatea de exprimare într-o anumită țară lansează un atac față de cultura țării respective. Dezbaterea liberă și tolerantă este de o importanță capitală pentru orice țară.

Richard Howitt, în numele Grupului S&D. – Dnă președintă, consolidarea democrației și a respectului pentru drepturile omului în Turcia, care ar trebui să conducă la statutul de membru cu drepturi depline al Uniunii noastre Europene, devine și mai importantă în contextul crizei cu care se confruntă țările arabe și cele din Orientul Mijlociu chiar dincolo de granițele Europei. Ar trebui să salutăm faptul că procesul de reformă din Turcia a fost impulsionat din nou și, recunoscând controversele de la ultimul referendum din septembrie, să pledăm pentru transformarea acestui impuls într-o platformă pentru reforma constituțională fundamentală, cu sprijinul, în viitor, al tuturor părților.

Susțin călduros munca dlui comisar Füle în acest sens și cuvintele sale lipsite de compromisuri din această după-amiază cu privire la libertatea de exprimare, în special pentru că, împreună cu colegii mei, reprezentanți europeni, am fost împiedicați chiar luna trecută să acționăm în calitate de observatori juridici în cauzele KCK din cadrul instanței de la Diyarbakir. Însă fac, de asemenea, apel la dl comisar să realizeze progrese în problema vizelor, în special pentru oamenii de afaceri, precum și în determinarea Turciei să-și țină promisiunile în ceea ce privește proiectul de lege privind sindicatele.

Grupul nostru social-democrat consideră că discuțiile de aderare sunt amenințate, nu de un accident de tren, ci de moartea prin strangulare. Nu s-a mai deschis niciun capitol nou de opt luni, cea mai lungă perioadă de la prima lansare a negocierilor. Vom vota mâine pentru deschiderea capitolelor privind drepturile fundamentale și sistemul judiciar, precum și asupra politicii externe și de securitate, nu pentru că vrem să fim slabi în aceste domenii, ci pentru că vrem să fim puternici. Nu procedăm astfel pentru că dorim să afectăm presiunea exercitată asupra tuturor părților pentru a obține o reconciliere privind insula Cipru.

La fel cum este nevoie de un impuls în procesul de reformă pentru Turcia, este nevoie de un impuls și în negocierile de aderare cu Uniunea Europeană.

Alexander Graf Lambsdorff, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă, dl Füle tocmai a spus foarte clar că Turcia și Uniunea Europeană au nevoie una de cealaltă. Suntem vecini importanți, suntem aliați în NATO, iar multe persoane de origine turcă locuiesc în state membre ale Uniunii Europene. Trebuie să dăm dovadă de respect reciproc. Sprijin ferm facilitarea eliberării vizelor pentru oamenii de afaceri și pentru studenți, așa cum ați spus-o și dvs. Sunt, de asemenea, în favoarea integrării mult mai strânse a Turciei în structurile politicii comune de securitate și apărare. Aș dori să văd că Cipru pune un capăt blocadei sale din această regiune. Când privim înspre Africa de Nord, este evident că Turcia reprezintă un model pentru multe țări din regiune. Toate aceste lucruri sunt foarte bune.

Însă apoi ajungem la procesul de aderare și descoperim că multe capitole sunt blocate. Este extrem de dificil să deschidem capitole noi. Au mai rămas doar trei capitole, iar capitolul

privind concurența se află aproape în stadiul de a fi deschis. Ce se va întâmpla când se vor deschide ultimele capitole? Nu vor mai avea Turcia și Uniunea Europeană nimic să-și spună? Cu siguranță nu se poate întâmpla așa ceva! Prin urmare, trebuie să ne gândim foarte atent cum să progresăm cu procesul de aderare și dacă putem sau nu să păstrăm procedura actuală, care implică faptul că Parlamentul va comenta asupra raportului de țară al Comisiei prin intermediul unei rezoluții.

Raportul nostru pentru 2010 este foarte critic, dar, în același timp, constructiv. Se concentrează asupra drepturilor fundamentale, care sunt evidente, în special pentru liberali: libertatea presei, libertatea de exprimare și de întrunire, demonstrațiile studentești, drepturile sindicale și libertatea religioasă. De ani de zile solicităm îmbunătățiri în ceea ce privește libertatea religioasă, însă mult prea puține progrese au fost realizate. Arestarea lui Ahmet Şık și Nedim Şener și intervenția în activitatea fundațiilor politice din Turcia reprezintă neîngrijorează în mod deosebit. Acest lucru este acoperit de primul criteriu de la Copenhaga. Este o problemă principală, fiind criteriul politic. Dacă Turcia nu poate progresa cu constituția sa democratică internă, cred că ne vom confrunta în continuare cu probleme serioase în anumite domenii, în afară de impasul din cadrul Consiliului.

În termeni diplomatici, avem nevoie de Turcia și Turcia are nevoie de noi. În termeni democratici, în Turcia mai rămân încă multe de făcut.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, aș dori să profit de această ocazie pentru a-i mulțumi dnei Oomen-Ruijten pentru munca pe care a depus-o în vederea furnizării unei documentații riguros detaliate și a elaborării în bună-credință a unui raport care are scopul de a transmite mesaje politice clare, în special în ajunul alegerilor legislative din Turcia, iar eu susțin această muncă.

Acest raport – spre deosebire de dvs., dnă ministru, dar este de înțeles – subliniază libertatea de exprimare și libertatea mass-media. Din păcate, acest lucru este în mod evident foarte necesar, iar evenimentele actuale ne transmit același mesaj prin arestările recente ale jurnaliștilor Nedim Şener și Ahmet Şık în contextul anchetelor Ergenekon și Sledgehammer. Am depus un amendament în acest sens și vă invit să sprijiniți aceste eforturi pentru a-i permite Parlamentului nostru să-și exercite cea mai mare vigoare posibilă pe acest subiect crucial al libertății presei, care afectează și problema independenței sistemului judiciar și elaborarea noii constituții.

Cu toate acestea, aș dori să vă pun următoarea întrebare politică: când constatăm asfixierea procesului de aderare și blocajul capitolului care sunt decisive pentru progresul în domeniul libertăților fundamentale, al independenței sistemului judiciar și al noii constituții, nu observăm că decizia noastră și cea a Consiliului de a sancționa prin închiderea, și imposibilitatea de a deschide sau închide capitole reprezintă, astăzi, factori complet contraproductivi?

Nu este deloc logic ca Uniunea Europeană să se priveze de unul dintre principalele levieri de acțiune în Turcia, și anume de negocieri – în special cele referitoare la capitolele 22, 23 și 24 – și aș dori să solicit Consiliului să examineze din nou această situație, deoarece, în mod evident, se pare astăzi că procesul de aderare a fost luat ostatic prin intermediul acestor sancțiuni, care, până la urmă, nu pot avea un efect decât în cazul în care procesul de aderare va fi continuat într-un ritm energic. Or, toată lumea poate vedea că acest lucru nu se întâmplă. Ne aflăm, așadar, într-o situație politică extrem de îngrijorătoare, într-un moment în care Turcia este considerată de către toate țările de la sud de Mediterană drept o sursă de inspirație pentru propria lor tranziție democratică.

Nu solicit luarea unei decizii cu privire la aderarea Turciei. Solicit ca deciziile pe care le luăm la toate nivelurile să fie absolut coerente cu fiabilitatea, credibilitatea, seriozitatea și loialitatea procesului nostru de negociere, care astăzi este pus sub semnul întrebării.

Geoffrey Van Orden, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, înțeleg că există viziuni diferite cu privire la aderarea Turciei, atât între, cât și în cadrul grupurilor politice din acest Parlament, inclusiv în grupul meu. Viziunea mea personală a fost întotdeauna foarte încurajatoare față de aspirațiile Turciei către Europa. Sigur că există preocupări, dar așa spune că, având în vedere turbulențele pe care le vedem acum în Africa de Nord și Orientul Mijlociu, și în contextul unei amenințări continue din partea terorismului islamist, nu a fost niciodată mai important pentru noi să transmitem un semnal pozitiv Turciei, și anume că este binevenită în clubul democrațiilor europene.

I-aș ruga, în special, pe prietenii noștri ciprioți și greci să renunțe la abordarea lor unilaterală cu privire la problema Ciprului, să fie mai imparțiali și să ajungă la un acord cuprinzător cu turcii, înainte să fie prea târziu. Criticăm Turcia pentru Protocolul adițional – am auzit din nou același lucru în această după-amiază din partea președinției în exercițiu – însă nu se menționează nimic despre nepunerea în aplicare a deciziei Consiliului UE din 26 aprilie 2004.

Turcia este un membru-cheie al Alianței Atlantice, o democrație cu un rol esențial la frontiera dintre Est și Vest și o țară care se schimbă rapid, cu o rată a creșterii care o plasează în rândul liderilor mondiali. Așadar, haideți să acționăm! Să nu pierdem Turcia în această etapă!

Takis Hadjigeorgiou, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dnă președintă, mă voi abține de la a comenta argumentele dlui Van Orden, în primul rând pentru că nu vreau să-mi folosesc timpul în acest fel și, în al doilea rând, pentru că dumnealui – și nu pentru prima dată – confundă făptașul cu victima în cazul Ciprului. Suntem în favoarea aderării Turciei, dacă aceasta este voința poporului său și cu condiția îndeplinirii tuturor criteriilor de aderare.

Pentru ca acest lucru să se întâmple, Turcia trebuie să găsească o soluție politică reală la problema kurdă și să elibereze sutele de primari și consilieri locali kurzi deținuți în închisorile sale, și trebuie să lucreze la instaurarea statului de drept, recunoașterea genocidului armean și rezolvarea problemelor cu Grecia, în special în Marea Egee.

Cu privire la Cipru, trebuie să înceteze să se ascundă în spatele a ceea ce s-a întâmplat în 2004. Suntem deja în 2011. Trebuie să redea de îndată orașul Famagusta locuitorilor săi – vorbim despre un oraș european cu o istorie europeană ce datează de mai multe mii de ani, un oraș care a fost abandonat timp de aproape patru decenii – și să înceapă retragerea imediată a trupelor sale de ocupație din Cipru.

În încheiere, aș dori să vă reamintesc de protestele ciprioților turci care, dle Van Orden, solicitau Turciei să le dea o mai mare putere de decizie în chestiunile care-i privesc. În schimb, Eroglu a cerut aducerea protestatarilor în fața instanței. Turcia trebuie să respecte dorințele ciprioților turci, permițând efectuarea unui recensământ în zona ocupată, punând un capăt colonizării și permițând ca numele orașelor și ale satelor să fie indicate pe hartă astfel cum au fost timp de mii de ani.

Nikolaos Salavrakos, în numele Grupului EFD. – (EL) Dnă președintă, doresc s-o felicit pe dna Oomen-Ruijten pentru textul pe care l-a prezentat, care oferă o imagine echilibrată și exactă a situației din Turcia. Apreciez, în special, poziția dlui Füle. Mesajul care reiese

din raportul dnei Oomen este că Turcia trebuie să-și îndeplinească în întregime obligațiile față de Uniunea Europeană dacă dorește să adere la Uniune. Dacă nu dorește să adere la Uniunea Europeană, ar trebui să spună acest lucru, deoarece, în cazul unei țări mari ca Turcia, sunt împotriva dezbaterii la nesfârșit a problemei și a discuțiilor desfășurate strict în termeni diplomatici. În orice caz, în ciuda mesajului clar al Europei față de Turcia, aceasta acționează într-un mod contradictoriu. Este ca și cum ar exista o problemă între conducerea politică și regimul militar. În același timp, aceasta când dă dovadă de bune intenții față de vecinii săi, când transformă Marea Egee într-un câmp de luptă, cu avioane și nave turcești care trec și încalcă zilnic granițele terestre și aeriene ale Greciei.

Respectăm Turcia și poporul turc, dar suntem de părere că este timpul ca Turcia să dea dovadă de puțin respect pentru vecinii săi și pentru ideea europeană conținută în Tratatul de la Roma.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dnă președintă, vorbim aici despre Turcia, însă dl prim-ministru Erdoğan ar prefera mai degrabă o Uniune turco-arabă. Turcia este un bun prieten al dictatorului Ahmadinejad. Turcia nu mai dorește să fie o țară laică. Turcia continuă să ocupe nordul Ciprului și Turcia nu mai este un prieten al Israelului. În schimb, a optat pentru frăția musulmană a Hamasului. Turcia se concentrează din ce în ce mai mult asupra lumii islamice.

Doamnelor și domnilor, când vom termina, în sfârșit, cu această prefăcătorie? Europa nu vrea Turcia și Europa nu vrea islamul. Dl Sarkozy a spus-o deja. Dna Merkel a spus-o deja, iar majoritatea cetățenilor europeni nu doresc, nici ei, ca Turcia să devină membră a Uniunii Europene. Turcia s-a umilit ani de zile în schimbul banilor din partea Uniunii Europene și a promisiunii de aderare la UE. Însă o cultură islamică retrogradă nu are ce căuta în Europa. Dle prim-ministru Erdoğan, sunteți un bărbat adevărat sau doar un laș servil? Cât timp veți mai continua să umiliți poporul turc? Alegeți varianta onorabilă de a pleca și încetați să faceți acest lucru.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Dnă președintă, cei care sprijină aderarea Turciei la Uniunea Europeană, sau unii dintre ei în acest Parlament, simt datoria de a sprijini amendamentele împotriva Ciprului. Turcia rămâne fără capitole, iar procesul de aderare riscă să fie blocat. 14 capitole sunt înghețate, deoarece Turcia refuză cu încăpățănare să extindă Protocolul de la Ankara.

O încheiere cu succes a actualelor negocieri privind soluționarea ocupației Ciprului va face ca 14 capitole să devină, în mod automat, disponibile. Ban Ki-moon a îndemnat toți actorii internaționali să se concentreze asupra eforturilor pentru o astfel de soluționare. Votul în favoarea amendamentelor precum cel din 26 aprilie privind schimburile comerciale directe într-un Cipru divizat, deși ar fi inutil într-unul unit, încurajează intransigența și eșecul eforturilor de a găsi o soluție, perpetuând înghețarea capitolelor. Hărțuirea Ciprului nu va duce Turcia nicăieri.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Dnă președintă, cred că mâine va deveni clar că Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a căutat cel mai amplu consens posibil în Parlament, deoarece dorim să avem o abordare predominant omogenă în toate instituțiile Uniunii.

De ani de zile, acest proces de negociere a fost util pentru avansarea reformelor politice și economice în Turcia: cu contradicții, blocaje și progrese, dar, în general, a fost util. Acesta

ar putea fi acum momentul adevărului, după cum ne reamintesc schimbările care au loc în prezent în Marea Mediterană.

În intervenția sa recentă în fața Comisiei pentru afaceri externe, comisarul Füle a pledat pentru un nou realism care să evite o viziune strict de scurtă durată. Tocmai de acest nou realism avem nevoie în procesul de negociere cu Turcia: prudență maximă, dar și angajamentul și seriozitatea care sunt necesare pentru a evita încetinirea procesului și pierderea credibilității, precum și insinuările excesive; și pentru a spune clar și răspicat că acordurile și angajamentele trebuie respectate și că toate acestea necesită o abordare fermă din partea tuturor celor implicați.

Să sperăm că în următorul raport vom putea constata realizarea unui nou progres în acest proces de negociere.

Graham Watson (ALDE). – Dnă președintă, acțiunea oamenilor din țările islamice de astăzi este destul de similară cu înlăturarea de către poporul turc a dictaturii partidului unic în 1950. La fel ca și Turcia, Egiptul ar putea să descopere că răsturnarea statului profund este mult mai dificilă și, de aceea, cazul Ergenekon și alte investigații similare sunt atât de importante.

Liberalii din acest Parlament îi doresc dlui Erdoğan și guvernului său mult succes în crearea unei adevărate democrații și în ancorarea acesteia la clubul nostru european al națiunilor democratice. Uniunea vama a fost de mare succes, iar aderarea Turciei la Uniunea Europeană se poate bucura de același succes.

Regretăm stagnarea procesului de aderare și, deși Turcia trebuie să suporte o parte din vină, rea-credința anumitor state membre – după cum a dezvăluit WikiLeaks – este o rușine pentru Uniunea noastră. În ceea ce privește problema Turciei, dl Sarkozy nu vorbește în numele Europei mai mult decât o face în cazul Uniunii sale pentru Mediterana. Vizita sa la Ankara a fost incendiară și este păcat că creștin-democrații germani nu urmează sfatul lui Max Fischer și nu se uită în oglindă, pentru că AKP-ul de astăzi este imaginea în oglindă a CDU-ului german din 1950 – nu creștin-democrat, ci islamic-democrat – și acesta este fără îndoială motivul pentru care comisarul spune că înțelege și împărtășește frustrările Turciei.

Acest raport este sincer, prea sincer pentru unii. Turcia are multe de făcut, însă noi avem multe de pierdut dacă nu primim cu căldură și dacă nu lucrăm cu democrații islamice precum Turcia și Indonezia.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Dnă președintă, aș dori să o felicit pe dna raportoare pentru un raport interesant și echilibrat, deși am îndoielile mele cu privire la anumite aspecte. Nu știu, de exemplu, dacă ar trebui să se pună accentul pe creșterea implicării Turciei în Caucazul de Sud.

Aceasta este o regiune care necesită politici deosebit de delicate și de echilibrate. Trebuie însă spus că schimbarea de atitudine față de eforturile Turciei este ceea ce contează cel mai mult. Tot ceea ce rezultă din punerea în aplicare a Acordului de asociere, care este un bun vestitor al extinderii cooperării Turciei cu Uniunea Europeană, ar trebui să fie privit cu speranța că reprezintă o șansă pentru viitor și că porțile către Europa sunt deschise, inclusiv pentru Turcia.

Acest lucru ar trebui să fie spus astăzi foarte clar în acest Parlament, în special deoarece ne așteptăm la posibilitatea ca consultările și cooperarea privind evenimentele din Africa de

Nord să se dovedească a fi un aspect cheie al bunei cooperări cu Turcia. Obiectivul principal pe care trebuie să-l realizăm astăzi este, prin urmare, acela de a demonstra valoarea Turciei ca partener al UE în domeniul energetic și ca partener politic al UE în viitor.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL) . – (EL) Dnă președintă, recesiunea s-a agravat, dând un nou impuls luptei dintre centrele imperialiste de control al piețelor și al surselor de energie și canalele utilizate pentru transmiterea acestora.

Evenimentele din Libia și recenta descoperire de petrol în Marea Mediterană, incluzând conflictele astfel provocate, demonstrează acest lucru. În același timp, NATO și Uniunea Europeană își intensifică intervențiile în zonă. Turcia, pe de altă parte, încearcă să își îmbunătățească poziția strategică într-o zonă în care conflictul este răspândit, iar rezistența se întetește. Acestui scop i-a servit revizuirea recentă a Constituției, care a fost primită cu atât entuziasm de către Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii. În același timp, Turcia își continuă însă ocupația în nordul Ciprului, încălcările în Marea Egee, precum și încălcarea flagrantă a drepturilor fundamentale ale omului și a libertăților democratice. Lucrătorii din Turcia știu că nu au nimic bun de câștigat de la Uniunea Europeană, pentru că lucrătorii și oamenii sunt privați de drepturi fundamentale în Uniunea Europeană și pentru că Uniunea Europeană continuă, la fel ca și în trecut, să sprijine o serie de regimuri reacționare din zonă.

Lorenzo Fontana (EFD) . – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în cazul în care chestiunea Turciei ar fi fost un pur economică, cred că înțeleg că probabil nu ar fi fost nicio problemă. Însă există într-adevăr probleme serioase, deoarece chestiunea Turciei nu este, în mod evident, doar o chestiune economică.

Am dori să subliniem în special problema toleranței religioase, care, din păcate, nu există în Turcia, nu numai pentru că am putea menționa asasinarea unor preoți, inclusiv italieni, cum ar fi monseniorul Luigi Padovese și Don Andrea Santoro, dar și pentru că delegații turci din cadrul unei reuniuni recente a Consiliului Europei au votat, din păcate, împotriva unei propuneri de condamnare a atacurilor asupra creștinilor din întreaga lume.

Ni se pare de necrezut și ne întrebăm cum putem accepta o țară care nu consideră libertatea religioasă ca fiind o valoare fundamentală. Ne întrebăm, de asemenea, cum e posibil ca adjunctul dlui Erdoğan, dl Babacan, să fi declarat că Uniunea Europeană este un „club creștin”. La ce se aștepta? În plus, nu consideră că poate nu „clubul creștin european” este problema, ci lipsa de drepturi religioase din interiorul Turciei?

Andreas Mölzer (NI) . – (DE) Dnă președintă, dle Füle, există un proverb turc care spune că: „Oamenii se reflectă în acțiunile lor. Cuvintele nu înseamnă mult.” Cu toate acestea, susținătorii Turciei s-au lăsat înșelați de cuvinte frumoase, cuvinte goale. Raportul pentru 2010 privind progresele înregistrate este, în realitate, un raport de prezentare a lipsurilor. Acesta arată că Turcia este orice altceva decât pregătită să adere la Europa. Drepturile fundamentale există de multe ori doar pe hârtie și există restricții semnificative privind libertatea de exprimare. Acest lucru a fost confirmat de arestarea recentă a doi jurnaliști. Nu au existat schimbări în ceea ce privește discriminarea împotriva minorităților etnice și religioase, cum ar fi kurzii și creștinii. Prim-ministrul Erdoğan acuză în mod ipocrit țările europene de islamofobie, în ciuda faptului că musulmanii sunt liberi să-și practice religia aici, spre deosebire de creștinii din Turcia. Disputa privind exproprierea mănăstirii Mor Gabriel demonstrează încă o dată acest lucru. Deși declară exact opusul, guvernul Erdoğan continuă procesul de islamizare. Știm acest lucru.

Un sondaj recent arată modul în care turcii văd, de fapt, UE. Sunt pentru aderarea la UE, dar, în același timp, privesc europenii cu multă neîncredere. Ar trebui să întrerupem cât mai repede negocierile de aderare.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă Győri, dle Füle, comparațiile dvs. istorice nu pot fi mai eronate, dle Watson. Partidul Justiției și Dezvoltării (AKP) nu trebuie comparat cu partidul care, la sfârșitul erei naziste, a readus Germania la un guvern democratic și la statul de drept. Este de-a dreptul alarmant, în special fiindcă partidul german în cauză a fost în cooperare și în coaliție cu liberalii în perioada anilor 1950.

Sunt în favoarea unor relații puternice între Turcia și Uniunea Europeană. Turcia are o importanță strategică pentru noi, dar nu cu orice preț. În primul rând, nu putem aboli condițiile de aderare, inclusiv libertatea de exprimare, un sistem judiciar independent, drepturile minorităților și libertatea religioasă. Aceasta s-a clarificat în rapoartele Comisiei și în raportul dnei Oomen-Ruijten. În al doilea rând, nu trebuie să punem în pericol capacitatea de integrare a Uniunii Europene. Trebuie să găsim alte metode. În al treilea rând, Turcia este cea care trebuie să se asigure că acest proces nu este obstrucționat și care trebuie, de exemplu, să respecte în sfârșit promisiunile făcute în contextul Protocolului de la Ankara.

Turcia este în poziția de a face clar faptul că integrarea în cadrul Uniunii Europene este posibilă. Însă atunci când dl Erdoğan afirmă într-un discurs în Germania că turcii cu cetățenie germană trebuie să fie loiali în primul rând Turciei, avem o problemă serioasă în ceea ce privește integrarea. Aceasta este expresia unui mod de gândire specific, fiind, de asemenea, un mijloc de formare a acestuia.

De aceea, sunt de părere că Turcia nu este încă pregătită. Cu toate acestea, am invitat Turcia să colaboreze în mod constructiv cu noi în contextul acordului Berlin Plus și în alte domenii, cu scopul de a crea legături mai strânse. Exemplul Mor Gabriel este inclus în această chestiune.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Graham Watson (ALDE). – (DE) Dnă președintă, aproximativ două sau trei milioane de germani și britanici trăiesc în sudul Spaniei, dle Brok. Ce ar spune acești oameni dacă guvernul spaniol le-ar impune ca copiii lor să învețe limba spaniolă înainte de a învăța limba germană sau engleză? Bineînțeles că s-ar opune. Nu poți pur și simplu să spui, în Germania, că oamenii trebuie să învețe mai întâi limba germană. Sigur că aceștia ar trebui să învețe ambele limbi, însă Germania are încă un drum lung de parcurs pentru a ajunge la o adevărată politică de integrare.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle Watson, sigur că pentru persoanele care trăiesc în Germania și intenționează să se întoarcă în țara lor de origine, prima limbă va fi cea maternă. Cu toate acestea, persoanele care doresc să preia cetățenia germană și să rămână permanent în Germania trebuie să învețe mai întâi limba germană, pentru a avea o șansă de a se descurca la școală, de a beneficia de o educație și, prin urmare, de a avea o carieră de succes și de a fi integrate în societate. În acest caz, problema limbii are prioritate. Trebuie să facem distincția între cei care merg în străinătate în concediu de iarnă și cei care doresc să rămână permanent într-o altă țară. Distincția aceasta privește integrarea. Nu poți compara persoanele care merg în Mallorca în vacanță cu cele care doresc să preia cetățenia unei țări și să locuiască acolo permanent.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, procesul de aderare a Turciei la Uniunea Europeană continuă să fie de o importanță strategică, atât pentru Europa, cât și pentru Turcia. Acest proces este un indicator al credibilității Europei și al intențiilor Turciei de a efectua reformele democratice necesare. Însă faptele contrazic intenția declarată de către guvern de a realiza schimbări democratice. Am urmărit cu îngrijorare arestările succesive din ultimele zile ale unor jurnaliști. La 20 februarie, jurnalistul Nedim Şener, cunoscut pentru atitudinea sa critică față de modul în care poliția a abordat asasinarea jurnalistului armean, Hrant Dink, a fost arestat, împreună cu șase colegi ai săi. Aceștia au fost cu toții deținuți, sub acuzația apartenenței la o organizație teroristă, ridicând astfel numărul jurnaliștilor aflați în închisoare la peste o sută. Ceea ce pare a fi în cele din urmă adevăratul delict în aceste cazuri este atitudinea lor critică la adresa guvernului Erdoğan, și nu anumite activități criminale.

Uniunea a sprijinit eforturile guvernului de a elimina para-statul. Cu toate acestea, acest lucru nu poate fi folosit drept un alibi pentru restricționarea libertăților personale, în special a libertății de opinie. Fac apel la dl comisar Füle să ne spună cum intenționează să reacționeze Comisia la aceste evenimente.

Andrew Duff (ALDE). – Dnă președintă, regret foarte mult faptul că procesul aderării Turciei este blocat. Turcia nu reușește să realizeze progresele pe care le dorim, problema Ciprului rămâne de nerezolvat, Franța și Germania sunt implacabile față de aderarea Turciei, iar în acest Parlament există în mod evident idei preconcepute împotriva Turciei.

Ne confruntăm cu o puternică criză strategică. Europa pierde Turcia și Turcia pierde Europa. Ceea ce trebuie să facem este să dedicăm anul 2011 unui nou parteneriat real, construit pe o reevaluare radicală a adevăratelor interese ale ambelor părți.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Dnă președinte, raportul pentru 2010 privind progresele înregistrate de Turcia este cu siguranță unul dintre cele mai complexe pe care le-am discutat aici. Însă, în ciuda acestei complexități, nu ar trebui să ne lăsăm influențați de prejudecăți justificate istoric. Evenimentele recente din Turcia constituie în mod incontestabil factori inacceptabili din perspectiva principiilor democratice europene. Trebuie, cu atât mai mult, să intensificăm negocierile cu Turcia. Turcia are o importanță geopolitică fundamentală pentru Europa în ceea ce privește regiunea complexă a Orientului Mijlociu. Sigur că nu trebuie să abuzăm de această poziție. Dacă însă purtăm un dialog deschis și principial cu Turcia, acest lucru poate duce la o mai bună înțelegere a normelor democratice. Dezvoltarea economică din ultimii ani a Turciei a fost de-a dreptul remarcabilă, industria sa devenind un partener important al companiilor europene în multe domenii. Așadar, este important ca aceste relații economice să fie dublate de relații politice corespunzătoare cu Uniunea Europeană, cu o perspectivă clară asupra viitorului. Dacă Turcia este cu adevărat interesată să adere la UE, nu poate lua măsuri precum cele pe care le-am văzut recent. Sprijin cu convingere, din mai multe motive, continuarea procesului de apropiere a Turciei la UE.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dnă președintă, trebuie să încetăm să utilizăm termenul de „raport privind progresele” atunci când vorbim despre negocierile cu Turcia. Este un termen impropriu, deoarece Turcia nu a făcut niciun progres important în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor pentru aderarea la UE.

Suntem complet blocați cu dosarul Cipru, deoarece turcii refuză în continuare să se conformeze obligațiilor lor și continuă ocupația militară ilegală a părții de nord a insulei. Nu au fost înregistrate progrese nici în domeniul drepturilor democratice. Oamenii sunt persecutați pentru exprimarea opiniilor lor, site-urile sunt blocate și creștinii și alți

non-musulmani sunt subminați în orice mod imaginabil. Când membrii acestui Parlament pun întrebări în acest sens, Comisia răspunde, iar și iar, că urmărește îndeaproape și cu îngrijorare situația din Turcia. Cu toate acestea, nu a luat nicio măsură specifică, iar negocierile se prelungesc la infinit.

Este un secret bine-cunoscut că, în discuțiile particulare, mulți dintre susținătorii aderării Turciei din cadrul Comisiei, al statelor membre, precum și al Parlamentului, recunosc faptul că întreaga idee este un dezastru. Haideți, așadar, să încetăm să ne mai păcălim pe noi înșine, să încetăm să înșelăm opinia publică din Europa și pe cetățenii turci și să punem în sfârșit un capăt negocierilor cu Turcia.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu evaluarea critică și, prin urmare, onestă, a negocierilor de aderare din actualul raport de țară privind Turcia. S-au făcut multe promisiuni de la începutul negocierilor, însă s-au realizat foarte puține progrese concrete. Având în vedere caracterul pronunțat islamic al țării, toate comunitățile religioase creștine și celelalte comunități nemusulmane trebuie să aibă drepturi egale, ceea ce înseamnă libertatea de a-și practica propria religie fără a fi discriminate. Din punctul meu de vedere, acest element este esențial. Turcia trebuie să se oblige să realizeze o separare completă între stat și religie și să accepte religiile neislamice. Cazul mănăstirii Mor Gabriel este un exemplu al acestei probleme.

Aș dori să le readuc aminte statelor membre ale Uniunii Europene de obligația pe care o au de a-i solicita ferm Turciei, în toate negocierile, să susțină drepturile universale ale omului și, în special, libertatea religioasă.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, este adevărat că negociem cu Turcia aderarea acesteia la UE, nimic altceva, iar eu sunt în favoarea aderării Turciei. Salut reformele pe care guvernul turc le-a inițiat în ultimul an. Cu toate acestea, Turcia trebuie, de asemenea, să-și îndeplinească în sfârșit obligațiile și să pună în aplicare Protocolul de la Ankara, pentru a permite avansarea negocierilor. Nu trebuie să acuze în mod constant UE sau Ciprul pentru impas, așa cum vă place dvs. să o faceți, dle Erdoğan.

Turcia trebuie să pună în sfârșit un capăt practicii de a aresta jurnaliștii care au o atitudine critică la adresa regimului. Ahmet Şık, Nedim Şener și alții trebuie să fie protejați de caracterul arbitrar al justiției. Acestea sunt doar câteva dintre cerințele pentru deschiderea capitolului 23. Dle Erdoğan, trebuie să faceți o declarație clară în această privință, nu să pledați împotriva integrării conaționalilor dvs. și să răspândiți viziunea dvs. pan-turcă în jurul lumii, așa cum ați făcut-o la Düsseldorf. Iată la ce ne așteptăm din partea dvs. Sigur că și UE trebuie să contribuie la succesul negocierilor și să arate că este pregătită să accepte noi membri. Ambele părți trebuie să-și facă temele. Dar un lucru este clar. Mîngea este acum în terenul dvs., acum e rîndul dvs. să acționați.

Metin Kazak (ALDE). – Dnă președintă, sunt conștient că acest raport este foarte controversat și că atingerea unui compromis în cadrul acestui Parlament poate deveni, uneori, o sarcină extrem de dificilă, dar ar trebui să încercăm în continuare să purtăm dezbateri echilibrate și factive.

În primul rând, să ne amintim că Acordul de la Ankara a asigurat cele patru libertăți de circulație, precum și uniunea vamală dintre Turcia și UE. De asemenea, mai multe hotărâri CEJ, precum și regimurile existente ale vizelor pentru alte state candidate, au dovedit că

liberalizarea vizelor pentru cetățenii turci, în special pentru oameni de afaceri și studenți, ar trebui să fie clar susținută în acest raport.

În al doilea rând, ar trebui să încurajăm un nou impuls cu privire la stagnarea situației din Cipru. Punerea în aplicare a deciziei Consiliului din 26 aprilie 2004 ar încuraja foarte mult Turcia să implementeze Acordul de asociere CE-Turcia. Acesta nu numai că ar duce la avantaje economice și politice pentru ambele părți, dar le-ar și permite tuturor locuitorilor insulei să practice un comerț liber, eliminând actualele standarde duble din UE. Este timpul să arătăm că Parlamentul European poate să determine o schimbare.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dnă președintă, aderarea Turciei la Europa ar fi una dintre cele mai mari greșeli istorice comise vreodată. Ni s-ar alătura o țară de 80 de milioane de locuitori, care ar avea pretenții la bugetul european, la procesul european de luare a deciziilor și la politica externă. Unde ar duce toate acestea se poate vedea din relațiile Turciei cu Hamas, Hezbollah și Iran.

Aderarea Turciei ar avea un efect negativ și asupra integrării. Suntem deja martorii acestui lucru. Prim-ministrul Erdoğan le-a solicitat recent migranților turci din Germania să învețe în primul și în primul rând limba turcă. Eu consider, însă, că dacă locuiești în Germania, ar trebui să ai ca prioritate învățarea limbii germane.

Agenda dlui Erdoğan este cea a unui partid islamic iar balanța s-ar dezechilibra și în acest punct dacă Turcia ar adera la UE. Ar trebui să ne ocupăm de milioane de oameni care, din păcate, nu sunt familiarizați cu fundamentele iudeo-creștine ale Europei și care ar vrea să le schimbe pe acestea. Haideți, așadar, să ne asigurăm că raportul de țară pentru 2010 va fi ultimul. Haideți să punem un capăt acestor negocieri inutile! Un parteneriat privilegiat, aceasta este soluția care ar combina părțile cele mai bune ale celor două lumi.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Dnă președintă, progresul și încrederea reciprocă vor apărea doar în momentul în care atât Turcia, cât și Uniunea Europeană își vor fi îndeplinit angajamentele luate. Deschiderea unor noi capitole de negociere va determina exact noul tip de dinamism pe care vrem să-l vedem în termeni de progrese în domeniul drepturilor omului și al justiției.

Libertatea presei este o preocupare majoră. Protejarea acestei libertăți, care a trecut prin vremuri dificile, este un atu important. Într-o democrație, presa are un rol important în a-i controla pe cei care sunt a putere. În mod evident, Turcia are și ea responsabilitatea importantă de a pune în aplicare legislația UE dar, la rândul ei, Europa are responsabilități, cum ar fi respectarea angajamentelor din Acordul de asociere privind libera circulație a persoanelor și concluziile Consiliului din aprilie 2004 privind Ciprul.

În cele din urmă, cu ocazia aniversării centenarului Zilei Internaționale a Femeii, aș reflecta puțin la drepturile femeilor în Turcia. S-au făcut multe îmbunătățiri din punct de vedere juridic, însă fac apel la guvernul turc să facă absolut totul pentru a asigura punerea în aplicare corectă a acestora și – având în vedere viitoarele alegeri – să răspundă la apelul Parlamentului European de a crește numărul femeilor aflate în funcții reprezentative.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Dnă președintă, cred că este evident că Turcia va oferi beneficii potențiale imense în ceea ce privește propria noastră politică față de regiune, referitoare atât la Caucaz, cât și la Orientul Mijlociu. Politica nouă și neobișnuit de activă a Turciei față de regiune ridică în mod evident întrebarea dacă aceasta va fi o politică turcă sub pavilion european sau dacă va fi, de fapt, o politică europeană, sprijinită de Turcia. În ambele cazuri avem de a face cu o perspectivă valoroasă.

Consider că această cooperare ar trebui să treacă la un nivel mult mai pragmatic, cât mai curând cu putință, și că discuțiile foarte prelungite privind statutul de membru frustrează, în mod complet inutil, ambele părți. Există diverse motive pentru care acestea au durat atât de mult, iar perspectivele pentru încheierea lor nu sunt prea pozitive la ora actuală. Astăzi, aș dori să-mi exprim recunoștința pentru raportul depus de dna Oomen-Ruijten, care este un document bine-echilibrat, ca de obicei. Sunt mulțumit, în special, de faptul că aspectele legate de libertatea religioasă a creștinilor din Turcia au fost atât de bine prezentate. Aceasta continuă să fie o problemă, implicând personalitatea juridică a comunității creștine, restituirea proprietății și oportunitățile pentru formarea profesională a clerului. Ar trebui să reținem aceste lucruri.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dnă președintă, aș dori să încep prin a-i mulțumi dnei Oomen-Ruijten, care, încă o dată, a elaborat un raport foarte cuprinzător privind progresele înregistrate de Turcia. În fiecare an, Comisia Europeană adoptă un „pachet de extindere”, iar noi elaborăm, pe baza acestui pachet, un raport de evaluare a progreselor în vederea aderării la Uniunea Europeană realizate de fiecare țară candidată pe parcursul ultimelor 12 luni. În evaluarea Comisiei, Turcia îndeplinește în mod suficient criteriile politice. Reformele constituționale recente au oferit oportunități pentru îmbunătățiri în multe domenii, cum ar fi sistemul judiciar și drepturile fundamentale. Pachetul de amendamente la constituție aprobat în referendumul de anul trecut este un pas în direcția cea bună, însă elaborarea și adoptarea acestor reforme nu au fost precedate de un proces de consultare care să implice partidele politice și societatea civilă. Faptul că reforma creează o bază pentru numirea unui Ombudsman și crearea unei instituții naționale pentru drepturile omului este foarte salutar.

Acum va fi esențial să garantăm că aceste noi propuneri vor fi puse în aplicare în mod transparent și pe baza unor proceduri democratice, în conformitate cu standardele europene. Din păcate, relațiile Turciei cu vecinii săi umbresc în mod neîntrerupt procesul de negociere. Consider că, dacă Turcia va da dovadă de bunăvoință, va crea un climat favorabil pentru negocierile în curs privind Ciprul și va sprijini aceste negocieri, contribuind în mod concret la găsirea unei soluții cuprinzătoare a problemei, se va bucura de o primire mai caldă pe scena europeană și internațională. Vă mulțumesc.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Dnă președintă, doresc să comentez, în special, problema Ciprului, așa cum a fost prezentată în propunerea de rezoluție a dnei Oomen-Ruijten. A trecut un an și colonizarea continuă, prezența armatei de ocupație continuă în Cipru, și nu numai atât; de aproape o lună, vedem cum ciprioții turci protestează împotriva prezenței trupelor turcești pe insulă și împotriva situației economice din zona ocupată, cauzată de prezența armatei ocupante turcești.

Ce a răspuns prim-ministrul Turciei? Că motivul pentru care aceasta se află în Cipru nu sunt ciprioții turci, ci interesele strategice ale Turciei.

Valorile morale și principiile Uniunii Europene nu vor permite sacrificarea Ciprului pe altarul progreselor înregistrate de Turcia în vederea aderării și trebuie să spun că, astfel cum un coleg socialist i-a amintit Parlamentului – și acest lucru îmi dă frisoane – nu Ciprul a fost cel care a invadat Turcia; Turcia a fost cea care a invadat Ciprul. Să nu uităm acest lucru.

(Aplauze)

James Elles (ECR). – Dnă președintă, aș dori să mă alătur celor care au felicitat-o pe dna raportoare pentru raportul foarte cuprinzător și echilibrat, dar mă alătur și celor care au menționat deja că acesta nu este mai deloc un raport privind progresele: ar trebui să fie, mai degrabă, un raport privind situația Turciei.

Pentru a sublinia faptul că acesta este un catalog ce cuprinde foarte puține progrese cu privire la problemele majore aflate în discuție, raportoarea enumeră cu prudență la punctul 40 necesitatea retragerii trupelor turcești din Cipru; la punctul 47, așa cum au făcut-o și alți vorbitori, deplânge faptul că Turcia nu a implementat protocolul adițional; iar apoi, ceea ce alții nu au menționat, se referă la blocajul cooperării strategice NATO-UE dincolo de acordurile „Berlin plus”.

Cred că este foarte important ca Uniunea să nu renunțe la niciuna dintre aceste probleme și să nu deschidă alte capitole de negocieri până când nu vom vedea că Turcia este un partener pregătit în această discuție. Sau poate că, până la urmă, privind acest întreg proces, ne putem întreba dacă există spirit de conducere de ambele părți pentru a finaliza acest proiect sau dacă a fost doar o idee a secolului XX, care, în secolul XXI, nu mai are niciun sens.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle ministru, dle comisar, Turcia este o țară mare, de o importanță strategică, însă este pregătită pentru Europa? Nu, nu încă. Este Europa pregătită pentru Turcia? Nu, nu încă. Și-a abandonat Turcia aspirațiile privind aderarea? Nu, nu încă. Trei întrebări și trei răspunsuri, dle comisar, care prezintă în mod realist punctul critic de cotitură la care a ajuns Turcia pe calea sa spre aderare. Acestea rezumă, de asemenea, relația complicată dintre Turcia și Europa. Din motive istorice, politice și culturale, această relație a oscilat întotdeauna între încredere și suspiciune, atracție și repulsie. Expresia politică a acestei realități este drumul lung și dureros spre aderare al Turciei.

În ciuda progreselor remarcabile ale Turciei, aceasta ne oferă în continuare motive de îngrijorare în ceea ce privește drepturile omului. Ezită încă la orice mică obligație față de Uniunea Europeană. Refuză să-și normalizeze relațiile cu unul dintre statele membre, Republica Cipru; menține amenințarea războiului împotriva unui alt stat membru, Grecia, și refuză să recunoască și să pună în aplicare Convenția privind dreptul mării.

Recent, aroganța conducerii turce i-a înfuriat chiar și pe ciprioții turci. La rândul său, Europa trimite în continuare mesaje ambigue cu privire la aderare, care nu sunt de niciun ajutor. Prin urmare, avem nevoie de o poziție mai clară. Numai respectarea deplină a angajamentelor făcute poate și – așa este corect – trebuie să ghideze Turcia pe calea aderării. Însă, dacă vrem să fim corecți, trebuie să fim și stricți cu Turcia.

În încheiere, felicitările mele dnei Oomen-Ruijten pentru raportul său, în favoarea căruia voi vota, și fac apel la colegii mei să facă același lucru.

Michael Cashman (S&D). – Dnă președintă, sunt mândru să mă ridic și să salut progresele realizate de Turcia pe calea aderării sale la UE. Mă număr de mult timp printre susținătorii aderării Turciei. Aceasta este în interesul UE și, da, în interesul Turciei. Putem opta pentru o viziune îngustă, populistă sau putem da dovadă de spirit de conducere și de viziune. Acest spirit de conducere și această viziune sunt menite să aducă Turcia în UE, acolo unde îi este locul.

Au existat unele evoluții pozitive, dar în același timp mai rămân multe de făcut. Voi oferi câteva sugestii constructive. Trebuie luate mai multe măsuri pentru a combate discriminarea

și pentru a promova egalitatea indiferent de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, vârstă și orientare sexuală. Aceasta ar trebui garantată prin lege. Prin urmare, solicit autorităților turce să reintroducă trimiterea la identitatea sexuală în proiectul de lege privind combaterea discriminării și inegalității.

Timpul trece. Aș putea să vorbesc mult timp despre acest subiect. Merită să ne amintim că Turcia este o țară modernă, seculară și că, în Turcia, femeile au primit dreptul la vot cu mult timp înainte de femeile din anumite părți ale UE – un lucru de care ar trebui să ne amintim atunci când privim înapoi la peste o sută de ani de feminism.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, transformarea Turciei într-o veritabilă democrație pluralistă bazată pe protecția drepturilor omului și libertățile fundamentale pare a fi o continuă provocare.

Turcia nu a făcut niciun progres semnificativ față de anul trecut în ceea ce privește punerea în aplicare a reformelor și respectarea criteriilor de la Copenhaga, a căror respectare deplină este o condiție esențială pentru aderarea la UE. Neajunsurile persistă, mai ales în sistemul judiciar, unde dreptul la un proces echitabil și rapid nu este încă garantat, în domeniul drepturilor minorităților și al drepturilor femeilor și, de asemenea, în aspectele legate de libertatea religioasă, libertatea de exprimare, o presă liberă și lupta împotriva corupției. Absența libertății religioase este deosebit de evidentă.

Turcia trebuie să amelioreze coordonarea politicii sale externe cu politica externă a UE, și, astfel, să arate că împărtășește valori și interese comune cu UE. O ocazie specifică ar putea fi, de exemplu, sprijinul pentru eforturile UE de a împiedica Iranul să achiziționeze arme nucleare și semnarea statutului Curții Penale Internaționale, pe care Turcia continuă în mod evident să o amâne. De asemenea, mă aștept ca Turcia să fie mult mai activă în soluționarea problemei Ciprului, retrăgându-și forțele militare din acest teritoriu ocupat.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, vă mulțumesc mult pentru că mi-ați permis să pun o întrebare. Din păcate, acum este puțin prea târziu. După cum ați văzut, dl Cashman a părăsit deja Camera. Am câteva întrebări importante pe care aș fi dorit să le adresez dlui Cashman. V-aș ruga să vă asigurați că, atunci când un deputat are posibilitatea de a pune o întrebare în cadrul procedurii cartonașului albastru, acestuia să i se dea imediat cuvântul. Altfel, se poate întâmpla ca deputatul căruia i se adresează întrebarea să fi părăsit sala, astfel cum tocmai s-a întâmplat. Însă poate că voi avea șansa de a lua cuvântul în cadrul procedurii „catch-the-eye” și aș dori să vă mulțumesc anticipat pentru acest lucru.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle ministru, dle comisar, după cum spune dna Oomen-Ruijten, pe bună dreptate, în raportul său, Turcia nu poate adera la Uniunea Europeană înainte ca problema Ciprului să fie rezolvată, înainte ca ocupația să fie ridicată, înainte ca armata să părăsească Ciprul; Turcia este ea însăși cea care sugrumă procesul de aderare. De aceea, dle comisar, oricine dorește să ajute Turcia ar trebui să asculte mai ales la ceea ce se spune de către ciprioții turci, care în prezent protestează, nu pentru schimburile comerciale directe sau pentru traducere, așa cum am auzit astăzi în decizia din 26 aprilie, ci pentru ca Ciprul să fie eliberat de sub ocupație și pentru ca ei, personal, să fie eliberați și salvați. Nu cred, dle comisar, că Turcia poate adera printr-un proces de distrugere a Ciprului, iar cei care doresc să ajute Turcia trebuie să înceteze să fie porniți împotriva Ciprului. Acesta este un element de bază pe care trebuie să-l respectăm cu toții, pentru că, dacă problema Ciprului nu este rezolvată în mod corect, aceasta va fi dezastruoasă pentru însăși Uniunea Europeană.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, trebuie să recunosc că munca excelentă, remarcabilă a dnei Oomen-Ruijten ne-a angajat într-o dezbateră care, totuși, continuă să fie însoțită de o doză importantă de ipocrizie atunci când abordăm subiectul Turciei.

Nu reușim să depășim această ipocrizie, dar poate că am reuși s-o gestionăm mai bine dacă am lua în considerare câțiva factori generali de context. Primul este că trebuie să recunoaștem că nu am reușit, sau poate că nici măcar n-am încercat, să inițiem o strategie reală în raport cu țările de pe malul sudic al Mediteranei. Chestiunea Turciei este strâns legată de acest aspect.

Când ne-am dus în misiunea noastră în Tunisia acum câteva zile, singurul partid islamist, alNahda, ne-a spus destul de sincer că a găsit inspirație în partidul AKP al lui Recep Tayyip Erdoğan, așadar oamenii văd într-un fel Turcia ca fiind o fațadă spre Europa, însă nu știu dacă fațada opusă, Europa, este dispusă s-o ia în considerare.

Trebuie să ne întrebăm ce atitudine să adoptăm în ceea ce privește Turcia: merită să fim pe deplin sinceri și să trecem rapid la forme de parteneriat privilegiat care să implice întreaga zonă mediteraneană sau merită să ezităm în continuare și să ne amânăm decizia la infinit, până când turcii, cu mândria lor caracteristică, ne vor refuza o dată pentru totdeauna, complicând astfel și mai mult situația din Mediterană?

Cred că noi suntem cei care ar trebui să luăm o decizie și că nu trebuie să așteptăm ca alții să o facă. Avem responsabilități specifice și trebuie să ni le asumăm în totalitate. Trebuie să avem curajul de a spune „da” sau „nu”, iar atunci vom vedea că această situație va avea un rezultat pozitiv.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Dnă președintă, o felicit pe dna Oomen-Ruijten pentru munca dumneaei. Considerăm că Turcia este un partener euro-atlantic important. De aceea, sunt sigur că, în ciuda opiniilor noastre contradictorii, suntem cu toții de acord că avem nevoie de o Turcie pregătită pentru reformă, democratică, laică și europeană.

Personal, sunt profund preocupat de riscul ca politica internă și externă a Turciei să ia o turnură islamică. Putem vedea că o parte din sistemul politic din Turcia nu are deloc intenția de a adera la principiul separării stricte dintre religie și politică, pronunțat de către Atatürk.

Europa trebuie să ajute Turcia să depășească divizarea internă a societății sale, ceea ce include îmbunătățirea situației minorităților și a relațiilor cu vecinii săi. Sigur că nu putem să acuzăm numai Turcia. Vecinii săi trebuie, de asemenea, să facă un pas în această direcție.

Mă aștept să lucrăm în parteneriat la toate problemele comune de interes general, în special cooperarea în cadrul NATO și infrastructura energetică. În cele din urmă, sper și mă aștept ca Turcia să semneze cât mai curând posibil acordul anticipat de readmisie cu Uniunea Europeană, fără nicio întârziere și fără a impune condiții suplimentare.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Dnă președintă, posibila aderare a Turciei la UE ar atrage după sine ample consecințe economice, politice și culturale, consecințe cu care UE nu s-a mai confruntat până acum la nicio extindere. În ciuda diferențelor față de cultura, tradiția și valorile europene, Turcia nu este o țară fundamentalistă, iar religia este expresia liberă a fiecărui individ.

Nu putem nega încercarea Turciei de a îndeplini criteriile de aderare la UE, chiar dacă, bineînțeles, este de dorit ca aceasta să ia măsuri mai intensive pentru a contribui la soluționarea litigiilor dintre ciprioții turci și greci. O soluție la problema Ciprului ar putea,

de asemenea, să aducă cu sine o mai mare stabilitate, prosperitate și securitate în Mediterana de Est și să contribuie într-o oarecare măsură la accelerarea procesului de aderare a Turciei la UE.

În încheiere, aș dori să spun un lucru. Ne aflăm aici, doamnelor și domnilor, la fel ca și colegii noștri din Comisie și Consiliu, pentru a fi cinstiți, iar dacă afirmăm că Turcia îndeplinește treptat criteriile, atunci nu trebuie să vorbim în prealabil despre un parteneriat privilegiat. Ar fi mai bine să-i spunem Turciei direct că, în ciuda îndeplinirii tuturor criteriilor, nu va deveni pe membru al UE. Consider că așa ar fi corect din partea noastră.

PREZIDEAZĂ: ROBERTA ANGELILLI

Vicepreședintă

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Dnă președintă, dnă Győri, dle comisar, schimbările politice semnificative și profunde la care am asistat ne amintesc că, deși lumea arabă trece printr-un proces de democratizare, conștientizăm tot mai mult vulnerabilitatea aprovizionării cu energie și dependența noastră față de energie.

Turcia este exemplul cel mai important, evident și convingător al existenței unei democrații funcționale în lumea arabă și, desigur, este un exemplu de economie care se dezvoltă în permanență. Totuși, atât Uniunea Europeană, cât și Turcia sunt afectate de problema nerezolvată din Cipru. Mai multe capitole importante rămân blocate în cazul Turciei. Astăzi, trebuie să evidențiem urgența inițierii cât mai curând a dialogului pe probleme energetice și trebuie să le transmitem clar prietenilor noștri ciprioți din Nicosia că inițierea acestui dialog va fi atât în beneficiul nostru, cât și în beneficiul Ciprului și al Turciei. Blocarea acestui dialog este nefavorabilă pentru Cipru, Turcia și pentru întreaga Uniune Europeană, pentru stabilitatea în regiunea respectivă și pentru stabilitatea piețelor mondiale.

De asemenea, dacă am lansa acest dialog anul acesta am demonstra, prin acțiunile noastre, că Uniunea Europeană își poate atinge obiectivele și poate recunoaște provocările și problemele trecutului și ale viitorului. Dacă nu reușim să depășim acest impas, vom fi simpli spectatori, ineficienți și lipsiți de orice putere.

Charles Tannock (ECR). – Dnă președintă, drumul Turciei către aderarea la UE este plin de obstacole. Unul dintre acestea constă, desigur, în nerespectarea protocoalelor adiționale la Acordul de la Ankara, în nerecunoașterea și ocuparea îndelungată a teritoriului cipriot.

Este inacceptabil refuzul guvernului Turciei de a deschide porturile și aeroporturile în vederea comerțului cu Republica Cipru și doresc să menționez și că această țară ar putea avea o abordare mai constructivă față de Armenia, inclusiv în ceea ce privește redeschiderea frontierei comune cu Armenia și recunoașterea masacrului asupra cetățenilor armeni din 1915. Mai mult, eforturile UE de a preveni construirea unei bombe nucleare de către teocrația islamistă de la Teheran ar putea fi puse în pericol de sprijinul politic destul de evident acordat de Turcia Iranului. Acest lucru este regretabil.

Mă preocupă, de asemenea, ostilitatea sporită față de Israel, aliatul nostru, demonstrată atât de episodul flotilei spre Gaza, cât și de observațiile oficiale publicate de Turcia. Turcia menține închisă mănăstirea ortodoxă greacă de la Halki, fără vreun motiv aparent și le refuză creștinilor siriaci drepturile comunitare depline. Sunt convins că Turcia trebuie să-și dubleze eforturile, dacă vrea să progreseze în continuare către UE și valorile acesteia.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, dintre toate problemele cu care se confruntă Turcia în drumul său spre aderare, potrivit raportului dnei Oomen-Ruijten, căreia îi mulțumesc, precum problema comunității kurde, problema comunității armenie, libertatea presei și necesitatea respectării drepturilor femeilor, problema Ciprului este cea mai tangibilă.

O țară candidată la aderare nu poate ocupa un teritoriu ce aparține Uniunii Europene. Dacă Turcia dorește să-și continue drumul către aderare, trebuie să își retragă trupele din Cipru și să pună capăt ocupării ciprioților turci și greci.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, aș dori să încep prin a aplauda eforturile depuse de administrația turcă în vederea alinierii structurilor sale politice la un sistem european al valorilor. Pe de altă parte, nu putem ignora problemele care încă există în domeniul drepturilor omului, în special în ceea ce privește drepturile minorităților și ale femeilor și suprimarea libertății religioase.

Totuși, cea mai gravă problemă pare a fi faptul că Turcia încă ocupă aproape 50 % din teritoriul unuia dintre statele membre ale Uniunii, Cipru. Prin urmare, UE este implicată indirect într-un conflict militar cu Turcia. Acest conflict i-a făcut pe mulți locuitori ai Ciprului să-și piardă locuințele și, deocamdată, nu se întrevede o soluție pentru această situație nelegitimă.

Cred, deci, că dialogul dintre Bruxelles și Istanbul trebuie să fie mai deschis, pentru ca prietenii noștri turci să înțeleagă că drumul către UE trebuie să respecte cu strictețe anumite criterii. Dacă prietenii noștri turci consideră că nu sunt pregătiți să respecte aceste criterii ale UE, ar trebui să recunoască acest lucru cu onestitate și să propună o alternativă adecvată pentru o coexistență corespunzătoare.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dnă președintă, prezentul raport este mult prea tolerant. Citez, „trebuie depuse eforturi semnificative pentru asigurarea drepturilor fundamentale”. Scriitorul Orhan Pamuk a reușit să nu fie supus urmării penale pentru atitudinea eretică asupra istoriei Turciei doar datorită faimei sale internaționale. Legea respectivă încă este în vigoare. UE ar putea tolera suprimarea dreptului la o opinie academică eretică, într-un stat membru?

Apoi, raportul declară că nu s-au înregistrat progrese în direcția normalizării relațiilor cu Cipru. Altfel spus, Turcia încă ocupă, cu forțe armate, regiunea nordică a acestei țări, arogându-și în mod abuziv proprietățile ciprioților greci, necinstindu-le și jefuindu-le lăcașurile de cult și cimitirele. Dacă Turcia nu își retrage trupele în mod necondiționat, nu înapoiază proprietățile ocupate abuziv și nu repară daunele pe care le-a produs, nu ar trebui să avem niciun fel de relații cu această țară, cu atât mai puțin nu ar trebui purtate negocieri privind aderarea sa la Uniunea Europeană.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei.* – Dnă președintă, dezbateră a fost într-adevăr bună și utilă și a reflectat o diversitate de opinii și viziuni.

După cum ați subliniat mulți dintre dumneavoastră, dacă Turcia își îndeplinește toate obligațiile de aderare, iar dacă noi ne păstrăm angajamentul și seriozitatea, vom putea evita o mare parte a frustrărilor menționate de dumneavoastră și vom putea înregistra progrese.

Totodată, sunt de acord cu cei care susțin că promovarea protocolului adițional, a Acordului de la Ankara și înregistrarea de progrese în discuțiile privind situația din Cipru ar contribui la stimularea negocierilor în vederea aderării.

De asemenea, sunt de acord cu cei care au arătat că regulile jocului nu trebuie schimbate pe parcurs. Permiteți-mi să clarific acest aspect. Nu consider că acesta este un joc, ci un proces serios. Sunt convins că, la finalul acestui proces, cea mai mare parte a cetățenilor Uniunii Europene și Turciei vor vedea în mod clar avantajele aderării la Uniunea Europeană a unei Turcii noi și moderne.

Doresc, de asemenea, să observ faptul că raportul pentru acest an este într-adevăr unul foarte echilibrat. Apreciez faptul că raportoarea a reușit, în mare măsură, să țină cont de necesitatea unei analize cuprinzătoare, care să nu se rezume la prezentarea în Parlament a unei liste de incidente și probleme. Am observat același lucru și în dezbaterile de astăzi.

Sunt, totodată, de acord cu cei care susțin că soluția pentru o serie de probleme se află în mâinile partenerilor turci.

Susțin inițierea dialogului privind capitole cum ar fi Capitolul 15 privind energia și, mai ales Capitolul 23, privind sistemul judiciar și drepturile fundamentale. Mai ales Capitolul 23 are o importanță deosebită. Cred că atât Turcia, cât și Uniunea Europeană sunt interesate să rezolve aceste aspecte importante.

S-a spus că 14 capitole sunt blocate din cauza Protocolului de la Ankara. Permiteți-mi să fac un comentariu personal. Consider că există o diferență între capitolele blocate în mod unilateral și cele blocate la recomandarea Comisiei, ca urmare a neasumării de către Turcia a angajamentului privind uniunea vamală, iar apoi convenit de către statele membre, prin consens. Capitolele 23 și 15 se numără printre cele blocate la nivel unilateral.

În final, permiteți-mi să abordez un subiect care ne preocupă foarte mult în această perioadă, și anume situația libertății presei în Turcia. Joia trecută am formulat o declarație clară, cu scopul de a le transmite colegilor noștri turci că legislația turcă nu oferă suficiente garanții pentru libertatea de exprimare, conform Convenției Europene a Drepturilor Omului și Curții Europene a Drepturilor Omului și pentru a evidenția faptul că Turcia trebuie să-și modifice de urgență cadrul juridic, pentru a îmbunătăți exercitarea libertății presei, în mod semnificativ și la nivel practic.

Am ridicat această problemă și în cadrul discuțiilor purtate vinerea trecută cu dl Davutoğlu, ministrul turc al afacerilor externe. Permiteți-mi să fac încă o observație. Cred că este important să nu ne sfîim să fim critici în cazul în care constatăm probleme. Totuși, este important să ajutăm Turcia să-și modifice legislația astfel încât să corespundă Convenției menționate anterior.

Mă gândesc la o modalitate de a implica atât Consiliul European, cât și OCDE în acest proces și voi informa Parlamentul cu privire la rezultatele acestor consultări și în legătură cu procedura pe care o recomand.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (HU) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere. S-au prezentat numeroase argumente, atât pro cât și contra, referitoare la cât de pregătită este Turcia și la întregul proces de aderare. Acestea arată complexitatea situației și dificultatea activității desfășurate de dna Oomen-Ruijten. Consider că dumneaei a desfășurat o activitate excelentă, întocmind un raport care reflectă foarte bine dificultatea evaluării situației și a pregătirii Turciei.

Există, însă, aspecte asupra cărora suntem de acord și, din punctul meu de vedere, dezbaterile a reflectat această situație. Consider că acordul există nu numai la nivelul partidelor, ci și

din partea Comisiei și a Consiliului. Primul aspect se referă la faptul că avem nevoie de o Turcie europeană și avem tot interesul de a contribui la dezvoltarea acestui proces. Vorbim aici despre un partener strategic. Este extrem de important ca această țară, cu un teritoriu european redus, să ne fie prietenă. De asemenea, acesta este, în mod indubitabil, un proces bazat pe condiții, iar Turcia trebuie să își respecte obligațiile asumate, trebuie să îndeplinească standardele și așteptările pe care le-am formulat, pentru ca negocierile să poată evolua. De asemenea, nu există nicio îndoială că Turcia trebuie să depună eforturi pentru a avea relații bune cu vecinii. Acesta este un aspect indiscutabil în cadrul oricărei negocieri de aderare.

Am putut constata că există o dezbatere cu privire la progresele înregistrate și la activitățile finalizate de Turcia. Consider că nu putem pune sub semnul întrebării realizările reformei constituționale și că s-au înregistrat anumite progrese în ceea ce privește situația minorităților. Desigur, mai sunt foarte multe de făcut. Libertatea presei, situația femeilor sau funcționarea sistemului judiciar sunt câteva exemple în acest sens. Dacă dorim să impulsivăm negocierile de aderare, trebuie să ne analizăm domeniul de acțiune. După cum a menționat dl comisar Füle, au rămas deschise încă 13 capitole și am reușit să închidem doar unul, în timp ce 16 capitole au fost blocate și deocamdată nu se pot înregistra progrese în acest sens. *De facto* putem lucra asupra a trei capitole, și anume cele referitoare la concurență, achizițiile publice, politica socială și ocuparea forței de muncă. Cel mai bine întocmit este capitolul privind concurența, deoarece s-au înregistrat numeroase progrese în acest sens în timpul mandatului Președinției belgiene pentru ca noi să putem deschide acest capitol. Comisia lucrează, cu sprijinul nostru necondiționat, pentru a putea deschide cel puțin acest capitol în timpul mandatului Președinției maghiare. Din nou, Turcia trebuie să îndeplinească numeroase condiții în acest sens. Am încredere că se vor înregistra progrese în această privință și nu aș dori să mai treacă luni de zile până să putem deschide un alt capitol.

Mulți dintre dumneavoastră au declarat că ar fi binevenită o evoluție în ceea ce privește vizele. Voi fi sinceră. Președinția maghiară ar încuraja Comisia să inițieze acest dialog, însă știm cu toții că, la reuniunea Consiliului, situația nu a fost extrem de clară în această privință și mai multe state membre și-au exprimat dubiile. La fel ca Președinția maghiară, cred că ar fi în interesul nostru să se lanseze acest dialog. S-au făcut câteva referiri la libertatea religioasă și la persecutarea creștinilor. Consiliul a fost criticat pentru că nu s-a ocupat de această problemă. Deși este o problemă care ține de competența dnei Ashton, în calitate de președintă a Consiliului Afaceri Externe, doresc să vă informez că această problemă a fost adăugată pe ordinea de zi a Consiliului Afaceri Externe în luna ianuarie. La momentul respectiv nu se ajunsese la un acord, însă, în luna februarie, Consiliul Afaceri Externe a adoptat o rezoluție prin care se condamnă persecutarea tuturor minorităților religioase și, implicit, a creștinilor, deci Consiliul s-a ocupat de fapt de această problemă.

În final, doresc să vă adresez tuturor o întrebare, fiindcă discutăm cu toții despre ce a făcut Turcia, dacă a făcut destule și dacă depune eforturi suficiente în vederea aderării. Să ne gândim și la toți factorii care depind de noi. Trebuie să recunoaștem că Europa nu trece printr-o perioadă propice pentru incluziune. Ne uităm la ceea ce se întâmplă în Africa de Nord, însă dacă analizăm ceea ce se întâmplă în interiorul Uniunii Europene sau chiar în vecinătatea sa imediată, ne dăm seama că Turcia este doar una dintre cele cinci țări candidate la aderare. În ce măsură putem susține toate aceste procese? Cât de pregătiți suntem să încheiem negocierile de aderare cu Croația? Cât de pregătiți suntem să acceptăm România și Bulgaria în spațiul Schengen? Cât de pregătiți suntem să sprijinim greu încercata comunitate europeană a romilor? Integrarea se află pe ordinea de zi în nenumărate contexte.

Europa a devenit oarecum introvertită. Spun acest lucru cu multă deschidere. Există o reticență față de extindere. Trebuie să ne admitem propriile opinii publice, trebuie să analizăm cu onestitate cât de deschiși suntem în aceste privințe. Cred că, poate, ar trebui să gândim pe termen mai lung. Dacă analizăm interesul pe termen lung al Uniunii Europene, și anume acela de a-și păstra atractivitatea pentru cetățenii UE și pentru vecini, indiferent că este vorba de Turcia sau de țările nord-africane, cred că trebuie ca Europa să-și redobândească atitudinea de incluziune. Desigur, această incluziune nu trebuie să fie necondiționată și nu trebuie să facem rabat de la criteriile pe care trebuie să le îndeplinească țările candidate. Din punctul meu de vedere, Uniunea Europeană s-ar confrunta cu o dificultate majoră dacă Turcia și-ar pierde interesul față de ea.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Dnă președintă, aș dori să repet, în primul rând, că am întocmit raportul cu mare atenție. Aș dori să formulez următoarea solicitare de respectare a Regulamentului de procedură: doresc să le solicit colegilor deputați să nu depună noi amendamente fiindcă, dacă dorim să putem purta o dezbatere obiectivă în această privință, dacă dorim ca plenul să-și asume un angajament important...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta. – Am primit o propunere de rezoluție ⁽¹⁾ prezentată în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 9 martie 2011.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Salut pașii efectuați până în momentul de față de către Turcia, dar subliniez faptul că încă mai sunt progrese importante de făcut. Sunt necesare măsuri concrete în domeniul precum libertatea presei, statutul femeilor în societatea turcă, dialogul între partidele politice și mai ales recunoașterea Ciprului, acesta fiind stat membru al UE. Acest conflict cântărește foarte mult în negocierile de aderare a Turciei la UE, de aceea Turcia trebuie să dovedească voința reală de soluționare a diferendului.

Cu toate acestea, consider că negocierile de aderare a Turciei trebuie să avanseze, pentru a încuraja reformele din această țară, având în vedere că Turcia reprezintă un model pentru țările arabe. Turcia ar ajuta la răspândirea stabilității în regiunile volatile dincolo de granițele sale estice și sudice.

De menționat este și importanța pe care o are Turcia pentru Uniunea Europeană, Turcia reprezentând un actor esențial în ceea ce privește domeniul energetic. Integrarea Turciei în UE poate fi benefică ambelor părți, atât pe termen scurt și mediu, cât mai ales pe termen lung.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Vreau să salut progresele importante realizate de Turcia în vederea aderării la Uniunea Europeană. Cred că această țară a arătat că are întreaga determinare pentru a îndeplini toate criteriile pentru a fi membru deplin al UE, iar rolul nostru este să o sprijinim. Mulți dintre colegi au adus astăzi în discuție problema drepturilor fundamentale, dar aș vrea să întreb de ce acest raport nu cere Consiliului să deschidă negocierile pe capitolul Justiție și drepturi fundamentale? Acest capitol este blocat de

(1) A se vedea procesul-verbal

Consiliu, cu toate că este cel mai important în vederea aducerii Turciei la standardele UE de democrație. Dragi colegi, mâine trebuie să votăm în favoarea amendamentului care cere deschiderea acestui capitol. Altfel, Parlamentul European va trimite semnale negative către Turcia, care ne vor afecta credibilitatea.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), în scris. – (CS) Ne despart doi ani de o aniversare importantă. Anul acesta se împlinesc 48 de ani de când Turcia a devenit candidată la aderarea la UE. Fără îndoială, s-au întâmplat multe lucruri între timp. Dezvoltarea economică a țării, împreună cu deschiderea piețelor UE, au avut de spus un cuvânt important. Acest stat are, însă, probleme în numeroase privințe, care îngreunează crearea statului turc modern. Tratatul din 1924 prevede în mod clar că cetățenii care îmbrățișează credința islamică sunt turci, în timp ce aceia care îmbrățișează altă credință sunt greco-catolici. Tratatul nu recunoaște alte etnii. Iată că ceea ce a fost considerat un element de progres în 1924, și anume recunoașterea faptului că o persoană putea avea altă religie decât cea islamică, are, astăzi, conotații diferite. În Turcia, declararea altei etnii decât cea turcă nu este deloc un proces ușor, indiferent că este vorba despre etnia kurdă, cercheză sau despre oricare altă naționalitate care există în mod clar în această țară de foarte mult timp, însă a cărei recunoaștere în viața reală, inclusiv în ceea ce privește promovarea drepturilor etnice, este încă departe. Principalele aspecte ale situației problematice a negocierilor, din acest moment, sunt: nerezolvarea ocupării Ciprului, inactivitatea cu privire la rezoluția ONU asupra situației din Famagusta și nerespectarea sarcinilor ce rezultă din rapoartele anterioare. Rolul redus al armatei este un aspect pozitiv doar dacă forțele seculare rămân la putere. Altfel, ar putea fi pusă în pericol stabilitatea întregii regiuni.

Cristian Dan Preda (PPE), în scris. – Apreciez efortul depus de colega mea, Ria Oomen-Ruijten, în elaborarea raportului, dar îmi rezerv dreptul de a nu fi de acord cu întregul său conținut. În primul rând, consider că, în cazul capitolului pentru care pregătirile tehnice au fost deja îndeplinite, negocierile de aderare ar trebui să înceapă. Motivul e simplu: în acest fel am putea avea un dialog care să împingă Turcia spre adoptarea acquis-ului comunitar. Recunoscând progresele realizate de Turcia în îndeplinirea criteriilor tehnice de deschidere a negocierilor privind Competiția, trebuie să spunem, de asemenea, autorităților de la Ankara că sunt necesare eforturi suplimentare în această privință. De asemenea, consider că deschiderea capitolului de negocieri privind Justiția și Drepturile Fundamentale poate oferi contextul ideal pentru a motiva Turcia să avanseze pe drumul reformelor în acest domeniu, ceea ce este, cred, scopul nostru comun. Consider, de asemenea, că ar trebui să cerem Consiliului să intensifice dialogul cu Turcia în domeniul politicii externe, deoarece, mai ales în contextul recentelor evenimente din Africa de Nord, această țară poate reprezenta un aliat care să încurajeze democratizarea și dezvoltarea din zonă.

Czesław Adam Siekierski (PPE), în scris. – (PL) În fiecare an are loc o dezbatere privind aderarea Turciei la UE. De regulă, problemele discutate sunt aceleași: Turcia înregistrează un oarecare progres în alinierea la cerințele UE, însă acesta nu este suficient de satisfăcător pentru a se indica în mod clar o dată aproximativă a aderării sau pentru a stabili dacă, de fapt, această țară va adera vreodată la Uniune. Schimbările ce au avut loc deja sunt benefice, însă faptul că UE nu adoptă o poziție clară cu privire la aderarea Turciei reprezintă o sursă de frustrare pentru autoritățile și cetățenii turci. Desigur, nu putem avea pretenția ca statele membre să aibă opinii identice în această privință, însă nehotărârea noastră înseamnă că UE nu dă dovadă de credibilitate. Cetățenii turci sunt din ce în ce mai neinteresați de aderarea la UE. Este posibil ca această țară să înceapă să-și caute noi aliați și să se îndepărteze de

Occident, ceea ce ar reprezenta un dezavantaj pentru Europa. Turcia este partenerul nostru strategic pe probleme economice, regionale și energetice și este, de asemenea, o forță militară importantă și o prezență esențială în Orientul Mijlociu. Domeniile problematice sunt întotdeauna aceleași: drepturile omului și libertățile civile, drepturile femeilor și ale minorităților naționale, statul de drept, reforma judiciară, corupția, libertatea presei și libertatea de exprimare. În pofida tuturor eforturilor depuse, situația în aceste domenii se află cu mult în urma standardelor europene. Accelerarea procesului de negocieri depinde de rapiditatea și eficiența cu care Turcia poate îndeplini condițiile ce i-au fost impuse, dar și de tipul de aderare pe care Europa i-l propune acestui stat.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *în scris.* – (PL) Fără îndoială, aderarea Turciei la Uniunea Europeană este un aspect controversat, care are mulți opozanți, dar și mulți susținători. Totuși, este indubitabil faptul că, în cadrul procesului de europenizare a Turciei, în urma căruia s-a stabilit cadrul de negociere pentru aderarea Turciei la 3 octombrie 2005, s-au desfășurat numeroase reforme democratice. Deschiderea negocierilor poate fi considerată un succes nu numai pentru Turcia, ci și pentru Europa, deoarece principalul motiv al Turciei de a desfășura aceste reforme a constat în ambițiile sale europene. Deși recunoaștem progresele semnificative înregistrate de Turcia până în prezent, nu trebuie, însă, să uităm că există numeroase probleme care îngreunează integrarea acestei țări în UE. Acestea se referă mai ales la reformele constituționale, libertatea presei, drepturile femeilor și protecția minorităților naționale. Un stat democratic modern trebuie să se bazeze pe principiul separării puterilor cu păstrarea echilibrului între funcția executivă, cea legislativă și cea judiciară, pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special a libertății de exprimare, precum și pe un cadru juridic care să garanteze drepturile femeilor și egalitatea de gen. Am salutat anunțul făcut de guvernul turc și de opoziție cu privire la dorința de a efectua reforme care să transforme Turcia într-o democrație pluralistă pe deplin dezvoltată și sper că toate partidele politice și societatea civilă vor fi implicate în acest proces constituțional.

Zbigniew Ziobro (ECR), *în scris.* – (PL) Turcia joacă un rol strategic, ca forță stabilizatoare în regiunea Caucazului și Orientului Mijlociu. Totodată, ea este o componentă esențială a planului de diversificare a rezervelor de combustibil ale Europei. Politicile guvernului turc pot servi drept model țărilor arabe din regiune. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să adopte în continuare o abordare activă cu privire la construirea unor relații pozitive cu Turcia, *inter alia*, mărinzind finanțarea acordată pentru investițiile comune strategice în domeniul energiei, precum gazoductul Nabucco și sprijinind dezvoltarea relațiilor comerciale. UE trebuie să demonstreze că recunoaște progresele înregistrate de guvernul turc în ultimii ani în direcția integrării în Uniunea Europeană. Totuși, există încă numeroase aspecte care îi impun UE să exercite presiuni asupra Turciei, iar avansarea negocierilor este exclusă până când aceste probleme nu vor fi rezolvate. Menționez în acest sens reconcilierea și reunificarea Ciprului, acceptarea de către guvernul turc a responsabilității pentru genocidul împotriva armenilor și dezvoltarea sistemului democratic.

15. Procesul de integrare europeană a Muntenegrului (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la procesul de integrare europeană a Muntenegrului.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului.* – (HU) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, mâine veți vota asupra rezoluției privind procesul de integrare

europeană a Muntenegrului. Consider că angajamentul Parlamentului European de a menține deschiderea Uniunii Europene este extrem de lăudabil. Totodată, veți juca un rol important în popularizarea cauzei extinderii bazate pe condiționalitate în rândul cetățenilor statelor membre. Rezoluția pe care o veți adopta mâine confirmă de altfel realizarea acestei responsabilități.

Doresc să vă spun că și Consiliul și-a asumat un angajament maxim. În acord cu consensul reînnoit asupra extinderii, aprobat de către Consiliul European, Consiliul a confirmat, în concluziile sale din 14 decembrie 2010, că UE susține pe deplin continuarea procesului de extindere în statele din zona Balcanilor Occidentali, în baza principiilor și concluziilor adoptate.

Președinția maghiară a Consiliului European este, de asemenea, devotată acestui obiectiv. Doresc să vă mulțumesc pentru activitatea excelentă depusă și pentru că, prin intermediul acestei rezoluții, contribuiți la consolidarea realizărilor Muntenegrului, care sunt extrem de necesare pe parcursul procesului de aderare.

Am confirmat de câteva ori perspectiva europeană a Muntenegrului. Stabilitatea acestei țări și orientarea sa către Europa, susținută de toate partidele politice, dar și de majoritatea cetățenilor, precum și gradul ridicat de consens între diferitele grupări etnice, reprezintă elemente care transformă Muntenegrul într-o forță stabilizatoare în regiunea Balcanilor Occidentali.

Să nu uităm că Muntenegrul a finalizat liberalizarea vizelor, a încheiat acordul de stabilizare și asociere și a obținut statutul de țară candidată în 12 luni. Acestea sunt rezultate semnificative, care demonstrează că perspectiva europeană acționează ca forță motrice în dezvoltarea unei țări. Prin urmare, UE trebuie să recunoască angajamentul și realizările țărilor care doresc să adere. Grație progreselor înregistrate, programul european al acestei țări va putea progresa, se pot asuma noi angajamente și se pot formula noi cerințe. În acest scop, în această perioadă au loc în fiecare zi reuniuni ale delegațiilor instituțiilor UE și ale statelor membre, la niveluri diferite și în domenii diferite.

Salutăm, așadar, măsurile actuale luate de Muntenegru, mai ales planul de acțiune recent adoptat de către guvernul acestei țări, conceput ca urmare a recomandărilor formulate în avizul Comisiei și salutăm, de asemenea, metoda utilizată de guvern, aceea a consultărilor extinse cu societatea civilă înainte de elaborarea planului de acțiune.

Voi prezenta o scurtă listă a priorităților esențiale, unde trebuie înregistrate progrese. Acestea sunt menționate și în avizul Comisiei din noiembrie 2010 și printre ele se numără: consolidarea statului de drept, continuarea reformei administrației publice, precum și consolidarea capacităților administrației publice, adoptarea unei legi electorale care să respecte constituția și libertatea accentuată a presei. Aceste aspecte nu sunt importante doar din punct de vedere juridic, ci reprezintă și o verificare a maturității politice a autorităților. Totodată, trebuie garantat statutul juridic al persoanelor care au fost obligate să-și părăsească locuințele și să-și respecte drepturile, în lupta împotriva crimei organizate și a corupției. Ne așteptăm că Muntenegrul va înregistra progrese deosebite și în acest domeniu.

Pentru a se putea lua măsuri de avansare a procesului de stabilizare și asociere, atât în general, cât și în vederea începerii negocierilor de aderare, este foarte important ca Muntenegrul să înregistreze progrese în aceste domenii și să depună eforturi suplimentare.

Este esențial ca această țară să-și îndeplinească angajamentele și să poată prezenta rezultate tangibile.

Doamnelor și domnilor, Muntenegrul joacă un rol important în cooperarea regională. Această țară se implică într-o cooperare apropiată cu vecinii săi și salutăm cu sinceritate rolul constructiv pe care îl joacă în stabilizarea regiunii și promovarea unor bune relații cu vecinii, mai ales în calitate de țară care deține președinția Procesului de Cooperare în Europa de Sud-Est.

Mai mult, Muntenegrul este gazda noului grup de lucru pentru cultură și societate din cadrul Consiliului de Cooperare Regională, Forumul parlamentar Cetinje. Integrarea nu poate exista fără cooperare regională, iar Muntenegrul oferă un exemplu în această privință.

Rezoluția ce va fi adoptată de Parlament reprezintă de fapt o inventariere a realizărilor. Ea prezintă cu exactitate situația actuală și oferă îndrumări utile privind sarcinile ce trebuie îndeplinite de către țara candidată. Doresc să felicit raportorul, precum și pe toți cei care au participat în mod activ la elaborarea documentului.

În final, doresc să încurajez Muntenegrul și autoritățile din această țară să își continue eforturile de reformă și să facă tot posibilul pentru a îndeplini așteptările propriilor cetățeni.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei.* – Dnă președintă, am onoarea de a mă adresa Parlamentului European cu privire la procesul de integrare europeană a Muntenegrului. În spiritul alocuțiunii președinției, care s-a încheiat cu felicitările adresate raportorului pentru Muntenegrul, dl Charles Tannock, pentru activitatea depusă, doresc să îmi exprim recunoștința față de distinșii deputați care au contribuit la acest demers. Parlamentul joacă un rol esențial în politica de extindere. Consider că, grație acțiunii concertate a tuturor instituțiilor europene, putem realiza mai multe.

Progresul global al Muntenegrului în direcția îndeplinirii criteriilor de aderare la Uniunea Europeană este remarcabil. Consensul politic este în creștere. Acest stat a înregistrat progrese importante în dezvoltarea cadrului său juridic și instituțional. Totodată, el este dedicat obiectivului de cooperare regională. În majoritatea aspectelor referitoare la *acquis* s-au înregistrat progrese și reforme economice structurale.

Decizia Consiliului European de a acorda Muntenegrului statutul de țară candidată reprezintă recunoașterea acestor realizări și un semnal puternic, care confirmă credibilitatea politicii de extindere a Uniunii Europene. Acest stat a intrat într-o etapă decisivă. Statutul de țară candidată reprezintă o responsabilitate mare pentru Muntenegrul. Este nevoie de rezultate tangibile, pentru ca Muntenegrul să poată trece în următoarea fază a integrării europene. Am încredere că rezoluția Parlamentului European îi va transmite Muntenegrului un mesaj corect, în sensul că îi va recunoaște realizările de până acum și își va exprima convingerea că procesul de reformă va fi realizat cu hotărâre și că toate provocările esențiale cu care se confruntă Muntenegrul în aderarea sa la Uniunea Europeană vor fi rezolvate în mod adecvat.

Săptămâna trecută am avut o întâlnire cu dl Igor Lukšić, prim-ministrul Muntenegrului. Angajamentul față de procesul de reformă și hotărârea de care dă dovadă în vederea îndeplinirii priorităților esențiale prevăzute în opinia Comisiei sunt încurajatoare. Pe 17 februarie, după consultări publice cu societatea civilă și discuții cu serviciile Comisiei, guvernul acestei țări a adoptat un plan de acțiune pentru soluționarea priorităților. Acum trebuie acordată atenție procesului de punere în practică și trebuie obținute rezultate solide.

Prioritățile prevăzute în aviz reprezintă o provocare considerabilă, însă realizabilă, care necesită implicarea și angajamentul tuturor categoriilor din Muntenegru. Extinderile anterioare au evidențiat importanța soluționării problemelor esențiale, potrivit criteriilor politice, dar și în ceea ce privește Capitolul 23, într-o fază inițială a procesului de aderare. Realizările îmbucurătoare înregistrate deja de Muntenegru în acest domeniu, mai ales în problema politizării administrației publice, în consolidarea independenței sistemului judiciar și în combaterea eficientă a corupției și a crimei organizate vor asigura, ulterior, un bun proces de negociere și de integrare în Uniunea Europeană.

Muntenegru trebuie să-și perfecționeze cadrul electoral, potrivit recomandărilor OSCE/ODIHR și ale Comisiei de la Veneția. Parlamentul are nevoie de consolidare, aceasta reprezentând o prioritate importantă, atât pentru Comisie, cât și pentru Parlamentul European. Respectarea standardelor europene în domeniul drepturilor omului este esențială, mai ales în ceea ce privește libertatea de exprimare și relația cu societatea civilă. Este nevoie de eforturi suplimentare în vederea consolidării politicii anti-discriminare, mai ales în ceea ce privește egalitatea de gen și protecția grupurilor vulnerabile. Este nevoie de soluții durabile pentru persoanele strămutate.

Totodată, trebuie remediate și alte curențe identificate în aviz și în propunerea de rezoluție. Muntenegru trebuie să își perfecționeze capacitatea administrativă și să își actualizeze pregătirea într-o serie de domenii ale *acquis*-ului comunitar. Viitorul Muntenegrului se leagă în mod evident de Uniunea Europeană și trebuie să acționăm cu responsabilitate. Credibilitatea politicii noastre de extindere se bazează pe respectarea principiului condiționalității față de Uniunea Europeană, de către țările candidate, dar și pe respectarea, de către Uniunea Europeană, a angajamentelor asumate față de țările candidate.

Cu toții avem interesul ca progresul Muntenegrului spre Uniunea Europeană să se bazeze pe realizări solide și rezultate concrete. Performanțele înregistrate de Muntenegru anul acesta vor fi evaluate în pachetul de extindere ce va fi prezentat în octombrie 2011. Doar după ce Comisia va fi stabilit că Muntenegru a atins gradul necesar de conformitate cu criteriile de aderare, mai ales în ceea ce privește cele șapte priorități esențiale stabilite în opinie, se va putea recomanda deschiderea negocierilor.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, am vizitat de două ori Muntenegru în ultimele optsprezece luni, împreună cu colega mea, Anna Ibrisagic, ca raportor alternativ din partea PPE, pentru a-mi forma propria opinie privind progresul înregistrat de această țară, mai întâi spre statutul de candidat și, acum, spre perspectiva aderării la UE.

Am fost extrem de impresionat de angajamentul și activitatea întregului guvern muntenegrean. Indiferent de dimensiunea sa, acest guvern lucrează intens. Doresc să apreciez în mod deosebit activitatea fostului prim-ministru, Milo Đukanović, și a succesorului său recent, Igor Lukšić, care au acționat cu pragmatism și hotărâre în misiunea de a-și conduce țara către aderarea la UE și la NATO.

Important este ca, acum, Muntenegru să îndeplinească așteptările UE. Mai ales, guvernul muntenegrean trebuie să se ocupe de cele șapte priorități cheie identificate de dl comisar Füle în opinia Comisiei. Doresc să evidențiez în special problema corupției și a crimei organizate, în legătură cu care există standarde clare și bine definite pentru cuantificarea progresului.

Mă bucur că, luna trecută, guvernul a adoptat un plan de acțiune foarte bine formulat, al cărui scop era acela de a răspunde acestor priorități și solicitări. Din punctul meu de vedere, Muntenegrul este pregătit să înceapă negocierile pentru aderarea la UE în calitate de candidat oficial și este curios faptul că Comisia insistă să mai treacă timp între acordarea statutului oficial de țară candidată și deschiderea negocierilor. Din punctul meu de vedere, această întârziere nu are o justificare reală sau aparentă, în baza Tratatelor. Mai mult, nu acesta este mesajul care trebuie transmis Muntenegrului sau altor țări din regiune, precum Macedonia, care depun eforturi pentru a obține statutul de candidat.

Sper doar că această așteptare forțată, care acum este inevitabilă și frustrantă pentru Muntenegrul, nu va conduce la reducerea angajamentului asumat de această țară față de Uniunea Europeană.

Muntenegrul trebuie evaluat doar în funcție de meritele, faptele și realizările sale. Situația sa nu trebuie să depindă de progresul înregistrat de vecinii săi din zona Balcanilor Occidentali. Muntenegrul este o țară mică, dar frumoasă, care s-a bucurat de o stabilitate și o creștere economică remarcabilă de la despărțirea amiabilă de Serbia. Spre deosebire de unii dintre vecinii săi mai mari, această țară aproape că nu are probleme interne de natură etnică sau religioasă. Există o dispută minoră cu privire la frontiera cu Croația, care se va soluționa pașnic, la Curtea Internațională de Justiție. Muntenegrul a negociat și ratificat recent tratate de extrădare cu Serbia și Croația, în vederea combaterii crimei organizate.

Moneda oficială a acestei țări este euro, deși ea nu face parte din zona euro, oricât ar părea de incredibil acest lucru. Din păcate, însă, economia sa nu este diversificată și se rezumă în principal la turism și la o topitorie de aluminiu. Trebuie create mai multe locuri de muncă în domeniul energiei hidroelectrice pentru export, iar serviciile financiare ar putea reprezenta o altă soluție.

Personal, rămân optimist în legătură cu această poveste de succes scrisă în zona Balcanilor Occidentali.

Anna Ibrisagic, în numele Grupului PPE. – (SV) Dnă președintă, în calitate de raportor alternativ pentru Muntenegrul din partea Grupului Partidului Popolar European (Creștin Democrat), doresc să-i mulțumesc dlui Tannock pentru cooperarea excelentă și pentru acest raport corect și bine echilibrat. Doresc, totodată, să le solicit colegilor deputați să sprijine, mâine, acest raport.

Aș dori să subliniez faptul că am o părere foarte bună despre decizia Consiliului European din decembrie 2010, de a-i acorda Muntenegrului statutul de țară candidată în vederea aderării la UE. Totodată, este important să nu ne oprim aici, ci să ne îndreptăm cu pași repezi către atingerea acestui obiectiv, de aderare a Muntenegrului la UE. Stabilitatea politică și economică de care a dat dovadă în permanență această țară, chiar de când a devenit independentă, este uriașă. Această țară este considerată deseori o poveste de succes. Chiar astăzi am auzit această exprimare din partea Consiliului.

Asemenea dlui Tannock, regret că obținerea statutului de țară candidată nu a implicat, automat, și dreptul de începere a negocierilor. Consider, deci, că Comisia trebuie să înceapă cât mai curând negocierile în vederea aderării și să stabilească o dată pentru începerea acestor negocieri cu Muntenegrul. Fără îndoială, procesul de reformă trebuie să continue, de exemplu la nivelul sectorului judiciar și în vederea combaterii conflictelor de interes în administrația publică, iar prioritățile recomandate de Comisie trebuie soluționate, însă

doresc să apreciez reformele pozitive pe care a reușit să le pună până acum în aplicare guvernul muntenegrean.

Ambasadorul Muntenegrului se află astăzi aici și aștept cu nerăbdare ziua în care îi vom putea ura bun venit nu numai domniei sale, ci întregului Muntenegru în UE și reprezentanților Muntenegrului în acest Parlament.

Göran Färm, în numele Grupului S&D. – (SV) Dnă președintă, doresc să-i mulțumesc dlui Tannock, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, pentru cooperarea sa constructivă. Mă bucur că Muntenegru se află pe drumul către aderarea la UE. Sunt de acord că Comisia trebuie să înceapă cât mai curând negocierile, desigur, cu condiția ca această țară să se îndrepte în continuare către obiectivele comunitare.

Faptul că Muntenegru a primit statutul de țară candidată transmite un semnal puternic cu privire la angajamentul UE față de viitorul întregii foste Iugoslavii în UE. Asemenea Croației, Muntenegru le poate arăta celorlalte țări calea către aderarea la UE. Apropierea de UE reprezintă un factor cheie pentru asigurarea prosperității și stabilității în regiune. Acest lucru este cât se poate de clar.

Muntenegru este un stat mic, nou și pașnic, extrem de dedicat cooperării regionale. Are relații bune cu țările vecine și, deci, șanse mari de succes în viitoarele negocieri în vederea aderării. Cu toate acestea, există anumite domenii care necesită reforme importante. A fost consolidată capacitatea juridică și administrativă de a forma o societate complet viabilă, bazată pe statul de drept, însă mai sunt aspecte ce trebuie soluționate. Corupția și crima organizată sunt în floare, iar sistemul juridic necesită îmbunătățiri importante, pentru a se putea respecta cerințele UE.

Am depus o serie de amendamente, pentru a evidenția faptul că Muntenegru trebuie, de asemenea, să îmbunătățească situația femeilor, să asigure libertatea presei, să protejeze drepturile fundamentale ale lucrătorilor și minorităților și, mai ales, să își dezvolte societatea civilă. Să nu uităm că și acestea sunt aspecte esențiale în viitoarele negocieri de aderare. Salut integrarea Muntenegrului în Uniunea Europeană cât mai curând posibil.

Ivo Vajgl, în numele Grupului ALDE. – (SL) Dnă președintă, și eu doresc să îl felicit pe dl Tannock pentru raportul său și pentru cooperarea de care a dat dovadă în elaborarea acestuia. Dacă, prin adoptarea rezoluției referitoare la Muntenegru, dorim să ne reînnoim, în principiu, angajamentul față de continuarea procesului de extindere a Uniunii Europene și față de posibilitatea oferită tuturor statelor de pe acest continent de a se dezvolta sub egida Uniunii, trebuie să asigurăm mai întâi parcurgerea etapelor ce urmează, mai întâi pentru Muntenegru, iar apoi și pentru Serbia, Macedonia, Bosnia și Herțegovina și Albania, fără să uităm, desigur, Turcia.

Pentru Muntenegru, aceasta ar însemna că acordarea statutului de țară candidată și decizia, în principiu, de începere a negocierilor ar trebui urmate de deschiderea efectivă a negocierilor. Între timp, guvernul muntenegrean trebuie să lucreze la armonizarea sistemelor juridice și la perfecționarea capacităților administrative. Lupta împotriva corupției trebuie să continue, sub toate formele posibile și trebuie să conducă la condamnarea persoanelor implicate în activități de corupție.

O altă problemă ce trebuie avută în vedere este asigurarea egalității și respectului pentru femei. Libertatea de exprimare, independența presei și protecția minorităților sunt valori

pe care orice țară candidată la aderarea la Uniunea Europeană trebuie să le respecte necondiționat.

Tânăra democrație muntegă trebuie să le asigure ONG-urilor un loc adecvat și însemnat în societatea sa. Dle comisar, doresc să vă prezint o situație de care am aflat în perioada în care am vizitat Muntenegrul și am discutat cu politicieni din acest stat. Este important ca relațiile dintre Muntenegrul și Serbia să evolueze fără ca Serbia să încerce să intervină în dezvoltarea vecinei sale, prin intermediul partidelor etnice sârbe. O astfel de atitudine a făcut deja suficient rău în istoria Europei de sud-est.

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, dle comisar, și eu doresc să-i mulțumesc colegului nostru, Charles Tannock, pentru acest raport excelent și bine echilibrat și mă bucur că am ajuns la un consens, în sensul că regretăm faptul că acordarea statutului de țară candidată pentru Muntenegrul nu a condus automat și la deschiderea negocierilor. La fel ca antevorbitorii mei, aș dori ca Muntenegrul să înceapă negocierile și sper că decalajul de timp nu va fi prea mare. Mă bucur că și Președinția maghiară susține procesul de extindere. Sper, deci, că anul acesta se vor înregistra progrese, în urma raportului de progres. Muntenegrul a realizat foarte multe în trecut și în ultimii ani, însă încă există câteva aspecte problematice. Aș dori să menționez trei dintre acestea: lupta împotriva corupției, a discriminării și problemele ecologice.

În lupta împotriva corupției și a crimei organizate, mă bucur că, prin acest raport, le solicităm autorităților publice să nu mai exercite presiuni asupra ONG-urilor și organizațiilor societății civile care investighează corupția și crima organizată. Acestea trebuie să fie libere să-și desfășoare activitatea și să ajute statul să elimine corupția și crima organizată.

Al doilea aspect se referă la lupta împotriva discriminării. Există încă numeroase grupuri care, în pofida legislației corespunzătoare, încă sunt supuse discriminărilor: romii, așcalii și egiptenii, persoanele LGBT. Totodată, cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii, dorim să amintim și problema egalității de gen.

În final, în ceea ce privește aspectele ecologice, Muntenegrul se definește în propria constituție ca stat ecologic, ceea ce este un lucru excelent. Problema este că această țară frumoasă, cu un litoral deosebit și cu munți minunați, ar putea fi distrusă dacă nu se înregistrează progrese transparente, prin efectuarea unor evaluări de mediu. Sper, deci, că această țară va evolua, va implica mai mult societatea civilă și va pune în funcțiune procese transparente în ceea ce privește situația ecologică, mai ales centrale hidroelectrice.

György Schöpflin (PPE). – Dnă președintă, sunt de acord cu majoritatea antevorbitorilor mei, în sensul că Muntenegrul a înregistrat progrese considerabile în direcția integrării în UE, în pofida unei poziții inițiale deficitare. Împreună cu celelalte republici din fosta Iugoslavie, Muntenegrul a trebuit să facă față prăbușirii comunismului și a întregii țări, să treacă printr-un război dificil și, apoi, să construiască un nou sistem pe ruinele celui vechi.

Nu a fost o sarcină ușoară, iar o parte dintre trăsăturile negative ale sistemului anterior s-au perpetuat, luând noi forme. Este importantă, însă, apariția unei elite tinere, care și-a exprimat angajamentul față de un viitor european. Aceste demersuri au fost favorizate, desigur, și de nereușita uniunii cu Serbia. Există, încă, probleme. S-a vorbit despre o parte dintre acestea, despre problemele uzuale cu care s-au confruntat fostele state comuniste: corupție, criminalitate, abuzuri în justiție, servicii publice nu foarte eficiente și alte probleme asemănătoare.

Remediarea acestor deficiențe și a celorlalte carențe existente la nivelul sistemelor politic, economic, juridic și administrativ necesită un efort important din partea conducerii, care trebuie să fie pregătită pentru rezistența activă și pasivă a beneficiarilor sistemului actual. Fiecare țară fostă comunistă s-a confruntat cu dificultăți similare. Hotărârea elitelor și a opiniei publice de a asigura un viitor european este, probabil, factorul esențial care favorizează viitoarea aderare a Muntenegrului la UE.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Dnă președintă, evoluția procesului integrării europene este unul dintre factorii fundamentali care contribuie la dezvoltarea Muntenegrului. Din perspectivă economică, această țară a atins un anumit nivel de stabilitate macroeconomică și a avansat cu succes, în sensul că a îndeplinit criteriile politice prevăzute la summitul de la Copenhaga sau la reuniunea de la Copenhaga a Consiliului.

Trebuie, însă, depuse mai multe eforturi, mai ales în ceea ce privește consolidarea statului de drept, în reformarea sistemului judiciar și în lupta împotriva corupției și a crimei organizate. Totodată, trebuie înregistrate progrese în reforma administrației publice și reforma electorală și trebuie ca parlamentul să aibă un rol mai important.

Trebuie acordată atenția cuvenită libertății de exprimare și libertății presei. Totodată, ar trebui să existe o cooperare cu societatea civilă, să se elimine discriminările și să se asigure integrarea socială și economică a minorităților etnice, inclusiv a romilor. Cooperarea regională și relațiile corecte cu vecinii sunt, fără îndoială, una dintre condițiile indispensabile pentru un proces reușit de integrare europeană.

Dle comisar, doamnelor și domnilor, Muntenegrul a depus eforturi considerabile pentru a îndeplini criteriile prevăzute pentru aderarea la Uniunea Europeană și a sosit, deci, momentul, să i se acorde statutul de țară candidată. Sper că se va realiza acest lucru.

Eduard Kukan (PPE). – Dnă președintă, în primul rând aș dori să-l felicit pe dl Tannock pentru raportul său excelent și pentru buna întocmire a rezoluției în această privință.

Muntenegrul a înregistrat progrese importante în procesul de integrare. Această țară joacă de asemenea un rol constructiv în menținerea stabilității regionale. Ea se află pe drumul cel bun, după cum au confirmat anul trecut Comisia și Consiliul, care i-au acordat Muntenegrului statutul de stat candidat. Sper că vor fi îndeplinite și celelalte criterii pentru deschiderea negocierilor de aderare, pentru a se putea începe respectivele negocieri.

Până la momentul respectiv, guvernul muntegrecan trebuie să aibă în vedere înregistrarea de progrese în domeniile esențiale, care au fost indicate în mod clar. Este vorba, pe scurt, despre: statul de drept, lupta împotriva corupției și a crimei organizate, legislația electorală, consolidarea rolului Parlamentului de supervizare a guvernului și implicarea extinsă a societății civile în interacțiunea cu guvernul, reforma judiciară, cu o consolidare continuă a independenței sistemului judiciar și penal, precum și eliminarea corupției, care afectează instituțiile statului, dezvoltarea economică și socială și funcționarea administrației publice.

În final, mă bucur să văd că Muntenegrul avansează în procesul de integrare. Acesta este motivul pentru care sper că Consiliul se va hotărî să încapă curând negocierile cu această țară.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Dnă președintă, dnă Győri, dle comisar Füle, doresc să îl felicit pe dl Charles Tannock pentru realizarea pe care o reprezintă această rezoluție referitoare la Muntenegrul, asupra căreia vom vota mâine. Muntenegrul reprezintă o speranță majoră pentru procesul de extindere a Uniunii Europene în regiunea Balcanilor Occidentali.

Muntelegrul este un stat și o societate fără probleme obiective care l-ar putea împiedica să îndeplinească cerințele de aderare la Uniunea Europeană. Totuși, vecinii săi, Bosnia și Herțegovina și Macedonia, nu au fost la fel de norocoși.

Cele șapte priorități-cheie ale Comisiei Europene sunt clare și aș dori să sugerez ca guvernul prim-ministrului Lukšić să le abordeze cu hotărâre, pentru a se putea iniția negocierile de aderare a Muntelegrului. În acest sens, guvernul trebuie să se bazeze pe societatea civilă din Muntelegru, pe intelectualii cu o gândire liberă și pe organizațiile non-guvernamentale. Criticii nu sunt dușmanii Muntelegrului, presa independentă nu este un dușman, ci un element valoros pentru Muntelegru. Desigur, combaterea corupției și a crimei organizate este o problemă esențială. După cum spune un cântec popular muntelegrean, „Muntelegrul este o țară mică, dar onorabilă și corectă”.

Elena Bănescu (PPE). - Stabilitatea în regiunea Balcanilor de Vest va fi și mai consolidată prin recomandarea Muntelegrului ca stat candidat de către Comisia Europeană. În același timp, reamintesc importanța respectării întocmai a criteriilor de la Copenhaga, esențiale în evoluția construcției Uniunii. În ciuda numeroaselor progrese, autoritățile din Muntelegru încă mai au de implementat reforme în sectoare vitale. Spre exemplu, nu pot să nu remarc semnalarea de către Comisie a extinderii corupției și a ilegalităților fiscale. În acest scop, crearea unei structuri specializate în combaterea acestor fenomene este cel mai important demers.

Pe de altă parte, drepturile minorităților - și aici mă refer, în special, la cele ale rromilor, încă nu beneficiază de consacrarea legislativă necesară. Menționarea statutului minorităților în legea fundamentală, laolaltă cu drepturile lor, va reprezenta un semnal pozitiv pentru integrarea europeană. Apreciez promovarea Muntelegrului ca stat promotor al mișcării ecologice. Unul dintre obiectivele-cheie ale UE este protecția mediului. În acest sens, atrag atenția asupra impactului negativ pe care îl are turismul excesiv, slab gestionat. O consecință ar putea fi prelungirea viitoarelor negocieri de aderare.

În final, vreau să reamintesc faptul că perspectiva europeană a Muntelegrului contribuie la reconcilierea Europei cu trecutul său, în regiunea și dimensiunea balcanică.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Dnă președintă, dnă Győri, dle comisar, mă bucur că Președinția maghiară consideră că extinderea în regiunea Balcanilor Occidentali este una dintre sarcinile sale prioritare și am încredere că aceasta va contribui în mod substanțial la trecerea Muntelegrului de la statutul de țară candidată la debutul negocierilor de aderare. Colegii mei au menționat deja cât de importantă este lupta împotriva corupției în aderarea unei țări din zona Balcanilor Occidentali, însă mai există două domenii esențiale. Unul se referă la calitatea relațiilor de vecinătate. În acest sens, Muntelegrul a înregistrat progrese, semnând acorduri cu Croația și Serbia.

Al doilea aspect se referă la situația minorităților. În Muntelegru există o lege exemplară privind situația minorităților, care, în multe privințe, folosește experiența oferită de modelul de guvernare a minorităților valabil în țara pe care o reprezintă, Ungaria. Trebuie, însă, să observ, cu regret, că, deocamdată, legea electorală nu a fost adoptată, chiar din cauză că nu a fost rezolvată problema reprezentării minorităților. Sper că prietenii noștri din Muntelegru vor soluționa și această problemă.

Jan Kozłowski (PPE). - (PL) Dnă președintă, doresc să încep prin a felicita Muntelegrul pentru obținerea statutului de stat candidat la aderarea la Uniunea Europeană, în decembrie 2010. Dialogul politic dintre această țară și instituțiile UE se află într-un stadiu foarte

avansat, deși el nu a început în urmă cu foarte mult timp. Angajamentul puternic asumat de Muntenegru și dorința sa politică de a face schimbări se observă prin modul în care au fost puse în aplicare reformele conform procesului de la Bologna, de exemplu, sau prin îmbunătățirile aduse funcționării pieței muncii.

După cum arată comunicarea Comisiei cu privire la solicitarea de aderare a Muntenegrului, nivelul ridicat constant al șomajului evidențiază o discrepanță între competențele disponibile și cele solicitate, demonstrând carențele sistemului educațional. Muntenegru trebuie să depună, deci, eforturi pentru ca toate categoriile sociale, inclusiv cele aflate în pericol de excluziune socială, să aibă șansa de a primi educație și pregătire generală de înaltă calitate, astfel încât cetățenii acestui stat să dețină competențe care să le crească șansele de angajare.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dnă președintă, această dezbatere a arătat că Muntenegru este din ce în ce mai bine pregătit pentru aderarea la structurile Uniunii Europene. Desigur, acest lucru este important pentru Muntenegru, dar există și alte două dimensiuni ale acestui proces. Prima este dimensiunea europeană, în sensul că principiile și valorile care guvernează acțiunile Uniunii Europene încă sunt atrăgătoare pentru restul Europei. A doua dimensiune se referă la regiunea Balcanilor, întrucât acest proces le arată celorlalte state din regiunea Balcanilor care este drumul pe care pot și trebuie să îl urmeze. Este vorba despre un drum dificil, însă nu imposibil.

Aș avea o întrebare foarte scurtă: dl comisar Füle ar putea să ne prezinte un program al viitoarei aderări a Muntenegrului la Uniunea Europeană? Vă mulțumesc foarte mult.

László Tókéş (PPE). – Dnă președintă, în calitate de cetățean român, cu mare încredere în beneficiile unei societăți multi-etnice prospere, bazată pe coexistența pașnică și reconcilierea națiunilor, salut eforturile Muntenegrului de a respecta criteriile de la Copenhaga cu privire la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația și de a corespunde standardelor europene și internaționale.

Muntenegru este o democrație parlamentară, bazată pe un cadru constituțional și legislativ pentru statul de drept, drepturile omului și respectarea și protejarea minorităților.

Există, însă, lacune considerabile în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației. Corupția atinge cote ridicate, crima organizată reprezintă în continuare o problemă gravă și există preocupări cu privire la eficiența sistemului judiciar.

Încurajez Muntenegru să-și continue angajamentul pe care și l-a asumat în sensul cooperării regionale și a consolidării relațiilor bilaterale cu țările vecine.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Dnă președintă, vizita de săptămâna trecută a dlui comisar Füle demonstrează că angajamentul guvernului muntegrec față de integrarea europeană este autentic, iar acesta este cea mai bună cale pentru o țară care se apropie de Uniunea Europeană.

Modificările sociale și politice care au avut loc în Muntenegru în ultimii ani reprezintă un semnal pozitiv nu numai pentru UE, ci și pentru vecinii acestei țări. Guvernul muntegrec a fost laudat și de ONU, pentru numărul ridicat de probleme pe care a reușit să le soluționeze. Potrivit raportului Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Muntenegru poate îndeplini Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, inclusiv eradicarea sărăciei, educație primară universală și reducerea mortalității infantile, până în 2015.

Premierul muntegrec, Igor Lukšič, a menționat, în timpul recente sale vizite la Bruxelles, că prioritățile Muntenegrului sunt aderarea la UE și la NATO. Personal, consider că eforturile

Muntenegrului sunt deosebit de importante și susțin asistența și ajutorul pe care UE le oferă acestei țări. Sunt convinsă că Muntenegrul va adera la Uniune în viitorul apropiat.

Raffaale Baldassarre (PPE). – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, deși până acum s-au înregistrat rezultate excelente în vederea integrării europene, există încă o serie de lacune la nivelul unor domenii fundamentale pentru dezvoltarea unui sistem democratic și confirmarea deplină a statului de drept.

În pofida progresului realizat prin modificarea legislației privind procedurile penale și alte legi substanțiale, există încă unele aspecte deficitare. Mă refer, în special, la necesitatea urgentă de asigurare a responsabilității, transparenței și eficienței sistemului judiciar și a procurorilor, precum și a independenței lor față de interferențele politice.

În acest scop, este nevoie de modificarea substanțială a sistemului de numire a judecătorilor și a procurorilor și de eliminarea practicii de numire a acestora doar de către parlament și de către guvern.

În final, (...) trebuie îmbunătățit accesul la justiție și la asistență juridică gratuită.

Corina Crețu (S&D). - Obținerea de către Muntenegrul a statutului de țară candidată la aderare este rezultatul politicii ușilor deschise promovată de Uniunea Europeană, care a avut efecte benefice nu doar în estul Europei, ci și, iată, în Balcanii de Vest. Muntenegrul este la începutul unui drum care nu va fi nici ușor, nici simplu, dar are o perspectivă, o foaie de parcurs și poate folosi experiența țărilor din zonă care au parcurs, nu cu multă vreme în urmă, drumul aderării. Este important ca viitorul raport de țară să fie pozitiv și să permită începerea efectivă a negocierilor de aderare.

Cred că Uniunea Europeană a reușit să contribuie de o manieră decisivă la procesul de reconciliere în fosta Iugoslavie și, o dată admise în Uniunea Europeană toate statele rezultate din destrămarea Federației Iugoslave, se vor închide și ultimele răni ale unui trecut violent, care este încă o problemă pentru întreaga comunitate europeană. Urez succes națiunii muntenegrene în efortul său de modernizare și pentru îndeplinirea condițiilor de aderare.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Dnă președintă, cu toții sperăm că liberalizarea vizelor pentru Serbia, Muntenegrul și Macedonia îi va încuraja pe turiști și pe oamenii de afaceri să valorifice această oportunitate. În schimb, s-a înregistrat o creștere a numărului de migranți economici. În acest context, campaniile de informare în aceste țări sunt deosebit de importante și ele trebuie să explice că viza de turist nu echivalează cu acordarea de azil sau cu găsirea unui loc de muncă în UE. Faptul că UE a trebuit să exercite presiuni pentru închiderea așa-ziselor agenții de turism specializate în emigrarea către UE demonstrează absența informațiilor clare cu privire la această problemă. Trebuie să așteptăm și să vedem cât de eficient va fi sistemul de avertizare timpurie pentru mișcările în masă, în ceea ce privește problema romilor.

Multe persoane par să fie convinse că viitorul lor nu se află în țara natală din Balcani, precum Muntenegrul și vor să profite de recent dobândita libertate de circulație, pentru a pătrunde în mod ilegal în UE. Totuși, aceste persoane nu au dreptul la sistemele de asigurări sociale ale Europei.

Este important ca Muntenegrul să depună eforturi sporite pentru introducerea de standarde europene în domenii precum justiția, combaterea corupției și protecția minorităților, pentru crearea unei perspective europene.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, stimați deputați, discuția noastră s-a dovedit a fi productivă, ea confirmând pașii pe care trebuie să îi parcurgă Muntenegrul pentru a avansa în procesul de aderare. După cum se menționează în propunerea de rezoluție discutată astăzi și în avizul Comisiei din luna noiembrie a anului trecut, Muntenegrul a realizat foarte multe, însă trebuie să înregistreze și mai multe progrese.

Țara a intrat acum într-o fază decisivă. Este nevoie de rezultate tangibile, pentru ca Muntenegrul să poată trece în următoarea fază a integrării europene. Nu trebuie irosit avântul oferit de statutul de țară candidată, iar reformele trebuie continuate cu hotărâre. Obiectivele sunt bine cunoscute: Muntenegrul trebuie să îndeplinească prioritățile necesare și, după finalizarea acestora, să se implice în procesul de negociere. Ritmul de avansare a Muntenegrului în direcția aderării la Uniunea Europeană depinde de propriile sale realizări. Din acest motiv, nu vă pot oferi un calendar al extinderii, așa cum mi-ați solicitat mulți dintre dumneavoastră. Am încredere că, grație sprijinului nostru, dar mai ales hotărârii populației sale, Muntenegrul poate înregistra reale progrese în apropierea față de Uniunea Europeană.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (HU) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, doresc să vă mulțumesc în primul rând pentru această discuție deosebit de fructuoasă. Faptul că Parlamentul European sprijină în continuare, din toată inima, eforturile de integrare europeană ale Muntenegrului, este încurajator. Doresc să vă asigur că preocupările și activitățile menționate de dumneavoastră pe parcursul acestei dezbateri se află pe lista de priorități a dialogului dintre instituțiile europene privind perspectiva europeană a Muntenegrului și că depunem toate eforturile pentru a le soluționa în mod corespunzător.

S-au formulat multe observații și întrebări cu privire la ceea ce se întâmplă între momentul acordării statutului de stat candidat și începerea negocierilor de aderare, deci, cu privire la motivul pentru care nu începem imediat negocierile, fără întârziere. Probabil că știți că, acum că Muntenegrul a obținut statutul de stat candidat, Comisia a stabilit condițiile pe care această țară trebuie să le îndeplinească. Și eu, și dl comisar am menționat acest lucru. Există șapte astfel de condiții, precum statul de drept, combaterea crimei organizate, lupta împotriva corupției etc., iar Comisia va evalua progresul înregistrat în aceste domenii. Consiliul va primi aceste informații în toamnă și atunci va putea decide dacă s-a ajuns la un nivel care să permită lansarea negocierilor.

Vă mulțumesc din nou pentru această dezbatere și cred că ea demonstrează faptul că Parlamentul European este pregătit să transmită un semnal pozitiv regiunii Balcanilor Occidentali. Acest semnal va dovedi că procesul de extindere se află în desfășurare, că el încă există și că trebuie să fie credibil. Aceasta înseamnă că progresele realizate de fiecare țară din regiune se bazează pe o abordare personalizată, în funcție de performanțe. În cazul Muntenegrului, este vorba de aspectele amintite astăzi. În cazul Serbiei, este vorba de faptul că s-au formulat răspunsurile la chestionarul primit, iar ele vor fi evaluate acum de Comisie. În cazul Croației, înseamnă că această țară trebuie să își finalizeze sarcinile și să se pregătească din toate punctele de vedere pentru ca negocierile să se poată încheia în timpul mandatului Președinției maghiare. Astfel, procesul rămâne credibil și ne putem asigura că vecinii noștri, aceste state cu adevărat europene, rămân pe drumul cel bun și vor putea să se alăture în final UE, după atingerea unui nivel corespunzător de pregătire.

Președinta. – Am primit o propunere de rezoluție ⁽²⁾ prezentată în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc miercuri, 9 martie 2011.

16. Strategia UE pentru integrarea romilor (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul dnei Járóka, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la strategia UE privind incluziunea romilor (2010/2276(INI)) (A7-0043/2011).

Livia Járóka, raportoare. – Dnă președintă, doresc să le mulțumesc tuturor colegilor din Parlamentul European și din organizațiile civile care m-au sprijinit și m-au ajutat în elaborarea acestui raport dificil.

Dacă îmi permiteți un comentariu personal, doresc să le mulțumesc colegilor de birou, consilierului politic din cadrul Comisiei LIBE, care susține de ani de zile această strategie și șefului de cabinet din ultimii ani, care m-a combătut.

Totodată, îi sunt recunoscătoare familiei mele, care mi-a permis să conduc această luptă, o luptă ce, în final, a dat și rezultate. Am ajuns la un acord care include șase grupuri politice, 27 de state membre și cinci comisii parlamentare extrem de importante. Astfel, consider că le putem transmite Comisiei, Consiliului și statelor membre un mesaj demn de atenția lor și că am realizat un progres major în sensul eforturilor comunitare de eliminare a sărăciei și excluziunii sociale cu care se confruntă cea mai mare minoritate etnică a continentului nostru.

Un procent semnificativ din populația romă din Europa trăiește în condiții precare, aproape fără nicio legătură cu economia și fără a se bucura de principalele drepturi ale omului. Incluziunea socială nu trebuie analizată, deci, în cadrul ratificării generale, ci trebuie considerată o modalitate de eliminare a uneia dintre cele mai grave lacune în asigurarea drepturilor umane și constituționale în Europa.

Efortul comunitar de eliminare a sărăciei și excluziunii sociale a romilor din Europa trebuie să pună, deci, accentul pe asigurarea și promovarea drepturilor fundamentale la angajare, locuințe, asistență medicală și educație.

Voi evidenția pe scurt cele mai importante principii și recomandări ale raportului meu. Mai presus de toate, strategia trebuie să fie o strategie internă a UE, tabloul general al domeniilor și obiectivelor prioritare trebuie să fie localizat în interiorul structurilor comunitare și să nu creeze diviziuni la nivelul statelor membre ale Uniunii. Din contră, înființarea unui nou organism pentru coordonarea și supervizarea strategiei ar fi inutilă și ar conduce la cheltuieli exagerate.

Rolul de supervizare, coordonare și monitorizare trebuie să fie, deci, îndeplinit de Comisie. În acest scop, trebuie analizată posibilitatea păstrării grupului de lucru pentru problema romilor ca organism permanent.

(2) A se vedea procesul-verbal

Comisia va trebui să raporteze anual progresul strategiei, să evalueze rezultatele și să transmită Consiliului propunerile de îmbunătățire. În acest sens, s-ar putea dezvolta tabloul de bord al strategiei europene privind problema romilor, mecanism similar tabloului de bord al pieței unice.

Desemnarea unui organism administrativ sau a unui funcționar guvernamental ca persoană de contact la nivel național pentru punerea în aplicare a obiectivelor strategiei și ca sursă de îndrumări și reflecții pentru strategia de supervizare a Comisiei ar aduce alte avantaje practice semnificative.

Strategia trebuie să țină cont și de teritoriul excluziunii, deoarece distribuția geografică a dezavantajelor sociale nu este uniformă la nivelul tuturor statelor membre, ci sărăcia și excluziunea socială sunt concentrate în microregiuni subdezvoltate care, în majoritatea noilor state membre, sunt locuite predominant de către comunitatea romă.

Este esențială utilizarea unor indicatori comuni, comparabili și fiabili, pentru a prezenta o analiză realistă a progreselor și pentru a îndeplini cerințele de monitorizare eficientă. Recomand adoptarea indicatorilor Laeken și a componentelor complementare ale acestora, pentru măsurarea excluziunii sociale și teritoriale și pentru evaluarea progreselor.

Este necesară, de asemenea, o hartă europeană a crizei, pentru ca microregiunile să poată fi măsurate și identificate pe baza atributelor distinctive.

În următorul cadru financiar multianual ar trebui rezervată o parte din bugetul de coeziune pentru îndeplinirea acestei strategii. Astfel, s-ar putea asigura resurse vitale și s-ar putea oferi stimulente pentru punerea în aplicare, prin alocarea fondurilor în mod competitiv, în funcție de modul în care proiectul sau demersul propus susține și implementează obiectivele strategiei.

Astfel, pe de o parte, am putea să ne distanțăm de practica generală a contribuțiilor semnificative, maximizând utilizarea fondurilor neabsorbite și, pe de altă parte, s-ar putea crea o legătură directă între alocarea finanțării și reproducerea rezultatelor.

Acestea sunt principiile și prioritățile pe care cred că trebuie să le susțină strategia europeană privind problema romilor și aștept comentariile dumneavoastră cu privire la raportul meu.

(Aplauze)

Zoltán Balog, *președinte în exercițiu al Consiliului.* – (HU) Dnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, Președinția maghiară acordă o importanță deosebită problemei integrării romilor și îi este recunoscătoare Parlamentului European pentru sprijinul activ oferit în această privință.

Să nu uităm despre ce este vorba în principal. Este vorba despre șansa la viață a milioane de concetățeni europeni, care au dreptul la aceleași șanse ca toată lumea, iar societățile noastre nu își permit să ignore potențialul acestora. Doresc, deci, să vă felicit pentru excelenta propunere de rezoluție pe care urmează să o adoptați și pe care o susțin din toată inima. Vă împărtășim ambiția de a vă asigura că promisiunile sunt urmate de fapte.

Pe 8 aprilie se sărbătorește la nivel mondial Ziua internațională a romilor. În acea zi, Președinția maghiară va organiza la Budapesta cea de-a cincea reuniune a Platformei europene integrate pentru incluziunea romilor, la care sunt sigur că veți participa mulți dintre dumneavoastră. Ca activitate principală în cadrul acestui eveniment, Comisia își va

prezenta comunicarea strategică referitoare la acest subiect și o rugăm pe dna Járóka să prezinte și acolo principalele puncte ale rezoluției.

Ulterior, Președinția maghiară va elabora un proiect de concluzii ale Consiliului, pe care sperăm că Consiliul pentru ocuparea forței de muncă, politică socială, sănătate și protecția consumatorilor le va adopta la reuniunea sa de pe 19 mai. Aceste concluzii se vor referi exclusiv la integrarea romilor și vom depune eforturi în vederea consolidării cooperării între UE și statele sale membre în ceea ce privește integrarea economică și socială a romilor.

De asemenea, avem în plan organizarea unor schimburi de opinii cu privire la ideile Comisiei și la nivelul altor formațiuni ale Consiliului, iar la sfârșitul lunii mai, Consiliul Afaceri Generale va desfășura o dezbatere preliminară pentru reuniunea din luna iunie a Consiliului European.

Pentru a putea înregistra progrese, trebuie să lăsăm deoparte toate stereotipurile, generalizările și prejudecățile. Trebuie să fim conștienți de faptul că condițiile de trai ale romilor nu sunt omogene pe întreg teritoriul Europei. Mai mult, trebuie să nu uităm motivele istorice ale excluziunii sociale a acestei etnii. Beneficiile transformărilor politice și ale tranziției la economia de piață, care a avut loc în Europa Centrală și de Est, nu sunt resimțite în mod egal de toți cetățenii. În ultimii 20 de ani, numeroși romi au ajuns la periferia societății.

Este deosebit de important să condamnăm cu fermitate actele de agresiune inspirate de motivații rasiste, indiferent cine este făptașul. Într-o situație economică dificilă, cei vulnerabili devin și mai vulnerabili și de multe ori le impută celor din jur propria nenorocire. Cu toate acestea, deținem valori comune și mijloace de a le apăra, deoarece Consiliul a adoptat de mai bine de zece ani directivele împotriva discriminării rasiale.

Salut mai ales faptul că s-a acordat o atenție deosebită eliminării segregării. Segregarea formează un cerc vicios și creează mari discrepanțe la nivelul societăților. Mă bucur că această rezoluție acoperă și problema egalității de gen. Doresc să vă amintesc o rezoluție anterioară, adoptată de Parlament în 2006, cu privire la situația femeilor rome. Tuturor femeilor trebuie să li se permită să-și valorifice capacitățile. Avem nevoie de implicarea mai multor femei rome în procesele decizionale. Doamnelor și domnilor, raportoarea pentru acest subiect, dna Livia Járóka, ne poate inspira pe toți în această privință, mai ales pe femei, dar și pe bărbați.

Doresc să îi mulțumesc încă o dată dnei Járóka, dar și dumneavoastră, pentru participarea la acest proces vital și doresc să vă reamintesc că Președinția maghiară este hotărâtă să obțină rezultate substanțiale în această privință. Vă solicit tuturor să ne susțineți eforturile.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei.* – Dnă președintă, Uniunea Europeană este construită, după cum știți, pe baza drepturilor și a valorilor, printre care protecția minorităților, principiul liberei circulații și interzicerea discriminării. Toate acestea se aplică pe deplin în cazul romilor.

Integrarea socială și economică a romilor este, din punctul meu de vedere, o obligație morală, însă și, după cum a indicat în mod corect raportul Parlamentului, un interes economic al societăților europene. Aceasta este o prioritate pentru UE și necesită angajamentul și eforturile comune ale autorităților naționale și locale, societății civile și instituțiilor UE.

Doresc să o felicit pe dna Lívía Járóka pentru activitatea sa excelentă. Dumneaei a încercat să implice întregul Parlament și să ajungă la o propunere care reprezintă aportul semnificativ al parlamentarilor din toate partidele politice. Cred că aceasta este o adevărată realizare. Astfel, dnă Járóka, incluziunea romilor va putea ocupa un loc prioritar pe agenda politică. Astfel, vom putea lua măsurile necesare pentru îmbunătățirea situației romilor și, mai ales, pentru integrarea lor socială și economică.

Permiteți-mi să vă pun la curent cu starea actuală a lucrurilor. După cum poate vă amintiți, la 7 aprilie 2010, Comisia a adoptat o comunicare privind integrarea socială și economică a romilor în Europa, acesta fiind primul document de politică dedicat exclusiv romilor.

Comunicarea conținea o listă concretă de acțiuni menite să ajute statele membre să își eficientizeze politicile de integrare a romilor și să definească principalele provocări viitoare: discriminarea, sărăcia, nivelul educațional redus, barierele la intrarea pe piața muncii, locuințele, segregarea etc. Apoi, a sosit evaluarea grupului de lucru intern al Comisiei privind problema romilor, constituit la 7 septembrie 2010, care a evidențiat în mod clar că nu există dovezi privind instituirea unor măsuri ferme și echilibrate, la nivelul statelor membre, în vederea soluționării problemelor economice și sociale ale unei mari părți a populației romilor din UE.

Această situație nu este nici acceptabilă, nici sustenabilă, drept pentru care Comisia lucrează la un cadru comunitar pentru strategiile naționale de integrare a romilor, pe care îl va prezenta la începutul lui aprilie. Parlamentul a solicitat o strategie comunitară, iar Comisia răspunde acestei solicitări. Cred că suntem de acord cu toții că avem nevoie de o planificare și implementare eficientă a politicii, că avem nevoie de o abordare strategică. De asemenea, cred că suntem de acord că principala responsabilitate pentru populația romă le revine statelor membre în care circulă populația romă. Acesta este motivul pentru care Comisia elaborează acest cadru comunitar combinat cu strategii naționale de integrare a romilor, fiindcă: trebuie să știm direcția adoptată de toate statele și trebuie să știm direcția adoptată de fiecare stat membru, în vederea adaptării politicilor specifice la problemele romilor din statul respectiv.

Cadrul comunitar ce va fi prezentat în luna aprilie va dezvolta rezoluția dumneavoastră, dnă Járóka, activitatea grupului de lucru al Comisiei pentru problema romilor și, desigur, numeroasele contribuții primite de la statele membre și de la societatea civilă. Trebuie întreprinse acțiuni clare, trebuie asumate angajamente clare, trebuie valorificate mai bine instrumentele juridice și financiare disponibile, pentru a putea reuși. Nu voi vorbi foarte mult despre acest subiect, întrucât colegul meu, dl Andor, se ocupă de acest dosar, însă strategia Europa 2020 conduce la o nouă direcție a acțiunilor economice și sociale permanente pentru persoanele marginalizate și știm că sărăcia este o problemă foarte mare a celei mai mari minorități din Europa. În acest caz, este nevoie de acțiuni hotărâte atât la nivel național, cât și la nivel european.

Comisia consideră, de asemenea, că este foarte important să învățăm din lecțiile trecutului și să ne asigurăm că eforturile tuturor părților interesate, la toate nivelurile, de la nivel comunitar la nivel local, sunt foarte bine coordonate. Coordonarea este asigurată prin Platforma europeană pentru integrarea romilor, care reprezintă un mecanism unic de implicare a părților interesate. Cred că va fi foarte importantă consolidarea rolului acestei platforme în viitor.

Am ascultat, de asemenea, cu mare interes propunerea Parlamentului de creare a unui punct național de contact și vom analiza acest aspect atunci când vom concepe cadrul

comunitar. Doresc să vă asigur că, în conceperea cadrului, Comisia va acorda o atenție deosebită necesității de monitorizare a evoluției și de respectare a procesului, iar în acest sens solicit sprijinul Parlamentului. Acesta nu trebuie să fie numai un raport foarte bun al Parlamentului și, apoi, un cadru interesant conceput de Uniunea Europeană. Aceasta trebuie să fie o activitate în desfășurare, o activitate măsurată în desfășurare, o activitate monitorizată în desfășurare, ca să putem vedea ce direcție vom adopta în viitor și, în acest sens, vom continua colaborarea apropiată cu statele membre și cu Parlamentul, dar și cu toate părțile interesate.

(Aplauze)

László Andor, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, doresc să mulțumesc Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne pentru activitatea excelentă cu privire la strategia UE pentru incluziunea romilor și să o felicit pe dna Lívía Járóka pentru sprijinul impresionant primit de acest raport din partea Parlamentului.

Raportul este atât util, cât și încurajator. Este util deoarece contribuie la dezbateră privind integrarea populației romi în economie și societate. Este încurajator deoarece ne arată că Parlamentul și Comisia se îndreaptă în aceeași direcție și că opiniile noastre cu privire la evoluție coincid în mare măsură.

În primul rând, Comisia este de acord că problema romilor este una dintre cele mai importante preocupări strategice cu care se confruntă Europa și, în același timp, oferă una dintre cele mai promițătoare oportunități pentru acest continent. Mă refer prin aceasta și la oportunități economice. Există, într-adevăr, atât o necesitate socială și economică, cât și una de natură morală.

În al doilea rând, raportul Parlamentului evidențiază necesitatea adoptării unei abordări holistice în soluționarea situației socioeconomice a romilor. El sugerează axarea pe mai multe domenii prioritare, precum educația, angajarea, locuințele și asistența medicală. Acestea sunt, într-adevăr, domenii cu o importanță deosebită pentru o integrare reușită a populației romi.

În al treilea rând, salut faptul că raportul evidențiază importanța utilizării fondurilor UE într-un mod cât mai adecvat. Politicile trebuie să dispună de resurse financiare suficiente. Deși am înregistrat progrese în acest domeniu, mai avem de parcurs un drum lung.

În al patrulea rând, sunt de acord cu Parlamentul, în sensul că trebuie creat un mecanism puternic pentru monitorizarea strategiilor naționale de integrare a romilor.

În final, am reținut faptul că raportul susține concentrarea pe dimensiunea teritorială a sărăciei și, mai ales, în microregiunile subdezvoltate. Comisia va analiza cu atenție această propunere interesantă.

Este clar că mai multe state membre nu vor putea înregistra progrese suficiente în direcția obiectivelor Europa 2020, dacă nu vor lua măsuri concrete de îmbunătățire a integrării romilor. A sosit, deci, momentul să acționăm cu hotărâre la nivel național și comunitar. Deși statele membre sunt principalele responsabile pentru conceperea și punerea în aplicare a strategiilor de integrare a romilor, UE le poate sprijini în acest sens. Trebuie să ne asigurăm că eforturile depuse la toate nivelurile fac parte dintr-un cadru politic coerent și solid.

Am încredere că cadrul comunitar pentru strategiile naționale de integrare a romilor, care va fi prezentat de Comisie în luna aprilie, potrivit spuselor vicepreședintei, le va oferi

instituțiilor UE și părților interesate șansa de a-și uni forțele și de a schimba în bine viețile romilor din Europa.

Kinga Göncz, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.* – (HU) Dnă președintă, doresc să încep cu o poveste. În 2009, József B și soția sa au fost condamnați de un tribunal maghiar la 10 luni de închisoare, pentru punerea în pericol a minorilor. Infrațiunea lor fusese că cei doi copii ai cuplului nu mergeau la școală. Deși inițial se duseseră la școală, copiii fuseseră mereu trimiși acasă, fiindcă apăreau murdari cu pantofii plini de noroi. În colonia de țigani în care locuiesc aceste persoane, nu există drumuri asfaltate, așa că, în fiecare zi, copiii aveau de traversat o câmpie și se umpleau de noroi până la școală. Au îndurat cât au putut umilirea de a fi certați și trimiși acasă, până când, într-un final, s-au hotărât să lipsească din ce în ce mai mult de la școală. Din acest motiv, părinții lor au fost condamnați la închisoare.

Copiii lui József B și ai soției sale nu lipseau de la școală fiindcă nu voiau să învețe. Circumstanțele în care trăiau nu le permiteau să învețe. Fără haine și pantofi adecvați, fără apă curentă și electricitate la domiciliu, fără rechizite, ei nu au putut să termine nici măcar școala primară. Asigurarea evoluției comunităților cu dezavantaje multiple este un proces complex, care poate fi realizat doar în mod treptat, în funcție de necesitățile locale și pe termen lung.

Europa poate contribui la acest proces stabilind obiective bazate pe date reale, oferind instrumentele adecvate, solicitându-le statelor membre să prezinte modul în care au realizat obiectivele stabilite și monitorizând schimbările înregistrate în situația romilor. Totodată, se concep metode mai puțin birocratice, mai rapide și mai transparente decât până acum, pentru a sprijini comunitățile individuale pe termen lung, până ce acestea se vor putea autosuține.

Nu este suficient să construim o școală pentru copiii lui József B. Ei au nevoie de un loc de muncă pentru a putea trăi, iar părinții trebuie să își poată hrăni, îmbrăca și educa copiii. Este nevoie de condiții de trai decente, în care copiii să se poată pregăti pentru școală, să aibă lumină și încălzire. Este nevoie de drumuri adecvate, care să asigure accesul la școli și la serviciu. Totodată, este nevoie de cuvinte de compasiune, care să șteargă amintirea umilințelor.

Strategia europeană privind problema romilor nu va conduce la schimbări imediate, însă va oferi șansa de schimbare. Întrebarea reală este dacă putem crea reguli și condiții care să-i poată ajuta pe cei ce nu pot concura pentru resurse și care abia își pot apăra propriile interese. Trebuie eliminată discriminarea, nu numai pe piața muncii, ci în toate domeniile sociale. Trebuie eliminată segregarea în orașe și școli, trebuie create șanse reale, iar comunitățile romilor trebuie implicate la nivel european, național și local. De asemenea, este necesar angajamentul politic al tuturor celor care pot contribui la îmbunătățirea situației actuale la nivel european.

Nu este suficientă furnizarea unui cadru pentru strategiile naționale de integrare a romilor, ci este nevoie de o strategie europeană adecvată privind problema romilor, cu responsabilitate asumată la nivel european, care să nu afecteze, desigur, responsabilitatea statelor membre. Le solicit Comisiei și Consiliului să integreze complet conținutul rezoluției Parlamentului în documentele lor și să raporteze regulat Parlamentului progresele înregistrate.

Andrey Kovatchev, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională.* – (BG) Dnă președintă, o felicit pe dna Járóka pentru cooperarea excelentă. Integrarea celor aproximativ 12 milioane de romi din Uniunea Europeană nu poate fi realizată decât dacă atât populația romă, cât și majoritatea populației fiecărui stat membru doresc acest lucru.

Responsabilitatea pentru integrarea populației rome le aparține atât statelor membre, cât și Uniunii Europene. Trebuie folosite resurse europene pentru îmbunătățirea infrastructurii, pentru construirea de locuințe sau repararea celor deja existente, pentru asigurarea educației și îmbunătățirea accesului pe piața muncii.

Nu există o soluție generală care să poată fi aplicată în toate regiunile în același mod. Este posibil să fie nevoie de abordări diferite chiar și pentru diferitele regiuni ale unui stat membru. Cred că beneficiarii fondurilor europene trebuie să se implice în construirea propriei case sau a propriului mediu, astfel încât să își asume un angajament față de solidaritatea ce li s-a arătat și, apoi, vor deveni, desigur, buni gospodari.

Clasa politică și comunitatea de afaceri trebuie să redescopere populația romă și să asigure accesul acestor persoane pe piața muncii, astfel încât ele să poată contribui la dezvoltarea economică și la prosperitatea Uniunii Europene. Sper, sincer, că acest raport va fi pus în aplicare în mod corespunzător și că el va contribui la îmbunătățirea integrării sociale și economice a romilor pe continentul nostru.

Hannu Takkula, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru cultură și educație.* – (FI) Dnă președintă, nu pot fi făcute prea multe lucruri într-un minut, însă iată câteva idei din punctul de vedere al Comisiei pentru cultură și educație, cu privire la problema romilor. Dna Járóka a desfășurat o activitate excelentă în acest sens. În perioada în care am fost raportor pentru această Comisie, am fost de acord că aceasta este o problemă referitoare la drepturile omului.

În UE există 10 sau 12 milioane de romi. Aceste persoane sunt membri ai Uniunii, însă trebuie să aibă și drepturi depline, drepturi ale omului, în adevăratul sens al cuvântului. Aceasta înseamnă că ei trebuie să poată participa în procesul decizional, la nivel național și european.

Dacă privim spre viitor, vom vedea că educația este elementul de bază. Educația este, de asemenea, modalitatea corectă de integrare a minorității rome în societate și de a o încuraja să fie activă. Lucrurile trebuie îmbunătățite rapid, în ceea ce privește, de exemplu, locuințele și infrastructura. Mai mult, trebuie să evidențiem necesitatea unei schimbări de atitudine în rândul populației europene. Segregarea și discriminarea trebuie eliminate. Trebuie să creăm oportunități adecvate și să înțelegem că fiecare copil și fiecare tânăr rom este o persoană unică, un cetățean unic al Uniunii Europene, la fel ca noi toți.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Marian-Jean Marinescu, *în numele grupului PPE.* – Discutăm astăzi despre o strategie europeană pentru minoritatea roma, un pas important pentru integrarea celei mai numeroase minorități din Uniune. Uniunea Europeană trebuie să facă față realității problemei rromilor, problemă determinată de situația economică a rromilor în general, dar, mai ales, de aspecte ale tradiției proprii: nomadismul și nivelul scăzut de educație și, implicit, lipsa de calificare profesională. Educația înseamnă oportunitatea de a avea o

calificare, o profesie, un loc de muncă, pasul absolut necesar către integrarea socială a rromilor.

Responsabilitatea integrării nu este în totalitate în sarcina autorităților. Comunitatea rromă trebuie să înțeleagă că trebuie să depună eforturile necesare, trebuie să dorească cu adevărat să se integreze în societate, indiferent de țara de origine sau de rezidență. Strategia trebuie să cuprindă ca domenii prioritare creșterea gradului de educație civică, adaptarea aspectelor culturale și tradiționale ale populației roma la civilizația contemporană și promovarea calificării și recalificării profesionale. Consider că aceste domenii, alături de educație, trebuie să fie obiective fundamentale.

Statele membre de origine trebuie să contribuie cel mai mult la integrare, dar abordarea europeană are, de asemenea, un rol foarte important. Viitoarea strategie elaborată de Comisie trebuie să propună programe cadru adaptate la caracterul nomad al unei părți din comunitatea rromă care să fie dezvoltate și implementate în mod similar în toate statele membre.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, grupul meu a vizitat mai multe comunități de romi din Europa și a văzut în ce condiții înfrigorante trăiesc acestea. Este greu de imaginat cum trăiesc acești oameni în unele capitale europene. Se învârt într-un cerc vicios din care foarte greu găsesc o scăpare.

Mulțumesc ambilor comisari pentru că au menționat problema sărăciei. Consider că lupta în numele comunității rome este, mai presus de toate, o luptă împotriva sărăciei și nu este vorba doar de sărăcie în rândul romilor. Trebuie să ne asigurăm că nu vom crea o nouă falie, în care populația săracă din afara comunității rome să critice faptul că romii primesc dintr-o dată sume mari de bani sau se bucură de o atenție sporită. Trebuie să ne asigurăm că aceasta este o luptă comună care, firește, vizează combaterea oricărei forme de discriminare.

Eforturile depuse la nivel local sunt și ele importante. De foarte multe ori, se întâmplă ca eforturile mari depuse de comunități sau regiuni să nu fie, din păcate, dublate întotdeauna de sprijinul guvernelor naționale. Trebuie să găsim o modalitate prin care fondurile europene să poate fi utilizate la nivel local. De aceea, noi am prezentat o rezoluție alternativă, despre care voi vorbi pe scurt. Această rezoluție a fost introdusă, de altfel, la sugestia dlui Enciu, care își va expune poziția pe această temă, pentru a sublinia problema.

Am convingerea că și Comisia poate veni cu o strategie eficientă pentru romi. După cum au spus comisarii pe bună dreptate, nu este vorba decât de un proces de monitorizare a situației și de acordare de sprijin. Îi citez acum, spunând că aceste activități sunt în desfășurare. Trebuie să aflăm ce se întâmplă cu adevărat cu fondurile, deoarece, de multă vreme, stăm și privim cum nu se face mai nimic. Nu vreau să spun că rezultatele sunt nule, însă sunt cu siguranță mult prea puține, iar fondurile nu au fost exploatate la potențial maxim.

Dorim mult succes Președinției maghiare. Vă vom oferi sprijinul nostru deplin în această direcție, astfel încât să putem elabora o nouă strategie și să puteți spune că aceasta este una dintre marile realizări ale Președinției maghiare. Aveți susținerea noastră.

În final, doresc să mulțumesc dnei Járóka pentru raportul său excelent. Și pentru că dorim să sprijinim raportul dumneaei, vom retrace rezoluția noastră alternativă. Nu am vrut decât să atragem atenția asupra problemei legate de autoritățile și comunitățile locale. Cu toate

acestea, dorim să sprijinim de asemenea raportul dnei Járóka, ca fiind o declarație clară din partea Parlamentului European.

(Aplauze)

Renate Weber, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, am ajuns în cele din urmă la momentul votării acestui raport. În opinia mea, acest lucru nu este neapărat un prilej de sărbătoare: Prefer să-l consider un moment de înțelepciune, în care să privim ce am realizat până acum și ce dorim să realizăm în viitor. Fiind însă conștientă de munca enormă depusă pentru acest raport, îngăduiți-mi să adresez felicitări și să mulțumesc nu doar raportoarei și celorlalți deputați implicați, ci și personalului Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și consultanților noștri politici.

Atunci când am discutat pentru prima dată această chestiune, speram cu toții că Uniunea se orientează efectiv către o strategie comunitară de integrare a romilor. În schimb, vom avea un cadru, iar apoi statele membre vor decide dacă să-și elaboreze sau nu propriile strategii. Având în vedere experiența din trecut, am temerile mele - și permiteți-mi să fiu pesimistă aici - că acest proces va depinde foarte mult de bani, de disponibilitatea fondurilor. În opinia mea, oamenii din țările dezvoltate au „descoperit” romii nu neapărat pentru că au recunoscut condițiile precare în care aceștia trăiau în țara lor de origine, ci pentru că au fost deranjați de prezența romilor, pe străzi sau la periferia orașelor.

Nu este vorba doar de finanțare. Este vorba de drepturile fundamentale ale unei categorii de populație. Comisarul a vorbit despre acțiuni aflate în desfășurare. Eu sper că vom vedea nu numai acțiuni ci și unele progrese reale.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, din păcate, citim în fiecare zi în presă relatări despre acte discriminatorii sau rasiste la adresa romilor. De aceea, această comunicare a Comisiei a fost așteptată cu nerăbdare de însăși populația romă și, bineînțeles, de toți susținătorii acestora și de toți cei care acordă importanță valorilor fundamentale ale Uniunii Europene.

Comisia va trebui așadar să elaboreze un cadru, o strategie europeană, pentru planurile de acțiune naționale. Responsabilitatea sa va depăși cu mult elaborarea acestui cadru european pentru planurile de acțiune naționale, deoarece statele membre nu vor avansa în această direcție decât dacă vor fi încurajate puternic de către Comisie să se angajeze în realizarea acestui obiectiv. Acest lucru va presupune – iar raportul o explică foarte bine – o evaluare extrem de precisă a rezultatelor obținute, utilizând criterii de referință și indicatori. De asemenea, va fi necesară, în primul rând, implicarea tuturor părților interesate și a comunităților rome. Cred că este foarte important să facem o legătură cu programul Consiliului Europei privind formarea mediatorilor romi. Este o condiție indispensabilă pentru ca, la nivel regional, proiectele în materie de incluziune să fie încununat de succes.

Apoi, Comisia Europeană trebuie să se implice și prin propriile sale proiecte, gestionate de ea însăși, proiecte pilot - ceea ce propune acest raport - care ar putea fi derulate, de exemplu, în microregiunile despre care am vorbit, astfel încât proiecte exemplare, remarcabile, să poată convinge părțile interesate să se angajeze în acest proces al integrării.

De aceea, cred că Comisia Europeană ar trebui să poată să-și utilizeze dreptul de a adresa plângeri oficiale atunci când legislația europeană și planurile de acțiune naționale nu sunt așa cum ar trebui să fie, militând pentru un acces egal la toate drepturile, pentru nediscriminare și liberă circulație.

Cornelia Ernst, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, pentru a atinge miezul problemei, este esențială introducerea unei strategii comunitare uniforme obligatorii, și nu 27 de strategii individuale, diferite de la un stat membru la altul. Numai dacă vom implementa o strategie uniformă de acest tip va fi posibil ca populația romă și sinti din UE să fie tratată ca cetățeni egali ai UE.

Despre ce este vorba de fapt? Este vorba de garantarea liberei circulații a fiecărei persoane. Este vorba de desființarea imediată a școlilor speciale pentru romi și, dacă mă pot exprima astfel, de abolirea acestui apartheid împotriva romilor din Europa. Este vorba de acces egal la educație, îngrijiri de sănătate și servicii sociale. Nu le facem o favoare acestor oameni. Le acordăm drepturi juridice.

În cadrul Grupului Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică, am respins cu fermitate ideea unei politici distincte pentru romi și sinti. Avem nevoie de o politică bazată pe o abordare integrată de la bun început, care să compenseze dezavantajele suferite de romi și sinti, de exemplu, în ceea ce privește accesul la piața muncii, dreptul de a se stabili sau de a accesa fonduri UE. Aș vrea totuși să mai adaug un lucru. Nu vom obține niciun rezultat dacă nu vom rezolva o problemă care implică lupta împotriva rasismului și stigmatizării populațiilor rome și sinti de pe întreg cuprinsul Europei. Această problemă trebuie văzută ca fiind una dintre misiunile esențiale ale Europei, fiind necesare măsuri ferme de combatere a discriminării. Nu putem tolera o abordare ambivalentă în rândul statelor membre și la nivelul UE în ansamblu. Trebuie să vorbim cu o singură voce.

Mario Borghezio, în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, nu sunt de acord cu raportul atunci când spune că este de datoria Comisiei să impună statelor membre politica privind romii. Această abordare nu respectă principiul subsidiarității, dacă este adevărat - și chiar este - că aceste măsuri trebuie concepute și realizate la nivel local, regional și național, deoarece ele vor avea, astfel, un impact asupra regiunilor și populațiilor lor autohtone.

Integrare, nu discriminare: sunt perfect de acord, dar încă aștept să aud de la dna comisar Reding când vor putea fi permise în sfârșit taberele de romi în țara sa, Marele Ducat al Luxemburgului, căci, dacă nu mă înșel, accesul acestora nu este permis acolo. Acest raport pare puțin dezechilibrat, întrucât atât de multe articole fac apel la sprijinirea romilor, fie că sunt bărbați, femei, copii, bătrâni (...). Niciunul dintre acestea nu invocă vreo măsură de pedepsire mai aspră a acelor romi care prezintă comportamente antisociale, de exemplu. Cine îi împiedică pe copiii romi să meargă la școală, dacă nu cumva părinții lor, în unele cazuri?

Acestea sunt temele pe care ar trebui să avem curajul să le clarificăm, fără să ne mai ascundem în spatele corectitudinii politice. Nu cu duhul blândeții, ci prin măsuri serioase, chirurgicale, vom putea eradica fenomene precum racketul, exploatarea copiilor și traficul de organe.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dnă președintă, cuvântul care stă pe buzele tuturor, indiferent de subiectul discutat, este cuvântul „romi”. Dl Sarkozy nu a procedat corect atunci când i-a expulzat.

Eram sigur că aceștia n-aveau cum să lipsească din dezbateră cu privire la taxa pe tranzacțiile financiare. De fiecare dată când un geambaș rom încearcă să ceară cu doi euro în plus pentru o pulpă de cal, imediat apare și un inspector financiar cu pălărie de melon care cere o bucată de carne de la bietul animal, ca tribut pentru președintele Barroso.

Atunci când a sosit momentul dezbaterii cu privire la strategia UE privind Atlanticul, m-am așteptat să se propună ca o fâșie din acest ocean să fie rezervată unei ramuri a acestui trib nobil. Ar putea să vândă cârlige de pescuit vaselor aflate în trecere sau să promită că repară găurile cu o parte din macadamul rămas.

Cred că ar trebui să găsim un anumit membru al etniei rome, de preferat cu un handicap sau orientări sexuale bizare. L-am putea apoi face președinte al Comisiei. Iar el va începe prin a vinde acest loc fără ca nimeni să îndrăznească să se plângă.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Dnă președintă, în primul rând, doresc să o felicit pe dna Járóka. Munca sa de ani buni s-a concretizat astăzi printr-o realizare importantă. După o luptă îndelungată, a devenit acum clar că problematica romilor este una europeană, iar acest lucru este adevărat deși - după cum a spus-o colegul meu deputat, dl Borghezio - soluțiile trebuie căutate la nivel de stat membru. Cu toate acestea, o zonă europeană unică presupune, firește, și o strategie unică. Nu putem aborda strategia privind romii numai dintr-o perspectivă culturală. Nu este doar o chestiune ce ține de minorități. În mod similar, ea nu poate fi rezolvată numai prin intermediul politicii sociale. Este așadar important ca strategia să includă măsuri complexe și bine orientate și să formuleze obiective ferme. Dintre domeniile cheie ale strategiei, accentul trebuie pus pe educație și accesul la educație. Motivul este că educația reprezintă un aspect important al capacității de ocupare a forței de muncă. În multe state membre, un mare număr de grupuri de romi sunt prinse în capcana sărăciei, și nu va exista niciodată un număr suficient de locuri de muncă pentru aceștia, deoarece, fără calificări, ei sunt practic imposibil de angajat. Formarea fetelor rome merită o atenție specială, deoarece s-ar părea că acestea tind să abandoneze mai devreme școala și pentru că fetele sunt exploatare într-o mai mare măsură în muncile domestice.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Dnă președintă, ne confruntăm cu încă un subiect deosebit de sensibil și, în opinia mea, Parlamentul European trebuie să îl rezolve, Comisia trebuie să îl rezolve și Consiliul trebuie să îl rezolve, căci integrarea romilor nu mai este acum posibilă doar la nivelul statelor membre ale UE.

Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților se implică de multă vreme în acest sens. Numai în ultimele opt luni, grupul nostru de lucru a efectuat vizite în aproape toate statele membre în care, de cele mai multe ori, situația romilor este una într-adevăr foarte complicată. Am putut să vizităm așezările în care romii trăiesc în condiții extrem de precare, dar am putut să vedem și unele exemple pozitive. Exemple în care există o bună cooperare la nivelul autorităților locale, cu romii care trăiesc în aceste așezări, dar și în care politicienii locali au depus eforturi reale pentru a rezolva situația în favoarea romilor.

Problema este că am întâlnit și un grad enorm de prejudecată în societățile noastre - și mă refer aici la acele state membre în care problemele cu romii sunt probabil mai grave decât în alte state membre. Este vorba de prejudecățile secțiunii majoritare a populației și, de aceea, consider că orice plan de acțiune pe care ni-l veți prezenta, dnă comisar, va trebui să includă o modalitate prin care să reducem acest nivel uriaș de prejudecată din partea populației majoritare, prin care să explicăm secțiunii majoritare a societății că sprijinul acordat romilor și integrării acestora în societate prezintă avantaje nu numai pentru romi, ci pentru întreaga societate, prin urmare, și pentru majoritate.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Dnă președintă, salut raportul Járóka, deoarece ne oferă ocazia de a menționa unele aspecte specifice.

Strategia de integrare a romilor trebuie elaborată printr-o abordare din interior, care să fie concepută de romi pentru romi, ceea ce înseamnă responsabilizarea romilor, includerea lor în procesul decizional, angajarea de personal și de mediatori de etnie romă în funcții-cheie de la nivel local, național și comunitar. Practicile ilegale care continuă fără a fi pedepsite în statele membre ale UE trebuie să înceteze: violența împotriva romilor, încălcarea drepturilor lor de liberă circulație, intensificarea activităților politicianilor și partidelor politice extremiste, segregarea sistematică a copiilor romi în învățământ, segregarea generalizată a romilor în ceea ce privește locuințele, traficul de persoane, refuzul accesului la îngrijiri de sănătate și servicii sociale, sterilizarea forțată a femeilor rome.

Multe motive justifică, astfel, acest raport și mult mai multe motive justifică această strategie, de aceea, salut raportul, strategia și, așa cum ați spus, dnă comisar, haideți să continuăm în această direcție.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, în timp ce societatea dominantă din UE îmbătrânește rapid, populația romă cunoaște o creștere vertiginoasă. În Ungaria, unde romii reprezintă în prezent aproximativ 6-8 % din populație, aceștia vor depăși 50 % din populația activă până în 2050. Firește, acest lucru este cu atât mai grav în condițiile în care viața romilor din UE se caracterizează, ca dintotdeauna, prin lipsa unui loc de muncă, un nivel de educație cu mult sub medie, crimă organizată și prostituție, precum și retragerea într-o societate paralelă.

Acest raport abordează o serie de probleme, însă dintr-o perspectivă unilaterală. Integrarea nu reprezintă o stradă cu sens unic. Romii trebuie să-și aducă o contribuție la toate acestea. Trebuie să-și trimită copiii la școală și să se integreze în piața muncii. Femeile din comunitățile de romi, care au structuri demodate, se află deseori într-o situație deosebit de precară.

Lipsa lor de educație și excluziunea acestora de pe piața muncii, fenomene care se vor agrava dacă nu acționăm acum, vor exacerba și mai mult problemele de integrare cauzate de schimbările demografice.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, cu mare satisfacție și bucurie discutăm această strategie în această seară: satisfacție deoarece dna Járóka a făcut o treabă excelentă, pentru care îi mulțumesc, și mândrie deoarece este o inițiativă pe care noi, cei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), o așteptam cu nerăbdare.

Este un raport excelent deoarece, firește, condamnă orice formă de discriminare sau rasism împotriva romilor și pe care îl apreciem deoarece promovează o integrare veritabilă, printr-o abordare culturală admirabilă. Îl apreciem pentru că nu doar invocă drepturi, ci reliefează și anumite nevoi.

Am mai abordat problema în avizul pe care l-am dat în Comisia pentru cultură și educație. Mă gândesc în special la partea care se referă la școlarizarea copiilor romi, în care am subliniat că școlarizarea este un drept, dar și o datorie, în care trebuie implicate și familiile copiilor.

De asemenea, aș dori să subliniez că viitoarea strategie pentru minoritatea romă ar trebui să se axeze pe educație, care este instrumentul fundamental pentru promovarea incluziunii sociale. În paralel cu promovarea culturii rome, este la fel de important să recunoaștem că romii ar trebui să facă efortul de a înțelege obiceiurile și cultura popoarelor cu care conviețuiesc, pentru a favoriza o reală integrare.

Probabil singurul lucru care lipsește din acest raport este o trimitere la Directiva 2004/38/CE privind libera circulație a cetățenilor UE. În această privință, așteptăm de mult timp din partea Comisiei o interpretare a modalității de punere în practică a directivei, iar acum trebuie să știm ce este corect și echitabil să așteptăm din partea statelor membre. Pentru toate celelalte, țin să mulțumesc din nou raportoarei pentru tot ce a reușit să facă.

Ioan Enciu (S&D). - Apreciez munca deosebită depusă de colega Járóka pentru întocmirea acestui raport și o felicit sincer. Vreau, însă, să atrag atenția că eșecul politicilor de integrare a rromilor de până în prezent nu a fost cauzat de lipsa strategiilor, a planurilor puse pe hârtie și nici de lipsa fondurilor.

Integrarea reală se poate realiza numai prin implicarea comunităților roma, a rromilor, adică a oamenilor care, împreună cu autoritățile la nivel local, au capacitatea și, mai ales, dorința de a implementa programele. Cine cunoaște mai bine problemele profunde ale acestei comunități, dacă nu comunitatea însăși? De asemenea, administrația locală, aceea care le gestionează problemele de zi cu zi. La baza implementării viitoarei strategii trebuie să stea dialogul structurat și colaborarea dintre comunitățile de rromi, autoritățile locale și mediul nonguvernamental. Rromii trebuie să treacă de la rolul de spectatori la cel de actori implicați în transpunerea măsurilor care le sunt destinate. A venit timpul să trecem de la vorbe la fapte.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Dnă președintă, doamnă comisar, dnă Járóka, apreciez foarte mult raportul dumneavoastră. Ați muncit foarte mult la acesta și ne-ați luat într-o serie de vizite în Ungaria, țara dumneavoastră de origine. Între timp, Comisia pentru politică regională a fost în România pentru a vedea la fața locului care este situația de acolo. Procedând astfel, am putut să vedem starea de fapt. Am fost primiți cu căldură, cu muzică, este drept, dar există și o altă latură: rămânerea în urmă și lipsa integrării. Din aceste motive, în calitate de raportor, am propus acea modificare la începutul anului trecut, în ceea ce privește Fondul regional.

În prezent, se poate aloca 4 % din fondurile regionale pentru locuințe destinate grupurilor vulnerabile, în acest caz, romilor. Trebuie să recunoaștem că fondurile sunt insuficiente și că programele nu răspund, în primul rând, nevoilor locative ale romilor. Situația actuală este cu adevărat bizară. Europa oferă în prezent oportunități, dar nimeni nu profită de ele. Este și cazul Fondului social. În mod cert, dezbateră noastră ar trebui să fie una concertată.

În cadrul viitoarei reuniuni a Comisiei pentru politică regională, va participa la discuțiile noastre ministrul român Elena Udrea. Cadrul propus de comisie va oferi șansa unei guvernante sporite atunci când țările nu vor putea să sprijine regiunile și autoritățile locale. Eu am, bineînțeles, multe așteptări în această privință. Uneori trebuie să recurgi la constrângere, dacă argumentele obișnuite nu funcționează. Proiectele dvs. pilot ar putea fi un foarte bun început.

Corina Crețu (S&D). - Mă alătur și eu celor care apreciază efortul și munca celor care au elaborat raportul pe care îl dezbaterem astăzi, dar, în același timp, trebuie să fim realiști, să realizăm cât de multe documente avem privitoare la situația rromilor, care nu întotdeauna se oglindesc în rezultatele concrete existente pe teren.

Formal, niciunul dintre statele membre nu are obstacole legislative sau politici discriminatorii, implicite sau explicite, care să îi privească pe rromi. Totuși, forme de discriminare există și au fost referiri aici, dacă ne raportăm la valorile declarate și asumate de Uniunea Europeană. Există, trebuie să recunoaștem, de asemenea, diferențe culturale

care par, uneori, ireconciliabile și cred că, dincolo de orice altă politică destinată integrării sociale, cel mai puternic instrument pentru îmbunătățirea situației acestei comunități este educația.

Trebuie, în același timp, să ținem cont de particularitățile acestei etnii, particularități care se află, nu de puține ori, la originea problemelor lor. România, de exemplu, a implementat mecanisme de discriminare pozitivă, inclusiv rezervarea unor locuri speciale în licee și facultăți, dar, cu toate acestea, descurajant de multe locuri de acest fel, finanțate din bani publici, au rămas neocupate.

Măsurile propuse în raport sunt importante și necesare și sper ca ele să fie puse în practică de către toate guvernele țărilor membre. În același timp, este nevoie de colaborarea comunității rome, care trebuie să își asume responsabilitatea de a schimba în bine condiția sa.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dnă președintă, stimați comisari, pentru început, doresc să mulțumesc în mod deosebit dnei raportoarei Járóka și raportorilor alternativi pentru acest raport excelent, care prezintă orientări robuste ale Parlamentului în vederea creării unei strategii comunitare comune pentru romi. Comisia ar trebui să elaboreze o strategie care să îi vizeze pe aceștia, una care să completeze și să sprijine propriile acțiuni ale statelor membre, căci statele membre sunt cele care au, și vor continua să aibă în viitor, principala responsabilitate față de propriii cetățeni.

Orice viitoare strategie trebuie clădită pe o abordare complexă și concretă și pe o cooperare strânsă între Comisie, statele membre și, cu precădere, organizațiile de romi. Țara mea, Finlanda, este pregătită să propună, în interesul comun, propria sa strategie națională pentru romi. Este de asemenea de importanță vitală ca romii să aibă posibilitatea de a participa și de a influența efectiv planificarea măsurilor destinate să le amelioreze situația. Aceștia nu trebuie să devină obiectul unei politici conduse de sus.

Nici un proiect pe termen scurt menit să amelioreze statutul socio-economic al romilor nu va produce transformări sociale structurale, de aceea, implementarea politicii privind romii trebuie corelată strâns cu evoluțiile naționale din diferite domenii ale vieții. În mod similar, sistemele financiare ale UE trebuie strâns corelate cu procesele de revizuire inter pares. În final, doresc să propun Comisiei crearea unui sistem de monitorizare permanentă în ceea ce privește politica privind romii. Trebuie să dezvoltăm un sistem de monitorizare la nivelul statelor membre pentru aplicarea politicilor privind romii, un sistem care să aibă o structură permanentă.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Dnă președintă, dle secretar de stat, dnă comisar Reding, dle comisar Andor, permiteți-mi mai întâi să o felicit pe dna Járóka pentru raportul său excelent și pentru toată munca pe care a depus-o aici, neabătut, din 2004 încoace, pentru protecția comunităților rome din Europa.

Doresc să abordez dezbateră de astăzi din perspectiva copiilor, deoarece, astăzi, tuturor copiilor ar trebui să li se garanteze accesul efectiv la oportunități și la o mobilitate ascendentă, fie că acești copii aparțin unei comunități majoritare sau minoritare. Acest lucru înseamnă că toții copiii trebuie să aibă șansa de a se dezvolta din punct de vedere fizic și mental, ceea ce înseamnă mese calde în fiecare zi, în aceeași măsură ca și dreptul la educație.

Toate acestea, care, firește, ar trebui să funcționeze astăzi ca drepturi ale copiilor, inclusiv ale copiilor romi, ar trebui să constituie, pe de altă parte, și obligații și responsabilități ale

statului și, subliniez, ale părinților. În prezent, procentul copiilor care trăiesc în sărăcie extremă, cu dezavantaje multiple, este de 19 % la nivelul UE, iar un procent consistent al acestor copii îl reprezintă romii. Având ca punct de plecare raportul Járóka, o strategie comunitară pentru romi trebuie așadar să promoveze solidaritatea socială a statelor membre, de exemplu prin intermediul unor hărți de criză, și să încurajeze totodată inițiative locale. În definitiv, este în interesul nostru al tuturor să dovedim că este posibil să ne schimbăm atitudinea față de mediul în care trăim. Salut faptul că Președinția maghiară tratează dezvoltarea acestei strategii privind romii ca fiind una dintre prioritățile sale de maximă importanță și că acționează în acest sens în strânsă cooperare cu dna Járóka.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dnă președintă, problema excluziunii sociale și situația economică și socială a romilor au oferit motive de dezbatere odată cu aderarea țărilor din Europa Centrală și de Est. Ceea ce nu înseamnă, totuși, că acest fenomen nu era bine cunoscut chiar și înainte. Eu însumi provin dintr-un stat membru, România, unde comunitatea romă, de altfel diversă, a trăit alături de români și maghiari decenii la rând. Chiar dacă aceste relații nu au fost niciodată lipsite de fricțiuni, tensiunile s-au intensificat în ultimele două decenii, după prăbușirea comunismului. În fostele țări comuniste, romii au fost, de altfel, marii perdanți ai tranziției la economia de piață, deoarece tipurile de activități de pe urma cărora aceste comunități își asigurau în mod tradițional existența au dispărut sau sunt în declin. Avem o responsabilitate comună; cu toții suntem răspunzători, însă comunitățile rome sunt și ele răspunzătoare pentru propriul lor destin, la fel și Europa, pentru faptul că nu a recunoscut această problemă până acum. Mesajul-cheie al raportului dnei Járóka este că interzicerea și eliminarea completă a discriminării nu sunt nici pe departe suficiente pentru a rezolva această problemă - repet - europeană.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Dnă președintă, doresc să salut angajamentul foarte sincer al Președinției maghiare și al comisarilor Andor și Reding. Ar trebui însă, dnă Reding, să clarificăm principiile fundamentale ale protecției drepturilor minorităților naționale din Europa.

În primul rând, situația unei minorități naționale oarecare nu este o chestiune pur națională; este o chestiune europeană. În al doilea rând, integrarea efectivă a minorităților ar putea fi realizată pe baza responsabilității partajate reciproc, dar asimetrice, a majorității și minorității. Majoritatea are mai multă responsabilitate, însă nu se poate spune că minoritatea nu are deloc. Integrarea minorităților naționale trebuie realizată fără a fi necesară o asimilare forțată. În fine, interzicerea discriminării nu este suficientă. Numai un tratament preferențial în favoarea unor acțiuni pozitive ar putea contribui la o integrare veritabilă a minorităților naționale.

Iosif Matula (PPE). - Integrarea socioeconomică a populației de etnie rromă constituie o provocare în majoritatea statelor Uniunii. Vorbim de o populație eterogenă, semnificativă numeric, dar care trebuie tratată ca un întreg. Soarta acestei comunități a devenit, nu de puține ori, subiect de campanie electorală.

Pentru a contribui cu adevărat la bunăstarea cetățenilor rromi este prioritară buna utilizare și interacțiune a resurselor din fonduri structurale. Construirea de case noi și renovarea celor existente, îmbunătățirea accesului la utilități, dar și la educație, asistență medicală și locuri de muncă, reprezintă soluții viabile pentru a ne atinge obiectivul. Simultan, trebuie să valorificăm particularitățile acestei populații, obiceiurile, cultura și meșteșugurile tradiționale ale rromilor.

Prin desemnarea unui an european al integrării romilor, am contribui la familiarizarea cu problemele acestei comunități. De asemenea, sportul de masă și de performanță reprezintă o cale sigură de integrare a populației rome.

Rovana Plumb (S&D). – Dnă președintă, cu aproape 1,5 milioane de membri ai acestei minorități, România adăpostește cea mai mare comunitate de romi din Europa. Integrarea socială a romilor a rămas în urmă, fiind considerată de mulți o utopie, atât la nivel de administrație cât și în cadrul comunității. În realitate, Guvernul României se ocupă sub toate aspectele de integrarea acestei minorități. De aceea, avem nevoie de o strategie europeană pentru a canaliza eforturile naționale destinate să asigure integrarea socio-economică a romilor și educația acestora, să ofere oportunități de formare și asistență pentru găsirea unui loc de muncă, în special pentru femei.

Este crucial să sprijinim eforturile prin care să îi pregătim pentru o ocupare constantă a forței de muncă, pentru a evita excluziunea socială și sărăcia. Sprijin cu fermitate ideea potrivit căreia Comisia ar trebui să prezinte anual un raport de monitorizare a strategiei UE privind integrarea romilor. Doresc să le felicit pe dna Járóka și pe dna Kinga Göncz, și salut angajamentul Consiliului și al Comisiei.

Elena Băsescu (PPE). - Faptul că vorbim astăzi despre elaborarea unei strategii europene pentru cetățenii de etnie romă înseamnă, în sfârșit, o recunoaștere a faptului că această problemă ține de competență europeană și nu doar națională. Pentru o mai bună implementare a ei, susțin ideea înființării unei agenții europene pentru romi. Vom reuși, astfel, să stopăm discriminarea pe baze etnice, cu toate consecințele ce decurg de aici.

Dacă va exista un sistem de monitorizare a implementării strategiei, acesta trebuie să fie aplicat tuturor statelor membre și nu doar în țările cu un număr mare al acestei populații. Există riscul ca fondurile europene gestionate de ONG-uri să nu ducă la rezultate concrete. Autoritățile publice ar trebui să acționeze ca organizații beneficiare ale proiectelor. Susțin, totodată, ideea din Raport referitoare la crearea unei hărți europene de criză, conținând micro-regiunile din UE cele mai lovite de sărăcie, excluziune socială și discriminare.

László Andor, membru al Comisiei. – Dnă președintă, sunt recunoscător pentru această discuție în Parlament. Am convingerea că Comisia va profita de pe urma acestei dezbateri în perspectiva prezentării cadrului european, iar acest lucru înseamnă foarte mult pentru mine personal, atunci când vom elabora viitoarea politică de coeziune, îndeosebi viitorul Fondului social european.

Înțeleg din această discuție că va trebui să avansăm și să simplificăm lucrurile. Va trebui să continuăm prin a implica mai mult FSE în favoarea incluziunii sociale. Trebuie să dezvoltăm o abordare teritorială care să țină cont de particularitățile sociale specifice ale regiunilor în care trăiesc majoritatea romilor și trebuie să facem mai mult pentru ca persoanele necalificate sau slab calificate să obțină un loc de muncă.

Aș dori totuși să clarific, pe scurt, două lucruri. În primul rând, sărăcia joacă un rol important, dar să nu credem că situația categoriei romilor este identică cu cea a persoanelor sărace în general, pentru că sărăcia și șomajul ating cote mult mai ridicate în rândul romilor decât în societatea majoritară. De aceea, consider că Europa 2020 este un cadru eficient, care va contribui la dezvoltarea strategiilor și politicilor adecvate, la intensificarea sprijinului financiar.

În fine, ajungem la întrebarea: de ce Comisia lucrează la un cadru european în loc să promoveze o strategie europeană ca atare. Timpul este insuficient pentru a detalia acest

subiect, însă motivul este pur și simplu diversitatea realităților din teren. Este o problemă europeană comună, însă manifestarea sa în diferitele state membre, modalitatea prin care ar trebui transpusă în strategiile naționale, diferă de la România la Franța sau de la Slovacia la Portugalia, iar noi nu trebuie să pierdem din vedere acest aspect.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dnă președintă, pentru a întări cele spuse de colegul meu, vreau să spun că discuția de astăzi a fost una foarte constructivă, la fel și cea mai mare parte a textului din prezentarea dvs. Ea va fi luată în considerare în pregătirea lucrărilor derulate în prezent de Comisie.

Cadrul UE pentru strategiile naționale privind romii va fi prezentat pentru prima dată Platformei europene pentru integrarea romilor deoarece, după cum au spus numeroși parlamentari, populația romă trebuie să participe la lucrările noastre pentru a-și putea asuma, la rândul său, responsabilitatea. Este de asemenea foarte important - și mă adresez aici președinției - să existe o continuare a lucrărilor pe care le vom derula în lunile ce vor veni, pentru ca să putem vedea cum vor fi implementate în practică toate aceste proiecte. Sunt de acord cu colegii deputați care au spus că fondurile regionale nu sunt, din păcate, utilizate așa cum ar trebui și mai sunt de acord și cu cei care spun că autoritățile locale sunt uneori cele mai în măsură să găsească o soluție. Trebuie să le ajutăm să progreseze.

Unii deputați au adus în discuție Directiva privind libera circulație. Analiza transpunerii de către statele membre a fost finalizată. În 2010, am vizitat 21 de state membre și sunt prevăzute alte șase vizite. Un număr semnificativ de state membre și-au modificat normele sau se află în proces de modificare a acestora, astfel că Directiva privind libera circulație va fi mult mai bine aplicată decât înainte.

Zoltán Balog, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – (HU) Dnă președintă, domnilor comisari, într-adevăr, momentul ales pentru dezbaterile de astăzi nu putea fi unul mai bun. Este momentul cel mai potrivit deoarece, în aprilie, Comisia își va publica comunicarea, iar noi dorim să o includem în lucrările Consiliului. Aceasta înseamnă că, după dezbaterile desfășurate în cadrul formațiunilor competente ale Consiliului, vom solicita de asemenea sprijinul Consiliului European pentru adoptarea concluziilor. Cu alte cuvinte, trebuie să existe un angajament la cel mai înalt nivel față de problema romilor - la nivelul șefilor de stat și de guvern, din partea Uniunii Europene.

Vreau să adaug câteva idei la dezbaterile prin care se urmărește un răspuns la întrebarea dacă avem de-a face cu o problemă etnică sau, mai curând, cu un tip de provocare socială sau economică. Nu aș vrea, și nu pot, să trag o concluzie în această dezbateri. Cred că avem de-a face cu ambele fațete ale realității, de aceea, este important să păstrăm ambele abordări. Așa cum a spus dl comisar Andor, este o chestiune socială și economică prin faptul că sărăcia încă reprezintă o problemă generalizată în multe locuri din statele membre ale UE. În același timp, pe fondul sărăciei extreme, există diferite forme de discriminare etnică, de aceea, trebuie să acordăm o atenție specială romilor atunci când oferim oportunități. Totuși, dacă nu le oferim deloc, ce rost ar mai avea să solicităm accesul, fondat pe respectarea drepturilor omului, la oportunități care nu există. Iar atunci când oferim aceste oportunități, în procesul creării acestora, trebuie să ne asigurăm că și romii au acces la ele, că nu sunt excluși.

Cred că noi toți trebuie să adoptăm o nouă abordare. Ar fi bine dacă am putea să identificăm oportunitățile inerente acestei probleme; am putea să ne schimbăm percepția asupra situației romilor, de la problemă la oportunitate. Să ne imaginăm numai ce forță de muncă

imensă reprezintă și ce potențial are acest grup de oameni, această mulțime, în ceea ce privește mâna de lucru la nivel intern.

După cum s-a spus în dese rânduri, îmbunătățirile aduse în educație sunt cea mai bună investiție. Într-adevăr, educația înseamnă investiție în viitor, iar acesta este un moment crucial când vorbim despre persoane care sunt inactive, nu numai pentru că nu au un loc de muncă sau oportunități de a învăța, ci care sunt inactive în sensul mai profund al cuvântului, căci au renunțat să mai sper. Ei cred că oricum nu mai au nicio șansă și, de aceea, nu mai așteaptă nimic de la viață. Poate că au atins un punct în care nu așteaptă decât ca statul să le ofere ajutor. Este foarte important să transformăm acești oameni din obiecte ale acestor măsuri în subiecți, care să participe ei înșiși la toate acestea, în calitate de parteneri.

S-au spus astăzi foarte puține despre bunele practici. Cred că este important să păstrăm un registru al bunelor practici și cred că este la fel de important să procedăm întocmai în cazul rețelor practici, deoarece de multe ori învățăm mai mult din greșeli și rele practici decât din bune practici. De asemenea, cred că examinarea fondurilor, a utilizării fondurilor, mă refer aici la fondurile Uniunii Europene, indică prezența atât a bunelor practici cât și a celor defectuoase.

În final, probabil cea mai importantă datorie a noastră este, într-adevăr, să convingem majoritatea; să convingem majoritatea ne-romă din Europa că integrarea nu reprezintă exclusiv un fel de dictat umanitar, ci că este și în interesul ei fundamental. În definitiv, ne Europa aparține nouă tuturor, iar majoritatea nu se simte bine decât dacă și minoritatea se simte bine. Vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere și am încrederea că putem să ne bazăm în continuare pe sprijinul dvs.

Lívía Járóka, *raportoare*. – Dnă președintă, voi spune doar câteva cuvinte. Vă mulțumesc foarte mult pentru toate comentariile dvs. valoroase. Ele întăresc opinia mea și a distinșilor mei raportori alternativi, potrivit căreia sloganele politice nu vor deveni niciodată o realitate fără un temei juridic adecvat, fără sprijin financiar și fără stimulente, precum și fără un mecanism UE care să coordoneze acțiunile actorilor implicați, de la guverne locale la Consiliu, și care să valorifice avantajele guvernantei pe mai multe niveluri. Toată această situație va pusă astfel într-o lumină nouă. Am convingerea că, pe baza atribuțiilor, a obiectivelor, a principiilor și a instrumentelor definite în toate tratatele și în Carta drepturilor fundamentale și, de asemenea, pe baza competențelor comune și a acțiunilor complementare, de sprijin și de coordonare ale Uniunii, poate lua naștere o foarte puternică strategie privind integrarea romilor.

Pentru a conchide, doresc să-mi exprim speranța pe care am nutrit-o, în ultimii șase ani, că viitoarea comunicare a Comisiei va putea să adopte aceste puncte și să ofere un fundament temeinic, pe baza căruia Președinția maghiară să își poată asuma angajamentul pentru lansarea acestei strategii europene pentru romi. Sunt foarte recunoscătoare pentru acest lucru. Sunt conștientă că această strategie europeană nu va rezolva problema. Știu că foarte mult depinde de noi, romii. Cuvintele și promisiunile nu înseamnă nimic fără acțiuni în afara Bruxelles-ului și în așezările de romi.

Guvernele și romii trebuie să respecte angajamentele asumate: să acționeze hotărât pentru a obține rezultate palpabile. Suntem conștienți de responsabilitatea pe care o avem și ne dedicăm total parteneriatului nostru comun. Pentru noi, romii, și cred că pentru întreaga Uniune Europeană, acest proces înseamnă mai mult decât încredere reciprocă. Înseamnă, de asemenea, clădirea unei comunități de valori pe care le putem împărtăși cu toții și de

care ne putem bucura cu toții, pentru a putea efectiv să depășim dificultățile despre care vorbim aici de șase ani încoace. Vă mulțumesc foarte mult pentru tot sprijinul dvs. și mă alătur dnei Renate Weber și raportorilor alternativi pentru a adresa mulțumiri secretariatului Comisiei pentru libertăți civile și tuturor consultanților care, împreună cu noi, au dus o luptă foarte grea în atingerea obiectivului propus.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Îmi pare rău că a trebuit să fiu atât de strictă în ceea ce privește luările de cuvânt, însă, după cum vedeți, suntem în foarte mare întârziere cu discutarea următorului punct pe ordinea de zi, și anume timpul afectat întrebărilor adresate Comisiei.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Evenimentele de anul trecut, care au implicat expulzarea romilor dintr-o țară în alta, precum și discriminarea acestui grup etnic și segregarea sa de societate, au îndemnat Uniunea Europeană să întreprindă acțiuni concrete. Printre acestea, strategia Uniunii Europene privind incluziunea romilor, inițiată de Parlamentul European. Integrarea acestui grup etnic nu este pur și simplu o obligație în materie de drepturile omului, ci și o necesitate economică, și nu este numai un imperativ moral, ci și un demers în interesul financiar strict al tuturor statelor membre. Mai mult, având în vedere gradul de excluziune, integrarea globală a romilor este, în esență, o chestiune a drepturilor omului. Țin să subliniez faptul că, prin adoptarea unei strategii comune pentru întreaga Europă în domeniul integrării romilor, noi, cei din Parlamentul European, demonstrăm că Uniunea Europeană nu lasă ca problemele privind integrarea romilor să fie abordate doar la nivelul statelor membre. După cum au arătat-o evenimentele recente, aceste probleme sunt imposibil de rezolvat exclusiv la nivel național și, în consecință, este necesară o cooperare strânsă între Uniunea Europeană și statele membre. De asemenea, este foarte important ca statele membre și Comisia Europeană să mobilizeze actualele strategii și măsuri ale UE, să coordoneze acțiuni și să găsească o bază comună, pentru a garanta integrarea socială și economică a romilor. Strategia nu va putea fi pusă în aplicare în mod activ decât după ce vom găsi o abordare europeană comună a problemelor legate de integrarea romilor din Europa. De asemenea, în procesul de pregătire a politicii UE privind situația romilor, trebuie să fie implicați cât mai mult posibil reprezentanți ai comunității rome.

Robert Dušek (S&D), în scris. – (CS) Raportul referitor la strategia UE privind incluziunea romilor enumeră problemele și dificultățile cu care se confruntă comunitățile rome din UE. Natura sărăciei a suferit schimbări fundamentale în ultimii douăzeci de ani în Europa Centrală și de Sud-Est. Schimbările politice și economice au generat o fragmentare a comunităților tradiționale, iar romii și-au pierdut astfel apetența înspre mobilitate, devenind cel mai exclus și cel mai puțin educat subgrup din societate. Mai mult, populația romă a manifestat trăsătura tipică de creștere demografică. În timp ce majoritatea societății îmbătrânește, proporția romilor în societate cunoaște în prezent o creștere demografică ridicată. Toate acestea atrag atenția asupra faptului că, dacă nu va crește nivelul de ocupare a forței de muncă în rândul romilor și dacă aceștia nu vor fi integrați în societatea majoritară, costurile necesare menținerii situației la un nivel suportabil vor crește constant, inclusiv costurile pentru asistență socială și prestații, costurile de bază pentru educație, costurile suplimentare pentru asigurarea securității, costurile administrative pentru monitorizarea cheltuielilor sociale și, de asemenea, costurile pentru îngrijiri de sănătate. Integrarea romilor nu este așadar o simplă datorie morală și o datorie în materie protecție a drepturilor omului

ci și, mai presus de toate, o necesitate economică. Majoritatea măsurilor puse în aplicare până în prezent sunt așa-numitele reglementări inaplicabile din punct de vedere juridic. În schimb, pentru a înregistra progrese în această privință, strategia UE privind integrarea romilor trebuie să depășească această așa-numită legislație permisivă și să fie inclusă în instrumentele create prin intermediul dreptului primar.

Katarína Neved'alová (S&D), *în scris.* – (SK) Cred că acum știm cu toții că situația romilor nu este o problemă doar pentru unele state membre sau posibile țări candidate. Este o problemă paneuropeană, care trebuie rezolvată fără întârziere.

Cel mai mare obstacol în calea integrării romilor în rândul societății majoritare îl reprezintă sărăcia și nivelul scăzut de educație. Educația este cheia pentru creșterea standardelor de viață și pentru mult dorita construcție a societății civile. Crearea de locuri de muncă este extrem de dificilă și, în calitate de membră a mai multor organizații pentru tineret, știu care este situația actuală a tinerilor de pe piața muncii. În rândul populației rome, situația este multe ori mai gravă, având drept rezultat marginalizarea romilor și criminalitatea crescută, ceea ce nu face decât să agraveze și mai mult situația.

Nu a trecut mult timp de când Franța a expulzat romii bulgari și români. Aceste acțiuni au intrat în atenția noastră din cauza unei presupuse încălcări atât a drepturilor fundamentale ale omului, cât și a reglementărilor UE. De aceea, sunt total de acord cu declarația Comisiei potrivit căreia este necesar să contribuim la o mai bună cooperare între părțile interesate de la nivel intern, internațional și, în special, european.

Algirdas Saudargas (PPE), *în scris.* – (LT) În pofida faptului că reprezintă cea mai mare minoritate etnică, comunitatea romă din unele state membre ale Uniunii Europene încă suferă din cauza discriminării și segregării. Sunt de acord cu mai mulți colegi deputați care au spus că este foarte important să se creeze, la nivel european, o strategie privind integrarea romilor. În fiecare stat membru, avem exemple excelente despre cum ar trebui să reducem excluziunea romilor în diferite domenii: educație, cultură, încadrare în muncă, îngrijiri de sănătate sau chiar participarea romilor în viața politică și civilă. Din păcate, astfel de inițiative nu sunt suficient de vizibile. În opinia mea, Uniunea Europeană ar putea fi așadar o platformă potrivită pentru ameliorarea cooperării dintre statele membre, pentru concentrarea și diseminarea de bune practici și experiență, sau pentru acordarea de finanțare. Chiar dacă acțiunile la nivelul UE sunt foarte importante, consider că cele mai bune rezultate pot fi obținute acționând la nivel local sau regional. Numai prin prezența în anumite localități și orașe vom putea înțelege mai bine problemele, nevoile și mediul social al acelor zone și, ca urmare, proiectele care sunt implementate vor fi mai aproape de cei cărora le sunt destinate.

Monika Smolková (S&D), *în scris.* – (SK) Urmăresc situația romilor cu mare atenție deoarece provin din estul Slovaciei, unde există o majoritate de romi. Susțin propunerea de rezoluție referitoare la strategia privind integrarea romilor.

Astăzi, 8 martie, aniversăm 100 de ani de apărare a drepturilor femeilor. De asemenea, dezbatem chestiunea discriminării femeilor în prezent și, atunci când dezbatem această strategie, este așadar necesar să vorbim și despre discriminarea femeilor care provin, în special, din grupuri minoritare. Romii se află printre categoriile de populație cele mai dezavantajate din întreaga Europă. Am citit declarația dnei Járóka: „Sărăcia amenință noua generație - nu din cauza originilor sale rome, ci din cauza faptului că părinții nu au un loc de muncă”. Aș mai adăuga că și din cauza excluziunii sociale. Șomajul va continua, îndeosebi

pentru populația romă, dar trebuie să știm cum să integrăm, cât mai repede, romii în activități culturale și în viața civică.

Problema egalității de gen este mai gravă în rândul grupurilor minoritare. În legătură cu integrarea romilor, nu trebuie să uităm dialogul cu femeile rome, care au o influență emoțională mai pronunțată asupra copiilor lor și asupra generației viitoare.

László Tólkés (PPE), *în scris.* – (HU) Întâi de toate, doresc să-mi exprim sincera apreciere pentru faptul că Președinția maghiară a UE a inclus printre prioritățile sale chestiunea integrării romilor. Este o dovadă elocventă a angajamentului Guvernului maghiar în această privință faptul că dna raportoarea Livia Járóka, care este singurul deputat de etnie romă din Parlamentul European, este unul dintre delegații maghiari ai Partidului Popular European, și că dl Zoltán Balog, șeful noului Secretariat de stat pentru incluziune, care a prezentat cazul, s-a angajat să sprijine propășirea populației rome, care suferă multiple dezavantaje. Ținând seama de aceste fapte, putem concluziona pe bună dreptate că Președinția maghiară a UE dă Europei un bun exemplu de soluționare a problemelor legate de romi. În ceea ce privește strategia pentru romi, cred că este important să subliniem că integrarea celor 12 milioane de romi care trăiesc în UE este o problemă comună pentru Europa, iar reușita acestei strategii va depinde de contribuția fiecărui stat membru, dar și a instituțiilor UE. Premierul ungar Viktor Orbán a subliniat în mod pertinent faptul că, dacă dorim să nu „exportăm” problemele romilor - care trăiesc în sărăcie extremă și în excluziune socială și etnică - prin „nomadizare”, adică emigrație înspre țările dezvoltate ale UE, atunci trebuie să găsim o soluție la situația lor actuală, vulnerabilă, printr-o acțiune comună și prin eforturi concertate. Urez Parlamentului European, Comisiei Europene, Consiliului European și, nu în cele din urmă, Președinției maghiare a UE, mult succes în derularea și finalizarea, până în luna iunie a acestui an, a acestei strategii remarcabile pentru integrarea romilor.

17. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președinta. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0019/2011).

Înainte să începem, pentru că suntem în întârziere, doresc să spun câteva lucruri despre modalitatea în care voi conduce timpul afectat întrebărilor. Aș fi recunoscătoare dacă ați fi cu toții atenți, inclusiv, dacă îmi permiteți, comisarii care vor răspunde la întrebări. Pentru întrebările suplimentare, voi da cuvântul doar autorului întrebării, deoarece nu avem timp suficient pentru a face mai mult, dacă dorim să parcurgem cât mai multe întrebări posibil. Îi vor ruga pe comisarii care dau primul răspuns să nu citească o expunere lungă. Am aprecia un răspuns bun, informativ la întrebările noastre, pentru ca să puteți avea un dialog cu persoana care adresează întrebarea.

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dnă președintă, trebuie să recunosc că sunt de acord cu argumentele dumneavoastră cu privire la timpul disponibil. Aș vrea să vă rog totuși să țineți cont de un lucru. Deputații care doresc să adreseze întrebări nu sunt vinovați pentru faptul că suntem în așa mare întârziere. Problema mea este că am adresat o întrebare Consiliului cu privire la o chestiune care va fi acum discutată ca Întrebarea nr. 2. Întrebarea mea adresată Consiliului era identică cu aceasta, însă timpul afectat întrebărilor a fost între timp anulat, fără a fi reprogramat. Este oarecum regretabil acest lucru și aș dori să vă rog revizuiți abordarea, de altfel complet logică și de înțeles, cu privire la această întrebare.

Președinta. – Nu am nicio alternativă având în vedere circumstanțele în care ne aflăm în această seară. Îmi pare foarte rău pentru toți autorii întrebărilor, însă tot ce pot face este să parcurgem cât mai multe întrebări posibil și să lăsăm autorii să adreseze întrebările. Această situație nu este confortabilă nici pentru mine și cred că știți că încercăm să pregătim o formă mai adecvată a timpului afectat întrebărilor, care să reflecte situația nouă în care ne aflăm după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Cât mai devreme, cu atât mai bine, o spun cu toată sinceritatea, însă haideți acum să începem.

Partea întâi

Întrebarea nr. 15, adresată de **Vilija Blinkeviciute** (H-000075/11)

Subiect: Directiva-cadru privind venitul minim în Uniunea Europeană

Anul trecut, Parlamentul European a adoptat un raport referitor la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa, în care se precizează că ar trebui adoptată o directivă-cadru privind garantarea unui venit minim în Uniunea Europeană.

Având în vedere că în Europa există deja peste 85 de milioane de persoane care trăiesc sub pragul sărăciei, nu consideră Comisia că ar trebui adoptată o directivă-cadru privind un sistem care să garanteze un venit minim corespunzător în toată Europa?

László Andor, *membru al Comisiei.* – Se spune adesea că societățile ar trebui judecate după felul în care își tratează membrii cei mai vulnerabili. În mod clar, dacă nu vom reuși să asigurăm un sprijin adecvat pentru persoanele aflate în nevoie, le vom exclude și mai mult și, astfel, vom face și mai grea integrarea în societate și plasarea lor pe piața muncii.

Comisia consideră că, pe lângă faptul că acționează ca stabilizatori automați, sistemele de venit minim pot juca un rol important în protejarea celor mai vulnerabili de efectele cele mai grave ale crizei, furnizând „plase de siguranță”.

Recomandarea Comisiei cu privire la integrarea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii și concluziile Consiliului EPSCO din 17 decembrie 2008 cu privire la principiile comune ale integrării active în favoarea combaterii mai eficiente a sărăciei subliniază amândouă importanța accesului la resurse adecvate, în paralel cu accesul la servicii de calitate și la piețele forței de muncă favorabile incluziunii.

Recomandarea invită statele membre, în special, „să recunoască dreptul fundamental al individului de a beneficia de resurse și asistență socială suficiente pentru o viață compatibilă cu demnitatea umană, în cadrul unei inițiative globale și constante de combatere a excluziunii sociale”.

Abordarea evidențiată în recomandare s-a dovedit a fi un pas în direcția corectă, în special în contextul crizei economice. Însă pentru a pune în aplicare reforme de integrare activă, mai sunt multe de făcut.

După cum a anunțat Comisia în comunicarea sa referitoare la Platforma europeană împotriva sărăciei și excluziunii sociale, aceasta va prezenta în 2012 un raport cu privire la aplicarea principiilor comune privind integrarea activă, axându-se, printre altele, asupra eficacității sistemelor de venit minim.

Aceasta va propune o acțiune bazată pe evaluarea respectivă, care va include modalități prin care instrumentele financiare ale UE pot sprijini incluziunea activă.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc pentru răspuns, însă nu mi-ați răspuns la întrebare. Întrebarea mea era formulată astfel: Intenționează Comisia Europeană să inițieze o directivă-cadru privind garantarea unor venituri minime suficiente?, pentru că, altfel, categoric nu vom învinge sărăcia. Chiar în anul ce a trecut, Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, în unele state membre nivelul sărăciei a crescut. Doamnă comisar, încă un aspect - pentru că un număr cu adevărat mare de persoane vârstnice cad pradă sărăciei, ce părere aveți despre demersul Comisiei de a iniția criteriile uniforme în ceea ce privește o pensie minimă la nivelul Uniunii Europene?

László Andor, *membru al Comisiei.* – Comisia a militat în favoarea unui venit minim și, de asemenea, a unui salariu minim, însă vorbim aici despre competențele statelor membre și responsabilitățile statelor membre, iar principiul subsidiarității are un cuvânt greu de spus în această discuție.

În această perioadă de criză, trebuie să acordăm o atenție specială membrilor care aparțin categoriilor vulnerabile ale societății, în special cei care rămân fără niciun venit pentru că nu au un loc de muncă, însă trebuie să încurajăm statele membre să folosească diferite mijloace - iar aceasta este doar o opțiune - prin care să-i îndepărteze pe oameni de sărăcie.

Așadar, posibilitățile legislative în acest caz sunt extrem de limitate, chiar dacă, în anumite ocazii, cererea politică în direcția acestor inițiative legislative este foarte pronunțată.

În ceea ce privește sărăcia în rândul persoanelor vârstnice, subiectul este unul foarte complex, în privința căruia acțiunile noastre trebuie să vizeze domenii precum ocuparea forței de muncă, serviciile sociale și protecția socială, iar aceasta mă conduce la campania de anul viitor cu privire la îmbătrânirea activă, campanie care va fi sprijinită prin politici în domeniul îngrijirilor de sănătate și al învățării permanente, deoarece considerăm că cele mai mari progrese pe care le putem face în ceea ce privește condițiile de trai și incluziunea socială a vârstnicilor se vor concretiza printr-o participare sporită pe piața muncii. Pornind de la aceasta, vom putea atunci să construim politici suplimentare.

Președinta. – Întrebarea nr. 16 adresată de **Silvana Koch-Mehrin** (H-000084/11)

Subiect: Becurile economice

Cunoaște Comisia studiul realizat de Agenția Federală pentru Mediu din Germania (), potrivit căruia becurile economice prezintă riscuri de intoxicație în cazul în care sunt sparte în mediul casnic, din cauza mercurului pe care îl conțin? Ce concluzii trage Comisia din acest studiu?

Este dispusă Comisia să-și reexamineze decizia de retragere din circulație a becurilor tradiționale incandescente?

Este dispusă Comisia să suspende interdicția asupra becurilor tradiționale, cel puțin asupra celor destinate uzului casnic?

Günther Oettinger, *membru al Comisiei.* – (DE) Dnă președintă, dnă Koch-Mehrin, doamnelor și domnilor, Comisia cunoaște raportul Agenției Federale de Mediu din Germania și, bineînțeles, a studiat încă o dată cu atenție faptele descrise. Contextul situației este următorul. Ca urmare a unei decizii a Consiliului European din 2007 și a rezoluțiilor ulterioare ale Parlamentului European și ale Consiliului Energie - cu alte cuvinte, după ample consultări cu Parlamentul și statele membre - Comisia și-a prezentat în 2009 propunerea de regulament privind proiectarea ecologică. Aceasta presupunea o trecere

treptată de la becurile clasice la becurile economice, cu un consum mai eficient de electricitate. Considerăm că, pe piața europeană a iluminatului și a becurilor electrice, vom putea economisi în total 40 de miliarde de kilowați/oră, ceea ce corespunde unor costuri pentru electricitate care s-ar situa între 5 miliarde și 10 miliarde de euro. Directiva include o serie de măsuri de siguranță, accentul fiind pus pe prezența mercurului și limitele maxime. Acestea au scăzut semnificativ, încă o dată, în septembrie anul trecut, pentru a reduce și mai mult posibilele riscuri pentru public.

Rezultatele studiului comandat de Agenția Federală de Mediu din Germania ne-au determinat să solicităm Comitetului științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului să emită o nouă declarație. După examinarea întregii documentații tehnice, comitetul a ajuns la concluzia că este puțin probabil ca becurile fluorescente compacte sparte să prezinte vreun risc pentru sănătatea umană.

Totuși, există o problemă în această privință. Studiile se bazează pe teste la care au participat adulți. Firește, este evident faptul că efectele asupra copiilor trebuie analizate separat, de aceea, lucrăm în prezent cu Agenția Federală de Mediu din Germania pentru a prezenta, cât mai repede posibil, rezultatele corespunzătoare în ceea ce privește copiii. Monitorizăm foarte îndeaproape situația. Suntem în contact cu agenția amintită mai sus pentru a putea să efectuăm o evaluare comună rapidă a oricăror teste suplimentare pe care realizează.

Concluzia noastră generală este că, având în vedere necesitatea unui grad de încredere în rândul tuturor celor implicați, vom continua cu o punere în aplicare treptată a regulamentului. Vom fi însă încântați să raportăm din nou Parlamentului în cazul în care apar noi rezultate de natură să antreneze o evaluare diferită. Aceasta este situația în momentul de față.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dle Oettinger, este bine că ați însărcinat Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului să analizeze încă o dată chestiunea. Sunt încântată în această privință. Totuși, întrebarea rămâne: Cum putem explica cetățenilor europeni faptul că, în virtutea reglementărilor UE, pot avea în casă ceva ce reprezintă un pericol pentru sănătatea copiilor lor? Și dvs. aveți copii și știți despre ce este vorba. Deseori, lucrurile ajung să se spargă. Dl Leichtfried din Austria și cu mine suntem foarte îngrijorați de acest aspect. Cum putem clarifica faptul că este ceva periculos? Se pare că nu suntem capabili să învățăm din greșelile trecutului. Cu toate acestea, nu sunteți responsabil pentru decizia inițială, așa că ați putea manifesta o oarecare disponibilitate de a învăța, fără a vă știrbi reputația. Ați fi putut spune că vom retrage această interdicție, cel puțin pentru gospodăriile private. Ați fi dispus să vă reconsiderați poziția?

Günther Oettinger, membru al Comisiei. – (DE) Dnă președintă, pentru a răspunde la întrebare, țin să subliniez faptul că becurile vor fi disponibile pe piață imediat după schimbarea prevăzută, ceea ce nu va prezenta niciun risc potențial. Întrebarea se referă la LFC, sau lămpile fluorescente compacte. Din acest motiv, ar trebui să avem în vedere intensificarea activităților noastre de sensibilizare a publicului asupra directivei privind proiectarea ecologică, pentru a putea informa cetățenii cu privire la becurile cu leduri și becurile cu halogen din noua generație. Acestea ne vor permite să realizăm ambele obiective: cele în materie de mediu și economisire a energiei în temeiul regulamentului, pe de o parte, și prevenirea oricăror riscuri posibile, pe de altă parte. Voi analiza acest aspect încă o dată, în mai mare profunzime.

Președinta. – Întrebarea nr. 17 adresată de **Claude Moraes** (H-000079/11)

Subiect: Pachetul privind drepturile victimelor

Îmbunătățirea sprijinului acordat victimelor infracțiunilor reprezintă o parte importantă din Programul de la Stockholm. În special, chestiunile referitoare la asistența acordată victimelor infracțiunilor transfrontaliere în Europa constituie motive de reală îngrijorare pentru cetățenii UE. Există puține proceduri practice prin care se oferă sprijin sau consiliere victimelor și familiilor care sunt confruntate cu consecințele infracțiunilor și prejudiciilor grave suferite în străinătate. În prezent, depun eforturi pentru a ajuta un alegător al cărui fiu a fost victima unui atac violent în timpul unei vacanțe în Creta. Există o reală nevoie de acțiuni la nivelul UE în acest domeniu dacă se dorește respectarea promisiunii referitoare la crearea unei Europe a cetățenilor.

Comisarul Reding a anunțat un pachet de măsuri referitoare la protecția victimelor faptelor penale. În acest sens, când intenționează Comisia să propună măsurile privind acest pachet de măsuri în sprijinul victimelor faptelor penale? Ar putea Comisia să prezinte mai multe informații privind conținutul acestei propuneri legislative? Ar putea Comisia să prezinte mai multe detalii privind măsurile fără caracter legislativ care vor fi incluse în pachet?

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei.* – Dnă președintă, peste 30 de milioane de persoane din întreaga Europă se pare că sunt victime ale infracțiunilor în fiecare an. Este important să garantăm că victimele au acces la drepturile lor și că primesc protecția și sprijinul de care au nevoie. Aceasta este o prioritate strategică pentru Comisie.

Profită de ocazie pentru a evidenția curajul dnei Hughes, care militează pentru drepturi sporite ale victimelor în întreaga Europă. Consider că determinarea de care să dă dovadă ar trebui să servească drept model pentru noi toți, care să ne inspire să consolidăm drepturile victimelor și încrederea cetățenilor în sistemele noastre judiciare. Avem nevoie de această încredere reciprocă puternică pentru a ne asigura că nevoile victimelor sunt recunoscute și protejate nu numai în țara lor, ci și la nivel transfrontalier. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că victimele nu sunt uitate de către sistemele noastre juridice și judiciare.

Tocmai acesta este motivul pentru care Comisia va propune în luna mai un pachet global privind victimele. Acesta va aborda calitatea tratamentului pe care îl primesc victimele în urma unei agresiuni și în cursul procedurilor penale. Pachetul va garanta că victimele beneficiază de aceleași standarde minime de tratament în toate statele membre, indiferent de cetățenia sau țara de origine a acestora. Propunerile noastre vizează promovarea unei schimbări a atitudinii față de victime, pentru a asigura recuperarea acestora și a minimiza riscul de a fi în continuare supuși unei victimizări repetate în cadrul procedurilor.

Mai concret, în ce va consta acest pachet? În primul rând, o directivă orizontală privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale care, de exemplu, va stabili clar următoarele drepturi aplicabile: servicii de sprijin ușor accesibile pentru victime, în toate statele membre; dreptul la interpretare în timpul audierilor; minimizarea contactului între agresor și victimă în cadrul procedurilor, noile tribunale fiind astfel proiectate încât să existe spații de așteptare separate. și dreptul de a cere o revizuire a proceselor penale în toate statele membre.

În al doilea rând, voi promova un regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, pentru a garanta că orice victimă expusă riscului și care beneficiază, într-un stat membru, de o măsură de protecție împotriva unui potențial agresor, să poată beneficia în continuare de o astfel de măsură atunci când se mută sau călătorește

într-un alt stat membru. Acest instrument va fi completat de un alt instrument privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie penală.

De asemenea, intenționăm să introducem o serie de măsuri nelegislative pentru a ne asigura că noua legislație funcționează eficient și vom propune o foaie de parcurs privind consolidarea drepturilor victimelor, pentru a garanta că aceste drepturi au o poziție privilegiată pe agenda politică în anii care vor veni.

Claude Moraes (S&D). – După cum știți, am venit în vizită la biroul dumneavoastră, împreună cu Maggie Hughes, una din miile de victime ale acestor delictе.

Trebuie să spun că, după ce am vorbit cu cabinetul dvs., suntem încântați că se poate ajunge la un pachet de măsuri care să redea încrederea și valoarea adăugată pentru cetățenii care au nevoie de ajutor atunci când devin victime ale infracțiunilor.

Ceea ce ne-au spus Maggie Hughes și multe alte victime este că apreciază măsurile pe care le propuneți, însă ar dori să vadă o concentrare a ajutorului. De exemplu, dacă există un birou de sprijin pentru victime, acesta ar trebui să fie ușor accesibil și ar trebui să existe persoane care să ofere asistență în spitale, în unitățile de poliție și în instanțe.

Acesta este dezideratul cetățenilor noștri, însă, până acum, acesta nu a fost realizat. Vă lansez așadar acest apel pentru a face din această propunere una exemplară, pe cât posibil.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei.* – Sunt absolut de acord. Și eu am avut senzația că victimele au fost oarecum absente.

Referitor la drepturile procedurale, ne-am axat foarte mult asupra persoanelor care au ajuns să aibă o problemă deoarece ar fi comis o infracțiune: ne preocupă faptul de a vedea că și drepturile lor sunt luate în considerare, așa cum ar trebui să se întâmple într-o societate bazată pe drepturi. Foarte adesea, însă, victimele ajung să fie victimizate pentru a doua oară atunci când se prezintă în instanță și nimănui nu-i pasă de acest lucru. Este o situație foarte nedreaptă, sinonimă cu o denegare a drepturilor. De aceea, sper că acest pachet privind victimele va schimba nu numai legi, ci și mentalități, pentru ca în toate instanțele, unitățile de poliție și spitale - așa cum a precizat distinsul meu coleg - aceste persoane să beneficieze de o atenție specială, să se știe că victimele nu pot fi tratate ca orice alt cetățean. Este de importanță maximă ca acest lucru să se aplice și la nivel transfrontalier, pentru persoanele dintr-un alt stat membru decât țara de origine.

De aceea, sper ca Parlamentul să ajute Comisia să elaboreze cea mai bună legislație posibilă și, de asemenea - în ceea ce privește aspectele de codecizie ale pachetului -, acest lucru să se deruleze rapid, pentru a putea fi înaintat spre aprobarea Consiliului.

Partea a doua

Președinta. – Întrebarea nr. 18 adresată de **Marian Harkin** (H-000063/11)

Subiect: Propunerile Comisiei de instituire a unei baze de impozitare consolidate comune pentru societăți

Este Comisia în măsură să comunice care este situația actuală în ce privește propunerile sale de instituire a unei baze de impozitare consolidate comune pentru societăți?

Algirdas Šemeta, *membru al Comisiei.* – Baza fiscală consolidată comună societăților (CCCTB) este o inițiativă importantă în procesul de eliminare a obstacolelor care stau în calea finalizării pieței unice, fiind identificată în Analiza anuală a creșterii ca o inițiativă de

stimulare a creșterii căreia trebuie să i se acorde prioritate. Într-adevăr, sistemul CCCTB dorește să elimine obstacolele fiscale din calea competitivității societăților.

În momentul de față, absența unor norme fiscale comune pentru societăți și divergența sistemelor fiscale naționale au condus deseori la o supra-fiscalitate și dublă impozitare. În plus, întreprinderile se confruntă cu poveri administrative mari și cu taxe de conformitate uriașe. Această situație descurajează investițiile în UE și este contrară priorităților stabilite în strategia Europa 2020.

S-au înregistrat până acum progrese importante privind pregătirile tehnice pentru propunerea CCCTB. A sosit momentul să oferim întreprinderilor un set comun de norme care să le permită facă afaceri pe piața unică mai ușor și cu cheltuieli mai mici.

CCCTB este programată pentru adoptare în Colegiul comisarilor la 16 martie 2011. Sunt convins că propunerea finală va contribui substanțial la crearea unui mediu de afaceri mai bun, pentru creștere și locuri de muncă în UE.

Marian Harkin (ALDE). – Vă mulțumesc, dle comisar, pentru răspuns. Doar trei întrebări scurte doresc să vă adresez și sper că îmi veți putea răspunde.

Preconizați că această bază de impozitare va fi voluntară?

Apoi, aveți în vedere anumite circumstanțe în care instanțele interne și-ar putea pierde competența în materie fiscală în cazul în care o decizie anume pe care o pronunță are un impact asupra deciziilor dintr-un alt stat membru?

Si, în fine, mă aștept, în stadiul în care ne aflăm, să se ajungă la o formulă privind repartizarea impozitului care se plătește în diferitele state membre. A efectuat Comisia vreo analiză de impact în legătură cu cei care ar avea de câștigat și de pierdut, în termeni financiari desigur, în funcție de formula la care ați ajuns deja?

Algirdas Šemeta, *membru al Comisiei.* – Voi fi foarte succint în legătură cu întrebarea dacă CCCTB va fi voluntară sau obligatorie. Da, va fi voluntară: propunerea pune la dispoziția întreprinderilor opțiunea voluntară de a aplica normele CCCTB.

Referitor la rolul instanțelor naționale, propunerea CCCTB prevede norme pentru soluționarea litigiilor, iar rolul tribunalelor naționale nu va fi subminat ca urmare a propunerii.

Propunerea prevede o formulă de repartizare, cu o pondere egală între factorii vânzări, forță de muncă și active, iar factorul forță de muncă va fi împărțit în două componente: masa salarială și numărul de angajați.

Da, s-a efectuat o evaluare de impact, iar aceasta va fi publicată odată cu propunerea noastră. Sunt convins pe deplin că propunerea va fi în avantajul întreprinderilor europene și sper că va favoriza și întreprinderile din Irlanda.

Președinta. – Dragi colegi, constat că unii deputați au sosit după începerea sesiunii de întrebări și nu sunt la curent cu presiunea timpului și cu regulile pe care le-am propus pentru a face progrese. Scopul nostru este să primim răspuns la cât mai multe întrebări cu putință. Este și motivul pentru care am anunțat la început că nu acordăm întrebări suplimentare, cu excepția deputaților care au adresat întrebările.

Aș dori să vă spun că scopul meu – acest lucru depinde, în oarecare măsură, de durata răspunsurilor Comisiei - este de a primi următoarele răspunsuri până la ora 20:45, este

vorba de întrebările adresate de dna Jensen, dl Papanikolaou, dl Posselt și dna Țicău. Așa am programat lucrurile.

Întrebarea nr. 19 adresată de **Anne E. Jensen** (H-000086/11)

Subiect: Produse agricole și scutirea de TVA în România

Întreprinderile daneze care au investit în sectorul agricol din România au fost informate că nu trebuie, în viitor, să aplice TVA la produsele vândute la intermediari. Pe de altă parte, agricultorii trebuie să factureze în continuare aceeași TVA asupra produselor vândute utilizatorilor finali (și anume, producătorii de pâine, ceilalți agricultori etc.). Se pare că guvernul român a comunicat DG TAXUD acest proiect ce vizează scutirea de TVA a vânzărilor realizate cu intermediari.

A acceptat Comisia ca produsele agricole vândute la intermediari să fie scutite de TVA? În caz afirmativ, din ce motiv? Consideră Comisia că acest mecanism poate modifica sectoarele de producție agricolă în România? Consideră Comisia că există riscul de denaturare a concurenței pe piața internă în condițiile în care fermierii sunt stimulați să își vândă produsele unor anumiți cumpărători? Intenționează Comisia să asigure aplicarea unui regim comun al TVA pentru toți producătorii agricoli români?

Algirdas Šemeta, *membru al Comisiei*. – Având în vedere situația legată de fraudă TVA în legătură cu anumite produse agricole, Comisia păstrează contacte cu România pentru a stabili modalitatea optimă de a aborda această problemă.

Una dintre soluțiile posibile pentru a face față așa-numitei fraude de tip carusel în acest sector ar fi aplicarea mecanismului de taxare inversă. În cadrul acestui mecanism, care nu este un regim de scutire, produsele sunt în continuare taxate, însă persoana obligată să plătească TVA către administrația fiscală nu mai este furnizorul de produse, ci contribuabilul beneficiar.

Faptul că acesta din urmă trebuie să plătească taxa în locul furnizorului este singura modificare față de regimul standard, modificare potrivit căreia contribuabilul care furnizează produsele unui alt contribuabil colectează TVA și îl plătește statului, în timp ce contribuabilul beneficiar poate deduce această sumă prin intermediul declarației sale privind TVA.

Atât în cadrul regimului standard cât și în cadrul regimului de taxare inversă, în eventualitatea în care beneficiarul este consumator final, acesta nu va putea deduce TVA, ci îl va suporta în întregime.

Prin urmare, TVA-ul rămâne neutru pentru contribuabili și nu antrenează o denaturare a concurenței. Întrucât beneficiarul poate, concomitent, să plătească și să deducă aceeași sumă din decontul său de TVA, această modificare are meritul de a elimina necesitatea de a plăti efectiv TVA-ul la administrația fiscală. Se evită astfel aranjamentele frauduloase care se bazează pe neplata TVA de către furnizor, urmată de o deducere a TVA de către client, care deține o factură valabilă.

Partea negativă a acestui sistem este faptul că ar putea crea și alte riscuri de fraudă, din moment ce întreg TVA-ul ar urma să fie colectat în etapa finală a lanțului de aprovizionare.

De aceea, Comisia consideră că un astfel de sistem ar trebui, de preferat, să se limiteze la produsele agricole care sunt în mod normal vândute intermediarilor - persoane impozabile - și nu la cele destinate aprovizionării consumatorilor finali.

În orice caz, deoarece un astfel de aranjament ar putea devia de la normele obișnuite în materie de TVA prevăzute în Directiva TVA, România ar trebui să beneficieze de o derogare din partea Consiliului, pe baza acestei directive; Comisia examinează în continuare problema.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Mulțumesc, dle comisar. Nu sunt sigură că am înțeles toate detaliile, dar le voi analiza mai atent, mai târziu. În orice caz, acest nou sistem, care înțeleg că a fost creat pentru a împiedica fraudă, poate reprezenta o anumită problemă pentru producătorii dintr-o altă țară care au investit în România și care, astfel, au cheltuieli cu TVA-ul într-o altă țară, care nu pot fi deduse din veniturile din TVA în România deoarece nu există astfel de venituri. Se gândește Comisia cum am putea rezolva această problemă pentru producătorii dintr-o altă țară UE care au întreprinderi atât în România cât și în alte țări UE, astfel încât să nu fie împiedicați să-și deducă TVA-ul achitat anterior din veniturile din TVA? Vă mulțumesc.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Aș dori să spun doar că mecanismul de taxare inversă nu este un mecanism nou și că acesta se aplică în mai multe state membre. De exemplu, în unele state membre, el se aplică de asemenea în cadrul sistemului de comercializare a cotelor de emisii. Este drept că acest sistem de impozitare inversă implică de fapt colectarea de TVA la sfârșitul lanțului de aprovizionare, și nu colectarea de-a lungul lanțului de aprovizionare.

Atunci când analizăm cererile statelor membre de a aplica un mecanism de taxare inversă, analizăm, bineînțeles, toate detaliile, fără a neglija chestiunea denaturării pieței interne. De aceea, propunerile Comisiei nu se fac automat, ci în urma unui studiu, pe baza căruia înaintăm o propunere Consiliului.

În cazul României, lucrăm deja de mai bine de jumătate de an - sau chiar mai mult - pentru a găsi o soluție privind modalitățile de a face față fraudelor în materie de TVA din agricultură, în această țară.

Gay Mitchell (PPE). – Mă aflu aici de la începutul sesiunii de întrebări, care trebuia să înceapă la ora 19:30. Mulți oameni din țara mea, care va avea mâine un nou guvern, sunt interesați de întrebarea pe care am adresat-o dlui comisar Rehn. Rog așadar, chiar dacă va trebui să prelungim ședința cu câteva minute, ca întrebarea mea să fie permisă iar dl comisar să aibă posibilitatea de a răspunde.

Președinta. – Unii deputați au părăsit deja ședința deoarece am spus că nu putem dezbate întrebările lor sau întrebările suplimentare. Am avut o după-amiază grea. Avem în continuare o seară grea. Am precizat deja care sunt întrebările pe care le vom dezbate până la ora 20:45. Vom vedea ce putem face, eu fac tot posibilul pentru a fi corectă față de toți cei interesați, mai ales față de comisari, care așteaptă să participe.

Întrebarea nr. 22 adresată de G **Papanikolaou** (H-000061/11)

Subiect: Declarația Secretarului General al OCDE privind eventuala restructurare a datoriei statelor membre ale Zonei Euro și poziția Comisiei

Joi, 28 ianuarie 2011, în cadrul lucrărilor Forumului economic mondial de la Davos, Secretarul general al OCDE, Angel Gurría, a subliniat că, dacă există o țară care are nevoie de restructurare, aceasta este Grecia. Menționăm că este prima luare publică de poziție cu privire la chestiunea restructurării datoriei unui membru al Zonei Euro, din partea conducerii unui organism internațional recunoscut, care cooperează îndeaproape cu Uniunea într-o gamă largă de probleme politice, economice și sociale.

Care este poziția Comisiei asupra acestei chestiuni specifice și, în special, asupra declarației Secretarului General al OCDE?

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, Comisia, împreună cu BCE și FMI, a finalizat recent cea de-a treia revizuire a Programului de evaluare economică pentru Grecia. Evaluarea noastră globală comună are două aspecte, pe care le voi descrie pe scurt.

În primul rând, programul a continuat să facă progrese în direcția atingerii obiectivelor sale; iar în al doilea rând, rămân multe provocări care trebuie depășite pentru a asigura sustenabilitatea fiscală, pentru a restabili competitivitatea și pentru a garanta un sector bancar viabil.

În pofida unor întârzieri în unele domenii, reformele fiscale și economice necesare realizării obiectivelor pe termen mediu ale programului sunt în prezent puse în aplicare. Cu toate acestea, trebuie în continuare concepute și implementate reforme majore, pentru a construi masa critică necesară asigurării sustenabilității fiscale și redresării economice.

Eforturile deosebite de consolidare vor fi susținute printr-un program de privatizare îndrăzneț, după cum a precizat premierul Papandreu. Guvernul și-a exprimat angajamentul de a-și extinde substanțial programul de privatizare, în vederea realizării, până în 2015, a unor profituri în valoare de 50 de miliarde de euro din privatizare. Acest plan are potențialul de a reduce rata datoriei cu peste 20 de puncte procentuale din PIB în următorii cinci ani. În plus, determinarea în ceea ce privește implementarea programului de privatizare va spori eficacitatea economică și va stimula exporturile și investițiile majore.

Din toate aceste motive, angajamentul deplin al guvernului în acest proces de privatizare și nu în ultimă instanță fermitatea sa de a lua o poziție în privința privilegiilor și a intereselor tradiționale vor fi esențiale pentru realizarea obiectivelor ambițioase și, astfel, pentru valorificarea potențialului de ameliorare substanțială a percepției pieței față de Grecia. De aceea, Comisia încurajează Grecia să manifeste determinare în programul său de privatizare.

Amintesc aici o observație făcută de Secretarul General al OCDE: acest an, 2011, este un an decisiv pentru Grecia în ceea ce privește recăpătarea credibilității politicilor sale economice, iar acest lucru este o condiție esențială pentru redobândirea accesului pe piață în cursul anului următor.

În acest scop, autoritățile ar trebui să realizeze, sau chiar să depășească, obiectivul în materie fiscală fixat pentru acest an și să formuleze o strategie bugetară robustă pe termen mediu.

În plus, Grecia, ar trebui să înregistreze un progres decisiv în ceea ce privește reformele structurale din următoarele săptămâni și luni. O implementare hotărâtă a programului ar trebui să crească gradul de credibilitate și încrederea cetățenilor și a investitorilor deopotrivă.

În concluzie, prin combinarea acestor măsuri de politică - adică realizarea obiectivelor fiscale și implementarea programului de privatizare - și a măsurilor UE de extindere a scadențelor la împrumuturi și de revizuire a politicii de prețuri în contextul sustenabilității datoriei, vor putea și vor fi înlăturate temerile legate restructurarea datoriei.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Doamnă președintă, dle comisar, în ultimul an, am semnat împreună un memorandum cu Grecia, prin care rambursarea împrumutului acordat se va face în trei ani și jumătate. Astăzi, personal ați propus în declarația dvs. ca perioada să fie prelungită la șapte ani, ceea ce înseamnă în mod evident că s-a produs o eroare de calcul. În același timp, Moody's a retrogradat ratingul de credit al Greciei la un nivel identic ca cel al Angolei; lucru nejustificat și inacceptabil.

La sfârșitul zilei, dle comisar, ne vom întreba cu toții ce va trebui să facem la urma urmei pentru ca Grecia să se pună din nou pe picioare: o simplă prelungire a termenului? O reducere a ratelor dobânzii, așa cum ați menționat? Renegocierea termenilor memorandumului? Euroobligațiuni? Obligațiunea de creștere europeană? Toate cele de mai sus? Sau poate altceva? Poate alte măsuri de austeritate în Grecia? Care ar fi soluția, domnule comisar?

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Dnă președintă, lucrul esențial, și condiția necesară, este de a respecta obiectivele de consolidare fiscală și de implementare a reformelor structurale cu maximă determinare, cu respectarea memorandumului.

Mai mult, după cum am spus în răspunsul meu anterior, este esențial ca Grecia să se angajeze într-un program foarte ambițios de privatizare care să contribuie la reducerea poverii datoriei. De asemenea, este foarte important, în contextul strategiei globale care va fi decisă în luna martie în Uniunea Europeană, ca statele membre să analizeze chestiunea sustenabilității datoriei. Nu pot decât să încurajez statele membre să prelungească scadențele la împrumuturile acordate Greciei și să reexamineze politica de prețuri pentru aceste împrumuturi.

Jim Higgins (PPE). – Aceasta este o farsă și vreau să ridic o problemă de procedură. Ni s-a spus că timpul afectat întrebărilor este de la 19:30 la 20:30. Dvs., sau altcineva, ați decis ca dezbaterile anterioare să intre peste timpul afectat întrebărilor. Aceasta este una dintre puținele posibilități ca oamenii să adreseze întrebări unui comisar. Avem o criză în Irlanda; colegii mei, Gay Mitchell, Pat the Cope Gallagher și cu mine am adresat întrebări. Cine a hotărât asta? Vreau să știu acum - și este o întrebare legitimă - cine a hotărât ca ceea ce ar trebui să fie o sesiune de douăzeci de minute - din care am parcurs doar opt minute - să fie redusă la o sesiune de opt sau nouă minute. Cine a hotărât asta, dnă președintă?

Președinta. – Domnule Higgins, tocmai voiam să fac o declarație înainte să dau cuvântul dlui comisar pentru ultima întrebare, deoarece, credeți-mă, sunt la fel de supărată ca și dvs. Nu mă simt deloc confortabil în această situație, aceea de a fi nevoită să dezamăgesc un mare număr de deputați și să las să aștepte alți membri ai Comisiei. Ar trebui să arătați cu degetul înspre liderii grupului dvs., o spun din nou, clar și răspicat: ei sunt cei care au stabilit ordinea de zi și care, în aproape fiecare săptămână de plen, ne pun în situația de a nu avea timp suficient pentru trata cum se cuvine timpul afectat întrebărilor adresate Comisiei sau, după cum s-a întâmplat, Consiliului. Este regretabil; mi-am exprimat deja punctul de vedere în acest sens. Aș solicita fiecărui deputat căruia îi pasă de acest lucru să își contacteze liderii de grup și să le spună punctul lor de vedere, deoarece am fost constrânsă de ordinea de zi care mi-a fost impusă și n-a fost deloc o plăcere.

Gay Mitchell (PPE). – Dar cine a decis ca dl comisar Šemeta să primească trei întrebări iar dl comisar Rehn doar o întrebare? Întrebarea dlui Higgins a fost a doua întrebare adresată dlui comisar Rehn, iar a mea a treia. Cum se face că un comisar a primit mai multe întrebări iar un altul doar o singură întrebare? Nu înțeleg acest lucru.

Președinta. – Am parcurs două întrebări iar acum acord dlui Šemeta întrebarea care era adresată de fapt dlui comisar De Gucht. Acesta este motivul. Trebuie să respect o anumită ordine, îmi pare rău. Îmi cer scuze față de toți cei trei, dar v-aș sugera acest lucru, căci comisarul Rehn este, știu, un comisar înțeleghător, și sunt sigură că după ce va părăsi camera va fi dispus să vorbească cu dvs. Aceasta este singura soluție pe care o pot oferi, deși știu că nu este satisfăcătoare.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – După ce a citit cele trei întrebări, 23 a dlui Higgins, 24 a dlui Mitchell și 25 a dlui Gallagher, presupun că dl comisar ar fi putut să grupeze cele trei întrebări și mă întreb dacă n-am putea intra peste dezbaterile următoare. Pentru că mereu se ia din timpul afectat întrebărilor. Dacă am putea trece așadar peste, poate dnii comisarii vor fi atât de generoși încât să ne dea puțin mai mult din timpul lor, după ora 9.

Președinta. – Dle Gallagher, nu pot să intru în spațiul alocat următoarei sesiuni. Am spus deja dlui Posselt că voi lua întrebarea dumnealui, dnei Țicău că voi lua întrebarea dumneaei, iar întrebarea adresată de dvs., bineînțeles, ar fi fost ultima, dacă ne-am fi mișcat mai repede, dar văd că nu se poate. Abia dacă pot să iau întrebarea dlui Posselt. Aceasta este realitatea. Îmi pare chiar foarte rău și, după cum am spus, sunt supărată din cauza asta, însă aceasta este situația în care am fost pusă. Ați văzut ce s-a întâmplat astăzi cu ordinea de zi și este o situație care nu ne mulțumește. Cu permisiunea dvs. așadar, aș dori să trecem la întrebarea adresată dlui comisar De Gucht, la care va răspunde dl Șemeta, și o spun cu mare regret că aceasta va fi ultima întrebare în această seară.

Întrebarea nr. 31 adresată de **Bernd Posselt** (H-000068/11)

Subiect: Comerțul exterior și Parteneriatul estic

Ce opinie are Comisia despre dezvoltarea comerțului dintre UE și statele din cadrul Parteneriatului estic și ce rol au, în acest context, Strategia pentru Marea Neagră și statele din Caucazul de Sud?

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Criza economică și financiară globală a afectat negativ schimburile comerciale dintre UE și țările partenere din est. În general, schimburile comerciale dintre UE și șase țări partenere din est au scăzut cu 20 % între 2008 și 2010.

Trebuie reamintit faptul că Parteneriatul estic a început să fie pus în aplicare când criza financiară era în plin avânt. Summit-ul său de lansare a avut loc la 7 mai 2009. În această perioadă de început, au fost create structuri de lucru și s-au desfășurat primele reuniuni ale platformelor multilaterale. Parteneriatul estic a fost practic prea tânăr pentru a atenua efectele negative ale crizei financiare și economice.

Cât privește rolul Sinergiei Mării Negre asupra comerțului cu UE, se poate spune că el a fost neglijabil, întrucât inițiativa Sinergia Mării Negre este un cadru de cooperare regională, nu un acord comercial.

Țările din Caucazul de Sud, luate individual sau ca grup, nu au jucat un rol deosebit în dezvoltarea relațiilor comerciale dintre UE și țările Parteneriatului estic.

Pregătirile pentru viitoarele negocieri privind o zonă de liber schimb extinsă și cuprinzătoare sunt în derulare (cu Georgia și Armenia), în timp ce prevederile comerciale ale acordului de parteneriat și cooperare cu Azerbaidjan sunt în prezent actualizate.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vă mulțumesc, dle Șemeta, pentru răspunsul dvs. foarte la obiect. Voi fi foarte scurt. Credeți că există oportunități de intensificare a schimburilor comerciale cu țările din Caucazul de Sud, printre altele, prin reducerea tensiunilor dintre acestea, în special în ceea ce privește politica energetică externă?

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Dnă președintă, după cum am spus în răspunsul meu, lucrăm în prezent cu privire la o zonă de liber schimb extinsă și cuprinzătoare și am prezentat țărilor respective recomandări-cheie cu privire la ce au de făcut pentru a iniția negocieri.

Firește, aceste acorduri ar reprezenta un progres considerabil, iar dacă țările în cauză își vor face temele - cel puțin, unele dintre ele depun eforturi serioase în acest sens - atunci perspectivele de intensificare a schimburilor comerciale vor fi mult mai mari.

Brian Crowley (ALDE). – Dnă președintă, am așteptat să terminați întrebările înainte să vă întrerup deoarece știam că sunteți presată de timp, însă, ca și alți colegi ai mei, aș dori să se consemneze în procesul-verbal că am asistat la o diminuare și mai mare a resurselor-cheie de care dispun membrii - în special deputații de rând din acest Parlament. Știu că nu este corect că ați fost pusă în situația de a ne întrerupe, însă nici nu cred că este vina liderilor de grup, deoarece respectarea programului zilei revine celui aflat la prezidiu. În mod clar, președinții dinaintea dvs. au scăpat oarecum lucrurile de sub control, ceea ce v-a pus într-o situație stânjenitoare.

Am putea ajunge la un acord cu dvs., cu Biroul și cu vicepreședinții, prin care să stabilim că această secțiune, timpul afectat întrebărilor, este sfântă și că nu poate suferi modificări. Dacă o dezbatere trebuie să se oprească și să continue după timpul afectat întrebărilor, așa să fie atunci. Voi sugera acest lucru liderului grupului meu și sper că și alții vor proceda la fel, însă v-aș ruga și pe dvs. să discutați problema în Birou.

Președinta. – Voi discuta chestiunea cu liderii de grup deoarece, îmi pare rău că trebuie să o spun, acolo este problema: în Conferința președinților, când se stabilește ordinea de zi. Avem prea multe materiale incluse în ordinea de zi, până să ajungem la timpul afectat întrebărilor. Aveți dreptate. Ar trebui să existe un fel de delimitare pentru a ne asigura că se respectă perioada de timp când deputații cer explicații din partea Comisiei și a Consiliului. Sunt de acord cu dvs. și primul lucru pe îl voi face mâine dimineață este să scriu un e-mail, vă asigur.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Mai devreme ați spus că se va ajunge la întrebarea mea adresată dlui comisar De Gucht; din păcate, înțeleg, dl comisar a plecat, eu am rămas în sală, așteptând să primesc răspunsul. Cred că nicio procedură nu a mai fost respectată și nu înțeleg ce s-a întâmplat.

Președinta. – Dnă Țicău, aș fi vrut să iau întrebarea dvs. însă, am mai spus, din cauza presiunii timpului a trebuit să ne oprim la fără un sfert, iar noi am depășit această oră înainte să ajungem la întrebarea dvs. Este răspunsul cel mai simplu. Îmi pare rău.

Repet, nu sunt mulțumită de situația în care am fost puși, însă mai multe nu puteam face în această seară pentru a parcurge mai multe întrebări. Nu am permis întrebări suplimentare în încercarea de a face mai multe, dar nu am putut ajunge la întrebarea dvs., îmi pare rău.

Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.50 și a fost reluată la ora 21.05.)

PREZIDEAZĂ: ISABELLE DURANT*Vicepreședintă***18. O politică industrială pentru era globalizării (dezbateri)**

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Lange, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la o politică industrială pentru era globalizării (2010/2095(INI)) (A7-0022/2011).

Bernd Lange, *raportor.* – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, doamnelor și domnilor, acest raport prezintă foarte clar poziția Parlamentului European. Doresc să le mulțumesc raportorilor alternativi care au contribuit la elaborarea raportului și raportorilor pentru aviz ai comisiilor relevante.

Împreună am reușit să redăm un mesaj clar, dle Tajani, și anume că, din motive întemeiate, dorim să aducem politica industrială mai aproape de centrul scenei politice. În primul rând, politica industrială ne va ajuta să creăm în Europa locuri de muncă de bună calitate și sigure, adaptate cerințelor viitorului și, în al doilea rând, să garantăm investițiile în Europa. Concurenții noștri din întreaga lume se folosesc cu succes de politica industrială, de exemplu, în Statele Unite ale Americii, China, Brazilia și India. În al treilea rând, în ceea ce privește durabilitatea, ne confruntăm cu provocări legate atât de schimbările climatice, cât și de fundamentele economice și sociale ale societății noastre. În aceste condiții, este important să așezăm politica industrială în centrul scenei politice.

Pe de o parte, dle Tajani, acest lucru înseamnă că ne așteptăm ca politica industrială să fie integrată astfel încât să devină punctul central al inițiativelor legislative din cadrul Uniunii Europene. Nu vrem ca mai întâi să fie elaborate politicile în materie de mediu, comerț și competitivitate, pentru ca doar într-o etapă ulterioară să fie coordonate cu interesele industriei europene. Dimpotrivă, trebuie să definim celelalte domenii de politică pe baza intereselor strategice ale unei politici industriale durabile.

În al doilea rând, dle Tajani, avem nevoie de o mai bună coordonare între politicile industriale din diferitele state membre. Prin urmare, doresc să vă rog, și raportul include acest lucru, să utilizați articolul 173 alineatul (2) al Tratatului de la Lisabona pentru a coordona mai eficient politica industrială din statele membre, astfel încât să avansăm într-adevăr cu toții în aceeași direcție.

Desigur, trebuie să ne concentrăm asupra unei serii de domenii specifice. La nivel orizontal, trebuie să analizăm în special politica de inovare luând în calcul întregul lanț de valoare adăugată. Trebuie să reușim să sprijinim întregul lanț economic, de la cercetările fundamentale la lansarea pe piață a produselor, și să introducem pe piață cele mai bune soluții pentru societatea noastră.

De asemenea, trebuie să acordăm o mai mare atenție resurselor. Nu este suficient doar să afirmăm că acest lucru este important. Trebuie să introducem legislația practică care va spori semnificativ productivitatea resurselor. În industrie, forța de muncă reprezintă 20 % din costuri, iar resursele 40 %. Acesta este un punct de plecare pentru măsurile privind materiile prime. Telefoanele mobile pe care le utilizăm cu toții conțin metale și pământuri rare care rareori se reciclează. Rata de reciclare pentru telefoanele mobile este de doar 1,5 %. Acesta este un punct de plecare pentru crearea locurilor de muncă și creșterea competitivității industriei europene.

În acest context, doresc să fac o remarcă finală. Inovarea și productivitatea resurselor nu vor apărea din senin, ci depind de lucrătorii implicați. Din acest motiv, o politică industrială rațională trebuie să ia în considerare competențele și implicarea salariaților. Dacă putem determina acest lucru, atunci sunt sigur că în industria europeană vom avea locuri de muncă sigure și adaptate viitorului.

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să-i mulțumesc raportorului, dl Lange, pentru activitatea sa. Știu că într-un astfel de Parlament, articulat în jurul a numeroase grupuri parlamentare, nu este ușor să ajungem la o sinteză care să permită dezbaterii privind politica industrială să ajungă la un rezultat pozitiv. Prin urmare, doresc să vă mulțumesc pentru activitatea dvs. deoarece, dacă într-adevăr dorim ca promovarea economiei reale să se afle în centrul acțiunilor noastre politice vizând dezvoltarea economiei sociale și de piață, noi – Comisia, Parlamentul și Consiliul – trebuie să lucrăm împreună.

Sunt de acord cu apelul domniilor voastre pentru o mai mare coeziune a statelor membre, dar există un semnal încurajator din partea Consiliului care, de fapt, a sprijinit poziția Comisiei. În plus, în țările în care s-a prezentat deja documentul privind politica industrială, s-a manifestat o disponibilitate – variată, e drept, de la o țară la alta – de participare la acțiunea comună în cadrul politicii industriale. Întrucât Uniunea nu dorește să-și impună deciziile în statele membre individuale, aceasta este o încercare de coordonare a politicilor lor.

Cred că este un demers care se regăsește în solicitarea dvs., dar care confirmă în același timp faptul că Europa are nevoie de propria sa industrie pentru a fi capabilă să abordeze provocările imediate pe care le implică ieșirea din această criză. Nu avem cum să învingem actualele dificultăți – o situație înrăutățită de criza din regiunea mediteraneană – fără măsuri solide de promovare a politicilor noastre industriale și de afaceri, deoarece acestea sunt singurele care ne pot permite dezvoltarea și crearea de noi locuri de muncă.

Raportul pe care l-ați pregătit, dle Lange, evidențiază în mod just provocările economice, de mediu și sociale cu care ne confruntăm: pe scurt, durabilitatea politicii noastre industriale. Raportul stabilește o relație de egalitate între durabilitatea și competitivitate, deoarece aceste două dimensiuni sunt strâns conectate. Într-adevăr, sunt convins că în lumea de astăzi, aceste două aspecte nu pot exista unul fără celălalt.

Pentru a realiza acest lucru, trebuie să ne dotăm cu o industrie modernă, competitivă, care se distanțează clar de vechea metodă a elaborării politicii industriale. Ce înseamnă să avem o industrie modernă? Înseamnă să avem o industrie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, al consumului de energie și al emisiilor de gaze cu efect de seră, fapt care implică o economie având ca obiectiv dimensiunea ecologică, economia verde, parcurgând etapele unei economii mai ecologice, mai verzi. Această industrie trebuie să fie și responsabilă, abordând dificultățile pe baza unui dialog constant și constructiv cu partenerii sociali.

Cred că trebuie să transmitem un semnal puternic că modelul industrial din 2010 nu poate fi unul care se bazează pe ajutorul de stat și că, pentru a fi competitivă în era provocărilor globalizării, industria europeană nu-și poate permite să nu se concentreze asupra inovării și cercetării. De aceea, Comisia și-a prezentat documentul privind politica de inovare înainte de a emite documentul referitor la politica industrială, fapt care cred că este absolut esențial pentru dezvoltarea unei adevărate politici industriale și contribuie la identificarea căilor de urmat în sectorul inovării și cercetării materiilor prime.

Nu este o coincidență faptul că unul dintre parteneriatele de inovare menționate de Comisie abordează în mod specific materiile prime, cercetând căi de reciclare și înlocuire a materiilor prime. Prin urmare, este clar că – nu în ultimul rând datorită faptului că mai târziu, în cadrul dezbaterii următoare, vom discuta despre pământurile rare – politica de inovare privind materiile prime și cea industrială fac parte dintr-o singură strategie, și, din punctul meu de vedere, revizuirea „Small Business Act” face și ea parte din cadrul aceleiași strategii. Prin urmare, prin concretizarea acestei serii de documente politice și legislative, Comisia demonstrează că există o voință de punere în aplicare a măsurilor politice în favoarea industriei și a afacerilor.

În ceea ce privește guvernanta și politica industrială, cred că procesul este în curs de desfășurare, astfel cum afirmam mai înainte, atât în cadrul Comisiei, cât și în statele membre. După cum știți, în cadrul Comisiei, președintele Barroso m-a invitat la începutul mandatului să prezidez grupul de comisari pentru politica industrială.

Până în acest moment am convocat două grupuri, unul înainte de adoptarea comunicării, în cadrul căruia am discutat prioritățile politice, iar cel de-al doilea pentru a dezbate aspectele de ordin practic ale punerii în aplicare a comunicării, în special în ceea ce privește testul de competitivitate și strategia de standardizare. Consider că grupul de comisari este un instrument special, proiectat pentru a furniza orientare politică și a se asigura că inițiativele sunt consecvente cu politica industrială.

În ceea ce privește statele membre, cred că reacția a fost una pozitivă. După cum spuneam, la 10 decembrie 2010 am lansat împreună cu Președinția maghiară primele exerciții de cooperare privind accesul la împrumuturi pentru întreprinderile mici și mijlocii, care vor fi urmate de alte exerciții similare în strânsă cooperare cu statele membre. Vom continua să vă furnizăm informațiile necesare pentru colaborarea permanentă dintre Parlament și Comisie.

Înainte de a încheia, dnă președintă, vă rog să-mi permiteți să spun câteva cuvinte pe tema importanței sprijinirii antreprenoriatului în rândul femeilor. Nu este nicio coincidență că astăzi este 8 martie și întotdeauna am afirmat că avem nevoie de mai multe femei antreprenoare, dar odată ce s-au angajat pe acest drum, trebuie să fim în măsură să le oferim, cel puțin, recomandări bune.

Iată deci ce am încercat să facem prin includerea unei acțiuni *ad hoc* pe parcursul revizuirii „Small Business Act”. Rețeaua ambasadorelor antreprenoriatului (ENFEA) pe care am lansat-o deja va continua să existe, dar vrem să depășim procesul de sensibilizare. Vrem ca antreprenoarele să poată primi o bună consiliere din partea experților și, în acest scop, vom lansa un exercițiu de consultanță pe termen foarte scurt, în vederea sprijinirii anumitor inițiative menite să le ofere mentorilor noilor antreprenoare care își doresc unul.

Aceste persoane le pot oferi recomandări concrete privind înființarea și administrarea unei afaceri. Scopul este dezvoltarea acestei inițiative în cel puțin 10 state membre și apoi extinderea acesteia în restul celor 27 de state.

Președinta. – Dle comisar, vă mulțumesc pentru această incursiune în problematica femeilor în afaceri. Presupun că nu este absolut întâmplător, având în vedere că astăzi, 8 martie, este Ziua Internațională a Femeii, dar, în orice caz, salutăm inițiativele dvs. în această privință.

Francesco De Angelis, raportor pentru aviz al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie.
– (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, politica industrială reprezintă un

element-cheie pentru creșterea și ocuparea forței de muncă din regiunile și țările noastre. Prin urmare, într-o perioadă de criză economică severă, salutăm inițiativa Comisiei de a furniza Europei o abordare comună pe termen mediu și lung și sprijinim pe deplin raportul excelent al dlui Lange din cel puțin trei motive.

Primul este acela că raportul alege o abordare a problemei dezvoltării industriale care nu fragmentează interesele industriale și de afaceri pe sectoare de piață, ci le reunește conform obiectivelor comune. Cel de-al doilea motiv este că raportul subliniază importanța structurilor regionale prin sprijinirea mai eficientă a grupurilor, rețelelor de inovare, transferului de cunoștințe, cercetării și îmbunătățirii dezvoltării competențelor și infrastructurii.

Cel de-al treilea motiv – și închei – este că acesta subliniază rolul și funcția întreprinderilor mici și mijlocii care privesc spre Europa în încercarea de a găsi o cale de ieșire din criza care le poate periclita grav viitorul.

Gianluca Susta, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru comerț internațional – (IT)* Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, multe persoane au redescoperit importanța majoră a industriei ca urmare a crizei economice și financiare. În ciuda eforturilor dvs., dle vicepreședinte, Comisia încă nu a realizat acest lucru.

O mulțime de documente, printre care se numără, nu în ultimul rând, documentele privind Strategia Europa 2020 sau anumite acorduri de liber schimb recent aprobate sau aflate în curs de dezbateră, sunt încă preponderent orientate către economia de servicii și consolidarea și dezvoltarea serviciilor, în special în sectorul financiar, bancar și cel al asigurărilor. Dimpotrivă, economia reală ne transmite semnale contrare, după cum ați afirmat. Productivitatea și exporturile sunt în creștere, și asistăm la o inversare a tendinței de relocare.

Trebuie să încurajăm aceste semnale, întrucât nicio mare economie din lume nu poate fi indiferentă la importanța centrală a industriei. Prin urmare, trebuie să finalizăm piața internă și să accelerăm punerea în aplicare a inițiativelor solide pentru sprijinirea inovării și a cercetării, a transferului de tehnologie, a trasabilității produselor, a protecției proprietății intelectuale și a promovării producției europene, fără a mai menționa necesitatea unor norme eficiente împotriva dumpingului și în favoarea unei reciprocități reale în cadrul negocierilor bilaterale. Acest raport este un pas în acea direcție și îi sunt extrem de recunoscător dlui Lange și tuturor celor care au lucrat la acesta.

Françoise Grossetête, *în numele Grupului PPE. – (FR)* Dnă președintă, mai există ambiție reală în fața dezindustrializării Uniunii Europene? Știm că economiile nu pot prospera fără o industrie grea, iar acea industrie nu poate exista fără fabrici.

Ne-am adunat cu toții aici în acest plen pentru a lua poziție în favoarea locurilor de muncă din industrie. Nu se poate concepe un viitor pentru industrie fără încrederea în progresul științific și tehnic. Prin urmare, într-o perioadă în care Europa ar trebui să lanseze ample lucrări de identificare a aeronavelor de tip Ariane și Airbuse ale anului 2050, Comisia trebuie să realizeze că, odată cu criza, normele instituite nu mai sunt adaptate economiei prezente.

Problemele liberului schimb și ale concurenței libere și nedenaturate au devenit dogme. Nu putem fi singura zonă economică din lume care aplică în mod unilateral principiile liberului schimb, acționând astfel în totală necunoaștere a comportamentului principalilor noștri competitori.

Prin urmare, dle comisar, regret faptul că există o anumită nervozitate atunci când vine vorba despre probleme asociate cu consolidarea arsenalului antidumping al Uniunii Europene și despre aplicarea principiului general al reciprocității în comerțul cu țările terțe. Cel mai rău scenariu este cel al unei piețe europene prea deschise în fața unor piețe competitorare prea închise.

Mai mult, în contextul luptei împotriva schimbărilor climatice, aș vrea să avem posibilitatea, dle comisar, ca, pe lângă comercializarea cotelor de emisii a gazelor cu efect de seră, să dezvoltăm instrumente suplimentare, cum ar fi mecanismul de includere a carbonului de la granițele noastre. Astfel putem restabili un echilibru, relocările în țările terțe devenind mai puțin atractive pentru companiile noastre.

Trebuie să îmbunătățim ajutorul disponibil pentru IMM-urile noastre și să reducem costurile acestora; trebuie să consolidăm brevetele europene și lupta împotriva activităților de contrafacere a marcajului originii „fabricat în”. În mod similar, dacă Europa nu poate avea acces la materiile prime, nu vom mai putea discuta despre o politică industrială inovatoare.

Preocuparea noastră vizează educația, formarea și cercetarea, precum și o cultură a inovării și a științei, cu care Uniunea Europeană trebuie să se mândrească încă o dată.

(Aplauze)

Patrizia Toia, în numele Grupului S&D. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă alătur colegilor mei deputați care au luat cuvântul în a afirma că în sfârșit am reluat discuțiile despre o politică industrială comună și sper că în curând vom fi și martorii măsurilor și deciziilor specifice. Sunt recunoscătoare pentru raportul dlui Lange, activitatea excelentă efectuată de colegul nostru deputat, și comunicarea vicepreședintelui Tajani.

Această decizie are numeroase implicații importante, prima dintre acestea fiind că revitalizarea și redresarea economiei europene și a rezistenței forței de muncă, astfel cum s-a afirmat, depind parțial, și probabil în mod special, de redresarea întregului sector de producție, adică atât a părții mai progresiste, cât și a părții mai tradiționale a acestuia, și de sprijinul acordat. Acest lucru se datorează faptului că încă este posibil să forțăm limitele producției, lucru care până de curând nu era atât de evident.

În al doilea rând, redresarea industriei în Europa înseamnă și că competitivitatea noastră nu este în joc doar în sectorul financiar sau terțiar, ci și aici, și nu este prea târziu să acceptăm provocarea de a face Europa mai competitivă în domeniul industrial *vis-à-vis* de restul lumii.

Cel de-al treilea punct, astfel cum s-a mai afirmat, este că noua politică industrială se concentrează asupra factorilor, mai degrabă decât asupra sectoarelor; aceasta se concentrează asupra factorilor și instrumentelor care pot într-adevăr promova noi întreprinderi și o nouă capacitate de mobilizare și modernizare.

Simt că este important să subliniem încă o dată acești factori noi pe baza cărora trebuie să acționăm: împrumutul – solicităm noi inițiative, pe lângă cele anunțate deja de dl comisar în domeniul împrumuturilor – materiile prime, prețurile energiei, inovarea, cercetarea, necesitatea sporirii capacității de transfer tehnologic al rezultatelor cercetării și inovării în cadrul companiilor din Europa, în noile produse și noile modalități de organizare a producției.

Trebuie să exploatăm în mod eficient un sistem european unic, în special în anumite țări, și anume acela al întreprinderilor mici și mijlocii, al calității acestora și al produselor lor și

al naturii unice a industriei europene. Cred că ar trebui să redescoperim aceste tradiții de producție și rădăcinile acestora în multe țări pentru a le inova și a le schimba.

În ultimul rând, mai există problema teritoriului, care este foarte importantă. Politicile europene au succes în cazul în care găsim o regiune capabilă să le abordeze. Prin urmare, îi mulțumim dlui Lange și așteptăm cu nerăbdare o colaborare excelentă cu Comisia pentru a ajunge foarte curând la rezultate concrete.

Jorgo Chatzimarkakis, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, vă mulțumesc foarte mult pentru angajamentul dvs. pentru o politică industrială europeană. Priveam spre dl Lange și mă gândeam că a existat destulă agitație în jurul unui raport din proprie inițiativă. S-au prezentat 500 de amendamente și 50 de propuneri de compromis cu scopul transformării industriei europene din nou într-un lider mondial. Putem obține acest lucru doar cu ajutorul unei politici integrate și durabile. Trebuie să ne asigurăm că cercetarea și inovarea se află în centrul strategiei noastre. Prin urmare, trebuie să instituim un cadru de reglementare care va sprijini în același timp și inovarea și durabilitatea. Principala provocare cu care se confruntă raportul dvs. este găsirea echilibrului corect între obiectivele de mediu și competitivitatea economică, evitându-se în același timp protecționismul. Mă uit la dna Grossetête, deoarece Franța dorește întotdeauna să introducă o nuanță de protecționism. În același timp, trebuie să sprijinim activitatea întreprinderilor mici și mijlocii, să promovăm brevetul european și să prevenim furtul industrial, în special în ceea ce privește China. De asemenea, dorim să vedem impunerea a mai puține regulamente pentru industria europeană ca urmare a birocrăției. Acest lucru înseamnă că trebuie să ne concentrăm asupra reducerii birocrăției. Dle Lange, ați reușit să acoperiți destul de bine acest aspect în raportul dvs., așa că doresc să vă mulțumesc pentru eforturile dvs.

Cu toate acestea, acest raport poate fi doar primul pas. Trebuie să conectăm conceptul de politică industrială, pe care cetățenii statelor membre îl discută cu greu și pe care germanii, în special, nu au dorit să-l discute niciodată, cu pactul de competitivitate care va fi prezentat șefilor de stat sau de guvern în decursul următoarelor săptămâni pentru a proteja zona euro. În cazul în care nu reușim să facem acest lucru, vom avea o problemă. Trebuie să coordonăm domeniile cum ar fi coeziunea, industria, comerțul, cercetarea și inovarea, dar și problemele sociale, clima și mediul.

Exemplul curent al E10 din Germania demonstrează faptul că nu se întâmplă acest lucru. Este vorba despre adăugarea de bioetanol la carburant. UE a elaborat o strategie importantă, și-a propus obiectivele 20-20-20 și le-am comunicat statelor membre că trebuie să o pună în aplicare. Statele membre, și în special Germania, au luat parte la procesul decizional și au sprijinit toate deciziile. Cu toate acestea, când a venit vorba despre aplicarea internă, acestea au redus dintr-o dată stimulentele fiscale, iar consumatorii au încetat să mai coopereze.

Dacă nu reușim să-i convingem pe consumatori, astfel cum a fost cazul Germaniei cu E10, atunci nu vom putea pune în aplicare politica de mediu în combinație cu politica industrială. Trebuie să-i avem pe consumatori de partea noastră. Acesta este mesajul central. Din acest motiv îi doresc succes proiectului politicii industriale.

Reinhard Bütikofer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, importanța raportului dlui Lange a fost cumva supra-evidențiată ca urmare a entuziasmului multor deputați care au luat parte la această dezbatere. Raportul acoperă aproape fiecare aspect și, pe alocuri, conține informații contradictorii.

Cu toate acestea, cred că acest raport reprezintă un progres important. În trecut, se întâmpla adesea ca doar Franța sau cei din aripa stângă, care erau în favoarea unui puternic control de stat, să sprijine politica industrială. Era un subiect tabu pentru toți ceilalți. Acum suntem în poziția nouă de a fi ajuns la un consens fundamental privind faptul că trebuie să avem o politică industrială în Europa și că trebuie să fie o politică comună la un nivel european. Cred că acesta este un pas înainte semnificativ și îi sunt recunoscător dlui Tajani pentru că subliniază atât de clar acest lucru.

Nu putem continua cum am făcut-o anterior, iar dna Grossetête are pe deplin dreptate în acest sens. Nu putem trata politica industrială ca pe ceva ce rezultă aproape accidental ca urmare a politicii noastre de liber schimb. Trebuie urgent să readucem lucrurile pe făgașul corect, dar nu pe baza iluziilor controlului de stat și nu cu ideea că statul trebuie să-și asume un rol de reglementare și să intervină direct în cadrul activităților. Statul trebuie să creeze un cadru rațional care promovează inovarea și, în special, inovarea ecologică și care va permite realizarea progreselor în aceste domenii prin exploatarea concurenței. Cu toate acestea, nu dorim să fim martorii unui puternic control de stat sau protecționism.

Pe viitor, ne vom putea doar asigura că industria europeană se situează într-o poziție puternică în cazul în care luăm în serios sarcina de inovare ecologică la un nivel central. Prin urmare, aș dori să spun în concluzie, dle Tajani, că vă sunt extrem de recunoscător pentru că ați explicat faptul că durabilitatea și competitivitatea nu sunt două lucruri opuse, ci trebuie să se afle la același nivel și coordonate una cu cealaltă.

Evžen Tošenovský, în numele Grupului ECR. – (CS) Dnă președintă, dezbateră privind industria este extrem de importantă în acest moment. Competitivitatea întreprinderilor europene depinde de stabilitatea economică a Europei. Desigur, cunoaștem toți aceste argumente, dar, pe de altă parte, încercăm în permanență să ne asumăm angajamente, fie sub forma cerințelor extreme pentru protecția mediului, fie sub forma obligațiilor fiscale în vederea asigurării stabilității financiare. Desigur, este important să evaluăm într-o manieră stringentă impactul producției industriale asupra mediului, dar nu trebuie să împovărăm indirect industria cu regulamente care sunt aproape exagerate. Acest lucru poate duce la o situație în care, într-o lume globalizată, producția industrială europeană să fie mai împovărată de deciziile politice decât oriunde în altă parte.

Consider că cel mai important lucru din raport este accentul pus pe importanța sprijinirii științei, cercetării și inovării. Europa a încetat demult să mai fie un lider în domeniul inovării. Sprijinirea proiectelor inovatoare este de o importanță majoră. Sunt de acord că trebuie revizuite procedurile de sprijin financiar pentru proiectele inovatoare. Obiectivul nostru este simplificarea administrării și, în același timp, modificarea abordării globale. Este esențial să ținem cont de comercializarea cercetării și de finanțarea fondurilor europene.

Ilda Figueiredo, în numele grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, este timpul să apărăm industriile Uniunii Europene în fiecare țară a acesteia. Acest lucru necesită o modificare a pozițiilor adoptate până în prezent, în cadrul cărora Comisia Europeană nu a avut nici cea mai mică grijă pentru atingerea unui echilibru între necesitatea de a proteja o industrie prosperă, în special industriile producătoare, și comerțul internațional.

Producția industrială este esențială pentru creșterea durabilă și forța de muncă din Europa, care necesită o altă politică comunitară și de comerț exterior care să ne protejeze industriile, inclusiv pe cele care garantează locuri de muncă în țările și regiunile în care șomajul este deja foarte ridicat. În acest scop, este esențial să acordăm o atenție deplină întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și cercetării și dezvoltării; să luăm în considerare dezvoltarea

regională și caracteristicile specifice fiecărei țări și sector industrial și să îmbunătățim procesele de calificare și de formare a lucrătorilor.

Cu toate acestea, există prea multe poziții contradictorii în raportul pe care-l dezbaterem. În timp ce, pe de o parte, acesta pledează pentru protejarea industriei și a IMM-urilor, pe de altă parte, include propuneri care solicită liberalizarea comerțului internațional, privind libera concurență, piața internă și parteneriatele public/privat. Cu toate acestea, astfel de propuneri nu ne apără industriile cum ar trebui, astfel cum ne-a demonstrat deja realitatea europeană. Prin urmare, am prezentat o serie de propuneri de eliminare a acestor aspecte extrem de dăunătoare; sperăm că acestea vor fi adoptate mâine.

Pledăm pentru industrii eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor care sunt mai puțin dependente de carbon, care prețuiesc locurile de muncă cu drepturi, și care garantează drepturi egale pentru femei în ceea ce privește accesul la locurile de muncă, la promovare, la salarii și la participarea în cadrul organismelor de management și administrative.

Pentru a garanta toate aceste lucruri, este esențial să existe un cadru UE și, în acest scop, Comisia Europeană joacă un rol important în ceea ce privește politica industrială, comerțul exterior, politica financiară și de cercetare, știință și inovare care sprijină IMM-urile, precum și în ceea ce privește angajamentul pentru formarea și recalificarea lucrătorilor, și pentru demnitatea celor care lucrează.

Niki Tzavela, în numele Grupului EFD. – (EL) Dnă președintă, în primul rând, și eu doresc să-l felicit pe dl Lange pentru raportul său extrem de detaliat privind politica industrială. Dle comisar, criza economică ne-a demonstrat că țările cu o bază industrială nu numai că supraviețuiesc, ci și prosperă. Uitați-vă la Germania, la China și la Spania. Spania rezistă în condițiile crizei economice pentru că are o bază industrială.

Țara mea, Grecia, are o bază industrială, dle comisar, dar am reușit să o distrugem din diverse motive. Aș dori să mă concentrez asupra unei probleme arzătoare cu care se confruntă în această săptămână industria elenă. Dl Trichet a făcut o declarație privind o posibilă creștere a nivelului de bază al dobânzii din partea Băncii Centrale Europene în decursul următoarei luni. Acest lucru a provocat o creștere a ratei interbancare pe trei luni (Euribor), de care sunt legate mii de împrumuturi de afaceri din Grecia. Într-o singură zi Euribor a înregistrat cea mai mare creștere a sa din septembrie 2008, provocând probleme uriașe sectorului comercial elen care suferea deja de pe urma recesiunii.

Cu toate acestea, în aceeași zi, directorul european al Fondului Monetar Internațional a declarat că politica monetară a Uniunii Europene va rezista și că nu trebuie înăspriată. Nu spunem că dl Trichet nu trebuie să crească ratele dobânzii. Cu toate acestea, ar putea exista o tranziție mai lină, pentru a evita această explozie a împrumuturilor la care suntem martori. Credeți că puteți interveni, dle comisar?

Béla Kovács (NI). – (HU) Dnă președintă, mă bucur să observ că în cadrul acestui raport a existat o serie de mențiuni privind politica industrială ca având o importanță vitală pentru întreprinderile mici și mijlocii cu referire la industria europeană și prezentul și trecutul nostru, al tuturor. De acum înainte, facilitarea funcționării IMM-urilor trebuie să fie o prioritate în cadrul tuturor documentelor și al subiectelor. Aceste întreprinderi mici creează majoritatea locurilor de muncă și au cea mai ridicată capacitate de a se reinventa și de a avea cel mai mare rol în cadrul inovării și al prevenirii încetinirii și mai mult a economiei europene. Destul de important, acestea achită cea mai mare parte a impozitelor la bugetele noastre, ceea ce înseamnă că sunt principalii susținători ai administrațiilor birocratice. În

schimb, birocrația, alături de bancocrație, a creat un mediu instituțional și economic care intenționează să facă imposibilă funcționarea IMM-urilor. Acest obicei mărginit, care deservește companiile multinaționale averse de profit, nu mai poate continua.

Raportul este corect când se afirmă că trebuie stopate speculațiile pe piețele financiare, dar trebuie să facem mult mai multe în această privință. Trebuie impuse sancțiuni specifice acelor bănci care nu facilitează furnizarea de fonduri IMM-urilor cu ajutorul politicilor lor de împrumut. De asemenea, raportul menționează în trecere și faptul că în statele membre noi industria pierde teren și că UE trebuie să găsească mijloacele de a stopa practicile neloiale ale marilor companii. Trebuie să declarăm în mod deschis faptul că în decursul ultimilor trei ani, companiile multinaționale ale vechilor state membre, cu ajutorul birocrăției UE, au cumpărat și au ruinat majoritatea industriilor producătoare ale noilor state membre, iar apoi au falimentat societățile care funcționează acolo și le-au preluat piețele. Rezultatul este reprezentat de milioane de șomeri fără o perspectivă de viitor, profituri ușor obținute în Est și impozite pe venit mari în Vest. De asemenea, cu ajutorul birocrăției, o mare parte din tehnologia acumulată în Europa a fost, din păcate, transferată Chinei.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Dnă președintă, dle comisar, și eu doresc să încep prin a-i mulțumi dlui Lange pentru eforturile sale de a reuni atât de multe opinii și viziuni variate, o situație care este destul de uzuală în Parlament. Doresc să le mulțumesc și raportorilor alternativi ai diverselor grupuri politice.

De fapt, acest raport încearcă să răspundă la o întrebare la care ne gândim de foarte mult timp: au vreun viitor industriile europene într-o lume globalizată?

Cred că răspunsul este da. Da, deoarece țările Uniunii Europene dovedesc că pot. Da, deoarece există și sectoare europene industriale specifice care dovedesc că o fac.

Toate acestea au în vedere o serie de aspecte: unele legate de piața locurilor de muncă, deoarece avem nevoie de o piață flexibilă a locurilor de muncă, nu de una rigidă; altele sunt legate de productivitate, de politicile financiare și de stimulentele fiscale. Cu toate acestea, permiteți-mi să subliniez trei chestiuni care în acest moment sunt strâns legate de Uniunea Europeană însăși.

În primul rând, cultura inovării și a antreprenoriatului. Acestea sunt două probleme fundamentale. Spiritul întreprinzător și inovarea sunt elemente cheie ale viitorului oricărei industrii europene. O atenție specială trebuie acordată tinerilor antreprenori.

În al doilea rând, consolidarea pieței interne și asigurarea competitivității acesteia, la nivel intern, pe baza liberei concurențe. Prin urmare, trebuie reduse subvențiile acordate în continuare societăților de transport, de energie și celor publice, astfel încât să se asigure concurența liberă pe piața internă europeană.

În al treilea rând, respectarea condițiilor de concurență în cadrul internațional: atunci când vine vorba despre politicile de mediu și originea produselor, este vital să concurăm în termeni egali.

Nu ne dorim protecționism nici în cadrul Uniunii Europene, și nici atunci când industria noastră concurează cu țările și regiunile terțe.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dnă președintă, câțiva dintre cei care participă la această dezbatere au început prin a spune „în sfârșit”. Acest lucru spune probabil ceva despre statutul pe care politica industrială îl are de multă vreme în cadrul dezbaterii sociale și în politică. Cu toate acestea, politica industrială a revenit – cred că acest lucru reiese clar și

din acest raport. Sectorul de servicii va continua să fie important, dar devine clar și faptul că dezvoltarea sa depinde foarte mult de capacitatea noastră de a avea o producție industrială puternică și a unui sector industrial puternic. Aceste două lucruri merg mână în mână.

Astfel, politica industrială este centrală pentru una dintre cele mai importante probleme politice: locuri de muncă pentru toată lumea, ocuparea completă a forței de muncă. Cu toate acestea, dacă politica industrială s-ar fi oprit aici, nu s-ar fi întâmplat nimic în ultimii 25 de ani. Politica industrială modernă este mai mult de atât. Astăzi, aceasta implică jucarea unui rol în principala tranziție – comutarea radicală la durabilitatea mediului și a climei – și nu impunerea unei bariere, dar contribuind de fapt la această tranziție. În prezent acesta este un element în competitivitatea industriei – acest lucru este clar atunci când studiezi investițiile făcute într-o serie de țări concurente.

Accesul la materiile prime face parte din aceasta – prin urmare, o cerință a industriei, dar, în același timp, și parte a tranziției. Aceasta privește totul de la eficiența energetică la gestionarea și reciclarea resurselor, de exemplu, sub forma a ceea ce este denumit mineritul urban (urban mining). Un alt element-cheie pentru o industrie modernă și durabilă este reprezentat de programele de formare. Noi nu vom concura și nici nu trebuie să o facem pe baza salariilor mici și a condițiilor de muncă de proastă calitate, ci pe baza lucrătorilor calificați și competenți și care-și doresc să lucreze în industrie.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Dnă președintă, dle comisar Tajani, doamnelor și domnilor, Europa poate și trebuie să adopte astăzi o nouă cale prin crearea unei noi politici industriale integrate. Un rol crucial în acest sens va fi jucat de integrarea tuturor factorilor din Uniunea Europeană care influențează industria. Voi menționa doar o serie dintre aceștia.

În primul rând, garantarea livrărilor durabile, pe termen lung, de materii prime esențiale pentru dezvoltarea sectoarelor europene de înaltă tehnologie. În acest context, vă îndemn să intensificați cooperarea cu țările terțe dispunând de o abundență de materii prime.

În al doilea rând, o economie bazată pe inovare și libera circulație a cunoștințelor. Solicit consolidarea conexiunii-cheie între educație, formare și viața profesională. Europa produce majoritatea deținătorilor de doctorat din lume, dar nu reușește să le transforme cu succes competențele și cunoștințele în soluții practice de piață. Trebuie să construim centre europene de inovare în care să încurajăm activ corelarea cunoștințelor cu nevoile pieței.

În al treilea rând, tranziția la o economie cu emisii scăzute de carbon reprezintă un pas esențial. Latura de înaltă tehnologie pe care o are Europa ne permite să ne bucurăm de potențialul și avantajele complete ale „economiei verzi” din viitor. Toate aceste elemente necesită un nou nivel de cooperare între statele membre și instituțiile europene.

James Elles (ECR). – Dnă președintă, doresc să-l felicit pe dl Lange pentru un raport excelent și consistent care ne face să ne gândim la tendințele politicii industriale. În timp ce ieșim din cea mai mare recesiune din ultimii 60 de ani, trebuie să ne mobilizăm industriile pentru a fi competitive pe piețele globale – sprijinind companiile mici, impulsivând întreprinderile și sprijinindu-i pe toți cei care doresc să creeze locuri de muncă. Astfel este evidentă legătura dintre competențele de inovare și durabilitate. Nu neapărat prin utilizarea de fonduri – putem face acest lucru prin consolidarea pieței interne, promovarea comerțului și furnizarea unui cadru de sprijin pentru inovare.

În ultimul rând, un lucru care lipsește, din punctul meu de vedere, este agenda digitală. Fiecare persoană din Europa, fiecare întreprindere, trebuie să aibă dreptul să acceseze cele

mai bune resurse informatice, telefoane mobile și internet cu bandă largă la viteze extrem de bune. Știați, dle comisar, că Coreea de Sud și-a propus săptămâna trecută ca până la sfârșitul anului viitor să conecteze fiecare casă la internet de mare viteză, viteză de 200 de ori mai mare decât cele dintr-o gospodărie obișnuită din SUA? Astfel cum a afirmat un director executiv cu vechime în IT, trebuie să realizăm că competitivitatea Europei este mult mai bine consolidată prin investirea în resurse informatice în comparație cu infrastructura fizică.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Dnă președintă, doresc să fac doar trei comentarii. Primul privește faptul că Europa trebuie să vizeze un spirit de pionierat, astfel încât prioritățile tehnologice să aibă întâietate în anumite domenii, pentru a obține nu doar avantaje comparabile, dar și avantaje absolute, deoarece produsele de calitate medie înseamnă implicit prețuri medii. În al doilea rând, doresc să afirm că este important să vizăm o mediere pe două căi între sistemele mici și mari deoarece concentrarea asupra sistemelor mari nu ne va aduce rezultatele dorite. General Motors este un exemplu de eșec care îi costă pe contribuabilii americani 57,6 miliarde de dolari americani. Cea de-a treia problemă este aceea că politica industrială nu depinde doar de așa-numitele elite politice și economice, dar trebuie să se bazeze pe un mare curent de inovații mici care provin de la nivelurile inferioare, cu alte cuvinte, descoperirile tehnologice majore depind de un număr mare de inovații mici care provin din colectivele de muncă.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Dnă președintă, dle vicepreședinte Tajani, doamnelor și domnilor, titlul acestui raport conține deja cuvântul-cheie și anume referința la politica industrială. În ultimii ani, dacă nu chiar decenii, în Europa am asistat la o creștere a lipsei de interes politic în acest domeniu datorită unei atitudini exagerate de indiferență față de piețe, cu credința că întregul sistem se va reglementa singur fără interferențe.

Intervenția politică înseamnă stabilire de norme menite să sprijine prezența întreprinderilor noastre pe piață și mă bucur să observ că acest raport face anumite referințe la întreprinderile mici și mijlocii și la sectorul de producție care în trecut a fost deseori abandonat.

Instrumentele propuse de simplificare administrativă și accesul mai facil la împrumuturi reprezintă un pas în direcția corectă. De asemenea, doresc să subliniez partea care privește concurența loială cu țările terțe, deoarece în trecut am fost prea permisivi în acest domeniu, și sectoare fundamentale întregi, cum ar fi sectorul textil toscan, de exemplu, – și sunt sigur de acest lucru deoarece eu sunt din Prato – au fost îngenucheate de concurența neloială care ar fi trebuit în mod cert oprită și împiedicată de la sursă.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Dnă președintă, doresc să-i mulțumesc dlui Lange și raportorilor alternativi pentru eforturile domniilor lor.

Aceștia au reușit să concretizeze într-un raport descoperirea pe care am făcut-o cu toții pe perioada crizei, aceea că industria este în mod evident mai importantă decât au crezut mulți, și să se asigure că politica industrială a revenit printre prioritățile agendei Parlamentului European. Faptul că purtăm această dezbatere seara poate fi un dezavantaj. Acest subiect este atât de important, încât trebuie să-l discutăm și cu alte ocazii.

Astfel cum au afirmat deja câțiva deputați, politica industrială nu înseamnă intervenția statului, ci stabilirea cadrului adecvat. Statul nu trebuie să decidă asupra conținutului politicii industriale sau să facă distincții între industria bună și rea. În schimb, acesta trebuie să creeze oportunități pentru dezvoltarea industriei într-un cadru. Trebuie să ne concentrăm asupra domeniilor în care putem avea o contribuție reală în materie de inovare și cercetare.

Cred că este de foarte mare ajutor faptul că dl Tajani ne-a furnizat informații care au clarificat faptul că problema competitivității este de maximă importanță în multe domenii ale politicii europene. Pe viitor, utilizarea acestui lucru drept criteriu va fi extrem de utilă și de luat în considerare indiferent dacă deciziile noastre politice vor fi întotdeauna, frecvent sau doar uneori suficiente pentru a ajuta sau dăuna dezvoltării industriei din Europa.

Doresc să avem nu doar un raport și un subiect pentru dezbateri viitoare, dar și să schimbăm modul în care acționăm ulterior și să luăm în serios acest subiect deoarece industria este importantă.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Dnă președintă, am o întrebare pentru dl Reul. În această dimineață am sărbătorit cea de-a o suta aniversare a Zilei Internaționale a Femeii. În acest context, doresc să vă întreb ce oportunități au femeile în politica industrială a viitorului. Care sunt șansele pe care le au femeile în industrie, deoarece cred că avem nevoie urgent de contribuția acestora? Ce competențe și calificări ar fi bine să dețină femeile pentru a obține locuri de muncă în cadrul industriei?

Herbert Reul (PPE). – (DE) Dnă președintă, cred că acestea au șanse excelente și, dacă este necesar, voi aborda chiar eu această problemă.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Dnă președintă, cu siguranță criza a subliniat importanța industriei drept forță motrice a economiei. Dle comisar, salutăm faptul că Comisia a înțeles acest lucru și că a reluat politica industrială pentru Uniune.

Raportorul nostru, pe care doresc să-l felicit pentru activitatea sa excelentă, ne-a explicat deja modul în care interpretăm tranziția spre o politică industrială care este inteligentă, eficientă din punctul de vedere al resurselor și durabilă din punct de vedere ecologic și social. În ceea ce privește afirmațiile făcute, doresc să subliniez un aspect pe care-l consider crucial: capitalul uman.

Presupunând că fiecare loc de muncă trebuie să fie „verde”, pentru lucrătorii europeni este vital să aibă competențe adecvate, nu doar pentru a îmbunătăți competitivitatea industriei noastre, dar și pentru ca niciun lucrător să nu fie lăsat deoparte.

Avem o fundație puternică: tinerii europeni nu au fost niciodată atât de bine pregătiți și totuși ne lipsesc inginerii, ne lipsesc tinerii antreprenori și ne lipsesc politicile inovatoare pentru gestionarea resurselor umane. Prin urmare, trebuie să încurajăm sinergiile între acele universități cu o puternică cultură antreprenorială și companiile care sunt într-adevăr bazate pe cunoaștere.

În ceea ce privește formarea, trebuie să ajustăm competențele de lucru la cererile noii economii și să procedăm într-un mod care să fie accesibil din punct de vedere economic pentru lucrători și societăți.

De asemenea, industria trebuie să pună mai mult accent pe inovarea organizațională, înțeleasă drept o partajare mai flexibilă și mai dinamică a riscurilor și a responsabilităților din cadrul companiilor. Doar atunci va putea încorpora și capitaliza talentele și cunoștințele lucrătorilor săi.

În fine, permiteți-mi să adresez un cuvânt în calitate de membru al unui grup care s-a opus lansării unei cooperări consolidate privind brevetul european, deoarece am crezut că va

afecta piața internă, coeziunea teritorială și securitatea juridică. Curtea Europeană de Justiție a sprijinit această poziție în cadrul Avizului nr. 1/09 publicat la 8 martie 2011, care trăgea concluzia că proiectul de acord care instituia Tribunalul pentru Brevete Europene și Comunitare nu era compatibil cu prevederile Tratatului.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dnă președintă, dle comisar, în primul rând, doresc să felicit raportorul pentru un raport excelent și extrem de important. De fapt, este în mare măsură vorba de o chestiune privind modul în care putem introduce competitivitatea în cadrul politicii industriale europene și, pe de altă parte, modul în care putem răspunde la modificarea structurală care a apărut în urma reducerilor locurilor de muncă în anumite domenii ale industriei de bază.

Cred că politica industrială face parte din schimbare. Trebuie să vedem această schimbare și trebuie să ne și putem adapta la aceasta. În cadrul politicii industriale trebuie să privim înainte și să creăm o politică durabilă pe baza propriilor noastre puncte forte europene și a resurselor noastre originale. Un exemplu în acest sens este sectorul de bioenergie în care cred că există foarte mult potențial în Europa.

Structurile regionale ne vor permite să sprijinim în Europa o politică industrială durabilă și, datorită acestui lucru, trebuie să accentuăm chiar mai mult importanța grupurilor inovatoare și a cooperării extinse între actori, instituții educaționale și societăți.

Când vorbim despre o politică industrială europeană este, desigur, foarte important să includem sectorul IMM – întreprinderile mici și mijlocii. Trebuie să putem reduce birocrăția pentru IMM-uri, astfel cum s-a afirmat aici de multe ori, și să facem tot ce putem pentru a sprijini oportunitățile pentru antreprenoriatul IMM-urilor, atât în prezent, cât și în viitor.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul subliniază, într-un final, rolul cheie al industriei în cadrul viitorului Uniunii și confirmă necesitatea unei politici industriale europene. Acesta recunoaște în mod implicit eșecul strategiei Lisabona, solicitând în mod just dedicarea a 3 % din produsul intern brut al Uniunii cercetărilor și dezvoltării și propunând, în special, exploatarea intensă a sectorului privat.

Din păcate, aceasta încă are o viziune a competitivității care se concentrează asupra unei reduceri letale a costurilor forței de muncă, când de fapt trebuie să dezvoltăm competitivitatea pe baza formării, economisirii de capital, energiei și materiilor prime. Raportul admite în mod implicit și eșecul piețelor financiare de a direcționa economiile în investiții care să creeze prosperitate. Rezolvarea acestei probleme necesită un control social al împrumuturilor sau a achiziționării de credite în avantajul ocupării forței de muncă, cercetării și dezvoltării, și al creării prosperității. Centrele europene și naționale de finanțe publice trebuie să garanteze finanțarea industriei. Parlamentul nostru nu se poate mulțumi să ia măsuri doar pentru a se asigura că grupurile industriale europene procedează mai bine. Principalul nostru obiectiv este furnizarea mai multor locuri de muncă industriale și de mai bună calitate în cadrul Uniunii.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Europa nu a trebuit niciodată să-și regândească politica industrială la fel de mult cum trebuie să o facă acum și trebuie să-și reconsidere și anumite decizii luate în trecut.

Această inițiativă-pilot conexasă Strategiei Europa 2020 a fost, prin urmare, atât utilă, cât și oportună, și pentru acest lucru le sunt recunoscătoare Comisiei și comisarului Tajani în special. De asemenea, îi mulțumesc raportorului, dl Lange, pentru activitatea sa și colegii

mele, dna Grossetête, care, în numele Grupului PPE, a adus o contribuție semnificativă la consolidarea pozițiilor prezentate de dl comisar.

Personal, am decis să-mi aduc contribuția cu amendamentele care ilustrează rolul întreprinderilor mici și mijlocii care sunt considerate de toată lumea ca fiind lanțul de ancorare al industriei fundamentale europene, sectorul cel mai capabil de a rezista pe timp de criză și de a inova, menținând, în același timp, prețuri competitive.

Cred că rolul jucat de mii de antreprenori europeni mici și mijlocii trebuie sprijinit cu soluții care să abordeze dificultățile și constrângerile pe care le-au indicat în câteva ocazii: mă refer la accesul mai bun la împrumuturi, posibilitatea participării mai transparente și mai puțin costisitoare la licitațiile publice și, mai presus de toate, simplificarea administrativă pe toată linia, reprezentând pentru toată lumea adevărata revoluție de care are nevoie acest continent.

Mă bucur că Comisia a subliniat subiectul utilizării eficiente și responsabile a materiilor prime, iar eu consider, de asemenea, că este important faptul că în curând vom dezbate subiectul pământurilor rare. Atenția dedicată subiectului protejării proprietății intelectuale este semnificativă.

Pot vedea în sfârșit un traseu marcat, care sper că în curând ne va conduce la instituirea de standarde și garanții valide în întreaga Uniune Europeană. Acest lucru înseamnă să oferim speranță, în special tinerilor, prin intermediul răspunsurilor pe care însuși europenii le sugerează deseori.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dlui Bernd Lange pentru activitatea sa excelentă. Mâine, metoda sa colaborativă va fi încununată cu succes. Mai mult, dle comisar, aceasta este o ocazie pentru Comisie, care ne-a oferit o comunicare mai degrabă dezamăgitoare.

Ca cetățean care provine dintr-o regiune lovită puternic de criză într-un moment în care era deja afectată de restructurarea industrială, am ascultat mesajul sindicatelor care ne-au provocat în mod constant. Avem nevoie de o politică industrială ale cărei componente să vizeze același obiectiv: construirea unei strategii care se bazează pe creșterea durabilă, centrată pe ocuparea forței de muncă, construită în jurul optimizării competențelor și care demonstrează că inovațiile sociale și tehnologice sunt compatibile între ele.

Aceasta este cheia pentru o competitivitate europeană și nu utilizarea forței de muncă drept o variabilă de ajustare, astfel cum a propus Comisia în semestrul european. Cea mai bună mișcare pe care o poate face Comisia este integrarea rapidă a Directivei privind detașarea lucrătorilor în cadrul programului de lucru și începerea armonizării fiscale odată cu începerea taxării companiilor.

Mai mult, această politică trebuie să prindă formă nu doar la nivel național și european, dar și la nivel local în contextul unei politici de coeziune eficiente. Alegerea noastră este o piață financiară reglementată, iar acum avem dorința comună de a consolida piața unică, dar nu cu prețul unei piețe inechitabile a forței de muncă, supusă dumpingului social.

Astăzi, dnă președintă, dezbaterem o politică industrială ambițioasă, iar în această dimineață am votat impozitarea tranzacțiilor financiare și a euroobligațiilor.

Doamnelor și domnilor, trebuie să utilizăm aceste mijloace pentru a o finanța.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Dnă președintă, dle comisar, doresc să încep prin a-i mulțumi raportorului, dl Lange, și raportorilor alternativi pentru activitatea acestora, și în special dnei Grossetête. În prezent, competitivitatea Europei pe piețele globale este scăzută. Astfel, Europa trebuie să găsească modalități de consolidare a bazei sale industriale pentru a face față noilor provocări. Obiectivul acestui raport este tocmai prezentarea de propuneri de relansare a industriei europene. O politică industrială integrată și durabilă trebuie să se bazeze pe cercetări științifice, pe inovare, pe o eficiență crescută a resurselor, pe o strategie a mărfurilor, pe consolidarea IMM-urilor și pe dezvoltarea rețelelor regionale. Este esențial în special ca eficiența energetică și introducerea tehnologiilor informatice și de comunicare să constituie baza acestei noi revoluții industriale, astfel încât să sporească competitivitatea, creșterea economică și ocuparea forței de muncă.

Salut în special accentul pus în cadrul raportului asupra industriei europene tradiționale, care este esențială pentru economia noastră. Măsurile cum ar fi introducerea de tehnologii noi și creșterea consolidării cercetării științifice și inovării în sectoare cum ar fi industria producătoare au o importanță crucială. Aceasta este singura cale pe care vom putea readuce Europa în poziția de lider global, poziție care este atât de necesară pentru competitivitatea și creșterea economică a Europei.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Dnă președintă, în primul rând, doresc să-mi felicit colegul, dl Bernd Lange, pentru un raport excelent și pentru o cooperare fantastică din partea sa. Politica industrială revine în atenția noastră, însă nu revine singură. Alături de alte două inițiative-pilot, alte două strategii, această strategie se situează în centrul agendei europene privind locurile de muncă și o economie sănătoasă. Vorbim însă de o strategie nu doar pentru prezent, dar și pentru viitor, un viitor viabil.

Politica industrială trebuie luată în considerare alături de toate celelalte strategii care privesc Uniunea inovării, materiile prime și utilizarea eficientă a resurselor naturale. Acestea trei formează un nucleu. Acesta trebuie să fie reprezentat de o abordare holistică în care diverse domenii politice funcționează în strânsă relație unul cu celălalt. Cu toate acestea, putem vorbi într-adevăr de domenii politice diferite, având în vedere că industria – astfel cum ați afirmat și dvs., dle comisar – nu este inamicul, ci aliatul durabilității?

Politica industrială nu poate funcționa fără o piață integrată. Piața internă este încă prea fragmentată și trebuie să fie finalizată. Întreaga industrie, în special întreprinderile mici și inovatoare, beneficiază de pe urma acesteia. Producătorii au voie să-și exprime opiniile, dar trebuie să-și asume și responsabilități, ceea ce înseamnă responsabilitatea ultimă pentru produs. Obiectivul este promovarea producției curate și a produselor durabile deoarece cred că acesta este, până la urmă, viitorul Europei. Acesta ne va ajuta să creăm o industrie „cradle-to-cradle” și să încurajăm utilizarea inteligentă a materiilor prime și a unei economii sănătoase. Politica industrială a fost neglijată și lăsată în grija pieței prea mult timp. Este timpul să dăm un exemplu, încă o dată, atât pentru ceilalți, cât și pentru noi înșine.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doresc să vă mulțumesc pentru atenția acordată problemelor industriale și să aducem omagiu uriașei activități efectuate de colegul meu deputat, dna Grossetête, în numele grupului nostru politic.

Industria reprezintă 60 de milioane de locuri de muncă, plus două locuri de muncă suplimentare în servicii la fiecare loc de muncă industrial, deci aproximativ 180 de milioane de locuri de muncă în total. Tot industria reprezintă trei sferturi din exporturile noastre, și anume 5,5 milioane de întreprinderi. Ce trebuie să facem? Trebuie să luăm măsuri și să ne protejăm. Autoprotejarea nu înseamnă protecționism; prin urmare, trebuie să avem o

politică industrială. Unii afirmă: agricultura în America de Sud, industria în China și serviciile în Europa. Doamnelor și domnilor, dacă nu producem mai multe mașini, mai multe aeronave, mai multe nave, mai multe trenuri, mai mulți sateliți, mai multe medicamente, mai multe centrale nucleare, vom fi ruinați! În ceea ce privește serviciile, le vom avea pentru că vom avea o politică industrială.

Prin urmare, doresc să fac trei propuneri. Prima privește standardele industriale. Ori de câte ori instituim standarde industriale, trebuie să avem la îndemână studii de impact pentru a ne asigura că produsele noastre sunt fabricate în conformitate cu aceste standarde pe teritoriul UE.

Cea de-a doua privește educația și cercetarea. Trebuie să avem cele mai bune școli ingineresti din lume și trebuie să le susținem. Trebuie să reconciliem opinia publică cu știința. În ceea ce privește cercetarea, vom revizui cel de-al șaptelea Program Cadru. Avem la dispoziție 30 de miliarde de euro pentru a-i cheltui în 2011, 2012 și 2013. Haideți să alocăm fără întârziere o parte a acestor fonduri industriale.

Cea de-a treia este finanțarea. Putem crea un Fond European de Investiții în Industrie. Am o sugestie. Datorăm 37 de miliarde de euro pensiilor personalului UE; haideți să punem acest fond într-un fond de pensii care ar reprezenta un vehicul de economisire pe termen lung. Împărtășesc viziunea privind politicile monetare. Haideți să fim extrem de atenți privind ieșirea din criză. Să ne asigurăm că nu avem dobânzi prea ridicate care ar duce la o monedă euro puternică și să stopăm exporturile industriale.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Dnă președintă, dle comisar, industria producătoare rămâne importantă, chiar și în contextul economiei bazate pe cunoștințe din prezent și din viitor. Menținerea producției extrem de valoroase din Europa rămâne esențială și, în același timp, sprijină cunoștințele și educația multor cetățeni din țările noastre, precum și dezvoltarea continuă a competitivității noastre. Acest raport așează în mod adecvat industria printre prioritățile agendei europene, fapt important atât pentru industrie, cât și pentru întreprinderile mici și mijlocii. În Europa putem spori excelența în multe domenii. Mă gândesc la industriile energetice, ale călătoriei în spațiu și cea a automobilelor care în acest moment se descurcă excelent. Apoi mă gândesc la lanțul de furnizori din industria automobilelor care este esențială pentru Europa. Uitați-vă cât de inteligentă și curată este Strategia UE 2020!

Cu toate acestea, avem o preocupare și anume, globalizarea. Am stabilit în mod just Fondul european de ajustare la globalizare și în curând vom avea brevetul european. Cu toate acestea, dl comisar Tajani a ridicat problema necesității de a introduce în agendă asigurarea unui mediu concurențial echitabil la nivel mondial. Este minunat că societățile chineze investesc în Europa, dar trebuie să avem un mediu concurențial echitabil. Dacă este adevărat că se investesc în acest sens fonduri publice uriașe, atunci ceva nu funcționează. Revenirea la protecționism nu este unul dintre obiectivele noastre – astfel cum a afirmat dl Audy – dar este vorba despre transparența necesară în sectoarele-cheie cum ar fi TIC și alte sectoare europene cheie. Acesta nu este un drept de veto european. Nu afirmăm că „aceștia sunt acționarii, aceia sunt inspectorii”, dar este cu adevărat important ca noi, care reprezentăm Europa, să analizăm în mod adecvat acest lucru. Inițierea unei dezbateri pe acest subiect nu ar fi deplasată, ca răspuns la raportul excelent al dlui Lange. Aceasta va continua. Dle comisar Tajani, doresc să vă invit să vă alăturați acestei dezbateri.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Dnă președintă, cu raportul dlui Lange, dvs., dle comisar, veți vedea, cel mai probabil, un Parlament unit în ceea ce privește importanța

politicii industriale. Pentru dvs., în calitate de comisar, acest lucru trebuie să fie un adevărat stimulent. Există un consens larg în rândul diverselor grupuri privind faptul că politica industrială din Europa are un viitor și că acesta trebuie susținut.

Consensul se rezumă însă la acest aspect deoarece, dacă am încerca să stabilim ce tip de politică industrială ne dorim și care dintre elementele sale trebuie reținute pe viitor, atunci nu am fi de acord. Chiar dvs. v-ați referit la faptul că avem nevoie de o industrie care utilizează mai puțină energie și mai puține materii prime. Sunt de acord cu dvs. atâta timp cât sunt vizate obiectivele pe termen scurt. În ceea ce privește obiectivele pe termen lung, trebuie să facem un salt mult mai mare. După cum știți, dle comisar, gestionarea înseamnă anticipare. Trebuie să avem curajul să afirmăm că, până în 2050, vom avea un sistem de furnizare a energiei care se va baza integral pe energii alternative și durabile și că vom începe să pregătim industria pentru acel viitor.

În al doilea rând, gestionarea materiilor prime. Într-adevăr, în următorii ani trebuie să ne asigurăm că telefoanele mobile sunt reciclate mai eficient, dar în viitor trebuie să ne asigurăm că producem telefoane mobile care sunt încorporate integral în cadrul conceptului „cradle-to-cradle”, astfel încât toate componentele sale esențiale să fie recuperate și utilizate sistematic pentru a produce telefoane mobile noi. Este acel tip de politică generală care trebuie dezvoltată până în 2050 și mă aștept ca dl comisar să ia acum deciziile în baza cărora care ne vom asigura că industria are un cadru clar de funcționare pe viitor.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, cred că textul raportului dlui Lange este echilibrat și principalul său merit este acela că își centrează analiza pe anumiți factori cruciali, în special pe relansarea politicii industriale europene și comutarea atenției de la activitățile financiare la economia reală. Cu toate acestea, trebuie observat faptul că acele servicii legate în mod direct sau indirect de companii fac parte integrantă din acestea.

Doresc să formulez câteva critici și propuneri. Referitor la articolul 89 privind cooperarea consolidată pentru brevetul european, dle Tajani, cred că brevetul european unic este esențial și indispensabil, în special pentru noi, cetățenii italieni. Impasul creat prin cooperarea consolidată poate, din punctul meu de vedere, să fie depășit doar dacă ne vom limita la utilizarea englezei în brevetul european, deoarece utilizarea a trei limbi ar crea un precedent nemaîntâlnit.

Cea de-a doua observație este lipsa oricăror propuneri financiare inovatoare. Deseori, textul menționează necesitatea de a trece rapid la construirea infrastructurilor transeuropene care sunt cruciale pentru dezvoltarea continentului, dar spune puține despre modul în care se finanțează acele rețele.

Mai devreme în cursul zilei de astăzi am adoptat un raport din proprie inițiativă care analizează în profunzime sistemul de obligațiuni pentru finanțarea proiectelor într-un parteneriat public/privat care, astfel, ne-ar oferi garanții privind titlurile emise de companiile care sunt înființate pentru a construi și conduce astfel de infrastructuri; dl Audy tocmai ne-a citat câteva exemple.

Nu există referiri la legătura dintre politica industrială a Uniunii Europene și politicile strategice pentru Uniune cum ar fi Galileo, ITER și altele. Între cercetare și inovare trebuie să existe o mai mare conexiune. Dle Tajani, cred că provocarea cu care ne confruntăm este de o importanță vitală pentru menținerea contextului social. De fapt, ușoara redresare pe

care am observat-o nu poate reabsorbi numărul de persoane disponibilizate în ultimii trei ani. Din păcate, este necesar să acționăm la timp și rapid.

Henri Weber (S&D). – (FR) Dnă președintă, raportul excelent al dlui Lange are trei caracteristici pozitive.

În primul rând, propune o strategie industrială integrată pentru Uniunea Europeană; adică, o strategie continentală și cooperativă care diferă în toate aspectele de politicile naționale și non-cooperative limitate care funcționează în Europa în ultimii 15 ani.

În al doilea rând, această strategie industrială este finanțată, lucru în contrast evident cu Strategia Lisabona 2000. Dacă nu era finanțată, ar fi rămas doar vorbe goale. Principala sursă a acestei finanțări sunt obligațiunile de finanțare a proiectelor UE, euroobligațiunile și proiectele euro. În decursul votului de azi dimineață ne-am confruntat cu acest aspect.

În al treilea rând, această strategie ne protejează industriile. Acest raport este în favoarea deschiderii Europei; acesta este împotriva renunțării la aceasta. Este în favoarea schimburilor fondate pe reciprocitate și echilibru. O serie de articole se concentrează asupra acestor aspecte. Acest lucru este absolut crucial deoarece, în acest domeniu, părem naivi și slabi.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dnă președintă, dle comisar, pe parcursul crizei am putut vedea cu ochii noștri cât de important este rolul industriei în cadrul economiei noastre. Din păcate, politicile noastre relevante se bazează încă mult prea adesea pe ideea că piețele trebuie să se autoreglementsze. În această privință, Strategia Europa 2020 este o inițiativă de pionierat, prima care recunoaște necesitatea unei noi abordări. Industria europeană trebuie să-și mențină poziția de lider în domeniile cheie și nu trebuie să i se permită să rămână în urmă.

Trebuie să tratăm noua structură a sectorului financiar și coordonarea macro-economiei fiscale drept priorități, deoarece doar prin reforma acestora putem asigura succesul politicii noastre industriale. Avem nevoie de un cadru de reglementare nou și cuprinzător care poate conduce sistemul financiar înapoi la investițiile productive. O bază industrială care este competitivă la scară globală și o industrie bazată pe cunoștințe concentrată pe producție trebuie să fie centrale în cadrul politicii noastre industriale. În acest scop, vom avea însă nevoie de întregul lanț de inovare. În acest caz, trebuie să discutăm nu doar despre inovarea tehnologică, dar și despre inovarea designului și calității produsului.

Mai mult, trebuie să încurajăm sinergiile din acest sector. Acestea includ legătura între politica energetică și cea industrială. Furnizarea de energie este un factor esențial, iar pe noile piețe în dezvoltare găsim surse de energie care în consecință pot duce la crearea de noi locuri de muncă. Accesul fiabil la materiile prime este și el crucial și ne pune în fața unei provocări din ce în ce mai crescute. Pe lângă asigurarea resurselor deja existente, trebuie să putem realiza eforturi de reciclare.

De asemenea, trebuie să facem orice ne stă în putere pentru a consolida IMM-urile, întrucât acestea sunt actorii-cheie din producția industrială europeană. Trebuie să încurajăm un nivel maxim de participare a acestora la achizițiile publice și să le asigurăm accesul la împrumuturi bancare favorabile.

Ioan Enciu (S&D). – Dnă președintă, aș dori înainte de toate să-l felicit pe dl Lange pentru realizarea acestui raport important. Este foarte important ca, în aceste vremuri de austeritate economică, instituțiile europene să solicite o politică industrială de coeziune în vederea menținerii locurilor de muncă din Europa și să încurajeze competitivitatea renăscută.

Vicepreședintele Tajani a afirmat că industria se află în centrul Europei și că este indispensabilă pentru găsierea soluțiilor la provocările societății noastre prezente și viitoare.

Poziția Grupului S&D este aceea că industria joacă un rol esențial pentru locurile de muncă din Europa. De aceea trebuie să ne intensificăm eforturile de menținere a unei baze industriale solide în Europa. Mă îngrijorează în mod special dezvoltarea infrastructurii necesare acolo unde nu există.

În fine, mă bucur să văd că raportul final pledează în mod ferm pentru însemnătatea materiilor prime în cadrul sectorului industrial viitor.

Lara Comi (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, îl felicit pe dl comisar Tajani pentru activitatea pe care a întreprins-o, la fel și pe raportori. Sunt în favoarea acestui raport important care reprezintă contribuția Parlamentului la dezbateră politica industrială europeană.

Raportul conține multe aspecte pozitive pe care le susțin ferm. În primul rând, cred că trebuie făcut orice efort posibil pentru a reafirma rolul-cheie al industriei europene la nivel mondial și a oferi sprijin îndeosebi întreprinderilor mici și mijlocii care formează un pilon esențial pe piața internă.

În plus, sunt pe deplin de acord cu afirmațiile raportului privind nevoia urgentă de a introduce prevederi europene referitoare la marcajul originii pentru a face companiile mai competitive și a le permite într-un final consumatorilor europeni să facă alegeri informate cu privire la produse asociate în mod normal cu o reputație pentru calitate. Din păcate, se știe prea bine că în cadrul Consiliului din 2005 o serie de state s-au opus acestui punct specific. Cu toate acestea, trebuie să încercăm să ieșim din acest impas pe baza unei poziții extrem de favorabile adoptată de Parlament în câteva ocazii și acest lucru este important pe parcursul procesului legislativ al unei serii de documente comunitare. Vocea opiniei publice europene nu poate fi iar ignorată, în special atunci când se bazează pe fundamente solide: este vorba despre democratizarea politicilor noastre.

Un alt punct important este desigur cel privind tinerii antreprenori – la care dvs., dle comisar, v-ați referit de mai multe ori în cadrul raportului dvs. – deoarece cred că aceștia reprezintă cu adevărat viitorul politicii noastre industriale. Încă am îndoieli în anumite aspecte, cum ar fi referința explicită la noua legislație privind eficiența resurselor, crearea grupurilor operative la nivel național în vederea gestionării operațiunilor de restructurare și în special cooperarea consolidată privind brevetul european.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Dnă președintă, în primul rând aș dori să-i mulțumesc raportorului. Europa are nevoie de o nouă abordare a politicii industriale și a programelor de finanțare conexe. Pe lângă reformele structurale din perspectiva financiară a Uniunii Europene, accentul trebuie pus pe măsurile inovatoare de finanțare. Nu vorbesc doar despre euroobligațiuni sau obligațiunile de finanțare a proiectelor, ci și despre abordările complete noi ale politicii industriale și finanțarea inovării. Trebuie să avem grijă de micile întreprinderi și să le ajutăm să crească. Trebuie să găsim căi noi de a ajuta societățile să împărtășească riscurile și să combine diverse instrumente, inclusiv pe bază paneuropeană.

Estonia, de exemplu, are experiența găsirii fondurilor care garantează riscurile, mai degrabă decât să ofere subvenții și asistență directă. În cadrul ciclului inovator, aceste fonduri au facilitat o creștere considerabilă a unor astfel de finanțări pentru societăți. Subvențiile sunt importante, dar ce este mai important, în faza de cercetare inițială, este să găsim noi căi mai eficiente de utilizare a finanțelor publice.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Politica industrială a Uniunii trebuie să creeze cadrul adecvat pentru a crește contribuția sectorului industrial la PIB-ul Uniunii, trebuie să îmbunătățească competitivitatea Uniunii Europene și să creeze locuri de muncă pe întreg teritoriul său. Strategia industrială trebuie să identifice domeniile strategice în care să investim, precum și sursele materiilor prime necesare. Solicit Comisiei și statelor membre ca aceste priorități să fie sprijinite prin viitoarea perspectivă financiară, prin bugetele anuale și prin politicile sectoriale comunitare.

Consumul de energie este un indicator al producției industriale. Avem nevoie de o politică industrială eco-eficientă, care să asigure atât capacitatea de producție pe teritoriul UE în mod sustenabil, cât și reducerea dependenței energetice a Uniunii. Competitivitatea Uniunii depinde, în mare măsură, de capacitatea de inovare, cercetare și dezvoltare și de legătura dintre inovare și procesul de producție. Este necesară creșterea finanțării publice pentru cercetare și dezvoltare, pentru a mobiliza investițiile private, iar simplificarea procedurilor și reducerea birocrăției constituie o condiție esențială pentru o implicare sporită a industriei.

Edit Herczog (S&D). - (HU) Dnă președintă, criza economică a demonstrat că sectoarele de servicii sunt mai vulnerabile decât politica industrială și, prin urmare, Europa trebuie să se concentreze din nou asupra celei din urmă. Prin urmare, salut atât atitudinea dlui comisar Tajani, cât și raportul colegului nostru, dl Bernd Lange, privind acest subiect. A fost o adevărată plăcere să colaborăm la acest raport. Fiecare dintre participanți a dorit să adauge ceva la acesta. Discuțiile nu s-au concentrat pe dificultăți, ci mai degrabă pe modalitățile de accelerare a acestui proces. Este imperativ să înțelegem că Uniunea Europeană trebuie să joace un rol de lider în stabilirea propriilor sale obiective și pentru atragerea statelor membre pe această cale.

Uniunea Europeană trebuie să coordoneze, să conducă și să responsabilizeze statele membre pentru ceea ce au obținut în acest domeniu. Politica industrială îi oferă Europei ocazia de a câștiga avantajul competitiv în cadrul industriilor producătoare, al biotehnologiei, al nanotehnologiei, al industriei chimice sau chiar în domeniile legate de industria aerospațială. Trebuie să înțelegem că în cadrul politicii industriale a secolului 21, amploarea cunoștințelor și eficiența utilizării materiilor prime sunt în creștere. În același timp, trebuie să consolidăm relațiile verticale, de la educație la cercetarea oportunităților de piață. Trebuie să stabilim relațiile cu furnizorii, inclusiv cu întreprinderile mici și mijlocii, precum și relațiile orizontale. Credem că nu ne putem sustrage dialogului social.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). - (ES) Dnă președintă, acest raport privind politica industrială pe care-l vom vota mâine include un punct care nu va fi sprijinit de deputații spanioli deoarece acesta salută cooperarea consolidată drept un instrument legal adecvat pentru instituirea unui brevet UE unic.

Nu doar deputații spanioli, dar și alți deputați din state diferite care, în primul rând, pun sub semnul întrebării legalitatea cooperării consolidate drept un instrument legal adecvat în acest caz și, în al doilea rând, condamnă incapacitatea de a respecta unanimitatea, care trebuie aplicată tuturor problemelor referitoare la regulile ce guvernează limbile.

Cu toate acestea, motivul pentru care am luat cuvântul, dnă președintă, este pentru a atrage atenția Parlamentului cu privire la Avizul 1/09 publicat astăzi de Curtea de Justiție a Uniunii Europene care afirmă că Tribunalul pentru Brevete Europene și Comunitare, astfel cum se propune în prezent, nu este compatibil cu Tratatul.

Poziția clară exprimată de Curtea de Justiție este un obstacol considerabil în calea acestei cooperări consolidate și sper că această decizie va încuraja alți deputați să ni se alăture pentru a apăra echitatea statelor membre și aplicarea riguroasă a legislației comunitare primare.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul privind politica industrială este metodic, examinează toate slăbiciunile din sistem și ne conduce în direcția respectării principiilor economiei sociale de piață. Cu toate acestea, în mod realist, trebuie să acceptăm faptul că Europa nu a avut până acest moment o politică industrială.

De fapt, productivitatea sectorului de producție din Europa trece prin vremuri dificile, în timp ce țările emergente nu cresc doar, dar și investesc mult în cercetare și tehnologie. Pentru a crește industria și forța de muncă din Europa, trebuie să luăm măsuri speciale pe lângă actualele norme, chiar și de revizuire a distribuției competențelor între statele membre și Uniune.

Și politicile și sistemele de redistribuire au nevoie de revizuire în conformitate cu o nouă abordare culturală a relațiilor industriale, cu atenția centrată pe modelul de companie care participă la profit. Strategia Europa 2020 stabilește obiective pe care Uniunea Europeană nu-și permite să le rateze și, dacă se vor atinge toate obiectivele, Europa trebuie să depășească provocarea creșterii industriale prin consolidarea formării și cercetării în sprijinul întreprinderilor mici și mijlocii.

Mairead McGuinness (PPE). – Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru acest raport extrem de important. Este bine că vedem industria înapoi pe agenda Europei.

Cred că avem nevoie de o economie europeană echilibrată. Vorbesc în principal despre politica agricolă și alimentară, dar am fost motivată să particip la această dezbatere deoarece cred că dezbaterile privind industria, agricultura și serviciile sunt foarte importante. Europa are nevoie de un echilibru al tuturor celor trei și a nu recunoaște acest fapt ar fi aberant.

Doresc, în special, să atrag atenția asupra articolului 112 care vorbește despre liberul schimb drept piatră de hotar a creșterii economice europene, dar vorbește și despre concurența loială și solicită, în special, ca atunci când încheiem acorduri bilaterale sau multilaterale, să luăm în considerare principiile dezvoltării durabile, preocupările sociale și de mediu și standardele relevante în cadrul acestor acorduri. Aceia dintre noi aflați de partea agriculturii vor afirma același lucru. Cred că acesta este un raport important pe toate fronturile.

Adam Gierak (S&D). – (PL) Dnă președintă, unul dintre factorii decisivi care afectează creșterea industrială din Uniunea Europeană este tendința spre o „economie verde”. Aceasta este o veste bună. Cu toate acestea, modul în care funcționează regulamentele curente ale UE este orb și arbitrar, având drept rezultat un efect opus sau, cu alte cuvinte, limitându-ne progresul spre acest obiectiv. Industria europeană a cuprului a devenit un exemplu privind un astfel de impact advers. Nu există nicio îndoială privind faptul că atât pachetul privind clima și energia, cât și directiva privind standardele vor provoca o scădere a producției de cupru care, după cum știm, este un metal foarte solicitat pentru tehnologiile inovatoare și eficiente din punct de vedere energetic, în special pentru transmiterea electricității și transferul de căldură în schimburile de căldură.

Doresc să-l întreb pe comisar dacă nu a sosit momentul – cât încă mai avem timp – să revizuim cel puțin anumite aspecte ale acestor regulamente și să stopăm aceste măsuri distructive?

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Dnă președintă, dle comisar Tajani, doamnelor și domnilor, grava criză economică internațională a lovit foarte puternic industria. Ideea că piețele trebuie să se autoreglementsze s-a dovedit a fi greșită. Europei i-a lipsit abilitatea de a da un răspuns uniform sau de a realiza o analiză economică. Prin urmare, Europa trebuie să se doteze cu o bază industrială solidă, competitivă și diversificată.

Noua politică industrială a Europei trebuie să poată privi în viitor adoptând o abordare globală a politicilor sale destinate reafirmării importanței fundamentale a industriei, în special a producției, care trebuie să continue să fie forța motrice a economiei noastre și să sprijine noile moduri inteligente, durabile și incluzive de creștere.

Îl sprijin și-l felicit pe dl Lange pentru raportul său care examinează toți acești factori și ne furnizează idei.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, economia globală trece prin schimbări majore de o perioadă bună de timp. Pe lângă zonele industriale tradiționale, se dezvoltă centre industriale noi și puternice. Se dezvoltă un mediu competitiv puternic în care va trebui să ne străduim mai mult să menținem ocuparea forței de muncă pentru cetățenii noștri.

În această competiție cu alte centre industriale, suntem dezavantajați de două piedici serioase. Prima cuprinde diferențele enorme din mediul juridic care reglementează modurile de tranzacționare a afacerilor, rezolvarea conflictelor sau aplicarea obligațiilor, iar aceste diferențe împiedică o deschidere mai mare a afacerilor transfrontaliere prin jurisdicția statelor membre. Acest lucru se leagă de a doua piedică – birocrația excesivă care nu doar consumă finanțele generate de industrie fără să producă valoare adăugată, ba chiar îi hărțuiește pe cei pe spatele cărora trăiește prin tot felul de declarații, regulamente și linii directoare.

Dle comisar, niciuna dintre țările cu un ritm rapid de dezvoltare nu are monstrul administrativ pe care-l avem noi în Europa.

Antonio Tajani, *Vicepreședinte al Comisiei.* – (IT) Dnă președintă, distinși deputați, cred că faptul că atât de mulți deputați sunt prezenți pentru o dezbatere de seară demonstrează cât de importantă este pentru noi toți politica industrială și, întrucât există un acord consensual, cât de justă este amplasarea politicii industriale și a celei privind întreprinderile – practic economia reală, care este reprezentată și de piața internă, de inovare, de concurență și de politica socială – în centrul acțiunilor noastre politice de încheiere a crizei și de creare a dezvoltării și a locurilor de muncă. Afirm acest lucru deoarece nu trebuie să credem – și cred că am fost clar atât în discursul meu, cât și în raportul privind politica industrială pe care l-am prezentat Comisiei – că întreprinderile și industria reprezintă doar capital economic, pentru că reprezintă și capital uman, regional, al comunității locale în care funcționează acestea.

După cum am afirmat în cadrul audierii mele din Parlament, anterior numirii mele drept comisar al industriei, aceasta este viziunea mea – o viziune mai extinsă – care rezultă dintr-un concept care face parte din Tratatul de la Lisabona, și anume, economia socială de piață.

Obiectivul suprem al tuturor acțiunilor noastre, atât în ceea ce privește politica economică, cât și în ceea ce privește economia reală, este politica socială. Obiectivul nostru nu este să-i îmbogățim pe antreprenori sau investitori, deși îmbogățirea investitorilor este un instrument pentru a le răspunde cetățenilor Uniunii Europene.

Acum trebuie să aplicăm și să apărăm alegerile pe care le-am făcut și le facem – care sunt cuprinse în cadrul documentului Europa 2020 – cu un efort puternic în vederea aplicării alegerilor politice pe care le-am făcut. Nu mă ascund de dvs. și nici de mine însumi, pericolele încă există. Speculanții încă sunt activi și nu exclud posibilitatea ca aceștia să încerce să aibă un ultim cuvânt de spus.

Trebuie să fie foarte clar faptul că noi suntem de partea economiei reale. Speculațiile care-i îmbogățesc doar pe cei care efectuează tranzacții sunt foarte diferite de acțiunile unei companii sau industrii care creează prosperitate pentru mulți cetățeni. Cu toate acestea, trebuie să rămânem vigilenți și să lucrăm și să ne aplicăm politica industrială. În consecință, documentul politicii industriale al Comisiei conține o serie de teste de competitivitate care se vor utiliza pentru a monitoriza aplicarea unei politici industriale serioase, care va permite sistemului nostru de antreprenoriat să facă față provocării într-o eră a globalizării.

Nu evit nici întrebarea adresată de dl van Nistelrooij: cred că jocul trebuie întotdeauna jucat într-un mediu echitabil și conform aceluiași reguli. Dnă președintă, când Anderlecht joacă cu Liège, regulile trebuie să fie aceleași indiferent dacă se joacă acasă sau în deplasare, iar aceleași principii trebuie aplicate propriului nostru sistem industrial. Când industriile noastre joacă în Europa, acestea trebuie să vadă aplicate aceleași reguli ca atunci când joacă în afara Uniunii Europene.

Cred că aceasta este o regulă bună pentru apărarea nu doar a pieței, concurenței și creșterii, dar și pentru drepturile lucrătorilor din Uniunea Europeană. Și totuși, când vine vorba de apărarea sistemului industrial european, cred că este corect să sprijinim principiul cuprins în cadrul documentului pe care-l dezbaterem în favoarea marcajului de origine. Consider că încă o dată Parlamentul transmite un semnal puternic în armonie cu Comisia Europeană.

Există, fără nicio îndoială, multe alte lucruri care trebuie făcute pentru a reduce sarcina birocratică a societăților și industriei. Astfel cum se afirmă în „Small Business Act”, trebuie să reducem durata de înființare a unei societăți și să reducem birocrăția care poate fi în exces și care zdrobește voința de a face afaceri. Trebuie să-i ajutăm pe oameni să devină antreprenori și trebuie să facem mult mai multe în ceea ce privește formarea. Prin urmare, cred în importanța grupurilor în care școlile, universitățile, IMM-urile, marile companii, cercetarea și inovarea colaborează în vederea intensificării competitivității sistemului nostru antreprenorial. Avem deja 2000 de grupuri în Europa, și cred că această schemă pilot trebuie desfășurată.

În ceea ce privește accesul la împrumuturi, s-au făcut foarte multe, dar putem face mai multe. Mă bucur foarte mult să aud că directorul executiv al Pieței bursiere din Londra – Regatul Unit este una dintre țările în care s-au făcut multe pentru a ajuta serviciile, băncile și finanțele – va lua parte la forumul privind accesul la împrumuturi organizat de Comisia Europeană pentru a demonstra că lumea finanțelor, sau o parte a acesteia, dorește să participe la creșterea și dezvoltarea IMM-urilor și a sistemului nostru industrial.

Acest semnal transmis de Londra – și nu este singurul semnal care provine din Regatul Unit – mă face să sper că această tendință se va inversa. Trebuie să facem ca acest lucru să se întâmple în Europa pentru a ajuta economia reală.

În ceea ce privește materiile prime – un subiect ridicat în cadrul a câtorva dezbateri – sunt absolut convins că trebuie să continuăm pe această cale. Comisia Europeană a emis un document și va exista o dezbatere, în urma căreia lucrăm acum la partea privind problema materiilor prime. Astfel cum am afirmat în cadrul primului meu discurs, sunt total în favoarea efectuării cercetărilor privind reciclarea materiilor prime. De asemenea, putem lucra la găsirea de substituenți pentru materiile prime rare.

Prin urmare, într-o activitate legată de politica noastră de inovare, unul dintre parteneriatele de inovare vizat de Comisia Europeană se referă exact la inovarea în sectorul materiilor prime. Repet, reciclarea și substituția sunt domenii pe care cred că ar trebui să le exploatăm pentru a furniza industriei noastre răspunsurile specifice, inclusiv inițiativele politice internaționale, astfel cum am afirmat în multe ocazii.

Ca urmare a acordului cu Uniunea Africană și după deschiderea unei dezbateri cu Federația Rusă privind problema materiilor prime, voi călători în America Latină la începutul lunii iunie pentru a discuta problema materiilor prime cu Brazilia, Argentina și Chile.

Europa trebuie să le răspundă în mod specific sectoarelor industriale și IMM-urilor în această privință. Prin urmare, trebuie să continuăm să lucrăm la punerea în aplicare a „Small Business Act”. Mai avem multe de făcut; am rugat toate statele membre să desemneze un ambasadur al IMM-urilor, astfel cum a făcut și Comisia Europeană. Semnalele primite sunt pozitive; unele țări au numit deja un ambasadur, sau și-au anunțat intenția de a face acest lucru și, într-un context mai larg deoarece nu trebuie să separăm industria la scară largă de IMM-uri. Creșterea economiei reale este legată de piața internă, politica industrială și politica IMM.

Întrucât rolul sindicatelor a fost menționat de câteva ori, voi încheia prin a afirma că, pentru prima dată, un comisar al industriei s-a întâlnit cu reprezentanți ai industriei, IMM-urilor și sindicatelor pentru a discuta politica de restructurare. A început un nou sezon de dezbateri, unul pe care reprezentanții lucrătorilor și ai salariaților îl poartă la o masă rotundă organizată de Comisia Europeană, pentru promovarea creșterii economice și a binelui universal al tuturor cetățenilor UE.

Președinta. – Dle comisar, am luat notă de aluzia și referința dvs. privind campionatul de fotbal belgian, dar sper că nu trebuie să le consider un fel de predicții.

Bernd Lange, *raportor.* – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc foarte mult pentru contribuțiile dvs. pline de inspirație.

Dle Tajani, cele patru mesaje care ne reunesc sunt clare. În primul rând, dorim să ne asigurăm că politica industrială se află în centrul politicii comunitare. În al doilea rând, dorim să legăm durabilitatea de competitivitate și să le dezvoltăm mai departe. În al treilea rând, nu trebuie să avem o abordare dogmatică deoarece acest domeniu nu poate fi reglementat doar de piață sau de stat. Avem nevoie de măsuri practice, raționale. În al patrulea rând, acesta este doar începutul și nu sfârșitul discuției privind modernizarea politicii industriale din Uniunea Europeană.

Vă întindem o mână, dle Tajani, dar suntem conștienți și trebuie să vă credem pe cuvânt. Așteptăm propuneri legislative concrete și măsuri concrete pentru furnizarea sprijinului financiar, în special în domeniul cercetării.

Dle Tajani, dacă reușim, și dacă intenția noastră și declarația dvs. sunt compatibile, probabil că ne vom regăsi într-o situație similară sfârșitului filmului „Casablanca” când Humphrey Bogart îi transmite căpitanului de poliție: „Cred că este începutul unei frumoase prietenii!”

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 9 martie 2011, la ora 11.30.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Adam Gierek (S&D), în scris. – (PL) Internalizarea comerțului și corporațiile supra-naționale sunt doar câteva dintre numeroasele aspecte ale globalizării. Atunci când discutăm despre politica industrială a UE, trebuie să răspundem la următoarea întrebare: care este tipul de industrie de care are nevoie Europa - o industrie corporatistă, axată pe o anumită ramură, caracterizată de producția în masă, pe scară largă, sau o industrie regională pe scară mică, ori poate chiar de o industrie națională?

Marile corporații supra-naționale, care uneori se întâmplă să fie mai bogate decât anumite state, acumulează profituri uriașe, dar și impozite, inclusiv TVA, într-un singur loc, de obicei în statul în care au fost înființate. În afară de locurile de muncă, țările în care are loc producția se aleg numai cu cheltuielile. Fiat, de exemplu, este o corporație supra-națională care generează venituri egale cu 4 % din PIB-ul Poloniei, în termeni statistici, însă profiturile sale și marea parte a veniturilor din impozite merg către un alt buget.

Pe lângă aceasta, compania și-a transferat de curând producția mașinilor sale Panda în Italia, din motive politice și naționale, de vreme ce, cu siguranță, nu a făcut-o din motive economice. Aici, este evidentă prezența unui conflict de interese. Situația socială se înrăutățește în Polonia, dar se îmbunătățește în Italia. Corporațiile supra-naționale au pustiit deja Polonia, cumpărând firme industriale la 10 % din valoarea lor, în momentul dispariției Republicii Populare Polone. Greșelile făcute de doctrinarii liberali, printre care se numără și Balcerowicz, au avut ca rezultat faptul că frontierele Poloniei s-au deschis concurenței globale venite din partea corporațiilor bogate. Ceea ce a avut ca rezultat, în scurt timp, distrugerea industriei noastre, închiderea unor fabrici competitive și a infrastructurii științifice - și un șomaj uriaș. Acest lucru afectează acum vechile state membre UE, după o oarecare întârziere. Este nevoie de o politică industrială solidă, însă nu de naționalism economic.

19. Asigurarea aprovizionării Europei cu elemente terestre rare (dezbateră)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră privind:

– întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei cu privire la „Asigurarea furnizării în Europa a lantanidelor” de către dl Tsoukalas, dl Rübig, dl Caspary și dna Schnieber-Jastram, în numele Grupului PPE (O-000036/2011 – B7-0017/2011),

– întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei cu privire la „Asigurarea furnizării în Europa a lantanidelor” de către dna Ek, dl Panayotov, dna Hall, dna de Sarnez, dl Rinaldi, dna Schaake și dl Theurer, în numele Grupului ALDE (O-000043/2011 – B7-0020/2011) și

– întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei cu privire la „Strategia privind materiile prime în Europa” de către dl Szymański, în numele Grupului ECR (O-000041/2011 - B7-0207/2011).

Ioannis A. Tsoukalas, autor. – (EL) Dnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor. Lantanidele sunt de o importanță vitală pentru sute de aplicații de nivel tehnologic înalt și reprezintă cheia pentru dezvoltarea tehnologiilor verzi. Industria Uniunii Europene depinde în totalitate de importurile de elemente rare din China, care deține monopolul asupra a peste 97 % din producția mondială și deține 36 % din rezervele economice globale. China dispune de un puternic aparat de cercetare științifică în domeniu și a atins un avantaj competitiv palpabil în producția de aliaje și produse finite.

În același timp, industriei UE îi lipsește atât accesul la materiile prime, cât și cunoștințele privind prelucrarea acestora. Deși pământurile rare nu sunt totuși atât de rare pe cât o sugerează denumirea lor, experții estimează că va dura între 10 și 15 ani să reorganizăm o linie de producție viabilă. Uniunea Europeană dezvoltă o strategie pe termen mediu pentru materiile prime; totuși, problema lantanidelor are un caracter mult mai imediat. Nevoile interne în creștere ale Chinei și eforturile sale de a limita impactul asupra mediului au avut deja ca rezultat limitări foarte stricte ale exporturilor, într-un moment în care cererea globală este în creștere. China a stabilit limite mai scăzute pentru exporturi în prima jumătate a anului 2011, cu 35 % mai reduse decât anul trecut, însă ne așteptăm la limite și mai stricte în cea de-a doua jumătate. Ne așteptăm ca această reducere să se facă simțită mai acut în următoarele șase luni, ceea ce se va traduce prin majorarea prețurilor lantanidelor și întreruperea liniilor de producție. Experții estimează că va avea loc o scădere globală cu 40 000 de tone a lantanidelor în 2014.

Întrebările adresate Comisiei sunt directe și cu caracter urgent:

- Ce măsuri pe termen scurt propune spre adoptare Comisia, alături de partenerii ei, pentru determinarea unor surse alternative de lantanide?
- Care este evoluția discuțiilor noastre cu China și cu partenerii noștri internaționali pe această temă?

Lena Ek, autoare. – Doamnă președintă, mă întreb uneori dacă răspunsul Europei în fața fiecărei provocări este să înghețe de teamă în fața Chinei și să solicite sancțiuni comerciale și intervenția statului.

O strategie europeană reușită în domeniul materiilor prime trebuie să se concentreze pe încurajarea liberului schimb. Ar trebui să conțină un management durabil și eficient din punctul de vedere al resurselor, inovare și, de asemenea, acces la materiile prime pentru companiile europene. Nu ar trebui să însemne acumularea de stocuri de materii prime pe banii contribuabililor.

Europa devine din ce în ce mai dependentă de un număr mic de resurse importante și rămâne în urmă în cursa pentru asigurarea de surse alternative, însă companiile private, și nu politicienii, sunt cele care pot determina nevoia de constituire a stocurilor. Dacă acesta este un mod eficient de utilizare a resurselor, atunci o vor face. În schimb, lucrul de care avem nevoie este o strategie cuprinzătoare în privința materiilor prime, care să implice toate aspectele accesului la lantanide. Aceasta include comerțul, cercetarea și inovarea, reciclarea și dezvoltarea transportului și a infrastructurii pentru a permite dezvoltarea surselor interne. Avem nevoie de o mai bună gestiune a aprovizionării cu materii prime în Europa și de măsuri eficiente pentru încurajarea reciclării și a reducerii deșeurilor.

Europa este bogată în resurse naturale și este de asemenea poziționată strategic, datorită apropierii sale de regiunea Barents, bogată în resurse. Datorită minereurilor, metalelor și

pădurilor sale, Europa de Nord are potențialul de a răspunde în mod semnificativ la nevoia UE de materii prime, în manieră durabilă.

Trebuie de asemenea să încurajăm inovarea și cercetarea în domeniul soluțiilor alternative și trebuie să găsim modalități de soluționare a nevoii de materiale considerate prea scumpe de companiile europene. Strategia UE trebuie să se bazeze pe liberul schimb și trebuie să se asigure că atât statele dezvoltate, cât și cele în curs de dezvoltare, pot beneficia de furnizarea durabilă de materii prime. Ar trebui de asemenea să folosim mecanismul de ajutor pentru comerț.

Europa are nevoie de acțiuni orientate către inovare și de eliminarea barierelor comerciale din statele terțe, nu de o politică pentru crearea de stocuri de materii prime rare și de importanță critică și de subminarea democrației peste hotare. Avem nevoie de sugestii din partea Comisiei cu privire la materiile prime și lantanide. Încă mai așteptăm aceste sugestii.

Konrad Szymański, *autor.* – (PL) Doamnă președintă, accesul la lantanide va determina poziția și competitivitatea industriei europene. Dacă nu asigurăm disponibilitatea acestor materiale, vom distruge sectoarele cele mai avansate din punct de vedere tehnologic ale economiei noastre. Așadar, niciun sector al politicii noastre nu trebuie neglijat. Trebuie să utilizăm în mod abil resursele pe care le avem deja și care au fost abandonate fără să fie necesar. Trebuie să folosim instrumentele politicii comerciale pentru a asigura prevenirea eficientă a încălcărilor liberului schimb. Nu putem așadar să ne limităm la folosirea posibilităților scumpe și încă foarte limitate pe care la avem la dispoziție în vederea recuperării materialelor din aparatele folosite.

Există cel puțin câteva întrebări care ar trebui adresate Comisiei Europene în contextul comunicării pe marginea materiilor prime. În primul rând, a evaluat Comisia impactul politicii protecționiste a Chinei privitoare la materiile prime asupra industriei europene? În al doilea rând, ce rol poate juca reciclarea în comparație cu oportunitățile oferite de politica comercială și propriile resurse? Care este raportul dintre aceste trei posibilități? În al treilea rând, are Comisia la dispoziție o evaluare a costurilor implicate de sporirea importanței reciclării în cadrul politicii europene privind materiile prime?

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei.* – (IT) Dnă președintă, distinși deputați, după cum știți, la începutul lunii februarie, Comisia a aprobat actualizarea strategiei UE privind materiile prime, care se bazează pe trei piloni.

Primul se referă la aprovizionarea cu materii prime din afara Uniunii Europene prin acorduri cu Uniunea Africană. Am pus problema materiilor prime pe agenda întâlnirilor noastre cu Federația Rusă. Mai mult, după cum am spus în dezbaterile precedente, în iunie voi călători în Brazilia, Argentina și Chile pentru a iniția o acțiune diplomatică împreună cu aceste state ale Americii Latine. La acel moment voi discuta despre relația cu China.

Cel de-al doilea pilon se referă la asigurarea unei aprovizionări durabile în interiorul UE. Acesta este motivul pentru care am actualizat normele de punere în aplicare a programului Natura 2000, alături de comisarul Potočnik. Dorim să ne asigurăm că sunt interpretate într-un mod care nu va afecta activitățile extractive însă, în același timp, dorim să ne asigurăm că mediul înconjurător continuă să fie respectat.

Cel de-al treilea pilon se referă la reciclare și la utilizarea eficientă a resurselor. Aș dori să repet ceea ce am afirmat în decursul dezbaterii precedente: ca parte a politicii noastre de inovație, planificăm o serie de parteneriate pentru inovare în diferite sectoare, unul dintre acestea fiind sectorul materiilor prime. Unul dintre parteneriatele pentru inovare se va

concentra în special asupra activităților pe care le putem desfășura în sectorul reciclării și substituirii materiilor prime.

Noua comunicare va sublinia, în special, situația privitoare la furnizarea de lantanide și alte materii prime esențiale. Nu există nicio îndoială că reducerea cotei de export a lantanidelor adoptată de China va limita semnificativ aprovizionarea la nivel mondial. Evaluăm în acest moment situația, pentru a identifica instrumentele multilaterale cele mai adecvate, incluzând Organizația Mondială a Comerțului și relațiile noastre bilaterale cu China.

La nivelul OMC, am inițiat o procedură de soluționare a litigiilor împotriva Chinei cu privire la accesul la nouă materii prime principale în 2009. Examinarea cauzei este la un nivel avansat, iar concluziile vor fi, desigur, foarte importante pentru discuțiile noastre referitoare la inițierea unei proceduri OMC în domeniul lantanidelor.

La nivel bilateral, Comisia a abordat chestiunea împreună cu Guvernul Chinei în mai multe rânduri, din punct de vedere politic și tehnic. La finele anului 2010, un grup de lucru a fost creat între UE și China pentru a facilita dialogul referitor la chestiunea lantanidelor și a altor materii prime.

UE va derula, în domeniul parteneriatelor strategice și al dialogurilor pe marginea politicilor viitoare, eforturi diplomatice active în domeniul materiilor prime, în scopul garantării accesului la aceste materii și, în special, la materiile esențiale. Un exemplu, după cum am spus, este inițierea unui dialog bilateral în contextul strategiei comune Africa - UE pentru 2011-2013, care include un capitol dedicat în mod special materiilor prime. V-am vorbit deja despre relațiile noastre cu Rusia și America Latină.

În cadrul UE, Comisia sprijină exploatarea zăcămintelor de materii prime esențiale, iar acest obiectiv este promovat în special de proiectul ProMine 2009-2013, derulat ca parte a celui de-al Șaptelea Program Cadru.

Cât privește reciclarea, aceasta impune provocări tehnologice majore, în condițiile în care cantitatea de materii prime cuprinse în multe produse este infimezimală. Strategia noastră are ca obiectiv promovarea reciclării, prin măsuri direcționate către îmbunătățirea implementării și aplicării legislației europene din domeniul gestiunii deșeurilor.

Mai mult, vom continua să încurajăm cercetarea și inovarea în sectorul reciclării și substituirii, după cum am făcut deja în contextul celui de-al Șaptelea Program Cadru pentru finanțarea proiectelor privind substituirea lantanidelor. În acest context, Comisia examinează posibilitatea lansării unui parteneriat de inovare în domeniul materiilor prime și speră să vă prezinte o propunere concretă în lunile care vor urma. Am demarat de asemenea un exercițiu de cooperare cu Statele Unite în domeniul inovării și examinăm și posibilitatea cooperării cu Japonia.

Desigur, vom continua să supraveghem îndeaproape problema materiilor prime esențiale pentru a defini măsurile prioritare necesare și credem că securitatea rezervelor de materii prime este esențialmente responsabilitatea companiilor. Totuși, suntem pregătiți să discutăm, în strânsă colaborare cu statele membre, costurile, beneficiile potențiale și valoarea adăugată a programului de stocare a materiilor prime.

Acestea sunt lucrurile pe care le întreprindem la momentul de față însă, desigur, sunt întotdeauna gata să ascult orice sugestii venite din partea Parlamentului pentru a ne asigura

că Comisia continuă să lucreze în mod activ într-o chestiune de importanță crucială pentru competitivitatea sistemului nostru antreprenorial european.

Paul Rübiger, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, vă mulțumesc foarte mult pentru inițiativa dvs. Materiile prime ne vor ajuta să ne asigurăm că avem și pe viitor un sector industrial sănătos și, prin urmare, este important să încheiem acorduri bilaterale cu China și cu multe alte state, și aceasta nu doar în domeniul politicii comerciale. De exemplu, ar trebui să ne concentrăm și asupra acordurilor de protecție a investițiilor, deoarece putem semna contracte pe termen lung în acest domeniu, care vor proteja veniturile din investiții în noile mine, lucru de care avem nevoie urgentă. Cu alte cuvinte, contractele pe termen lung vor oferi protecție investițiilor noastre, astfel încât noile mine, care vor intra în concurență cu cele deja existente, vor putea primi susținerea financiară de care au nevoie.

În contextul conferinței de monitorizare a Organizației Mondiale a Comerțului aferentă rundeii de la Doha, putem de asemenea să cercetăm situația problemelor din Singapore. Am întocmit deja un pachet de măsuri în Singapore și trebuie să continuăm în această direcție, poate chiar în paralel cu negocierile care au loc în acest moment la Doha.

Trebuie să aflăm dacă a existat o încălcare a reglementărilor anti-dumping cu privire la prețurile pe care industria din China le plătește în anumite cazuri pentru materiile prime, pentru prelucrare, și la suprataxele impuse industriei europene. Lucrările de clarificare a acestor chestiuni sunt deja în derulare. Totuși, aici nu este vorba doar despre lantanide (REE), ci și despre magnezit, de exemplu, care este cea mai importantă materie primă pentru produsele ignifuge și care este esențială în producția de oțel, sticlă, ciment și alte materiale. Ar trebui să luăm în calcul posibilele produse de substituie, care pot fi folosite în viitor și ar trebui să ne gândim la crearea propriului nostru program de cercetare pentru aceste produse.

Salut de asemenea propunerea d-nei Hedegaard privitoare la taxa pentru amprenta de carbon, care ar permite colectarea suplimentară de TVA de la produsele fabricate folosindu-se niveluri înalte ale emisiei de CO₂, transportate pe distanțe mari.

Marita Ulvskog, în numele Grupului S&D. – (SV) Dnă președintă, dle comisar, cred că această dezbatere ilustrează cât de important este ca strategia privind materiile prime să aibă un impact extins, pe termen lung. Lantanidele sunt, desigur, rare pe piață, însă nu și în sol. Există mai multe motive pentru aceasta. Pur și simplu nu a existat suficient interes economic pentru a exploata toate locurile în care știm că se află ele. Au existat de asemenea și disensiuni cu privire la mediul înconjurător și mediul de lucru.

UE ar trebui să investească sume mari în cercetare și dezvoltare. Ar trebui să investească în eficiența resurselor și, în special, în reciclare, după cum s-a afirmat aici în această seară. Ceea ce necesită, desigur, mai multe componente, de la strategii de colectare inteligente, simple, până la o proiectare ecologică care să faciliteze scoaterea bateriilor din dispozitivele care vor fi reciclate. Totuși, trebuie de asemenea să ne distanțăm de impulsurile noastre coloniale în cooperarea cu alte state din alte părți ale lumii. Acesta este un lucru pe care nu am reușit încă să-l ducem la îndeplinire în mod adecvat.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, ne-ați furnizat deja câteva informații, dle comisar, însă aș dori mai multe detalii.

În primul rând, OMC. Ce anume facem noi la OMC cu privire la inițiativa care a fost deja adoptată în 2009 dar care, din câte știu, se referea la magneziu și bauxită? Avem o procedură la OMC cu privire la lantanide? Este posibilă o asemenea procedură și o inițiem singuri sau o putem iniția împreună cu Statele Unite și Japonia, așa cum cred că ar fi de dorit?

În al doilea rând, ați spus că trebuie să sporim rezervele din alte zăcăminte, inclusiv din cele europene. Are Groenlanda un rol în aceasta? Care este viziunea exactă în această privință?

În al treilea rând, recuperarea lantanidelor prin reciclare. Ne îndreptăm către un set de norme europene referitoare la așa-zisul minerit urban? Va exista o directivă sau un regulament? Ce se planifică în această privință?

În al patrulea rând, cu privire la studii și cercetare, dezvoltarea cercetărilor, vom avea câteva prevederi specifice și în cel de-al Optulea Program Cadru? De asemenea, cu privire la sistemul constituirii de rezerve, vom avea norme europene comune cu privire la constituirea de rezerve și în acest caz?

În fine, în ce măsură este abordată chestiunea la nivel bilateral, cu China, ca parte a dialogului economic și comercial la nivel înalt și în negocierile în curs cu privire la noul acord de parteneriat și cooperare cu acest stat?

Reinhard Bütikofer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, pe termen scurt și mediu, dependența noastră de importul de lantanide (REE) din China reprezintă în mod clar o problemă. Nu pot să nu văd că Europa are o slăbiciune strategică și ea nu trebuie să rămână într-o stare de dependență. Pentru a spune lucrurilor pe nume, în anumite privințe, chinezii ne fac o favoare că ne arată în mod extrem de clar că trebuie să ieșim din situația noastră actuală de dependență.

Prin urmare, nu trebuie să facem greșeala suplimentară de a crea un antagonism între Europa și China. Există oportunități de cooperare în acest domeniu. Totuși, atunci când ne uităm către Asia, ar trebui să luăm în considerare și Japonia. În ultimul an, Japonia a fost într-o situație mai dificilă cu privire la accesul la REE decât Europa. Japonia a reacționat, de asemenea, mai rapid și mai eficient. Guvernul japonez a cheltuit 1 miliard de dolari pe cercetare în domeniul substituirii și reciclării REE. Cât de mult vom pune noi la dispoziție, ca parte a celui de-al Șaptelea Program Cadru?

Nu mai trebuie spus că avem nevoie de o politică comercială. Trebuie de asemenea să ne dezvoltăm propriile rezerve, atunci când acestea sunt disponibile. Totuși, după părerea mea, obiectivul strategic al politicii noastre privind REE trebuie să fie inovarea, eficiența materiilor prime și asumarea conducerii în domeniul tehnologic. Avem nevoie de obiective obligatorii pentru eficiența materiilor prime. Avem de asemenea nevoie de planuri specifice, concrete, pentru reciclarea REE. Comunicarea Comisiei nu face nicio referire directă la reciclare. Aceasta nu mai este o soluție pentru viitor, ci una de care avem nevoie la momentul de față. Multe companii fac acest lucru de ceva vreme, printre acestea numărându-se Rhodia, BASF, Osram și multe altele.

Substituirea este un alt factor-cheie. Chiar și China începe acum să investească în substituenți ai REE, deoarece este evident că nu poate continua să folosească aceste substanțe la prețul lor curent, chiar pentru a-și îndeplini propriile cerințe.

Trebuie să fim rapizi, pentru a profita la maximum de ocaziile pe care ni le oferă situația actuală și nu trebuie să ne plângem de faptul că aceste ocazii ne sunt la îndemână.

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Doamnă președintă, lantanidele sunt de o importanță decisivă pentru sute de soluții tehnologice. Sunt prin urmare un factor esențial pentru progresul tehnologic continuu și pentru sporirea inovării în Uniunea Europeană. Faptul că sunt utilizate pe o scară așa de largă înseamnă că cererea a crescut, în timp ce ocaziile de majorare a cantităților extrase se împuținează.

La momentul de față, la nivel mondial se extrag anual 124 000 de tone de lantanide, iar cererea pentru acestea va crește cu 50 % până în 2012. Circa 97 % din cantitatea globală furnizată se extrage din China, lucru de importanță crucială, deoarece China și-a redus extracția și exporturile începând din 2006. În august, a anunțat că își va reduce exporturile cu peste 50 % și va crea rezerve strategice. Mai mult, numeroase companii de extracție a lantanidelor din alte părți ale lumii sunt, de fapt, deținute de chinezi. Preluarea unei mine de extracție a lantanidelor de către o companie minieră chineză a fost blocată de curând în Australia. Aceasta este o problemă gravă, privind monopolul asupra extracției acestor materii prime. Trebuie să facem tot ceea ce ne stă în putere pentru a preîntâmpina orice riscuri legate de acest sector economic cheie, care garantează creșterea și viitorul Europei.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, toamna trecută Parlamentul European saluta în mod special faptul că șefii de state și guverne ai Uniunii Europene au recunoscut în mod explicit, într-o declarație din cadrul Summit-ului de la Madrid, dreptul suveran al statelor de a-și administra propriile resurse naturale și de a controla utilizarea acestora. Declarația include de asemenea o referire explicită la importanța criteriilor de durabilitate. La întâlnirea la nivel înalt au participat state din America Latină, însă aceleași legi se aplică și Chinei și altor state.

Extracția lantanidelor (REE) a condus la pagube ecologice importante în China, după cum s-a întâmplat în trecut și în SUA și alte state. Acest lucru nu trebuie să mai continue. Avem nevoie de un acord internațional. China și alți potențiali producători au nevoie de experiența noastră și de transferul de tehnologie pentru a se asigura că procesele lor extractive nu afectează mediul și că minerii lor lucrează în condiții mult mai sigure.

China este de asemenea interesată de investițiile în utilajele de producție de înaltă tehnologie, pentru prelucrarea REE, deoarece nu dorește să fie doar furnizor de materii prime. Comisia ar trebui, prin urmare, să joace un rol de mediere aici.

O politică modernă privitoare la materiile prime ar trebui să se caracterizeze prin parteneriat. În același timp, trebuie să puneți accentul pe dezvoltarea unor tehnologii îmbunătățite de reciclare și substituție, deoarece, în viitor, metalele găsite în REE vor deveni și mai rare: prea rare pentru a le putea utiliza o singură dată.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, ați făcut astăzi câteva anunțuri, dle Tajani, despre intențiile Comisiei din următoarele luni cu privire la furnizarea de materii prime. În 2007, Comisia a făcut un anunț și și-a prezentat strategia referitoare la materiile prime. Problema mea este că anunțurile pe care le-am auzit în ultimele zile și anunțurile pe care le-am auzit în ultimele săptămâni sunt foarte asemănătoare aceloră făcute în 2007. Totuși, am impresia că foarte puține lucruri s-au întâmplat de atunci până acum.

S-au întâmplat puține lucruri și în ceea ce privește definirea intereselor noastre. Mi se pare că multe alte state își promovează interesele în mod foarte agresiv. Acest lucru este cunoscut sub denumirea de „reflex colonial”. Văd cum acest lucru se întâmplă nu în statele Uniunii Europene, ci, în mod specific, în China, care folosește chestiunea materiilor prime și a

lantanidelor în special pentru a-și menține monopolul și pentru a pune celelalte state într-o situație dezavantajoasă.

Mă întreb din ce în ce mai des, dle Tajani, cine ar trebui să fie răspunzător pentru a se asigura că se întâmplă totuși ceva. Să fie oare Direcția dvs. generală? Să fiți dumneavoastră înșivă? Să fie Direcția Generală Comerț? Să fie dl De Gucht? Sau ceilalți comisari? Cine are, până la urmă, răspunderea de ansamblu? Ce pași concreți trebuie executați? Ale cui acțiuni trebuie să le măsurăm și când, pentru a ne asigura că se stabilesc într-adevăr măsuri în Uniunea Europeană? V-aș fi foarte recunoscător dacă ați putea analiza această chestiune, deoarece suntem cu toții conștienți că chinezii continuă să joace un rol activ și impun restricții și taxe de export, ceea ce înseamnă probleme imense pentru companiile noastre.

A întocmit până la urmă Comisia o listă cu toate produsele cu privire la care chinezii au la momentul de față un avantaj competitiv, datorită restricțiilor lor la export? Intenționează Comisia să adopte măsuri anti-dumping, acolo unde este cazul, pentru a elimina dezavantajele concurențiale pentru companiile noastre? V-aș fi foarte recunoscător dacă v-ați putea îndrepta atenția asupra acestor chestiuni.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Elementele terestre rare sunt esențiale pentru producția de monitoare, telefoane mobile, pentru fabricarea magneților permanenți de înaltă performanță, în turbine eoliene sau vehicule electrice, convertoare catalitice pentru automobile, circuite imprimate, fibre optice. Ele sunt, deci, esențiale și pentru noile energii nepoluante. Deși sunt tranzacționate pe scară mondială, piața anumitor materii prime și a elementelor terestre rare este puțin transparentă, iar volumele tranzacționate sunt mici.

Uniunea este dependentă, aproape în totalitate, de importurile de elemente terestre rare, 97 % din producția mondială a acestora fiind concentrată în China. Cererea de materii prime va fi impulsivă de creșterea economiilor emergente și de difuzarea rapidă a noilor tehnologii. Mineritul, rafinarea și reciclarea de elemente terestre rare au consecințe grave asupra mediului, dacă nu sunt gestionate corespunzător. Uniunea ar trebui să își concentreze eforturile în direcția eficientizării utilizării și reciclării elementelor terestre rare și în cercetarea dedicată substituirii materiilor prime critice cu altele mai puțin critice.

Solicităm, domnule comisar, actualizarea periodică a listei materiilor prime.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dnă președintă, observațiile transmise prin întrebările orale pe care se bazează această dezbatere indică încă o dată realitatea caracterului redus al resurselor și, în special, al anumitor minereuri esențiale. Mai mult, ele ne vorbesc despre vulnerabilitatea statelor care importă, comparativ cu statele care dețin monopolul.

Reacția Uniunii Europene trebuie să aibă două dimensiuni: pe de o parte, trebuie să ne asigurăm că nu suntem luați ostatici, apărându-ne situația în toate forumurile relevante (OMC, G20, ONU) în timp ce, pe de altă parte, trebuie să acționăm în cadrul strategiei de la Lisabona pentru a ne reduce dependența de lantanide. Cuvintele noastre de ordine trebuie să fie reciclarea eficientă a materialelor deja folosite și promovarea programelor de cercetare și dezvoltare ale produselor alternative.

În cele din urmă, prin parteneriatele noastre cu statele în curs de dezvoltare, UE trebuie să ajute la preîntâmpinarea jefuirii lantanidelor din aceste state.

(Aplauze)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Dnă președintă, dle comisar, situația este clară: UE trebuie să își asigure rezerva de lantanide, însă ne confruntăm cu o concurență din ce în ce mai dură pe această piață.

Desigur, China controlează 95 % din producția globală și reducerile continue ale exporturilor sale au pus această chestiune în centrul agendei G20.

Dezbatem așadar o chestiune critică pentru întreaga economie europeană, una care trebuie, desigur, să fie soluționată prin cooperarea cu țările care au rezerve însă, de asemenea, și mai presus de toate, prin cercetare, dezvoltare și inovare.

S-a spus deja că investițiile în cercetare și dezvoltare sunt vitale dacă vrem să soluționăm provocările tehnologice implicate de găsirea unor tehnici de extracție mai eficiente, de căutarea unor materii prime alternative pentru reducerea dependenței și de reciclare, lucru care este de maximă importanță, dat fiind că așa-numitele „mine urbane” ar putea fi o sursă importantă de materii prime pentru Uniunea Europeană.

Prin urmare, îl felicităm pe dl comisar pentru angajamentul său în această chestiune și vom monitoriza îndeaproape toți pașii pe care Comisia îi întreprinde în această direcție.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, trebuie să spun că sunt foarte îngrijorat cu privire la unele dintre aspectele pe care le-am ascultat de curând aici, în Parlament: în această seară, lipsa lantanidelor; seara trecută, deficiența de proteine de 80 %; cu câteva săptămâni în urmă, fabricile de sfeclă de zahăr au început să se închidă și acum avem un deficit de zahăr. Cred că a sosit timpul ca Uniunea Europeană să înceapă să se pună pe primul loc și, în special, să încerce să-și promoveze industriile.

Evident, în privința lantanidelor, salut angajamentul dlui comisar de a lua în considerare inovarea din perspectiva obținerii de substituenți etc. (și a reciclării) însă, mai presus de toate, de a lua în considerare noile tehnologii. Am participat la un seminar organizat la Bruxelles, cu câteva săptămâni în urmă, în cadrul căruia s-a discutat despre noile tehnologii dezvoltate pentru extracția de lantanide de pe fundul mării.

Până la urmă, trebuie să avem grijă să ne asigurăm noi înșine resursele suficiente. Este bine că dl comisar merge în Brazilia și discută cu China, însă dacă diplomația eșuează și nu ne dau ceea ce ne dorim, atunci ce vom face? Dacă nu avem o economie puternică, vom fi irelevanți din punct de vedere politic.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnă președintă, chestiunea materiilor prime este inseparabilă de creșterea și progresul economic al Uniunii Europene. Prin urmare, putem felicita Comisia pentru strategia privind materiile prime. Totuși, potențiala stocare a materiilor prime în viitor nu trebuie să ne facă să ne concentrăm numai asupra soluționării chestiunii accesului la materii prime. Sunt de acord că aceasta poate fi o ocazie foarte bună de a direcționa economia Uniunii Europene către un model bazat pe utilizarea mai eficientă a resurselor. O reducere a utilizării de materii prime și o concentrare mai mare asupra prelucrării eficiente a materiilor prime reprezintă probabil drumul cel mai rapid către reducerea nevoilor de import ale Uniunii. Investițiile adecvate în noile tehnologii de prelucrare și crearea unor înlocuitori pentru materiile prime va facilita o reducere semnificativă a dependenței de lantanidele importate. Aceasta ar putea asigura un rol de frunte pentru Europa în acest domeniu și ar aduce o contribuție majoră la implementarea obiectivelor stabilite în strategia Europa 2020.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, această dezbateră pe marginea dificultății accesării materiilor prime, cum ar fi lantanidele, este strâns legată de starea actuală a dezvoltării economiei mondiale și de criza sistemică în care ne aflăm. Criza despre care s-a anunțat că este doar financiară este, în realitate, o criză mai mare, globală. Este o criză care are de asemenea originea în confruntarea dintre creșterea economică, așa cum este ea înțeleasă de capitalism, și planeta Pământ, care este generoasă, însă cu resurse finite. Rădăcina unui sistem, capitalismul, care subordonează totul dinamicii profitului și acumulării, constă de asemenea în această incapacitate de a înțelege natura și limitele ei; însă natura are, de fapt, limite.

Evoluția către o lume policentrică din punct de vedere economic și politic deschide calea unei concurențe sporite cu privire la resurse: trezește și alimentează conflicte. Războaiele pentru comerț și schimburi externe la care am fost martori reprezintă simptome îngrijorătoare, însă ele nu sunt izolate. Alte războaie își așteaptă rândul, amenințând prezentul și viitorul, și despre aceste lucruri vorbim noi, de fapt, atunci când dezbatem pe marginea a ceea ce ni s-a prezentat astăzi.

Edit Herczog (S&D). - Dnă președintă, dle comisar, atunci când bunica mea s-a născut, era una dintre cele două miliarde de persoane care trăiau pe acest pământ. Când m-am născut eu, eram una dintre cele cinci miliarde de persoane de pe pământ; și atunci când nepoata mea se va naște, ea va fi una dintre cele nouă miliarde de persoane. Așadar, tehnologiile extensive trebuie înlocuite de tehnologii intensive pentru toate resursele, inclusiv lantanidele. Prin urmare, aș dori să ne reamintim de cineva care, cu o sută de ani în urmă, a primit Premiul Nobel pentru chimie, pentru separarea și purificarea radiului și poloniului: Maria Skłodowska, cunoscută și ca dna Curie. Avem nevoie de persoane ca dna Curie, avem nevoie de oameni de știință, avem nevoie de tehnologii care deschid drumuri noi. Prin urmare, aș dori să vă solicit, dle comisar, să faceți tot posibilul pentru a vă asigura că chimia va rămâne, în Europa, un loc al tinerelor talente.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, da, putem importa materii prime, însă ar trebui, în schimb, să le conservăm. Poate chiar am putea începe să le producem noi înșine. Salut inițiativa dvs. pentru un nou parteneriat, unul care să includă substituția în programul său, însă cred că și alți deputați au menționat deja aceasta și au totală dreptate: trebuie să încercăm să conservăm materiile prime aici în Europa. Acesta este un lucru foarte important. Trebuie să sporim colectarea. Trebuie să trecem la alte modele de activitate, pentru a recupera elementele rare în scopuri de reciclare, acolo unde este posibil. Putem face acest lucru prin inovare și, în acest scop, avem nevoie de o mai mare eficiență.

Totuși, un aspect mă preocupă în mod deosebit: vă veți asigura că, dacă aceste lantanide rare devin încă și mai rare, ele vor fi totuși rezervate pentru cele mai importante utilizări? Vă veți asigura că, dacă aceste metale devin și mai rare, aplicațiile de care avem cea mai mare nevoie, acelea care sunt cele mai urgente, vor avea totuși posibilitatea de a continua să funcționeze? De exemplu, vă veți asigura că, în loc să sfârșească prin a fi alocate în cutare sau cutare loc, aceste metale sunt alocate centralelor eoliene? Veți examina și acest aspect? Acest lucru mi se pare foarte important.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Dnă președintă, din motive de concurență, jucătorii de pe piață sunt predispuși la investiții care oferă un câștig rapid sau, cu alte cuvinte, la investiții în fabrici ale căror produse ajung direct la consumatori. Investițiile în prospectarea de materii prime, în special în depozitele de minereuri, implică un proces lung și costisitor,

în care câștigurile apar după o perioadă îndelungată. Așadar, numai marii investitori și le pot permite. Ei sunt, în general, deținători de monopoluri și își pot impune propriile condiții, așa cum a fost și cazul lantanidelor. S-a constatat acum că creșterea Europei este limitată de lipsa de lantanide, în special samariu și neodim, necesare pentru producția de magneți permanenți de înaltă energie și utilizate în energia eoliană și, de asemenea, în alimentarea vehiculelor electrice.

A sosit momentul ca Uniunea Europeană să acorde atenție securității materiilor prime, în același mod în care acordă atenție securității energiei. Aceasta se referă nu doar la lantanide, ci și la alte materii prime și materiale rare, utilizate ca și catalizatori, de exemplu reniu și metalele platinice, tungstenul, molibdenul, litiul, seleniul și așa mai departe. Vă mulțumesc.

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Dnă președintă, distinși deputați, aș dori să-i mulțumesc Parlamentului deoarece, cu ocazia acestei dezbateri, alimentează acțiunea pe care Comisia Europeană - și Comisia Barroso II în special - o întreprinde în vederea rezolvării problemei delicate a materiilor rare.

După cum a subliniat dl Scholz, după întâlnirea de la Madrid Comisia Europeană a început să întreprindă acțiuni hotărâte. Cu alte cuvinte, nu s-a limitat doar la a face anunțuri; a adoptat măsuri concrete. Când spun măsuri concrete, mă refer la pregătirea unei liste de 14 materii prime rare cu privire la care sunt necesare acțiuni - o listă care, din nefericire, mă tem că va trebui extinsă.

De asemenea, primul acord cu Uniunea Africană a semnat câțeva luni de lucrări intense și a culminat printr-un acord încheiat în cadrul planului de acțiune dintre Uniunea Africană și Uniunea Europeană, care consideră Africa direct implicată într-un efort comun alături de Uniunea Europeană și Comisie. Acest efort se referă atât la ceea ce se poate face în UE pentru analiza nevoilor noastre, cât și la o analiză a posibilităților reale de lucrări extractive în Africa, la posibila implementare a unui serviciu geologic și la planul de a crea o rețea de infrastructură trans-africană pentru a veni în sprijinul minelor, pe baza cărora va fi posibil să se extindă industria extractivă.

Acordul încheiat cu Federația Rusă, de a include în agendă acordurile privind materiile prime, este un alt rezultat clar - și nu doar un anunț - și deja au fost organizate două întâlniri.

În același mod, documentul Comisiei Europene pe marginea materiilor prime nu este un anunț pur și simplu, ci un text aprobat de Comisie care subliniază o strategie clară și precisă, după cum v-am spus, care se bazează pe trei piloni clari, pe marginea căreia intenționăm să lucrăm în continuare.

Decizia de a crea un parteneriat pentru inovare, legat de o acțiune prin care sectorul privat - și, sper eu, și Parlamentul și celelalte instituții - va participa la inovare și cercetare în scopul identificării unor măsuri solide de reciclare și substituție, care să ofere rezultate reale, nu este doar un anunț, ci o măsură specifică din partea Comisiei Europene. Este o cerere care a fost aprobată de către Colegiu și care este, așadar, parte a strategiei de inovare a Comisiei.

Cu privire la OMC, desigur, vom continua să lucrăm pentru a soluționa chestiunea prin metode diplomatice. Deplasarea în America Latină este o altă măsură specifică, și nu doar un anunț, deoarece vizitele legate de asemenea chestiuni delicate necesită o pregătire amănunțită, care trebuie să genereze rezultate reale. Desigur, voi informa Parlamentul despre ceea ce s-a realizat.

Cu privire la anumite locuri din Europa în care este posibil să se verifice prezența materiilor prime în subsol - mă gândesc la Groenlanda, la Marea Barents și la alte locuri din nordul Europei - trebuie să verificăm dacă sunt posibile acțiuni extractive și dacă ele sunt viabile din punct de vedere economic. Totuși, suntem gata să susținem orice inițiative care au ca scop derularea de posibile cercetări.

Săptămâna viitoare, o dezbatere politică, care va include însă și aspecte tehnice, se va ține în clădirile Parlamentului European din Bruxelles. Se va concentra asupra oportunităților care există în Marea Barents și voi fi și eu prezent acolo pentru a discuta cu câțiva miniștri suedezi și experți dacă aceste oportunități sunt viabile din punct de vedere economic sau nu și dacă sunt viabile și din punct de vedere ecologic - un alt domeniu în care trebuie să vedem dacă este corect și adecvat să derulăm cercetări.

Cu privire la OMC, sunt responsabil de partea industrială a chestiunii materiilor prime. Comisarul De Gucht este responsabil de partea comercială. A spus deja foarte clar că intenționează să apere interesele UE. Într-adevăr, și spun aceasta în sprijinul celor care sunt interesați, inclusiv dl Caspary, care cred că a adresat întrebarea - dacă dorește, i-l voi transmite până mâine dimineață - alineatul 5 punctul (2) al documentului din comunicarea privind materiile prime menționează posibile măsuri anti-dumping și o acțiune comercială.

Totuși, cu privire la acțiunile de la OMC, pentru care comisarul De Gucht este responsabil - după cum am spus în discursul meu - am inițiat o procedură cu Mexicul și Statele Unite privitoare la nouă materii prime, care nu includ lantanidele. Analiza este deja într-un stadiu avansat de finalizare. Prin urmare, concluziile vor fi de asemenea cruciale și din punctul de vedere al trasării pașilor pe care Comisia ar trebui să îi întreprindă ulterior cu privire la lantanide. Evaluăm situația în mod precis, pentru a identifica cele mai adecvate instrumente din acest domeniu.

Totuși, cu privire la reciclarea lantanidelor, și la întrebarea adresată de dl Rinaldi în discursul dumnealui, pot răspunde prin a explica măsurile de reciclare pe care noi, ca și Comisie Europeană, intenționăm să le luăm. Legislația actuală acoperă 40 % din deșeurile produse în UE.

Comisia a propus extinderea semnificativă a propunerii dlui comisar Potočnik, care nu este propunerea mea, referitoare la obiectivele de reciclare a deșeurilor electrice și electronice care conțin lantanide. Sunt de asemenea planificate și alte măsuri pentru îmbunătățirea acțiunii privitoare la produse și pentru facilitarea reciclării lor la sfârșitul perioadei de utilizare. Legislația este deja în curs de redactare, iar dl comisar Potočnik intenționează să continue să lucreze pe aceste coordonate.

Cu privire la politica industrială referitoare la materiile prime rare și lantanide, intenția mea este să continuăm să avansăm, și nu doar să facem promisiuni, deoarece nu sunt obișnuit să le fac - sunt obișnuit să-mi onorez angajamentele pe care mi le asum, mai ales acelea pe care le iau în fața Parlamentului, așa cum am făcut de când am obținut votul de încredere din partea comisiilor în fața cărora m-am prezentat. Intenționez să continui să avansez și să-mi onorez toate angajamentele făcute, fără a face anunțuri, ci încercând să ofer răspunsuri specifice la nevoile companiilor și cetățenilor Europei, inclusiv în problema delicată a aprovizionării industriale.

Președinte. – Ședința a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris.* – (IT) Pământurile rare sunt un element-cheie al economiei europene. Ca urmare a comunicării Comisiei Europene cu privire la inițiativa privind materiile prime, trebuie să depunem eforturi pentru a ne asigura că va fi definită rapid o strategie ambițioasă comună pentru acest sector. Trebuie efectiv să împiedicăm Europa să devină total dependentă de monopolul actual de care se bucură China, care astăzi produce 97 % dintre aceste metale care sunt indispensabile pentru industria de înaltă tehnologie. Prin urmare, este necesar nu doar să reevaluăm potențialul extractiv din Europa, ci de asemenea să recuperăm aceste elemente prețioase din deșeuri, printr-o reciclare mai eficientă. În acest sens, Uniunea Europeană trebuie să investească imediat mai multe resurse în cercetarea tehnologică, destinate, în special, unei forme de extracție mai facile și mai economice de pământuri rare din deșeuri electronice. Să ne gândim numai că, de exemplu, printr-o reciclare corectă a unei tone de telefoane mobile, s-ar putea extrage până la 350 de grame de aur. Drumul ce trebuie parcurs pentru a garanta o aprovizionare sustenabilă a acestor elemente este încă lung și nu se poate dezvolta fără o mai mare cooperare cu țările bogate în resurse, prin parteneriate strategice și relații constante. În fine, aș dori să vedem adoptate măsuri prompte pentru a face față creșterii prețurilor la aceste materii, care sunt de importanță strategică pentru industria europeană.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris.* – (PL) Am început de curând să fim tot mai conștienți de faptul că pământurile rare prezintă importanță decisivă pentru aplicații tehnologice și sunt fundamentale pentru dezvoltarea de tehnologii ecologice, cum ar fi turbinele eoliene, vehiculele hibrid etc. Ar trebui remarcat faptul că extracția lor este extrem de complicată. Industria UE este în întregime dependentă de importuri de pământuri rare din China, care deține un cvasimonopol în acest domeniu, din moment ce controlează 97 % din producția mondială. China posedă 36 % din rezervele globale confirmate de pământuri rare și 59 % din rezervele totale estimate și, în același timp, depune eforturi pentru a încheia acorduri bilaterale cu scopul de a-și asigura rezerve demonstrate în întreaga lume. Industria UE nu are acces la pământuri rare ca materii prime și nici la cunoștințele științifice și tehnologice de specialitate necesare pentru a le prelucra. Mai mult, în timp ce cererea mondială de pământuri rare este în continuă creștere, China a anunțat reduceri drastice în ceea ce privește exporturile sale, după cum o descrie sugestiv un grup de experți japonezi în cadrul unei prezentări interesante pe care au făcut-o cu ocazia vizitei efectuate la Parlamentul European în februarie 2011. În legătură cu nevoia incontestabilă de a exploata lantanidele de către industria din statele membre ale UE și cu necesitatea de a efectua cercetări în privința acestora, doresc să fac apel la un dialog cu Republica Populară Chineză cu privire la intensificarea exporturilor de astfel de materii prime și la concentrarea eforturilor noastre asupra căutării de surse alternative pentru extracția acestora.

20. Posibilitatea utilizării de gaz din surse alternative în Europa (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este declarația Comisiei cu privire la posibilitatea utilizării de gaz din surse alternative în Europa (2010-2978(RSP)).

Günther Oettinger, *membru al Comisiei.* – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, acest punct de pe ordinea de zi abordează o problemă care cu siguranță ne va preocupa foarte mult în lunile viitoare: Cum va arăta piața gazului în decursul următoarelor decenii? Întrebarea este ce rol va juca gazul în viitorul apropiat în generarea de căldură, în transformarea sa în energie electrică, în industrie și drept combustibil pentru transport și, prin urmare, în calendarul nostru energetic până în 2050, atunci când acesta va avea o importanță uriașă.

Trebuie de asemenea să luăm în considerare modul în care ar trebui dezvoltate rutele de transport, inclusiv conductele, infrastructura și terminalele. Alte probleme includ costurile de investiții și previziunile cu privire la prețul gazului în mixul energetic. Piața europeană a gazului are în prezent un volum de aproximativ 520 de miliarde de metri cubi pe an. O parte din acesta provine din depozitele noastre din Regatul Unit și Țările de Jos, însă peste 60 % din stocurile noastre de gaze este importat din țări terțe, iar această cifră va depăși în curând 80 %. Din acest motiv, depozitele noi, cum ar fi gazul din rocă, vor fi un supliment util la depozitele existente și, prin urmare, vor reduce dependența noastră de importuri.

În prezent, se înregistrează o explozie a vânzărilor de gaz etanș și gaz de șist din SUA. În urmă cu zece ani, nimeni nu ar fi crezut cât de repede și cât de dramatic producția de gaz din rocă, care este extras cu ajutorul presiunii apei și al agenților chimici, va transforma piața. Până acum câțiva ani, SUA era importator de gaz. Acum este exportator, chiar și în condițiile unei cereri de gaz interne tot mai mari. Prin urmare, piața gazului, care întotdeauna a fost o piață continentală, este, pentru prima dată, pe cale să devină o piață globală, gazul din SUA fiind furnizat terminalelor de gaze naturale lichide (LNG) din Europa.

Pentru moment, nu țin să trag nicio concluzie din această evoluție. Problema evitării dependenței tot mai crescute, piața liberă și comerțul mondial, toate vorbesc în favoarea sa. Este și în interesul unora dintre statele membre. Pe de altă parte însă, este important să se afirme clar că există reglementări de mediu care guvernează apa curentă și apele subterane, precum și extracția de materii prime din pământ. De asemenea, dispunem de o legislație privind resursele de hidrocarburi, care urmărește să permită accesul nediscriminatoriu la mediul înconjurător, dar și să îl protejeze. În plus, există norme de sănătate și siguranță pentru cetățenii UE. Trebuie să fie luate în considerare toate aceste aspecte.

Există potențial de cercetare și, după caz, de extracție, în primul rând, în Polonia, dar și în Regatul Unit și Germania. Cu toate acestea, în Germania există și o problema de acceptare. Nu va fi posibilă extracția acestui gaz fără aprobarea oamenilor din regiune și a localnicilor.

Comisia monitorizează procesul și este pregătită totodată să emită rapoarte de specialitate. Consider că nu avem o idee clară asupra proporției gazului nostru din rocă de pe piața europeană pentru următorii 3-5 ani. Trebuie să urmărim aceste evoluții, fără a emite prejudecăți. Totuși, trebuie spus că, chiar dacă ne folosim de aceste depozite, ele doar vor suplimenta sursele existente de gaz. Acest lucru înseamnă că importurile de gaz convențional din țări terțe, cum ar fi Norvegia, Rusia și Algeria, sau pe cale maritimă din Qatar și alte state, vor continua cu siguranță să joace un rol central în a răspunde nevoilor pieței europene a gazului în deceniile următoare. Infrastructura, cum ar fi conductele noi și sigure și terminalele GNL suplimentare, va fi în continuare importantă. Cred că există posibilitatea să extragem propriul gaz pentru a suplimenta importurile, însă acesta în mod cert nu va putea înlocui gazul importat.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, în numele Grupului PPE. – (PL) Dnă președintă, dle comisar, sunt încântat că Parlamentul European a reușit să inițieze o dezbatere privind posibilitatea de a exploata gaze din surse de energie neconvenționale, cum ar fi gazul de șist, gazul etanș și gazul de huilă.

Având în vedere concluziile recente ale Consiliului Energie privind energia și ampla dezbatere publică, consider că gazul de șist poate, pe termen lung, să devină unul dintre modurile prin care să poată fi diversificate sursele de energie. Uniunea Europeană nu trebuie să forțeze uși deschise; în schimb, ea ar trebui să privească mai atent la Statele Unite ale Americii, de pildă, pentru a vedea cum extracția gazului de șist a revoluționat deja piața

energică de acolo. Presupunând că acest lucru va avea în viitor consecințe și mai mari pentru piața mondială, obținerea de gaz de șist ar trebui să fie o prioritate și pentru Europa, în special deoarece resursele de gaz depășesc de patru ori rezervele de gaz convențional din Uniunea Europeană, conform celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice.

Dle comisar, Uniunea Europeană ar trebui să efectueze analize inițiale asupra extracției de gaz de șist în Europa. Potențialul pentru gazul de șist a fost deja observat în Germania, Franța, România, Bulgaria, Țările de Jos, Suedia, Polonia și Marea Britanie, printre altele. Dacă este posibil, ar trebui acordat sprijin financiar pentru programe de cercetare, care ar permite tehnologii sigure și viabile din punct de vedere economic pentru dezvoltarea practicilor de extracție a gazului din surse de energie neconvenționale.

Îmi permit să adresez două întrebări. În primul rând, va întreprinde Comisia măsuri pentru a efectua analize inițiale asupra posibilității de a exploata gaze din surse alternative în Europa și pregătește aceasta studii de fezabilitate tehnică și economică cu privire la aceste modalități de extracție în contextul lucrărilor pentru prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante- și post-2020? Cea de-a doua întrebare a mea este următoarea: a inclus Comisia vreo prevedere în perspectiva financiară 2014-2020 pentru sprijinirea cercetării geologice în vederea estimării potențialului depozitelor existente și a posibilității de a extrage gaz de șist în Europa, ceea ce va accelera dezvoltarea tehnologică în domeniu?

Zigmantas Balčytis, în numele Grupului S&D. – (LT) Dnă președintă, în condițiile unei redresări a economiilor și industriilor statelor membre, cererea de gaz va fi din ce în ce mai mare. Între timp, epuizarea rapidă a resurselor noastre proprii de gaze naturale ar putea face ca Uniunea să devină și mai dependentă de furnizori din țări terțe și va submina competitivitatea industriei noastre. Gazul din surse alternative ar putea fi o soluție eficace, ceea ce ar redesea radical harta Europei în materie de aprovizionare cu gaz și ar antrena o redistribuire a pârghiilor economice. Cu toate acestea, este necesar să se ia măsuri imediate; am putea chiar profita de experiența deja acumulată de către alte țări. Recent, au existat multe discuții cu privire la potențialul gazului de șist, iar astăzi, dle comisar, ați precizat chiar că acest aspect a fost consemnat în concluziile Consiliului European din 4 februarie. Cred că Uniunea Europeană trebuie realmente să stabilească planuri concrete în regim de urgență și să înceapă să cerceteze posibilele depozite de astfel de gaze și utilitatea lor. Desigur, după cum ați menționat, gazul de șist nu trebuie și nu poate să fie singura modalitate de reducere a dependenței energetice. Cu toate acestea, în cazul în care se confirmă previziunile geologilor din Uniunea Europeană, atunci pot fi găsite rezerve de gaz nu doar în Polonia și Germania, ci, eventual, în alte țări. În viitor, aceasta ar contribui la reducerea influenței țărilor terțe asupra economiei și competitivității Uniunii Europene. Din păcate, în acest domeniu, am rămas cel puțin un deceniu în urma Statelor Unite, unde cantități tot mai mari de gaz de șist extras au transformat complet piața gazului. Consider că eforturile în acest domeniu trebuie intensificate și trebuie adoptate măsuri concrete pentru a utiliza aceste surse în economie.

Corinne Lepage, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, am înțeles pe deplin entuziasmul pe care îl suscită prezența gazului de șist în subsolul nostru european, iar dorința de independență energetică este extrem de laudabilă.

Acestea fiind spuse, cred că acest optimism ar trebui temperat, mai întâi în Statele Unite ale Americii, unde gazul de șist are, într-adevăr, o utilizare largă. Mai multe state merg în direcția unui moratoriu, iar Grupul de experți independenți (IPE) a fost însărcinat să

efectueze un studiu de impact, care va dura mai mult de doi ani, pentru a analiza consecințele acestei exploatare asupra mediului.

În al doilea rând, într-un moment în care încercăm să reducem masiv emisiile de gaze cu efect de seră, ar părea total incompatibil cu politicile UE ca, înainte să se înceapă o cercetare aprofundată, să nu se realizeze un studiu de impact cu privire la consecințele pur climatice pe care exploatarea acestor zăcămintele le-ar avea sub aspectul gazelor cu efect de seră.

În al treilea rând, dle comisar, ați spus că trebuie să respectăm normele de mediu. Luăm act și ne bucurăm de acest lucru. Cu toate acestea, în țările în care au fost acordate autorizațiile de explorare - și mă gândesc, în special, la țara mea - este clar astăzi că legislația de mediu a fost complet uitată; aceasta nu se aplică și suntem în afara legii. Convenția de la Aarhus nu se aplică, oamenii nu au fost avertizați, nu există o anchetă publică, nu există o evaluare a impactului, iar substanțele chimice periculoase care sunt utilizate sunt ținute sub tăcere.

Prin urmare, este absolut inacceptabil să continuăm în această direcție, iar adevărata problemă, dle comisar, este dacă exploatarea gazului de șist pe un teren atât de dens, cum este terenul european, care este total diferit de cel american, nu este cumva incompatibilă cu normele noastre de protecție a mediului și de informare a populației.

Sunt curiosă să aud răspunsurile dvs.

Michèle Rivasi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, susțin în totalitate ceea ce a spus dna Lepage și aș adresa următoarea întrebare: este aceasta o oportunitate sau un dezastru ecologic anunțat?

Suntem, totuși, cu 10 ani în urma Statelor Unite ale Americii în ceea ce privește exploatarea. Și, ce vedem? Vedem că pânza freatică a fost contaminată cu substanțele chimice integrate în această fracturare hidrolică. Mai vedem o poluare a aerului. Vedem acum că există compuși organici volatili (COV) și asistăm chiar la apariția ozonului din cauza tuturor substanțelor eliberate în atmosferă. Vedem cum consecințele asupra sănătății afectează nu numai oamenii care locuiesc în vecinătate, ci și vitele și, desigur, utilizatorii pânzelor freactice, deoarece aceștia nu mai pot bea apa pe care o conțin. Acest fapt a fost relatat săptămâna trecută de New York Times: pe lângă faptul că poluează pânzele freactice cu hidrocarburi și biocizi, contaminarea emite în același timp elemente radioactive.

În Franța, după cum a subliniat dna Lepage, s-au semnat opt autorizații fără nicio dezbateră, fără nicio consultare, fără nicio evaluare a impactului. Și vorbiți de acceptabilitate socială? Lumea chiar se revoltă. La cele mai recente demonstrații care au avut loc în departamentul Ardèche au participat peste 20 de mii de oameni, tocmai pentru că le pasă de pământul lor. Și spuneți că „este o oportunitate economică”. Dar cui aduce beneficii acest gaz? Vorbim cumva despre *cui bono*? Este cumva vorba să alegem gaz pentru nevoile industriei în detrimentul rezervelor de apă din pânza freatică? Moratoriul New York este o bună ilustrare a problemei.

Prin urmare, solicităm pur și simplu revocarea autorizațiilor. Explorările sunt scoase din discuție atât timp cât nu avem nicio garanție a respectării Directivei-cadru privind apele subterane, a Directivei-cadru privind calitatea aerului sau a Convenției de la Aarhus. Prin urmare, așteptăm răspunsurile dvs. și vom refuza, în Europa, în Franța și în țările implicate, să permitem exploatarea acestor tipuri neconvenționale de gaz în lipsa unor asemenea garanții.

Konrad Szymański, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, comercializarea cu succes a gazelor neconvenționale a făcut din Statele Unite ale Americii un exportator al acestui combustibil, cu un potențial ce îl depășește pe cel al Rusiei. Situația de pe piețe s-a schimbat și ea. Contractele fixe și pe termen lung, precum și mecanismele de prețuri bazate pe prețurile la petrol au fost înlocuite de acorduri mult mai flexibile, iar piața la vedere începe să joace un rol din ce în ce mai important. Atât consumatorii individuali cât și industria beneficiază de aceste avantaje, din moment ce cu toții plătim facturi mai mici. Europa nu își poate permite să irosească acest potențial și o astfel de oportunitate, în special în condițiile în care accentul pus de UE pe renunțarea la cărbune înseamnă că gazul capătă o tot mai mare importanță în economiile europene. Această oportunitate de a diversifica sursele de gaz și de a crește ponderea resurselor proprii, precum și de a reduce astfel dependența noastră de importuri, a apărut acum în țări precum Polonia, Franța și Germania. Lucrările privind obținerea de gaze din zăcăminte neconvenționale se află într-un stadiu avansat, în toate aceste țări. Să ne amintim că acest sector nu presupune investiții suplimentare din partea noastră sau condiții de funcționare preferențiale speciale. Este un sector care investește deja sute de milioane de euro în Europa, dar care are nevoie de un singur lucru: să nu se pună bariere în calea sa și să fie tratat în mod egal. Conservatorii și Reformiștii Europeni din acest Parlament așteaptă același lucru și din partea Comisiei Europene. Să sperăm că noi - Europa - nu vom irosi această oportunitate.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Dnă președintă, în comparație cu sursele de gaz tradiționale, extracția din sursele netradiționale reprezintă astăzi doar circa 5 % din producția totală de gaze la nivel global.

Sursele netradiționale au o concentrație mai mică a materiei prime decât zăcămintele tradiționale. Pe lângă gazul de ulei sau gazul dislocat în roci mai puțin permeabile sau hidrați de gaz, cea mai promițătoare sursă pare a fi gazul de șist. Cea mai importantă experiență în ceea ce privește extracția acestui gaz se înregistrează în America de Nord, unde extracția din surse netradiționale a reprezentat în 2007 nu mai puțin de 42 % din producția totală.

Conform estimărilor Agenției Internaționale pentru Energie, în Europa ar putea exista până la 991 de miliarde de metri cubi rezerve de gaz netradițional. Acestea ar fi situate în principal în Polonia, Germania, Ungaria, România, Suedia și Marea Britanie. În perioada 2007-2010, Polonia a emis aproape 60 de autorizații pentru prospectarea și extracția de gaz de șist. Printre titularii acestor autorizații se află concerne energetice importante la nivel mondial.

Prin urmare, reiese clar din ceea ce s-a spus că aceste noi surse de gaz netradiționale devin totodată o alternativă interesantă pentru exploatarea de noi tehnologii extractive orizontale.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle Oettinger, dacă ne uităm la fluctuațiile prețurilor de pe piețele de energie din ultimele săptămâni, putem vedea că nu numai riscurile politice prezentate de către multe țări, ci și piețele financiare și mulți alți factori de influență, fac imposibilă dezvoltarea unei strategii sigure pentru viitor. Prin urmare, trebuie să porționăm mixul energetic în cât mai multe componente posibil și este clar că gazul va continua să joace un rol important în acest sens în viitor. Desigur, trebuie să ne concentrăm pe utilizarea eficientă a gazului. Avem nevoie de mai multă eficiență nu numai în procesele noastre de producție, ci și la nivelul consumului. Trebuie să ne asigurăm că taxele rezultate din emisiile de CO₂ sunt plătite de consumator, și nu de către producători, deoarece, în caz contrar, concurența internațională va fi denaturată. N-ar trebui să fie important pentru noi dacă gazul care produce CO₂ este utilizat în interiorul sau în afara Europei. Europa este

regiunea cu cea mai mare putere de cumpărare. Dacă importăm produse cu un procent ridicat de CO₂, sau le transportăm în Europa, acest lucru nu trebuie să afecteze competitivitatea noastră.

De asemenea, trebuie să luăm în considerare importanța conductelor, în viitor. O conductă este ca o căsătorie. Ambii parteneri trebuie să fie uniți pentru o lungă perioadă, cu scopul de a realiza o situație în care ambii să aibă de câștigat.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, am fost încântat să aud, dle Oettinger, că nu v-ați lăsat dus de valul, tot mai mare, al „euforiei gazului de șist”, ci ați făcut în schimb apel la o abordare mai înțeleaptă. Acest domeniu este, desigur, promițător într-o anumită măsură, deoarece ar putea duce la o reducere a dependenței noastre de importurile de gaz. De fapt, am început deja să obținem avantaje. V-ați referit la faptul că prețurile sunt în scădere, datorită livrărilor mari de gaz neconvențional provenit din Statele Unite ale Americii. Cu toate acestea, după cum ați spus, trebuie să creăm o atmosferă de încredere dacă vrem ca acest subiect să fie analizat într-un mod imparțial.

Comisia își propune o revizuire a cadrului de reglementare. Am fost surprins să-l aud pe purtătorul dvs. de cuvânt spunând recent că vor exista, în mod sigur, lacune în reglementări. Cu toate acestea, spre deosebire de Statele Unite ale Americii, Comisia a omis să facă o serie de lucruri. Agenția pentru Protecția Mediului a Statelor Unite (EPA) întreprinde în prezent un amplu studiu. Aș dori să știu de ce nu facem și noi ceva similar sau, cel puțin, de ce nu așteptăm să aflăm rezultatele studiului înainte să facem pasul următor. În prezent, avem nevoie de un moratoriu politic cu privire la activitățile din domeniul gazului de șist înainte de a putea răspunde la întrebările pe care mulți cetățeni și le pun, pentru că și-au dat seama că s-a acționat mult prea rapid în Statele Unite ale Americii. Acolo au apărut unele probleme care sunt mai grave decât au vrut oamenii inițial să creadă, iar acum Statele Unite ale Americii se află într-o situație oarecum dificilă pe care cu siguranță am dori să o evităm.

Prin urmare, fac apel la dvs., în calitate membru al Comisiei responsabil cu acest domeniu, să nu continuați ceea ce ați planificat, ci să efectuați analize mai aprofundate, așa cum procedează americanii, pentru a crea o atmosferă de încredere.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dnă președintă, depozitele de gaz alternativ, în special de gaz de șist, au permis Statelor Unite să obțină independența deplină în materie de gaz în ultimii 10 ani. Datorită acestor depozite, Statele Unite ale Americii s-au transformat dintr-un importator de gaz într-un exportator de gaz, iar utilizarea acestor zăcămintele aduce beneficii concrete de mediu, de exemplu, prin limitarea cantității de cărbune exploatat și a pagubelor rezultate.

Oamenii de știință anticipează un scenariu similar în Uniunea Europeană. Exploatarea zăcămintelor de gaz neconvențional în Europa este cea mai bună alternativă având în vedere așteptările mari ale Parlamentului cu privire la reducerea emisiilor de CO₂ și, astfel, reducerea extracției de cărbune. Mai mult, am constatat recent o creștere pronunțată a prețului gazului obținut din surse convenționale. Situația din Orientul Mijlociu are și ea un impact hotărâtor. Posibila exploatare a zăcămintelor va permite așadar o reducere reală a costurilor de producere a energiei, deoarece este o alternativă la importurile care devin tot mai costisitoare.

Extracția de gaz neconvențional face de asemenea posibilă reducerea șomajului, așa cum se observă în Statele Unite, unde experiența a arătat că extracția de acest gen dă roade. Numai în statul american Pennsylvania, circa 200 000 de persoane și-au găsit un loc de

muncă în sectorul extracției și prelucrării gazului neconvențional, iar economia locală câștigă peste 8 miliarde de dolari americani în fiecare an din impozite, din comenzi plasate de către companiile de extracție și din taxe de concesionare. Haideți, așadar, să nu rămânem în urmă, haideți să luăm măsuri concrete pentru a beneficia de pe urma acestei oportunități și a acestui potențial uriaș.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dnă președintă, trebuie apreciat faptul că am reușit să provocăm o discuție pe un subiect care a fost oarecum neglijat în Uniunea Europeană, și anume, obținerea de gaz din depozite alternative. Așa cum a spus deja dl comisar, condițiile geologice pentru existența unui astfel de gaz există, teoretic, în multe țări. În Polonia, volumul este estimat la 1 000 3 000 miliarde m³, fiind exploatați anual circa 14 miliarde m³. Europa nu își poate permite să neglijeze această problemă, măcar pe fondul evoluțiilor de pe piața americană. În definitiv, gazul drept carburant va rămâne o sursă-cheie de energie pentru o lungă perioadă de acum încolo, astfel cum reiese din cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice, de exemplu. În același timp, acest raport arată că Europa este dependentă de aprovizionarea din țări terțe. Având în vedere conflictele actuale din Africa de Nord, de exemplu, care au repercusiuni pe piața combustibililor, ar trebui să ne punem întrebări dacă asemenea surse alternative nu pot fi găsite chiar și în Europa.

Este de la sine înțeles că va apărea problema impactului de mediu pe care îl vor avea aceste întreprinderi. Consider că ar trebui să alocăm o sumă mare de bani pentru cercetare în metode ecologice de extracție a gazului din surse alternative, cum ar fi zăcămintele de șist. S-ar părea că și Europa ar putea fi un lider în acest domeniu. Dacă ne dorim atingerea obiectivelor noastre de mediu, trebuie, pe de o parte, să ne procurăm noi surse de gaz și, pe de altă parte, să identificăm tehnologia și metoda de exploatare, astfel încât să prevenim daune majore aduse mediului. Vă mulțumesc foarte mult.

Elena Băsescu (PPE). - Se știe deja că rezervele de hidrocarburi ale lumii se apropie de epuizare. Acest lucru se va reflecta în costuri mai mari de extracție, deci prețuri uriașe.

Gazul produs din surse alternative ar avea un rol important pe piața energetică europeană. Prin utilizarea lui, Europa și-ar putea diversifica sursele de energie, reducând, astfel, dependența de țările terțe. Una din variantele alternative poate fi exploatarea neconvențională a rezervelor de gaz din Europa. În România, trei companii petroliere au obținut deja licență în acest sens. Marea bogăție a Mării Negre sunt hidrații de gaz, cunoscuți și drept „gheața inflamabilă”. Dacă este exploatată local, această bogăție va diminua dependența UE de conductele rusești.

De asemenea, piața biogazului este una dintre cele mai dezvoltate în Europa. În țări precum România există potențial pentru producerea biogazului, dar punerea lui în valoare necesită, încă, investiții în tehnologie.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Dnă președintă, imaginați-vă doar ce sume mari de bani vor ieși din Uniunea Europeană în fiecare zi, ca plată pentru gazul importat. Dacă am putea să ne imaginăm, dacă acești bani ar fi transportați în camioane, s-ar întinde cozi granița rusă, înspre Africa de Nord, înspre Norvegia. Lumea asistă la o revoluție tăcută, dar și la o revoluție zgomotoasă, după cum vedem în Africa de Nord, una legată de extracția gazului de șist. Așa cum au spus deja mulți vorbitori, în ultimii 10 ani Statele Unite ale Americii s-au transformat, dintr-un importator net, într-o țară exportatoare de gaz ca urmare a acestor noi tehnologii, care facilitează accesul la gazul de șist.

Doamnelor și domnilor, dacă avem în Europa posibilitatea de a exploata aceste noi tehnologii și de a folosi gazul natural care se găsește în Europa pentru a obține acces la acest gaz de șist, am putea îmbunătăți economia noastră comună, prin reducerea dependenței de importuri.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Pe 4 februarie, Consiliul European a recomandat statelor membre să exploreze resursele de gaze de șist și șisturi bituminoase din Europa. Exploatarea surselor de gaz neconvențional prezintă, însă, importante riscuri de mediu și sociale. Nicio exploatare a gazelor de șist nu trebuie să aibă loc fără un studiu de impact care să prezinte riscurile asociate și măsurile necesare pentru protecția populației rezidente și a proprietarilor, având în vedere riscurile de mediu.

Domnule comisar, politica Uniunii Europene privind securitatea energetică se bazează pe diversificarea surselor și a rutelor de aprovizionare. Reducerea dependenței de gazul rusesc se poate realiza și prin realizarea proiectelor, precum Nabucco, prioritate-cheie pentru Uniunea Europeană, alături de alte proiecte mai mici, cum ar fi gazoductul transadriatic, interconexiunea Turcia-Grecia-Italia sau interconexiunea Azerbaidjan-Georgia-România, care evidențiază importanța deosebită a Mării Negre pentru securitatea energetică a Uniunii.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dlui comisar Oettinger pentru declarația sa din presa poloneză, în care spunea că gazul de șist reprezintă o oportunitate pentru Uniunea Europeană și că, din moment ce nu vrem să fim dependenți de importuri, utilizarea gazului de șist este în interesul Uniunii Europene.

Cu toate acestea, după ce l-am ascultat astăzi pe dl comisar, aș dori să-l încurajez să arate mai mult entuziasm atunci când vorbește despre gazul de șist, care s-ar putea dovedi a fi o comoară ascunsă. Îi înțeleg toate temerile legate de protecția mediului, care sunt, evident, bazate pe experiența din trecut. Aș încuraja totuși Comisia să fie mai activă în susținerea acestei prospectări și să profite de timpul pe care l-ați menționat - ați spus că primele rezultate pot fi disponibile după cinci ani - pentru a-i ajuta pe toți cei care caută gaz de șist și pentru a garanta că metodele folosite nu sunt dăunătoare mediului natural. Aceasta ar trebui să fie în primul rând sarcina Comisiei. Aș dori să-l încurajez pe dl comisar să încerce mai mult, de dragul gazului de șist care poate fi găsit în Europa.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, combustibilii fosili asigură în prezent cea mai mare parte din necesarul de energie primară al lumii: peste 80 % din necesarul total, petrolul înregistrând 34 %, cărbunele 26 %, iar gazele naturale 21 %. După cum știm, aceste resurse au fost exploatare într-un ritm mult mai mare decât ratele lor naturale de refacere, în sensul că se întrevede la orizont epuizarea lor inexorabilă.

Situația gazului natural este comparabilă cu cea a petrolului, cu excepția că distribuția sa este mai limitată, iar transportul și stocarea mai dificile. Prin urmare, trebuie diversificăm cât mai repede sursele noastre de energie. Nu există soluții miraculoase și este necesar ca rezervele disponibile de combustibili fosili să fie gestionate cu multă grijă, înțelepciune și cumpătate. Cu toate acestea, indiferent de alternativele care pot fi găsite pentru aprovizionarea cu energie, este aproape sigur că, în raport cu nivelurile actuale, consumul global de energie va trebui să scadă, ceea ce nu este neapărat un lucru foarte rău. Tocmai pentru acest scenariu trebuie să ne pregătim, începând de acum.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – Dnă președintă, în domeniul energiei, unde Uniunea Europeană se confruntă cu o mare dependență de importuri, s-au depus multe eforturi

pentru a reduce riscurile permanente asociate vulnerabilității noastre, iar cel mai recent și mai clar exemplu a fost aprobarea regulamentului privind securitatea distribuției de gaze naturale.

Pentru a reduce dependența noastră de importul de energie, nu trebuie neglijată nicio opțiune prezentă pe ordinea de zi. De aceea, împreună cu alți colegi, am prezentat Declarația scrisă nr. 67 cu privire la posibilitatea exploatarea de surse alternative de gaz în Uniunea Europeană. Aș vrea să vă împărtășesc trei aspecte cu privire la această chestiune.

Primul, energiile regenerabile reprezintă o parte tot mai mare din mixul nostru energetic, ceea ce face ca gazul să fie principalul combustibil de rezervă. Al doilea, Statele Unite au dovedit existența know-how-ului tehnologic și viabilitatea economică a acestor surse neconvenționale; și, al treilea, Uniunea are un mare potențial în ceea ce privește sursele de gaz neconvenționale. În contextul dependenței energetice, nu ne permitem să ratăm nicio oportunitate.

Edit Herczog (S&D). – Dnă președintă, ne-am bucurat de prezența dlui comisar la Ljubljana, cu ocazia deschiderii ACER. Consider că aceasta este o veste bună pentru colegii noștri.

Gazul de șist reprezintă șansa de a fi o parte a soluției. Prin urmare, înainte să-l putem exploata, noi, politicienii, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a nu distruge acceptarea de către opinia publică, ci mai degrabă pentru a o construi.

Există cu siguranță o diferență, în comparație cu Statele Unite ale Americii. Densitatea populației Europei este mult mai mare comparativ cu cea a Statelor Unite. Prin urmare, consider că trebuie să cerem Comisiei realizarea unei evaluări a impactului. Ne-am gândit să introducem un proiect-pilot și să alocăm niște fonduri, în cadrul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, pentru a realiza acest lucru și pentru a finanța evaluarea impactului din fonduri UE. Consider că, dacă vrem să construim această tehnologie, care ar putea fi parte a soluției, avem nevoie de acceptarea publicului.

Seán Kelly (PPE). - Dnă președintă, în primul rând, trebuie să spun că sunt de acord cu dl comisar și îl felicit pentru prezentarea sa echilibrată. Securitatea aprovizionării cu energie trebuie să fie condiția *sine qua non* a politicii energetice europene pentru viitor. În mod clar, ideal ar fi să folosim aceste surse regenerabile și avem politicile necesare în această privință, altfel, am fi nevoiți să căutăm alte surse. Nu putem continua să fim dependenți de Rusia – ați văzut ce s-a întâmplat în Georgia acum câțiva ani – și de regimuri precum cel al lui Gaddafi, cu efecte asupra prețurilor.

Să ne uităm la noi înșine, iar dacă avem alternative – și le avem, prin gazul de șist – trebuie să le exploatăm la maximum. Sigur, există preocupări de mediu, însă în Uniunea Europeană mediul este mai protejat decât oriunde în altă parte. Întrebați orice fermier din Europa și vă va spune cât de preocupați suntem noi de mediu și ce măsuri luăm pentru a-l proteja. Aceleași lucru se poate aplica aici, însă trebuie să analizăm fiecare mijloc de a obține gaz de la furnizori alternativi și, astfel, am putea avea beneficii uriașe.

Günther Oettinger, membru al Comisiei. – (DE) Dnă președintă, haideți să încercăm să facem o prognoză în legătură cu evoluția pieței gazului. Astăzi, am prezentat comunicarea noastră cu privire la Planul pentru eficiență energetică, axat pe măsuri de economisire a energiei, de utilizare mai eficientă și nerisipire a sa, în paralel cu măsuri privind securitatea aprovizionării cu energie.

În al doilea rând, asistăm totodată la o creștere a cererii de energie în cadrul Uniunii Europene. Un simplu exemplu în acest sens este mobilitatea. În Germania, există 520 de vehicule cu motor diesel pentru fiecare 1 000 de persoane. În noile state membre, cifra se situează sub 200. Aceste două cifre vor ajunge la o convergență, însă ele vor evolua ascendent, nu descendent, până vor atinge nivelul înregistrat în Polonia.

În al treilea rând, depozitele noastre de gaz se micșorează. Cantitățile au scăzut semnificativ în Regatul Unit în ultimii zece ani și același lucru se va întâmpla în Țările de Jos în următorul deceniu, ceea ce înseamnă creșterea dependenței. În plus, multe dintre speranțele noastre sunt legate, desigur, de gaz. De ce? În ciuda faptului că este un combustibil fosil, este mult mai ecologic în ceea ce privește emisiile de CO₂, decât cărbunile sau petrolul și mult mai flexibil decât energia nucleară și cărbunile. Din acest motiv, gazul este esențial pentru a garanta că electricitatea poate fi din ce în ce mai mult generată din surse de energie regenerabilă. Dacă luăm în considerare sarcina de bază, ea se situează în prezent în jurul a 8 000 de ore pe an, în timp ce cifra pentru energia eoliană, în funcție de situație, este între 2000 și 5000 de ore, iar pentru energia solară între numai 600 și 2 000 de ore. Este clar așadar că avem nevoie de gaz. Dacă vrem energii regenerabile, atunci gazul este partenerul logic, oricât de dificil poate fi pentru unii oameni să accepte.

Prin urmare, pornesc de la un necesar anual de 600 de miliarde de metri cubi în Europa, nu de 300 de miliarde. Aceasta înseamnă un grad de dependență de 80 %. Din acest motiv, trebuie mai întâi să diversificăm și să modernizăm rutele noastre de transport, astfel încât acestea să îndeplinească ultimele cerințe tehnice. De asemenea, trebuie să ne dezvoltăm capacitatea de depozitare și să ne diversificăm sursele. Aceasta înseamnă că, în afară de Rusia, Norvegia, Algeria, Qatar și Libia, ar trebui să putem obține gaz și din regiunea Mării Caspice. Gazul din această zonă poate fi adus pe piața europeană a gazului prin Interconectorul Turcia-Grecia-Italia (ITGI), prin gazoductul transadriatic (TAP) și prin Nabucco. În interesul diversificării, nu exclud posibilitatea utilizării de gaz din rocile aflate pe teritoriul statelor membre. Acest proces este abia la început.

Cu toate acestea, apare întrebarea dacă avem nevoie de o intervenție normativă din partea Europei. De ce am avea nevoie în cazul de față? Să presupunem că Polonia eliberează autorizații în mod arbitrar, iar acest lucru pune în pericol pânza freatică sau solul din Polonia. Pare puțin probabil ca acest fapt să aibă un impact major în afara granițelor Poloniei. Trebuie să analizăm următoarea întrebare, dacă nu vrem să ne luăm prea în serios. Oare nu avem încredere că guvernul de la Varșovia se va asigura că apa și solul sunt curate pentru sănătatea cetățenilor săi și va proteja drepturile de proprietate? Am încredere în orice guvern ales democratic din Europa, care răspunde în fața unui parlament și în fața opiniei publice. Prin urmare, dacă vorbim serios despre subsidiaritate, trebuie să ne gândim de ce un foraj în Polonia ar trebui să fie controlat, autorizat sau respins de Bruxelles, și nu de Varșovia. Am cea mai mare încredere în guvernele naționale. Nu am îndoieli în privința lor. Cu toate acestea, sunt fericit să discut tema legată de reglementările comune.

Trebuie să analizăm dacă cadrul european de reglementare este suficient de cuprinzător și dacă dreptul de mediu, legislația asupra conservării solului, reglementările privind apele subterane, sănătatea și siguranța la locul de muncă pentru angajații implicați și oamenii din zonă și drepturile de proprietate vor fi toate garantate. Eu nu știu, dar intuiesc că ceea ce spus purtătorul meu de cuvânt este corect. Este loc pentru îmbunătățiri în regulamentele europene. Acest lucru este valabil în toate domeniile. Acesta se aplică în cazul cotelor pentru femei, dar și în cazul de față. Din acest motiv, vom analiza posibilitățile de îmbunătățire. Vom solicita statelor membre să ne prezinte o listă comună și coordonată

a cerințelor în materie de autorizare. Toate acestea se discută de ceva vreme, fără însă să se tragă concluzii definitive. Statele Unite ale Americii se aseamănă cu Europa în unele privințe, dar nu și în altele. Ea are o densitate a populației destul de diferită și, prin urmare, subiecte cum ar fi localnicii, sănătatea și siguranța, sau apele subterane joacă un rol destul de diferit față de zonele dens populate din Europa centrală, cum ar fi Polonia, Germania sau Franța.

Vom comanda un raport de specialitate, care va implica analizarea riscurilor pe baza cererilor tipice pentru efectuarea de foraje-test în cadrul UE și care va stabili dacă cadrul legislativ din Uniunea Europeană este la înălțimea așteptărilor, dacă reglementările juridice din statele membre sunt adecvate și dacă - și unde - trebuie să introducem îmbunătățiri la nivelul UE. Vă sfătuiesc pe toți să nu puneți prea mult patetism în acest subiect. Ca răspuns la cele spuse de colega mea deputată din Franța, care a menționat că nu le sunt protejate interesele, aș spune că, pentru Franța, interesul meu de a vedea cele mai înalte niveluri posibile de siguranță pentru centralele nucleare este mult mai important decât forajele-test pentru gazul de șist, cel puțin în acest moment.

Doresc să fac o remarcă finală, fără legătură cu subiectul. Sunt foarte recunoscător că ați venit aici, la o oră atât de târzie, și ați participat la dezbateri. Regret însă faptul o întregă serie de deputați, iar eu am fost mult timp deputat în acest Parlament, motiv pentru care pot spune acest lucru, au luat cuvântul și apoi au părăsit sala. Nu cred că sunt evenimente mai importante în altă parte. Cred că este incorect față de mine sau față de dvs. ca cineva să ia cuvântul și apoi să plece. Acest tip de comportament nu face cinste reputației Parlamentului.

Președinta. – Dezbateri a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

András Gyürk (PPE), în scris. – (HU) Gazul extras cu ajutorul tehnologiilor neconvenționale poate juca în viitor un rol special pe piața energetică a Uniunii Europene. Motivul este acela că exploatarea surselor alternative de gaz în UE ar diminua semnificativ importurile tot mai mari de gaz ale Europei și expunerea țărilor central și est-europene în ceea ce privește aprovizionarea cu gaz. În plus, un aspect pe care nu trebuie să-l ignorăm este faptul că răspândirea noilor surse de gaz din cadrul UE ar putea contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil. În Statele Unite, noua tehnologie a revoluționat deja piața gazului în decursul ultimilor ani. Ca urmare a utilizării surselor de gaz alternative, care reprezintă în prezent mai mult de jumătate din producția Statelor Unite, prețul gazelor a scăzut semnificativ, iar țara nu mai este nevoită să se bazeze pe surse de import. În Europa, cea mai mare piață a gazului din lume, exploatarea surselor alternative de gaz este încă în faza de început. În ciuda succesului înregistrat în Statele Unite, rezultatele investițiilor europene pilot lansate până în prezent nu s-au ridicat la nivelul așteptărilor. Pe lângă condițiile geologice diferite, investitorii se confruntă cu riscuri normative și de mediu mai mari în Europa. Pentru a transpune succesul american în UE, este important ca Europa să dispună de o strategie adecvată privind sursele alternative de gaz. Ar fi necesară o evaluare cuprinzătoare la nivel european pentru a identifica în mod clar oportunitățile ce se află în spatele surselor alternative de gaz, precum și riscurile aferente. Aceasta deoarece Europa nu-și permite luxul de a renunța la opțiunea producției de gaz alternativ, care ar putea fi exploatat în cadrul UE într-o eră în care sursele tradiționale de gaz din Marea Nordului se epuizează.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Securitatea aprovizionării cu gaz va depinde pe viitor de relația UE cu țările terțe producătoare de gaz, dar și de dezvoltarea producției

de gaz din Comunitate. Investițiile în dezvoltarea tehnologică din domeniul extracției de gaze naturale din surse alternative ar putea avea o contribuție esențială, pe viitor, la diminuarea dependenței de importul de gaz.

Consider că potențialul existenței și extracției de gaze de șist în Europa nu trebuie pierdut din vedere și aștept din partea Comisiei să pregătească un studiu tehnic și economic de fezabilitate a extracției. Există diferite surse europene de finanțare care pot sprijini statele membre să facă investițiile necesare în infrastructură, producție și în măsurile ce vizează eficientizarea energetică la nivel regional și local, în special prin împrumuturi și garanții de la Banca Europeană de Investiții sau finanțări prin fonduri regionale, structurale sau de coeziune. În baza acestor instrumente de finanțare și în cadrul perspectivei bugetare 2014-2020, Comisia trebuie să identifice o soluție de finanțare și pentru exploatarea gazului din surse alternative, care ar putea avea un impact radical pe piața europeană de gaze și energie.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 00.15)